

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

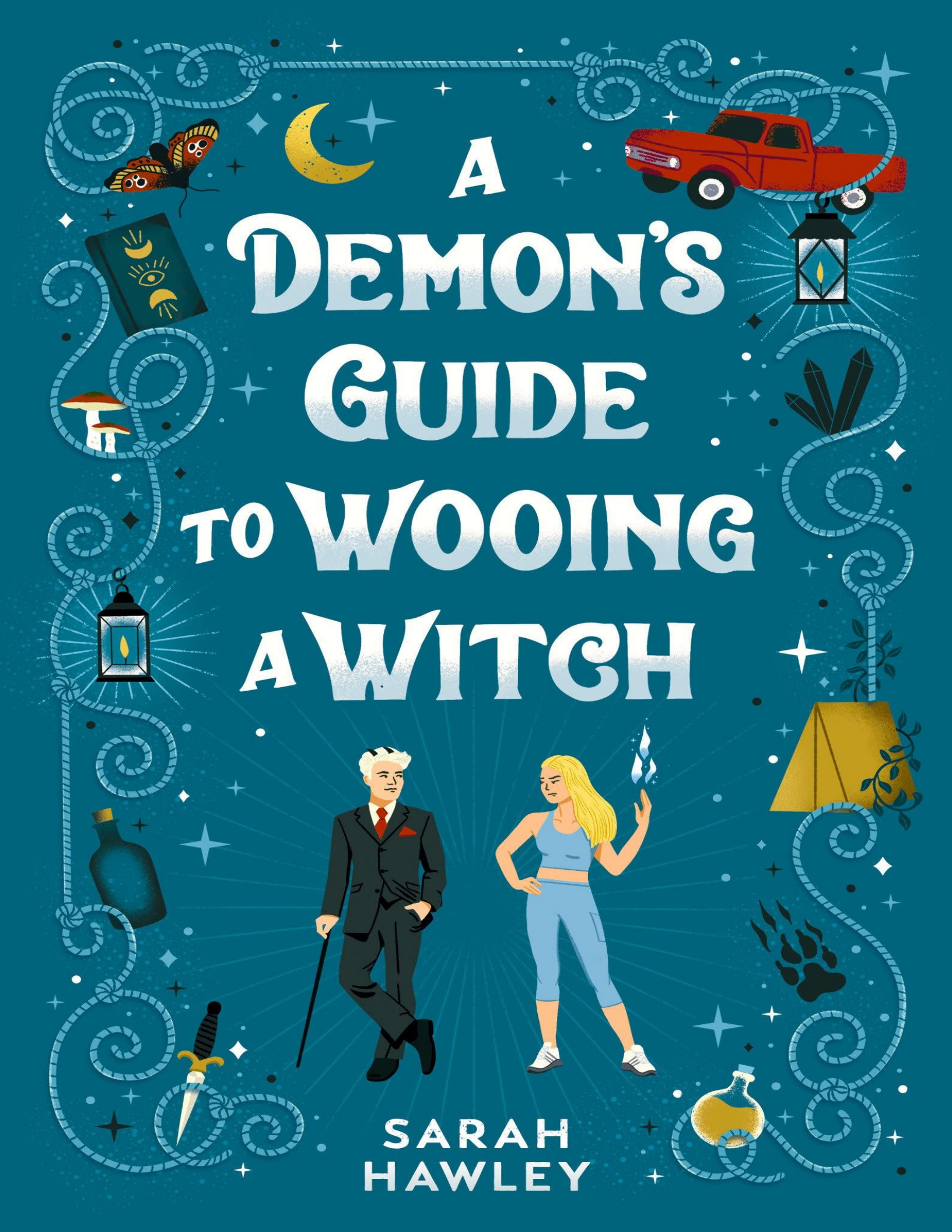
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A DEMON'S GUIDE TO WOOING A WITCH

SARAH
HAWLEY

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

İÇİN ÖVGÜ

***BİR CADININ SAHTE İBLİSLE ÇIKMA
REHBERİ***

"Tuhaf bir şekilde seksi, büyüleyici bir şekilde romantik ve sihirli bir şekilde komik. Bu kitap beni büyüledi ve hem bedenimi hem de ruhumu büyüledi!"

-Ali Hazelwood, *Seni Sevmekten Nefret Ediyorum*'un *New York Times* çoksatan yazarı

"*Bir Cadının Sahte İblisle Çıkma Rehberi*'ne bayıldım! Son derece cadıvari bir tanışma ve şakalaşmalarına bayıldım. İlişkinin garipliğini sevdim - bir cadı çağırdığı seksi bir iblisle tam olarak ne yapar? Romantizm okurları bu sorunun cevabını biliyor. Aynı anda hem ilginç, hem esprili, hem de seksiydi ve Oz baygınlık geçirmeye değer bir kahraman. Büyülü küçük kasaba ortamı da en az karakterler kadar büyüleyici ve bende Glimmer Falls'u ziyaret etme isteği uyandırdı. Romantizmine biraz *Charmed* katmak isteyen Nalini Singh hayranlarına şiddetle tavsiye ederim."

-Jessica Clare, *Go Hex Yourself* kitabının *New York Times* çoksatan yazarı

"Sarah Hawley, *Bir Cadının Sahte İblisle Çıkma Rehberi* ile olağanüstü bir çıkış yapıyor. Bu kitabı okumak büyü'nün parlak kalbinde durmak gibi. Çoğu zaman aynı sayfada güldüm, bayıldım, hülyalı hülyalı iç çektim. Gerçekten pırıl pırıl bir zevkti ve Hawley'nin bizim için bir sonraki büyü'nün ne olacağını görmek için sabırsızlanıyorum!"

-India Holton, *The League of Gentlewomen Witches* kitabının çok satan yazarı

"Bu romantik komedi, kahramanlar arasındaki cinsel gerilimle dengelenmiş bol miktarda mizahla esprili ve eğlenceli."

-*Library Journal*

"Hawley mizahi ve romantik paranormal ilk kitabında çok başarılı. . . .

Hawley ably gezinir hayat ve Aşk arasında Zehirli
AİLE Üyeler,

fantastik kaos ve küçük kasaba siyaseti; bu arada bazı ateşli sahneler ve bolca baba şakası. Bu bir ziyafet."

-*Publishers Weekly*

"Hawley'nin bu keyifli ilk romantik komedisi, ekolojik lezzeti, büyüleyici bir kozmolojiyle iblis alemine getirdiği yeni bakış açısı ve kendi hikayelerini hak eden cazip ikincil karakterleriyle cadı romantik komedi türüne hoş bir katkı."

-*Booklist*

"Bir cadı ile talepkâr ailesinin önünde itibarını korumak için sahte bir şekilde çıktığı iblis arasında geçen keyifli, gülümseten bir romantik komedi olan *Bir Cadının Sahte İblisle Çıkma Rehberi*, beklenmedik ruh eşleri, bolca şaka, komik aile dinamikleri ve April Asher'ın *Evlendiğin Cadı Değilsin* hayranları için mükemmel."

-The Nerd Daily

"Canınız cadı hisleri çekiyorsa ya da sıcacık bir romantizmin tüm duygularını yaşamak istiyorsanız, işte bu kitap tam size göre."

-Culturess

[OceanofPDF.com](https://www.oceanofpdf.com)

SARAH HAWLEY'DEN BERKLEY ROMANCE BAŞLIKLARI

Bir Cadının Bir İblisle Sahte Flört Rehberi

Bir İblisin Bir Cadiya Kur Yapma Rehberi

OceanofPDF.com

A ØEXgN'S GUIDE

A WITCH

SA RAN HAWLEY

B ER K LEY ROM A N CE
NEW YO RK

OceanofPDF.com

BERKLEY ROMANTİZM
Berkley tarafından yayınlandı
An imprint of Penguin Random House LLC
penguinrandomhouse.com

Telif Hakkı© 2023 yazan Sarah Hawley

A Werewolf's Guide to Seducing a Vampire'dan alıntıdır telif hakkı © 2023 Sarah Hawley Penguin Random House telif haklarını desteklemektedir. Telif hakkı yaratıcılığı besler, farklı sesleri teşvik eder, ifade özgürlüğünü destekler ve canlı bir kültür yaratır. Bu kitabın yetkili bir baskısını satın aldığınız ve herhangi bir kopyasını çoğaltmayarak, taramayarak veya dağıtmayarak telif hakkı yasalarına uyduğunuz için teşekkür ederiz.

izinsiz olarak herhangi bir biçimde bir parçası. Yazarları destekliyor ve Penguin Random House'un her okuyucu için kitap yayınlamaya devam etmesini sağlıyorsunuz.

BERKLEY tescilli bir ticari markadır ve Berkley Romance with B colophon Penguin Random House LLC'nin ticari markasıdır.

Library of Congress Cataloging-in-Publication Data İsimler:

Hawley, Sarah, yazar.

Başlık: Bir iblisin bir cadıya kur yapma rehberi / Sarah Hawley.

Açıklama: İlk baskı. | New York: Berkley Romance, 2023.

Tanımlayıcılar: LCCN 2023025956 (basılı)| LCCN 2023025957 (e-kitap|

ISBN 9780593547946 (ticari ciltli kitap) | ISBN 9780593547953 (e-kitap) Konular:

LCGFT: Paranormal kurgu. | Romantik kurgu. | Romanlar.

Sınıflandırma: LCC PS3608.A8937 D46 2023 (baskı) | LCC PS3608.A8937 (e-kitap) | DDC 813/.6-dc23/eng/20230530

LC kaydı <https://lcn.loc.gov/2023025956> adresinde mevcuttur

LC e-kitap kaydı <https://lcn.loc.gov/2023025957> adresinde

mevcuttur İlk Baskı: Kasım 2023

Kapak tasarımı ve illüstrasyon Jessica Cruickshank

Kitap tasarımı Daniel Brout tarafından yapılmış, Molly Jeszke tarafından e-kitap için uyarlanmıştır

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır ve yaşayan ya da ölmüş gerçek kişilerle, ticari kuruluşlarla, olaylarla ya da yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

pid_prh_6.1_145431657_c0_r0

OceanofPDF.com

İÇİNDEKİLER

Kapak

Bir Cadının İblisle Sahte Flört Rehberi için Övgüler

Sarah Hawley'den Berkley Romance

Başlıkları Başlık Sayfası

Telif Hakkı İthafı

Birinci Bölüm

İkinci Bölüm

Bölüm Bölüm

Üçüncü Dördüncü

Beşinci Altıncı

Yedinci Sekizinci

Dokuzuncu Bölüm

Bölüm Bölüm

Bölüm Bölüm

Bölüm Bölüm

Bölüm Onyedinci

Bölüm Onuncu

Onbirinci Oniki

Onüçüncü

Ondördüncü

Onbeşinci Onaltı

[On Sekizinci Bölüm](#)
[On Dokuzuncu Yirmi](#)
[Birinci Yirmi Yirmi](#)
[Yirmi Yirmi Yirmi](#)
[Bölüm Bölüm Bölüm](#)
[Bölüm Bölüm Bölüm](#)
[Bölüm Bölüm](#)
[Otuzuncu Bölüm Otuz](#)
[Birinci Otuz Bölüm](#)
[Otuz İkinci Üçüncü](#)
[Bölüm Dördüncü](#)
[Beşinci Altıncı Yirmi](#)
[Yirmi Yirmi](#)
[Dokuzuncu Yedi](#)
[Sekizinci İkinci](#)
[Üçüncü](#)

[Teşekkür](#)

[Bir Kurt Adamın Bir Vampiri Baştan Çıkarma Rehberi'nden alıntı](#)
[Yazar Hakkında](#)

[OceanofPDF.com](#)

Kendilerine çok fazla oldukları söylenen tüm kızgın kızlar için.

OceanofPDF.com

BİR

A STAROTH OF THE NINE-DEMONIC HIGH COUNCIL MEMBER, LEGENDARY ruh pazarlıkçısı ve ünlü yalancı çok kötü bir gün geçiriyordu.

Yüksek Konsey'in iblis düzlemindeki büyük tapınağının ateşle aydınlatılmış taş koridorunda topallayarak ilerliyor, baston kılıcına ağır ağır yaslanıyor ve nefesinin altında cadılara ve hain ibislere lanet okuyordu. Eski çırağı Acımasız Ozroth, Astaroth için bir darbe olması gereken ruh pazarlığını bir utanca dönüştürerek onu temiz ve tam bir yenilgiye uğratmıştı. Peki ne için?

Sevgiler.

Astaroth bu saçmalıkla alay etti. Bir iblis ruhu pazarlıkçısının, ruhunu alması gereken cadıya aşık olması mı? İnsan-iblis eşleşmeleri nadirdi ama oluyordu -Astaroth bunu çok iyi biliyordu- ama bu daha önce görülmemiş bir şeydi.

Basit bir pazarlık olmalıydı. Ozroth'un ters giden bir pazarlık sırasında yanlışlıkla bir insan ruhu kazanması sayesinde bir ruh pazarlıkçısı olarak performansında düşüş belirtileri göstermesinin ardından, Astaroth çırağının üstünlüğünü geri kazanmasına yardımcı olmaya karar vermişti. Güçlü bir cadı olan Mariel Spark, Ozroth'u bir pazarlık için yanlışlıkla çağırdığında, Ozroth'un acımasızlığını diriltmek ve iblis düzlemi için güzel, parlak bir insan ruhu kazanmak için mükemmel bir fırsat gibi görünmüştü.

Yine de Ozroth cadının ruhunu sahiplenmemişti. Hayır, tıpkı Lord Byron gibi (Astaroth'un bunu bilmesi gerekirdi, çünkü on dokuzuncu yüzyılın başlarında birkaç ay boyunca o dramatik piçle yatmıştı) cadıya özlem duymuş ve kara kara düşünmüştü. Yaşlı Georgie'nin aksine Ozroth

romantik bir düşüncenin altından kalkacak karizma ve şıklıktan yoksundu, bu yüzden Astaroth anlaşılmayı kendisi yapmak ve ikisini de utançtan kurtarmak için hemen devreye girmişti.

Sonra her şey ters gitti.

Birkaç imkânsız büyüünün ardından Ozroth ve Mariel, her iki eşin de ruhlarının hâlâ olduğu, iğrenç derecede mutlu bir ilişki içinde kaldılar. Ve Astaroth onları cezalandırmak için kullanabileceği her türlü kozu pazarlıkla elinden almıştı.

Bir cehennem köpeğinin üç açık ağzı şeklindeki meşale lambasına kaşlarını çatarak baktı. İblis yüksek konseyinin diğer üyeleri, onun etkisini azaltacak ve müttefiklerini öne çıkaracak bir fırsat yakaladıklarında bir tazi sürüsü kadar acımasızca ona saldıracaklardı. Kanının kokusu havadaydı ve güç avına çıkan taliplerin sayısı hiç de az değildi.

Konsey odalarına açılan devasa siyah kapılar ileride beliriyordu. Her biri gümüşle kaplanmıştı ve yüksek konseyin armasının yarısını taşıyordu: Ortasında stilize edilmiş bir aleve doğru uzanan dokuz kollu bir nonagon.

Dehşet içini demir bir yumrukla sıktı. Astaroth bir an için sırtını duvara dayadı, gözlerini kapadı ve şeytani korku dalgasıyla nefes aldı. Altı asır sonra, gizli zayıflıklarını nasıl kontrol altına alacağını biliyordu.

Ağrıyan bacağı bu molayı memnuniyetle karşıladı. Yenilgisi sırasında Mariel'in müttefiklerinden biri, *tayt* giyen vahşi sarışın bir cadı sayesinde kırılmıştı. Cadı tarafından boğazına yumruk atılması, kasıklarına diz çöktürülmesi ve neredeyse stratosfere fırlatılması yeterince aşağılayıcıydı; saçma sapan kıyafeti de yarasına tuz biber ekmişti. İblisleri ölümsüz kılan aynı hızlandırılmış iyileşme, hasarlı bacağının üzerinde yürümesine izin veriyordu ama konsey odasına çağrılmadan önce kir ve kan lekeli beyaz takımını değiştirecek zamanı olmamıştı.

Sorun değil, dedi kendi kendine, kılıç bastonunu beyaz, dolgu topuklu bir elbise ayakkabısına vurarak, sanki bu deriye işlemiş kiri temizleyebilirmiş gibi. *Yani bu bahsi kaybettin. Başka bir tane yap, sonra onu kazan.*

Yüksek konsey bahisleri ve iddiaları severdi, bu da rakipleri test etmek için mükemmel bir yoldu, çünkü bir reddetmek onursuzluktu. Sonra hayal kırıklığına uğradı

Konseydeki başlıca rakibi olan Moloch adındaki saldırgan iblis köktendincisiyle yüzyıllardır süren çıkmaz ve konseyin Ozroth'un ruh pazarlığına devam etmeye uygun olup olmadığı konusunda mırıldanması üzerine Astaroth zar atmıştı. Eğer Ozroth kendisine tanınan süre içinde bir sonraki pazarlığında başarılı olursa, Astaroth Moloch'tan istediği ödül veya cezayı kazanacaktı. Ozroth başarısız olursa, ödül veya cezaya Moloch karar verebilecekti.

Ucu açık bir bahse girmek riskli bir hamleydi ama Ozroth, son zamanlarda bu konuda biraz suçluluk duysa da, bir pazarlığı tamamlamakta asla başarısız olmamıştı. Astaroth, Ozroth'un cadının ruhunu ele geçireceğinden ve bahsi kazanacağından emindi.

Ah, böyle masum bir zamana dönmek.

Kapının gümüş mührü, meşale ışığının dalgalanan parıltısında, Astaroth'u bakışlarıyla yargılayan, parlak, alevle dolmuş bir göz gibi parlıyordu. Yüksek Konsey'de daha önce de bahisler kaybedilmişti. Sonuçlar hiçbir zaman güzel olmamıştı.

Ama Astaroth'un yanında yüzyılların kurnazlığı ve deneyimi vardı ve savaşmadan yenilmemeye kararlıydı. Ayrıca, her efsanevi entrikacının bir yedek planı vardır. Yıllardır Moloch'u araştırıyor, hedef alabileceği zayıf bir nokta arıyordu ve sonunda konseydeki en büyük düşmanını alt etmek için ihtiyaç duyduğu kanıtı bulmuştu. Moloch bu bahsi kazanabilirdi ama çok geçmeden diğer her şeyi kaybedecekti.

Astaroth doğruldu ve ağırlığını iki bacağına vermeden önce boynunu kırdı. Yaralı bacağından keskin bir acı geçti ama dişlerini sıktı ve topallamadan yürümeye başladı.

Kanının kokusu havada olabilirdi ama Astaroth'un dişleri herhangi bir cehennem köpeğinkine kadar keskindi.

Onlara gösterme zamanı.

YÜKSEK KONSEY'İN DİĞER SEKİZ IBLİSİ BİR MASANIN ETRAFINDA OTURUYORDU.

Konsey arması gibi. Bazalt levha, armanın tasarımıyla oyulmuştu ve erimiş gümüş oluklarda dolaşıyordu. Uzun zaman önce bir büyücüye yaptırılan bir büyü sayesinde gümüş asla soğumadı ve taşla zarar vermedi. Durmaksızın akıyor ve taşla alev şeklini veriyordu.

merkez dans ediyor gibiydi. Odanın etrafındaki apliklerde yanan meşaleler, ünlü iblis zaferlerini tasvir eden zengin duvar halılarını aydınlatıyordu ama yüksek tavan gölgelerle örtülüydü. Karanlıkta zar zor görülebilen canlı taş gargoyeller kirişlere tünemişti.

Astaroth cesur bir estetiği her zaman takdir etmişti ve konsey odaları da bunu sağlıyordu. Gotik drama neredeyse duvarlardan damlıyordu ve Astaroth da dahil olmak üzere bu odadaki iblislerin çoğunun ceplerinde akıllı telefonlar olmasına rağmen, önümüzdeki bir saat boyunca hepsi zamanın dışında asılı kalmış gibi davranacaklardı.

Astaroth tembel bir kibir havasıyla sandalyesine doğru yürürken konsey üyeleri ona bakakaldı. Kendini zümrüt yeşili kadife koltuğa bıraktı ve rahat bir iç geçirdi. Onun dünyasında görünüş daha önemliydi. Gerçeklik yalan üstüne yalanlardan oluşuyordu ve Astaroth uzun zamandır en iyi yalancıydı.

Yüksek konseydeki en yaşlı iblis olan Baphomet, küçümseyen bir kaşını kaldırdı. "Bize katılmanın zamanı gelmişti."

İblis iriydi, örgülü kırmızı bir sakalı ve başının kenarları boyunca kıvrılıp sivri uçlarla son bulan kalın fildişi boynuzları vardı. Astaroth, Baphomet'in boynuzlarını uçları bu kadar keskin olsun diye törpülediğinden oldukça emindi ve aynı şeyi kendi şık siyah yapma düşüncesiyle ürperdi. Baphomet Viking Çağı'ndan fırlamış gibi giyinmişti - ki öyleydi - kürk, metal ve deri. Kıyafetleri nahoş bir küf kokuyordu ama Astaroth iblisin kendine özgü bir marka yarattığını inkâr edemezdi.

Baphomet odadaki en önemli kişiydi. Konseyin nominal başkanıydı, merkezci bir pozisyona bağlıydı ve dört muhafazakar ve dört liberal iblis bir anlaşmaya varamadığında eşitlik bozucu olarak görev yapıyordu. Gerektiğinde diktatör rolü de oynadı.

Hem Moloch hem de Astaroth'un gözleri onun pozisyonundaydı.

"Beni oyaladılar," dedi Astaroth. Diğer iblislerin aksine, yüzyıllar boyunca burada iblis düzleminde değil de ölümlü düzleminde, çoğunlukla Londra'da yaşadığı için aksanı keskin bir İngiliz aksanıydı. Konseye, *ölümlüleri daha iyi anlamak ve onları manipüle etmek istediğini* söylemişti.

İnsanlarla vakit geçirme nedeninin bundan daha karmaşık olduğunu bilmelerine gerek yoktu.

"Berbat görünüyorsun," dedi Sandranella, Baphomet'in sağındaki dişi iblis. Koyu teni ve siyah boynuzları beyaz saç bulutuyla keskin bir tezat oluşturunuyordu ve tipik zarif ama benimle uğraşma kıyafetini giymişti: metal göğüs zırhlı safir brokar bir elbise. Astaroth'un iddia etmesine izin vereceği kadar yakın bir arkadaştı.

"Yeni bir estetik deniyorum," dedi Astaroth tırnaklarını incelerken. "Ne yani, kışına tekme yemiş ve sonra da yuvarlanmış gibi mi görünüyorsun? Çamur mu?"

Olan tam olarak buydu ama Astaroth bunu kabul etmek niyetinde değildi. Saldırganın görüntüsü zihninde canlandı: kahverengi gözler, sarı at kuyruğu, kararlı bir çeneye sahip oval bir yüz. Kadın uzun boylu ve zayıf kaslıydı ama sadece bir insandı ve hiçbir özelliği "*Hayaların tehlikede!*" diye bağırıyordu. "Buna kasıtlı olarak sıkıntılı kıyafet deniyor," dedi cadıya dair düşünceleri bir kenara iterek.

Sandranella onu onaylamaz bir tavırla bir aşağı bir yukarı süzerek, "Bu beni kesinlikle üzüyor," dedi.

"Bu kadar gevezelik yeter," diye gürledi Baphomet. Astaroth, iblisin bu sesi ininde tek başına çalışıp çalışmadığını, hangi ses seviyesinin en iyi "gürleme" olarak nitelendirileceğini hesaplayıp hesaplamadığını merak etti. "Moloch tarafından önerilen bahsi çözmek için buradayız."

Astaroth dişlerini gıcırdatma ve Moloch'a tükürme isteğine rağmen kayıtsız bir gülümsemeyi sürdürdü. Uzun zamandır ezeli düşmanı Astaroth'un karşısında oturuyor, yüzünde yağlı bir sırıtış vardı. Moloch pembe yanakları, mavi gözleri ve kıvrıkcık kahverengi saçlarıyla melek gibi görünebilirdi ama Astaroth'un şimdiye kadar karşılaştığı en acımasız yıldı. Takdire şayandı-ancak hainliği genellikle Astaroth'u hedef alıyordu. Aynı zamanlarda doğmuşlardı ve Moloch en önde gelen iblis savaşçısı, Astaroth da en önde gelen ruh pazarlıkçısı haline geldikçe aralarındaki rekabet yüzyıllar içinde daha da şiddetlenmişti.

Astaroth yüksek konseye seçildiğinde, nihayet statü olarak Moloch'u geçtiğini düşünmüştü.

aynı gün konsey. Artık uğruna savaşılabacak tek bir pozisyon kalmıştı: Baphomet'inki.

Astaroth uzun süredir Moloch'un kirli çamaşırlarını araştırıyordu. Durumu göz önünde bulundurarak son keşiflerini nasıl açıkladığına dikkat etmesi gerekecekti.

Moloch ayağa kalkmış, kum rengi boynuzunun üzerindeki bir bukleyi düzeltiyordu. Mavi gömleğinin üzerine gri bir tunik giymişti - gri pantolonu daha modern olsa da 1300'lerin sonlarındaki kökeninin bir yankısıydı bu. "Astaroth'un nasıl bir performans sergilediğini öğrenmeden önce, bahsin şartlarını özetleyelim," dedi. Gözleri meşale ışığında parlıyordu ve gözlerindeki memnuniyet Astaroth'un ne durumda olduğunu çok iyi bildiğini gösteriyordu. "Bir ay önce, yüksek konsey toplantısı sırasında Acımasız Ozroth'u tartıştık. Bir büyücünün ruhunu iblis diyarına teslim etmedeki başarısızlığı ve ardından yanlışlıkla o insan ruhunu emdiğinin ortaya çıkması konseyde ciddi endişelere yol açtı. Gelecekteki başarısızlıkları önlemek için öldürülmesi tavsiye edildiğinde, Astaroth araya girdi ve Ozroth'un bir ay içinde yeni bir ruh teslim edeceğine söz verdi."

Astaroth'un yüz ifadesi değişmedi, ancak Moloch'u boğma fantezisi kuruyordu. "Böyle pasif bir dil kullanma Moloch," dedi hafifçe. "Konsey'in, çırağıma kendini kanıtlama şansı vermek yerine öldürülmesini öneren tek üyesi sendin."

Moloch omuz silkti. "Hatalı bir silahın kullanana zarar verme olasılığı daha yüksektir. İblis düzlemi ruhlara bağlı olduğundan, sorunu olabildiğince çabuk ortadan kaldırmak mantıklı geldi."

İblis düzleminin daimi alacakaranlığında devasa ateşböcekleri gibi süzülen insan ruhları olmasaydı, düzlemdeki tüm yaşam yavaş yavaş yok olurdu. Bu yüzden iblisler ve cadılar simbiyotik bir ilişki kurmuşlardı. Cadı ya da büyücü, iblis düzlemini canlı tutmak için ruhunu, yani büyüsünü verir, karşılığında da bir ruh pazarlıkçısı onlara bir dilek hakkı tanırdı.

Yine de Moloch iblis düzlemini Astaroth'a tükürmek kadar önemsemiyordu. "Bunca yıldan sonra sabretmeyi öğrenmiş olman beklenirdi," dedi Astaroth, "ama uzun oyunlardan hiç hoşlanmıyor gibisin."

Moloch'un yanağında bir gamze belirdi. "Şu anda bundan zevk alıyorum."

Birkaç dakika içinde bu masada kirli çamaşırlarını ortaya dökmekten zevk alacağım kadar değil, diye düşündü Astaroth. Moloch muharebeyi kazanmıştı ama Astaroth savaşı kazanacaktı.

"Bu kadar poz yeter," dedi Sandranella. "Ya da en azından aletlerinizi çıkarıp ölçün de bu işi bitirelim. Elf düzleminde gitmem gereken mutlu bir saat var."

"Gerek yok," dedi Astaroth. "Benim aletim kesinlikle daha büyük."

Moloch boğazını temizledi ve göğsünü kabarttı. "Bu kesinlikle yanlış, ama devam edelim. Bahse göre Ozroth bir sonraki ruh pazarlığını ölümlü Ekim ayı sona ermeden başarırsa, Astaroth bana uygulanacak sonuçlara karar verebilecekti. Ozroth başarısız olursa, ona uygulanacak sonuçlara ben karar verecektim."

Sandranella Astaroth'un gözleriyle karşılaştı ve başını salladı. *Kötü seçim,* diye mırıldandı.

Evet, farkındaydı.

Moloch'un sırtışı keskindi. "Peki Astaroth, Ozroth kendisine ayrılan süre içinde bir ruhu ele geçirmeyi başardı mı?"

Astaroth'un gözünün altındaki bir kas seğirmeye başladı. "Hayır."

Masanın etrafında bir mırıltı yükseldi. Muhafazakâr iblisler memnun görünüyordu; şüphesiz Astaroth'un yüksek konseyden çıkarılmasını ve böylece müttefiklerinden birinin onun yerini almasını umuyorlardı.

"Bize neyin yanlış gittiğini söylemek ister misiniz?" Moloch, Astaroth'u daha da küçük düşürmek için bir fırsat bulmayı umarak sordu.

"Hayır," dedi Astaroth.

"Ozroth ruh pazarlıkçısı olarak görevine geri dönecek mi?" Moloch bastırdı.

"Ayrıca hayır. Anlamsız sorularla işiniz bitti mi?" Çünkü Astaroth sözü alır almaz, konseyin geri kalanına koynunda ne tür bir yılan taşıdığını gösterecekti.

"Pek sayılmaz." Moloch kanaryayı kapalı kedi gibi masanın etrafında dolandı. "İnsanlardan her zaman aşırı derecede etkilenmişsinizdir, değil mi?"

Önsezi Astaroth'un omurgasını diken diken etti. "Buna hayranlık demek zor," dedi sıkılmış bir tonda konuşmaya çalışarak. "Onları pazarlıklara nasıl yönlendireceğimi daha iyi öğrenmek için aralarında zaman geçiriyorum."

"Her zaman söylediğin gibi. Londra'daki daire, cinsel ilişkiye girdiğin pek çok ölümlü -evet, hepsini biliyorum- katıldığın saçma sapan defileler... Bunların hepsi insanları daha iyi manipüle etmek için, öyle mi?"

Moloch'un Astaroth'un ölümlülerle yattığını bilmesi iyi bir şey değildi. Birçok iblis insanları simbiyotik eşdeğerleri olarak görüp takdir ederken, yüksek konseyin muhafazakâr üyeleri onları daha aşağı varlıklar olarak küçümsüyordu ve Astaroth insanlarla olan ilişkisinin *boyutunu* her zaman bir sır olarak saklamaya özen göstermişti. "Ne demek istiyorsun?" diye sordu.

"Yüzyıllardır seni merak ediyordum." Moloch, Astaroth'un bastonunda saklı kılıcın menzilinin hemen dışında durdu. Yazık. "Sende hep farklı bir şeyler var gibiydi."

Astaroth'un alnında boncuk boncuk soğuk terler oluşurken gülümsemesi kayboldu. Moloch bunu bilemezdi, değil mi? Astaroth, "Muhtemelen uzun bir başarı geçmişi var," dedi. "On yıllardır doğru dürüst bir savaş yapmadınız."

"Biraz araştırma yaptım," dedi Moloch, iğnelemeyi görmezden gelerek. "Doğumunuzla ilgili kayıtlar şaşırtıcı derecede seyrek. Lilith gibi bir annenin, bir varisin doğuşunu beklemek yerine hemen duyuracağı düşünülebilir. "Seni oğlu olarak kabul etmek için kırk yıl bekledi."

"Lilith'in neden bir şey yaptığını kim söyleyebilir?" Astaroth sordu. "O delidir." Yine de içinde bir korku vardı ve boğazı düğümlendi. Harika, çileden çıkarıcı annesinin onu sahiplenmemesinin bir nedeni vardı ve eğer bu ortaya çıkarsa, yüksek konsey Astaroth'u bir daha asla aynı şekilde göremeyecekti. Bu da onun hırsları için bir ölüm cezası olurdu.

Hırs -güç- her şeydi. *Tek* şeydi.

"Onun deli olduğuna katılıyorum," dedi Moloch. Elini cebine attı ve kenarları yaldızlı, deri ciltli bir kitap çıkardı. "Ama Lilith'in günlüğü çok ilginç bilgiler içeriyor."

Lanet olsun. Lanetli annesi tüm hayatını belgelemek zorunda mıydı? Çalışma odasında yüzyıllar boyunca doldurulmuş, benzer görünümlü günlüklerden oluşan bir kitaplık dolusu vardı ama Astaroth onun sadece ikisinin paylaştığı sırrı yazacağını asla hayal etmemişti.

"*Lilith'in deliliğinin* hangi kısmını kaçırıyorsun?" Astaroth uygunsuz korkusunu örtbas etmek için tersledi. "Bir şeyi yazmış olması onun doğru olduğu anlamına gelmez. Gül Savaşları'nın dokunaçlı hayran kurgularını da yazıyor." AO3'e bin yıllık bir iblis gibi değil de azgın bir insan ergeni gibi gönderdiği çok ama çok fazla Gül Savaşları dokunaçlı hayran kurgusu.

"Vay canına," dedi Sandranella. "Dokunaçlar Lancaster ile mi yoksa York ile mi aynı hizada?"

Astaroth, "Ben olsam *iç içe* demezdim," dedi, "ama mesele bu değil. Eğer 6. Henry'nin Yorkçu bir mürekkep balığının kışına girdiğini kendinden emin bir şekilde yazabiliyorsa, benim hakkımda da pekâlâ her türlü yalanı uydurmuş olabilir."

Moloch dişlerini gösterdi. "Seni neyle suçladığımı bile bilmeyen biri için çok savunmacısın. Tabii sen bilmiyorsan?"

Astaroth yükselen paniğini bastırmak için mücadele etti. Gerçek iblisler - güçlü iblisler - panik yapmazlardı. Moloch bir itirafta bulunmasını sağlamak umuduyla belirsiz bir şekilde konuşuyordu. "Bu her neyse, saçmalık olduğunu biliyorum."

"Belki," dedi Moloch omuz silkerek. "Yakında öğreneceğiz."

Baphomet masaya vurdu. "Bu kadar şifreli ipucu yeter," dedi o gürleyen bas sesiyle. "Oturuma devam edelim."

Haklısın. Çünkü Astaroth'un alacağı yıkıcı cezadan sonra konsey her zamanki gibi devam edecek, topluluk kaynaklarından, iblis olmayan ebeveynlerinin köken düzlemi yerine iblis düzleminde yaşamayı seçen melezler arasında artan huzursuzluğa kadar her şeyi tartışacaktı.

Astaroth'un midesi yine bulandı. Yüksek konseyde, düzlemde yaşayan melezlerin ve nondemonların haklarının korunmasından yana olan az sayıdaki sestten biriydi. Bu zor bir dengeleme hareketiydi ve onun katkısı olmadan daha muhafazakâr sesler üstün . Eğer Baphomet müdahale etmezse-ve

Çoğunluk Moloch'un planlarından yana olsaydı bunu yapamazdı - konsey, rotasını düzeltmesi yüzyıllar sürecektir köktenci bir yöne sapardı.

"," dedi Moloch. "Zaferimin şartlarını konuşalım.
Belli ki Astaroth yüksek konseyden uzaklaştırılacak."

Astaroth'un kanı rütbesinin düşürülmesine , gerçi aynısını Moloch'a da yapmayı planlamıştı. Yine de ceza daha kötü olabilirdi ve her zaman yapılacak entrikalar vardı. Moloch gözden düştüğünde, Astaroth tekrar zirveye çıkacaktı. "Eğer ısrar ediyorsanız, şimdilik nazikçe istifa edeceğim," dedi ve ayağa kalkmaya hazırlandı. "Ama önce konseyle paylaşmam gereken bazı bilgiler var-"

"Daha bitirmedim," dedi Moloch sertçe. Parmaklarını şıklattı ve bir gargoylle kırımlardan aşağıya sıçrayarak konsey odasının kapılarını açtı. "Cezanızın ikinci kısmı şimdi gerçekleşecek."

Uzun siyah saçlı ve sivri kulaklı bir kadın içeri girdiğinde Astaroth şaşkın ve telaşlı bir şekilde baktı. Parıltılı kadife cüppeler giymiş ve kafes benzeri dramatik gümüş bir kolye takmıştı. İblis duyularını açtığında, kadının göğsünden yayılan bir ruhun altın ışıltısını gördü. Bir insan cadı, o zaman, bir fae yaratığının soyundan gelen biri. "Kim bu?"

Moloch sırtı. ". "

Bir şangırtı daha ve daha fazla gargoylle aşağı atladı. Bunlar granit parmaklarıyla Astaroth'un kollarını kavrayarak onu sandalyesinde tuttular.

"Çek ellerini üzerimden," dedi Astaroth, kurtulmak için mücadele ederek. Yine de gargoyllelerin şeytani güvenlik olarak kullanılmasının bir nedeni vardı ve taş gibi güçleri onu bastırmak için fazlasıyla yeterliydi. "Herkesin Moloch hakkında bir şeyler bilmesi gerekiyor-"

Moloch yine onun üzerinden konuştu. "Astaroth, Dokuzlar'ın eski üyesi, bu vesileyle seni Dünya'ya sürüyorum."

Astaroth'un başı döndü. "Ne? Hayır!" Dünya'yı seviyordu ama tam zamanlı olarak orada sıkışıp kalırsa iblis politikasını şekillendiremezdi.

Sandranella ayağa kalktı, telaşlı görünüyordu. "Moloch, bu aşırı bir ceza."

Moloch omuz silkti. "Bahsi kabul etti."

Sandranella Baphomet'e döndü. "Buna bir son vermelisin. Bu tehlikeli bir emsal teşkil ediyor."

"Moloch haklı," dedi Baphomet. "Astaroth bahsi kabul etti. Cezasını çekebilir."

Astaroth kaçmaya çalışırken topukları kaldırım taşlarına sürtündü ama faydası olmadı. Hâlâ iyileşmekte olan bacağındaki acı, göğsündeki acı dolu duyguların isyanıyla karşılaştırıldığında hiçbir şeydi. Her zaman bir iblisin hissetmesi gerekenden daha fazlasını hissetmişti ve öfke ve korku dalgası onu boğmakla tehdit ediyordu. "Bunu yapamazsın," dedi Astaroth. Kontrol maskesi dağılmıştı. "Yapamazsın!"

"Beni izle." Moloch ellerini kaldıran cadıya işaret etti. Ellerini karmaşık bir dansla hareket ettirerek havada semboller çizdi.

"O ne yapıyor?" Sandranella Astaroth ve Moloch'un arasına bakarak sordu. "Onu sürgün etmek için ona ihtiyacımız yok."

"Buraya onu kovmaya gelmedi," dedi Moloch. "Başka bir şey yapmak için burada ... ve bunu yaptığında, sonunda Astaroth'un yüzyıllardır bize yalan söylediğine dair kanıtım olacak."

Havada elektrik gibi karıncalanan bir büyü oluştu. Cadı büyü dilinde bir büyü söyledi ve sarsıcı bir güç dalgası Astaroth'un göğsüne çarptı. Ateş damarlarında kıvranırken bağırdı ve görüşü beyazlaştı. Zihni kaleydoskopik parçalara bölünmüş gibiydi.

"O ne yaptı?" Sandranella sordu, kelimeleri sanki suyun altından duyuyormuş gibi karıştı.

Moloch'un sesi uzaktan yankılandı. "Cadı işe yaradığını onayladığında, her şeyi açıklayacağım."

Astaroth kendini hasta ve halsiz hissediyordu. Bu şekilde bitmesine izin veremezdi. Moloch'un suçlarını konseye bildirmesi gerekiyordu.

Kalın dilini zorla harekete geçirdi. "Diğerleri ne yaptığını öğrendiğinde-" diye geveledi, "öğrenecekler-"

"Yaptığım şey çöpü dışarı çıkarmak," diye araya girdi Moloch.

"Baphomet," dedi Astaroth, bulanık gözlerini çöp kutusunun bulunduğu yöne çevirerek.

Konsey Başkanı. "Beni dinlemelisiniz."

"Yeter," dedi Baphomet. "Buna bir son ver, Moloch."

Moloch keskin köpek dişlerini Astaroth'a doğru şaklattı. "Gitmeye hazır mısınız?"

Moloch'un bir geçit açtığını görebilmesi için Astaroth'un görüşündeki sis tam zamanında dağıldı. Vahşi kenarlı oval havada asılı kaldı; içinden ölümlü düzlemde karanlık bir banliyö sokağı gördü. Demir lambalar kaldırımın üzerinde altın rengi havuzlar oluşturuyor, ağaçlar rüzgârda hışırdıyordu.

Gargoyleler Astaroth'u sandalyeden iterek çıkardılar ve geçide doğru ittiler.

"Hayır, bekle-" Astaroth'un başı dönüyor, normalde düzenli olan düşünceleri karmakarışık bir hal alıyordu. Dehşet sarmaşıklar gibi etrafını sarmıştı.

Moloch bir şeytan gibi sırtıyordu. "Yakında görüşürüz," diye fısıldadı.

Sonra Moloch Astaroth'un kışına bir tekme attı ve Astaroth portaldan ölümlüler âlemine doğru tökezledi. Kaldırım ona doğru hızla aktı ve dünya karardı.

OceanofPDF.com

İKİ

CHEERS, BITCHES!"

Calladia tekila shot'ını kaldırdı, alkolün bir kısmı bileğine döküldü. Mariel ve Oz'un Dokuzlu Astaroth'a karşı kazandığı zaferi kutlamak için Le Chapeau Magique'e geldiklerinden beri içtiği dördüncü -belki de beşinci-shot'tı bu. Dive bar, sohbet eden, şarkı söyleyen ve hırpalanmış bir müzik kutusundan akan müzikle sallanan arkadaşlarıyla doluydu. Tavana Noel ışıkları asılmıştı ve ahşap panelli oda puslu, hoş bir parıltıya bürünmüştü.

Calladia bardağı tutan elindeki tuzu yaladı, kadehi geri fırlattı, sonra diğer elinde tuttuğu çeyrek limonu emdi. Keskin turunçgiller tat tomurcukları boyunca şarkı söyledi ve alkol aşağı inerken doğru miktarda yaktı. Tüm vücudu ürperdi. "Whew!"

Calladia normalde çok içen biri değildi - akşamdan kalmalardan nefret ederdi ve nispeten sağlıklı yiyip içmeye çalışırdı - ama en iyi arkadaşının bir kötülük ajanını yenmesi büyük bir olaydı. Calladia'nın söz konusu kötülük ajanını yumruklaması da oldukça havalıydı.

Calladia gözlerini kapadı ve Astaroth'un ona yumruk attıktan sonraki şaşkın ifadesini hatırladı. O kendini beğenmiş orospu çocuğu kime bulaştığını bilmiyordu.

"Bu bardaki herkesi seviyorum!"

Calladia mırıldanarak söylediği ünlemle gözlerini açtı ve Themmie'ye gülümsedi. Filipinli Amerikalı peri, bazılarının deyimiyle "kupasındaydı", kahverengi gözleri yarı kapalı, ağzı aptalca bir gülümsemeyle eğikti. Themmie kendi tekila shot'ını çarparak içti, soluk soluğa kalırken yanardöner kanatları seğiriyordu.

"Sabah buna pişman olacağım," dedi Calladia, başı dönerken kendini bara yaslayarak. Geçirdi, sonra yumruğunu göğsüne vurdu. "Üniversiteden beri tek atmadım."

"Gerçekten mi?" Themmie burnunu kırıştırdı. "Sözde 'gerçek dünya' kulağa korkunç geliyor."

Calladia ve Mariel'den beş yaş küçük olan Themmie, antropoloji ve işletme okuyan bir üniversite son sınıf öğrencisiydi ve ayıkken ya da röportajlara giderken söylediği gibi, hukuk fakültesine gidip *haklarından mahrum bırakılanların savunucusu olmayı* hedefliyordu. Sarhoşken ya da baş başayken daha çok söylediği şey ise *"siktir et adamı!"* idi.

"Hangi adam?" Mariel bir keresinde mutlu bir saatte gevelemiş, Themmie de burnunu kırıştırıp tavana bakmış ve "Büyük *M* harfi olan" diye yanıtlamıştı.

Calladia tüm kalbiyle aynı fikirdeydi. Her geçen gün, çoğu şey hakkında daha da kötü hissediyordu. Biriyle çıkma ihtimali, annesinin Glimmer Falls'un belediye başkanı olarak estirdiği terör ve hayatın onu her şeyden daha sivri uçlu bir hale getirene kadar yavaş yavaş öğüttüğü tüm yollar.

"Gerçek dünya korkunç," dedi Calladia. "Ama ev ödevi yok, bu da iyi bir şey."

Themmie başını salladı. "Benim için değil. Avukatlık yapmak, silahla ev ödevi yapmak gibi bir şey." Calladia'ya göz kırptı. "Gerçekten artık atış yapmıyor musun?"

Calladia boş kadehe baktı. Bütün gece hissettiği puslu memnuniyet, normal tedirgin halinden hoş bir değişiklikti. Neden yine shot yapmayı bırakmıştı?

Şakakları zonklamaya başladı. Doğru ya.

"Benim tatlı yaz çocuğum," dedi Calladia büyük bir asaletle, "önümüzdeki yıllarda çok iyi tanıyacağın bir şey var. Buna akşamdan kalma deniyor. Duyduğuma göre otuz yaşına geldiğimizde, sadece alkolle uzun süreli göz temasından bile akşamdan kalma oluyormuşuz."

"Boo." Themmie'nin gözleri barın arkasındaki şişe seçkisinde dolaştı. "Henüz otuz yaşında değiliz. Bir tane daha ister misin?"

Çoktan tüketilmiş olan tekila evet diyordu ama kalan mantıklı düşünce kırıntısı kesinlikle hayır diyordu. Calladia barmenle göz teması kurdu; Hylo adında, saçlarını kısa kestirmiş, labrum piercing'i olan ve toynaklarını neon ojelerle süslemiş, nonbinary bir centaurdy. "Su?" dedi umutla.

Hylo elinde kocaman bir bardakla koşarak geldi. "Akşamdan kalma karşıtı bir takviye eklemek ister misiniz? Yeni bir elf üreticisini deniyoruz."

"Kesinlikle." Calladia, selfie çekmek için telefonunu çıkarmış olan ve kameraya endişe verici suratlar yapan Themmie'ye baktı. "Bir tane de onun için."

Bir şişe parıltılı yeşil toz çıkarıp suya karıştırmaya başladıklarında tavşan desenli sentor homurdandı. "Themmie, bunları göndermesen iyi edersin."

Themmie hıçkırdı. "Takipçilerim gerçek hayattan kesitlere bayılır."

"Benimki de öyle, ama ihtiyatlı bir düzenleme için söylenecek bir şey var."

"Sen de mi Pixtagram fenomenisin?" diye sordu Calladia. Themmie renkli fotoğrafları ve videoları için aldığı desteklerden düzenli bir kazanç elde ediyordu ve Calladia yabancılardan bu kadar ilgi görme düşüncesiyle kaşınsa da, perinin aceleciliğine hayranlık duymak zorundaydı.

"Pixtagram değil," dedi Hylo. "ClipClop."

Calladia'nın kaşları çatıldı. "ClipClop?" Hecate, bugünlerde takip edilmesi gereken çok fazla uygulama vardı.

"Sentorların orijinal danslarını sergiledikleri yer," diye geveledi Themmie. "Hylo İrlanda step dansında uzmanlaşmıştır."

Calladia'nın içkiden bulanıklaşmış beyni bir sentorun performansını hayal bile edemiyordu.

Riverdance, ama bahse girerim gürültölüdür. "Kulağa

hoş geliyor." "Teşekkürler." Hylo bardağı uzattı.

Calladia yeşil renkli sudan bir yudum aldı. "Ugh," dedi tükürerek. "Bunun tadı neden yosun gibi?"

"Elfler," dedi Hylo kısa ve öz bir şekilde. "Sadece iç şunu."

Calladia yüzünü buruşturarak yaptı. Akşamdan kalmayı önleyici tozlar her zaman isabetli ya da isabetsiz olmuştur. Bir türün akşamdan kalmalığı başka bir türüne uymuyordu ve şarlatanlar elf iksirlerinin ya da minotor sperminin taklitlerini satmaya bayılıyordu.

sağlık faydaları. Calladia, minotor dölünün sözde her derde deva iksiri için yeterince cesur değildi ve sahte takviyeleri küçümsüyordu, bu yüzden genellikle ara sıra akşamdan kalmanın acısını huzur içinde çekiyordu.

Bu gece farklı bir durum söz konusuydu. Atışlar yapılmıştı ve başı umarım yarın ona teşekkür edecekti. Korkunç ilacı mideye indiren Calladia ağzını koluna sildi ve dans pistine baktı. Yavaş bir şarkı değildi ama Mariel Oz'a sarılmıştı, ikisi de kendi ritimleriyle sallanıyorlardı. Normalde huysuz olan iri iblis Mariel'e bakıyor, kendinden geçmiş gibi görünüyordu ve Mariel'in pembe yanakları ve parlayan ela gözleri onun da aynı şeyi hissettiğini gösteriyordu.

Calladia'nın göğsü sıkıştı. Başlarda Oz'dan hoşlanmamıştı ama çiftin birlikte harika olduklarını inkâr edemezdi. En iyi arkadaşı için mutluydu ve Oz hakkında yanıldığını, en azından ölümlüler âleminde daha fazla zaman geçirip yeni ruhunu kucakladıktan sonra Oz'un büyük ölçüde geliştiğini tamamen kabul etmişti. Yine de, Calladia onlar adına ne kadar mutlu olursa olsun, onların sevincini görmek buruk bir tatlıydı.

Calladia için mükemmel bir eşleşme olabilir miydi? Güzel, tatlı ve verici olan Mariel gibi değildi. Calladia huysuz, agresif ve hasarlıydı. Mariel insanların en iyisini temsil ediyorsa, Calladia en kötüsü olmasa da en azından yelpazenin "uh oh" ucundaydı.

Calladia başını salladı ve boş kadehini ağzına götürdü, sonra daha fazla tekila kalmadığını fark edince yüzünü buruşturdu.

Sağından bir ses duyuldu. "Ne içiyorsun sen?"

Calladia kaskatı kesildi. Ses tanıdık değildi ama tonu tanıdıktı. Döndüğünde kendini beğenmiş görünümlü, kahverengi saçlı, sivri kulaklı ve kare çeneli beyaz bir adam gördü. Bir film yıldızına benziyordu ve Calladia ondan şimdiden nefret ediyordu. "Ne istiyorsun?" dedi, düz ses tonundaki uyarıyı duymasını umarak.

Adam onu bir aşağı bir yukarı süzdükten sonra dudaklarını yaladı. "Ne teklif edersen, bebeğim."

Calladia'nın öfkesi nadiren tam olarak yatıştırdı, özellikle de bu günlerde. Bu sözlerle köz alevlendi ve alkolün sisini yakıp geçti. Doğruldu, sadece biraz yalpaladı, sonra da en sert hareketiyle onu kısırdı.

baktı. "Ben kimsenin bebeği değilim," dedi tekilanın etkisiyle yavaş ve abartılı bir sesle. "Aslında bir süredir yetişkin bir kadınıym."

Adam alay etti. "Oh, hadi ama, böyle yapma. O pantolonu giymenin bir sebebi vardı. Hadi bir şeyler içelim, olur mu? Birbirimizi tanıyalım?"

"Kahretsin," dedi Themmie, geri . Ayağı takıldı ama kanatlarını keskin bir şekilde çırparak kendini düzeltti.

Calladia kelimenin tam anlamıyla kırmızı görmedi ama silah ateşlendiğinde görüşü James Bond'un jeneriğindeki gibi bu pisliğin üzerine daraldı. "Pantolonu" egzersiz taytıydı ve bu adam ne düşünürse düşünsün, sevgilileri baştan çıkarmaktan ziyade hareket kolaylığı için tasarlanmıştı.

Astaroth'un o günkü yüzleşmeleri sırasında ona nasıl dudak büktüğünü hatırladı. Fötr şapkasına laf attığında, "*Tayt giyen insanlardan kılık kıyafet eleştirisi almam,*" demişti.

En azından Astaroth onun vücuduna bakmak yerine tayt giymesine itiraz etmişti. Calladia ateşli iblisin gününü mahvetmekte bir sakınca görmemişti; bu zavallı bar sümüşüne de haddini bildirmekten çekinmezdi.

"Bu taytları neden giydiğimi biliyor musun?" diye sordu Calladia. Nabızı tanıdık, bağımlılık yapan adrenalinle hızlandı. Adam gülümseyince dişlerini gösterdi. "Pislikleri tekmelemek daha kolay."

Kızın öfkesi karşısında adam güldü. "baharatlı birisin, değil mi?"

Elini hafifçe kızın koluna koyarak uzandı ve Calladia'yı tersledi.

"Dokunma bana," dedi yüksek sesle, kolunu çekerek. Kickboks eğitmeninin en büyük öğütlerinden biri buydu: insanlar duyduklarını hatırlar, bu yüzden kavga etmesi gerekiyorsa bunu karşısındakinin başlattığını açıkça belirtmeliydi. Sivri kulaklı adam dengesini kaybedip sendelediğinde Calladia adamın üst kolunu yakaladı ve momentumunu kullanarak onu kaburgalarından önce bara çarptı. Umarım bir saldırı için yeterince sert değildi ama ciğerlerindeki havayı dışarı atacak kadar sertti. Sonra elini adamın saçlarına doladı ve yüzünü nazikçe barın tablasına yapıştırdı.

Tamam, o kadar da nazik değil.

Bu kargaşa çevredeki herkesin dikkatini çekti. "Yine mi," diye inledi Hylo . centaur aceleyle yanına geldi, siyah kuyruğunu salladı

tedirgin bir şekilde. "Ne oldu?"

"Koluma dokundu," dedi Calladia, şu anda eğilmiş, hırıltılı bir şekilde karnını ve burnunu tutan adama ters ters bakarak.

"Onu dövmeden önce kelimelerinizi kullanmayı düşündünüz mü?" "Sınırlara saygı duymaması benim suçum değil."

Cüce bir fedai koşarak geldi, fıçı göğsü *Le Chapeau Magique* tişörtünü zorluyordu. Adamın yarı boyunda olmasına rağmen tacizciyi yakasından tutup hiç zorlanmadan dışarı sürükledi. Sonra fedai geri döndü ve başparmağını omzuna atarak Calladia'yı işaret etti.

"Bekle, ben de mi gitmek zorundayım?" Calladia kuşkuyla sordu.

Hylo içini çekti. "Onun çizgiyi aştığını anlıyorum ama sen de aştın Calladia. Sen onun kafasını bara çarptığında o zaten etkisiz hale gelmişti."

"Ama o bana dokundu," diye karşı çıktı Calladia, sallanarak.

"Ve bu yüzden kara listeye alınacak, inanın bana, ama fedailer siz yumruk yumruğa kavga başlatmadan da meseleyi halledebilirdi."

"Belki de yumruk yumruğa dövüşmeyi seviyorumdur," diye mırıldandı Calladia.

"Anlıyorum," dedi Hylo, "gerçekten anlıyorum, ama suç duyurusunda bulunmak için adeta yalvarıyorsun. Sürekli kavga ettiğin için şehirdeki birkaç barın daha kara listesinde olduğunu biliyorum."

Themmie'nin kahverengi gözleri büyüdü ve Calladia'ya döndü. "O kadar çok mu kavga ediyordun?"

Calladia'nın yanakları sıcacıktı. Her zaman kaba saba bir tip olmuştu ve hayatı boyunca çeşitli kavgalara karışmıştı ama son birkaç yıldır işlerin daha da kötüye gittiğini inkâr edemezdi. İçindeki öfke sık sık kaynıyor, en ufak bir teşvikle şiddete dönüşen bir kor halini alıyordu. Evet, bu adam bunu hak etmişti ve bu konuda kendini kötü hissetmiyordu ama aynı şeyi geçen hafta, kendisiyle uzaktan yakından ilgisi olmayan bir şekil değiştirici kavgasına atlayıp sonunda birinin kafasında tabure kırdığı için dışarı atıldığında da söyleyebilir miydi?

Düzinelerce insan ve doğaüstü yaratık Calladia'ya ağzı açık bakıyordu, bu da Mariel'in kaşınmasına neden oluyordu. Mariel aceleyle yanına geldi, Oz da onun yanındaydı. "Ne oldu?" Mariel sordu. "Sen iyi misin?"

Hay sikeyim. Bu Oz ve Mariel'in kutlamasıydı ve Calladia çoğu şeyi berbat ettiği gibi bunu da berbat etmişti. "Özür dilerim," dedi Calladia. "Ben iyiyim. Sadece ... evet."

"Adam onu taciz ediyordu," dedi Themmie, kanatları seğirerek.

"Calladia . . ." Hylo başını kapıya doğru salladı. "Dışarı. En azından birkaç dakikalığına. Sakinleşmen gerek."

"Bekle," dedi Mariel, Hylo ile Calladia'nın arasına bakarak. "O benim arkadaşım-"

" yok." Calladia sallanmamayı başararak barı itti. "Zaten biraz su içip uyumam ." Bir göz kırptı ama Oz ve Mariel'in yüz ifadelerine bakılırsa pek de iyi bir göz kırpma değildi. "Hoşça kal. Senin ve evdeki mutluluğun için mutluyum."

Mariel başka bir şey söyleyemeden Calladia dönüp Le Chapeau Magique'ten çıktı ve Themmie'nin takip etme girişimini savuşturdu. Hesabını ödememişti ama Hylo onu nasıl bulacağını biliyordu ve tüm gözler onun üzerindeyken burada kalmasına imkân yoktu. Yanakları yanıyor ve midesi alkolle birlikte endişeyle çalkalanıyordu.

Sonbahar havası kızarmış tenine karşı keskin bir his veriyordu. Calladia derin bir nefes alarak buz gibi mızrağın ciğerlerine dolmasını memnuniyetle karşıladı. Bar tacizcisi ortalıkta , bu yüzden gözlerini kapadı ve binanın tuğla dış cephesine yaslandı. Hylo'nun sakinleşmesi yönündeki talimatlarına rağmen, mekân değişikliği Calladia için hiç de öyle olmamıştı. Nabızı hızla atıyor, öfke ve utancın sıcak dalgasını hâlâ hissediyordu.

Yakınlardan acılı bir erkek çığlığı duyuldu. Calladia kaynağını tespit etmeye çalışarak etrafına bakındı. Bir başka bağırışı bir ses takip etti. "Neredeyim ben? Kimsin sen? Beni rahat bırak!"

Adamın havalı İngiliz aksanı Calladia'nın üzerine bir deja vu dalgası gibi çöktü. Astaroth'un da tıpkı böyle bir aksanı vardı.

"Ow! Lanet olsun."

Gerçi pek çok insanın İngiliz aksanı vardı ve Glimmer Falls, büyülu kasabanın dünyaca ünlü Sonbahar Festivali için gelen turistlerle doluydu. Adam her kimse başı dertte gibi görünüyordu, bu yüzden Calladia

ne olduğunu görmeye ve gerekirse yardım etmeye kararlıydı.

Gerekirse savaşırsınız, değil mi? diye fısıldadı zihni ama o bunu duymazdan geldi. Bazen şiddet gerekliydi. Eğer bu durumda gerekliyse, iyi bir şey yapmış olacaktı, değil mi?

Bir ara sokağa döndü. Kıvrırcık kahverengi saçlı bir adam, elinde bir bıçakla yerde yatan bir cesedin başında duruyordu. Cesede tekme atarak acı dolu bir inilti çıkardı. "Seni öldüreceğimi sanıyordum," dedi Oz'unkine ürkütücü derecede benzeyen bir aksanla, "ama o güzel yüzü oyma fikri hoşuma gitti. Bir süre bununla yaşamana izin vereceğim."

"Kimsin sen?" diye tekrarladı yerdeki adam. Kollarını başının üzerinde kavuşturmuştu, bu yüzden Calladia onu pek göremiyordu ama açık renkli paltosunda kan lekeleri .

Diğer adam başını geriye atıp güldü ve ay ışığı açık kahverengi boynuzlardan yansıyınca Calladia kaskatı kesildi. Başka bir iblis!

"Bu da ne, istila mı?" diye mırıldandı ileriye doğru yürürken. Tüm hayatı boyunca Glimmer Falls'ta bir iblis görmeden yaşamıştı ve şimdi bu bir ay içinde üçüncü oluyordu. Cebinden bir tutam iplik çıkardı. Büyünün sözlere ve eyleme dayanması gerekirdi ve bazı cadılar rünleri tebeşirle yazmayı ya da ayrıntılı ritüel dansları yapmayı tercih ederken, Calladia büyü yapmak için ipliğin karmaşıklığını ve taşınabilirliğini seviyordu. "Ondan uzak dur," dedi yüksek sesle.

İblisin kafası döndü. Kahverengi saçları, mavi gözleri ve gamzeli yanaklarıyla tuhaf bir şekilde tatlı görünüyordu. Kadını bir aşağı bir yukarı süzdükten sonra dikkatini kurbanına verdi. "Önce burnunu keseyim mi?" diye sordu iblis adama. "Belki bir kulak?"

Calladia görmezden gelinmekten hoşlanmıyordu. İpliği parmaklarının etrafına doladı ve büyüsunü fiziksel eyleme dökcek özenli düğümleri atmaya başladı. "*Defienez el daemon,*" dedi son düğümü atarken.

İblis geriye doğru uçarak tuğla duvara çarptı. Calladia'nın büyüsunü onu bir böcek gibi orada sabit tuttu. Calladia ona doğru yürüdü ve yüzündeki öfkeli ifadeye bakarak sırtıttı. "Ne yani, insanların şeytani suçlarına engel olmasından hoşlanmıyor musun?" diye sordu hafifçe geveleyerek.

Onunla alay etti. "Çekil yolumdan, cadı."

"Bana bir pazarlık teklif etmeyecek misin?" Astaroth bunu daha önce de denemiş, ruhu ve büyüğü karşılığında para, şöhret, aşk... ne isterse teklif etmişti.

Böyle boş vaatlere inanmaması gerektiğini çok iyi biliyordu. Sahip olmaya değer her şey gibi aşk da kazanılırdı, ele geçirilmezdi.

İblis alay etti. "Dokuzların Moloch'uyla uğraşıyorsun, cadı." Calladia'nın anlamayan bakışları karşısında, durumu netleştirdi. "Ben bir savaşçıyım, pazarlıkçı değil." Büyüye karşı savaşırken kasları gerildi ve Calladia büyüğü bağların zayıfladığını hissetti. Hecate, o güçlüydü.

"Şu anda pek savaşçı sayılmam," dedi, yeni bir düğüm atmaya başlarken yüzünü buruşturarak. "Burada hoş karşılanmıyorsun."

Etrafına bir koruma çemberi ördü ve henüz bakma fırsatı bulamadığı oluktaki talihsiz adama baktı. Üzülmektense güvende olmak daha iyiydi. Moloch ilk büyüğünden kurtulup ona doğru hamle yaptığında bunun mükemmel bir dürtü olduğu ortaya çıktı. Kalkandan sekti ve Calladia güldü.

Moloch'un yüzü öylesine güçlü bir öfke ifadesiyle çarpıldı ki Calladia bir adım geri çekildi. "Bu iş daha bitmedi," dedi. Sonra parmaklarıyla dairesel bir hareket yaptı ve havada kapı büyüğünde alevden bir oval belirdi. Bir geçit. Yerdeki adama son bir bakış atan Moloch içeri adım attı ve geçit arkasından kapandı.

Calladia derin bir nefes verdi. "Vay canına. Ne sikim ama."

Arkasından acı dolu bir inilti duyuldu. "Bunu tekrar söyleyebilirsin," dedi İngiliz adam. "Lanet olsun."

Calladia dizlerinin üzerine çökerek adamın yaralarını inceledi. "Yaralandın mı-" Adam cenin pozisyonundan doğrulup yüzüne doğru yuvarlanınca, siyah boynuzları ve tanıdık bir yüzü ortaya çıkınca sözünü kesti. "Oh, hayır," dedi ve hızla uzaklaştı.

Gerçekten az önce düşmanını mı kurtarmıştı?

Astaroth en azından bok gibi görünüyordu. Beyaz takım elbisesi kir ve kanla lekelenmişti, yontulmuş yüzü solgundu ve gözünün etrafındaki deri hızla . "Teşekkür ," dedi zayıf bir sesle ve oturur pozisyona geçti.

"Hayır," dedi Calladia, ayağa kalkıp geri çekilerek. Yeni düğümler atmaya başladı, onu zorla Oregon'a mı fırlatması yoksa semendere mi dönüştürmesi gerektiğine karar vermeye çalışıyordu. "Sen de burada hoş karşılanmıyorsun."

Astaroth'un alnı çatıldı. "Affedersiniz, tanışıyor muyuz?"

Calladia inanamayarak güldü. "Beni bu kadar çabuk mu unuttun? Belki suratına indirdiğim yumruk hatırlamana yardımcı olur."

Yüzünü buruşturdu ve gözünün etrafındaki şişmiş deriyi yokladı. "Unuttum ..." Paniğe benzeyen bir ifadeyle gözleri büyüdü. "Bekle, neredeyim ben? Ve sen kimsin?"

OceanofPDF.com

ASTAROTH'UN YÜZÜ ACIYORDU VE BEYNI BULANIKTI. GÖZLERİNİ Kızgın cadı başında dikilmiş, nereden tanıdığını anlamaya çalışıyordu. Ne de olsa onu tanıyordu ve onu Moloch denen adamdan kurtarmış olmasına rağmen ondan pek hoşlanıyor gibi görünmüyordu.

Son birkaç dakikadan öncesini hatırlamaya çalıştı. Belli belirsiz tanıdık yüzler, şömine ışığının titremesi gibi karmakarışık bir izlenim edildi... ve başka hiçbir şey. Sadece bir dehşetin duygusal yankısı kalmıştı.

Kimdi bu kadın? Astaroth'u canlı canlı şişlemekle tehdit etmeden önce yüzüne yumruk atan iblis kimdi? Neden kafası pamukla doldurulmuş gibi hissediyordu?

"Ne demek istiyorsun, sen neredesin ve ben kimim?" Cadı kollarını kavuşturmuş, bir çift etkileyici pazusunu gösteriyordu. Uzun boylu ve zayıftı, güneşte kızarmış beyaz teni, at kuyruğu şeklinde bağlanmış uzun sarı saçları ve gürleyen bir yüz ifadesi vardı. Papatya desenli bir çift tayt ve üzerinde *Sweat Like a Girl* yazan bir tişört giyiyordu. Taytının ucuz kumaşı Astaroth'un tiksintiyle ürpermesine neden olsa da, kışını çekici bir şekilde vurguladığını kabul edebilirdi.

"Hiçbir şey hatırlamıyorum," dedi Astaroth ağrıyan şakaklarını ovuşturarak. Başı sadece Moloch'tan yediği yumruklar yüzünden değil, sürekli ağrıyordu. "Buraya nasıl geldiğimi ya da nerede olduğumu bilmiyorum."

"Şaka yapıyor olmalısınız," dedi kadın. "İblisler hafıza kaybı yaşayabilir mi?"

Boynuzlarından birine dokunmak için uzandı. Siyah olduklarını biliyordu, tıpkı adının Astaroth olduğunu ve taytın çoğu yerde itici olduğunu bildiği gibi

bağlamlar. Ancak genel bir benlik duygusuna sahip olmasına rağmen, bu benliğin önceki dakikalardan önce ne yaptığına dair hiçbir fikri yoktu. "Sanırım yapabilirler," dedi avuçlarıyla alnını ovuşturarak. "Lucifer, başım ağrıyor." Kafatasının içinde keskin, ateşli bıçak darbeleriyle noktalanmış bir ağrı vardı.

Cadı bir ayağından diğerine geçerek onunla ara sokağın girişi arasına baktı. "Beni gerçekten tanımadın mı?"

Kafasındaki kaosun içinden bir düşünce çıktı. "Biz sevgili miyiz?" Kadının onu kaslı kalçalarının arasında ezdiği canlı bir görüntü vardı ama bunun bir anı mı yoksa hüsnükuruntu mu olduğunu anlayamadı.

"Hayır!" Dehşete düşmüş görünüyordu.

Astaroth yüzünü buruşturdu. Pekâlâ, aşıklar değil. Bakışları tekrar kadının kalçalarına kaydı. "Yazık."

Parmaklarını şıklattı. "Gözler yukarı, pislik."

Astaroth odağını onun yüzüne çevirdi ve görüşü dalgalandığında gözlerini kırıştırdı. "Düşman mıyız o zaman?"

Gülüşü vahşi geliyordu. "Evet, öyle de denebilir."

"Ah." Müthiş bir başlangıç yapmıştı. "Ve senin adın .. . ?" "Calladia."

Parmaklarını atkuyruğunun üst kısmına soktu, karıştırdı. kalktı, sonra inledi. "Hekate, ne yapmam gerekiyor?"

Astaroth kendini ayağa kalkmaya zorladı, ağrıyan bacağına ağırlık verirken bir iniltiyi bastırdı. Belli ki Moloch dayak atmaya karar vermeden önce başına korkunç bir şey gelmişti. "Sanırım avantaj sende, çünkü neler olduğu hakkında hiçbir fikrim yok," dedi. "Seni uyarmalıyım, beni öldürmeye çalışırsan işbirliği yapmam."

Ayakta durmak acıyı biraz dindirirse de, yeni bir baş dönmesi dalgası hoş karşılanmadı. Ayağa kalktığında, insanların onu daha önce de öldürmeye çalıştığını hatırlayabiliyordu. Jacobite ayaklanmalarından birinden ya da başka birinden, ölümlü savaşlarla uğraştığı zamanlardan bir anı canlandı gözünde. Bir trol ona güzünü savurmuş, onu yere düşürmüş ve en sevdiği göğüs zırhında bir çukur açmıştı.

Neden bir Jakobit ayaklanmasında savaştığını hatırlıyordu da şimdi ve burada bu sokağa gelmemişti? 1700'lerden beri neyin peşindeydi? Belli ki o zamandan bu yana çok zaman geçmişti ama çeşitli

modern özellikler -neon ışıkları, yakındaki bir pencereden gelen televizyonun titremesi, uzaklardan gelen uçak ışıklarının yanıp sönmesi- arasındaki yerinden emin değildi. Bu, içinde sahne ve dekor tanımlarından başka bir şey olmayan bir oyun senaryosu almak gibiydi ve Astaroth az önce düşman bir seyirci karşısında bilmediği bir rolü oynamak üzere sahneye itilmişti.

Calladia dar dönüşlerde volta atıyordu. Adım adım dönüş, adım adım dönüş. "Kahretsin," dedi bir çakıl taşını sokağın tuğla duvarına tekmeleyerek. "Seni burada bırakmalıyım."

Bu, onu öldürmesi alternatifinden daha iyiydi, o kıyafetin içinde bir silahı nereye saklayabileceğini görebildiğinden değil. Yine de Moloch'a yaptığı gibi onu duvara çarptıracak bir büyü yapabilirdi. "Ah, burası neresi?" diye sordu.

"Glimmer Falls."

İsim belli belirsiz tanıdık geliyordu. Bir anısını canlandırmaları için yalvarırcasına sözcükleri ağzından çıkardı.

Yapmadılar.

Glimmer Falls onun ikamet ettiği yer miydi? Amerikan Devrimi'nden sonra nerede yaşadığına dair ayrıntılar bulanıklaşsa da, yüzyıllar boyunca Avrupa'nın çeşitli yerleri arasında gidip gelmişti. Ne zamanlardı ama! Kırmızı ceketli kılığına girerek her tarafa oynamış, sihirli yeteneklere sahip askerlerin ve zafer için yanıp tutuşan komutanların sayısız ruhunu manipüle etmişti.

Calladia'nınki de dahil olmak üzere etrafındaki aksanlara bakılırsa bir kez daha Amerika'daydı. İngiltere'de ya da Kıta'da değil de burada bir şehir evi satın aldığını hayal bile edemiyordu ama belki de yıllar içinde tercihleri değişmişti.

1700'lerin sonlarını düşünmeye çalıştı ama bu zihninde aşılmaz bir duvara çarpmak gibiydi. Ondan önce gelen yüzyıllar bile sisliydi, sadece yamalı parçalar halinde mevcuttu. Resmi kıyafetli, bulanık yüzlü insanlarla dolu bir malikâne, koyunlar etrafta gezinirken tarlada uzanmış huzurlu bir öğleden sonra, zırhını parçalayan trolü şişlerken kanlı çeliğin üzerindeki güneş ışığının parıltısı. Bu görüntüler bile zordu

Ama en azından geçmişinden bir şeyler, yaşadığı travmadan kurtulmuştu. Umarım yakında daha fazlası geri döner.

"Glimmer Falls'ta mı yaşıyorum?" diye sordu, cevabı sallamaktan vazgeçerek.

"Kesinlikle hayır." Calladia'nın ağzı buruştu. "Moloch geri dönecek, değil mi?"

"Benden bu kadar şiddetle hoşlanmadığı düşünülürse mantıklı geliyor." Astaroth'un alını çatıldı. "Görünüşe göre çok fazla düşmanım var."

Cadı homurdandı. "Şok edici." Sonra başını salladı. "Bu berbat bir fikir," diye mırıldandı, "ama sen etkisiz durumdayken seninle dövüşmem. Bu adil olmaz."

Bu duygu Astaroth'u şaşırttı. "Adaleti önemsiyor musun?" Moloch kesinlikle umursamıyordu. Astaroth da onun umurunda olmadığından şüpheleniyordu.

Neden Amerikan Bağımsızlık Savaşı'nı hatırlıyordu da kendisini öldürmek isteyen iblisi hatırlamıyordu?

Calladia alt dudağını dişledi ve omzunun üzerinden Moloch'un kaybolduğu yere doğru baktı. "Bak, her ne oluyorsa, o sik kafalının geri gelmesini beklemek istemiyorum." Sert bir parmakla onu işaret etti. "Ama komik bir şey yapmaya kalkarsan testislerini patlatırım."

Astaroth bu grafik tehdit karşısında irkildi. "Not edildi."

Başını salladı ve sonra uzaklaşmaya başladı. "Evet?" diye omzunun üzerinden seslendi. "Geliyor musun, gelmiyor musun?"

Onu kendisine katılmaya mı davet ediyordu? Astaroth onun geri çekilen halini düşündü. Onun düşmanı olduğunu açıkça itiraf etmişti ama aynı zamanda adalete değer verdiğini de itiraf etmişti ve bu kadar vicdanlı olmayan başka düşmanları da pusuya yatmış olabilirdi.

Gözleri tekrar kızın kışına kaydı. Belki de adil dövüşlerin ve taytların bir değeri vardı.

"Yolu göster," dedi, topallayarak onun peşinden giderken.

ASTAROTH CALLADIA'YI TAKIP EDEREK BİR CADDESİNE SIRALANMIŞ DÜKKANLAR VE restoranlar. Demir lamba direkleri kaldırımında yürüyor, insanlar, sentorlar, periler ve diğer yaratıklar çiftler ve gruplar halinde dolaşıyor, gülüşüp sohbet ediyorlardı.

Kaldırımın kenarında, günün manşetini gösteren bir gazete kutusu duruyordu. Astaroth tarihi kontrol etti.

İki yüzyılı aşkın anısı kayıptı.

Korku boğazına tırmandı ve mide bulantısı şiddetlendi. Halka açık bir caddede paniklemek sadece dikkat çeker ve izliyor olabilecek düşmanlarına zayıflığını gösterirdi, bu yüzden korkuyu bastırdı, omuzlarını dikleştirdi ve anıları geri gelene kadar bu doğaçlama oyununu elinden geldiğince iyi oynamaya karar verdi.

Bir kadın sesi aklından geçerek bu düşünceyi yankıladı. *Senin ne olduğunu bilemezler*, diye mırıldandı kadın tanıdık *olduğu* kadar tanımlanamaz bir aksanla. Heceler keskindi, üzerlerinde antik çağın yankısı vardı.

Ses kime aitti? Tanıdığı insanları düşünmeye çalıştığında, tutunacak pek bir şey bulamadı. Görünüşe göre kişisel ilişkiler son iki yüz yılda yaşanan olaylarla aynı karanlık deliğe düşmüştü.

Bu konuda tereddüt etmenin hiçbir faydası olmayacaktı, bu yüzden Astaroth derin nefes alarak sakinleşmeye çalıştı. Sonbahar yapraklarının, pişmekte olan etin ve alkolün kokusunu aldı. Alkol kokusu kesinlikle yeni arkadaşından geliyordu. "Sarhoş musun?" diye sordu.

"Öyleysem ne olmuş yani?" Calladia ona ters ters baktı. "En azından ben ahlaksız, çekilmez bir pislik değilim."

"Ah," dedi Astaroth kayıtsızca. "Neden sarhoşsun?"

"Neden umurunda ki?"

Omuz silkti. "Tanışıklığımızın geri kalanını hatırlamadığım için bu bize konuşacak bir şey veriyor."

"Pek tanıdık sayılmaz," diye mırıldandı Calladia. Bir balkabağının fotoğrafını çekmek için durmuş olan bir cücenin yanından geçti. Kabak sırttan bir yüzü gösterecek şekilde oyulmuştu ve içinde bir mum yanıp söniyordu. Astaroth'un beyninde bir kelime, bir kadeh şampanyanın yüzeyinde patlayan bir baloncuk gibi su yüzüne çıktı:

Cadılar Bayramı. Kostümler içinde şeker dilenen küçük çocukların görüntüsü geldi gözünün önüne ve anıyla birlikte gelen duygu sıcak ve parlaktı. Görünüşe göre Cadılar Bayramı'nı seviyordu.

"Cadılar Bayramı'nı sever misin?" diye sordu cadıya.

Calladia'nın alnı çatıldı. "Ne?"

"Sadece çocuklara şeker verdiğimi hatırladım. Güzeldi."

"Ne, onları minibüsüne çekmek için mi?" Astaroth'un anlamayan bakışları karşısında Calladia içini çekti. "Evet, Cadılar Bayramı'nı severim. Ama neden şeker dağıtırsın ki? Ve neden bunun *hoş* olduğunu düşündün?"

"Neden ki?" Başka pek bir şey hatırlamasa da bunun tatillerde standart bir uygulama olduğundan oldukça emindi.

"Kalpsiz, kötü ve aşağılık bir canavar olduğun için mi?"

"Benim hakkımda son derece kötü bir fikre sahipsin," dedi. "Ne zamandır düşmanınız?"

Şehrin ortasındaki bir parka ulaşmışlardı. Girişinde birden fazla yüzü olan ve o kadar çok ibresi düzensiz dönen kırmızı bir saat vardı ki Astaroth kusmadan önce arkasını dönmek zorunda kaldı. Calladia saati inceledi. "Yaklaşık ... on iki saat," dedi.

Astaroth güldü. "Şaka yapıyor olmalısın." Calladia kaşlarını kaldırdığında, onun aslında ciddi olduğunu anladı. "Bu kadar güçlü bir fikir edinmek için çok kısa bir süre," dedi. "Ben sana ne yaptım?"

O sarı kaşlar, küçümseme ve inançsızlığı ifade edercesine havada kaldı. "Arkadaşımın ruhunu çalmaya ve erkek arkadaşını öldürmeye çalıştın."

"Oh." Bu ona bir şey çağrıştırmamıştı ama bir ruh pazarlıkçısı olarak türüne karşı her zaman bir sorumluluğu vardı, bu yüzden hâlâ buna hazır olması mantıklı geliyordu. Cinayet konusunda o kadar emin değildi, ancak habere karşı yoğun bir tepki vermemesine bakınca, bu da olasılık dışı gelmiyordu. "Onun ruhunu çalmaya *çalıştım* da ne demek?"

"Başarısız oldun," dedi kendini beğenmiş bir şekilde.

Bu hiç mantıklı değildi. Bir kez anlaşmaya varıldığında, ruh pazarlığı dokunulmazdı. Takas -şeytani büyü yoluyla yapılan bir iyiliğe karşılık ruh-gerçekleşmeliydi, yoksa şeytan cadının yanından asla ayrılamazdı. Belki de

arkadaşını bir anlaşma yapmaya teşvik ettiğini ama arkadaşının bunu reddettiğini mi kastediyordu?

Şakağında bir ağrı hissetti ve bu soruyu daha sonra tekrar sormaya karar verdi. "Peki ya cinayet?" diye sordu. "Bunu neden denedim?"

Ellerini havaya kaldırdı. "Neden bileyim ki? Ben sadece çetenin kas gücüyüm."

Onu tekrar aşağı yukarı süzdü -bu sefer hızlıca- ve kadının haklı olduğu sonucuna vardı. Kaslı baldırları, güçlü kalçaları ve zayıf yapısına rağmen gerçek hasar verebilecek birinin genel yapısı vardı. Omurgasından aşağıya bir takdir ürpertisi yayıldı. Geçmişteki benliği neden o kulaklık olarak kullanma fırsatını değerlendirmek yerine onu düşman edinmeyi seçmişti?

"Yani Cadılar Bayramı'nda şeker dağıttığını hatırlıyorsun," dedi Calladia onun düşüncelerini bölerek, "ama Oz'u öldürmeye ya da Mariel'in ruhunu çalmaya çalıştığını hatırlamıyorsun?"

İsimler beyninde çınlıyor, bir tatminsizlik dalgası uyandırıyor. "Oz ismi belli belirsiz tanıdık geliyor," dedi, o anlaşılması zor, tedirgin edici hissin daha fazlasını saptamaya çalışarak.

"Acımasız Ozroth," dedi Calladia. "Ruh pazarlığındaki çırağın." Baş ağrısı şiddetlendi ve Astaroth şakaklarını ovuşturdu. "Lucifer, bu korkunç."

"Başınızı çarptığınızı hatırlıyor musunuz?"

Astaroth gözlerini sıkıca kapadı ve başına her ne geldiyse ondan sonraki en eski anısını hatırlamak için beynini zorladı. "Yerde olduğumu ve sefil varlığımı sona erdirmekle ilgili bir konuşma yaparken o Moloch denen adama baktığımı hatırlıyorum. Ondan öncesi sadece karanlık, yüzyıllar öncesinden bazı parçalar dışında."

Varlığındaki boşluk -hatta uçurum- onu hasta hissettiriyordu. Bir iblis olduğunu bildiği halde düşmanlarını nasıl hatırlamazdı? Cadılar Bayramı'nda çocuklara şeker verdiğini hatırlayıp da kendisini bu duruma düşüren şeyi nasıl hatırlamazdı?

Yine de iblisler çabuk iyileşiyordu, bu yüzden belki de hafızası bir yorganın yamalanması gibi her seferinde bir parça kendini diriltiyordu.

Şimdiye kadar sadece düşmanlarla karşılaşmış olması endişe vericiydi. Çok fazla düşman edinmiş gibi görünüyordu ama bu örneklem büyüklüğünden kaynaklanıyor olabilir. "Arkadaşlarım var mı?" diye ağzından kaçırdı.

Calladia ofladı pufladı. "Eğer , onlarla tanışmak istemiyorum."

Son on iki saat belli ki onun için üzücü geçmişti, ama bu durum onun için daha az üzücü değil miydi? "Bak," dedi, içinde bir öfke dalgası hissederek, "bana karşı bir kinin olduğunu anlıyorum, ama hafıza eksikliğimi göz önüne alırsak, burada kurban ben değil miyim?"

Başını geriye attı ve güldü. Sesi de en az geri kalanı kadar parlak ve cesurdu ve yakındaki bir grup yanardöner kanatlı perinin hayran bakışlarını üzerine çekti. Astaroth onlara kaşlarını çattı ve bakışları başka yöne kaydı.

"Kendini kurban mı sanıyorsun?" dedi Calladia, yüzünü ona dönerek. Yolu kapatıyorlardı ama gecenin geç saatindeki diğer yayalar akıllıca davranarak onlara yol verdiler. "Sen, Mariel'in ruhunu almaya çalışan kişi. Oz'u kılıçla tehdit eden. Bir bahsi kazanmak için hayatlarını mahvetmeye çalışan."

Astaroth canlandı. "Kılıcım mı var?" Amnesia silahlı olsaydı kendini çok daha rahat hissedirdi.

Calladia ellerini havaya kaldırdı. "şey bu mu?"

"Ne tür bir kılıç?" Geçmiş yüzyıllarda çok çeşitli kılıçlar kullanmıştı - geniş kılıç, rapier, kılıç, cutlass- ve bazı şeylerin değişmediğini bilmek rahatlatıcıydı.

"Umutsuz. Kesinlikle ." Calladia uzaklaşmaya başladı. Astaroth onu takip etti ve kılıcı nerede bulacağını söyleme ihtimalini düşündü. Yaklaşık olarak yüzde sıfır şans verdi ama belki de bir deneme yapalım. "Nerede dair bir fikrin var mı?" "Kıçında," diye karşılık verdi.

"Ne kadar güvensiz." Görünüşe göre yerini bulmakta pek yardımcı olamayacaktı ama söylediği başka bir şey dikkatini çekti. "Bekle, hangi bahsi kazanmaya çalışmıştım? Şartları neydi?"

"Nereden bileyim?" Calladia adımlarını sıklaştırdı, kaldırımında sanki onu güç kullanarak toza bulayabilecekmiş gibi yürüyordu. "Ben senin hemşiren değilim,

sekreteriniz ya da duygusal destek hayvanınız. Seni hastaneye bıraktıktan sonra, hepsi bu kadar."

Yüzünü buruşturarak onun agresif hızına ayak uydurmaya çalıştı. Başındaki şiddetli ağrının yanı sıra bacağı hâlâ zonkluyordu ve Moloch'un çizmesini birkaç kez yedikten sonra kaburgaları da pek iyi hissetmiyordu. "Hastane mi?" diye sordu.

"Yaralıların gittiği yer orası."

Panik onu aniden bastırdı ve aynı gizemli kadının sesi kafasında yankılandı. *Doktorlara güvenme. Anlayabilirler.* Sese hâlâ bir yüz ya da kimlik yakıştıramıyordu, doktorların neyi öğrenme riski olduğunu da bilmiyordu ama hastaneye giderse başına kötü şeyler geleceğini biliyordu, *biliyordu*. "Bekle," dedi. Calladia ilerlemeye devam edince durdu ve kendini bir elektrik direğine dayadı. "Dur!"

Her zamanki ifadesi gibi sinirli bir bakışla ona döndü. "Ne?"

"Hastaneye gidemem." Bir elini göğsüne bastırdı ve kalbinin hızla çarptığını hissetti.

"Neden olmasın?"

"Bilmiyorum."

Calladia gözlerini devirdi. "Hadi şu işi bitirelim." Tekrar yürümeye başladı ama onun kendisini takip etmediğini fark edince durdu. "Ciddi misin sen?"

Astaroth'un nefesleri çok hızlı geliyordu. Endişe derisinin altında uğulduyor, ciğerlerinin ve midesinin etrafını sararak onu sıkıyordu. Sıcak bir acı şakağına saplandı ve bir anda başa çıkılamayacak kadar fazla geldi. Dizleri büküldü ve direğe doğru sarktı.

"Oha," dedi Calladia aceleyle yanına gelerek. Onu sakinleştirmek istercesine ellerini kaldırdı, sonra yumruk yapıp yanlarına bıraktı. "Neler oluyor?"

"Bilmiyorum!" Astaroth öfkesine hâkim olamayarak bağırdı. "Neler olduğu, nerede olduğum ya da nereye gideceğim hakkında hiçbir fikrim olmadığı açık değil mi?"

Bir kez olsun kızgın değil de tedirgin görünüyordu. "Eğer hastaneye gidersen ..."

Astaroth yumruğunu kalçasına vurdu ve acı kemiklerinde yankılandığında anında pişman oldu. "Bir saniye beni dinler misin? Yoksa onun yerine yine ne kadar korkunç olduğum hakkında konuşmaya başlamayı mı tercih edersin?"

Calladia geri adım atmayaarak ellerini kalçalarına koydu. "Bak, sana karşı nazik davranıyorum-"

Astaroth güldü. "Bu güzel mi? Ne demek istediğini görmek isterdim." Konuşmayı kesmeliydi ama lanet olsun, başı çok ağrıyordu ve vücudu da daha iyi değildi ve anılarının yerinde bir kara delikle karşı karşıya kalmak sinir bozucu ve dehşet vericiydi. "Yüzyıllar öncesinden saçma sapan birkaç parça dışında hatırladığım tek şey kaburgalarımaya yediğim tekmeler ve senin bana ne kadar korkunç bir iblis olduğumu anlatman. Ve her nedense Cadılar Bayramı şekeri. Ve şimdi bir şey daha hatırladım, o da asla bir doktora görünmemem gerektiği, ama sen sırf benden kurtulmaya çok hevesli olduğun için beni Lucifer'in ne olacağını bildiği ölümlü bir hastaneye sürüklemeye kararlısın." Derin bir nefes almak için durakladı, sanki bu duygularını bastırmasına yardımcı olabilirmiş gibi. Olmadı ve kontrol edemediği için utanç içinde mayalandı. "Bak," dedi, eklemlerini kapalı gözlerine batırarak, "beni burada bırak. Evine git ve benim korkunç, şeytani varlığımı unut. Yakında Moloch ya da bir başkası beni bulacak ve artık senin sorunun olmadığını bilerek rahatlayacaksın."

Calladia'nın gözleri konuşması boyunca büyümüştü. Gözlerin kestane kahverengisinin hoş bir tonunda olduğunu nedensiz yere fark etmişti. Pek de hoş olmayan bir kadın için hoş gözler. "Çok güzel bir konuşmaydı," dedi.

Astaroth ona dişlerini gösterdi.

Gözleri adamın ağzına kaydı. "Anladım. Ama seni burada ölüme terk edemem."

"Neden olmasın?" Astaroth sordu. "Benden ne kadar nefret ettiğini düşünürsek, rahatlayacağın kesin. En başından beri bana neden yardım ettin ki?"

"Sen olduğunu bilmiyordum. Başı dertte olan bir yabancı sandım." Atkuyruğunu sertçe sıktı ve Astaroth kısa bir süre onun yerine saçını çekmeyi hayal etti. Belki de onu yumruğunun etrafına sararak hareketsiz kalmaya ve kendisini dinlemeye zorlayabilirdi. "Ve sen olduğunu anladığımda . ." Kadın

iç çekti. "Bakın, ben kötü bir insan değilim. Orta halli olabilirim ama kötü değilim. Moloch yakınlardayken seni yalnız ve yaralı bırakmayı doğru bulmazdım."

"Ama yaralı bir hafıza kaybını küçümsemekte kendini haklı hissediyorsun? Ahlak anlayışınız değişken bir skalaya sahip gibi görünüyor."

Omuz silkti. "Orta halli dedim, iyi değil."

En azından dürüsttü. "Başım ağrıyor ve sadece uyumak istiyorum," dedi Astaroth. "Beni bir otele yönlendirebilir misiniz?"

"Oda için paran var mı?"

Doğru. İblisler takas yapar, pazarlık eder ve iyilik takası yaparlardı ama para insan düzleminin ana para birimiydi. Astaroth ceplerini yokladı ve bir akıllı telefon çıkardı ama başka bir şey yoktu. Bir düğmeye bastığında bir şifre giriş ekranı açıldı ama bu şifrenin ne olabileceği hakkında hiçbir fikri yoktu. "Görünüşe göre değil."

"Doğru." Calladia aya baktı, sonra bileğindeki dijital ekranlı bandı kontrol etti. Astaroth işe yaramaz beynini zorladı. Bu sadece bir saat değil, bir ... lanet olsun, bu şeylere ne deniyordu? Kalp atış hızını falan takip edenlere, çünkü insanlar herhangi bir aktiviteyi alıp içindeki neşeyi emmeye bayılırlardı.

Calladia yüzünü buruşturdu. "Gerçekten geç oldu." Dudaklarını ısırdı, bilek şeyine, adama ve artık ıssız olan sokağa baktı. Omuzlarını dikleştirip derin bir nefes almadan önce, "Bu aptalca bir fikir," diye mırıldandı. "Benim boş odamda kalabilirsin. Sadece bir gece için."

Astaroth canlandı. Onu eve mi götürüyordu? Bu, "*Sen kalpsiz, kötü, aşağılık bir canavar*sın" cümlesini geliştirdi. "Oh, çok güzel, teşekkürler-"

Calladia onun üzerinden konuştu. "Ama benim çatım altındayken hiçbir komik iş, yaramazlık ya da kötülük olmayacak. O kadar çok koruma duvarı öreceğim ki, en ufak bir yanlış hapşırıktaki testisleriniz yok olacak."

Bir gelişme için çok fazla. "Bu aşırı görünüyor."

"Evet, *arkadaşımın ruhunu çalmaya çalışan* bir iblisin evimde kalmasına izin vererek paranoyaklaştığım için beni dava edin." Calladia uzaklaşmaya başladı. "Acele et."

Düşmanca ya da değil, henüz onu öldürmeye çalışmamıştı ve belki de kimliğinin eksik parçalarını doldurmaya yardımcı olacak daha fazla cevabı olabilirdi. "Senin ışıltılı arkadaşlığının daha fazla tadını çıkarma fırsatını asla kaçırmam," diyerek onu takip etti.

Bir elini kaldırarak parmak uçlarından sarkan ipi gösterdi. "Testisler. Patladı."

Yüzünü buruşturdu. "En iğrenç davranışımı sergileyeceğim."

OceanofPDF.com

DÖRT

TONUNKİ APTALCAYDI.

Hayır, sadece aptalca değil. Bu şimdiye kadar kimsenin aklına gelmemiş en kötü fikirdi.

vardı.

Calladia boş yatak odasının kapısında oyalanarak Astaroth'un etrafı kurcalamasını izledi. Kitaplığı inceledi, birkaç ıvır zıvır aldı, sonra dantelli perdeleri parmakladı. Neşeli odada tuhaf bir görüntüsü vardı: Boynundan yukarısı muhteşem bir şekilde dağınık, aşağısı ise ürkütücü bir şekilde kan içindeydi. Eli yan tarafında seğirip duruyordu ve Calladia onun içgüdüsel olarak bastonuna uzanıp uzanmadığını merak etti.

Kristal bir kafatasının tepesinde bir baston vardı ve içinde bir kılıç olduğunu öğrenmişti. Son derece gereksizdi ama iblisle daha fazla zaman geçirdikçe ona daha çok yakışıyor gibi görünüyordu.

Bir çekmeceyi çekiştirerek açtı ve eşarplarını karıştırmaya başladı, Calladia'nın canına tak etmişti. "Burnunu sokmayı bırak," diye emretti.

Masum bir ifade takındı ama bu onu bir an bile yanıltmadı. "Bölgeyi değerlendirmeden geceyi yabancı bir yerde geçirmemi bekleyemezsiniz."

Gözlerini devirdi. "Ön bahçemi değerlendirmek ister misin? Çünkü seni dışarıda uyutmak istiyorum."

Titredi. "Hayır, bu iş görür." Elinde, Themmie'nin yoğun ama kısa ömürlü örgü takıntısı sırasında hediye ettiği, mavi ve mor renklerde, yumru yumru örülmüş bir atkı vardı. Kılıcı parmaklarının arasından geçirirken Calladia'nın omurgasından aşağı bir ürperti yayıldı. O eller Oz'a bir kılıç doğrultmuştu.

O günün erken saatlerinde. Muhtemelen yüzyıllar boyunca hayal edebileceğinden çok daha fazla ölüme sebep olmuşlardı. Ve şimdi de onun eşyalarına dokunuyorlardı.

Evinde başıboş dolaşan tehlikeli egzotik bir hayvan varmış gibiydi. Yatak odası aydınlık ve rahattı, sarılar ve beyazlarla dekore edilmişti ve Calladia sade mobilyaları kurtadamların işlettiği mobilya ve ev aksesuarları mağazası LYKEA'dan satın aldıktan sonra kendisi monte etmişti. Burası Astaroth'un zarif tehditkârlığına değil, kahkaha atmaya ve rahatlamaya uygun rahat bir mekândı. Kan lekeli beyaz takım elbisesinin pahalı olduğu belliydi ve siyah boynuzları beyaz-sarı saçlarına karşı çok keskindi. Yüzü bile keskindi; yüksek elmacık kemikleri, zarif bir burnu ve bir dergi kapağına yakışacak yontulmuş bir çenesi vardı. Buz mavisi gözlerini ona doğru çevirdiğinde Calladia irkilme isteğine direndi. "Bütün gece bana mı bakacaksın?" diye sordu o gösterişli İngiliz

Aksan.

"Meraklı olmaya devam edecek misin?"

Bir omzunu silkti. "Benden nefret etmen dışında senin hakkında hiçbir şey bilmiyorum. Düşmanlarım hakkında daha fazla şey öğrenmek mantıklı."

Hecate, bunu neden tekrar yapıyordu?

Evet, çünkü bir kavgadan ya da ihtiyacı olan birinden uzak durmayı beceremiyordu. Ayrıca? Tekila.

Şaşkınlığı geçmişti ama sağduyusu geri gelmiş olsa bile Calladia, Astaroth'u evinden kovma fikrinden hoşlanmamıştı. Elbette, onunla ilk tanıştığında Oz'u çimenlerde uyutmuştu ve o da tam bir pislik olmuştu ama Oz zarar görmemişti. Astaroth'un sağ gözü şişmeye başlamıştı ve bunu açıkça gizlemeye çalışmasına rağmen, evine vardıklarında topallıyordu. Kötü bir kesiği sakladığından şüphelendiği sol şakağının yanındaki saçta kurumuş olan kandan bahsetmeye bile gerek yoktu.

Ona hafızasını kaybettirecek ne olmuştu? Ona bu kadar kötü zarar veren o muydu? Elbette, yaptığı büyü onu dağlara fırlatmıştı ama iblisler dayanıklıdır ve çabuk iyileşirler. Oz, kızın kendisine aynısını birkaç saat sonra kasabaya sendeleyerek gelmişti. Astaroth'u yumruklamasının üzerinden on iki saatten fazla zaman geçmişti ve Oz hâlâ bok gibi görünüyordu.

Astaroth takım elbise ceketini silkerek çıkardı ve masanın arkasındaki sandalyeye astı. Sırada yeleği vardı ve Calladia daha ne olduğunu anlayamadan Astaroth kan lekeli beyaz gömleğinin düğmelerini açmaya başlamıştı.

"Ne yapıyorsun?" diye bağırdı, arkasını döndü ve gözlerini siper etti.

"Yatmaya hazırlanıyorum." Sesi sinir bozucu bir şekilde rahatsız olmamış gibiydi. "İzlemeye meyilli görünüyordun."

"Hayır, ben sadece-" Kahretsin, neden hâlâ orada duruyordu? "Bazı koğuşları ayarlamak istedim."

Yanakları yanan Calladia cebinden bir çile iplik çıkardı ve istediği sonuca odaklandı. Dikkatinin dağılması bir büyüün ters gitmesinin nedenlerinden biriydi ve duygusal sıkıntılar içindeyken odaklanabilmek için yıllar boyunca sıkı bir eğitim almıştı; Glimmer Falls'un belediye başkanı ve ebeveyn onaylamamasının vücut bulmuş hali olan Cynthia Cunnington gibi bir anne için kullanışlı bir yetenektir bu. Calladia gözlerini kapadı, odanın sınırlarında parıltıyan altın bir kafes hayal etti, sonra dokumaya başladı.

"Büyünü hissedebiliyorum," dedi Astaroth. "Çok güçlüsün."

Calladia onu görmezden geldi ve bu büyü için hangi sözcük ve düğüm karışımının en iyisi olacağını düşündü. Büyü dili zor, karmaşık ve mantıksızdı. Kendine has kaotik unsurları olan birçok dilin bir karışımıydı. Küçük büyüler için kelimeleri konuşmak gerekli değildi.

-Özellikle de Calladia kadar başarılı bir büyücü için... Ama böyle bir çalışma için büyüü hem dilde hem de eylemde temellendirmek şarttı. İp parmaklarına batıyor, çeşitli düğümler ekledikçe sıkılaştıran ilmekler halinde sarılıyordu. Bir düğüm güvenlik için, bir düğüm tutsaklık için, bir düğüm de mistik sınırının ihlal edilmesi halinde uygulanacak şiddet içindi.

"Tuvalete girmeme izin verecek misin?" Astaroth sordu. "İblisler insanlar kadar sık yemez, içmez da tuvalete gitmez. İyi olacaksınız."

"Eğer risk almak istiyorsan. Onlar senin çarşafların."

Lanet olsun. Calladia birkaç düğümü çözdü, sonra parametreyi genişletmek için yeni ilmekler yaptı ve zihnindeki resmi dar bir koridora izin verecek şekilde ayarladı

boş yatak odası ve banyo arasında. Umarım gecenin bir yarısı onunla karşılaşmazdı.

"*Astaroth din indelammsen,*" diye fısıldadı. Son bir çekişle büyü yerine yerleşti ve Calladia büyüünün vücudunda yarattığı hoş hisle titredi. Sanki göğsündeki bir demir ocağı kükreyerek canlanmış, içini ısı ve ışıkla doldurmuştu.

Gözlerini açtı ve arkasını döndü. "Her şey hazır-ne oluyor lan?" Son kelimeler çok tiz çıkmıştı, çünkü Astaroth gömleği bırakmamıştı.

Hayır, iblis yatağın ayak ucunda duruyordu, elleri zayıf kalçalarının üzerindeydi ve tamamen çıplaktı.

Calladia'nın gözleri iradesi dışında aşağıya kayd, sonra hemen tekrar yukarıya. Vay be. Bu . . .

Evet. Hayır. Ew.

Sanki bu imgeyi oynatabilirmiş gibi başını salladı, sonra da elleriyle gözlerini kapattı. Yine de adamın çerçevesi beynine kazınmıştı: soluk teni yağsız kasların üzerine gerilmişti ve bacaklarının arasında ...

"Hayır," dedi, bunu düşünmeyi reddederek.

"Hoşuna gitmeyen bir şey mi var?" diye sordu.

"Aslında hepsi."

"Emin misin? Daha hepsini görmedin bile." Sesi neredeyse kötülükle damlıyordu.

"Ve asla yapmayacağım," diye yemin etti Calladia. "Şimdi git uyu, seni tehditkar."

Çarşafın hışırtısını duyana kadar hareket etmedi. Parmaklarının arasından dışarı baktığında, adamın yatakta dik oturduğunu, kesik gövdesini daha iyi göstermek için kollarını başının arkasında kavuşturduğunu gördü. Neyse ki bacakları ve ... evet ... çarşaf tarafından örtülmüştü.

Yanaklarındaki sıcaklığı görmezden gelmeye çalışarak, "Bu oda ve banyo dışında bir yere gidersen koşullarım ciddi hasara yol açar," dedi. "O yüzden bana bulaşmayın."

"Aklımın ucundan bile geçmezdi." Dudakları, aksini ima eden şeytani bir sırıtışla yukarı doğru kıvrılmıştı. Gelişmekte olan siyah gözünün

çekiciliğini azaltmıştı ama Calladia her zaman iyi bir dövüğe bayılmıştı.

Işığı kapattı. "Fazla rahatlama. Yarın öyle ya da böyle senden kurtulacağım."

Sesi peşinden gitti. "Eğer öyle diyorsan ..."

CALLADIA ERTESİ SABAH İBLİSİN KAPISINI ÇALDI. "KALK VE

'em!" diye seslendi. Aldığı tek cevap bir inilti olunca kapıyı açtı. İblis yorganın altında bir yumruydu, bu yüzden pencereye doğru yürüdü ve sabah ışığını içeri almak için perdeleri ve panjurları açtı.

"Lanet olsun." Astaroth'un sesi uykudan bulanıklaşmıştı. Başını örtüden kaldırdı ve Calladia bir kahkaha attı. Saçları boynuzlarının etrafında düzensiz bir şekilde toplanmıştı, gözleri yarı kapalıydı ve ona "korkutucu canavar "ı hedefleyen ama "zavallı sabah huysuzu "na inen asık suratlı bir kaş çatıyordu. Siyah gözü morarmıştı ama çok şişmiş görünmüyordu.

"Her şeyi hatırlıyor musun?" Calladia sordu. Astaroth inledi. "Konuşmak için çok erken."

Akıllı saatini kontrol etti. "Saat sabahın dokuzu ve ben çoktan spor salonuna gittim." Akşamdan kalma tonağı için Hekate'ye şükürler olsun. Yeni yıkanmış saçları gevşek bir topuzla toplanmıştı ve endorfin ışıltısıyla vızıldıyordu.

Calladia doğuştan sabah insanı değildi ama spor salonuna erken gitmeyi alışkanlık haline getirmişti. Spor yapmak yıllardır onun için bir uyuşturucu olmuştu. Spor yapmaktan zaman keyif almıştı ve egzersiz yapmak hayatın stresleriyle başa çıkmak için yararlı bir araçtı - en önemlisi de annesinin uyguladığı baskıydı. Calladia yaşlandıkça ve dünyadaki yeri ve "Cynthia Cunnington'ın kızı" kimliği dışında bir kimlikle mücadele ettikçe, spor salonuna daha fazla gider olmuştu. Calladia'nın annesi terlerken ya da herhangi bir el işi yaparken ölü bulunmazdı ve annesinin cilalı, sahte dünyasından ayrı bir hobiye sahip olmak iyi hissettiriyordu.

Sadece Sam'le geçirdiği o yıllarda rutininden sapmıştı... ama hayır, şimdi bunu düşünmeyi reddediyordu. Eski sevgilisini bir daha asla düşünmemeyi tercih ederdi, keşke beyinleri Mariel'in bitkileri gibi sadece uygun yönlerde çiçek açacak şekilde eğitilebilseydi.

Astaroth kalkma belirtisi göstermeyince, "Hadi," dedi. "Yapmam gereken işler var."

"Ne gibi?" diye homurdanarak kendini oturur pozisyona itti. Çarşaf aşağı kayarak oyulmuş kasları ortaya çıkardı ve Calladia anında onun çıplak olduğunu hatırladı. Bakışları çarşafın adamın kalçalarında kıvrıldığı yere kaydı.

Calladia dikkatini yukarı doğru zorladı. Astaroth'un Calladia'nın tam zevklerine hitap edecek şekilde objektif olarak çekici olması ya da şu anda boş odasında çıplak olması önemli değildi. O şeytani, korkunç, çıkarıcı bir iblisti ve ona şehvet duymak kötü bir insan ve daha kötü bir arkadaş olurdu. "Kişisel antrenör olarak çalışıyorum," dedi sorusunu yanıtlarken. "Bu öğleden sonra üç müşterim var." Annesi Calladia'nın işinden nefret ediyordu ama Calladia işini seviyordu. Diğer insanların kendilerini güçlü ve özgüvenli hissetmelerine yardımcı olmak, maaş çekinin ötesinde bir ödüldü.

Astaroth kollarını başının üzerinde birleştirerek gerindi. Teni pürüzsüz ve kaymaktaşı rengindeydi. Mariel'e göre iblislerin vücut kılları insanlardan daha azdı ama bu hareket koltuk altlarındaki kırmızımsı altın rengi kıl tutamlarını ortaya çıkardı. Bu detayı görmek garip bir şekilde samimi hissettirdi, bir sırrı paylaşmak gibi.

"Henüz öğleden sonra olmadı," dedi Astaroth, ellerini kucağına bırakarak. "Uyumama izin verebilirdin."

Calladia, "Mızımız bir bebek gibi davranmayı bırak," dedi.

Astaroth'un kaşları havaya kalktı. "Mızımız bir bebek mi?" Sesi öfke doluydu. "Ben altı asır yaşıdayım. Senin anlayabileceğinden çok daha fazla ölümlü hayatının gelip geçtiğini gördüm."

"Aferin sana. Hâlâ bebek gibi davranıyorsun."

"Sen benim kim olduğumu biliyor musun?" Astaroth kızgınlıkla sordu. Kaşlarını kaldırma sırası Calladia'daydı. "Sen biliyor musun?"

"I-" Ağzı birkaç kez açılıp kapandı ve sonra Astaroth yüzünü buruşturarak şakaklarını ovuşturdu. Nefesinin altından küfretti, sonra da

bacaklarını yatağın kenarına attı ve ayağa kalktı.

Calladia anında gözlerini kaçırdı. "O çarşafı bir toga gibi giysen iyi olur. Gözlerimi senin aletinin görüntüsüyle kirletmeyi reddediyorum."

"Beni nasıl yaraladın." Astaroth'un mırıltısını çarşafın hışırtısı takip etti. "Neşesiz harpy."

"Hayır, sadece neşesiz bir cadı, ama birkaç blok ötede sizinle tanışmak isteyecek bir harpy var. Eminim biraz iblis ciğeri yeme şansına bayılacaktır." Ocypete aslında kanatlarını ve pençelerini düşmanlarının bağırsaklarını deşmek için değil, soyut sanat eserleri çizmek için kullanan bir vejetaryendi ama Astaroth'un bunu bilmesine gerek yoktu.

Calladia risk alarak bir göz attı ve iblisin çarşafı beline doladığını görünce memnun oldu. Bu onun göğüs kasları ya da gerçekten dikkat çekici bir sekiz-pack sorununu çözmedi, ama en azından onun ekipmanını bir kez daha görme konusunda endişelenmesine gerek yoktu. "Ee," dedi. "Başın nasıl? Anıların geri geldi mi?"

"Acıyor," dedi Astaroth, belindeki çarşafı tutmayan eliyle şakağını ovuşturarak. "Ve hayır, özellikle değil."

Calladia, "Yaşını biliyorsun," diye işaret .

Yüzünü buruşturdu. "Karmaşık bir durum. Bazı şeylerden eminim ve gözümün önüne görüntüler ya da kelimeler geliyor ama yakın zamanda olan herhangi bir şeyi hatırlamaya çalıştığımda, sadece ... boş."

"Yani bu sabah gerçekten bir değişiklik yok mu?" "Hiçbir değişiklik yok."

"Kahretsin." Calladia dudağını dişledi, Astaroth ile dışarıdaki parlak gün arasına baktı. Şeytani bir misafirle sonsuza dek uğraşamazdı. "Bak, hastane fikrinden hoşlanmadığını biliyorum ama hafıza kaybı ciddi bir şeydir. En azından bir kontrolden geçmelisin."

"Hayır." Reddetmesi anlıktı.

"Ya yardım edebilirlerse? Ya beklediğiniz her an, anıların asla geri gelmemesi riskini alıyorsanız?"

"Geri gelecekler," dedi ama ses tonu kendinden emin olsa da, gözleri şüpheleri olduğunu gösteriyordu.

"Yapmazlarsa ne yapacaksın?" Calladia bastırđı. "Burada kalamazsın. Sonsuza dek sokaklarda dolaşıp Moloch'un işini bitirmesini mi bekleyeceksin?"

Astaroth yüzünü buruşturdu. "Dokunaklı bir otuzbirciye benziyor."

"Ve sen savunmasızsın." Astaroth'un bundan hoşlanmadığını anlayabiliyordu, bu yüzden zorlamaya devam etti. "Yaralısın ve yalnızsın, düşmanların hakkında hiçbir bilgin yok. Eğer tedavi olmak için adım atmazsan, açıkçası başına gelecekleri hak edeceksin."

"Çok hoş bir hasta başı tavrınız var," dedi. "İlham verici konuşmalar da yapıyor musunuz?"

Calladia, "Ben ilham verici kış tekmelemeleri tercih ederim," dedi. "Bu yüzden kuralları ben koyuyorum. Ya hastaneye gidersin ya da kendini sokakta bulursun ama burada bir dakika daha kalmayacaksın."

Astaroth ona ters ters bakarken saniyeler geçip gitti. Calladia kollarını kavuşturdu ve ters ters baktı. Çatışma mı istiyordu? Olabilirdi.

Sessizlik uzadıkça, manzara Calladia'ya saçma gelmeye başladı. Burada, neşeli boş yatak odasında, pencereden güneş ışığı sızarken, çarşaf giymiş altı yüz yaşındaki bir iblis ona bakıyordu. Onu korkutmak için bundan çok daha fazlasını yapması gerekiyordu ama önceki gün de onu korkutucu bulmamıştı.

İlk karşılaşmaları zihninde o kadar canlı bir şekilde yer etmişti ki, onun beynine aynı derinlikte kazınmamış olması bir Calladia Mariel'e yardım etmek için geldiğinde Astaroth ormanda ona ters ters bakmamıştı. Hayır, sanki Mariel onun çizmesinin altındaki bir böcekten farksızmış gibi dudak bükmişti. Takım elbisesi, bastonu ve saçma sapan fötr şapkasıyla Hollywood'un abartılı kötü adamlarına benziyordu. Kibirli ve tehditkâr, kendi önemiyle şişinmiş.

O zaman Calladia onu fiziksel olarak çekici bulmamalıydı. Elmacık kemiklerine ve zayıf, zarif bedenine ilk kez gözlerini diktiğinde de bulmamıştı -gerçekten bulmamıştı- sadece geçici bir düşünceydi, kısa süre sonra saf öfke tarafından bastırılan nesnel bir gözlem. Şimdi de onu kesinlikle çekici bulmamalıydı.

Hâlâ ters ters bakıyordu. Calladia dudaklarını abartılı bir kaş çatmayla aşağı çevirdi ve başını eğerek onunla alay etti.

"Kahretsin," diye mırıldandı.

Calladia beklemeye devam etti. Calladia bir ölümsüzün sabrına sahip olabilirdi ama Calladia'nın sabrı tamamen inattan geliyordu. Bu açmazı kazanmasına imkân yoktu.

Astaroth boştaki elini havaya kaldırdı. "İyi," diye tükürdü. "Hastaneye gideceğim." Calladia'nın göğsünde zafer kabardı. "Ben de öyle düşünmüştüm," dedi.

"Şimdi giyin."

OceanofPDF.com

BEŞ

IBERBAT GÖRÜNÜYORSUN," **DIYE** HOMURDANDI ASTAROTH, PARMAKLARINI UYKUDA GEZDIRİRKEN-

Aynada kendine bakarken kanlı saçları birbirine karışmıştı.

Calladia kapının pervazına yaslanmış, onun kendi deyimiyle "süslenmesini" izliyordu. "Evet," dedi neşeyle.

"Kabul etmek zorunda değilsin." Astaroth boynunu kaşıdı, kendini hoşnutsuz ve rahatsız hissediyordu. Gözlerini duşa dikti. "Misafirperverliğinizin bir duşa kadar uzandığını sanmıyorum?"

Calladia ona doğru kokladı, sonra burnunu kırıştırdı. "Gerçekten de kötü kokuyorsun."

"Çok güzel," diye mırıldandı. Duşa döndü ve çarşafı bıraktı. "Hiç alçakgönüllülüğün var mı?" Calladia sordu.

"Hayır." Astaroth duşun düğmesini çevirmek için eğildi, Calladia'nın nefesi kesilince yanağının içini ısırdı. Hoşuna gitmediyse bakmayı kesebilirdi.

Su dumanı tüter tüter tütmez içeri girdi ve kapıyı kapattı. Buğulu camın ardından Calladia'nın silüetinin hâlâ kapının aralığında olduğunu gördü.

"Gözetmenlik mi?" diye sordu.

"İyi saç kremimi kullanmayacağın konusunda sana güvenmiyorum."

Sergilenen seçenekleri inceledi. "Bunların hiçbiri iyi görünmüyor." Bu üçü bir arada saç kremi, şampuan ve vücut yıkama suyu muydu? Korkunç!

"Seni çelik yünle yıkayabilirim."

Tek seçenek ucuz görünümlü şampuan ve saç kremleri ya da korkunç üçü bir arada ürünlerdi. Saçlarını vasatın altında ürünlerle yıpratırken nasıl bu kadar yumuşak görünmeyi başarıyordu? Kendine çok fazla güveniyordu.

en kötü seçeneği seçmeye karar verdi, bu yüzden basit şampuan ve saç kremi şişelerini aldı.

Beş dakika sonra kendini çok daha iyi hissetti. Küvetin dibindeki su, kan yıkandıktan sonra tekrar berrak akmaya başlamıştı ve kivi gibi kokuyordu.

"Dışarı çıkıyorum," diye Calladia'yı uyardı.

Düşün üstünden sarı bir havlu fırlatıldı. Onu yakaladı ve beline sarmadan önce kurulandı.

Dışarı çıktığında Calladia ona, kumaşı sertleştiren kanla olabildiğince iyi katlanmış giysilerini uzattı. Onları tekrar giyme yüzünü buruşturdu.

Calladia havayı birkaç kez kokladı ve öfkeyle çenesi düştü. "Benim güzel saç kremimi kullandın!"

"Hayır, senin biraz daha az sakıncalı saç kremi kullandım."

"Ugh." Calladia başını salladı. "Acele et. Koridorda bekliyor olacağım."

Astaroth deodorantını koltuk altlarına sürdükten sonra hızla giyindi. Kumaş nemli tenini tırmalıyordu ve vücut kokusu ile kurumuş kan kokuyordu. Saçlarını geriye attı ve yansımasını inceledi.

Neyse ki morarmış gözü şiş değildi ve kendi kendine morarmanın rakish görüldüğünü söyledi. Sol şakağının arkasındaki kabuk bağlamış kesik etkileyici derecede çirkindi. Yanındaki deriyi yokladığında, kafatasının etrafında bir acı çınladı. Yüzünü buruşturdu.

En iyi görünüşü bu değildi ama en iyi anı da bu değildi. Calladia'nın diş fırçasını düşündü, sonra bunu ödünç kesinlikle kızacağına karar verdi ve parmağına diş macunu sürüp dişlerinin üzerinde gezdirdi.

"Hazır mısın?" Calladia sordu.

Astaroth tükürdü, sonra ağzını çalkaladı. "Hiç olamayacağım kadar," diye cevap verdi. O bilinmeyen ses hâlâ onu doktora gitmemesi konusunda uyarıyordu-

sizin ne olduğunuzu bilemezler, yoksa mirasınıza asla sahip çıkamazsınız

-Ama Astaroth'un başka bir fikri yoktu ve neler olduğunu anlamak için anılarını bir an önce geri getirmesi gerekiyordu.

Calladia koridorda ayak parmaklarına vuruyordu. Genel olarak huzursuz bir enerjiyle dolu görünüyordu, sanki en çok hareket halindeyken rahat ediyordu. Ona üstünkörü bir bakış attı, sonra dönüp merdivenlerden aşağı koştu.

Merakla dekora bakarak onu takip etti. Karanlıkta bile iki katlı dar evin nergis sarısı dış cephesi gözden kaçmıyordu ve içerisi de bir o kadar aydınlıktı. Duvarlar sarı vurgularla krem rengine boyanmıştı ve dokuma mavi halılar döşeme tahtalarını süslüyordu. Genel estetik ona bir yaz gökyüzünü hatırlatıyordu.

Merdivenlerde çerçeveli fotoğraflar sıralanmıştı. Bunların yaklaşık yarısı Calladia'yı spor salonunda antrenman kıyafetleri içinde, muhtemelen antrenman yaptığı insanların yanında gülümserken gösterirken, diğerleri onu yemek yerken, gülerken ya da diğer genç görünümlü insanlarla selfie çekerken gösteriyordu. Eşine ya da çocuğuna dair bir işaret olmadığı gibi, anne-babasına ait olabilecek herhangi bir fotoğraf da yoktu.

Ön salon, beyaz dantel perdeleri ve sade mobilyalarıyla rahat ve güneşliydi. Uyumsuz yastıklarla kaplı pelüş mavi bir kanepede duvara monte edilmiş bir televizyonla karşı karşıyaydı ve pencere kenarındaki pişmiş toprak saksıda küçük bir fiç kaktüs duruyordu.

Testislerini yok etmekle tehdit eden biri için neşeli bir ortamdı ama insanlar böylesine tuhaftı. Dışarıdan başka, içeriden başka. Fiziksel formlarını kurtadamlar ya da şekil değiştirenler gibi değiştiremeyebilirlerdi ama kendilerini yeni ortamlara kolaylıkla adapte edebilen farklı türden şekil değiştirenlerdi.

Gün ışığında Calladia hatırladığından daha da güzeldi. Güneş ışığı tereyağı sarısı saçlarına vuruyor ve bronz tenini parlatıyordu; dudakları pembe ve gürdü. Henüz ona gülümsememişti ama düz beyaz dişlerine göz ucuyla baktı ve sırtışının bir odayı aydınlayabileceğini hayal etti.

Sandalyeden kırmızı bir rüzgârlık aldı ve silkti. Altına dar siyah egzersiz taytları, üzerinde çizgi film pengueni olan mavi bir tişört ve mavi bağcıklı siyah spor ayakkabıları giydi.

Gömleğine daha yakından baktı. "Şu penguen bıçak mı tutuyor?"

"Evet," dedi Calladia. "Göğüslerime bakmayı kes."

"Göğüslerini ilginç resimlerin arkasına koymayı bırak." Şimdi o söyleyince, gerçekten de biraz ilgiyi hak ediyorlardı. Göğüsleri küçüktü, özellikle de spor sütyeninin kısıtlamaları düşünüldüğünde, ama bu bir şey ifade etmiyordu. Büyük memeli, küçük memeli, memesiz... Astaroth her tür vücudu çekici bulurdu. Her insan eşsizdi ve keşfedilecek kendi topografyası vardı.

Göğüslerinin ellerinde nasıl bir his uyandıracağını düşündü. Meme uçları hassas mıydı?

Calladia kanepenin yanındaki sehpadan bir bardak altlığı aldı ve onu bir yıldız fırlatır gibi fırlattı. Karton kare Astaroth'un alnında sekti. "Düşmana bakmak yok," dedi.

Yine o vahşi kaşlarını çatmıştı. Bazı insanlar korkutucu görünmek için zırha ihtiyaç duyardı ama Calladia egzersiz kıyafetleriyle bunu gayet iyi başarıyordu. Onu zırh içinde hayal etti ve minnettar bir ürperti bastırdı. Gücünün içinde rahat olan bir kadın kadar çekici çok az şey vardı. Geçmiş zamanlarda, elinde bir kılıçla imparatorluklara hükmedebilirdi.

Daha fazla bakmanın cazibesinden kaçınmak için ön pencereye geçti ve dışarı baktı. Çimenleri soğuk mevsime göre kahverengiydi ve bahçenin kenarındaki elma ve armut ağaçları çıplaktı ama yazın sıcaklığını hayal edebiliyordu. Yemyeşil çimler, vızıldayan böcekler ve Calladia'nın sarı evi tüm bu yeşilliğin arasından bir çiçek gibi yükseliyordu.

Yolunun üzerindeki havada turuncu bir parıltı gözüne çarptı. Alevli bir oval şeklinde genişleyerek havadan fırlayan iblisi çerçeveledi.

Astaroth'un omurgasından aşağı bir ürperti inerken yaza dair düşünceler yok oldu. "Moloch," dedi. "O burada."

"Ne?" Calladia aceleyle onun yanına geldi. "Bizi nasıl buldu?"

"Beni takip ediyor olmalı." Ama nasıl?

Moloch eve doğru ilerledi. Uzun kollu mavi bir gömleğin üzerine kahverengi deri pantolon ve ona uygun bir ceket giymişti ve sırtında bir kılıç vardı. "Seni burada görmek ne güzel," diye bağırdı Moloch, pencere camından duyulabiliyordu.

Astaroth küfretti ve bir elini boynuzlarının arasındaki saçlarına soktu. "Barikat kurmamız gerek."

Calladia cebinden çıkardığı bir ipe düğüm atmaya başlamıştı bile. "Kapıyı kilitle," diye emretti.

İtaat etti, iyi bir önlem için küçük bir kitaplığı önüne sürükledi. Pek işe yarayacağından değil. Moloch, Calladia'nın geniş ön camlarını kırıp geçebilirdi.

Moloch'un ağzında ürkütücü bir sırıtma belirdi. "Kaçamazsın, Astaroth. Benim üzerimde sahip olduğunuzu düşündüğünüz kozun hiçbir anlamı yok."

Adrenalin Astaroth'un damarlarında hızla yükseldi. Kafası çelişkili düşünceler ve dürtülerle uğuldadı. *Kaldıraç* . . . Neden bu kelime beyninin etrafında dönüp duruyordu? Dünya yana doğru kaydı, sonra Astaroth kendini duvara yasladığında kendini düzeltti.

Kaldıraç, kaldıraç . . .

Moloch hakkında bir şey biliyordu, iblisi herhangi bir silahtan daha emin bir şekilde yok edecek bir şey. Bu kesinlik göğsüne yerleşti, öfke ve korku fırtınasıyla birleşti. "Seni alaşağı edeceğim Moloch," diye bağırdı Astaroth, sezgilerini takip ederek. "İhtiyacım olan her şeye sahibim." Bir yerlerde. Keşke o kozun ne olduğunu hatırlayabilseydi.

Moloch'un sırtışı durakladı. Sonra yağlı gülümsemesini geri kazandı. "Eğer ölürsen olmaz."

İblis ellerini avuçlarının içinde yukarı kaldırdı.

Dehşet Astaroth'u göğüs kemiğinden yakaladı. "Kaç!" diye bağırarak Calladia'ya doğru hamle yaptı.

Calladia düğüm atarken durdu, kahverengi gözleri endişeyle irileşmişti. "Ne?"

Moloch'un havaya kaldırdığı ellerinde iki ateş topu belirdi.

İçgüdüsel olarak hareket eden Astaroth, Calladia'yı belinden kavradı ve omzunun üzerinden attı. Avluya açılan bir arka kapı gördüğü bağlantılı mutfığa doğru koştu.

Calladia itiraz çılgınlıkları atarak sırtına vurdu ama tartışacak zaman yoktu. Bu ateş topları iblislerin savaşçı sınıfının alametifarikasıydı ve muazzam miktarda hasar veriyorlardı.

Astaroth kapıya ulaştı ve çekerek açtı. Arka bahçesi küçüktü, alçak bir çit onu halka açık bir park gibi görünen bir yerden ayırıyordu. Astaroth çite doğru koşarken, "Kulaklarını kapat," diye emretti. Çitin üzerinden atladı ve inişte ağrıyan bacağı sarsılınca irkildi. Kaybedecek zaman yoktu. . .

Hava arkalarında patladı.

OceanofPDF.com

ALTI

AKÜKREME SESİ CALLADIA'NIN KULAKLARINI DOLDURDU, ARDINDAN BİR KAKOFONİ GELDİ. patlamalar ve kırılan camlar. Bir sıcak hava dalgası tren gibi üzerlerine çarparak onları uçurdu. Çimenlerin üzerinde yuvarlanırken çığlık attı ve kollarıyla başını siper etti. Bir çalı ilerlemesini durdurdu ve kırık dallardan oluşan bir beşiğin içinde sersemlemiş bir şekilde yattı.

Evine dönüp baktığında dehşet içinde haykırdı. Bir ateş bulutu gökyüzüne doğru uzanıyor ve siyah duman çok kollu bir canavar gibi etrafını sarıyordu. Küller yağıyor ve rüzgâr burun deliklerine keskin bir koku üflüyordu.

Astaroth dumanın arasından sendeleyerek göründü, Calladia'nın hissettiği kadar hırpalanmış görünüyordu. "Haydi," dedi. "Hayatta olduğumuzu anlamadan önce saklanmalıyız."

Calladia gözlerini yıkımdan ayıramıyordu. "Benim evim." Onun güzel sarı evi. Keder boğazını sıktı ve gözlerini yaktı.

Astaroth onun elini tuttu ve ayağa kaldırdı. "Daha sonra," dedi. "*Hemen* buradan uzaklaşmamız gerekiyor."

Calladia tartışamayacak kadar şoktaydı. Onun kendisini bir yamaçtan aşağı, ağaçların arasına doğru sürüklemesine izin verdi. Astaroth boştaki eliyle her tarafını sıvazlarken mırıldanıyordu. Parmakları kulağının arkasını yokladığında hırladı ve bir şeyi çekiştirdi.

"Bespelled izleme cihazı," dedi ve Calladia'ya gösterdi. Bir tarafı minyatür sivri uçlarla kaplı küçük bir altın disk. "Avcılar bunu iblis düzleminde kullanır; ilk savaştığımızda kullanmış olmalı."

Kelimelere anlam veremiyordu. *Evim, evim, evim*. Mantra bir çekiç gibi vuruyor, beyninin derinliklerine keder çivileri gönderiyordu. Gözleri yanıyordu ama gözlerini kırpmıyordu.

Astaroth ağaçların gölgesi altına girdiklerinde Calladia'yı serbest bıraktı. "İz sürücüyü enkaza geri koymak için bir büyü yapabilir misin?" diye sordu. Calladia cevap vermeyince, onun omuzlarını kavradı. "Calladia," dedi acilen. "İzleyici. Ondan kurtulmamız gerek."

Doğru ya. Böceği *enkaza*, yani Calladia'nın evinden geriye kalan her şeye geri göndermesi gerekiyordu. Astaroth onu kucağına aldığı anda ipini düşürmüştü, bu yüzden bir tutam saçını çekip çıkardı. Birkaç düğüm ve fısıltıyla söylenen bir büyüden sonra minik altın disk yanan eve doğru uçmaya başladı.

Büyü enerjisinin geri kalanını da tüketti. Calladia dizlerinin üzerine çöktü ve alevlere bakmaya başladı. Buraya taşınalı daha birkaç ay olmuştu. Neyse ki eşyalarının çoğu hâlâ depodaydı ama yine de Bu ev onun gururu ve neşesiydi, ailesinden ayrı bir hayat kurduğunun kanıtıydı. Annesinden borç istemesine gerek yoktu, kendi beklentileri dışında hiçbir beklentiye karşılama zorunluluğu yoktu. Bakımsız binayı özenle onarmış, sonra da en sevdiği çiçek olan nergis gibi sarıya boyamış ve onun açmasına yardım hayal etmişti.

O evde Calladia da çiçek açmayı umuyordu.

Şimdi gitmişti ... ve bunun için suçlayacağı iblisleri vardı.

Astaroth'a döndü, öfkesi alevler kadar sıcaktı. "Bu senin suçun!"

Astaroth'un kaşları havaya kalktı. "Nasıl benim oluyor? Ateş topu fırlatan ben değilim."

"Onu buraya sen getirdin," dedi göğsünü dürterek. "*senin* yüzünden gitti."

"Üzerime bir takip cihazı yerleştirdiğini nereden bilebilirdim ki?" Astaroth sordu. "Bu arada hayatını kurtardığım için rica ederim."

Kibirli, aşağılık iblis. "Ugh!" Ellerini havaya kaldırdı. "Seni o sokakta bırakmalıydım."

"Ama sen yapmadın," dedi Astaroth. "Ve şimdi buradayız ve bu ikimizin de suçu değil ama buradan uzaklaşmamız gerekiyor. Moloch muhtemelen küllerin arasında kemik aramaya başlayacaktır."

Calladia yanağını ovuşturdu, sonra çalıdan gelen bir sıyrıkla karşılaşınca irkildi. Elinde is ve kan lekeleri vardı. "Nereye gideceğiz ki?" diye sordu sesi titreyerek.

"Nereden bilebilirim ki?" Astaroth elini isle dağlanmış saçlarına götürerek sordu. Oldukça vahşi görünüyordu. "Sadece tartışarak zaman kaybetmenin berbat bir fikir olduğunu söylüyorum."

Calladia kaskatı kesildi. "Değerli vaktinizi harcadığım için özür dilerim," diye tükürdü. "Evim havaya uçmuş değil ya."

"Bana istediğin kadar bağırabilirsin," dedi Astaroth. "*Daha sonra*. Az önce bizi öldürmeye çalışan iblisin daha uzağında bir yerde."

Calladia ağzını açtı, sonra tekrar kapattı. Adam haklıydı. "Peki," dedi dişlerini sıkarak. "Parkta bir köprü var, o gidene kadar altında saklanabiliriz, sonra da kamyonetimi alırım. Tabii hâlâ bir kamyonetim olduğunu varsayarsak."

Kamyonunu -Küçük Kırmızı Kamyon Clifford adını verdiği hırpalanmış kırmızı bir pikap- sokağa park etmişti, çünkü komşu çocukların garaj yolunda tebeşirle yaptıkları resmi bozmak istememişti. Belki de bu mesafe onu korumak için yeterliydi.

Calladia, Astaroth'u parkın içinden geçen dereye doğru götürdü. Uzaktan siren sesleri geliyordu ve yanlarından geçtikleri insanlar yangına o kadar odaklanmışlardı ki, neyse ki yanlarından topallayarak geçen isle kaplı iki yabancıya dikkat etmediler.

Köprü derenin üzerinde, altında oturulabilecek kadar yüksek, alçak bir ahşap kemerdi. Calladia kıyıya oturup kollarını dizlerine doladı ve Astaroth da tam karşısında yerini aldı. Neyse ki Astaroth sessiz kalarak Calladia'ya düşünmesi için alan bıraktı.

Ne yapacaktı ki? Artık bir evi ya da günlük eşyalarının çoğu yoktu. Eşyalar değiştirilebilirdi ve mobilyalar nispeten ucuzdu ama bu göğsündeki kayıp acısını dindirmiyordu.

Pratik ol, dedi kendi kendine. *Lojistiğe odaklan*.

Calladia kaynaksız değildi. Kamyonetinde sakladığı acil durum malzemeleri yüzünden arkadaşları onu "paranoyak bir hazırlıkçı" olmakla suçlamıştı. Bir kamp gezisinin ters gitmesi ihtimaline karşı malzeme stoklamıştı ve Clifford'un patlamadan kurtulduğunu varsayarsak, orada en az bir hafta yetecek kadar malzeme olmalıydı: bir go-bag, kamp malzemeleri, battaniyeler, acil durum erzakları, yedek kıyafetler ve daha fazlası.

İblis onun planlarına nasıl dahil oldu?

Derenin karşısında, Astaroth perişan görünüyordu. Dizleri onun pozisyonunun bir aynası gibi yukarı çekilmişti ve titriyordu. Muhtemelen üşüyordu, çünkü iblislerin vücut sıcaklıkları insanlardan daha yüksekti.

Onu geride bırakmalı. Bıraksın kendi karmaşasını çözsün ve kendi düşmanıyla savaşınsın.

Tekrar titredi, sonra yüzüne hafifçe dokunarak gözünün etrafındaki morarmış deriyi inceledi. Sarı saçları isle kararmıştı ve başının sol tarafında kabuk bağlamış bir yara görünüyordu. Muhtemelen hafıza kaybına neden olan yaraydı.

Astaroth neredeyse ölmesine sebep olmuş olabilirdi ama aynı zamanda onun hayatını da kurtarmıştı. Calladia, Moloch'un elindeki ateşin ne anlama geldiğini bilmiyordu. Oturma odasında birkaç saniye daha kalsaydı, şu anda burada olmayacaktı.

Astaroth'u terk etse bile, bu onu güvende tutmak için yeterli olur muydu? Yoksa Moloch onu Astaroth'un müttefiki olarak görür ve yine de öldürmeye mi çalışır?

Calladia kaşlarını çatı ve Astaroth'un karşılaşma sırasında bağırduğu bir şeyi hatırladı. *Seni alaşağı edeceğim Moloch. İhtiyacım olan her şeye sahibim.*

"Moloch'u etmekle ne demek istedin?" Calladia sordu. "İhtiyacınız olan her şeye sahip olduğunuzu söylemişsiniz."

Astaroth başını kaldırıp ona baktı. "Öyle mi?" diye sordu, dikkati dağılmış gibiydi. Gözleri dumandan kızarmıştı.

"," diye onayladı. "Onun hakkında bir şey mi hatırladın?"

Astaroth'un kaşları çatıldı. Calladia bekledi ve onun anılarını gözden geçirmesine izin verdi.

"Bununla ne demek istediğimi bilmiyorum," dedi Astaroth sonunda. "Sadece ona baktım ve ona zarar verebileceğimi kesin olarak anladım."

"Peki bunu nasıl yapacağız?" diye sordu. "Moloch'u nasıl saf dışı bırakacağız?" Astaroth şaşırmış görünüyordu. "Biz mi?"

Calladia yüzünü buruşturdu. Fedakâr dürtülerine lanet olsun. Bu karmaşanın içine geri dönemeyecek kadar batmıştı. "Artık ben de onun radarındayım. Ve ölmek istemediğim için ..."

"İşbirliği yapmalıyız."

Astaroth'un sesi o kadar heyecansız çıkmıştı ki Calladia sinirlendi. "Bu kadar hayal kırıklığına uğramış görünmene gerek yok. En azından bu şekilde ikimizin arasında işlevsel bir beyin olacak."

Astaroth sinirli bir ses çıkardı. Cevap vermeye başladı, sonra yüzünü buruşturdu ve alnını ovuşturdu. "Lucifer, bu baş ağrısı. Hafıza kaybı için sıfır yıldız."

Calladia, "Kamyonumda ağrı kesiciler var," dedi. "Eğer kurtulduysa." "Bir şeyi yok. İblisler çabuk iyileşir."

Calladia o kadar emin değildi. Hâlâ gözünde morluk vardı ve diğer hiper-yenileyici türlerden bildiği kadarıyla bunun şimdiye kadar kaybolmuş olması gerekirdi. Yine de, Mariel'in Oz'la birlikte öğrendiği gibi, iblisler çoğu edebiyatta tasvir edildiklerinden çok farklıydı. Belki hızlı iyileşme şarta bağlıydı, belki de kafasına aldığı darbe yeteneklerini bozmuştu.

Eğer ağrı kesici istemiyorsa, bu onun sorunuydu. Calladia çenesini dizlerine dayadı ve sonraki adımlarını planladı.

İlk olarak: Küçük Kırmızı Kamyon Clifford'u kontrol edin. Clifford sağlamsa bir yere gidip yardım alabilirlerdi. Mariel ve Themmie ihtiyacı olan her konuda memnuniyetle yardımcı olurlardı ama Astaroth'a yardım ettiğini itiraf etmek istemiyordu, bu yüzden çok fazla soru sormalarına neden olmayacak bir gerçek versiyonu bulması gerekiyordu.

Arkadaşları şüphesiz ona kalacak bir yer önerecekti ama bundan kaçınmak için tek sebep Astaroth değildi. Eğer Moloch Calladia'yı hedef alıyorsa, arkadaşlarını riske atmaktansa lanetlenmeyi tercih ederdi. Ama Clifford kurtulduysa çadırı ve acil durum malzemeleri de kurtulmuştu, bu da bir sonraki adımları düşünürken ormanda kamp yapabileceği anlamına geliyordu.

Yine de acil durum malzemeleri Moloch'la savaşmasına yardımcı olmayacaktı. Gelecekteki savaşlar için hazır olması gerekiyordu, bu da iplik ve muhtemelen iksir malzemeleri bulması anlamına geliyordu, çünkü ipliği ve otları duman olup gitmişti. Ayrıca muhtemelen Savaş Büyüsü 101 ders kitabını da gözden geçirmeliydi.

Calladia tek bir seçenek olduğunu fark ettiğinde midesi bulandı: Üniversiteden beri bodrumlarında sakladığı kutuları almak için ailesinin evine gitmesi gerekiyordu. Uzun zaman önce eşyalarını toplamak istemişti ama annesini görmekten mümkün olduğunca kaçındığından bu işi bir türlü bitirememişti.

Cynthia Cunnington en iyi günlerinde bile dehşet saçardı ama Calladia annesiyle ya da Moloch'la yüzleşmek arasında bir seçim yapmak zorunda kalsaydı annesini seçerdi. Silahlandırılmış bir hayal kırıklığından kurtulmak ateş topundan kurtulmaktan daha kolaydı.

Sirenler kesilene ve alevler söndürölene kadar köprünün altında kaldılar. Calladia zamanını çeşitli kişilere mesaj atarak geçirdi: patronuna ve önümüzdeki birkaç gün için müşterilerine antrenmanlarına gelemeyeceğini, arkadaşlarına evinin havaya uçtuğunu bildirmek için

-Uzun hikâye ama iyiydi ve o akşam Mariel'in evine uğrayıp onları bilgilendirecekti. Neyse ki spor salonuna gittikten sonra telefonu, cüzdanı ve anahtarları hala rüzgarlığının cebindeydi, yoksa bu daha da büyük bir felaket olabilirdi.

Gözleri Moloch'u aradı ama o hiç ortaya çıkmadı, bu da umarım Astaroth'un haklı olduğu ve iblisin onların öldüğünü düşündüğü anlamına geliyordu.

Öğleden sonra Astaroth'un dişleri takırdamaya başlamıştı. Yeterince beklediklerine karar veren Calladia ayağa kalktı, dizleri patlayınca inledi. "Hadi," dedi. "Bakalım kamyonum kurtulmuş mu?"

Calladia'nın evine doğru dönmeden önce parkın etrafındaki uzun yolu kullandılar. Oraya vardıklarında polis ve itfaiyeciler çoktan gitmişti ve Moloch da neyse ki ortalıkta görünmüyordu.

Calladia kamyonetini kaldırımın kenarına park etmiş, külle kaplanmış ama sağlam bir şekilde görünce neredeyse rahatlayarak ağlamaya başlayacaktı. "Clifford!" diye bağırdı. Titreyen parmaklarıyla kamyonetin kilidini açtı ve hâlâ eşyalarıyla dolu olduğunu görünce rahatladı. İçine tırmandı, sonra ellerini tozlu gösterge panelinde ve çatlak koltukta gezdirdi. "Merhaba bebeğim," diye fisıldadı.

Evinin kararmış yıkıntılarına bakmaya dayanamıyordu. Sihirli aksilikler ve gezegen dışı kötü niyetli eylemler için sigortası vardı - bu kadar sihirle dolu bir kasabadaki her mülk sahibinin vardı - ama yeniden inşa etmeyi hayal etmek zordu. O küçük sarı ev kendisinin bir uzantısıydı, kalbinin bir parçası bir arsaya yerleştirilmişti.

Hayatı boyunca mükemmeliyetçi annesinin beklentilerinden kurtulmak için mücadele etmişti. Çok gürültücü, çok dağınık, çok öfkeli, çok kaba, çok hırssız ... Calladia annesinin küçümsediği her şeyden fazlasıyla vardı ve diğer her şeyden *yeterince yoktu*. Cynthia Cunnington kızı için kibar ve nazık bir politikacı istemişti. Onun yerine kasabanın en iflah olmaz erkek fatmasını almıştı ve Calladia'nın beklentilere karşı isyanı zamanla daha da kötüleşmişti. Calladia'nın, annesinin ormanda lüks bir spa inşa etme planlarına alenen karşı çıkmasının ardından aralarındaki ilişkiler tüm zamanların en düşük seviyesine inmişti ki Mariel bu planı daha yeni bozmuştu.

Hiç bitmeyen aile dramının ortasında, nihayet kendi parasıyla bir ev satın alabilmek parlak bir nokta olmuştu. Kendini diğerlerinden ayırmanın ve annesinin yargılarından etkilenmeden kendine ait bir şey inşa etmeye başlamanın bir yolu.

Şimdi evi ve tüm vaatleri dumanı tüten bir enkaza dönüşmüştü ve Calladia'nın görmekten en çok korktuğu kişiyle yüzleşmesi gerekiyordu.

Gecikmenin bir faydası olmayacaktı, bu yüzden Calladia boynunu kırdı ve kontağı çalıştırdı. "Gidelim," dedi yanındaki koltuğa yerleşmiş olan Astaroth'a. "İntikam planımız şimdi başlıyor."

YEDİ

H SALDIRIDAN SONRA, ASTAROTH HALA ÖFKELİYDİ.

Çirkin bir duyguydu, sıcak ve yakıcıydı. Omuriliğinin etrafını sarmış, bağırsaklarında toplanmış, ciğerlerini boğucu bir şekilde ele geçirmişti. Yumruklarını kucağında sıktı, beyazlamış parmak eklemlerine baktı. O Moloch piçi Calladia'yı öldürmeye nasıl *cüret* ederdi? Astaroth'un Moloch'la olan geçmişi ne olursa olsun, iblisin nefretini kendi başına hak ettiğinden emindi. Calladia'nın tek yaptığı ihtiyacı olmayan ya da istemediği birine yardım etmeye çalışmaktı.

-to.

Calladia parmaklarını direksiyonun üzerinde gezdirdi. Çenesinin gerginliğinden ve her trafik ışığından sonra hızlanışındaki agresiflikten kendi öfkesi de belli oluyordu. Hâlâ hareket ediyor, hâlâ plan yapıyor olması hayranlık uyandırıcıydı. Başka birinin top gibi kıvrılıp pes edebileceği yerde Calladia savaşmaya karar vermişti.

Astaroth kulağının arkasında altın iz sürücünün olduğu yeri ovuşturdu. Küçük dikenlerin battığı deri hâlâ acıyordu ve bir hayvan gibi avlandığının hatırlatılmasından nefret ediyordu.

Öfkeyle karışık bir suçluluk duygusu. Daha önce söylediklerine rağmen Calladia ona kızmakta haklıydı. Daha temkinli olmalıydı. Hafızasını kaybetmiş olsa bile şeytani ateş toplarını ve iz sürücüleri biliyordu; sadece çok geç olana kadar parçaları bir araya getirememişti.

Gözlerini kapadı ve düşüncelerini toparlamaya çalışarak nefes aldı. Moloch'la olan çatışma birkaç şeyi yerinden oynatmıştı ama anılarını odak noktasına getirmeye çalışmak sinir bozucuydu. Sanki bir bulmacayı bir araya getiriyormuş gibi hissediyordu,

Sadece parçalar bulanıktı ve onlara her uzandığında yana doğru kayıyordu.

Yine de Moloch'u yenmenin anahtarı hafızasında bir yerlerde gömülüydü. Sadece onu çıkarması gerekiyordu.

Calladia aniden, "Oz'dan tavsiye isteyeceğim," dedi. Astaroth şaşkınlıkla başını kaldırınca, durumu açıkladı. "Moloch hakkında, senin hakkında değil."

"Neden benim hakkımda değil?" Ozroth'u hatırlamıyordu ve kendi چراğını hatırlayamaması onu hasta hissettiriyordu ama Ozroth şüphesiz onu hatırlıyordu.

Calladia köşeyi öyle bir döndü ki bir tekerlek kaldırıma fırladı ve neredeyse bir çöp kutusunu deviriyorlardı. Astaroth kendini kapıya dayadı. "Ah, bilmiyorum," dedi Calladia hınzırca. "Belki de yakın zamanda onu öldürmeye çalıştığın içindir? Ve kız arkadaşının ruhunu çalmaya çalıştığın için? Duyduğuma göre sen de pek sevecen bir akıl hocası değilmişsin."

Ona kızmaya hakkı vardı ama bu son kısım için değil. Akıl hocası olarak geçirdiği zamanı hatırlamasa bile işlerin nasıl yürüdüğünü biliyordu. "Akıl hocalarının şefkatli olmaması gerekir," dedi. "Onlar öğretmendir, terapist değil." Görevleri, iblis düzleminin geleceğini güvence altına almak için ne pahasına olursa olsun en güçlü pazarlıkçıları -ya da savaşçıları ya da şifacıları-yetiştirmekti.

"Her neyse," dedi Calladia. "Ona hâlâ söylemeyeceğim." "Yaptığımız şey bu mu?" Katil bir adamdan kaçmaktan emin değildi. Ondan nefret eden cadıyla iblis "takılma" olarak nitelendirildi.

Calladia içini çekti ve burnunun kenarını sıktı. "Sadece ... biraz sessiz ol, tamam mı?"

Astaroth hoşuna gitmese de buna mecbur kaldı. Kan ve kir bulaşmış giysilerini karıştırdı ve pencereden dışarı bakarken kara kara düşündü.

Glimmer Falls lokantalar, butikler ve canlı kamusal alanlarla dolu büyüleyici, renkli bir kasaba gibi görünüyordu. Havadaki soğukluğa rağmen, her türden insan her yerde yürüyor, konuşuyor, kucaklaşıyor, büyü yapıyor ya da restoranların verandalarında yemek yiyordu. Astaroth'un istemeden de olsa büyük bir çirkinlik getirdiği güzel bir yerdi.

Bu kadar işe yaramaz olmak sinir bozucuydu. Hafıza kaybına rağmen güçlü bir benlik duygusu vardı ve sürekli kurban olmak hoşuna giden bir görünüm değildi. Moloch'la düello yapmalı, piçi kendi kılıcıyla şişlemeli, sonra da Calladia'yı parlak bir nükteyle büyülemeliydi. Bunun yerine geri çekilmişti ve hâlâ iblisle ya da onu nasıl yeneceğiyle ilgili tek bir anısı bile yoktu.

"Belki evini bulurum," diye mırıldandı Astaroth. "Havaya uçurur, bakalım hoşuna gidecek mi?"

Yumuşak bir ses dikkatini çekti ve Calladia'nın ihtiyatlı bir şekilde gözünü sildiğini görmek için tam zamanında baktı. Ses tekrarlandı ve Astaroth dehşet içinde bunun bir burun çekme sesi olduğunu fark etti.

"Ağlıyor musun?" diye sordu.

"Hayır," diye boğuk da olsa agresif bir yanıt geldi. Sonra, "Kapa çeneni ve kendi işine bak."

Denedi ama çok zordu. Kadının yumuşak ağlama sesi onu telaşlı bir duruma soktu. Hareket etmek, bir şeylerle savaşmak, bir şeyleri öldürmek, gözyaşlarını durduracak herhangi bir şey yapmak istiyordu. "Ağlamayı ne durduracak?" diye sordu daha fazla dayanamayarak.

"Bırak gitsin, tamam mı?" Burnunu sildi, tek eliyle direksiyona geçti. "Evim için üzülüyorum."

"O piç seni ağlatmamalı. Kendi iç organlarını giymeli."

Calladia sulu bir kahkaha attı. "Katılıyorum." Gözlerini ve burnunu tekrar sildi. "Ağlamam seni neden ilgilendiriyor ki?"

Astaroth nasıl cevap vereceğinden emin değildi. "Bu beni rahatsız ediyor," dedi sonunda.

"Ve her şey seninle ilgili, değil mi?" Sesindeki keskinlik geri gelmişti ama en azından öfke gözyaşlarını durdurmuş görünüyordu.

Onu daha fazla kızdırmak ileride ağlamasını engelleyebilirdi ama aynı zamanda testislerini patlatması için onu kışkırtabilirdi. "Şart değil," dedi Astaroth. "Sadece ... üzücü, hepsi bu. Moloch seni böyle incitebilir."

Calladia cebinden buruşuk bir mendil çıkardı ve burnunu sümkürdü. "İyileşeceğim. Ve iyileştiğimde, benimle karşılaştığına pişman olacak."

Astaroth'un dudakları bu kana susamış vaat karşısında kıvrıldı. "İşte buna inanıyorum."

Ağlaması sona erdiğinde tekrar rahatlayabildi - Calladia trafiğe girip çıkarken yapabildiği kadarıyla. Cadı araba kullanmaya da diğer her şeye olduğu gibi hırçın yaklaşıyordu.

"Ozroth'u görecek miyiz?" diye sordu, bu ihtimal karşısında biraz gergindi. "Önce birkaç şey almam gerekiyor."

Kadının ses tonundaki bir şey dikkatini çekti. Kırmızı ışıktaki durduklarında onu inceledi. Yüzü stresten gerilmişti ve parmakları hâlâ direksiyona vuruyordu. Vuran ayağı da perküsyona katıldı ve eski kamyonun motoru dururken takırdadığı için gürültü can sıkıcı bir senfoniye dönüştü. Adam, kadının gözlerindeki bakışı yakaladığında vurması için bir tef olup olmadığını soracaktı.

"Sorun ne?" diye sordu, başını çevirip çevrelerini inceledi. "Bu Moloch mu?" Tek gördüğü zararsız görünen araçlar, bir grup neşeli yaya ve alevli bowling lobutlarıyla hokkabazlık yapan bir sokak sanatçısıydı.

"Ne Moloch mu?" Calladia belli ki kafası karışmış bir halde sordu.

"Korkmuş görünüyorsun." Onu sadece kısa bir süredir tanıyordu ama yüzündeki o perili ifadeyi görmek hoşuna gitmiyordu.

"Korkmuyorum," diye anında karşı çıktı. "Ve hayır, bu Moloch'la ilgili değil." Işık yeşile döndü ve gaza bastı, neredeyse kendi şeridine geniş bir sağa dönüş yapan modifiye edilmiş devasa bir moped üzerindeki bir centaur'u deviriyordu.

Sentor yönünü değiştirdi, sonra Calladia'ya bir fiske vurdu. "Dikkat et," diye bağırdı sentor.

"Dikkat et!" diye bağırdı ve karşılığında ona orta parmağını gösterdi.

Astaroth cadıya yan gözle baktı, sonra daha fazla zorlamamaya karar verdi.

Neyse ki kısa süre sonra Calladia'yı kızdıracak daha az sürücünün bulunduğu bir yerleşim bölgesine girdiler. Yol önemli bir tepeye tırmanıyordu ve evler ilerledikçe daha da abartılı hale geliyordu. Basit ön sundurmaların yerini sütunlu portikolar almış, binalar içten içe parlıyordu.

Lamba ışığı altın, gümüş ve kristalden yansıyor. Çoğu evin önünde özenle hazırlanmış Cadılar Bayramı sergileri vardı.

"Nereye gidiyoruz?" Astaroth sordu.

"Ailemin evi ileride." Sözleri sertti ve direksiyonu sıkması da buna eşlik ediyordu. "Erzak stoklamam gerekiyor."

Astaroth bu lüks mahalleyi yanındaki ağzı bozuk harpy ile bağdaştırmaya çalıştı. "Burada mı büyüdün?"

"Maalesef, evet." İleriyi ve solu işaret etti. "Tepenin üstündeki gri evde."

Neoklasikten Gotik'e ve Tudor'a uzanan mimari tarzların saçma bir karışımı olan karşıdaki ev dikkatini çok fazla dağıtmıştı. Bir kulenin tepesinde mor bir bayrak rüzgârda dalgalanıyordu. "Bu ucube de ne?" diye sordu.

"Spark ailesinin evi," dedi Calladia. "İncelik onlara göre değil."

Ürperdi. "Cesur bir estetiğe saygı duyuyorum ama en azından zevkli olmalı."

"Bu da bir Spark olayı değil. Mariel bir yana." Calladia arabayı ailesinin evinin önündeki araba yoluna çekti ve park etti. "Çabucak girip çıkmaya çalışacağım ama annem ... evet." Astaroth'u işaret etti. "Burada kal ve kimsenin seni görmesine izin verme. Özellikle de annemin." Sesi kararlıydı ama gözleri hâlâ periliydi.

Astaroth kudurmuşçasına meraklı olmasına rağmen başını salladı. İsteddiği kadar inkâr etsin, o eve dehşetle bakıyordu.

Astaroth'un parmakları bir kılıcın kabzasını özleyerek seğirdi.

Gülünç. Calladia'nın kendisini annesine karşı savunması için ona ihtiyacı yoktu. İhtiyacı olsa bile, şiddetli bir bağırsak deşme muhtemelen tercih edeceği savunma yöntemi olmazdı.

Calladia kendi iç tartışmasına cevap verircesine başını sallayarak "Doğru," dedi. "Yara bandını yırtıp at." Kamyonetten indi, giysilerini fırçaladı ve saçlarını silkeleyerek kalan kül tanelerini savurdu. Sonra eve doğru yürüdü, kıyametine doğru yürüyen bir şehit gibi görünüyordu.

Ev üç katlıydı ve azalan öğleden sonra ışığında parıldayan gri taştan inşa edilmişti. Çimler özenle düzenlenmişti ve perdeler bile sanki hiçbir şey yerinden oynamaya cesaret edemiyormuş gibi mükemmel simetrik kavisler çiziyordu. Calladia kapı zilini çalarken Astaroth koltuğa çökmüş, gösterge panelini izliyordu. Kapı açıldı ve Calladia içeride kayboldu.

Bu olmaz.

Bir gizemle karşılaştığında, Astaroth cevap arama dürtüsüne karşı koyamazdı ve bu oldukça büyük bir gizemdi. Calladia neden kendi annesiyle konuşmaktan korkuyordu?

Zemin kattaki bir pencereden, kristal bir avizenin ışığının silüetini oluşturduğu iki kadın şeklinin gördü. Pencere kırıktı.

Bu kadar uygunsa, kulak misafiri olmak zorunda sayılırdı.

Astaroth kamyonundan dışarı süzüldü. Çimenlikte aceleyle ilerleyip yere çömelirken kendi kendine, bunun sadece bir strateji olduğunu söyledi. *Düşmanını tanı* . Calladia'yı gerçekten neyin sarstığını bilirse, gerekirse bu zayıflığı ona karşı kullanabilirdi.

Bu kesinlikle Calladia'nın kurtarılması gerektiğinde kahramanı oynamak için saçma bir dürtü *değildi*.

Pencerenin altındaki çalıkların arasına yerleşti ve içeriden gelen kadın seslerine kulak kabarttı. Bir strateji, evet. İyi, eski moda bir iblis komplosu.

Peki ya parmakları hâlâ öngörülemez, huysuz düşmanını/kurtarıcısını üzen her neyse onu parçalamak için kaşınıyorsa? Bunu beyin hasarına bağla.

SEKİZ

WHAT HAPPENED WHEN AMBITIOUS LITTLE GIRLS WERE TAUGHT TO Kendilerini toplumun uygun gördüğü şekle sokmak, duyguları ve bireysel tercihleri lanetlemek mi?

Belediye Başkanı Cynthia Cunningham oldu.

Calladia oturma odasında annesinin karşısında otururken ellerini kucağında sıkıyor, kıpırdanmamaya çalışıyordu. Babası orada değildi elbette, bitmek bilmeyen iş seyahatindeydi. Yüksek arkalıklı sandalye, güzel mavi brokarla kaplı olmasına rağmen sert ve rahatsızdı. Bu onun çocukluğunun geçtiği evi özetliyordu: pahalı, zevkli ve bir o kadar da acı verici.

Cynthia de rahatsız görünmüyordu. Mariel'in de dediği gibi, kaktüsler zorlu ortamlarda gelişmek üzere evrimleşmişlerdi. Calladia'nın annesi sandalyesinin kenarına tünemiş, dizlerini birbirine bastırmış ve ayaklarını yana doğru kıvrırmıştı. Kılıf elbisesi gri-mavi satendi, cam gibi pürüzsüz bir göldü. Altmış yaşındaydı ama çenesinin keskin çizgisini ve alnının o sert genişliğini korumak için geçirdiği büyü ve büyü olmayan işlemlerin karışımı düşünüldüğünde pek de öyle görünmüyordu. Sarı saçları topuz yapılmış, dudakları pembeye boyanmış ve mavi gözleri Calladia'yı hançer gibi delip geçiyordu.

"Evinize ne olduğunu söylemiştiniz?" Cynthia buz gibi bir sesle sordu. Calladia'nın evini hiç sevmemişti -çok küçük, çok aydınlık, Cunningham ailesinin varisi için hiç de uygun değildi.

"Bir iblis havaya uçurdu." Calladia lafı dolandırmayacaktı; bu sadece daha uzun süre kalmasını gerektirecekti.

Cynthia bunu düşünürken uzun, yavaş bir göz kırpışı yaptı. "Zarar görmemiş görünüyorsun." "Beni sorguluyor musunuz yoksa bilgilendiriyor musunuz? Evet, çoğunlukla iyiyim, ilginiz için çok teşekkür ederim." Calladia ses tonundaki iğneleyici ifadeyi çıkarmaya zahmet etmedi. Annelik telaşı beklememesi gerektiğini biliyordu, ama bu ılık Yanıt yine de acı veriyordu ve tek savunma hemen karşılık vermektir.

"Ses tonuna dikkat et." Cynthia boynunu sürekli süsleyen inci dizisine dokundu. Tam olarak bir tehdit değildi ama bu odadaki gücün nerede olduğunu hatırlatıyordu. Calladia iplikle büyü yapardı ama annesinin kolyeleri onun kendi tılsımlarıydı ve boncukların dönüp durması kötü bir büyü'nün habercisi olabilirdi.

Hırs kolayca acımasızlığa dönüşebilirdi ve eğer annesi Calladia'nın yaptığı gibi Cunnington ailesinin kalıplarına uymakta zorlandıysa bile, şimdi bundan eser yoktu. Cunnington'lar her zaman sosyetik ve politikacı olmuşlardı, nüfuzlu oldukları kadar yargılayıcıydılar da.

"Ses tonum gayet iyi," dedi Calladia. "Özellikle de neredeyse otuz yaşında olduğumu ve artık her hareketimi denetlemediğinizi düşünürsek."

Sözlerindeki savunmacı tavırdan nefret ediyordu. Ne kadar zaman geçerse geçsin, kendini hâlâ asi bir genç kız gibi hissediyordu ve günün stresi onu yıpratmış için Calladia eski alışkanlıklarına geri dönüyordu.

Hekate, bu ev. Büyürken giymeye zorlandığı pofuduk elbiselerden biri gibi tırmalıyordu. İpek ve brokar, gümüş ve kristal, gri, mavi ve krem renkleriyle bir dergi sayfasından fırlamış gibiydi. Sokağın karşısındaki Spark ailesinin evi de Mariel'in büyümesi için bunaltıcı olmuştu ama en azından o karmakarışık canavarın bir karakteri vardı. Cunnington'ların evi donmuş bir göl gibiydi.

Calladia günışığı sarısı duvarları ve altın rengi ahşabı düşündü ve evini kaybetmiş olmak onu tekrar derinden yaraladı.

"Bu iblisi evinizi patlatması için nasıl kışkırttınız?" Cynthia sordu.

"Benim hatam değildi," diye itiraz etti Calladia. "Rakip bir iblisi barındırdığımı düşündü. Bunu nereden çıkardığı hakkında hiçbir fikrim yok."

Gerçeği söylemek söz konusu bile olamazdı. Cynthia'nın bir iblise yataklık etmeyi onaylamasına imkân yoktu, özellikle de başka bir iblis-

Oz, son belediye binasında kazara neredeyse onu elektrik çarptıyordu.

"Eğer o bu söylentiye duyduysa, başkaları da duymuş olabilir. Durumdan haberdar olan başka biri var mı?" Cynthia akıllı telefonunu eline aldı ve yazmaya başladı, şüphesiz egzotik iksir malzemeleri tedarik etmekten acil krizlere sosyal medya yanıtları hazırlamaya kadar her şeyle görevlendirilmiş olan kuşatılmış asistanına bir mesajdı bu. Görünüşe göre aile üyelerinin iblisleri kızdırması gibi krizler.

"Yani, muhtemelen," dedi Calladia. "Tüm o duman ve ateşi düşünürsek." Patlamalara bakılırsa, pek de hafif sayılmazdı.

"Hayır, yani bunun bir kaza değil de saldırı olduğunu bilen var mı?" Cynthia'nın parmakları telefonunda sabit kaldı ve başını kaldırıp baktı. Calladia'nın duyurusu onu geçici olarak sersemlettiyse de tekrar harekete geçmişti, yüzündeki kurnaz ifade yaklaşmakta olan bir entrikaya işaret ediyordu. "Yine de, bu kampanya için ilgi çekici bir anlatı olabilir. Kızıma karşı el altından yapılan bir saldırı, şüphesiz rakip bir aday tarafından finanse ediliyor."

Calladia öfkeyle ayağa fırladı. "Evimin yıkılmasını propagandaya dönüştürmeyin. İki yıl içinde yeniden seçilmeyeceksiniz bile."

"Planlamaya başlamak için asla erken değildir." Cynthia bir şeyler daha yazdıktan sonra telefonu bir kenara bıraktı. Ellerini kucağında kavuşturdu ve Calladia'nın dişlerini kaşındıran sempatik bir ifadeyle mavi gözlerini açtı. Bu bakış normalde farkında olmadan seçmenlere çevrilirdi. "Bunun üzücü olduğunu anlıyorum Calladia, ama mesajı kontrol edebilersen her aksilik bir fırsat taşır."

Calladia nefes alış verişini düzenlemeye odaklandı. Annesinin sesi çok ciddiydi, sanki çok sevdiği kızına önemli bir bilgelik aktarıyormuş gibiydi. Bu, kamu görevine aday olmaya karar verdiğinden beri ürkütücü derecede iyi yaptığı bir hareketti ve Calladia bu maskeden, annesinin açıkça onaylamamasından nefret ettiğinden daha fazla nefret ediyordu. "Bir mesajı kontrol etmek istemiyorum," dedi Calladia. "Bodrumdan birkaç malzeme alıp gitmek istiyorum."

"Bırakıp nereye gideceksin?" Cynthia şaşkın görünüyordu. "Misafir odası müsait."

Misafir odası bir zamanlar Calladia'nın yatak odasıydı, gerçi şimdi buna dair hiçbir kanıt yoktu. Futbol posterleri ve atletizm kupaları o üniversitedeki ilk dönemi için uzaklardayken ortadan kaybolmuş, papatya desenli yatak örtüsünün yerini düz, krem rengi bir yorgan almıştı. Genç bir cadının talihsizliklerine tanıklık etmiş olan halı -yanık izleri, balmumu lekeleri, liflerine sinmiş baharatlar- sökülmiş ve yerine parke döşenmişti.

Calladia üniversiteden beri misafir odasında kalmamıştı. Çocukluk yatak odasının sterilize edilmiş hali ona sadece annesinin *elinden* gelse *kendisini* de sterilize edeceğini hatırlatıyordu.

"Teşekkür ederim ama hayır," dedi Calladia. "Sadece depodaki bazı eşyalarım ihtiyacım var."

Cynthia içini çekti ve zaten pürüzsüz olan eteğini düzelterek ayağa kalktı. "Neden kindar olmakta ısrar ediyorsun anlamıyorum. Yaptığım onca şeyden sonra-"

"Ne yaptın sen?" diye sordu Calladia, kendini dizginlemenin ince ipliği kopmuştu. "Tam olarak senin gibi olmadığım için beni sürekli utandırmaktan başka."

"Tam olarak benim gibi olmana ihtiyacım yok," dedi Cynthia. İki kadın şimdi karşı karşıyaydı, omuzları aynı çatışmacı açıyla dikilmişti. Göz renkleri bir yana, her zaman birbirlerine benziyorlardı. "Ama bir miktar uygun davranış bekliyorum. Onca görgü kuralı dersinden, özel okullardan, baban ve ben sana müreffeh bir yaşamın temellerini atmak için hiçbir masraftan kaçınmadıktan sonra bana borcunu böyle mi ödüyorsun? Tavır ve nankörlükle mi?"

Sesi yükselmişti ve Calladia soğukkanlı annesini sinirlendirmiş olmanın verdiği kötücül bir sevinç dalgası hissetti. "Sana hiçbir şey için geri ödeme yapmama gerek yok," dedi. "Sadece hayatımı istediğim gibi yaşama özgürlüğü istiyorum."

Cynthia küçümseyerek güldü. "Nasıl yani? Bir erkek gibi görünene kadar ağırlık kaldırmak, yeteneklerini önemsiz bir işte harcamak, ailene karşı hiçbir sorumluluğun yokmuş gibi yaşamak?"

Calladia ırkıldı. İri omuzlarını ve kaslı kalçalarını seviyordu, aynada gücünün çizgilerini görmeye bayılıyordu, ama onu tanısa bile

Annesinin bir kadının ne olabileceğine dair fikri modası geçmiş ve indirgeyiciydi. Sam birkaç ay çıktıktan sonra ona bu suçlamayı yöneltmiş, böylesine erkeksi bir kadınla birlikte görünmekten hoşlanmadığından yakınmıştı. genç olan ve evde görmediği şefkat için yanıp tutuşan Calladia da onun için kendini yeniden şekillendirmişti. Yine de Sam'in güzellik tanımına uyacak kadar zayıfladığında, üzerinde duracak başka bir şey bulmuştu.

Annesi hâlâ konuşuyordu. "Toplum içinde kendini aptal yerine koyuyorsun. Kavgalara karışıyor, fakir gibi giyiniyor, belediye binasında çene çalmak gibi numaralar yapıyorsun. Şimdi de şeytanlarla mı uğraşıyorsun? Evlenip aile mirasına katkıda bulunman gerekirken, yüksek değerdeki tek talibini kovdun, nişanı bozdun-"

Calladia'nın öfke ölçeri maksimuma ulaştı. "Sakın Sam hakkında konuşayım deme."

Cynthia sinirli bir ses çıkardı ve ellerini havaya kaldırdı. "Senin bir geleceğin olmasını istiyorum!" diye haykırdı. "Ama her fırsatta benimle savaşıyorsun."

Calladia sanki boğulma hissini hafifletebilecekmiş gibi gömleğinin yakasını çekiştirdi. Ev sıkıca sarmıştı; kalırsa ezilecekti. "Eşyalarımı alıyorum," dedi Calladia boğazındaki sıkışıklığın arasından.

Annesinin itirazlarına aldırmadan döndü ve bodruma açılan kapıya yöneldi. Bu karanlık, dağınık alan Cunnington'ların herkesin görmesine uygun olmayan her şeyi tıktırdıkları yerdı. Saklama kutuları, dosyalar, terk edilmiş egzersiz aletleri, pejmürde aile yadigârları... Calladia'nın ergenlik döneminde Rapunzel'in yeraltındaki bir versiyonu gibi buraya kapatılıp karanlıkta çürümeye terk edilmemiş olması mucizeydi.

Başının üstündeki tek zincirini çekti, sonra Mariel'i yanında hayal ederek merdivenlerden aşağı koştu. Mariel, *mantarların karanlıkta oldukça iyi iş çıkardığını* söylerdi. *Topraktaki atıkları ve toksinleri ve yeraltında karmaşık ağlar kurarlar. Dünyaya güzel görünmekten çok daha fazlasını sunarlar.*

Calladia bir mantar olabilir. Vazoda yavaş yavaş ölen narin bir çiçekten iyidir.

Eşyalarından oluşan birkaç kutu, eski fotoğraf albümlerinden oluşan bir kutunun yanında bir köşeye sıkıştırılmıştı. Hava küf kokuyordu; muhtemelen başka bir mantar kâğıtları yiyordu. Zamanında bu albümleri karıştırmış, tombul yanaklı bir bebekken çekilmiş fotoğraflarına hayretle bakmıştı. Sonra yıllar geçtikçe fotoğrafların neden seyrekleştiğini ve neden sadece yeni keselenmiş, elbise giymiş, dudakları zoraki bir gülümsemeye bükülmüş fotoğraflarının çekildiğini merak etmişti.

On beş yaşından sonra hiç fotoğrafı yoktu.

Calladia fotoğrafları görmezden geldi ve birinin -muhtemelen Cynthia'nın yardımcısının- üzerine yazısı ile *Calladia* yazdığı iki kutuyu karıştırmaya başladı. Okul kitapları, kurtulmak istemediği çocukluk kitapları, sergilenenler temizlenmeden önce kutuladığı kurdeleler ve kupalar. Onları geri alıp evine taşımak istemişti ama çocukluğunun geçtiği eve dönmeyi ertelemek için her zaman bir neden bulmuştu.

Anıları karıştırırken göğsünün sıkıştığını hissetti. Karneleri ya da Mariel'le birlikte ortaokulda sırayla karaladıkları, aşklarını anlattıkları ve annelerinden şikâyet ettikleri defteri tekrar gözden geçirmesine gerek yoktu ama yine de yaptı. Bunlar, şimdi olduğu kadına dönüşmeden önce olduğu kızın hikâyesini anlatan eserlerdi.

Yaşayacak yeni bir yer bulur bulmaz, onları da yanında götürecekti.

Onu.

İkinci kutuda üniversite sihirbazlığı ders kitapları ve yedek ekipmanlar vardı: bir Hareket halindeyken iksir yapmak için katlanabilir kazan, bir çile gökkuşağı boyalı iplik, yazıları işaretlemek için tebeşir ve kurutulmuş bitki keseleri. Tüm kutuyu aldı, en yararlı olacakları seçip almak için oylanmak istemedi.

Calladia'nın annesi merdivenlerin başında bekliyordu, ağzı kaşlarını çatmıştı. Gözlerinin yanında ya hiç denemediği ya da yok edemediği çizgiler vardı. "Bana inanmadığımı biliyorum," dedi Cynthia, "ama ben senin için hep en iyisini istedim."

İşin kötüsü, Calladia annesinin bir kez olsun tamamen samimi olduğunu biliyordu. Sadece bir sorun vardı.

"Senin en iyi fikrinle benimki uyuşmuyor anne." Calladia'nın sesi de en az annesi kadar yorgun çıkıyordu. "Keşke bunu anlayabilseydin."

Annesi daha fazla bir şey söyleyemeden oradan ayrıldı.

OceanofPDF.com

DOKUZ

ASTAROTH ZARZOR YAPTI IT BACK TO THE TRUCK BEFORE CALLADIA evden hışımla çıktı. Yere yığıldı, kalbi hızla çarpıyor ve duyduklarından dolayı zihni çalkalanıyordu.

Bu konuşma zehirle dolup taşıyordu. Calladia'nın annesi kızının değerini gerçekten göremiyor muydu? Astaroth'un tutku ve ateş, doğru olan için savaşma isteği, yılmaz bir ruh ve zeki bir zekâ gördüğü yerde, Calladia'nın annesi

Bir hayal kırıklığı.

Kamyonun kapısı açıldı ve Calladia ona bir karton kutu itti. "Al bunu," diye emretti.

Dik otururken onu kucağına koydu. "Bunun içinde ne var?" "Seni ."

Calladia araba yolundan geri geri çıktı.

Gulyabaniler onları kovalıyordu, sonra kamyonu ileri doğru savurdu. Araç durdu ve kadın arabayı yeniden çalıştırıp debriyaja basarken ve vites kolunu çekerken .

Astaroth'un merakı bunu kendi işi haline getirecekti ama o izlerken kutuyu karıştırmaya başlamaması gerektiğini biliyordu. "Ee," dedi. "Nasıl gitti?"

Calladia ona ölümcül bir bakış fırlattı. "Bu konuda konuşmak istemiyorum."

Astaroth ne söyleyeceğini düşünerek dudağını çiğnedi. Dinlediğini itiraf edemezdi; bu onu daha da kızdırdı. Ama ondan başka nasıl bilgi alacaktı ki?

Onu daha iyi manipüle edebilmek için tabii ki. Şantaj .

Ne olur ne olmaz.

Yolda öldürmek için sevimli Disney hayvanlarını arıyormuş gibi araba kullandığını düşünürsek, limitine ulaşmadan önce daha fazla kızdıracak bir şey yoktu, bu yüzden Astaroth bunu yaptı. "Kulak misafiri oluyordum," dedi. "Annen çok iyi birine benziyor."

Calladia direksiyonu tokatladı. "Sana arabada kalmanı söylemiştim!"

Astaroth omuz silkti. "Merak ettim. Gerçekten evlenmek üzere nişanlanmış mıydınız?"

Sormayı planladığı soru bu değildi ama bir anda ortaya çıkıvermişti. Neden bu soruya takıldığını kim söyleyebilirdi ki? Sadece bu kadar militanca bağımsız birinin nişanlı olması garip görünüyordu, hepsi bu. Herkes merak ederdi.

Calladia'nın ona attığı bakış iç organlarını yeniden düzenlemekle tehdit ediyordu. "Seni ilgilendirmez," diye tekrarladı.

"Neden ayrıldınız?" diye sordu, yılmadan. "Onu hadım edip karnını destikten sonra yokluğunu açıklamak için bir hikâye uydurmak zorunda mı kaldın?"

"Keşke." Calladia yüzünü buruşturdu. "Beni küçültmeye çalıştı."

Ayrıntı vermedi ama Astaroth'un kafasında bir resim oluşması için yeterliydi. Calladia'nın annesinin "yüksek değerli" bulacağı türden bir adam, muhtemelen kadın davranışları konusunda katı beklentileri olan kibirli bir herifti. Dünya'da ve diğer gezegenlerde böyle çok fazla erkek vardı ve Astaroth onlardan nefret ediyordu. Kibirli bir herif olmadığından değil - öyleydi, hem de gururla - ama Calladia gibi birini başka bir şekle sokmaya çalışmayı ya da bunu *istemeyi* hayal bile edemezdi.

"Pekala." Astaroth boğazını temizledi. "Yeminli düşmanın olarak, başarılı olamadığımı sana güvenilir bir şekilde bildirebilirim. Seni olduğun kişiden başka birine dönüştürmek için en güçlü cadıların bile yapamayacağı bir büyü gerekir."

Calladia'nın dudakları aralandı. Bir kavşakta durmak için yavaşlarken ona baktı. Calladia'nın gözlerindeki duyguyu tanımlayamıyordu ama bu onu garip hissettirdi. Kıpırdandı ve kucağındaki kutuya baktı.

Calladia bir süre hiçbir şey söylemedi. Gözleri yolda, elleri direksiyonda yoluna devam etti ama tutuşu eskisi kadar sıkı değildi. "Yani," dedi sonunda. "Mariel'in evine gideceğiz."

Sonra da kalacak bir yer bulmalıyız. Moloch hayatta olduğumuzu anlarsa diye şehirden uzaklaşmak istiyorum. Kamp malzemelerim var-"

Astaroth geri çekildi. "Kamp mı? Doğada mı?" Son birkaç yüzyıla dair pek bir şey hatırlamıyor olabilirdi ama Kral 3. George'un askerleriyle birlikte eğlence olsun diye kamp yapmak zorunda kaldığı zamanlara dair güçlü fikirleri vardı. Çamur, korkunç tayınlar ve belirgin bir hijyen eksikliği ile karşı karşıya kaldığında, kamp yaşam tarzının (A) bir eğlence değil ve (B) onun için değil.

"Başka nerede kamp yapacaksın?" Calladia sordu.

Astaroth başını salladı. "Kesinlikle olmaz. Öncelikle, böcekler var. Ve toprak. Ve muhtemelen ayılar ve kim bilir neler var ve ben *yerde* uyumayacağım."

Calladia ona kuşkuyla baktı. "Sakin bana düzgün bir yatağa girmeden uyuyamayan o değerli tiplerden biri olduğunu söyleme."

"Bu değerli mi?" Astaroth sordu. "Yoksa mevcut teknoloji göz önüne alındığında makul bir beklenti mi? Ben geç ortaçağ döneminde doğdum. Neden onu yeniden ziyaret etmeyi seçeyim ki?"

"Öncelikle, kamp yapmak konforla ilgili değildir. Uzaklaşmak ve doğanın tadını çıkarmakla ilgilidir. Ateşin üzerinde yemek pişirmek ve yıldızlara bakmak."

"Pencereden doğanın tadını çıkarabilirim, çok teşekkür ederim." "İkinci olarak," dedi Calladia, "k. Burası beş yıldızlı bir otel değil. tatil kaçamağı."

"Bu tüm standartlarımızı düşürmemiz gerektiği anlamına gelmiyor-" Calladia onun sözünü kesti. "Cüzdanın nerede?"

Astaroth gözlerini kırıştırdı ve tartışmasından sıyrıldı.

"Ne?"

"Cüzdanınız." Elini uzattı, parmaklarının hızlı işaret etti. "Belli ki lüks bir otel için ödeyecek paranız var."

"I-" Astaroth ağzını kapattı, sonra tekrar açtı. "İblis düzleminde pek çok kaynağım olduğuna eminim."

"Moloch'un yaşadığı iblis düzlemi mi? Elbette, kulağa hoş geliyor. Hadi oraya gidelim."

Lanet olsun ona, iyi bir noktaya parmak basmaması gerekiyordu. "Sana geri ödeyeceğim.

Eninde sonunda."

Alay etti. "Sanki ben buna inanıyorum."

"Bir pazarlık yapabiliriz," diye önerdi Astaroth. "Bunlar kırılmaz." Calladia frene öyle hızlı bastı ki, Astaroth emniyet kemerine doğru savruldu.

"Bana bir daha asla pazarlık teklif etme," dedi sertçe, omzuna parmağını soktu.

Astaroth onun dürttüğü yeri ovuşturdu. "Dokunaklı, dokunaklı."

Kaşları her zamankinden daha da çatıktı. "Pazarlıkların nasıl yürüdüğünü bilirim. Ben bir iyilik isterim, sen de bunu yerine getirirsin, bunu yaparken de tüm sihrimi ve duygularımı alırsın, değil mi?"

"Şey ... evet." Pazarlık onun varlığına işlemiştir - tüm detayları hatırlayamasa bile, içgüdüğü oradaydı. İblis pazarlıkçıları hayatlarını türlerini koruyan anlaşmalar yapmaya adanmışlardı. En küçük iblis çocuk bile, ölümlü ruhların sağladığı ışık ve büyü olmadan düzlemlerinin kararacağını ve öleceğini biliyordu.

Calladia başını salladı. "Kesinlikle hayır."

Astaroth suçluluk duygusu olabileceğinden şüphelendiği bir şeyin titreştiğini hissetti ama özür dileme dürtüsünü bastırdı. Pazarlık asil bir görevdi; bunda utanılacak bir şey yoktu. "Yani pazarlığa hayır diyorsun. Yazık oldu. Çok güzel bir ruhun var."

Alay etti. "Bu da ne demek oluyor?"

"İblis hislerimi devreye sokarsam ruhunu görebilirim. Tüm ruhlar parlar ama seninki özellikle parlak." Ona odaklandığında, göğüs kemiğinin arkasında ortalanmış minyatür bir yıldız gibiydi. Eğer o altın ışığı onun bedeninden kurtarabilseydi, iblis düzlemine sürüklenmesine izin verecek bir portal açacaktı ve orada, gökyüzünde süzülen sayısız diğerlerine katılacaktı. Onunki en parlaklarından biri olacak, yanından geçen iblisleri gençleştirecek ve ardından çiçeklerin açmasını sağlayacaktı.

O ruhun etrafta dolaştığını görmek güzel olurdu ama Dünya'da geride bıraktığı Calladia artık ona gözlerini dikip bakan kişi olmayacaktı. Savaşçılığı ve tutkusu solacak, geriye eskiden olduğu canlı kadının duygusuz bir yankısı kalacaktı. Yürüyecek, konuşacak ve bir insan gibi davranacaktı ama çok önemli bir parçası eksik olacaktı.

Bu Astaroth'u rahatsız etmemeli.

Göğüs kafesinin arkasında bir ağrı başladı ve göğsünü ovuşturdu. Bu onu neden rahatsız ediyordu?

Calladia gaza bastı. "Çek ellerini ruhumdan. Ben Mariel gibi iyi bir insan değilim; tam bir sürtüğüm, bu yüzden beni manipüle edecek yumuşak bir nokta bulamayacaksın."

Astaroth, Calladia'nın kendisi hakkında oldukça kötü bir fikre sahip olduğunu fark etti. Elbette bir kaltaktı -ve bunu en yüksek mertebeden bir iltifat olarak söylüyordu, tıpkı kendisinin gururlu bir piç olması gibi- ama güçlü bir adalet duygusuna sahip olduğu belliydi ve Mariel'den bahsediş şekli sevdiklerine karşı derin bir his beslediğini gösteriyordu. *İyi* onun için çok ılık bir kelimeydi. Ama sadık, koruyucu ve doğru olanı yapmaya kararlı? Bunlar hayran olunacak özelliklerdi.

Eğer bu bir pazarlık görevi olsaydı, onun güvensizliğinden ya da sevdiklerine karşı korumacılığından faydalanmaya çalışırdı. Her insanın uğruna ruhundan vazgeçebileceği bir şey vardı. Aşk, para, güç, intikam... Zeki bir iblisin tek yapması gereken bu zayıf noktayı saptamak, mecazi bıçağı saplamak ve döndürmektir.

Astaroth zeki bir iblisti ve Calladia annesiyle olan gergin ilişkisinden nişanının bozulmasına ve kendisinin pek de iyi bir insan olmadığına dair inancına kadar pek çok zayıf noktasını ortaya çıkarmıştı. Buna bir de çok sevdiği arkadaşları ve yıkılmış bir ev eklenince, iblis büyüğü açısından sunabileceği pek çok şey vardı.

Yine de bu fikir onu rahatsız etti.

Boğazını temizledi. "Pazarlık yok. Karşılıklı hedeflerimize ulaşmak için yarı-kordi bir ortaklık sürdüreceğiz."

Calladia güldüğünde şaşırdı. "Yarı-kutsal olduğunu düşündüğün şey bu mu?"

"Henüz beni deşmeye çalışmadın," dedi. "Bu da bir şeydir."

Kadın tekrar kıkırdadı ve Astaroth'un dudakları tepki olarak köşelerinden yukarı doğru çekilmekle tehdit etti. Ancak gerçek iblisler duygusal dürtülerine yenik düşmezdi, bu yüzden gülümsemesini bastırdı ve pencereden görünen manzaraya odaklandı.

Glimmer Falls gündüzleri büyüleyici bir kasabaydı, ancak geceleri ruhani bir ışıltıya bürünüyordu. Asılı tatil ışıkları restoranların avlularını süslüyor, pencere kenarlarında mumlar titriyor ve sihirli gösteriler gökyüzüne canlı renklerden çağlayanlar gönderiyordu. Baktığı her yerde çok çeşitli türler özgürce birbirine karışıyordu.

Yüzyıllar önce Dünya'dan hatırladığı umutsuz zamanlardan çok farklıydı. O zamanlar hayat herkes için zordu ve insanlar ortak çıkarlarını korumak için genellikle gruplar halinde toplanırlardı. Periler perilerle, cadılar büyücülerle, büyücü olmayan insanlar birbirleriyle kalıyordu. Bazı gruplar arası tozlaşma vardı ama genel olarak dünya kategorilere ayrılmıştı.

Artık o sınırlar ortadan kalkmıştı ve bunu görmek bir mucizeydi.

Gecenin ilerlemesiyle birlikte sıcaklık da düşmüştü ve titriyordu.

Calladia kaloriferi açtı. "Üşüyor musun?" diye sordu.

"Ufak bir rahatsızlık, daha fazlası değil." Tekrar titredi.

Calladia homurdandı, sonra arabayı bir alışveriş merkezine çekti ve bir ramen dükkânı ile bir manikür ve tırnak salonu arasında yer alan ikinci el bir giyim mağazasının önüne park etti. "Kaç beden giyiyorsun?" diye sordu.

"Erm." Astaroth beynini yokladı. "Bilmiyorum. Kraliçe ne zaman terzisini gönderse, sadece ölçülerimi alır ve kıyafetleri daha sonra teslim ederdi." Bir sezon boyunca onun gözdesi olmuştu ve altın yelek giydiğinde ona bayılmıştı.

"Kraliçe mi?" Calladia'nın çenesi düştü. "Buckingham Sarayı'ndaki gibi mi?"

"Muhtemelen aynı kişi değildir," dedi Astaroth. "Kraliçe Charlotte'un nöbetçi bir yaşam cadısı yoksa tabii?" Hem kendilerinin hem de başkalarının yaşam sürelerini uzatabilen cadılar son derece nadirdi ve yöntemleri çok gizliydi.

Calladia gözlerini devirdi. "Burada kal," dedi. "Ben göz atacağım."

Onun mağazaya girişini endişeyle izledi. Vitrinde iyi parçalar vardı ama Calladia kendi giysileri söz konusu olduğunda pek de iyi bir muhakeme yeteneğine sahip değildi.

On dakika sonra elinde bir çantayla geri döndü. "Ben çadırı sonra orada üstünü değiştirebilirsin," dedi ve kıyafetleri . "Kamyonda soyunmak yok."

Kadın tekrar sürmeye başladığında adam kumaşı karıştırdı. Soluk mavi bir gömlek, büyük boy kapüşonlu bir kazak, şort, çorap, spor ayakkabı ve siyah deri pantolon almıştı. Ya da suni deri, etiketine bakınca çeşitli sentetiklerden yapıldığı anlaşılıyordu. Yine de bu cesur seçim karşısında kaşlarını kaldırdı. "Deri giyen bir adamdan hoşlanır mısınız?" diye sordu. Boynuzlarına uyuyordu ve mavi gömlek gözlerinin tonuna yakındı. Basit giysilerdi ama işlevseldi ve en azından estetiğe biraz önem vermişti.

Hayal mi görüyordu yoksa kızın yanakları mı kızarmıştı? "Uyacağını düşündüğüm tek şey buydu. Bu arada, rica ederim."

Ah, evet. Görgü kuralları. Birinin düşmanlarına yağ çekerken önemlidir. "Bana kıyafet aldığınız için teşekkür ederim," dedi. Ve bunu gerçekten kastetmişti. Onu rahat ettirmek için kendi parasını kullanmıştı ve bu jest karşısında içini sıcak bir duygu kapladı, kazağı giydikçe daha da ısındı. "Sana geri ödeyeceğim, söz veriyorum."

"Zahmet etmeyin. İkinci el mağazaları ucuzdur." Ona bir bakış attı. "Dur tahmin edeyim, ikinci el mağazaları fikrinden nefret ediyorsun. O takım elbise muhtemelen bir servete mal olmuştur."

Ne kadara mal olduğunu söyleyemezdi ama ilk varsayımı içerlemişti. "İzninizle. Eski ve kullanılmış alışveriş yapmak, benzersiz bir tarz yaratmanın yanı sıra gezegen için daha sürdürülebilir olmanın da mükemmel bir yoludur." Sırıttı ve gövdesini işaret etti. "Kendimin de kanıtladığı gibi, en iyi şeyler uzun süre dayanacak şekilde üretilir."

Calladia irkilmiş gibi bir kahkaha attı. Dişleri alt dudağının bir tarafına gömülmüştü ve gözleri parlıyordu. Bu gerçek bir gülümsemeydi, ondan sürpriz bir şekilde çıkmıştı ve hayal ettiği kadar çarpıcıydı.

Başını iki yana salladı. "Saçma," dedi ama ilk kez bir hakaret gibi gelmedi.

ON

I MARIEL'İN EVİNE VARDIKLARINDA HAVA TAMAMEN KARARMIŞTI. "KALIN Burada," dedi Calladia Astaroth'a. "Başını eğ."

"Sanki benimle görülmekten utanıyormuşsun gibi," diye hayret etti. "Ne kadar tuhaf."

"Aynen öyle." Astaroth'un homurdanmasına aldırmayan Calladia kamyondan çıktı. "Geri döneceğim."

Calladia kapıyı çaldıktan birkaç saniye sonra Mariel kapıyı hızla açtı. Kısa boylu, kıvrımlı esmer cadı kendini Calladia'nın üzerine atarak onu birkaç adım geriye savurdu. "Çok endişelendim!" Mariel Calladia'ya şiddetle sarılırken ağladı. "Birinin evini havaya uçurduğuna inanamıyorum."

"Ben de öyle." Calladia Mariel'i bırakmadan önce sıkıca sarıldı. "Uğramama izin verdiğin için teşekkürler."

Mariel, Calladia'yı içeri sokarken alay etti. "Ne zaman istersen evime girebileceğini biliyorsun."

Mariel'in evi renkli biblolar ve dokuma halılarla dolu, rahat ve çekiciydi. Oz'un, Mariel onu yanlışlıkla çağırdıktan sonra günlerce kanepede uyuduğu çalışma odasının önünden geçtiler, sonra koridordan mutfığa ve bitişikteki yemek köşesine doğru ilerlediler. Hava baharat ve pişmekte olan et gibi kokuyordu.

"Oturun ve bize her şeyi anlatın," dedi Mariel.

Calladia mutfakta toplanan insanlara gülümsedi. Elbette ona doğru hızla yaklaşan Themmie'nin yanı sıra, Mariel'in sahibi olduğu bahçe dükkanındaki patronu ve iyi bir arkadaşı olan kurt adam Ben Rosewood da vardı. Oz tezgâhta soğan doğruyordu; bıçağını selamlamak için salladı,

sulu gözlerle bakıyordu. "İblis gürleyen bariton sesiyle, "Sana sarılmayı teklif ederdim ama bu lanetli soğanlar yüzünden sen de ağlamaya başlayabilirsin," dedi.

Themmie o kadar heyecanlıydı ki Calladia'ya sarılmadan önce yere inmedi. Calladia'yı yerden kaldırırken perinin kanatları gümbürdedi. "Mangalda pişirilmediğine çok sevindim," diye hıçkırdı Themmie.

Her şeye rağmen Calladia güldü. "Ben de gülüyorum. Umarım intikam planları yapmaya hazırsındır."

Ben daha sonra ona sarılmak için geldi. Kurt adam uzun boylu ve genişti, gür kahverengi saçları ve düzgünce kesilmiş sakalı vardı, ancak pek çok kurt adamın hoşlandığı belalı motorcu görünümünden kaçınarak bir matematik profesörü, oduncu ya da her ikisinin bir kombinasyonu gibi giyinmeyi tercih ediyordu. Bu gece kazak yeleği ve altın çerçeveli gözlükleriyle tam bir matematik profesörü gibiydi. "Yeniden inşa etmenize yardımcı olmak için elimizden geleni yapacağız," diye söz verdi. "Hiçbir ayrıntı çok küçük değil."

Calladia'nın gözleri akmayan yaşlarla doldu. "Teşekkür ederim."

Grup, Mariel'in büyük büyük büyük büyükbabası Alzapraz tarafından tamamlandı. Mariel bir iblis sorunu olduğunu duyduğunda, diğerlerinin toplamından daha fazla bilgiye sahip olan bu kadim büyücüyü davet etmeyi teklif etmişti. Kimse onun hangi yüzyılda doğduğunu bilmiyordu ama en az kendisi kadar yaşlı görünüyordu çünkü ömrünü sonsuza dek uzatacak kadar yaşam büyüsünde ustalaşmıştı ama sağlığını koruyacak kadar değil. Bir pugdan daha kırıktı, sırtı kamburdu ve beline kadar sarkan beyaz bir sakalı vardı. Sivri mor şapkasının tepesinde iplik bir ponpon vardı.

Alzapraz bir çatal salladı. "Ölmediğine sevindim," dedi gıcırıltılı bir sesle.

"Aynen!"

Oz sonunda soğanlarla işini bitirmişti ve ellerini yıkadıktan sonra gelip ona kısa bir süre sarıldı. "Ev için üzgünüm."

Calladia Oz'a gülümsedi. "Teşekkür ederim."

Başlarda bu büyük, ciddi iblise güvenmemişti ama onun çekingen dış görünüşünün ardında hassas bir kalp ve güçlü bir sadakat duygusu olduğunu fark etmişti. Süslü sözlerdeki eksikliğini eylemleriyle telafi ediyordu ve onun sağlam, koruyucu varlığı tam da uçarı, hayalperest Mariel'in ihtiyaç duyduğu çapaydı.

Mariel hindistan cevizli körili tavuk pişirmeye devam ederken oturdular. Calladia'nın hoşuna gidecek şekilde, Mariel yemek hazırlığına büyüü de dahil etmişti ve malzemeleri kolaylıkla çağırıyordu. Bir hafta önce Mariel'in öngörülemeyen büyü yeteneği yüzünden bu neredeyse imkânsızdı ama Mariel sonunda sorunun büyüde olmadığını, zorba ailesinin uyguladığı baskıda olduğunu fark etmişti. Büyüyü kendi şartlarıyla keşfetmek için özgür bırakılan Mariel gelişmeye başlamıştı.

"Bize neler olduğunu anlat," diye emretti Themmie. Belli ki ağlıyordu; yanaklarına göz kalemi bulaşmıştı ve parıltılı göz farı alnından ellerinin arkasına kadar kahverengi teninin her santimine yayılmıştı.

Calladia, Astaroth'un oynadığı rolü atlayarak bunu yaptı. Ya da daha doğrusu, gizledi. İblisi hikâyenin tamamen dışında bırakmanın bir yolu olmadığı sonucuna varmıştı, bu yüzden Moloch'un saldırısını yanlışlıkla yarıda kestiğini kabul etti. "Sanırım Moloch bana kafayı takmış olmalı," dedi. "Beni eve kadar takip etti, Astaroth'u barındırdığıma ikna oldu."

Mariel tabaklara köri koyarken homurdandı. "Milyon yıl geçse de olmaz."

Calladia gülümsemeye zorladı. "Belli ki. Ama anlaşılan bana inanmadı, çünkü bir de baktım ki evimi bombalamış."

"Sen içerideyken mi?" Themmie sordu. "Ne kadar korkunç!" Koyu renk gözleri sıkıntıyla irileşmişti.

Calladia Themmie'nin elini sıktı. "Ben iyiyim. Serbest bırakıldım ve saklandım, ama şimdi bu Moloch pisliğini kuyruğumdan nasıl kurtaracağımı bulana kadar kamyonetimde yaşıyorum."

"Benimle kalabilirsin!" diye birden fazla ses aynı anda haykırdı - Oz ve Mariel'in ikisi de *biz* dedi.

Calladia'nın kalbi ısındı. "Teşekkür ederim ama Moloch'un icabına bakılana kadar başkalarını riske atmaktan çekiniyorum." Oz'la yüzleşti. "Bana Moloch, Astaroth ve o drama her neyse onun hakkında ne söyleyebilirsin?"

Oz kızaran Mariel'e övgüler yağdırıp teşekkür ettikten sonra körisini yavaşça çiğneyerek düşündü. "Bu garip bir durum. Yaklaşık aynı yaşta - Moloch on dördüncü yüzyılın sonlarında doğmuş.

yüzyılda, Astaroth ise on beşinci yüzyılın başlarında ortaya çıktı ve her zaman rakip oldular. Astaroth uzun zamandır en başarılı pazarlıkçımız, Moloch ise en güçlü savaşçımız."

Calladia Astaroth'un yaşlı olduğunu biliyordu ama tam olarak *kaç* yaşında olduğunu hatırlamak ürkütücüydü, özellikle de sık sık huysuz bir çocuk gibi davrandığı için.

Alzapraz homurdandı. "Amatörler," diye mırıldandı. "Eklemlerimle benim yaşında olmayı denemeliler."

"Moloch ateş toplarını nasıl yönetiyordu?" Mariel sordu. "İblislerin sadece pazarlık büyüsü olduğunu sanıyordum."

Oz başını salladı. "Başka büyü türleri de var ama onlar da en az pazarlık büyüsü kadar nadir. Savaşçılar için bu, ateş çağırma yeteneğidir."

Oz sayesinde grup, çocukların ebeveynlerinden ayrılarak iblis toplumuna fayda sağlayacak becerileri geliştirmek için acımasız, izole edici bir eğitime tabi tutuldukları rahatsız edici gerçeği de dahil olmak üzere, demonoloji konusunda hızlandırılmış bir ders almıştı. Oz ve Astaroth insan ruhlarını -büyü ve duyguların birleşimi- toplama ve onları iblis düzlemine gönderme gücüne sahipti ve Oz birkaç ay önce bir anomali haline gelmeseydi bu kariyerine devam edecekti. Yanlış giden bir pazarlık sırasında kazara bir insan ruhu *kazanmış* ve bu ruh daha önce soğukkanlı olan iblisin dağınık duygulara, büyüye ve insan ömrüne sahip olmasını sağlamıştı.

Tuhaftı, Astaroth Oz'un onlara çoğu iblis hakkında anlattığından çok daha duygusal görünüyordu. Muhtemelen kafa travmasının bir etkisiydi, bu da eninde sonunda soğuk ve hesapçı Vulkan-vari haline döneceği anlamına geliyordu.

"Eğer birbirlerinden bu kadar uzun süredir nefret ediyorsa," dedi Calladia, "o zaman Moloch neden onu şimdi öldürmeye çalışıyor?"

"Emin değilim." Oz'un alnı çatıldı. "İblis düzleminde bir şeyler olmuş olmalı. Astaroth yüksek konseyle bir bahse girdiğini söylemişti. Belli ki kaybetmiş, belki de sonuç budur."

"Hmm." Calladia bir çatal dolusu köri alırken düşündü. Zengin lezzeti takdir ederek inledi. "Mariel, bir Michelin Yıldızını hak ediyorsun."

Mariel sırtıttı. Neredeyse parlıyordu ve Calladia arkadaşını bu kadar mutlu görmekten heyecan duysa da, içinde rahatsız edici bir gerginlik vardı

Kendi göğsünü. Oz eğilip Mariel'in kulağına bir şeyler fısıldayınca Mariel'in çilli yanakları pembeleşti ve kıkırdarak Oz'u şakacı bir tokatla uzaklaştırdı. *Yaramaz*, dedi Mariel iblisin ağzından.

Calladia bu tür bir yakınlığın nasıl bir his olduğunu hayal bile edemiyordu. Sam'den beri ciddi biriyle çıkmamıştı ve hiç böyle olmamıştı. Ne kaygısız, baş döndürücü bir neşe, ne karşılıklı destek, sadece sürekli artan bir değersizlik duygusu. Sam'le geçirdiği süre uzadıkça kendini daha da küçük hissetmiş, hayatı onun yargıları etrafında şekillenmişti.

Bir cadının aşk fikrini reddetmesi için yeterliydi, eğer masanın karşısında bu fenomenin böylesine etkileyici iki örneği olmasaydı

Themmie, "Moloch'un sorunlarını Calladia'dan çıkarması çok kötü," dedi. "En azından ona yeni bir ev alması gerekiyor."

"Elbette, bu iyi olur," dedi Calladia. *"Hey, Moloch, beni devasa bir ateş topuyla öldürmeye çalıştığını biliyorum ama maddi hasarı karşılamak için biraz para gönderir misin?"* Başını salladı ve Oz'a odaklandı. "Bu durumla nasıl başa çıkacağımı henüz bilmiyorum ama bana Moloch hakkında söyleyebileceğin her şeyi öğrenmem gerek. Ve Astaroth hakkında da. Bilirsin, ortaya çıkma ihtimaline karşı."

Kamyonetimin yolcu koltuğunda oturuyorsa diye.

Oz buna mecbur kaldı ve iki iblisin karakter portrelerini çizdi. Moloch zeki ve çekiciydi, onu rakiplerinin kabuslarından fırlamış bir figür haline getiren efsanevi bir vahşet yeteneğine sahipti. Çoğu iblis entrika çevirmekten hoşlanırdı, ama Moloch özellikle işbirlikçiydi. İblis toplumu genelinde bir müttefik ağı kurmuştu ve yüksek konseyin muhafazakâr yarısının onun izinden gittiği açık bir sırdı. Yol boyunca düşmanlarını ortadan kaldırırken mümkün olduğunca fazla güç toplamaya çalıştı.

Sıra Astaroth'a geldi, Moloch'un uzun süreli düşmanı. İkisi yüzyıllar boyunca birbirleriyle kavga etmiş, düello etmiş ve birbirlerini alt etmişlerdi; Astaroth, Moloch'un yüksek konseydeki manipülasyonlarını sınırlayabilen tek rakiplerden biriydi. Oz akıl hocasından lanetleyici sözlerle bahsediyordu: entrikacı, işbirlikçi, çıkarıcı, alaycı, güce aç. Oz'u cereyanlı bir taş şatoda yetiştirmiş, ona bir pazarlıkçının sihrini kullanmayı öğretirken, onu bir

mükemmel bir silah. İblisler tamamen duygusuz değillerdi -sadece insanlara kıyasla daha az duygusuzlardı- ama Astaroth çırağındaki her türlü zayıflığı yok etmeye çalışmıştı. "Her zaman soğuk olmanın değerinden bahsederdi," dedi Oz. "Soğukkanlılık berraklık getirir, bu da suçluluk duygusuna kapılmadan en acımasız pazarlıkları bile yapabileceğin anlamına gelir."

Mariel her cümlesinde daha da kızgın görünüyordu. Oz Astaroth'la yaşadıklarını anlatmayı bitirdiğinde, kolunu onun boynuna doladı ve yanağından öptü. "Umarım Moloch onu döver," dedi.

Oz kıkırdadı ve onu geri öptü. "*Velina*, her ne kadar şok edici görünse de, yine de Astaroth'u iktidarda görmeyi Moloch'a tercih ederim. Astaroth'un insan kültürüne ilgisi var ve yarı iblis melezler için korumayı destekliyor. Moloch ise saf iblis türünden başka her şeyi hor görüyor ve uzun zamandır aşağı yaşam formları üzerinde iblis üstünlüğünden bahsediyor."

Calladia, Themmie, Ben ve Mariel aynı şekilde öfkeli sesler çıkardılar.

Oz yatıştırıcı bir tavırla ellerini kaldırdı. "İnsanların aşağı olduğu anlamına gelmiyor. Sadece Moloch böyle düşünüyor. Eğer yüksek konseyin kontrolünü tamamen ele geçirirse, yeterince 'saf' bir iblis olarak görmediği herkes için endişelenirim."

"Moloch'un zayıflıkları var mı?" Calladia sordu.

Oz, "Her iblis gibi, iyi bir kafa kesme onu da saf dışı bırakır," dedi, "ama o noktaya yaklaşımda iyi şanslar. O usta bir kılıç ustası, Astaroth'tan bile daha iyi."

Belki onu pusuya düşürebilirlerdi. "Genelde nerede takılır?" "İblis düzleminde, çok sıkı korunduğu yerde. Nadiren Dünya'da görünmek."

Harika değil. "Yani o ölümsüz, yenilmez ve beni öldürmeye çalışmadığı sürece ortaya çıkmayacak mı?"

Oz yüzünü buruşturdu.

Calladia korkmamaya çalışarak, "Harika," dedi. "Harika, harika, harika."

"Bu işin içine çekilmen hiç adil değil," dedi Mariel, ela gözleri sıkıntıyla dolmuştu. "Alzapraz, ne yapması gerektiği konusunda bir fikrin var mı?"

Alzapraz sakalını sıvazladı ve arkasında bir tutam köri bıraktı. "Hareketsiz bir cisim ancak durdurulamaz bir güçle eşitlenebilir," dedi kadim büyücü, kılların altından zar zor görünen böcek siyahı gözleriyle

beyaz kaşlar. "Fiziksel olarak yenilmez bir varlıkla karşı karşıya kaldığınızda, büyülmüş bir eşdeğere ihtiyacınız olur. Yaşamın kendisi üzerinde gücü olan birine."

"Senin gibi mi?" Calladia önerdi.

Alzapraz'ın kıkırdaması sonbahar çimenlerinin üzerinde kayan kuru yapraklar gibiydi. "Ben değil, çocuğum. Sana verme ve daha da önemlisi can alma konusunda ustalaşmış biri lazım." Başını salladı ve hacimli kolundan bir akıllı telefon . "Tam aradığın kişiyi tanıyorum. Adı Isobel ve iblis deneyimi olan bir hayat cadısı. Ormanda yaşıyor." Harita uygulamasını açtı ve Calladia'ya kuzeydoğudaki bir ormanlık alanı gösterdi. "Orada bir yerde."

Calladia geniş alana göz gezdirdi. "Bu kadar mı kesin konuşabiliyorsun? Orada bir yerde mi?"

"Evi taşıyor." Elini uzattı, parmakları eski bir meşenin kökleri gibi budaklıydı. "Bana telefonunu ver, daha ayrıntılı yol tariflerini not edeyim."

Calladia büyücünün ekrana yavaşça dokunmasını izleyerek öyle yaptı. Eski cadı ve büyücü ekolünün sokak adresleri ve GPS koordinatları gibi şeyleri benimsemesi güzel olurdu ama ne yazık ki çoğu basit bir sosyal çağrıyı bile epik bir görev olarak görüyordu. "Bu Isobel'in Moloch konusunda bize yardım edebileceğini gerçekten düşünüyor musun?"

"Muhtemelen," dedi Alzapraz. "Hırçın biri ve yeterince para için her şeyi yapar. Ayrıca çok yönlü biri. Yaşam lanetleri, hafıza büyüğü ..."

"Hafıza büyüğü mü?" Calladia canlanarak sordu.

"Anıların verilmesi ve alınması. Kaybedileni geri getirmek." Alzapraz göz kırptı. "Çok yönlü bir yetenek Isobel. Benden bile daha yaşlı."

"O kadar genç ve dinç görünüyor mu?" Calladia sordu.

Alzapraz'ın kahkahası kesik kesik öksürüğe dönüştü. "İster inan ister inanma," diye hırıltılı bir sesle "sdaha yaşlı görünmüyor. Yaşam büyüünde ustalaştığını söylediğimde ciddiydim." Yüzünü buruşturdu. "Keşke kaltak biraz ipucu paylaşırsa."

Telefonu geri verdi ve Calladia onu rüzgârlığının cebine soktu. "Teşekkürler, Alzapraz."

"Lafı bile olmaz." Eğildi, sesi fısıltıya dönüştü. "Küçük bir kuş bana hafıza büyüsü hakkındaki ipucunun hoşuna gidebileceğini söyledi."

Calladia'nın omurgasından aşağı bir diken battı. Etrafına bakındı ama diğerleri kendi aralarında konuşuyorlardı. "Ne demek istiyorsun, küçük bir kuş mu?" diye sordu aynı sessizlikle.

Alzapraz şişkin burnunun kenarına vurdu ve gülümsedi. "Bir sığırcık. Arsız küçük şey, ayçiçeği tohumlarını ve dedikoduyu sever. Kuş casuslarım her şeyi biliyormuş gibi görünmemin sırlarından biri, o yüzden kimseye söyleme."

Gerçek bir kuş tarafından anlatıldı. "Ve bu kuş gördü . . ."

"Daha çok duymuş gibi," dedi Alzapraz. "O patlama çok ilgi çekti ve araştırma yaparken parktaki bir köprünün üzerine tünemişti." Onun elini okşadı. "Merak etme, söylemem. Oz'la fiyaskodan sonra, bir durumla ilgili tüm gerçekleri öğrenene kadar ağzımı kapalı tutmayı öğreniyorum."

Alzapraz, Oz'un bir iblis olduğunu anladıktan sonra, Mariel'e karşı kötü niyetleri olduğundan şüphelenerek ona saldırmıştı. Calladia'nın Oz'un kışına tekme bastığı gün de aynı gündü ama Oz bunu ikisine de karşı kullanıyor gibi görünmüyordu. Aslında, Mariel'in onu koruyacak birilerinin olmasından hoşlandığını söylemişti.

Calladia minnettarlık duygusuyla doldu. "Teşekkür ederim," dedi. "Söz veriyorum görüldüğü kadar tuhaf değil." Yüzünü buruşturdu. "Ya da belki görüldüğü kadar tuhaftır. Karmaşık bir durum."

Alzapraz kadehini kaldırarak, "Bütün iyi ," dedi.

Calladia boğuldu. "Bekle, bu-"

"Isobel'i gördüğünde ona sor," diye devam etti Alzapraz. "Ona 1286'da bana yaptırdığı şeyi unutmadığımı söyle."

"Peki," dedi Mariel, konuşmayı tam zamanında bölerek, "burada kalmayacağına göre nereye gideceksin?"

"Kampa gitmeyeli uzun zaman oldu," dedi Calladia, "eğer ormanda saklanan ve Moloch'u yenmemize yardım edebilecek bir cadı varsa, oraya gideceğiz."

"Biz mi?" Ben çatalının yarısını ağzına götürerek sordu.

Kahretsin, kurt adam hiçbir şeyi kaçırmamıştı. Calladia kıpırdanarak, "Mecazi anlamda bir *bizdi*," dedi. "Benim gibi ama bizim adımıza. Toplum. "Benim gibi ama bizim adımıza.

büyük." Akıllı saatine dikkatle baktı. "Koşmaktan nefret ediyorum ama çok geç olmadan yola çıkmak istiyorum."

Mariel ayağa kalktı. "Bir şeye ihtiyacınız olursa, yani gerçekten bir şeye ihtiyacınız olursa, beni arayın."

"Herhangi birimizi arayın," dedi Themmie. "Süper ekip kurtarmaya!"

Bir vedalaşma telaşının ardından bir kez daha kucaklaşıldı ve grup Calladia'yı uğurlamak üzere ön kapıya yöneldi. Endişeyle kamyonetine baktı ama Astaroth neyse ki gözden kaybolmuştu.

"Unutma," dedi Mariel, Calladia'yı bir kez daha kucaklayarak, "yalnız değilsin."

Calladia gözlerini tehdit eden gözyaşlarına karşı kırıştırdı. Böyle harika arkadaşlara sahip olduğu için şanslıydı. "Teşekkür ederim. İblisi yenip siz farkına bile varmadan geri döneceğim."

O zaman hayat normale dönecek, Calladia yeniden inşa edilebilecek ve bir daha asla Astaroth ya da Moloch'u görmek zorunda kalmayacaktı.

ON BİR

A STAROTH KAMYONUN TABAN TAHTASINA ÇÖMELMİŞ, BAŞINI Aşağı. Bu pozisyon rahatsız ediciydi ama görülme riskini de göze almak istemiyordu.

Sonsuzluk gibi gelen bir sürenin ardından ayak sesleri yaklaştı. Nabızı hızlandı ... sonra Calladia sürücü kapısında belirince sakinleşti.

"Yeterince uzun sürdü," diye homurdandı Astaroth, kimsenin izlemediğinden emin olmak için camdan dışarı baktıktan sonra koltuğa tırmandı. Dizleri patladı ve uzun süre aynı pozisyonda durmaktan kasları ağrıdı. Burun deliklerine hafif, lezzetli bir koku çarptı ve kokladı. Anında başka bir zamana ve mekâna ışınladı. "Köri mi yedin?" diye sordu ağzı sulanarak. "Dairemin sokağının aşağısında bir Hint restoranı var. Onun gibisi yok."

"Öyle mi? Bana dairenden biraz daha bahset," dedi Calladia kamyonu çalıştırırken. "Benim dairem ..." Astaroth konuşmadan konuştuğunu fark ederek sözünü kesti.

düşündü ve elle tutulur bir şey üretti. "Bekle, bir şey hatırladım!"

Dudakları kıvrıldı. "Kesinlikle yaptın."

İçinden bir coşku geçti. Sanki baharatlı köri kokusu hafızasını uykusundan uyandırmıştı. Kafasında bir sahne canlandı: yağmurla kayganlaşmış kaldırım, geçen siyah taksilerin vızıltısı, bir Londra gecesinin ışıkları ve gevezelikleri. "Islington'da bir dairem var," dedi siyah döşemeleri ve Art Deco iç tasarımını düşünerek. "Londra'nın her yerinde yaşadım."

İngiltere, ama Londra her zaman favorim olmuştur. Orada deneyimlenecek çok fazla insanlık var."

"İnsanlığı deneyimlemeyi seviyor musun?" Calladia arabayı mahalleden çıkarırken sordu. "Bu bir iblis için garip görünüyor."

"Ölümlüler çok renkli hayatlar yaşıyor. Bu büyüleyici." İnsanlar parlaktı ama geçiciydi, tıpkı şafakta açan ve alacakaranlıkta yok olan çiçekler gibi. Hepsinden daha uzun yaşadı ama yine de onu şaşırtmayı başardılar.

Hiç kimse bu ölümlüden daha şaşırtıcı olamazdı. Calladia'yı inceledi, onun çelişkilerini düşündü. Yüz hatları narindi ama tavırları vahşiydi. Ağlayabilir, sonra hemen intikam yemini edebilirdi. Ondan nefret ediyordu ama yine de onu kurtarmıştı ve şimdi onu da yanında götürüyordu.

"Ozroth'tan ne öğrendin?" diye sordu.

"Görünüşe göre sen ve Moloch birbirinizden neredeyse sonsuza dek nefret etmişsiniz," dedi Calladia. "Seni neden öldürmeye çalıştığına gelince, Oz bunun kaybettiğin bir bahisle ilgili olduğunu düşünüyor ama ayrıntıları bilmiyor. Sadece Mariel'in ruhunu alma konusundaki başarısı üzerine bahse girmişsiniz."

Bahisler şeytani toplumda çatışmaların çözümünde önemli bir yöntemdi. Yine de hangi fiyat belirlenmişti? Belirsizlik çıldırtıcıydı. "Başka ne söyledi? Moloch'un ne gibi zayıflıkları var?"

"Kafa kesmek, sanırım." Calladia sinyal lambasını yaktı. "Ama görünüşe göre inanılmaz bir kılıç ustası ve biz daha yaklaşımadan bağırsaklarımızı deşecek, o yüzden yaratıcı olmamız gerekecek."

Biz ve *biz* kelimeleri, güzel ama kırılğan, parlayan Noel süsleri gibi aralarında havada asılı kaldı. Astaroth bu duyguyu hemen daha az işbirlikçi bir şeye dönüştürmesin diye üzerinde durmadı ama göğsünde sıcak bir kıvılcım çaktı.

Calladia telefonunun kilidini açtı ve ona verdi. "Al, bu talimatları oku."

Astaroth gözlerini kısarak ekrandaki notlara baktı. "Nedir bu?"

"Alzapraz, Mariel'in atası ve bizi Moloch'u öldürmemize ya da en azından kafasını karıştırmamıza yardımcı olabilecek bir yaşam cadısına yönlendirdi. Ayrıca hafıza büyüsü de yapıyor ve belki senin hafıza kaybına yardımcı olabilir."

"Ne?" Astaroth başını kaldırınca umut yükseldi. "Bekle, onlara benden bahsettin mi?"

Başını iki yana salladı. "Alzapraz biliyor ama bunu bir sır olarak saklayacak. Her neyse, bu cadının adı Isobel, çok yaşlı ve ormanda yaşıyor." Çenesini ona doğru salladı. "Yol tarifi lütfen."

Astaroth boğazını temizledikten sonra okumaya başladı. "Doğuya git ve masala başla. Kızıl geyiği takip edin ve onu bulduğunuzda tavsiye isteyin. Doğanın bağrına ve yolculuğunuzun sonunun başlangıcının ortasına doğru yönlendirileceksiniz."

"Bekle, ne?" Calladia kenara çekti, sonra telefonu elinden kaptı. "Ver şunu bana." Dudakları sessizce hareket ederek kelimeleri tekrar okudu, sonra ekrana bakakaldı. "Bu da ne böyle?"

"Görünüşe göre bir görev," dedi Astaroth. "Daha fazla ayrıntı istemedin mi?" "İhtiyacım olacağını düşünmemiştim" Ekranı dürttü, sonra telefonu tuttu

kulağına. Astaroth hafif, tiz bir zil sesi duydu. Calladia gözlerini devirip telefonu hoparlöre verene kadar utanmadan kulak misafiri olarak eğildi.

"Merhaba Calladia," dedi sesi antik çağlardan kalma bir adam.

"Hey, Alzapraz," dedi Calladia. "Az önce verdiğin talimatlara baktım. Hiçbir anlam ifade etmiyorlar."

"Anlam şaşırtıcı derecede öznel olabilir."

Calladia sert bir karşılık verecekmiş gibi bakıyordu. "O zaman ne demek istiyorlar?"

Alzapraz cevap vermeden önce öksürdü. "Bunun oldukça açık olduğunu düşünmüştüm."

Calladia boştaki eliyle gözlerini kapadı. "Alzapraz, bu masallar, kızıl geyik ve doğanın bağı hakkında bir sürü saçmalık."

"Öyle!" Sesi çok mutlu geliyordu.

"Lanet olası büyücüler," diye mırıldandı Astaroth nefesinin altında.

"Bir adresiniz ya da başka bir şeyiniz yok mu?" Calladia sordu. "Ya da bir telefon numarası?"

"Bunun ne eğlencesi olabilir ki? Bu bulmacanın yarısı bende, gerisini kızıl geyik halledecek." Arka plandan gevezelik sesleri geliyordu. "Ooh, browniler. Mutlu arayışlar!"

Arama kesildi.

Calladia telefonu koltuğa fırlattı, sonra alnını direksiyona vurdu. "Neden?" diye sordu. Bir yumruk daha. "Neden hiçbir şey kolay olamıyor?"

Astaroth da aynı fikirdeydi. Cadı dramasının yeri ve zamanı vardı ama bu o zaman değildi. "Yolculuğun ne kadar süreceğini söyledi mi?"

"Hayır, ama bana haritada genel alanı gösterdi. Bahse girerim bir ya da iki gün sürer." Dik oturdu ve dağınık at kuyruğunu çekti. "Bu gece için yapılacak bir şey yok. Bir kamp yeri bulalım."

Doğuya doğru giderlerken Calladia görevin en azından ilk kısmının o kadar da kötü olmayacağını açıkladı. Glimmer Şelaleleri'ni doğudan çevreleyen sarp tepeler ve dağlar nedeniyle, o yöne giden tek bir yol vardı. Bölgenin ünlü kaplıcaları arasındaki bir yamaçtan yukarı çıkıyor, sonra bir sonraki vadiye dalyordu. Tepenin yarısında bir dere kenarında iyi bir kamp yerine giden bir yol vardı.

Astaroth bu akıntının sesini sevdi. İkisi de duman gibi kokuyordu ve saçlarında kalan isı yıkamak istiyordu. Gerçi bunu bir hayvan gibi yerde uyumak izleyecekti ama en azından temiz bir hayvan olacaktı.

Orman onları çevreliyordu, ağaçlar tepelerinde iç içe geçmiş ve gece gökyüzünü kapatıyordu. Calladia'nın farları tek aydınlatmayı sağlıyor, yolun kıvrımlarını vurguluyordu. Işıklar arada sırada ormanda bir şey yakalıyordu: yerden yükselen bir buhar bulutu, bir daldan sarkan yılanın pullu yeşil halkası, çalıları hışırdatan bir hareket parıltısı.

Yaşam ve sihirle dolu güzel bir bölgeydi. İçinde bulunduğu durum olmasaydı keşfetmekten keyif alabilirdi ama şu anda sadece üç şey istiyordu: hafızası, bir banyo ve bir kılıç. Moloch'un kesik başı bonus olabilirdi ama bunun kucağına düşmesi pek olası olmadığından, daha ulaşılabilir şeylere odaklandı.

"Nereden kılıç bulabileceğimizi biliyor musun?" diye sordu Calladia'ya. "Evet."

Astaroth canlandı. "Oraya gidebilir miyiz?"

"Hayır." Ona alaycı bir bakış attı. "Isobel'i bulmana yardım ediyor olabilirim ama seni silahlandırmayacağım."

"Moloch'un kafasını başka nasıl kesebilirim?"

"*Süper başarılı ve korkutucu kılıç ustası* kısmını kaçırdın mı? Ozroth onun senden daha iyi olduğunu söylüyor."

Astaroth kaşlarını çatı. "Kılıç kullanma yeteneğimi hafife alma. Bir savaş alanında ortalığı kasıp kavurduğuma dair en az bir sisli anım var."

"Güzel hikâye, kardeşim," dedi. "Bir savaş alanı gördüğünde bana haber ver."

Cadı *acımasızdı*. Garip bir şekilde, Astaroth bunu üzücü bulmadı. Onun profiline baktı, bir masal kitabı prensesinin kemik yapısına sahip birinin vahşi bir kedinin tavırlarına sahip olması onu eğlendirmişti. Çelişkilerle doluydu ve bu da Astaroth'un onun hakkında her şeyi öğrenmek istemesine neden oluyordu. "Savaş alanında da korkutucu olurdun," dedi. "O keskin dilinle sağlı sollu düşmanlarının içini boşaltırdın."

"Eğer çeneni kapatıp arabayı kullanmama izin vermezsen seni dilimden daha fazlasıyla deşeceğim." Yine de onun yorumu karşısında dudakları bükülmüştü.

Astaroth koltuğa yaslandı ve onun gülümsemesine neden olduğu için tatmin oldu. "Pekâlâ. Sessizlik yeminim şimdi başlıyor."

"Ne kadar sürecek?" diye sordu.

Düşünüyormuş gibi yaptı. "En azından iki dakika." Calladia boğuk bir çıkardı. "tıkamak zorunda bırakma beni." "Tuhaf," dedi alt dudağını ısırarak. "Beni de bağlayacak mısın?"

"Evet, seni gece boyunca ormanda bir ağaca bağlayacağım. Yağmur yağacakmış." Astaroth titredi. Çadır kampı yeterince kötüydü. "Ben susuyorum." Calladia sırıttı. "Atta iblis."

ON İKİ

DAÇIK HAVADA UYUMAKTAN ŞİKAYET ETMESİNE RAĞMEN, ASTAROTH çadırın kurulmasına yardım etmekte ustaydı. Calladia parlayan bir kürenin ışığında bir kazık çaktı ve gizlice ona baktı. Turuncu yağmurluktan bir sırık geçirirken alnı konsantrasyonla çatılmıştı.

Bu şekilde birlikte çalışmak garip hissettiriyordu. Elbette, Moloch'la savaşmış ve birlikte kaçmışlardı ama bu organize bir çaba olmamıştı. Bu daha küçük, daha ev içi bir görevdi ve onun yönlendirme şekli ve hangi aletlere ihtiyacı olduğunu tahmin etmesi gerçekten hoştu.

Çadır toplandığında Astaroth, "Bir banyo için adam öldürebilirim," dedi. Alnını sildi. "Ağza alınmayacak yerlere is bulaşmış."

Calladia kamyonetin arka koltuğundan çantasını aldı ve ıslak mendil ile kuru şampuan bulana kadar çantayı karıştırdı. "İşte," dedi ve onları . "Hiç yoktan iyidir. Dere yamacın aşağısında." Adamın işi bittiğinde, o da bir dönüş yapacaktı.

"Kısa süre sonra döneceğim." Astaroth ona aldığı kıyafet çantasını ve pille çalışan bir feneri alıp ormanda kayboldu.

Calladia karşıdaki ormanı taramak için döndü. Burası resmi bir kamp alanı değildi, sadece Mariel'le birlikte keşfettikleri, ancak bir çadırın sığabileceği büyüklükte gizli bir yerdi. Calladia çam ağaçlarının kokusunu içine çekip içini çekti, omuzları belki de o gün ilk kez rahatlamıştı.

Astaroth ona aldığı siyah pantolon ve mavi gömleği giymiş olarak döndü. Çantayı çadıra koymak için eğildi ve Calladia hızlı bir bakış atmaktan kendini alamadı. Pantolon kaslı üzerinde makul olmayan bir şekilde iyi görünüyordu,

Ve onun yerine bir çift bol eşofman altı almadığı için kendine lanet etti. Mağazada gözleri suni derinin siyah parlaklığına takılmıştı ve onun bu pantolonu beğeneceğini hemen anlamıştı.

Bunun neden önemli olduğunu bilmiyordu. "Kıyafetler nasıl?" diye sordu.

Yüzünü ona döndü ve kollarını *ta-da* pozu vererek uzattı. "Ne düşünüyorsun?"

Gömlek biraz boldu ama soluk mavi rengi gözlerini yansıtıyordu ve pantolon önden de uygunsuz bir şekilde iyi görünüyordu. Calladia yutkundu. "İyi görünüyor," dedi kayıtsız görünmeye çalışarak. "Ayakkabılar uyuyor mu?"

Düz beyaz tenis ayakkabılarına baktı. "Biraz dandik ama çok rahat."

Calladia *naff*'in ne anlama geldiğini sormayacaktı. "Güzel," dedi. Kamyonundan bir su şişesi aldı ve ona fırlattı. "Üzerimi değiştirip biraz çıra alacağım, böylece ateş yakabiliriz."

Başka bir büyümlü ışık yarattı ve ıslak mendillerini, seyahat malzemelerini ve yeni kıyafetlerini yanına aldı. "Şimdi kim paranoyak oldu?" diye mırıldandı ağaçların arasında ilerlerken, parlayan küre üzerinde sallanıyordu. Mariel ve Themmie kamyonetinde bu kadar çok hayatta kalma malzemesi bulundurduğu için onunla dalga geçiyorlardı ama bu tam da planladığı türden bir senaryoydu.

Belki de tam olarak değil. Bir deprem ya da vahşi doğada mahsur kalmayı hayal etmişti, evinin havaya uçmasını ve bir iblisten değil. Her iki durumda da hazırlıklı olduğu için memnundu.

Derede üstünü ve sütyenini çıkardı, sonra yüzüne ve koltuk altlarına su sıçrattı, havanın soğukluğuna küfretti. Ama Kuzeybatı Pasifik'te Kasım ayıydı. Henüz kar yağmamıştı ama bu dere Cascades'in yükseklerinden besleniyordu ve dağ suyu buz gibiydi. Yeni bir spor sütyeni ve düğmeli bir fanila giymeden önce aceleyle üstünü başını sildi. Bir çalının arkasına işedi, sonra alt tarafını daha da hızlı bir şekilde temizledi, çıplak teninde tüyleri diken diken olurken titriyordu. Yeni iç çamaşırları ve kot pantolonu üşümesine yardımcı olurken, yün çorapları ve

yürüyüş botları. Egzersiz kıyafetleri rahattı, ancak vahşi doğa için uygun değildi, özellikle de yılın bu zamanında.

Kuru şampuanın ardından saçlarını iyice tarayıp ördü ve Calladia sonunda kendini yarı yarıya iyi hissetti. Eşyalarını topladı ve kamp alanına doğru yola koyuldu, giderken sopa topladı. Yukarı baktığında, gece gökyüzü elmaslarla kaplanmış gibi görünüyordu.

Açıklığa geri döndüğünde, Astaroth'u sığ, yeni kazılmış bir çukurun içine yakacak odun dizerken buldu. Calladia durdu, şaşırmıştı.

Birinin kamp kurmaya yardım etmesi bir yenilikti. Daha önce de arkadaşlarıyla kamp yapmıştı ama Themmie'nin yetenekleri kamp alanını Pixtagram için estetik açıdan çekici hale getirmeye yönelikti ve Mariel, doğa cadısı kalbi sağ olsun, genellikle yeni bitkileri selamlayıp severken dikkati o kadar dağılırdı ki odun toplamayı unuturdu. Calladia, sevimli ve eksantrik arkadaşlarıyla vakit geçirmek anlamına geliyorsa, pratik yükleri omuzlamaktan mutluluk duyuyordu, ama bu ... ferahlatıcı hissettirdi.

Bir iblisin yanında hissetmesi gereken duygu bu değildi. Calladia onun temel yapısını kendi çırasıyla güçlendirmekle meşguldü ve kendine bu durumun geçici olduğunu hatırlattı. Hayat cadısı Isobel'i bulup Astaroth'un hafızasını nasıl geri kazanabileceğini ve Moloch'u nasıl yenebileceğini çözecekler, sonra da Calladia onu ibisle tek başına yüzleşmesi için neşeyle gönderecekti. Glimmer Falls'a dönecek, barınma sorununu çözene kadar Mariel'in kanepesinde yatacak ve umarım Astaroth'u bir daha görmeden hayatına devam edecekti.

Bu sadece bir ara vermeydi. Hayatının yolculuğunda kısa bir sapma, yakında anlatılacak bir hikayeden başka bir şey olmayacaktı.

Calladia, Astaroth'un kütüklerinin orasını burasını düzeltti ve ona birkaç kötü bakış fırlatmasına rağmen kamp ateşinin yapısına karışmasına izin verdi. Kız İzçiler'de geçirdiği birkaç yıl kamp sevgisini tetiklemişti ama Erkek İzçiler'in yaptığı daha sert şeyleri yapamadığı için sinirlenmişti ve aptal üniforma eteği hem pratikliğe bir hakaret hem de cinsiyet normlarının iç karartıcı bir dayatmasıydı, bu yüzden bırakmış ve onun yerine kütüphanede hayatta kalma kitapları okumaya başlamıştı.

Annesi doğal olarak bunu onaylamamıştı. "Kız İzcilik çok saygın bir şey," demişti o zaman. "Ve birkaç yıl sonra Cadı İzci birliğine geçebilirsiniz. Bunu istemez misin?"

Genç Calladia, o zamanlar ergenliğin gizemli cazibesine sahip olan Cadı İzcileri'ndeki büyük kızlara katılmak istemiş miydi? Evet, ama etek giyecek kadar değil.

"Kibritiniz var mı?" Astaroth sordu.

Elinde bir ateş başlatıcı tuttu. "Daha iyi." Sonra düşünerek ona bir bakış attı. "Tabii bir tür iblis numaran yoksa?"

Başını salladı, sonra kütüklerin yanına çömeldi. "Bende o tür bir büyü yok."

Bakışlarını adamın kalçalarının üzerindeki sahte deriden ayırdı. "ok kötü. O zaman Moloch'un ateşine ateşle karşılık verebilirdin." Ateş başlatıcıyı kazıdı ve kıvılcımlar patlayarak ıranın üzerine yağdı. Birkaç kez daha vurdu ve am iğneleri yanmaya başladı.

Yolcu koltuğunun altında taşınabilir bir kamp ocağı vardı ama Calladia mümkünse kamp ateşini tercih ederdi. Sıcaklık, ışık, koku... bunlarla ilgili bir şey onu nadiren hissettiği bir şekilde rahatlatıyordu.

Yine de duman burun deliklerine çarptığında irkildi.

"Her şey yolunda mı?" Astaroth sordu.

Calladia gözlerini kapadı ve derin bir nefes aldı. Bu, yanan evinin keskin ve korkunç kokusu değildi. Bu iyi ve doğal bir kokuydu; yıkım için değil, rahatlık ve güvenlik için yakılmış bir ateş. Nefes almaya devam etti, dizlerindeki panik tepkisini bıraktı. Moloch evini mahvetmişti; iyi bir kamp ateşinden aldığı keyfi mahvetmesine izin vermeyecekti.

"Evet," dedi ve gözlerini açtığında Astaroth'un onu dikkatle incelediğini gördü. "Ben çok iyiyim."

Keskin bakışları Calladia'ya onun rol yapmasının altında yatanı gördüğünü söyledi ama hiçbir şey söylemedi. Calladia onun bu itidali için minnettardı. Zor bir gün geçirdiği için dengesiz ve hassas olabilirdi ama başarana kadar numara yapacaktı.

Alevler büyüdükçe Calladia kalçalarına yaslandı. "Aabileceğimiz bir kutu biberim var," dedi. "Gerçi ne kadar

İblisler sadece birkaç haftada bir yemek yedikleri için açsınız."

"Son derece açım." Astaroth bir kütüğü sürükledi, sonra bir ucuna oturdu ve kabuğunu okşadı. "Eğer benim sakıncalı kişiliğime çok yakın değilse, kütüğü paylaşabilirsiniz."

Calladia ona yaklaşmak istemiyordu ama yer soğuktu ve sarılacakları falan da yoktu. Acı biberi almak için ayağa kalktı ve açık kutuyu ateşin kenarındaki korların içine yerleştirdi. Sonra iki battaniye aldı ve yanına oturmadan önce birini Astaroth'a uzattı.

Astaroth teklife şaşırılmış görünüyor ama yorum yapmadan kabul etti ve kumaşı kendi etrafına sardı. "Peki," dedi, "yarın nereye gidiyoruz?"

Calladia bir nefes verdi ve örgüsünden kaymış bir tutam saçı yerinden oynattı. "Sanırım ormanda kıvılcık bir geyik aramaya başlayacağız."

İç çekti. "Cadılar çok dramatiktir."

"Sanki sen değilsin?"

"Bunun kötü bir şey olduğunu söylemedim." Eline bir sopa aldı ve ateşi dürterek kıvılcımlar çıkarmasını sağladı. "Acaba Isobel dairemi hareket etmesi için büyüleyebilir mi?" diye düşündü. "Daha fazla drama işime yarayabilir."

"Ne yani, son birkaç gün yeterince dramatik geçmedi mi?" Calladia kuşkuyla sordu.

"O tür bir dram değil. Markalaşmadan bahsediyorum. Hedeflerinize ulaşmanıza yardımcı olacak bir estetik." Ateşi tekrar dürttü. "Doğru bir sunum, daha rakibinizle karşılaşmadan önce size avantaj sağlayabilir."

Calladia takip etmiyordu. "Ve hareketli bir daire ?" "Tahmin edilemez," dedi. "Ve bu da güçlü bir uzay aracının varlığına işaret eder. müttefikler."

"Huh." İlk karşılaşmalarını hatırlayarak başını eğdi. "Bu yüzden mi o aptal baston kılıcı taşıyorsun? Dramatik görüldüğü için mi?"

Sopayı ona doğrulttu. "Bu aptalca değil. Sadece kıskanıyorsun."

"Bir kılıca sahip olmanın neden bu kadar önemli olduğunu anlamıyorum."

"Her önce keskin," dedi. "Ancak işlevsellik bir yana, kılıçlar çeşitli estetiklerle iyi uyum sağlar."

Calladia onun tuhaf fikirlerini daha fazla duymak isteyerek, "Bana bu estetiklerden biraz daha bahset," dedi.

"Düşmanlar sizi nasıl algıladıklarına göre hareket ederler, bu yüzden onları korkutmak ya da sizi hafife almalarını sağlamak için giyinebilir ve aksesuar takabilirsiniz. Ya da zengin, kaotik veya şiddet yanlısı bir kişilik yaratabilirsiniz." Omuz silkti. "Basit taktikler ama çok az insan kişisel markasını bir silah olarak görüyor."

Nasıl olmuştu da kendini ormanda bulmuş ve altı yüz yaşındaki bir kötülük timsalinden pazarlama dersi almıştı? "Peki senin markan ne?" diye sordu. "Ya da hatırlayabilseydin ne olurdu?"

"İlk yüzyılları yeterince hatırlıyorum," dedi, kütükleri tekrar dürttü. Ateşin ışığı yüzünün keskin hatlarında titreyiyor, elmacık kemiklerinin altına gölgeler düşürüyordu. "O zamanlar daha vahşi zamanlardı, bu yüzden rastgele kafa kesmelerden kaçınmak için iyi bir ilk izlenim bırakmak çok önemliydi." Boştaki elini kaldırdı ve parmaklarıyla noktaları işaretledi. "İnsanlar zenginliğe her zaman saygı duymuştur, bu yüzden kendimi mümkün olduğunca sosyetenin seçkinlerinden biri olarak göstermeye özen gösterdim. Aynı zamanda şiddete de saygı duyuyorlar, bu yüzden görünür silahlar ve birkaç ölümcül öfke gösterisi insanların bana karşı gelmek istememesine neden oldu. Ve güzelliğe hayranlık duyarlar ve güzellikten korkarlar, bu yüzden her zaman mükemmel hijyen sağladım ve en iyi özelliklerimi vurgulamak için aksesuarlar kullandım." Omuz silkti. "Sosyetei etkileyen birkaç kişiyle yatıp iyi bir cilt bakımı rutini eklerseniz zaten avantajlısınız demektir."

Calladia gülme dürtüsü ile onun taktiklerine duyduğu isteksiz saygı arasında kaldı. Themmie ve onun devasa Pixtagram takipçisi sayesinde halkın tüketimi için bir kişilik yaratmanın karmaşık oyununa aşinaydı, ancak diğer insanların güç kazanmak için görünüşlerinden nasıl yararlanabileceklerini hiç düşünmemişti. Themmie'nin markası tuhaf, enerjik ve parlaktı - kişiliğinin güneşli kısımları 11'e kadar çevrilmiş, herhangi bir kusur veya olumsuz duygu çevrimdışı alanlar için saklanmıştı. Astaroth'un markası ise görünüşe göre "modaya uygun seksi katil "di. "Bir markam olduğunu sanmıyorum," dedi.

Astaroth alay etti. "Tabii ki biliyorsun. Makyajsız, kaslarınızı gösteren egzersiz kıyafetleri, iyi yerleştirilmiş birkaç konuşma iğnesi ve bir

genel kavgacı hava. Herkesin güçlü olduğunuzu, sizden nasıl davranmanızı ya da görünmenizi beklediklerini umursamadığınızı ve aptallara katlanmayacağınızı bilmesini istiyorsunuz."

Gözlerini kırıştırdı. Bu ... huh. Bunu gerçekçi bir şekilde söylemişti, ses tonunda herhangi bir yargılama belirtisi yoktu. "Bir strateji oluşturmak için oturmuş değilim," dedi, onun tanımından garip bir şekilde memnun olarak. "Rahat kıyafetleri severim ve makyaj zaman kaybıdır ve yüzümü kaşındırır."

Dudakları, Calladia'nın kalp atışlarının neden olan çarpık bir gülümsemeyle eğildi. Muhtemelen bu hınzırca çekici bakışı aynada prova etmişti. "Bunun kötü bir seçim olduğunu söylemiyorum," dedi. "Sadece başkalarının beklentilerini karşılamak için değil, kendin için de rahatlığı ve pratikliği seçebilirsin. Ancak insanlar sosyal hayvanlardır, dolayısıyla kendinizi nasıl sunduğunuz doğası gereği daha büyük bir oyunun ."

Acı biber fokurduyordu, bu yüzden Calladia kaşık almak için ara verdi. Tereddüt ettikten sonra, katlanabilir kamp kaselerini kirletmektense Astaroth'la aynı kutudan yemenin onu öldürmeyeceğine karar verdi. Ona bir kaşık uzattı ve kutuyu aralarındaki kütüğün üzerine koydu, parmaklarını sıcak metalden korumak için battaniyeyi kullandı. "Soğumasını beklemeliyiz-"

Astaroth ağzına bir kaşık dolusu dumanı tüten acı biber tıkıştırırken sözünü kesti. Acı içinde bağırarak yerine gözlerini kapadı ve tadını çıkarıyor gibiydi. "Nefis," dedi yutkunduktan sonra. "Zengin ve tuzlu, dengeli tatlar ve baharatlar."

Doğru ya. İblisler sıcak şeyleri severdi - Mariel'in ona Oz'un Glimmer Şelaleleri yakınlarındaki kaplıcaların yüksek sıcaklıklarına alışmak için zaman harcamasına gerek olmadığını söylediğini hatırlıyordu. "Bu kaliteli bir yemek değil," dedi. "Bu iki dolardan daha ucuza mal olabilir."

Bir kaşık daha yedi. "Pek çok uçakta yemeklerin ne kadar kötü olduğunun farkında değilsin," dedi. "İblislerin sık sık Dünya'dan paket sipariş etmelerinin bir nedeni var. Basit insan yemeklerinin bile karmaşık lezzet profilleri vardır."

Calladia kendi kaşığını aldı, acılı biberi üfleyerek yedikten sonra geçici olarak ısırıldı. Sıcaktı ama idare edilebilirdi. Çiğnerken tatları düşündü. O bir lokmada fasulye, et, domates, soğan, acı biber ve adını bilmediği çeşitli baharatlar vardı. Mariel bilirdi ama

Calladia hiçbir zaman harika bir aşçı olduğunu iddia etmemişti. Mutfağında en çok kullandığı alet blender'ıydı.

Astaroth tatlar hakkında yorum yapmamış olsaydı, protein dışında hiçbir şey düşünmeden mideye indirirdi. Haklıydı; çok güzeldi.

"Merak ediyorum," dedi birkaç dakika sonra. "Sadece geçmişteki şeyleri hatırladığından bahsettin, ama modern hayat seni korkutmuyor gibi görünüyor. Sence neden böyle?"

Çiğnerken düşünceli görünüyor. "Emin değilim. Geçmişle ilgili her şeyi hatırladığım söylenemez; daha çok hafızam, kareleri eksik yamalı bir yorgan gibi. Bazen bazı şeyleri kolayca hatırlayabiliyorum, bazen de görüntüler ya da sesler rastgele aklıma geliyor. Ve bazı şeyler otomatik gibi geliyor, sanki zihnim ve bedenim bu zamanda nasıl var olacağını biliyor, bunu yaptığımı hatırlayamasam bile."

Calladia onun çok iyi konuştuğunu fark etti. Onun ne kadar açık sözlü olduğunu daha önce fark etmemiş değildi ama adrenalin ilk kez dikkatini verip uzun uzun konuşmasına fırsat tanıyacak kadar yavaşlamıştı. "Daireni hatırladın," dedi. "Ve balkabaklarını, değil mi? Başka bir şey var mı?"

Astaroth gözlerini kapattı. Göz kapakları rüya görüyormuş gibi titriyordu. "Bir kadın var," dedi. "Kızıl saçlı biri ama yüzünü seçemiyorum. Bazen sesini duyuyorum, beni bir şeyler hakkında uyarıyor." Ofladı. "Hastaneler gibi."

Calladia garip bir kızgınlık dalgası hissetti. Kafasının içinde bir kadın sesi olması neden bu kadar önemliydi? "Seni başka ne konuda uyardı?"

"Benim ne olduğumu asla öğrenemeyeceklerini, yoksa mirasıma sahip çıkamayacağımı söyledi."

Calladia bu tuhaf uyarıyı düşünürken kaşları çatıldı. "*Senin ne olduğunu söyleyerek ne demek istiyor?* Boynuzlarını sakladığın falan yok. Peki ne tür bir miras?"

Sinirli bir ses çıkardı ve gözleri açıldı. "Bilmiyorum, lanet olsun. Birinin oğlu olmamla ilgili bir şey." Başını salladı ve ateşe tekrar saplamak için sopayı eline aldı. Agresif

Darbeler bir kütüğün çökmesine neden oldu ve kıvılcımlar havaya sıçradı. "Çok saçma," diye homurdandı. "Annemle babamın kim olduğunu bile hatırlayamıyorum. Yakın olmadığımıza eminim ama yine de."

Calladia'nın göğsü, kendisinin de ailesiyle pek yakın olmadığını hatırlayınca sızladı. Cynthia Cunnington evin zorbasıydı ve Calladia'nın babası Bertrand da "devamsız babalığı" bir kariyer haline getirmişti. "Neden yakın olmadığınızı varsayıyorsunuz?" diye sordu.

"Pazarlıkçılar ev dışında eğitilir," dedi. "Soğuk olmayı öğrenmek zorundasınız, böylece yaptığınız hiçbir şey sizi etkilemez. İblisler duyguları insanlar kadar güçlü hissetmeyebilir ama biz yine de onları hissederiz ve suçluluk ya da şüphe ortaya çıktığı anda bir pazarlıkçı işe yaramaz hale gelir."

Sözler Oz'un söylediklerinin bir yankısıydı. Yine de garipti - Astaroth soğuk olmanın tam tersi gibi görünüyordu. Huysuz bir piçti ama kız onun biraz komik olduğunu istemeyerek de olsa kabul edebilirdi. Daha iyi bir kelime bulamadığı için canlı görünüyordu. Tamamen canlı, büyük bir varlığa, karizmaya ve hafızasını kaybetmenin verdiği büyük darbeye rağmen dünyada kendinden emin bir şekilde yürüyecek cesarete sahipti.

Ayrıca? Tam bir drama kraliçesi.

Muhtemelen, açıkça düşündüğü gibi buz gibi bir baş belası değil de bir drama kraliçesi olduğunun söylenmesinden hoşlanmayacaktı. Kim bilir, belki de kafasına aldığı darbe kişiliğini gerçekten değiştirmişti. Calladia bu konuyu bir kenara bıraktı ama ebeveynlerinin durumu hakkında daha fazla bilgi edinmek istiyordu. "Bir aile içinde büyümek neden suçluluk duyma olasılığını artırsın ki?" diye sordu.

"Duygusal bağlantılar zayıflıklardır. Zafiyet gösterirseniz düşmanlarınız sizi manipüle edebilir ve buna iblislerin bir anlaşmadan pişmanlık duyduklarında yapabilecekleri kendi kendilerini sabote etme eylemleri dâhil değil." Omuz silkti. "Çocukken zayıflıklardan nasıl kurtulacağını öğrenmek bir hediyedir."

Calladia bundan hiç hoşlanmadı. "Duygusal bağlar da güçlü yönler olabilir," dedi. "Mariel ve Oz aşk uğruna senin canına okudular."

Gözlerini kısmıştı. "Onlara tam olarak ne oldu?"

Tereddüt etti. Ya ona Oz ve Mariel ile olan savaşının ayrıntılarını hatırlatmak anılarını diriltirse ve o da tekrar kötülüğe dönüşürse-

Pislik modu mu? İlk etkileşimlerine kıyasla şimdi düpedüz hoş biriydi.

"Yorgunum," dedi onun yerine. Gerindi ve esnedi, sonra saatine baktı. "Hekate, neredeyse gece yarısı oldu." Astaroth hâlâ ters ters bakıyordu, bu yüzden bir zeytin dalı uzattı. "Sana başka zaman söylerim."

Başını salladı, sonra ayağa kalktı ve için için yanan ateşin közlerine toprak atmaya başladı. "Fazladan yatağınız var mı yoksa paylaşacak mıyız?"

"Ne?" Calladia dehşet içinde ona baktı. "Ne demek istiyorsun, paylaşıyor muyuz?"

Çadırı işaret etti. "Sanırım bu gece bu dayanıksız barınak bahanesini paylaşacağız. İkimize yetecek kadar battaniye ve yastık var mı, yoksa vücut ısımızı birleştirecek miyiz?"

Calladia neredeyse dilini yutacaktı. "Hayır," diye boğuk bir sesle konuştu. "Kesinlikle sıfır vücut ısısı paylaşımı. Ew." Muhtemelen çok sıcak olacak, onu terletecekti ve ya sarılmayı seviyorsa? Üstünde horlamaya başlayabilir, tüm o kaslarıyla onu sıkıştırabilir ve-"İğrenç," diye tekrarladı. "İğrenç. Korkunç. En kötüsü."

Yüzü kızarmış görünüyordu. "İnsanlar genellikle yatağımı paylaşma düşüncesine bu kadar kötü tepki vermezler."

"Bu bir yatak değil," dedi. "Bu bir çadır. Sen içinde birkaç battaniyeyle uyuyacaksın, ben ise tek uyku tulumunu kullanacağım." Bir şey düşünürken alnı çatıldı. "Bekle, iblisler insanlar kadar sık uyumazlar, değil mi? Ya da yemek yerken ya da işerken. Yani, seni işerken gördüğümden değil-"

"Yaptım," diye onayladı, ormanı işaret ederek. "Şu ağacın üzerine işedim."

Yüzünü buruşturdu. "Mesele şu ki, dün gece uyuduktan sonra neden uyumaya ihtiyacın var? Yürüyüşe falan çıkamaz mısın?"

Adam da en az onun kadar şaşkın görünüyordu. "Dinlenmek yerine geceleri dondurucu soğuktaki ormanda tek başıma yürüyüş yapmamı mı istiyorsun? Ya hafızama yardımcı olursa?"

Tamam, bu iyi bir noktaydı. İblisler genellikle haftada bir ya da iki kez uyurlardı, ama belki de yaralanma nedeniyle fazladan uykuya ihtiyacı vardı? Ya da belki

Onu iblis döngüsünün birkaç gün üst üste yemek yemeleri, uyumaları ve tuvalete gitmeleri gereken garip bir bölümünde yakalamıştı. Mecazi türden şeytani bir yumurtlama. Bu mümkündü; iblisler hakkında bildiği tek şey Oz'dan ve üniversitede aldığı, ayrıntılara pek girmeyen bir Bitkilerarası İlişkiler dersinden ibaretti.

"Peki," dedi, çadıra giderek büyüyen bir dehşet duygusuyla bakarak. "Benimle uyuyabilirsin." Adamın sırtması üzerine aceleyle açıklığa kavuşturdu. ", . Benimle değil. Tercihen çadırın izin verdiği ölçüde benden uzakta."

İç çekti. "Sıcaklığı paylaşmak istemediğinizde ısrar ediyorsanız ..."

"" Adamın sıcak teninin üzerine bastırmasını, nefesinin kulağına değmesini ya da ... düşünmeyecekti bile. "Şimdi uyuyacağım," dedi yanakları alev alev yanarak.

Küçük turuncu çadıra doğru aceleyle ilerlerken, arkasında onun kıkırdamasını duyduğuna yemin etti.

ON ÜÇ

CALLADIA ZARIF BİR UYKUCU DEĞİLDİ.

Astaroth onun uyku tulumunun altında göğsünün inip kalkmasını izledi. Alnı çatlamıştı ve belli aralıklarla sağa sola savruluyor, pozisyon değiştirirken tekme atıyor ya da çırpınıyordu. Son bir saat içinde bir tavuk çevirmeden daha fazla dönmüştü ve bunu izlemek son derece eğlenceliydi.

"Baggins," diye mırıldandı burnunu kırıstırarak. "Şşşt."

Aynı zamanda uykuda da konuşuyordu, bu da onu çok memnun ediyordu. Yumuşak nefes alıp verişlerinin arasına saçma sapan kelimeler ve burnunu çekmeler serpiştirilmişti ve bu onda rüyasında ne gördüğünü öğrenme isteği uyandırıyordu.

Tekrar yer değiştirdi ve bir kolunu uzatıp yüzüstü yatan adamın yanağına vurdu.

"Ah," dedi kayıtsızca.

"Pastırma," diye cevap verdi yüzünü ondan başka tarafa çevirmeden önce. "Ver bana."

Astaroth esnedi ve çenesi çatırdadı. Calladia'nın son rüyası onu uyandırmadan önce kısa bir süre uyumuştı ve sonra gözlerini tekrar kapatamayacak kadar eğlenmişti. Ayrıca çadırın içi de son derece rahatsızdı. Calladia'nın uyku tulumu, bir yastığı ve sert zemine karşı biraz yastık sağlamak için dar bir rulo minder vardı, ancak Astaroth, biri sinir bozucu bir şekilde buruşuk bir acil durum battaniyesi olan üç battaniyeden bir koza oluşturmaya çalışmak zorunda kaldı. Altındaki fanila en azından yerden yükselen soğuğa yardımcı oluyordu ama hava çok soğuktu

Ne olursa olsun, kirli ve toplanmış takım elbise ceketini yastık olarak kullanmaya çalışmaktan boynu tutulmuştu.

Birkaç şişe su içtikten sonra tekrar tuvalet ihtiyacı duydu. Dışarı çıkmak zorunda kalma fikri karşısında inledi. Hafif bir yağmur başlamıştı ve çadırın kumaşına çarpıyordu. Ses rahatlatıcıydı ve Londra'daki dairesinde yatağında uzanırken yağmurun cama vuruşunu dinlediği anları çağırıyordu. Nem dışarıda kaldığı ve o içeride kaldığı sürece hoştu.

Yine de mesanesi inkar edilemezdi, bu yüzden kozadan çıktı ve ayaklarını atılmış spor ayakkabılarının içine soktu. Calladia'yı rahatsız etmemek için çadırın fermuarını yavaşça açtı, gerçi yüzüne vurmak onu uyandırmadıysa biraz gürültü de uyandırmazdı.

Gece soğuk ve nemliydi. Ağaç sınırına doğru ilerlerken yağmur boynuzlarına vuruyor ve saçlarına batıyordu. Gökyüzü kapalıydı ama bir bulut yer değiştirdiğinde bir parça ay belirdi.

Astaroth kendini rahatlatırken nefes verdi. Calladia iblislerin insanlardan daha seyrek bedensel dürtüleri konusunda haklıydı, bu yüzden iki gün üst üste uyuması, yemek yemesi ve tuvaleti kullanması garipti ama belki de kazanın bir belirtisiydi. Karmakarışık beyni vücuduna karışık mesajlar gönderiyor olmalıydı.

Başını arkaya eğip tepesindeki bulutlara baktı. Ay tekrar dışarı çıktı, sonra yüzünü nazlı nazlı sakladı. Gökyüzünün başka bir parçası ortaya çıktığında, karanlığa karşı parlak ve saf bir şekilde parlayan yıldızları gördü.

İblis düzleminde yıldız yoktu, sadece griden mora ve en koyu siyaha kadar değişen daimi bir alacakaranlık vardı. Sis şehrin sokaklarını sarıyor ve insan ruhlarının altın küreleri ateşböcekleri gibi süzülüyordu.

Cadılardan ve büyücülerden toplanan bu ruhlar alemin varlığının anahtarıydı. Çağlar önce, iblis Lucifer kötü bir büyücü tarafından ölümlüler âleminden kovulmuştu. Karanlık, ilkel bir kaos dünyasına bir geçit açmıştı ama yardım ettiği bir insanın ruhunu da yanında getirmişti ve ışık karanlığı geri püskürtmüştü. Diğer iblisler zulümden kaçıp sığınak aradıkça ışıklar çoğalmış ve kısa sürede uçak gelişmeye başlamıştı. O öz -o saf, büyülü yaşam-

Kırmızı çiçekli ateş zambaklarından üç başlı cehennem köpeklerine ve lav nehirlerinin üzerinde sıçrayan parıldayan altın balıklara kadar her şeyi yetiştirmek için tohum. İnsan ruhları olmadan, düzlem karanlığa geri dönecek ve sakinleri zayıflayacak ve sonunda ölecekti - iblisler de dahil.

Pazarlık yapmak kutsal bir sorumluluktan ve o ruhları kazanmak için ne gerekiyorsa asla çekinmezdi. Şantaj, tehdit, şiddet, manipülasyon... Bir insan pazarlığı başlatmak zorundaydı ama bazıları bunu yapmaya zorlanabilirdi ve diğerlerinin de ilk çağrıdan sonra bir pazarlığı tamamlamak için bir dürtüye ihtiyacı vardı. Eğer Astaroth bir ölümlünün beklediğinden daha azını vermek için pazarlık sözlerini çarpıtabiliyorsa, çok daha iyiydi. Bazı megaloman cadıların ve büyücülerin talep ettiği saçma sapan anlaşmaları bozmak gurur vericiydi. Ne de olsa insan görevini yerine getirirken bir kıyamet başlatmak istemezdi. Türün iyiliği için kullanılan bir araç olarak hile, iblisler için bir onur biçimi olarak kabul edilirdi ve kimse hile konusunda ondan daha iyi bir üne sahip değildi.

Astaroth geçmişini düşündüğünde, yaptığı anlaşmaların çoğunu hatırlayamıyordu. Burada bir aşk pazarlığı, orada bir intikam pazarlığı . . . Darbelerin ve servetlerin sonsuz döngüsü, tutku ve şiddet birbirine karışıyordu. Yüzyıllar boyunca insanların işlerine karışmıştı ama 1600'lerde tek başına devirdiği krallık gibi birkaç etkileyici pazarlığı yeniden ziyaret etmek bile pek heyecan uyandırmıyordu. Bir tarih kitabının sayfalarını çevirmek ve başka birinin başarılarının kuru ayrıntılarını okumak gibiydi.

Bakışlarını yıldızlardan ayırıp çadıra yönelirken içini çekti. Belki son yüzyılda daha ilginç pazarlıklar olmuştu ama hatırlamak istediği onca şey arasında bu pazarlıklar o kadar da önemli görünmüyordu.

"Çok yaşıyım," diye mırıldandı, gecenin soğuğu içine işlerken titriyordu. Pazarlıkların parlaklığını yitirmesine yetecek kadar yaşlı ve sıkılmıştı ve hafıza kaybı, yıkıcı bir aksilik olsa da aynı zamanda canlandırıcı derecede ilginçti. Calladia'nın şu anda uykusunda ne mırıldandığını ya da yarın ne hakkında tartışacaklarını merak ettiğinde hissettiği heyecan kıvılcımına karşılık, maceralarını düşünürken hissettiği donukluğu başka nasıl açıklayabilirdi ki?

Zaman her şeyi taşın üzerindeki su gibi aşındırıyordu. Astaroth'un bedeni asla yaşlanmazdı -her ne kadar son yaralarının iyileşmesi kesinlikle zaman alıyor olsa da- ama içinde geçmişteki benliğinin donuklaşan hatlarını tanıyordu. O ilk yüzyıllarda hırsla yanıp tutuşmuş, dünyaları ve hayatları şekillendirmenin gücüyle sarhoş olmuştu. Ancak hayat, karanlık geçmişte bir ara sürpriz yapma yeteneğini kaybetmişti.

En azından Calladia her zaman şaşırtıcıydı. Ölümlüler kısa yaşamları ve büyük açlıklarıyla böyle olmaya eğilimliydi. Belki de yüzyıllar boyunca Dünya'da daha fazla zaman geçirmeye başlamasının nedeni buydu, her ne kadar bunun hiç ara vermeyen bir göreve adanmışlıktan kaynaklandığına yemin etse de.

Çadıra girdi ve arkasından fermuarını çekti. Döndüğünde Calladia'nın ağır göz kapaklarının altından kendisine baktığını gördü. "Yağmur mu yağıyor?" diye mırıldandı.

Ayakkabılarını çıkarırken "Öyle," diye onayladı. Battaniyeye tırmandı.

Calladia'nın başı yastığa düştü. "Güzel," dedi gözlerini kapatarak. "Sandviç güvende."

Saçma sapan sözler karşısında kahkahasını bastırdı. O zaman hâlâ uyuyordu ya da o kadar hızlı uykuya dalıyordu ki rüyalar ve gerçeklik birbirine karışıyordu. Kısa süre sonra derin derin nefes alıyordu, bir eli yüzünün yanında kıvrılmıştı. Sarı örgüsü onca çırpınıştan sonra darmadağın olmuştu ve gevşek saçlarının bir kısmı yanağının üzerinde kıvrılıyor, uçları her nefes verişinde dudaklarını gıdıklıyordu.

Astaroth uzandı ve saç tellerini nazikçe kulağının arkasına sıkıştırdı. Sonra bir küfür savurarak arkasını döndü ve ona sırtını döndü.

Yağmur ve onun yumuşak nefesi birbirine karışırken merak etti: Neden birkaç saniye önce titrerken, şimdi göğsü garip bir şekilde sıcak hissediyordu?

" DOĞUYA GIDIN VE MASALA BAŞLAYIN. STALK THE RED DEER." ASTAROTH alay etti. "Saçmalık. Cadının en azından bir posta kodu olduğunu düşünürdünüz."

Ertesi sabah bir dağ yolundan aşağı iniyorlardı, sis parçalarının içinden ve dışından geçiyorlardı. Çok fazla sapak yoktu ve Calladia bu yolun yaşlı büyücünün ona gitmesini söylediği yol olduğuna yemin ediyordu ama ormanın içine doğru her kilometre ilerledikçe Astaroth bu plandan daha fazla şüphe duyuyordu.

Calladia'nın parmakları direksiyona vuruyordu. "Drama sevdiğini sanıyordum."

"Bir kavram olarak, evet. Hedeflerimi engellediğinde mi? Daha az."

Gece boyunca dönüp durduktan sonra bu sabah kendini kesinlikle huysuz hissediyordu. Calladia kahvaltı için ona bir granola bar vermişti ama midesi hâlâ boştu. Bu sık sık yemek yeme ve uyuma işi iğrençti. Astaroth boynunu kaşıdı ve sanki çam ağaçları uğradığı haksızlığa bir cevap verebilirmiş gibi pencereden dışarı baktı. O anda midesi yüksek sesle homurdandı.

Calladia ona şüpheyle baktı. "Yine mi acıktın? Şimdiden mi?" "Görünüşe göre beynimdeki hasarın bir başka belirtisi." Aklına bir düşünce geldi. zihninin puslu girintilerinden: *Bing amnezi hakkında bilgi sahibi olabilirdi.* Bing'in kim olduğunu hatırlamaya çalışarak beynini yokladı ama bir şey bulamadı. "Bing adında bir kahin tanıyor musunuz?" diye sordu. "Aklıma rastgele bir fikir geldi, belki bu konuyu onlara sorabilirim."

Calladia gürültülü bir kahkaha patlattı. Astaroth gürültüyle irkildi, sonra Calladia kıkırdayıp direksiyonu tokatlarken bakışlarını ondan ayıramadığını fark etti. "Bir kahin," diye hırıldadı. "Bing'in bir kahin olduğunu düşünüyorsun. Daha da dikkat çekici olanı, *Bing*'i kullanıyorsun!"

"Benimle alay etmene gerek yok," dedi, utançla onun eğlencesine duyduğu hayranlık arasında gidip gelirken. Diğer her şeyde olduğu gibi cesurca güldü ve ses azalır azalmaz kendini tekrar duymak isterken buldu.

"Özür dilerim," dedi gözlerini silerek. "Bu sadece ... Tanrım. Buna bayıldım. Ne zaman Google'da bir şey arasam, buna 'kahine danışmak' diyeceğim. " Ona bakarken hâlâ sırıtıyordu. "Bing ve Google internet arama motorlarıdır. Bilgisayarınıza ya da telefonunuza bir şeyler yazıyorsunuz ve o da size web'deki sonuçları gösteriyor."

"Ah. İnternet." Kulağa tanıdık geliyordu. Cebinden telefonu çıkardı, ekrana dokundu ve şifre istediğinde kaşlarını çattı. "Keşke bu lanet şeye nasıl gireceğimi hatırlayabilseydim."

"Biyometri ayarınız yok mu?" Calladia sordu. "Parmak izinizle kilidi açmak gibi mi?"

Kelimeler tanıdık geliyordu ama kafasında onları sabitleyecek pek bir şey olmadığı için bu fikir ona saçma gelmişti. Uzun yaşamı boyunca bu kadar çok şeyin değişmiş olması hayret vericiydi. Şu anda en canlı anıları Avrupa savaş meydanlarında kılıç sallamak ya da ateş ışığında kraliçeleri eğlendirmektir. Artık avuç içi büyüklüğündeki bir cihazın kilidinin parmak iziyle açılması ve kullanıcının internette bilgi arayabilmesi mümkündür.

Parmağını çantanın üzerinde kaydırarak umut verici görünen çeşitli noktalara bastırdı. "Öyle görünmüyor."

Calladia yolun ortasında duran mor kürklü, kanatlı ve dişleri olan büyük bir sincaptan kaçınmak için direksiyonu kırdı. "Muhtemelen en iyisi bu," dedi. "Doğru aletlerle bu şeyleri hacklemenin kolay olduğunu duydum. Birisi parmak izini alıyor, özel bir kağıda basıyor ve bam, kilidini açabiliyorlar."

İlginç. Tekniğin ruh pazarlığı için yararlı olması ihtimaline karşı bunu araştırması gerekecekti.

Calladia radyoyu açtı ve istasyonları taradı. Statik, kahkaha, statik, opera, statik ... sonra tanıdık bir kadın sesi ritmik bir gitar hattı üzerinde dans etti. Astaroth başıyla eşlik etti.

Calladia'nın nefesi kesilene kadar sessizce şarkı söylediğini fark etmemişti. "Bekle," dedi. "Olamaz."

Muhtemelen onun şarkı sözlerini hatırlamasına şaşırmıştı - şimdi düşününce Astaroth da şaşırmıştı. "Şarkıyı nereden bildiğimi bilmiyorum," dedi. "Sadece tanıdık geliyor. Belki de müzik için bir hafıza kaybı istisnası vardır?"

"O değil," dedi elini çırparak. "Sen bir *Swiftie* misin?"

Gözlerini kısarak baktı, kafası karışmıştı. "Bu bir tür mü? Benim bir iblis olduğumu zaten biliyoruz."

Calladia tekrar kıkırdadı ve büyüleyici sırtışını gösterdi. "Yani Bing bir kahin ve Swiftie'ler de bir tür. Bu mükemmel."

"Hadi ama," dedi, bir kez daha sinirlenmiş ve büyülenmiş bir halde. Dudaklarının kenarları onun neşesine katılacakmış gibi çekiştiriyordu ama korkunç iblisler kendilerine gülmezlerdi.

Calladia kıkırdamayı bıraktıktan sonra, "Swiftler Taylor Swift hayranıdır," dedi. "O bir pop şarkıcısı. Aslında country ile başlamıştı ama o zamandan beri dallanıp budaklandı."

Taylor Swift. İsmi kafasında evirip çevirdi ama hiçbir görüntü belirmedi. Omuz silkti. "Görünüşe göre ben bir Swiftie'yim."

Bu Calladia'yı daha da sevindirmiş görünüyordu. "Ben de!" diye haykırdı. Şarkının sesini açtı, sonra yüksek sesle ve şüpheli bir perde anlayışıyla şarkı söylemek ve şarkının ilham kaynağını açıklamak arasında gidip geldi. "Eski sevgilileri hakkında çok yazıyor," diye bağırdı müziğin içinde. "Bu şarkıda, gençken çıktığı bir adam hakkında söylüyor. Adam daha yaşlı ve tecrübeliydi, bu yüzden aradaki yaş farkı biraz sorunluydu."

"Ne kadar yaşlı?" Astaroth sordu, sorunlu olduğunu düşündüğü şey ilgisini çekmişti. Üç yüzyıl mı? Beş yüzyıl mı?

Yüzünü buruşturdu. "On üç yıl."

Astaroth kendi tükürüğünde boğuldu. Göğsünü yumruklayarak öksürdü. "*On üç yılın* sorunlu olduğunu mu düşünüyorsun?" diye hırıldadı sonunda konuşabildiğinde.

"Sadece on dokuz yaşındaydı!" Calladia savunmaya geçti. "Bu büyük bir olgunluk farkı."

"Huh." Astaroth göğsünde garip bir sıkışma hissetti. Bunun endişe olduğunu fark etti ama Calladia'nın yaş tercihleri konusunda neden endişelenmesi gerektiği bir muammaydı. "Yani senden on üç yaş büyük biriyle çıkmaz mıydın?"

"İsterdim," dedi Calladia, "ama ben on dokuz yaşında değilim. Yirmi sekiz yaşındayım. Yirmili yaşlarda çok fazla büyüme gerçekleşir."

Yirmi sekiz. Lucifer, bu çok gençti. Evet, onun insan olduğunu ve dolayısıyla kısa bir yaşam süresine tabi olduğunu biliyordu ama bunu özellikle *düşünmemişti*. Astaroth yirmi sekiz yaşındayken, o da ...

Kaşlarını çattı. Yirmi sekiz yaşında neyin peşindeydi? İlk pazarlığını kırk yaşlarında yapmıştı, ama ondan önce ...

Sis.

Hangi it, neden hatırlayamadı?

"Sanırım bu sana aptalca geliyor," dedi Calladia.

Astaroth konuşmaya geri döndü. "Ne?"

"On üç yıllık bir yaş farkı sorun yaratıyor." Ona bir bakış attı. "Sen topraktan daha yaşlı olduğun için."

"İtiraz ediyorum," dedi Astaroth. "Toprak benden çok daha yaşlı."

"Yine de sizden daha genç pek çok kişiyle *ilişkiniz* olmuş olmalı."

"Evet," dedi. "Gerçi bir süre sonra her şey birbirine karışıyor." İsimsiz yüzler, isimsiz bedenler, cazibenin, manipülasyonun, can sıkıntısının ya da üçünün karışımının dansları. Prensler ve rahibeler, iblisler, elfler ve insanlar vardı. Hiçbiri özellikle dikkat çekici değildi.

"Hmm."

Bu hecenin ardında hangi duygunun yattığını anlayamadı ama çenesi daha önce olduğundan daha sıkı görünüyordu. "Onaylamıyor musun?"

"Hiç de değil. Altı yüz yaşında falan , muhtemelen benim de çok sayıda cesedim olurdu." Parmakları direksiyonun üzerinde esnedi. "Sanırım o kadar uzun süre sonra bu işte iyi oluyorsun."

"Başından beri bu işte iyiydim." Onun göz devirmesine sııttı. "Neden, ipucu mu arıyorsun?"

Ona memnuniyetle biraz verirdi. Ya da tam anlamıyla bahşış, eğer ilgilenirse. Taytı paketlemişti ama yıpranmış kot pantolonu da bir o kadar sorun yaratıyordu, zira o olağanüstü kalçayı kavrayacak her şeyin sorun yaratacağından şüpheleniyordu. Dağınık sarı saç örgüsünün omzunun üzerinden düşüşüne baktı, arkadan ona sokulurken parlak uzunluğu elinin etrafına sardığını hayal etti.

Pantolonu daha da daraldı.

"Hayır, teşekkür ederim," dedi şiddetle.

Bir iblisin umabileceği kadar coşkulu bir yanıt değildi ama beklediği yanıt buydu. Yine de biraz sındı. Mecazi anlamda. Pantolon meselesi bir sorun olarak kaldı.

Calladia fren yaptı ve Astaroth'un dikkati bir dur levhası görerek onun azarlamasından ve ereksiyonundan uzaklaştı. Yol, beyaz oklu yeşil bir tabelanın ileride ne olduğunu gösterdiği bir kavşakta sona eriyordu: SCENIC LOOKOUT, 5 MİL solda ve FABLE FARMS, 15 MİL sağda.

Calladia tabelayı işaret etti. "Belki de Alzapraz'ın talimatları o kadar da kötü değildi. "Doğuya gidin ve masala başlayın. "

"Bu biraz abartılı," dedi Astaroth. "Eğer gerçek bir yer olarak kastetmişse 'Fable'dan başlayın' demesi gerekmez miydi? Ya da ne bileyim, gerçekten yardımcı olmak istiyorsa 'Fable Çiftlikleri'ne git' demesi gerekmez miydi?" Belli bir tür büyücü bu tür bilmece saçmalıklarına bayılırdı ve sağlam bir marka hamlesi olmasına rağmen, bu bilmeceleri çözmek zorunda kalan insanlar için son derece iğrençti.

Calladia flaşörünü yaktı. "Elimizdeki en iyi ipucu bu ve arabayı ben kullanıyorum, bu yüzden çeneni kapatıp yolculuğa devam edebilirsin." Dudakları kıvrıldı. "Ya da daha fazla pop şarkısı söyleyebilirsiniz. Sessizlik ya da şarkı söylemek, sečenekleriniz bunlar."

Radio tangır tungur ve nahoş bir şeye geçmişti. İç çekti. "Sessizlik o zaman."

ON DÖRT

CALLADIA ELLERİ KALÇALARINDA, AYAK PARMAKLARINI YERE VURARAK DURDU VE Fable Farms'ın ana caddesinde. Ana cadde derken, tek caddeyi kastediyordu.

"Biraz ezici," diye yorumladı Astaroth. Küçük Kırmızı Kamyon Clifford'un yanındaki kaldırımında onun yanında durdu.

Calladia onaylarcasına homurdandı. Oldukça küçük bir kasabada yaşamaya alışkındı ama bu bambaşka bir şeydi. Asfaltsız yollar ağaçların arasına doğru kıvrılıyordu, burada birkaç bina görülebiliyordu ama tek asfalt caddede bir bakkal, bir benzin istasyonu, tanımlanamayan birkaç yapı, bir tür av kulübesine benzeyen bir yer ve üzerinde KAI'S KORNER yazan bir antika pazarı/giyim butiği/dondurma salonu/spor malzemeleri dükkânı vardı. Benzin istasyonu dışındaki binalar ahşaptan inşa edilmişti ve modern zamanlara kadar ayakta kalmış bir Oregon Yolu yerleşimi izlenimi veriyordu.

"Herhalde kızıl geyik ormanda bir yerdedir," dedi Calladia. "Sanırım yürüyüşe başlıyoruz?"

Astaroth'un midesi homurdanmak için o anı seçti.

"Bir şeyler yedikten sonra," dedi Calladia. Kendisi de acıkmıştı ve bir iblisle öğle yemeği yemek aklına gelen en kötü fikir değildi.

Hayır, iblisi kurtarmak kesinlikle en kötü fikirdi.

Dükkânın önüne üstü açık mavi bir araba park edilmişti ve yeşil gömlekli iri yarı bir adam yanında durmuş spor içeceği içiyordu. Belki onları nerede yemek yiyecekleri konusunda yönlendirebilirdi.

Calladia el salladı ve koşarak yanına geldi. "Merhaba," diye .

Adam ağzını koluna sildi ve kadın onun bir rugby forması giydiğini fark etti. *Fable Farms Furies* yazısı göğsünde bir yay çiziyordu. Kırmızımsı kahverengi teninde antrenman sonrası nemli bir parlaklık vardı. "Size de merhaba," dedi Yeni Zelanda aksanıyla. "Buraya pek turist gelmez. Nereden geliyorsunuz?"

Koyu renk gözleri, çapkın bir gülümsemesi ve birkaç kez kırıldığı belli olan kalın burnuyla yakışıklıydı. Devasa kaslı yapısı, siyah saçlarının tüylü yapısıyla birleşince Calladia onun bir kurt adam olduğundan şüphelendi. Ondan yayılan hayvani enerjiyi hissedecek kadar yaklaştığında bundan emin oldu.

"Glimmer Falls," dedi Calladia.

"Çok tatlı." Elini sıktı ve Calladia formasının kolundan sağ dirseğine kadar uzanan karmaşık dövmeyi fark etti. "Benim adım Kai. Aslen Aucklandliyim ama on yıldır evimi bu ormanda yapıyorum. Seni Fable Farms'a getiren nedir?"

"Ben Calladia," dedi, "ve bir arayış içindeyim."

"203 nüfuslu Fable Çiftliklerine bir görev mi?" Kai güldü. "Ne kadar heyecanlı bir hayat sürüyorsun."

Calladia ortak bir eğlence içinde ofladı. "Bir kızıl geyik bulmaya çalışıyorum. Nerede olabileceğine dair bir fikriniz var mı?"

"Seni bu göreve kim gönderdi? Welp mi?" Kai, uygun fiyatlı yemek seçenekleri hakkında kitle kaynaklı yorumlar yayınlayan mobil uygulamaya atıfta bulunarak sordu. Uygulamanın sloganı *Yeterince İyi'ydi sanırım* ve Calladia bu uygulamayı kullanarak bazı harika batakhane barları bulmuştu. Kai sırttı ve caddenin aşağısını işaret etti. "Kilometrelerce ötedeki en iyi yemek yolun sonundaki Red Deer'de."

Calladia onun işaret ettiği av kulübesine benzeyen binaya baktı. "Bunun gerçek bir hayvan değil de bir yer olabileceğini düşünmemiştim. Bir kontrol edelim."

"Biz mi?" Kai kaşlarını kaldırarak sordu. Onun omzunun üzerinden baktı ve gözleri büyüdü. "Tatlı Remus ve Romulus, o herifin boynuzları var."

Calladia yanağını ısırıldı. "Gerçekten de öyle."

Kai şaşkın bakışlarını ona çevirdi. "O da ne?"

"İblis."

Kai ıslık çaldı. "Bunlardan birini daha önce hiç görmemiştim. Sen, bilirsin, onunla birlikte misin?" Son iki kelimeye ağır bir vurgu yaptı.

"Birlikte seyahat ediyoruz, evet."

Kai dilini şaklattı. "Hayır, demek istediğim ... onunla, onunla."

Calladia'nın imayı anlaması bir an sürdü. "Ah!" Ellerini çılgınca bir *hayır* hareketiyle birleştirdi. "Kesinlikle hayır. Birbirimizden nefret ediyoruz. Bir görevdeki iki ezeli düşman, hepsi bu." Tamamen normal. Herkes bir noktada kendini iğrenç derecede çekici düşmanıya bir yolculuğa çıkmış bulur, değil mi?

"Ah." Kai rahatladı ve ona büyüleyici bir sırıtma daha yaptı. "Peki, bu durumda, çok hoş bir turiste yol tarifine, yardıma ya da bir ara güzel bir akşam yemeğine ihtiyacı olursa diye telefon numaramı verebilir miyim?"

Ona asılıyor muydu? Aldığı birkaç teklif daha çok, suratını barın tepesine çarptığı o hödük gibiydi. Ama burada onu yemeğe götürmeyi teklif eden çekici bir kurt adam vardı ve ondan numarasını istemek yerine ona numarasını vererek, kendisiyle iletişime geçip geçmemeyi seçmesine izin vererek Bir Kadına Çıkma Teklif Etme 101'i başarmıştı.

"Ben, uh, emin misin?" Calladia kendini telaşlanmış hissederek, "Eminim," dedi. Themmie nasıl davranması gerektiğini çok iyi biliyordu ama bu Calladia'nın üstesinden gelebileceği bir durum değildi. Onun da flört etmesi mi gerekiyordu? İstiyor muydu ki? Zor yoldan öğrendiği gibi, erkekler değdiklerinden daha fazla sorun çıkarıyorlardı.

Kai elini uzattı. "Telefonuna numaramı yazabilir miyim?" Görünüşe göre tereddüt ettiğini fark eden adam ellerini kaldırdı. "Baskı yok. Sadece bir düşünceydi."

Calladia'nın hâlâ dili tutulmuştu ama bir şeyler yapması gerekiyordu ve adam bu konuda son derece kibar davranıyordu. Telefonu rüzgarlığından çıkarıp uzattı ve Kai yazmaya başladı.

"Bu da ne?" Astaroth'un sesi çok geldi.

Calladia döndüğünde iblisin kaşlarını çatmış, ellerini kalçalarına dayamış olduğunu gördü. "Bu Kai," dedi yanakları kızararak. "Çok yardımcı oldu."

"Eminim öyledir." Astaroth gözlerini kurt adama dikti. Kai onun bakışlarını karşıladı, sırttı, sonra yazmaya devam etti ve Astaroth'un yumrukları sıkıldı.

Bekle. Herhalde az önce kıskanç gibi konuşmamıştı?

İmkânı yoktu. Astaroth ondan nefret ediyordu, tıpkı onun da ondan nefret ettiği gibi. Muhtemelen sadece kimsenin görev yardımcısının dikkatini dağıtmadığından emin olmak istiyordu.

Havada büyüyen gerilim Calladia'nın dişlerini kenetledi. Öfkeden kudursa da Astaroth muhteşem görünüyordu, her ne kadar kurt adamdan farklı bir şekilde olsa da. Kai'nin hantal olduğu yerde Astaroth zayıf ve kaslıydı; Kai'nin yüz hatları engebeliyken, Astaroth'un ki mermerden oyulmuş gibiydi. Astaroth iri yarı bir adam değildi, kesinlikle kurt adamın boyutlarına yakın değildi ama böyle görüldüğünde, bölgesine hakim ve sinirli, ... görünüyordu.

Tehlikeli.

Calladia bundan hoşlanmadıysa ne olayım.

Kafasını bir duvara vurma isteği duydu. Her fantezisi gerçeğe dönüşmüş gibi görünen bir iblisle sıkışıp kaldığı için şanssızlığına lanet ediyordu. Kâğıt üzerinde, iri yarı bir kurt adam tam Calladia'nın tipi olmalıydı ama onun zevkleri her zaman beklentilerinin tersi olmuştu. Astaroth'la boylarının aynı olması hoşuna gitmişti. Küçümseyici yorumları ve zarif tehditkâr havası hoşuna gitmişti. Tüm bu mükemmelliğin ne kadar sinir bozucu olabileceğine rağmen, onun ne kadar cilalı olduğunu bile seviyordu, çünkü bu onu karıştırmak istemesine neden oluyordu. Belki de onu bir çamur çukuruna itmek ve alaycılığının öfkeye dönüşmesini izlemek istiyordu.

Calladia yarı biriyle çıkmak istemiyordu. O iri yarı *olmak* istiyordu.

Kai telefonu geri uzatarak onun hayalini kırdı. "Seninle tanıştığıma memnun oldum, adil Calladia." Göz kırptı. "Eminim yollarımız yakında tekrar kesişecek."

Astaroth bir şeyler söylemek üzereydi ki Calladia iblisin dirseğinden tutup onu yönlendirdi. "Yol tarifi için teşekkürler Kai," diye seslendi omzunun üzerinden.

Kai sırttı ve el salladı.

"O da neydi öyle?" Calladia kulak kesildiklerinde sordu. "Onu boğmaya hazır görünüyordun."

"Neydi o?" Astaroth karşılık verdi. "Neredeyse ağzının suyu akacaktı."

Dehşete kapılmış tonu abartılı görünüyordu. Elbette Calladia kadınlığın zirvesinde değildi ama bir erkeğin ondan hoşlanabileceği de ihtimal dışı değildi. "Bazı erkeklerin zevk sahibi olduğu ortaya çıktı," dedi. "Sen benim moda anlayışı olmayan vahşi bir cadalog olduğumu düşünüyorsun diye başkaları da aynı fikirde olacak değil ya."

"Ama sen moda anlayışı olmayan vahşi bir cadalozsun."

Sinirlenen Calladia olduğu yerde durdu ve elini adamın kolundan çekti. "Canın cehenneme."

Astaroth irkilmiş görünüyordu. "Ne?"

Yanakları hâlâ sıcaktı ama bu kez kızarmanın nedeni utançtı. "Sen beni çekici bulmuyor olabilirsin ama başkaları buluyor. Bu konuda acımasız olmana gerek yok."

Sanki kız gülünç bir şey söylemiş gibi gözlerini kıstı. "Senin çekici olmadığını ne zaman söyledim?"

"Oh, belki de modası geçmiş cadalog hakareti?"

"Hakaret değildi, sadece biraz şakaydı." Calladia'nın inanmayan bakışları karşısında Astaroth yüzünü buruşturdu. "Pekâlâ, modayla ilgili yorumlarımın nasıl tartışmalı olabileceğini anlayabiliyorum ama sen bunu umursamadığını açıkça belirttin. Bu seni neden rahatsız etsin ki?"

Aptalca güzel ağzından çıkanların yarısını bile duyuyor muydu? Calladia onun kendisini takip edip etmediğine tekrar caddede yürümeye başladı. "Moda umurumda değil," dedi. "Ama hangi dünyada bana cadalog demek iltifat sayılır?"

"Bu dünya," dedi ona yetişirken. "Kişisel bir marka oluşturmanın öneminden bahsetmemiş miydik? Mükemmel bir iş çıkarmışsınız."

Bakışları onu oracıkta derisini yüzmekle tehdit ediyordu.

Astaroth ellerini kaldırdı. "Belki de bunu kötü ifade ettim."

"Öyle mi düşünüyorsun? Görünüşe göre kafana yediğin o darbe sosyal becerilerini elinden almış - tabii başlangıçta varsa." Midesi aşağılanmayla çalkalanıyor, öfkesi damarlarında kıpkırmızı yanıyordu. Hecate adına, onu boynuzlarından tutup en yakın duvara çarpmak ve-

"Özür dilerim."

Yumuşak bir özür, başka hiçbir şeyin yapamayacağı bir şeyi başarmıştı. Calladia durdu, öfkesi şaşkınlığa dönüştü. "Ne?"

Astaroth bir elini saçlarının arasında gezdirdi ve soluk altın rengi katmanları siyah boynuzlarının üzerine dökülsün diye saçlarını karıştırdı. "İblislerin iltifat olarak kabul ettiği şeyleri başkalarının kabul etmeyebileceğini unutmuşum."

Calladia anlamadı. "Birine vahşi bir cadaloz demek iblisler için bir iltifat olabilir mi?" Sadece Sevgili Sfenks'in ne düşündüğünü hayal edebiliyordu.

-*Glimmer Falls Gazette* tavsiye yazarı şöyle derdi.

"Bana şeytani, acımasız, merhametsiz bir canavar dediler," dedi. "Ve tabii ki başka pek çok şey." Omuz silkti. "Bu, insanların benden korkmasına neden olan bir itibar geliştirdiğim anlamına geliyor. Bunu yüzüme söylüyorlarsa, bu korkuyu kabul edecek kadar bana saygı duyuyorlar demektir."

Calladia gözlerini kırptırdı. "Vay canına." Aklına gelen şey *berbattı*. "Yani beni aşağılayarak benden korktuğunu mu söylemek istedin?"

"Bu korku değil," dedi. "Sadece öfkene ve sağ kroşene sağlıklı bir saygı duyuyorum. Sana narin bir çiçekmişsin gibi davranmamı mı tercih edersin?"

Calladia hiçbir zaman narin bir çiçek olmamıştı ve olmayacaktı da. Ona baktı, düşmanca karşılaşmalarını bu baş aşağı iblis merceğinden yeniden hesapladı. Tartışmalarına hevesle katılıyordu ki Calladia bunu sevmediğinin bir işareti olarak görüyordu. Kızın verdiği her şeyi o da geri alıyordu.

Gerçekten de ona saygı duyduğunu ve idman maçlarında onu eşit olarak gördüğünü mü söylüyordu?

Başını iki yana salladı. Sam'in ona öğrettiği bir şey varsa o da erkeklerin kendilerini haklı, partnerlerini ise sürekli dezavantajlı durumda tutmak için kelimeleri çarpıttıklarıydı. *Kilo vermen gerektiği, sadece senin sağlığını düşündüğüm* şeklinde açıklanabilirdi. *Çok gürültücü ve tartışmacısın, kendini utandırırıyorsun ve arkadaşlarımdan sana benim gibi saygı duyduğundan emin olmak istiyorum.*

Yine de Astaroth'un yüz ifadesinde Sam'in alametifarikası olan hayal kırıklığından eser yoktu. Sam Calladia'yı idealindeki kadına dönüştürmeye çalışırken

-Gerçekten de narin bir çiçek olan Astaroth, ne kadar kaba ya da saldırgan olursa olsun onun kendisi olmasını istiyor gibiydi.

Şu anda bunu sindirmek çok zordu. Başı dönüyordu ve Kai her ne kadar hoş görünse de çıkma teklif edildiği için hâlâ gergindi. "İşte sana bir ipucu," dedi. "İnsan düzleminde, hoşlandığımız insanlara hakaret etmeyiz." Durakladı, Mariel'i hayalperestliği yüzünden nasıl küçümsediğini ve Themmie'nin Calladia'ya bazen nasıl "Rocky Balboa" dediğini hatırladı. "Ya da en azından şaka yapar gibi söyleriz." Sözlerini tekrarlardı, sonra aceleyle açıklığa kavuşturdu. "Benden hoşlandığınızdan değil elbette. Ama düşmanlarınıza saygı duyduğunuzu ifade etmenin daha iyi yolları var. Ya da her neyse."

"Not edildi." Astaroth onun yanına çöktü. Tekrar konuşmadan önce birkaç garip an geçti. "Pekâlâ, savaşçı kraliçem, nereye gidiyoruz?"

Calladia neredeyse ayağı takılıp düşüyordu. İçinden bir kahkaha patladı. "Az önce bana ne dedin sen?"

Astaroth ona çarpık bir gülümseme verdi. "Ben yeni bir dönüş hedefliyordum saygı unsurunu daha fazla ifade edecek *şiddet yanlısı* bir *cadaloz*."

Oh, canım. Bunu olması gerekenden çok daha fazla sevmişti. Nabzının hızlanmasına rağmen hafifçe, "çalışmaya devam edeceğiz," dedi. "Ve Red Deer'a gidiyoruz, şu sondaki bina. Görünüşe göre ipuçlarını dağıtmanın yanı sıra şehirdeki en iyi öğle yemeğini de veriyorlar." Aptalca ya da değil, onu tekrar dürtmekten kendini alamadı. "Sana Kai'nin yardımcı olduğunu söylemiştim." "Hmm." Astaroth'un çenesi çalıştı. "Ne kadar yardımcı olacağımızı göreceğiz. Öğrenmekten korkuyorum Bir kurt adamın iyi yemek olarak gördüğü şey."

Tam bir züppe. Anlık çatışmanın geride kalması ve sohbetlerinin yeniden şakalaşma moduna geçmesiyle Calladia kendini daha iyi hissetti. "Umarım sipariş ettiğiniz şey iğrençtir," dedi.

Nefes nefese kaldı. "Düşmanlığınız beni yaralıyor."

Calladia gülme isteğiyle savaşarak dudağını ısırdı. "Güzel. Biraz yara alabilirsin."

"Beyin hasarı senin için yeterli değil mi?" "Hâlâ konuşuyorsun, belli ki yetmiyor."

Astaroth bir elini göğsüne vurdu. "Savaşçı kraliçe ölümcül bir darbe indirdi."

Calladia bu kez gülümsemesini elinin içine saklayarak burnunu kaşıyormuş gibi yaptı.

Kızıl Geyik'in bir otel/restoran olduğu, tabelasında ücretsiz Wi-Fi ve kontinental kahvaltı reklamı olduğu ortaya çıktı. Pencerede neon kırmızı bir BOŞLUK tabelası parlıyordu. İki katlı binanın kütük duvarları ve eğimli bir çatısı vardı ve ön kapı boynuz raflarıyla çerçevelenmişti.

Rustik görünüm içerde de devam etti. Lobi ağır, el oyması ahşap mobilyalarla doluydu ve duvarlarda daha fazla boynuzla karışan duvar halıları vardı. Şöminenin üzerine doldurulmuş bir kurt başı monte edilmişti.

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" Calladia öfkeyle kafasına bakarak sordu. "Themmie burada olsaydı çıldırırdı." Calladia da öyle olabilirdi. Themmie'yle Glimmer Falls Çevre Kulübü'nde tanışmıştı ve yerel ekosistemi koruma konusunda ortak bir tutkuları vardı. "Biri kışkırlarını avlarsa belki kaçak kurt avcıları iki kere düşünür," diye homurdandı.

Resepsiyondan bir ses geldi. "Gerçek değil, söz veriyorum. Boynuzları da sahte."

Calladia ilk başta kimseyi görmedi. Sonra duvardan bir kadın figürü çıktı, erimenin tersine dönmesi gibi bir süreçti bu. Teni neredeyse kütüklerle aynı tondaydı ve saç çizgisini ağaç kabukları kaplıyordu. Bir dryad, ağaçla birleşebilen bir ağaç perisi. Siyah üniforma bir gömlek giymişti ve koyu yeşil gözleri geniş ve abartılı bir şekilde kırılmıştı.

Calladia masaya yaklaşarak, "Bunu duyduğuma sevindim," dedi. "Ben de Welp'e tuzlu bir şeyler yazmak üzereydim."

Kurbağa güldü. "Eğer bu gerçek olsaydı burayı yerle bir eden ilk kişi ben olurum. Yerel kurtadam sürüsünün tuhaf bir mizah anlayışı var." Başını eğdi ve kalın siyah saçlarından bir tutam omzunun üzerinden kayarak BRONWYN yazan isim etiketini okşadı. "Oda mı arıyorsunuz?"

"Öğle yemeği, aslında." Calladia parmaklarını kalçasına vurdu, arayışa devam etmek için şimdiden huzursuz hissediyordu. "Ve yaşam cadısı Isobel'e ulaşmak için talimatları takip ediyoruz. Nerede olduğunu biliyor musun?"

Bronwyn inledi. "Hâlâ adresini vermeyi reddediyor mu?" Masanın arkasından çıkıp Calladia ve Astaroth'a gelmelerini işaret etti. "Sizi yerleştirelim, ben de bir sonraki adımınızın ne olması gerektiğini görmek için notlarımızı kontrol edeyim."

Başka bir doldurulmuş kurt kafası yemek odasına başkanlık ediyordu. Bunun camdan gözleri şaşmış olduğundan komik bir hava veriyordu ve ağzının bir tarafından kırmızı keçeden bir dil çıkmıştı. Altında bir sehpa, köşede de şöminenin yanında bir bilardo masası vardı. Kükreyen bir ateş, çizik ahşap döşeme tahtalarının üzerinde neşeli bir parıltı yayıyordu.

Bronwyn onları bir masaya götürdü ve menüleri uzattı. Calladia bir panini sipariş ederken, Astaroth somon balığında karar kıldı, ki bu da onun kendini beğenmiş kışından beklemesi gereken şeydi.

Bronwyn gittikten sonra Calladia dirseklerini masaya dayadı ve eğildi. "Somon, ha? Benim paramla mı?"

"Sana geri ödeyeceğime söz verdim." Astaroth son derece sakın ve son derece muhteşem görünüyordu ve Calladia her ikisi için de ondan nefret ediyordu, neredeyse o sabah diş fırçasını paylaşmasına izin vermekten nefret ettiği kadar. Kendisi saç baş dağınık, pis kokulu bir haldeyken, Astaroth bir derginin kapağından fırlamış gibi görünüyordu. Bir iblis olduğu için kirli sakalı yoktu ve sarı saçları şık bir şekilde taranmış gibi görünüyordu. Daha da kötüsü, hâlâ güzel kokmayı başarıyordu; ter kokusu, çam ağaçları ve egzotik baharatlardan oluşan doğal kokusuyla birleşiyordu. Calladia dere kenarında göbeğini silmişti ve hâlâ kollarını çok yukarı kaldırmaktan çekiniyordu.

Onu içine atacak bir çamur çukuru bulmalı.

Aslında adamın ona geri ödeme yapmasından endişe etmiyordu. Sigorta evin kaybını karşılayacaktı ve bir Cunnington olarak bir güven fonu vardı. Hak sahibi annesine benzemek istemediği için inatla içine dalmayı reddettiği bir güven fonu, ama bu müthiş bir güvenlik ağıydı ve buna sahip olduğu için ayrıcalıklı olduğunu biliyordu.

Bir yandan ailesinin servetinden faydalanırken bir yandan da yetiştirildiği şeyden nefret etmek rahatsız edici bir dengeydi. İkiyüzlü müydü? Muhtemelen öyleydi. Ama Astaroth'a da söylediği gibi, iyi bir insan değildi, sadece orta halli biriydi.

Yüksek sesli bir zil sesi havayı böldü ve ikisi de sıçradı. Astaroth cebini karıştırdı ve telefonunu çıkardı. "Tüm bu uçaklarda ne oluyor?" diye sordu gözlerini kısarak. "Neden bu iğrenç sesi çıkarıyor?"

Calladia telefonu kapıp ekrana baktı ve hemen ardından nefesi kesildi. "*Annem yazıyor!*"

Hangisinin daha şaşırtıcı olduğundan emin değildi: Astaroth'un bir lav çukurundan tamamen şekillenmiş olarak çıkmasına karşın bir annesi olması mı, yoksa rehberinde annesinin *anne* olarak kayıtlı olması mı? Calladia annesinin iletişim bilgilerini on yıl önce *Cynthia Cunnington* olarak değiştirmişti.

Astaroth görünüyordu. "Hatırlamıyorum."

Calladia bu fırsatın kaçmasına izin vermeyecekti. Cevap vermek için ekrana dokundu, hoparlör düğmesine bastı ve sonra telefonu Astaroth'a uzattı. "Devam et," diye fısıldadı. "Bazı cevaplar alabiliriz."

Astaroth telefonu nazikçe aldı. "Evet, alo?" dedi telefonu kulağına götürerek.

"ASTAROTH!"

Astaroth bu yüksek sesli ünlem karşısında irkildi ve Calladia bir kahkaha attı. "Hoparlörde," diye mırıldandı. "Masanın üzerine koy."

Ona azarlayıcı bir bakış attı. "Bu o," dedi.

"Belli ki sensin," dedi Astaroth'un annesi tanımlanamayan bir aksanla. "Konseyden atılmanla ilgili duyduğum şey de ne? Kendilerini ne sanıyorlar bilmiyorum -kendilerini ne sandıklarını çok iyi biliyorum, kendini beğenmiş küçük solucanlar- ama sen onlardan bin tanesine bedelsin. Seni neden sürgün ettiler?"

Astaroth telefona masadan fırlayıp onu ısıracakmış gibi baktı. "Şey... iblis yüksek konseyi mi?" dedi kararsızca.

"Suçlunun Moloch olduğunu duydum," diye devam etti kadın. "Onun bağırsaklarını kuş tüyü bir boa gibi giyeceğim, sana yemin ederim.

Öğrenmediler, değil mi?" Astaroth iyice korkmuş görünüyordu ve Calladia onu suçlamadı.

"Neyi öğrenmek?"

Annesi alay etti. "Aptalı mı oynuyorsun? Gerçekten mi?"

Astaroth şakaklarını ovuşturdu ve Calladia baş ağrısının onu yine rahatsız edip etmediğini merak etti. "Özür dilerim," dedi. "Olaylı birkaç gün oldu. Benimle dalga geçer misin?"

"Moloch'un melezler hakkında ne düşündüğünü biliyorsun," dedi. "Senin yarı insan olduğunu öğrenmedi, değil mi?"

Calladia'nın çenesi düştü. Astaroth *neydi*?

OceanofPDF.com

ON BEŞ

I“İ-AÇIKLA BENİ?” ASTAROTH ŞAŞKIN BİR ŞEKİLDE TELEFONA BAKARAK SORDU. İblis-insan melezleri nadirdi. Bazıları ölümlü ebeveynlerine çekmiş ve Dünya’da yaşarken, diğerleri iblis düzleminde yaşıyordu. Yine de köktendinci iblisler tarafından saygı görmüyorlardı ve hiçbir siyasi güç elde edememişti.

Astaroth kendisi hakkında bir şey biliyorsa, o da her zaman güç peşinde olduğuydu. Tam kanlı bir iblisten başka bir şey olmasının imkânı yoktu.

Değil mi?

"Dinliyor musun ki?" Annesi olduğu anlaşılan kadının sesi sinirli geliyordu. Ve Lucifer, annesini nasıl hatırlamazdı? Elbette, hafızası uzun zaman önceki olaylar için bile zayıftı ama bir ebeveyn insanın hayatının oldukça önemli bir parçasıydı. "Gücünün itibarına dayandığını biliyorsun," dedi. "Duygusal bir patlama yaşamadın, değil mi? İnsani özelliklerini maskeleyi çok iyi başarıyordun."

İnsan özellikleri. Duygusal patlamalar.

Astaroth terlemeye başladı. Saf kan bir iblis olduğunu, boynuzlarının ve ölümsüz yaşam süresinin bunu kanıtladığını haykırmak istiyordu ama bunun pek bir anlamı yoktu. Birçok melezin küçük boynuzları varken ya da hiç yokken, diğerlerinin normal boynuzları vardı. Ve bazılarının yaşam süreleri sınırlı olsa da, ölümsüz melezler de vardı. Genetiğin tuhaflıkları, bir iblisin türünün dışında üremesi durumunda bir dizi olasılık yaratmıştı.

Şakakları zonkluyordu. İnkâr çığlıkları atmak, belki de bir şeyler fırlatmak istedi. Eğer bu bir şekilde tam kanlı olduğunu kanıtlayacaksa tüm odayı parçalamak istedi.

Ama bu duygusal bir patlama , değil mi?

Calladia'nın geniş kahverengi gözleriyle karşılaştı. Onun hissettiği kadar şaşırmış görünüyordu. En azından bu rahatlatıcıydı ama yine de gerçek bir iblis rahatlık istemezdi, değil mi?

Yarı insan.

Belki uçarılığının suçlusu başına aldığı darbe değildi. Ama eğer o bir melezse. Lucifer, ne kabus ama.

En geleneksel iblisler insanları, iblis ekosistemini sürdürmek için gerekli olan ama saygıya layık olmayan bir av türü olarak görüyordu. Astaroth iblis düzleminde melez haklarını her zaman desteklemişti ama bu bir şey ifade etmiyordu, değil mi? Genetik çeşitliliği teşvik etmek pratikti. Ve eğer ölümlüler onu çoğunlukla Dünya'da yaşamaya ikna edecek kadar ilginçse, bu onları nasıl manipüle edeceğini daha iyi öğrenmek için bir taktikti, değil mi?

Yoksa bu gerçek nedeni örtbas etmek için söylenmiş bir yalan mıydı: Astaroth'un insanlarla bir yakınlık hissetmesi?

Gerçeğin sorunu, bir kez yüzünüze yumruk atacak kadar cesur olduğunda, görmezden gelmenin imkânsız olmasıydı. Sayısız argüman öne sürebilirdi ama Astaroth çalkantılı iç dünyasını gözden geçirdiğinde, bu vahiy ona gerçekmiş gibi *geliyordu*. Başkalarına neşeyle yalan söylese de, kendine yalan söylemek istemiyordu.

Gerçekliği kendi ekseninde kaymıştır.

"Yani?" Hoparlörlerden annesinin sesi yükseldi. "Yüksek konsey senin ne olduğunu öğrendi mi?"

Yeni ifşaatlar bir yana, hâlâ yol almaları gereken bir konuşma vardı ve Astaroth henüz hafızasını kaybettiğini itiraf etmek istemiyordu. "Sanmıyorum," dedi. Teknik olarak doğrudu, çünkü herhangi bir kanıt olmadan tahminde bulunmak imkânsızdı. Boğazını temizledi. "Ne duydun?"

"Seni yüksek konseyden uzaklaştırdılar ve yakında iç organlarını çıkaracakları Dünya'ya sürdüler, ama geri kalanını bilmedikleri sürece bu küçük bir aksilik. Seni kısa sürede tekrar iktidara getireceğiz. Kimse bana ve benimkilere davranamaz, ve eğer Moloch

Lilith ismini ona memnuniyetle hatırlatacağım." Kıkırdadı. "İsmim kemiklerinde yankılanana kadar onu tekrar tekrar derisine kazıyacağım."

Lilith.

Bu isim, kızıl saçlarının arasından güneş ışığı süzölürken ona doğru eğilmiş bir kadın yüzünün anısını canlandırdı. Astaroth o zamanlar küçüktü, kadının kucağına oturmuş, siyah boynuzlarına huşu içinde bakarken kadın ona fetihlerinin hikâyelerini anlatıyordu. *Bir gün, demişti saçlarını okşayarak, boynuzların benimkilerden bile daha büyük olacak ve yok etmek için kendi düşmanların olacak.*

Başka bir şey istememişti.

Anılar, bir ressamın elinde yuvarlanan karolar gibi oradan döküldü, doğru sırayla bir araya getirildiğinde geçmişinin mozağını oluşturacak parlak parçalar. Lilith'i kürkler içinde, sırtında bir kılıçla, saçları karla kaplı bir tepede ateş gibi parlarken hayal etti. Lilith kâğıt oynuyor ve rakibinin eline bir bıçak saplıyor, sonra da adamın çığlıkları arasında Astaroth'a hile başarılı olmazsa şiddetin her zaman bir seçenek olduğunu söylüyordu. Lilith deri ciltli bir kitaba bir şeyler karalıyor, saçları karmakarışık, kendi kendine dokunaç mızrak dövüşü ve AO3 diye bir şey hakkında kıkırdıyordu.

Lilith yanaklarını avuçluyor, soluk mavi gözleri sevgi ve delilikle parlıyor. *Senin ne olduğunu asla öğrenmemeliler, yoksa oğlum olarak mirasını ele geçiremezsin.*

"Benimle dalga geçiyor olmalısın," diye fısıldadı Calladia masanın öbür ucundan. "Lilith, hani şu süper yaşlı ve korkunç iblis Lilith mi?"

Lilith ünlüydü, şimdi hatırladı. Düzlemler boyunca korkulan ve saygı duyulan, büyük yaşı, deliliğı ve öngörülemeyen, genellikle şiddetli davranışlarıyla ünlü. Onun oğlu olmak gerçekten de bir mirastı.

"Kimdi o?" Lilith sordu. "Yanında biri mi var?" Calladia gözlerini büyüttü ve başını salladı.

Astaroth hâlâ Lilith'in patlattığı bombaların etkisindeydi. "Hayır, sadece ben," dedi, sesinin ne kadar inandırıcı gelmediğini görünce yüzünü buruşturarak.

Hattan bir çığlık ve el çırpma sesi geldi. "İ Kimmiş o? En azından türünü söyle. Erkek mi, kadın mı, yoksa başka bir şey mi? İsimleri ne? Ya da

eğer bir grup söz konusuysa, onların isimleri."

Bundan kaçış yoktu. Astaroth Calladia'ya baktı ve kaşlarını kaldırarak sessizce izin istedi. Calladia yüzünü buruşturdu, sonra başını salladı.

"İnsan," dedi. "Calladia adında bir cadı." Sarı saçları ve kahverengi gözleriyle rüyalarına giren, son derece sinir bozucu, son derece gaddar bir cadı. Geçmiş yüzyıllarda, orduları savaşa götüren, onun deyimiyle gerçek bir savaşçı kraliçe olurdu.

Şimdi sadece onunla savaşmasını istiyordu.

"Calladia." Lilith heceleri tekrarladı, aksanıyla kulağa daha ağır gelen bu aksanın zaman içinde öğrenilen ve terk edilen yüzlerce dilin eşsiz bir karışımı olduğunu şimdi anlayabiliyordu. "İnsanlarla zina yapmayı her zaman sevmişsindir. Belli ki bunu benden almışsın." Hülyalı hülyalı iç çekti. "Spermiyle katkıda bulunan o gezgin ozan, sonuçları görmek için etrafta kalmasa bile yetenekliydi."

Calladia neredeyse su içerken boğuluyordu. *Zina mı?* diye mırıldandı.

Evet, lütfen, diye düşündü, bilgi ve duygu akışından başı dönüyordu.

"Umarım bu cadı hak ettiğin kadar güzel, hilekâr ve ölümcüldür," dedi Lilith. Dilini şaklattı. "Birkaç yüzyıl önceki o insan gibi. Kimdi o, benim sevdiğim? Zehirleyen mi?"

"Lucrezia Borgia," dedi Astaroth şaşkınlıkla, ismi eterden çekip çıkararak.

Calladia bir elini ağzına götürdü ve sessiz bir ciyıklama sesi çıkardı.

Lilith kıkırdadı. "Çok hırçın bir kadın. Çok alıngan. Kardeşi de öyle.

Adı neydi?"

"Cesare," Astaroth dedi, geri çağırma dim ANILAR

. yozlaşmış, kırmızı cüppeli kardinallerle cinsel eğlenceler.

Calladia parmaklarının arasından, "İnanılmaz," diye mırıldandı. "Senin hayatın bir televizyon programı olmalı."

"O sandviçin ortasındaki et olmak benim için de sorun olmazdı," dedi Lilith. "Seni paylaşmaktan çekinmemeleri çok hoş."

Calladia masaya peçeteliği şingırdatacak kadar sert vurdu. "Hem Cesare hem de Lucrezia Borgia'yla mı birlikte oldun?" diye fısıldadı. "Ayrı ayrı mı, yoksa ..."

Astaroth yüzünü buruşturdu. "Şu an iyi bir zaman değil," dedi annesine. "Öğle yemeği yiyoruz."

Lilith cooed. "Bir randevu! Ne güzel. Seni yeniden sosyalleşirken görmek güzel. O yavruyu aldığından beri... ne zamandı? Sekiz yüzyıl önce mi? On iki mi? Lucifer yılların birlikte aktığını bilir."

Astaroth'un onun neden bahsettiği hakkında hiçbir fikri yoktu. "Ben sadece altı yüzyıl yaşıyım."

"Akıl hocalığı görevini çok ciddiye aldın," dedi. "Sana her zaman safkan iblislerin bile bazen eğlenmeye izinleri olduğunu söyledim. Özellikle de deliliği benimsersen!" Lilith durakladı. "Yoksa bunu sadece kendime mi söyledim?"

Astaroth'un başı acıyla zonkladı. Dünya döndü ve masanın kenarlarını kavradı.

"Astaroth?" Lilith sordu. "Hâlâ orada mısın?"

"Astaroth?" Calladia daha yumuşak bir tonda tekrarladı, endişeli görünüyordu. Elini onunkinin yanındaki masanın üzerine koydu.

Alnında boncuk boncuk soğuk terler birikti. Aniden çok fazla şey olmuştu. Anıların akını, annesinden gelen sürpriz bir telefon, sonunda iblis yüksek konseyinde bir pozisyon elde ettiğini öğrenmesi ve bunu kaybetmesi, *yarı insan* ifşasından bahsetmeye bile gerek yok.

Bir iniltiyi bastırdı ve Calladia'ya bakarak sessizce yardım için yalvardı.

Calladia telefonu eline aldı. "Üzgünüm, yemek geldi," dedi Lilith'e. "Gitmem gerek!"

"Oh, pekâlâ," dedi Lilith. "Yemeğinizin tadını çıkarın muhabbet kuşları. Ama merak etmeyin, Moloch'un amaçları hakkında daha fazla şey öğreneceğim. Birlikte bir strateji üzerinde çalışacağız. Siz daha ne olduğunu anlamadan yüksek masaya geri döneceksiniz ve ben de kafatasından yapılmış dekoratif bir kadehten Moloch'un kanını içiyor olacağım." Telefona doğru öpücük sesleri çıkardı. "Yakında konuşuruz!"

Hat kesildi.

Astaroth gözlerini telefona dikti. Çok hızlı nefes alıyordu, bu yüzden bir elini diyaframına bastırdı, derin bir nefes aldı ve yavaşça verdi.

"İşte." Calladia suyu ona doğru itti. " gibi görünüyorsun."

"Asla içmem," diye homurdanarak bardağın tamamını içti. Baş ağrısının çılgınca zonklaması hafiflemeye başlamıştı ama hâlâ başı dönüyordu.

Dokuzların Astaroth'u. *Yarı insan* Astaroth. Bu iki fikir birbirine o kadar zıttı ki, ikisini aynı anda aklında tutmak zordu.

Ve Lilith, kadim ve meşhur akli dengesi yerinde olmayan dişi şeytan, onun annesi! Calladia boğazını temizledi. "Yemek geliyor."

Astaroth dik oturdu, içindeki kargaşayı göstermemeye kararlıydı. Dryad Bronwyn elinde dumanı tüten yemek tabaklarıyla göründü ve teşekkürlerini mırıldandı.

Bronwyn gittikten sonra Calladia salatasını çatalıyla mızrakladı. Çiğnedi ve Astaroth'a bir sorgulamanın yakın olduğunu gösteren klinik bir gözle baktı. Astaroth kendini destekledi ve somonu gönülsüzce dürttü.

"Ee," dedi Calladia sonunda. "Annen Lilith. Lilith gibi."

"Öyle görünüyor." Somondan bir ısırik aldı ve takdirkâr bir ses çıkardı. "Bu oldukça güzel. Acaba bu turşunun tarifini paylaşmak isterler mi?"

Calladia onun saptırma girişimini görmezden geldi. "Üniversitedeyken bütün bir ders saatini Lilith hakkında konuşarak geçirmiştik. Genel eğitim dersiydi, Gezegenler Arası Tarih 101: Seks, Şiddet ve Yaramazlık. Ona Tüm Şeytanların Anası diyorlardı."

Bu lakap tanıdıktı ve içinde bir küçümseme dalgası uyandırdı. Bunu *çok* duyduğunu fark etti. "Bunu başarmak için çok meşgul olması gerekirdi. Ayrıca yaşlı ama *o kadar* da yaşlı değil." Lilith binlerce yıldır ortalığı kasıp kavuruyordu ama Lucifer'in iblis düzlemini ne zaman kurduğuna dair kimsenin bir tahmini bile yoktu.

Calladia, "Görünüşe göre en az bir iblisin annesi," dedi.

Astaroth çatalı canını acıtacak kadar sıkı. "Şimdi onu biraz hatırlıyorum," dedi. "Sesi... beni hastanelerden uzak durmam konusunda uyaran oydu. Ne olduğumu öğrenemeyeceklerini söylemişti." Boğazı düğümlendi. "Görünüşe göre bir *melez*." Bu kelime diline ekşi gelmişti.

Nasıl olmuştu da tüm anlamlı anılar kafasından uçup gitmiş ve geriye sadece rastgele parçalar kalmıştı? Gerçekte ne olduğuna dair hiçbir fikri yoksa Avrupa'da yemek yediğini, savaştığını ve zina yaptığını hatırlamasının ona ne faydası vardı?

"Belki de bu yüzden bu kadar çok yiyor ve uyuyorsun," dedi Calladia bir lokma yemeğin etrafında. "Bu insanın yarısı."

Genetiği hakkında konuşmak istemiyordu, özellikle de onu aynı ölçüde sinirlendiren ve büyüleyen insanla, bu yüzden Astaroth bunun yerine kavga karar verdi. "Sofra adabın berbat."

Calladia gözlerini kıstı, sonra masanın diğer ucuna uzanıp parmağını Astaroth'un somonunun sosunun bulunduğu ramekine daldırdı. Gözlerini kırpmadan parmağındaki sosu yüksek sesle emdi. Astaroth dehşete düşmüş ve tahrik olmuş bir halde ağzı açık kaldı. Hakimiyetin bir ifadesi olarak, alışılmışın dışındaydı ama etkiliydi. Adam eldiveni fırlatmış, o da yerden almıştı. "Korkunç bir davranış," dedi adam, gözleri pembe dudaklarının parmağına dolandığı yere kayarak. "Gerçekten üzücü."

Calladia parmağını ağzından çıkardı. "Sofra adabım hakkında bu kadar konuştuğumuz yeter," dedi. "Annenin Lilith olduğu, yarı insan olduğun ve Borgias'la bir ilişkin olduğu gerçeğinden bahsedelim, ki bunu net bir şekilde hatırlıyorsun."

"Onlardan bahsedince hatırladım." İştahı kaçmıştı ama yapacak daha iyi bir şey bulamadığı için somonunu küçük parçalara ayırmaya başladı. "O zamanlar gençtim, bir asırdan daha az bir yaşıyordum ve Papalık Devletleri'nde insan davranışlarını inceliyordum." Daha puslu anılar ortaya çıktı ve baş ağrısının kalan yankılarının ötesinde onlara odaklanmak için gözlerini kapattı. "Beni oraya annem gönderdi. İnsanların neler yapabileceğini görmem gerektiğini ve Kilise'nin en kötü davranışları görmek için en iyi yer olduğunu söyledi."

"Bu çok ilginç," dedi Calladia, "ama Borgia kısmını geçemiyorum. Gerçekten ikisiyle de çıktın mı?" Neredeyse ağzı sulanarak eğildi. "Bunu çıkmak olarak sınıflandırabilir miyim bilmiyorum..." Kırmızı saten çarşaf lar ve çıplak bir ten hayal etti, ama altındaki kişiye odaklanmaya çalıştığı nda O anıda sadece Calladia'nın yüzünü gördü.

Lucifer, bu hiç iyi değildi. Cinsel susuzluk kaygan bir yokuştu. Yakında kendini -korkuların *korkusu*- cadıyı arzularken bulabilirdi.

Astaroth sandalyesinde kıpırdanarak çıplak Calladia'nın görüntüsünü zihninden uzaklaştırmaya çalıştı. "Biraz eğlendik, hepsi bu."

Alay etti. "Tarihin en kötü şöhretli iki entrikacısı ve katiliyle takılmak diye buna mı diyorsun? Hadi ama, drama kraliçesi. Bana kirli detay ları ver. Aynı ayrı mıydı? Yoksa aynı anda mı?"

Astaroth bugünlerde pek bir şey bilmiyor olabilirdi ama Calladia'nın ahlaki vicdanının ensest üçlü ilişkilere göz yumacak kadar geniş olmadığı ndan şüpheleniyordu. "Bir centilmen sevişmez ve söylemez," dedi ağırbaşlı bir ses tonuyla.

Calladia bir elini ağzına götürdü. Kekeleyerek, tiz bir ses çıkarıyordu ve Astaroth'un kahkaha olduğunu anlaması bir an sürdü. Omuz ları titriyordu ve gözleri neşeyle parlıyordu.

Astaroth hayranlık ve kızgınlık arasında gidip geliyordu. Çok seyrek gülüyordu ve hiçbir zaman şampanya gibi hafif ve sarhoş edici kıkırdamalar yapmıyordu. Ama gülünecek ne vardı ki? Hayatı darmadağın olmuştu ve az önce kafasına -bu kez mecazi anlamda- varoluşunun nasıl işleyeceğini bilmediği ayrıntılar ıyla vurulmuştu.

"Bu hiç komik değ il," diye tersledi.

"ama," dedi parmaklarının arasından. "Borgias ile üçlü yapmışsın!"

Pekâlâ, belki de ahlaki değ erleri o kadar genişti. Onun etrafında daha fazla zaman geçirecekse bu iyi bir şeydi, çünkü hedonizmle ilgili daha fazla anısı olacaktı.

Onunla daha fazla zaman geçireceğ inden değ il. Bu, aptalca bir fikir yüzünden isteksizce giriştiğ i kısa bir maceraydı.

sorumluluk. Görevini yerine getirdikten sonra kendi hayatına dönecek ve onu geride bırakacaktı.

Bu düşünce göğsünü ağrıttı. Bir şekilde kaburgasını kırıp kırmadığını merak ederek göğüs kafesini ovuşturdu.

Astaroth cevap vermeyince Calladia "Özür dilerim," dedi. Derin bir nefes aldı ve yavaşça dışarı üfledi. "Gülmemeliydim. On altıncı yüzyılın en cesur çapkınıyla takıldığıma inanamıyorum."

Kaşlarını çattı. "Melez olduğumu nasıl hatırlamam?" diye ağzından kaçırdı. "Ya da yüksek konseyin bir üyesi olduğumu? O lanet olası pozisyonu yüzyıllardır arzuluyordum ve şimdi elde ettiğimi muyum?" Şakağı tekrar zonkladı ve tabağına çatalı saplayarak yüksek sesli metalik bir çığlık çıkardı. "Lucifer, bu bir felaket."

"Bu nasıl bir felaket? Her geçen gün daha fazla şey hatırlıyorsun."

Astaroth sinirli bir ses çıkardı ve tabağı tekrar dürttü. "Çok fazla iblis melezi yok ve onlar hakkındaki hisler her zaman karmaşık olmuştur. En nüfuzlu iblislerden bazıları onları gerçek iblis olarak görmüyor ve daha önce hiç bu kadar güçlü bir iblis olmamıştı."

"Sana kadar," dedi Calladia. "Bu memnuniyet verici olmalı."

Öyle olmalıydı ama değildi. "Nasıl, güç kazandığımı hatırlayamazken? Nasıl ve neden kaybettiğime dair hiçbir fikrim yokken? Sırrım ortaya çıkarsa bir daha asla nüfuz sahibi olamayacağımı biliyorken?" Bir düşünce onu yakaladı ve buz gibi bir dehşet dalgası kaburgalarını sardı. "Ya öğrenirlerse ve ben de bu yüzden buradaysam?"

Yarı iblislerin tartışmalı olduğunu söylemek sadece başlangıçtı. İblis düzleminde çok fazla kurumsal destek olmadan da olsa yaşayıp gelişenler olsa da, diğerleri düzlem dışında yaşamaya gönderilmiş veya tamamen reddedilmişti. Kalanlar ise boynuz ve ölümsüzlük gibi daha şeytani özelliklere sahip olma eğilimindeydi.

Melez zihinler zayıftır, demişti biri ona bir keresinde, tarih boyunca yankılanan alaycı sözler. İnsan zaafının iblis toplumunu şekillendirmesine nasıl izin verebiliriz? Sadece güçlüler güçlülere liderlik edebilir.

Bunu kim söylemişti? Moloch mu? Başka bir iblis mi?

Astaroth çatalını tabağın üzerinde bir kez daha gezdirdi, sonra da bir kılıcı olmasını ve gerçekten bir şeyler öldürebilmeyi dileyerek çatalının ucunu somon balığına defalarca batırdı. Guruldayan midesine ve ağrıyan başına lanet olsun. Zayıf beynine lanet okudu, insan mirasına ve bunun ona kazandırdığı zayıflığa lanet okudu, Moloch'a, İblis Yüksek Konseyi'ne ve sayısız başka kötü sürprizi sakladığına şüphe olmayan geçmişin büyük, esneyen genişliğine lanet okudu. Tüm lanet evrene lanet olsun!

Calladia, "Eğer sizi bu yüzden kovdularsa," dedi, "o zaman yüksek konseyin çağa ayak uydurması gerekir. Ayrımcılığa dayalı haksız fesih davası için yalvarıyorlar."

"Amerikalılar ve sizin davalarınız," diye homurdandı Astaroth. "Kılıçlar anlaşmazlıkların çözümünde daha etkilidir."

"Oh, evet, insanları şişleyerek yeni bir hoşgörü çağını teşvik edelim. Mükemmel seçim."

Astaroth somonu daha sert bir şekilde bıçaklayarak korkunç bir metal gıcırtısı çıkardı.

Calladia onun bileğini tutarak telaşlı hareketlerini yatıştırdı. "Yemeğini ye. Dürtmeyin."

Astaroth hareketsiz kaldı ve parmağının nabzını kapladığı yere baktı. Ona daha önce hiç bu şekilde dokunmamıştı. Yakın mesafede sıkışıp kalmaktan kaynaklanan tesadüfi fırçalamalar olmuştu ama bunların hepsi pratik ve kişisel olmayan şeylerdi.

Ama bu. Bu
yeniydi.

Teni, iblis sıcağına karşı serindi, tedirginliğini yatıştıran bir merhemdi. Tırnakları kısa törpülenmişti ve nasırların tenine sürtünmesi onun gücünü gösteriyordu.

Onda da bir yumuşaklık vardı, çene çizgisinin yumuşak eğiminde ve ayrık dudaklarının kıvrımında yankılanıyordu. Titredi, dudakların gövdesinin üzerinde öpücükler bıraktığını hayal etti, her biri göğsünde yanan öfkeli ateşi serinleten bir sonbahar yağmur damlasıydı. Bu tatlı rahatlamayı ölmek üzere olan bir adam gibi kana kana içecekti ama bunun asla yeterli olmayacağından şüpheleniyordu.

Calladia elini geri çekti ve boğazını temizledi. "Komplo kurmak tok karnına daha iyi, değil mi?" diye sordu sandviçini kaparken. Yanakları bir dakika öncesine göre daha pembeydi. "İblis toplumunu elden geçirmek Isobel'i bulup hafızanı geri kazanana kadar bekleyebilir."

Kadın panini'den doyurucu bir ısırık alırken Astaroth aptalca başını salladı. Daha önce hiç ekmeği kıskanmamıştı. "Komplo kurmak," diye tekrarladı. "Doğru." Kız dudaklarını yaladığında, Astaroth da refleks olarak aynı hareketi yaptı.

Calladia yemeğin ortasında durakladı. Gözleri adamın ağzına kayd.

Ana kapı açıldı ve erkek seslerinden bir koro ana lobide yankılanarak o anı bozdu. Astaroth içeri kimin girdiğini görmek için başını çevirdi ve kaşlarını çattı.

Terden kararmış yeşil rugby formaları giymiş bir grup çok uzun boylu, çok kaslı adam gülüyor ve birbirlerinin sırtını sıvazlıyordu. Ne kadar kıllı olduklarına bakılırsa, kurtadam olmalıydılar; ortalarındaki Kai'nin görünüşü de bu fikri destekliyordu. Astaroth ani bir nefretle gözlerini kıstı.

Diğer her şeyle birlikte kurtadamlara da lanet olsun. Bu kadar büyük olmak zorunda mıydılar?

Calladia, "Sanırım bu yerel bir sürü," dedi.

Birisi kükrerken Astaroth hoşnutsuz bir ses çıkardı. "Gürültücüler, değil mi?"

Calladia kıs kıs güldü. "Az önce gelen haber: Yaşlı huysuz, gençleri çok gürültücü buluyor. Hikaye altıda."

Astaroth bakışlarını ona çevirdi. "Ben huysuz biri değilim. Ve uygunsuz miktarda gürültü yapıyorlar." Astaroth'un söylediğini kanıtlamak istercesine, kurt adamlar bir çember oluşturup ilahi söylemeye başladılar ve kollarını birbirlerine dolayarak ileri geri sallanmaya başladılar.

"Elbette, Zaman Baba," dedi Calladia. "Çocukların bahçenizden çıkmasını isteyen altı yüz yaşında bir huysuz olduğunuzdan değil."

"Benim çimenliğim yok. Londra'da bir daire, hatırladın mı?"

Kurt adamlar bir çığlık atarak Bronwyn'i takip ederek yemek odasına doğru gürültülü bir şekilde ilerlemeye başladılar.

"Bu tur benden," dedi Kai. Calladia'yı gördüğünde olduğu yerde durdu. "Bir öngörü!" diye ilan etti, bir elini göğsüne vurarak. "Adil Calladia, yollarımızın tekrar kesişeceğini biliyordum."

"Çünkü ona öğle yemeğini burada yemesini sen söyledin, seni ahmak," diye mırıldandı Astaroth nefesinin altında. Çatalını kavradı ve Kai'nin boynuna saplandığında nasıl görüneceğini hayal etti.

Eğer Kai onu duyduysa -ki kesinlikle duymuştu, kurt adam duyuları artmıştı- hiçbir işaret vermedi. Takım arkadaşları kıs kıs gülerken Calladia'ya doğru abartılı bir selam verdi. "Bu serseriler için özür dilerim. Kibar arkadaşlara alışık değiller."

"Kapa çeneni," dedi kahverengi saçlı bir kurt adam. "Bu palyaço iki deneme yaptı ve kendini Lycaon'un kadınlara armağanı sanıyor."

Kai alay etti. "Oh, lütfen, Avram. Ben uluslararası tarih çizgisinin bu tarafındaki en iyi sekiz numarayım."

Diğer kurt adam Kai'nin kafasına bir tokat attı. "En iyisi mi? Belki küçükler liginde."

"Aynen öyle." Kai Calladia'ya göz kırptı ve neredeyse gözüne bir çatal yiyecekti. "O küçük piçlerin hiç şansı yok."

"Müşterilerle flört etmeyi bırak," dedi Bronwyn, kalçasıyla ona çarparak. Kurbağa sadece Kai'nin omzuna kadar gelebilmişti ama parmaklarını şıklattığında tüm sürünün koşarak geleceğini bilen birinin özgüveniyle hareket ediyordu. "Bu ikisi Isobel'i arıyor."

"İki mi?" Kai sordu. "Benim gözüm sadece güzel hanımefendide." Astaroth alay etti. "Ah, lütfen."

Calladia gülümsemek için kendini zor tutuyormuş gibi görünüyordu. "Hepinizle tanıştığıma memnun oldum," dedi ekibin geneline. "Ben Calladia."

Calladia neden bu hödüğün kaba tekliflerini kabul ediyordu? Onun boyunu aştığını herkes görebilirdi.

Kai onun elini tutup kaldırdı, eğildi ve öptü. "O zevk bize ait." Dudakları hâlâ kızın tenindeyken başını kaldırdı ve tekrar göz kırptı. "Özellikle de benimkine."

Astaroth'un sinirleri bozuldu. Ayağa fırladı ve gümüş eşyalar havada uçtu. "Çek ellerini onun üzerinden."

Calladia sandalyesinde sarsıldı ve elini geri çekti. Astaroth'a baykuş gibi göz kırptı. "Astaroth, sorun yok."

"Öyle mi?" Çok kötü birkaç gün geçirmişti ve *annesiyile* olanlardan sonra, kanlı bir kurt adamın cadısıyla flört etmesini izleyecek havada değildi.

"Sakin ol dostum," dedi Kai. Gözleri Astaroth'un boynuzlarına sabitlenmişti ve neşeli ifadesi kaybolmuş, yerini rakibini ölçüp biçen bir adamın hesapçı bakışına bırakmıştı. "Sence de onunla çıkmayan biri için bu biraz sahiplenici değil mi?"

Astaroth kaşlarını çatarak kollarını kavuşturdu.

"Çıkmıyorsunuz, değil mi?" Kai'nin ses tonundan sormadığı anlaşılıyordu. "Sadece iki ezeli düşmanın bir arayışta olduğunu söyledi."

"Ve o *benim* ezeli düşmanım, senin değil," diye tersledi Astaroth.

Kai, Astaroth'u bir aşağı bir yukarı süzerken diğer kurtadamlar mırıldandı ve yer değiştirdi. Hava gerginlikle doluydu. Kurtadamlar en ufak bir provokasyonda kavga etmekle ünlüydü ve Astaroth kafasından bir yara daha almak istemese de kurtadamın bir şeyler başlatmasını diliyordu. Astaroth daha küçük olabilirdi ama hızı, sinirli ruh hali ve yüzyılların tecrübesi onun yanındaydı; bir kurt adamın gözüne çok şenlikli görünecek bir çataldan bahsetmiyorum bile.

Calladia'nın göğsü hızla inip kalktı ve iki erkeğin arasına bakarken dudaklarını yaladı. Elleri yumruk şeklinde kıvrıldı.

Bitmek bilmeyen bir sürenin ardından Kai başını geriye attı ve içten bir kahkaha attı. "Sana iyi şanslar, dostum. Düşman olmaktansa güzel bir kadınla müttefik olmayı tercih ederim ama sen bilirsin." Gülümsemesi keskinleşti ve dişlerini sıktı. Bir kurt adam tehdidi. "Yine de dikkatli hareket etmeni öneririm. Burada kendi başımızın çaresine bakarız ve eğer herhangi bir ruh çalmaya ya da yerlilere zarar vermeye kalkarsanız başınız belaya girer." Calladia'ya döndü, tavrı tekrar ukala bir çapkınlığa dönüştü. "Eğer daha iyi bir arkadaş istersen, masamız pencerenin yanında."

Kurtadamlar uzun bir sehpa masasına doğru ilerleyerek bağırışmalarına ve şakalaşmalarına devam ettiler. Bronwyn Astaroth'a baktı ve başını salladı. "Birini kızdırmak

Kurt adam sürüsü asla düşündüğünüz gibi bitmez." Bara doğru yöneldi ve biraları çekmeye başladı.

Calladia titreyen bir nefes verdi. "Lanet olsun. Bu iyi bir tane olabilirdi."

"İyi bir ne?" Astaroth, Kai'nin ekibine bolca el sallama içeren bir hikâye anlattığını görünce dikkati dağılmış bir halde sordu.

"İyi bir dövüş." Başını iki omzuna doğru eğerek boynunu kırdı. "Glimmer Falls'taki kavgalarımı sınırlamak zorundayım, böylece en sevdiğim yerlerden men edilmem ve bir kadının ihtiyaçları var."

Astaroth kurtadamlarla ilgili her şeyi unuttu. Cümlelerin geri kalanı da son dört kelimenin yanında önemsiz kalarak kaybolup gitti: *Bir kadının ihtiyaçları vardır.*

Koltuğuna yerleşti ve ellerini masanın üzerinde birleştirerek eğildi. "İhtiyaç, öyle mi? Detaylandırmak ister misiniz?"

İhtiyaçlarının çok fazla olduğunu tahmin ediyordu. Tüm bu öfke ve ateşin bir çıkışa ihtiyacı vardı. Yatakta sert ve talepkâr olacak, partnerinin de onun enerjisine ayak uydurmasını bekleyecekti. Bu bir üstünlük mücadelesi olacaktı, kolay bir fetih olmayacaktı ve çoğu zaman üstünlüğü ele geçirmek isteyecekti.

Bu düşünce nabzını hızlandırdı. Kadın isterse üstünlüğü seve seve ona bırakabilirdi. Sıkıştırılmak ve doğru düzgün göremeyene kadar sürülmek, sıkıştırmayı yapmak kadar büyük bir zafer olurdu.

Calladia içini çekti ve parmağıyla bardağının kenarını yokladı. "İnsanları yumruklamayı özledim."

Astaroth'un fantezileri gerçeğin sert duvarına çarptı. Kavgadan bahsetmişti, sevişmekten değil. Doğru. Ama-

"Bekle, bir kurt adam sürüsüyle mi dövüşmek *istiyorsun?*" diye sordu kuşkuyla.

"Bu ilk kez olmazdı." Calladia kurtları ölçüp biçiyormuş gibi onlara baktı.

Hayır, diye düşündü Astaroth. *Bana bak, onlara değil.* "Onlar senin iki katın." "Aynen öyle." Calladia ona geri döndü. "Bu bir meydan okuma ve onlar da

çok eşitlikçi. Pek çok erkek bir kadınla dövüşmeyi reddeder ama kurtadamlar öne çıkan herkese saygı duyar. Aslında birçok kavgadan daha güvenlidir, çünkü

Bunu çok yapıyorlar. Eğlence amaçlı olduğunda öldürmek ya da sakatlamak yok. Birkaç dakika içinde yumruklaşmaktan birbirlerine içki ısmarlamaya geçiyorlar."

Astaroth buna inanamıyordu. "Daha önce de kurt adamlarla dövüştün," dedi yavaşça. "Ve sana yumruk atmaya istekli olmalarının takdire şayan olduğunu mu düşünüyorsun?"

Omuz silkti. "Bunu dövüş sanatlarındaki antrenmanlar gibi düşün. Eğer rakibiniz yetenekliyse, neden ona bu şekilde davranmayasınız?"

Ve evet, tamam, Astaroth bu düşünce tarzını anlıyordu ve zamanında birkaç kadın korsanla düello yapmıştı ama bu farklıydı. Bu *Calladia*'ydı ve ne kadar güçlü olursa olsun, tüm ölümlüler kırılabilirdi. "Sana zarar verebilirler."

"Biraz acı işleri renklendirir, sence de öyle değil mi?" Bu cümle Astaroth'un beynindeki zevk merkezleriyle oynamaya yetmiyormuş gibi Calladia bir göz kırpmasıyla devam etti.

Tek söyleyebildiği "Guh," oldu.

Kızıl Geyik'in girişinden yeni bir kakofoni duyuldu.

"Şimdi ne olacak?" Astaroth bu kesintiye ilkinden fazla içerleyerek sordu. Dehşet içindeydi, ikinci bir rugby takımı lobide zıplıyor, bağırıyor ve birbirlerinin poposunu tokatlıyordu, bu takım *Soundview Shifters* yazan mavi formalar giymişti. "*Daha fazla* kurtadam mı?"

Bronwyn elinde menülerle masanın yanından geçti. "Bunlar şekil değiştirenlerin bir karışımı, kurtadam değiller." En uzun boylu, gür kahverengi sakallı ve topuzlu adamı işaret etti. "Kaptan Ranulf, bir ayı değiştirici ve ikincisi Cooper da bir corgi değiştirici."

Astaroth Ranulf'un yanındaki daha kısa boylu adama baktı. Zayıf görünüyordu ama yine de. "Bir corgi-shifter mı?" diye sordu şüpheyle.

"Hiç köpek parkında bir corgi gördün mü?" Bronwyn sordu. "Hiç siklemiyorlar." Gülümsedi, sonra yeni gelenleri selamlamak için aceleyle uzaklaştı.

"Bu heyecan verici," dedi Calladia. "Rakip bir takım mı?"

Kadının o şekil değiştirenleri süzme şeklinden hiç hoşlanmamıştı. "Peki, görev hakkında," dedi onun dikkatini dağıtmaya çalışarak. "Biz-"

"Ranulf!" Kai bu ismi haykırdı ve sandalyesinden fırladı. "Az önce sahada yediğimiz dayaktan sonra buraya gelme cesaretini göstermene şaşırdım. Daha fazlası için hevesli misin?"

Calladia yumruklarını , "Evet," diye tısladı. "Rakipler!"

Astaroth'un onun neden heyecanlandığı hakkında hiçbir fikri yoktu. Tek bildiği, yemek salonunda otuz tane iri yarı ve çok çekici kurt ve şekil değiştiren olduğuydu ki bu da yaklaşık otuz fazla demektir. Normal zamanlarda çekici insanların fazlalığını hoş karşılardı ama düşünceleri saplantılı bir şekilde belirli bir çekici kişiye sabitlenmişti ve aşırı büyümüş tüy yumaklarından herhangi biri ona tekrar teklifte bulunmadan önce onu acilen buradan uzaklaştırması gerekiyordu.

"Haydi," dedi ayağa kalkarak. "Bronwyn'i geri alalım ve sonraki adımları tartışalım."

Dryad ortalıkta görünmüyordu ve barın üstündeki alanı kapatmak için açılır kapanır metal bir kapı indirilmişti. Mutfığa açılan kapı bir masayla kapatılmıştı.

Ranulf odanın ortasına doğru yürüdü. "Bu maçı kazanmış olabilirsiniz," dedi ayı değiştirici, "ama ligde hâlâ en çok galibiyete sahip olan biziz."

Tüm rugby oyuncularını ayaktaydı. Bazıları geriniyor, diğerleri avuçlarını yumrukluyordu. Biri bir bilardo ıstakası kaptı ve dizinin üzerinden geçirdi. "Calladia," dedi Astaroth, dirseğinden kavrayarak yerinden kalkmasına yardım etmek için.

"Güvenli değil."

"Sezon bitmedi," dedi Kai. "Bir sonraki maçta sahayı yine sizinle silip süpüreceğiz."

"Nasıl?" Ranulf karşılık verdi. "Siz beceriksiz soysuzlar kendi kışınızı bile zor siliyorsunuz."

Bu hakaret öfkeli bir homurdanma patlamasına yol açtı. "Calladia," diye tekrarladı Astaroth daha ısrarla, kolunu çekiştirerek. Kıpırdamadı, dikkati hızla gelişen sahneye sabitlenmişti.

Kai, "Sen egosu aşırı şişmiş, kendini beğenmiş bir ahmaksın," dedi.

Ranulf, "Sen de annesiyle sorunları olan ve en yakın ilişkisi sağ eliyle olan bir serserisin," diye tersledi.

Kai'nin gözleri yuvalarından fırlamak üzereydi. "Erkek tatsız, sakalın da bayat cips ve yenilgi gibi kokuyor," diye neredeyse çığlık atacaktı.

Ranulf bir kükremeyle ileri atıldı ve Kai'yi ağırlıkları altında kırılan bir masaya çarptı. Adamların geri kalanı anında harekete geçerek birbirlerini yumruklarla, bilaro sopalarıyla, hatta sandalyelerle dövmeye başladı. Corgi şekil değiştiren Cooper yeşil giysili bir kurda kafa attı ve kan fişkırdı.

Kesinlikle gitme vakti gelmişti. Astaroth tekrar Calladia'ya uzandı ama onun artık yanında olmadığını fark etti.

Çılgınca etrafına bakındı ve sallanan sarı bir saç örgüsü gördü. Sonra sallanan bir yumruk.

Calladia'nın vuruşuyla mavi kostümlü bir şekil değiştirenin kafası geri döndü. "Kahretsin," dedi çenesini ovuşturarak. "Oyuna yeni bir oyuncu katıldı."

Bir sandalye aldı ve Calladia'ya doğru savurdu.

Astaroth odanın yarısını çoktan geçmişti ama yeterince hızlı olamayacaktı. Kalbi küt küt atmaya başladı ve dehşet boğazında düğümlendi.

Calladia eğilip döndü ve dirseğini şekil değiştirenin kaburgalarına sapladı. Sandalye uçtu.

O sırada Astaroth yumruklardan ve dirseklerden kaçarak kızın yanına gitmeye çalışıyordu.

"Vay, vay." Kai aniden önünde durmuş, kanlı dişleriyle sırtıyordu. "İblis oynamak istiyor!"

Astaroth risk alarak Calladia'ya bir göz attı ve onun hâlâ ayakta olduğunu görünce rahatladı. Bir peçeteliği alıp birinin kafasına fırlatmadan önce ona vahşi bir sırıtış attı.

Görünüşe göre bunu yapıyorlardı.

Astaroth boynunu kırdı. Daha önce bacağı biraz ağrımişti ama adrenalın pompalaması kendini yenilmez hissetmesine yetmişti.

", güzel çocuk," diye alay etti Kai. "Neyin var göster bana." Bu kurt adam dövüşmek mi istiyordu?

Bir tane alacaktı.

ON ALTI

CALLADIA BİR YUMRUKTAN KAÇARKEN ÇILGINCA GÜLDÜ, SONRA DA rakibinin yanında. Kurt homurdandı. "Güzel kroşe," dedi ve ardından karnına bir ön tekme atarak onu şaşırttı.

Bir masaya çarptığında içindeki hava dışarı fırladı. Çatal bıçak takımları ve baharat şişeleri havada uçuşurken Calladia bir ketçap şişesini havada kaptı ve onu tekmeleyen kurda doğru fırlattı. Bu kurdun adının Avram olduğunu hatırladı. Kalın kahverengi saçları ve büyük burnuyla ona arkadaşı ve Mariel'in patronu Ben'i hatırlatıyordu. Mavi giysili şekil değiştirenleri hedef almaya başlamıştı ama tüm kurt adam kavgalarında olduğu gibi, takım arkadaşlarının hem rakipleriyle hem de birbirleriyle dövüştüğü bir serbestlik söz konusuydu.

Avram şişeyi yakaladı ve sevinçle öttü. "Kai, yeni bir acemimiz var!"

Kurt adamların ve şekil en sevdiği yanı buydu. Dövüşmenin *eğlenceli* olduğunu anlayan tanıdığı diğer insanlar sadece onlardı.

Tanıdık bir bağırış dikkatini çekti ve Astaroth'un Kai'nin devasa yumruğundan yanağına bir yumruk yediğini görmek için başını çevirdi. Başı yana doğru savruldu ama bu momentumu benimseyerek zarif bir dönüş yaptı ve Kai'nin kaburgalarına yuvarlak bir tekme savurdu.

Ooh, güzel hareket. Belki Astaroth onu daha sonra çalıştırabilir.

Kurt adam hırıldadı ve kaburgalarını sıktı. "Kahretsin, iblis. Bunu yapabileceğini düşünmemiştim."

"Kiminle uğraştığın hakkında hiçbir fikrin yok." Astaroth bir sandalye kaptı ve Kai'nin gövdesine tekrar savurdu. Tahta çarpmanın etkisiyle patladı ve bir bacak

uçu ve bir masanın kalıntılarının altından ayağı kalkmaya çalışan Ranulf'un beynini dağıttı.

"İkiye bir!" Calladia kükredi.

Astaroth ona baktı ve sırtarak başını salladı. "Cadı, sen bir tehditsin."

Yine de onun dikkatini dağıtmıştı ve Kai çoktan harekete geçmişti. " et!" Calladia seslendi. Kurt adam havadaydı ve iblisiyle tam vücut mücadele etmek üzereydi.

Astaroth akıcı bir zarafetle hareket ederek darbeden kaçtı ve Kai duvara çarptı. Ranulf Astaroth'un kafasına doğru hamle yaptı ve Astaroth karmaşık bir manevra yaparak ayıyı supleksle yere indirdi. Daha fazla rakip ona doğru yaklaşırken, Astaroth devrilmiş bir masadan bir bacak kopardı ve bir kılıç gibi önünde tuttu. "Gel de al," diye alay etti. "Aşağılanmak bedava."

Astaroth yumrukları, ayakları ve derme çatma kılıcıyla kurt üstüne kurdu kolayca alt ederken Calladia ağzı açık kalmıştı. Rakiplerinden daha ufak tefekti ama onları savurması kolay görünüyordu.

Kalçalarının arasında bir nabız atışı başladı.

Sonra bir tuzluk beynine isabet etti ve .

"Özür dilerim!" Avram onun önünde belirdi. "Bakmadığımı fark etmeden önce fırlattım."

Calladia güldü. "Şimdi bakıyorum," dedi ve bir çiçek parçasını kaptığı gibi Avram'ın üzerine fırlattı. Avram kaçarken sırtıttı. Dekoratif bir vazoya uzandı.

"O değil!" Duvardan kahverengi bir el uzandı. "Bu benim favorim."

Avram onu hemen yere bıraktı. "Üzgünüm Bronwyn. Onu güvenli bir yere koyacağım."

Kurbağanın yüzü tahta kalasların arasından çıktı. Kargaşaya baktı, sonra iç çekti. "Bugünün maç günü olduğunu hatırlayıp kırılacak eşyaları kaldırmalıydım."

" işte iyi olduğumuzu biliyorsun," dedi Avram. "Faturayı Kai'ye gönder."

Bronwyn gözlerini devirdi. "Siz kurtadamlar benim ölümüm olacaksınız." Duvarın içine doğru çekilmeden önce göz kırptı. "Şu mavi gömleklilerin canı cehenneme."

"Ne diyorsun?" Avram Calladia'ya bakarak sordu. "Birlikte çalışmak eğlenceli olabilir."

Calladia sırtıttı. "Hadi yapalım şu işi."

ON DAKIKA SONRA, MOBİLYALARIN ÇOĞU HALİNE GETİRİLMİŞTİ. kibrit çöpleri ve dövüşçülerin yarısından fazlası yerde inliyordu. Calladia'nın yanağı yediği serseri bir yumruk yüzünden zonkluyordu ve kolu bir çatal mermisi yüzünden hafifçe kanıyordu ama zevkten başı dönüyordu. Kendinden daha büyük, daha güçlü varlıklar ona eşit ve en önemlisi bir tehditmiş gibi davrandığında kendini hiç bu kadar iyi hissetmemişti. Elinde kırık sandalye bacağıyla döndüğünde, mavi kıyafetli bir şekil değiştiren ondan uzaklaştı. "Merhamet," diye homurdandı, o da başka bir rakip aramak için döndü.

Astaroth, mucizevi bir şekilde sağlam kalan sehpa masasının üzerinde durdu. Masanın ayaklarından birini şiddetli kavisler çizerek savurdu ve düşmanlarını sağa sola savurdu. Görünüşe göre kalan savaşçılar ona karşı birleşmeye karar vermişlerdi.

Calladia endişelenebilirdi ama onun dövüş tekniğini yeterince görmüştü ve bu işi çok iyi bildiğini biliyordu. Doğaüstü reflekslere ve dengeye sahip, hassas ve ölümcül biriydi ve Calladia daha önce biraz tahrik olduysa bile şimdi tamamen ıslanmıştı. Tehlikeden hoşlanan bir kadın olduğu için dövüşmek bazen böyle bir etki yaratırdı ama bu durumda tahrik olmasına neyin sebep olduğunu çok iyi biliyordu.

Şu lanet iblis.

İyi görünüyordu ve deli gibi dövüşüyordu ve Calladia'yı bir şey varsa o da yetkinlik gösterisiydi. Ve ne kadar da becerikliydi.

Sehpanın arkasından sürünerek yaklaşan bir figür fark etti: Kai, elinde sivri bir tahta parçası taşıyordu. Astaroth öndeki kurtadamlarla uğraşıyordu ve fark etmemişti.

Calladia yere düşmüş saldırganların üzerinden atlayarak ona doğru koştu. "Astaroth, arkada," diye seslendi ama bağırışlar çok yüksekti ve

çok . Kai sopasını kaldırdı, vurmaya hazırdı.

Calladia sandalyenin bacağını bir cirit gibi kavradı ve tüm gücüyle kurt adama doğru fırlattı.

Çok geç, önce sivri ucunu fırlattığını fark etti. Tahtanın Kai'nin omzunu delmesini dehşet içinde izledi. Kai geriye doğru devrildi ve cam kırıldı.

Kavga aniden durdu. Odadaki herkes önce Kai'ye, sonra Calladia'ya baktı.

"Uh oh," dedi. Dostça kavga kulübünün ilk kuralını ihlal etmişti: sakatlamak yok. El salladı ve beceriksizce gülümsedi. "Özür dilerim, onu kazığa oturtmak istememiştim."

Kai cam kırıkları yığınınından doğruldu ve omzundaki odunu çekip çıkardı. Neyse ki çok derine işlememişti. "Yakalayın onu!" diye seslendi.

Calladia pervasızdı ama o bile ne zaman zararı kesip geri çekilmesi gerektiğini anlayabilirdi. Astaroth'un iri gözleriyle karşılaştı ve başparmağını omzunun üzerinden çıkışa doğru salladı. Başını salladı ve masanın etrafını saran kurtadamların başlarının üzerinden koşar adımlarla atladı. Bir kedi zarafetiyle yere indi. "Gitme zamanı," dedi elini tutarak.

Peşlerinde bir kurt adam sürüsüyle birlikte öğleden sonra güneşinin altına daldılar. Caddede düpedüz koşuyorlardı ve Calladia'nın kalbi hızla atarken, baş döndürücü kahkahalar boğazında düğümleniyordu. Astaroth'un elini ancak kamyonu ulaştıklarında bıraktı.

Motoru çalıştırıp debriyaja basarken "Patlamaya hazırlanın," dedi. Kamyonu vites taktı ve hızla vites yükselterek gaza bastı. Küçük Kırmızı Kamyon Clifford pek bir şeye benzemiyor olabilirdi ama önemli olan yerlerde gücü vardı. Bağırarak kurtadamların etrafından dolanarak caddede hızla ilerlediler. Kısa süre sonra küçük Fable Farms kasabası toz içinde kaldı.

Kaçtıklarından emin olduktan sonra Calladia vahşi bir kahkaha attı. "Bu inanılmazdı!"

Astaroth kürsüyü yumrukluyordu. "Sen," dedi, "tanıdığım en pervasız, en saçma insansın."

Ama bunu söylerken sırtıyordu, gözleri parlıyordu ve şakağını karartan çürüğün altında yanakları kızarmıştı. Patladığında

Calladia daha önce hiç bu kadar güzel bir şey görmediğini düşündü.
Oh, Hecate. Başı beladaydı.

ASTAROTH "ÖYLE GÖRÜNÜYOR Kİ KRİTİK BİR HATA YAPTI," DEDİ OTUZ dakikalar sonra bir tepeyi aştılar. Dağlara doğru tırmandıkça arazi daha kayalık ve engebeli hale geliyordu. Douglas köknarları, batı kızıl sedirleri, çamlar ve diğer iğne yapraklı ağaçlar dar yolun üzerinde yükseliyor ve karla kaplı zirveler kayrak grisi gökyüzüne karşı dimdik duruyordu.

"Hmm?" dedi Calladia. Dövüşün adrenalini azalıyordu ve ağrılar başlamıştı. Yakınlarda yıkanabilecekleri bir kaplıca olup olmadığını merak ederek boynunu kıvırdı.

"Bronwyn'e Isobel'i sormayı unuttuk."

Calladia'nın gözleri büyüdü ve frene bastı. "Oh, kahretsin." Kamyon yolun kenarında durmak için yalpaladı. Calladia direksiyona vurarak en iyi hareket tarzını düşündü. "Geri dönemeyiz. O kurtadamlar çıldırmış."

"Nedenini hayal bile edemiyorum," dedi Astaroth kuru bir sesle. "Sözde 'eğlence amaçlı' bir kavga sırasında liderlerini şiş kebab gibi şişlemiş değilsiniz."

Ona ters ters baktı. "Seni kurtarıyordum, çok teşekkür ederim. Ve onu şişlemek istememiştim. Kazayla sopanın sivri ucunu fırlattım." Başını salladı ve dramatik bir şekilde iç çekti. "Sanırım Kai ile akşam yemeği randevumuz iptal oldu."

Astaroth kaskatı kesildi. "Onunla yemeğe mi çıkacaktın?"

"Emin değilim." Omuz silktilti. "Bana pek çıkma teklifi gelmez ve barlarda beni tavlamaya çalışan her zamanki tiplerden daha kibardı."

Astaroth'un çenesi dişlerini gıcırdatıyormuş gibi esnedi. "Öncelikle," dedi sinirli bir ses tonuyla, "o kurt adam hödüğün tekiydi ve senin ilginin hak etmiyordu. İkincisi, barlarda sana kim dokunuyordu ve elleri hâlâ bağlı mı?"

"Onları çıkarıp çıkarmadığımı mı merak ediyorsun?"

Adamın ona attığı öfkeli bakış nefesinin kesilmesine neden oldu. "Sen yapmadıysan, ben yaparım."

Vay be. Bu çok yoğundu. Ve kafa karıştırıcıydı. Önce Kai ona asıldığı için üzülmüştü, şimdi de ona cinsel tacizde bulunan herkesin elini kesmek mi istiyordu? Garip bir şekilde güldü. "Beni savunmak neden olsun ki? Ben senin düşmanım, unuttun mu?"

"Beni korumak için neden bir kurt adamı bıçakladın?" diye papağan gibi tekrarladı. "Ben senin düşmanım, unuttun mu?"

. Calladia'nın yanakları Astaroth'un dövüşünü izlerken nasıl tahrik olduğunu ve onu kurtarmak için nasıl içgüdüsel olarak harekete geçtiğini hatırlayınca kızardı. Yaptıkları her neyse, geleneksel düşman davranışının yakınından bile geçmiyordu.

"Red Deer'ı arayacağım," dedi Calladia, sorusuna cevap vermek zorunda kalmamak için konuyu değiştirerek. "Bronwyn'e yemeğimizin parasını ödemesi için kart bilgilerimi vermem gerekiyor, nasıl olsa yemek yedik, içtik ve kaçtık." Telefonunu çıkardı, birkaç çubuk çekince rahatladı. Restoranın iletişim bilgilerini aradı, sonra da tuşladı.

"Kızıl Geyik, Bronwyn."

"Hey!" Calladia'nın selamlaması biraz fazla coşkuluydu. "Ben Calladia Cunnington. Biraz garip olacak ama sekmemi kapatmayı unuttum-"

"Sen!" Kurbağa bir dizi yaratıcı küfür savurdu. "Sen gittikten sonra ne kadar bebek bakıcılığı yapmak zorunda kaldığımı biliyor musun? Kai'nin devam etme şekline bakılırsa, onu resmen kalbinden bıçakladın. Ben ona bir fili sakinleştirecek kadar viski içirene kadar teselli bulamadı."

Calladia irkildi. "O iyi mi? Onu gerçekten bıçaklamak istememiştim."

"Oh, o iyi." Bronwyn homurdandı. "Kurtlar çabuk iyileşir ve restoranda ne kadar sık tekme atacaklarını fark ettiğimde sağlık görevlisi eğitimi aldım. Neyse ki tadilatlar için para ödüyorlar ve Ranulf'un bir ahşap atölyesi var, bu yüzden mobilyalarımız hiç bitmiyor."

"Kai'nin iyi olmasına sevindim," dedi Calladia. Astaroth kulağa "" gibi gelen bir şeyler mırıldandı ama Calladia onu duymazdan geldi. "Öğle yemeğini ödemeniz için size kart bilgilerimi vereyim."

Ödeme işi halledildikten sonra Calladia Bronwyn'e Isobel'i bulmak için atılacak bir sonraki adımı sordu.

"Notlarımıza baktım ve memeye benzeyen iki dağ görene kadar kuzeydoğuya gidin diyor. Griffin's Nest kasabası bir tepenin üstünde ve ondan sonra yol ikiye ayrılıyor. Sağdaki çataldan bir vadiye ineceksiniz. Nehri geçin ve yol bittiğinde yarasa işaretinden kuzeye doğru yürüyün ve kırmızı bir kapı arayın."

Calladia gözlerini kırptırdı. "Bu düşündüğümde çok daha az gizemliydi."

Bronwyn yüksek sesle nefes verdi. "Evet, kafası karışmış bir turiste otuzuncu kez 'Doğanın anaç kucagını arayın ve uçabileceğiniz yerde alçalın' dedikten sonra bundan bıkiyorsunuz."

Telefonu kapatmadan önce kurbağa son bir uyarıda bulundu.

"Gerçekten bir izlenim bıraktın," dedi Bronwyn. "Kai'nin seni öldürmek mi yoksa hemen evlenmek mi istediğinden emin değilim ama gözünü dört aç çünkü kurtlar av peşinde."

"Teşekkürler Bronwyn," dedi Calladia. "Sana bir borcum var."

Calladia telefonu kapattıktan sonra Astaroth'a baktı. "Memeye benzeyen dağlar," dedi. "Kulağa yeterince kolay geliyor."

"Kai seninle evlenmek mi istiyor?" Astaroth'un sesi dehşete düşmüş gibiydi. "Onu bıçakladığım için mi?"

"Cinayet konusunda daha endişeli değil misin?" Calladia sordu, kurbağanın abarttığından oldukça emindi.

Astaroth küçümseyici bir ses çıkardı. "Sanki bunu yapabilecekmiş gibi. Sen onun kışını aya kadar tekmelerdin."

Bu değerlendirme Calladia'nın göğsünü sıcaklıkla doldurdu. "Her neyse," dedi tekrar yola çıkarak, "beni öldürme ya da benimle evlenme şansı bulamayacak. Ben yaşamayı seviyorum ve romantizm için fazla meşgulüm."

Astaroth suni deri pantolonunun kumaşını karıştırarak görünmez toz zerreciklerini temizledi. "Bana o kadar da meşgul görünmüyorsun."

Kaşlarını çattı. "Çünkü normal rutinimi takip etmek yerine sana bebek bakıcılığı yapıyorum."

"Ve normal rutininiz o kadar anlamlı faaliyetlerle dolu ki romantizme yeriniz yok mu?"

Calladia'nın midesi rahatsız edici bir şekilde burkuldu, çünkü hayır, hayatı pek anlamlı aktivitelerle dolu değildi. Arkadaşları, spor salonundaki müşterileri ve hobileri vardı ama bunların arkasında temel bir boşluk vardı. Tek başına yemek yediğinde ya da geceleri uyanık kaldığında, tüm bunların ne anlama geldiğini merak ettiğinde kabaran türden bir ağrı. Olmayan babasını ve sürekli hayal kırıklığına uğrayan annesini ve onlar için asla yeterince iyi olamayacağını düşündüğünde keskin bir acıya dönüşen bir ağrı.

"Odaklanmam gereken daha önemli şeyler var, hepsi bu," dedi. "Ve erkekler değerlerinden çok daha fazla sorun çıkarıyorlar."

"Erkekler kesinlikle beladır," diye kabul etti. "Ama bela eğlenceli olabilir."

Kıvrımlı bir virajı alırken homurdandı. Korkulukları geçtikten sonra zemin keskin bir şekilde alçalarak aşağıdaki nehre doğru yuvarlanıyordu. "Kai'yle çıkmamı mı savunuyorsun?"

"Hayır!" Astaroth haykırdı. "Kesinlikle hayır. Sadece romantizm karşıtı duruşunuzu merak ediyorum."

Ona bir bakış attı. Sesi meraklıdan da öte geliyordu. Ona karşı ne kadar sahiplenici olduğunu ve Kai'yi ne kadar kışkırttığını hatırladı.

Ama bu doğru olamazdı, değil mi? Belki de onun için olduğu kadar kendisi için de rahatsız edici olan bir tür istemsiz fiziksel çekim hissediyordu. Ya da belki de anılarını geri kazanmasına yardım etmeden önce kimsenin onu çalmasını istemiyordu.

Calladia geçmişte yaşadığı kalp kırıklıklarından bahsetmekten hoşlanmazdı ama kabinin kapalı havasında, motor gürlerken ve aşağıda yeşil-gri bir duvar halısı gibi uzanan manzara varken, kelimelerin dökülmesine izin vermek doğru geliyordu.

Boğazındaki yumruyu geçerek, "Flört konusunda pek iyi bir deneyimim olmadı," dedi. "Hiç yapmazsam hayat daha kolay."

Kendini iğneleyici bir yorum için hazırladı ama adam sözlerini dikkatle değerlendiriyor gibiydi.

"Birden fazla erkekle kötü deneyimler mi yaşadın?" diye sordu sonunda. Calladia başını salladı. "Sadece bir tane."

"Hâlâ hayatta mı?"

Gülmeye çalıştı ama bu kırık bir şeydi. "Evet ve hâlâ iki elime de sahibim." Sam büyük olasılıkla kibirli profesörlük işinde başarılı oluyor, öğrencilere etiği entelektüel bir egzersizden fazlası olarak görmediğine dair kırmızı bayrak olması gereken klinik, soyut bir şekilde öğretiyordu. Lisans öğrencileri ona tapacaktı; ne de olsa o tapmamış mıydı? Onların hayranlıklarının tadını çıkaracak ve fırsatını bulursa, bu yıldız gözlü hayranlardan biri, yaşının ötesinde sofistike olduğuna ikna olarak kendini onun yatağında bulacaktı. Sonsuza dek mutlu olacağına ikna olmuştu.

Direksiyonu canını acıtacak kadar sıkıyordu, bu yüzden parmaklarını gevşetmek için kendini zorladı.

"Calladia," dedi Astaroth alçak bir sesle. "Kenara çek."

İleride manzaralı bir yer vardı ve Calladia'nın gözleri sulanmaya başlamıştı, bu yüzden arabayı uçuşumun kenarındaki bir park yerine çekti. Motoru kapattı, sonra Astaroth'a bakmadan önce yeni başlayan gözyaşlarını bastırmak için gözlerini kırptırdı.

Araba kullanmanın verdiği dikkat dağınıklığı olmadan, ne kadar yakın oturduklarını kabul etmek zorunda kaldı. Clifford güçlü ama küçüktü ve eski moda bank koltuğunu ayıran bardak tutucuları yoktu. Astaroth bir ya da iki adım öteye kayabilir ve ona doğru bastırılabilirdi.

Onu hiç böyle görmemişti. Yüz hatlarının her zamanki ironik eğimi gitmiş, yerini ölümcül bir ciddiyet almıştı. Kristal mavisi gözleri kıza dikilmişti ve kız, adamın derisinin altına baktığını hissederek kıpırdandı.

"Bana ondan bahsetmek ister misin?" Astaroth sordu.

Hâlâ doğru düzgün gülemiyordu. Acınası bir hırıltıdan sonra, "Nedir bu, şeytani psikoterapi mi?" diye sordu.

Gözünü kırpmadı. "Ciddiyim."

Nefret ettiği -ya da nefret etmesi gereken- seksi şeytana, utanç verici başarısız ilişkisinin tüm kirli ayrıntılarını mı anlatacaktı? Hikâye onu aptal gibi gösteriyordu ama bu ihtimalin bu kadar cazip olması endişe vericiydi. İkisi vahşi doğada yalnızdı, ortak bir geçmişleri ve ortak bir gelecekleri yoktu. Onlar

bir hikayenin sonu ile diğeyinin başlangıcı arasındaki askıya alınmış anlarda bir arada sıkışıp kalmışlardı.

Bir sonraki hikâyesi onu içermeyecekti, bu da itiraflarının intikamcı hayaletler gibi onu takip etmeyeceğı anlamına geliyordu ama savunmasızlık artık nasıl yapılacağını bildiğı bir şey değildi. Otuz kurt adamla savaşmak mı? Kolaydı. Altındaki yumuşak, yaralı yarattığı ortaya çıkarmak için zırhını çıkarmak mı?

İmkansız.

Başını iki yana salladı. "Hayır," dedi. "Yapamam." Ve sonra, bir olasılığın kapısını çarpıp çıkıyormuş gibi tedirgin edici bir hisse kapılmaktan hoşlanmadığı için durumu netleştirdi. "En azından şimdi olmaz."

Astaroth başını salladı. "Eğer istersen, dinlerim. Ve Calladia ..." Elini bankın üzerine koydu, serçe parmağı Calladia'ninkine bir santim kadar yakındı, o kadar yakındı ki Calladia onun teninden yayılan sıcaklığı hissetti. "Sen iyi bir insansın, buna her zaman inanmasan bile, ama ben değilim. Tek kelime edersen onu hayal edebileceğın en kötü şekilde cezalandırırım."

Calladia'nın nefesi bu ölümcül vaat karşısında kesildi. Parmakları kıpırdadı ve neredeyse serçe parmağını onunkine geçirecekti.

Temas kurmadan hemen önce kendine geldi. "Teşekkür ederim," dedi, elini tekrar kucağına çekerek ve bunun deliliğın başlangıç aşaması olup olmadığını merak ederek. Kelimeler nefes nefese çıkmıştı, bu yüzden boğazını temizledi ve tekrar denedi. "Bu çok cömert bir teklif. Yalan söyleyip onu hadım etmeyi düşünmediğimi söylemeyeceğım ama sanırım polis bunu hoş karşılamaz." "İnsan polisinin beni durdurabileceğini mi düşünüyorsun?"

Gülümsemesi acımasızdı. "Uzun zamandır buralardayım Calladia. Sırf bunlar daha az

Şiddet içeren zamanlar nasıl canavar olunacağını unuttuğım anlamına gelmez."

Kahretsin. Bundan bu kadar hoşlanmamalıydı. Ne tür bir insan birinin berbat eski sevgilisini yok etmekle tehdit eder? Ve ne tür bir insan bu fikri sadece ilgi çekici değil, aynı zamanda iç gıcıklayıcı bulur? Karnının alt kısmı gerginleşti ve bacaklarının arasındaki uyarılma zonklaması, gözlerinin kilitli kaldığı her an daha da ağırlaştı.

Calladia dudaklarını yaladı ve Astaroth'un gözleri bu hareketi takip etti. Adam yaklaştı ve Calladia da sanki bir mıknatıs tarafından çekiliyormuş gibi ona doğru eğildi.

Calladia'nın kafasında alarm zilleri çaldı. Bu bir iblisti, Bumbelina ya da diğer doğaüstü arkadaşlık uygulamalarından birini kullanarak sağa kaydırıldığı zararsız bir randevu değil. *Boynuzları* vardı ve o manken gibi muhteşem yüzü kurnaz ve acımasız bir zihni saklıyordu.

Yine de merak etti. *Tadı nasıl olurdu?*

"Bir hata," diye ağzından kaçırdı.

Astaroth başını salladı ve sanki bir büyüden çıkıyormuş gibi hızla gözlerini kırptırdı. "Ne?"

Calladia anahtarları karıştırıyor, ondan başka her yere bakıyordu. Sevgili Hecate, gerçekten de düşmanını öpmesine sadece beş santim ve çok kötü bir karar mı kalmıştı? Sadece birkaç gün önce arkadaşına zarar vermeye çalışan iblisle mi? "Eski sevgilimi hadım etmek hata olur," dedi, sesi normalden daha tizdi. "Ya da başka bir sakatlama."

"Peki ya hafif işkence?" Astaroth açıkça ciddiyetsizliği hedefleyerek ama başarısız olarak sordu. Gerginlik onun sesinde de en az onunkinde olduğu kadar belirgindi.

"İşkence yok." Kalbi hızla çarpıyordu ve uçurumdan uzaklaşırken hissettiği baş dönmesinin yükseklikle hiçbir ilgisi yoktu. "En iyi intikam onu unutmak ve mutlu bir hayat yaşamaktır."

"Ne kadar tuhaf," dedi Astaroth. "Her zaman en iyi intikamın bir herifin canlı canlı derisini yüzmek, kendi ciğerini yemeye zorlamak ve onu ateşe vermek olduğunu duymuşumdur." *Muhtemelen* şaka yaptığını ima eden alaycı tavrını geri kazanmıştı.

Calladia da aynı şekilde davrandı. "Çatışma çözme becerileriniz üzerinde gerçekten çalışmamız gerekiyor."

Astaroth insanları diri diri yakmak konusunda şaka yapıyor olabilirdi ama eski sevgilisinden intikam almak konusunda şaka yapmıyordu. Gülümseyen maskesinin düşmesine izin vermişti ve belki de kısa tanışıklıkları boyunca ilk kez, altı yüzyılını güç avında geçirmiş olan gerçek canavarı görmüştü.

Astaroth ne derse desin, Calladia iyi bir insan değildi. İçindeki canavarı görmek onu daha çok istemesine neden olurken nasıl iyi olabilirdi ki?

YEDİ

A

STAROTH KORNALARINI KAMYONUN CAMINA VURMAK ISTEDI.

Aptal, aptal, aptal.

Nasıl oluyordu da bir cadı onu bu kadar kısa bu kadar dengesiz bir hale getirebiliyordu? Elbette hafıza kaybı yardımcı olmuyordu ama tüm tuhaf davranışlarını buna bağlayacak kadar da hayalperest değildi. Vahşi bir kurtadam sürüsünün içine dalmasının, sonra da Calladia'nın eski ortağını avlayıp ona acı çektirmeyi teklif etmesinin nedeni hafıza kaybı değildi.

Tarihsel olarak, Astaroth her şeyi kalbinin iyiliği için yapmazdı. İmajını korumak ve gücünü pekiştirmek için ne gerekiyorsa yaptı ve ruhları toplamak iblis düzlemine fayda sağlarken, motivasyonları tam olarak saf değildi.

Peki Calladia'nın kavgaya girmeyi sevdiği ortadayken neden onun için güvenliğini riske atmıştı? Gerçekten de hiç tereddüt etmeden bir kavgaya atladığında? Başka biri olsaydı, onu kendi haline bırakır ve zamanını daha verimli geçirecek bir şeyler bulurdu.

Calladia bir tabelayı işaret ederek, "Griffin's Nest, beş mil," dedi. Bu, bir saat önce dudaklarını onun dudaklarına bastırmasına ramak kaldığı o garip eğilme olayından beri ikisinin de ilk konuşmasıydı.

Adam onaylarcasına homurdandı, sonra da gizlice ona bir bakış attı. Böylesine agresif bir kaos gücüne göre profili zarifti; yüksek alnı, klasik düz burnu ve sarkık alt dudağı vardı. Kavgaya örgüsünü karıştırmış, altın rengi saçları gelişigüzel kümeler halinde dökülmüştü ve bronz teni neredeyse parlıyordu. O kadar güzeldi ki adamın parmak uçları ona dokunma isteğiyle karıncalanıyordu.

Teni onunkine kıyasla her zaman serin olurdu ve yanağının kıvrımının parmak uçlarının altında saten gibi hissedeceğine bahse girerdi. Çıplak olsa enfes olurdu, pürüzsüz bir cildin altındaki sıkı kaslar, sert ve yumuşaklığın mükemmel karışımı.

Sertlikten bahsetmişken... Astaroth oturduğu bankta kaykıldı ve giderek büyüyen ereksiyonunu gizlemek için kalçalarını başka yöne çevirdi. Bu da anormal bir durumdu. Astaroth yüzyıllardır hayal edilebilecek her türlü kombinasyon ve permütasyonda sevişiyordu. Seks bir araç ya da eğlence olabilirdi ama hiçbir zaman arzuları tarafından yönetilmemişti.

Şimdi mi? Cadıyı çıplak hayal etmek bile onu sertleştirmeye yetmişti.

Ağaçlar, iğne yapraklı yeşil ve çıplak ya da sonbaharla kaplanmış dalların bir karışımı olarak yanıp sönüyordu. Bir balıkkartalı tepesinde daireler çiziyor, gri gökyüzüne siyah kanatlarını saplıyordu. İblis uçağı kendi tarzında güzeldi ama Dünya'nın parlak tonları onun zevkine daha uygundu. Gelişmek için dışarıdan gelen büyüye bel bağlamak yerine, insan dünyası kendi büyüsunü üretiyordu ve evrende bu kadar canlı başka bir yer bulamamıştı.

Calladia radyoyu açtı ve hoşuna giden bir istasyon bulana kadar parazitli kanalları taradı. Taylor Swift'inkine benzer bir pop şarkısıydı ama bu şarkı hiçbir anıyı tetiklemiyordu. Calladia mırıldanarak eşlik etti, sesi melodinin üstünde ve altında sallanıyordu.

Cadı neden bu kadar çekiciydi? Astaroth kadına gizlice bakarken bu soru üzerinde düşündü. Geçmiş yüzyıllarda fahişeleri ve ünlü sosyete güzellerini tanımıştı ve cazibe araçlarına aşınaydı. Kozmetikler, kostümler ve bir tutam koku fiziksel cazibenin üstesinden gelirdi; kibar sohbet, çapkın espriler ve göz kamaştırıcı yetenek gösterileri geri kalanını hallederdi. Güzellik diğer sanat eserleri gibi işlenirdi ve mükemmelliği çaba gerektirirdi.

Calladia hiç uğraşmadı. Makyaj yapmazdı ve modayı umursamazdı. Akortsuz şarkı söylüyordu ve biriyle kibarca sohbet etmektense onu yumruklamaya daha yatkındı.

Ve Astaroth'un o güne kadar gördüğü en güzel insandı.

"Memeler!" Calladia haykırdı.

Astaroth daldığı hayallerden irkildi. "Göğüsler mi?" diye tekrarladı aptalca. Gözleri, yumuşak görünümlü fanilanın gizlediği göğüslerine kaydı. Bronzluk çizgileri var mıydı? Yoksa çıplak mı güneşleniyordu? Bu düşünce pantolonunun içindeki duruma yardımcı olmuyordu, bu yüzden kendine onun çıplak göğüslerini hayal etmemesini ya da meme uçlarının rengi hakkında spekülasyon yapmamasını söyledi.

Deniz kabuğu pembesi, belki. Ya da esmer gül rengi, kahverengi tonları bronz tenini yansıtıyor. "Tabiat Ana'nın bağı ya da her neyse." Calladia ileriye işaret etti. "Onlar şimdi ortaya çıktı."

Doğru, görev. Parmağının yönünü takip etti ve derin bir vadinin ötesinde uzakta yükselen iki yuvarlak tepe gördü, yamaçlar artık bu son sırtı aştıkları için görülebiliyordu. Dağlar ufku kaplarken "memelerin" arkasında pürüzlü karlı zirveler yükseliyordu.

Bir kasaba sırtın tepesi boyunca yayılmıştı, binalar yolu kaplıyor ve ağaçların içine doğru uzanıyordu. Fable Farms'ın aksine, bunlar tek tip olmaktan çok uzaktı. Ahşap kulübeler, düz tepeli kerpiç binalar ve sıvanın içine renkli cam parçaları sıkıştırılmış spiral kuleler vardı. İçine bir kapı inşa edilmiş tümsekli bir tepe, yeraltında daha fazla konut olduğunu gösteriyordu ve bir ağacın tepesini çevreleyen ahşap bir platformdan ip köprüler uzanıyordu.

"Griffin'in Yuvası, sanırım." Astaroth camını indirdi ve sonbaharın keskin havasını içine çekti.

"Çok şirin." Calladia, üzerinde NECRONOMNOMNOMS yazan siyah duvarlı bir restoranın önünde durdu. Dışarıya asılmış menü rünlerle yazılmıştı ve binadan yayılan keskin baharatlar Astaroth'un gözlerini yaşartmaya yetmişti. Calladia burnunu çekti, sonra da yüzünü buruşturdu. "Vay canına, birileri kediotuyla maceraya atılıyor." Tekrar kokladı. "Adamotu, pelinotu ve horehound da var. Ve kesinlikle biraz da kan."

"Keskin bir koku alma duyunuz var," dedi.

"Annem üniversitede bana iksir dersi aldırды." Calladia yüzünü buruşturdu. "Büyünün en sevdiğim yönü değil, ama bir dönem boyunca bir kazanın başında ter döktükten sonra kokular size yapışıyor." Emniyet kemerini çözdü ve kapıyı açtı. "Bacaklarımı esnetmem gerek." Kamyonun dışına çıkınca kaşlarını kaldırdı. "Eee? Geliyor musun?"

Astaroth'un göğsü, kızın kendisine eşlik etmek istediği düşüncesiyle ısındı. Kamyondan inip bacaklarını silkeledikten sonra başının üzerine uzandı ve kaslarındaki leziz ağrıyla inledi. "Lucifer, kaskatı kesildim." Gövdesini birkaç kez döndürdükten sonra Calladia'nın kendisine baktığını fark etti. Daha doğrusu beline. Aşağı baktı ve gerginliğin gömleğini kaldırarak bir deri şeridini ortaya çıkardığını fark etti. Astaroth daha da yükseğe uzandı ve karın kaslarını daha fazla göstermek için sırtını kamburlaştırdı.

Calladia hızla gözlerini kaçırdı. "Gece için burada durmamız gerektiğini düşünüyordum," dedi. "Sadece bir iki saat daha güneş ışığı var ve Isobel'in evine gündüz ulaşmayı tercih ederim. Karanlık çöktükten sonra yabancı cadıları ziyaret etmek büyülenmek için iyi bir yol."

Calladia'yla geçireceği sürenin uzayacağını farkına varan Astaroth'un içini bir rahatlama kapladı. Bunu hızlı bir kendini kınama izledi, çünkü bu umması gereken senaryonun tam tersiydi. Hafızasını nasıl geri getireceğini ve Moloch'u nasıl öldüreceğini öğrenmek için bir an önce Isobel'e ulaşması gerekiyordu; bu hedefi geciktirerek geçirdiği her dakika, kendisini ve Calladia'yı daha fazla tehlikeye atması demekti. "Emin misin?" diye sordu. "Çadır pek rahat sayılmaz. Isobel'in boş bir odası olup olmadığına bakabiliriz."

Ona bilmiş bir bakış fırlattı. "Çadırı son derece rahat buluyorum ama hassas bünyene acımaya hazırım. Bir otelde yer ayırtacağız."

Hissettiği rahatlamaya rağmen, "Ben hassas değilim," diye itiraz etti. "Ben anlayışlıyım."

Kalçalarını sallayarak uzaklaşırken omzunun üzerinden, "Kesinlikle narin," dedi. "Ve korkunç bir züppe."

Bir kıkırdamayı bastırdı. "Kaç kişinin bana saygısızlık etmeye cüret ettiğini biliyor musun?" diye sordu ona yetişirken alaycı bir ses tonuyla.

"Bahse girerim yeterli değildir."

Astaroth kendini tutamadı. Güldü, dolu dolu, içten bir kahkaha. "Çok acımasızsın!"

Sırıttı. "Alabilirsin."

Elini kalbinin üzerine koyarak, "Ve memnuniyetle öyle yapacağım," dedi.

Calladia başını salladı. "Sanki seni aşağılamamı istiyorsun. Mazoşist falan mısın sen?"

"Sadece meydan okumayı seven bir iblisim. Bir ölümlünün sürekli benimle dalga geçmeye çalışması alışılmadık bir durum."

"Yani bir yenilik olduğu için sana narin, küçük bir çanta köpeği denmesi hoşuna mı gidiyor?" diye sordu.

Vitrininde hamur işlerinin yanında bir dizi iri, rengârenk kabuklu yumurta bulunan bir fırının önünden geçiyorlardı; bu da griffin işgalinin kesin bir işaretiydi çünkü yaratıklar yumurtaları delmek için pençelerini kullanır, sonra da sarılarını höpürdeterek yerlerdi. Astaroth ani bir hareketle Calladia'nın önünü kesti ve onu pencereye doğru itti. Calladia direnmeden ilerledi ve kürek kemikleri camla buluştuğunda nefesi kesildi.

Çok ilginç.

Astaroth ellerini kızın başının iki yanına koydu ve ağzı kızınkine birkaç santim yaklaşıp kadar eğildi. Kızın kirpikleri dalgalandı. "Bu bir yenilik," diye mırıldandı, aralarındaki zevkli gerilimin tadını çıkararak. "Ama bu zevkin bir kısmı da senin yanıldığını kanıtlayabileceğim tüm yolları hayal etmekten geliyor."

"Ah, öyle mi?" diye sordu Calladia. "Yanıldığımı nasıl kanıtlayacaksın?"

Sert görünmeye çalışıyordu ama sesindeki nefesli kalite adamın içinde bir zafer rüzgârı estirdi. Onu içine çekerken tüm duyuları keskinleşmişti. Nefesindeki kararsızlık, yanaklarındaki pembe renk, genişlemiş göz bebekleri... onun yakınlığından etkilenmemiş olmaktan çok uzaktı.

Onu, onun kendisini istediği kadar çok mu istiyordu?

Astaroth ağzını onunkine daha da yaklaştırdı, göz kapaklarının yarıya inmesini izledi... sonra dudakları kulağına değene kadar kaydı. "Beni iş başında görseydin bana narin demezdin," diye mırıldandı.

Titredi. "Seni dövüşürken gördüm." "Kastettiğim türden bir eylem değildi."

Calladia şok olmuş gibi bir ses çıkardı, sonra ellerini onun göğsüne koyup itti. Adam geri çekildi ve Calladia'nın telaşlı haline bakıp sıırıttı. "Sen adam olmazsın," dedi başını sallayarak.

Henüz bir zafer değil ama taktiksel bir avantaj. Astaroth ellerini ceplerine soktu ve omuz silkti. "Sanırım hoşuna gitti."

"Ve bence sende büyüklük kuruntusu var." Ama fırının penceresine doğru döndüğünde, Astaroth göğüs uçlarının gömleğinin içine doğru bastıran noktalarını gördü.

Evet, hoşuna gitmişti. İnsanlar tutkulu bir türdü ve onu kızdırmak için yaptığı her şeye rağmen onu hâlâ istiyordu.

Onun yanındayken de tutkulu hissediyordu. Daha genç olsaydı, hemen o anda harekete geçebilir, onu pencereye bastırıp dudaklarını aç bir öpücükle yakalayabilirdi. Ama onun cadısı karmaşık biriydi. Eğer baştan çıkarma onun fikri değilse, asla buna yanaşmazdı. Calladia kazanılacak bir ödül değildi; bu irade ve istekler savaşında eşit bir rakipti ve böyle bir kadına kur yapmanın tek yolu, sabırsızlanıp ödülü kendisi ele geçirene kadar onu arzulu bırakmaktı.

Astaroth uzanıp saçının gevşek bir tutamını geriye attı ve parmaklarının kulağının kenarında oyalanmasına izin verdi. Astaroth'u parmaklarını çene çizgisinde gezdirmeye davet edercesine başını yana eğdi, sonra hızla doğruldu ve gözlerini kısarak baktı.

Sabır, dedi kendi kendine dokunuşunu geri çekerken. *Uzun bir oyun oyna.*

İçindeki her şey onu yakalamak, öpmek, ona *zevk vermek* için çılgık atarken bunu yapmak zordu.

Calladia kollarını iki yana açıp boynunu kırdı, sanki etrafa yayılan enerjiden kurtulmaya çalışıyordu. "Hadi," dedi. "Kalacak bir yer bulalım."

Astaroth onu takip etti, nabızı baş döndürücü bir şekilde atıyordu. Caddede ilerlerken şaşırtıcı bir şey fark etti. Yüzyıllardır insanları etkilemek için basılacak tüm doğru düğmeleri bilen usta bir planlayıcı ve manipülatör olmasına rağmen Astaroth'un Calladia'nın bundan sonra ne yapacağına dair hiçbir fikri yoktu.

Ve eğer bundan hoşlanmadıysa lanet olsun.

GRIFFIN'S NEST KOLAYLIK İÇİN TASARLANMIŞ, TUHAF VE EKLEKTİK BİR KASABA OLDUĞUNU KANITLADI

erişim. Kaldırımlar genişti ve tüm kamu binalarında kanatlı yaratıklar için iniş pistleri ve tekerlekli sandalye kullanıcıları, sentorlar ve merdivenleri kolaylıkla kullanamayan diğerleri için rampalar vardı. Dünyanın dört bir yanından gelen bayrakların yanında gurur bayrakları dalgalanıyordu ve pencereler topluluk etkinliklerini, türler arası spor liglerini ve sanat derslerini tanıtan tabelalarla doluydu.

Astaroth'un boynuzları birkaç meraklı bakışa neden olsa da, buradaki insanlar onun varlığından endişe duymuş gibi görünmüyordu. Yanlarından geçtikleri herkes gülümsüyor ve el sallıyordu. Bir tatlıcı dükkânının önünden geçerken sivri mavi şapkalı bir gnomun dışarı fırlamasıyla gergin bir an yaşandı, ancak Astaroth içgüdüsel olarak kendini bir saldırıya hazırlasa da, bunun yerine bir tepsi bedava karamelli elma örneğiyle karşılaştı.

"Siz de Dr. Shepard gibi bir minotor musunuz?" diye sordu gnom, merakla Astaroth'a bakarak. Sivilce lekeli yanakları ve üzerinde altın bir Onur Listesi yıldızı taşıyan küçücük bir mektup ceketini olan bir gençti. "Yoksa yarı minotor mu? Boynuzların var ama onun gibi bir boğa kafan yok."

Bu soru, topluluğun boynuzlu yaratıklara karşı genel rahatlığını açıklıyordu. "Ben bir iblisim," dedi, üzerinde karamel sürülmüş yeşil elma dilimi olan bir kürdanı kabul ederken.

Gnome'un çenesi düştü. "İmkânı yok mu? Bu çok havalı. Dr. Shepard tarih ve gezegenler arası kültürler öğretiyor. Sizinle tanıştığımı ona söylemem gerekecek!"

Minotorlar, mağaralarda gizlenmeye ve çekici insanlarla kaçmaya olan eğilimleri nedeniyle çoğu yerde korkutucu bir üne sahipti, ancak Astaroth bir pazarlama seçimini fark edecek kadar zekiydi ve bir minotor tarafından kaçırılan tanıştığı herkes bu deneyimi heyecan verici bulmuştu.

Dişlerini elmaya geçirdi ve onaylayan bir ses çıkardı. "Lucifer, bu çok iyi."

"Değil mi?" Cüce sırtıttı. "Elmaları Kötü Cadı sağlıyor." Calladia ve Astaroth endişeli bir bakış attılar. "Bu elmalar . . herhangi bir şekilde oynanmış mı?" Calladia kendi kürdanını elmaya atarken sordu çöp kutusuna.

Cüce güldü. "Özür dilerim, turist olduğunuzu unutmuşum. Kötü Cadı, yerel olarak yetiştirilen ürünlerin satıldığı bir dükkân. Tanışabileceğiniz en tatlı cadılardan ikisine ait ve sihirleriyle yaptıkları tek şey yetiştirme mevsimini uzatmak."

"Mariel buna bayılırdı," dedi Calladia. "En iyi arkadaşlarımdan biri," diye açıkladı gnomun meraklı bakışları karşısında. "O bir doğa cadısı."

Cüce bahçe büyü, yerel ürünlerin kalitesi ve Calladia'nın arkadaşının ziyaret etmesi gereken bitkilerle ilgili çeşitli festivaller hakkında heyecanlı bir konuşmaya başladı. Astaroth gizlice Calladia'yı izlerken yarı yarıya dinledi. Ne zaman Mariel'den bahsetse yüzü aydınlanıyordu ve cadıyı çok sevdiği belliydi.

Ve Astaroth görünüşe göre Mariel'in ruhunu almaya çalışmış ve başaramamıştı. Gözlerini kapadı, beynine Calladia'yı daha tatlı bir şey yerine düşmanına dönüştüren başarısız pazarlıkla ilgili herhangi bir şey üretmesi için yalvardı.

Gözünün önüne dikenli bir duvar ve kıvrıkcık kahverengi saçlı, öfkeli görünümlü bir cadı geldi. Bu görüntü aniden başka bir görüntüye dönüştü: aynı cadı yüzünde boş bir ifadeyle dururken, siyah boynuzları ve saçları olan bir iblis acı çekiyormuş gibi bağıırıyordu.

Esmer Mariel mi yoksa yüzyıllar boyunca tanıştığı ve hafızasından silinmiş başka bir cadı mıydı? Kalbi kırık görünümlü bir iblisin varlığını göz önünde bulundurarak, onun Mariel olduğundan şüphelendi ve pazarlığın ters gittiğine dair kısa bir anlık bir görüntü elde etti. Bu da o iri yarı, çok üzgün görünen iblisin Astaroth'un sözde çırağı Ozroth olduğu anlamına geliyordu. Bir insana olan aşkını iblis düzlemindeki görevine tercih ettikten sonra artık eski çırağıydı.

Astaroth'un göğsü sıkıştı. Duyguyu tanımlamaya çalışarak odaklandı. Bu bir çeşit kayıptı. İnce ama acı bir keder.

Onları o seçti, diye düşündü Astaroth anlamsızca. "Dünya'dan Astaroth'a," dedi Calladia.

Astaroth gözlerini açtığında onu burnunun dibinde parmaklarını sıklatırken buldu. Gnome ortalıkta görünmüyordu. Dünya dönüyordu ve kendini toparlamak için ayaklarını birbirinden daha da uzaklaştırdı. Lanet olsun bu baş dönmesi nöbetlerine.

Calladia endişeli görünüyordu. "Her şey yolunda mı? Az önce nereye gittin?"

Ozroth ve Mariel'den bahsetmenin onu kızdırıp kızdırmayacağını merak ederek tereddüt etti. Yine de, onlara ne yaptığını unutmuş gibi değildi, unutmuş olsa bile. "Sanırım Ozroth ve Mariel'i hatırladım."

Calladia kaskatı kesildi. "Ne hatırlıyorsun?"

"Fazla değil." Astaroth sözlerini dikkatle tarttı. "Kıvırcık kahverengi saçlı bir kadının bitkilerden oluşan bir duvara büyü yaptığını gördüm. Sonra yanında siyah saçlı bir iblis gördüm."

"Kulağa Mariel ve Oz gibi geliyor." Calladia'nın kahverengi gözlerinde tedirginlik vardı ve duruşu gergindi. "Başka bir şey var mı?"

Bunu nasıl açıklayacağından ya da açıklaması gerekip gerekmediğinden emin değildi. Calladia onun hikâyesindeki kötü adam olduğunu açıkça belirtmişti; onun kayıp duygularını umursamayacaktı.

Ama bu konuyu başka kiminle konuşabilirdi ki? Uzun yaşamı boyunca tanıdığı insanlar düzgün kategorilere ayrılmıştı: müttefik, düşman, eğlence, av. Yakınlık ve sevgi duygularını manipüle etmenin ne kadar kolay olduğunu bir pazarlıkçıdan daha iyi kimse bilemezdi, bu yüzden etkili pazarlıkçılar yakın arkadaşlıklardan veya diğer duygusal bağlardan kaçınırlardı.

Calladia arkadaşı olmayabilirdi ama onu savunmasız bir durumda görmüş ve ona yardım etmişti. Ve temelde onunla konuşmak *istiyordu*.

"Bir duygu hissettim," dedi, kelimeleri boğazından geçirerek. "Ama nedenini bilmiyorum."

Calladia başını eğip onu inceledi. Sonra uzanıp onun dirseğine dokundu. "Sen bana daha fazlasını anlatırken yürüyelim."

Astaroth, Mariel'le olanlardan söz ettiğinde onun öfkelenmesi için kendini hazırlıyordu. Rahatlamış bir nefes aldı ve omuzları gevşedi. "Tuhaf," dedi yürümeye başladıklarında. Kadının dokunuşu kısa sürmüştü ama hâlâ teninde yankısını hissediyordu. "Sanki bir şey kaybetmişim gibi hissediyorum. İçimde bir boşluk var."

"Ne kaybettiğini sanıyorsun?"

Astaroth yüzünü buruşturdu. "Bilmiyorum. Sadece bir şeylerin eksik olduğunu hissediyorum." Ya da birini, fark etti. Ozroth insanlığı

Astaroth'un ona öğrettiği her şeyi unutmuştu ve bu konuda ne hissedeceğinden emin değildi. Hayal kırıklığına uğramış gibi bir ses çıkardı. "Boş ver. Duygular hakkında konuşmak iğrenç."

Calladia orantısız bir gülümsemeyle, "Eğer bunun iğrenç olduğunu düşünüyorsan, bir ara terapiyi denemelisin," dedi. "Harika ama aynı zamanda korkunç."

Alay etti. "Hiçbir terapistin altı asırlık bagajını açacak zamanı yoktur ve düzgün iblislerin zaten terapiye ihtiyacı yoktur."

Ama o gerçek bir iblis değildi, değil mi? O bir anomaliydi. Çok aşağılara indirilmeden önce iblis toplumunda bir şekilde yükselmiş bir melez.

Calladia acımasızca ağrıyan yeri deşti. "Sence düzgün bir iblis olarak ne sayılır?"

"Güçlü, tam kanlı biri." Kendisine *daha az güçlü* olduğunun hatırlatılması utancını artırdı. "Duygular zaman kaybıdır. Tek yaptıkları işleri karmaşıktırmak ya da iyi bir stratejiyi mahvetmektir."

Calladia bir ahududu patlattı. "Yüksek konsey propagandasını bana bırak. Duygular önemlidir."

"Türünüzün geri kalanı bu duyguların yarısını bile bu kadar yoğun hissetmezken olmaz," dedi. "Hedeflerime ulaşmama yardımcı olmayacak anlamsız duygulara odaklanarak ne tür bir sapkınlık yapıyorum?"

Calladia örgüsüyle uğraşüyor, saç tellerini daha da karıştırıyordu ve onun elini tokatlayarak uzaklaştırmak, saçlarını taramak ve düzgün bir şekilde yeniden örmek istedi. "Sanki kötü bir şeymiş gibi *sapkınlık* diyorsun," dedi Calladia, alnı düşünceli bir ifadeyle çatılmıştı.

Alay etti. "Bir sapkınlık nasıl iyi bir şey olarak görülebilir ki?" "Farklı olmak sadece farklı olmaktır. Bu bir suç değil." Onun sesi devam ederken yükseldi. "Annem de benim bir sapkın olduğumu söylerdi, ama umurumda mı? Kesinlikle umurumda değil. Senin de umurunda olmamalı."

Neredeyse bağırıyor gibi görüldüğüne bakılırsa, Astaroth onun gerçekten de umurunda olabileceğinden şüpheleniyordu. Çocukluğunun geçtiği evde kulak misafiri olduğu gergin konuşmayı hatırladı. "Annenin senden tıpkı onun gibi olmanı beklediğini mi sanıyorsun?"

Calladia kaldırımın kenarındaki bir çöp kutusunu tekmeledi. "Bundan daha fazlasını bekliyor. Kızı, varisi, kampanya yöneticisi ve abartılı kadını bir arada istiyor. İnciler, pantolon takımları, ruj ve tüm o saçmalıklar." Anlaşılan Astaroth söylediği anda o da ne dediğini anlamıştı, çünkü devam etti. "Ve şimdi de İngilizceniz bana bulaşıyor - harika. Mesele şu *ki*, ben hiç de kibar, entrikacı, diplomatik ya da onun beklediği her neyse o değilim. Kaba, gürültücü ve onun standartlarına göre fazla erkeksiyim ve ailem için bir hayal kırıklığıyım, eğer hizaya girip mükemmel küçük Cunnington *amcı* olmazsam asla bir şey yapamayacağım."

Anlaşılan sinirlerine dokunmuş. Yine de hoşuna gitmişti. Onun her şey hakkında atıp tutmasını duymak istiyordu, özellikle de bu ona açıldığı anlamına geliyorsa.

Ona açılmak mı? Lucifer, gerçekten de böyle mi düşünmüştü? Pratikte yarı insan olmayı bir günden daha az bir süre tecrübe etmişti ve şimdiden mızızlanmaya başlamıştı.

Calladia boğazını temizledi ve örgüsünü tekrar çekti. "Neyse, bu önemli değil. Sizin durumunuza dönelim."

Astaroth bu yanlış yönlendirmenin yanına kâr kalmasına izin vermeyecekti. Onu daha iyi hissettirecek bir yanıt bulmaya çalıştı. "Bence sen olduğun gibi mükemmelsin."

Calladia yürümeyi bıraktı. Başını çevirdi. "Ne dedin sen?"

Bu, giderek artan karasevdasını itiraf etmeye çok yakındı. "Şey, ah ..." Calladia'nın göz kamaştıran kırılmasını hissetmemesi için bunu nasıl kurtarabilirdi? "Açıkçası *mükemmel* değilsin, mükemmel," diye açıkladı. "Sen bir tanrıça değilsin, Athena heykeli için mükemmel bir model olsan bile." Bekle, daha iyi değil. Aceleyle devam etti. "Demek istediğim, kaba ve gürültücü olabilirsin ama bazı insanlar bunu ilginç buluyor ve fazla erkeksi olduğun yönündeki söylemler, çoğu türün ötesine geçtiği katı cinsiyet ikiliği anlayışından kaynaklanan saçmalıklar. Siz tamamen kendinizsiniz ve bu kendi içinde mükemmeldir, çünkü başka türlü yalan olurdu."

Garip bir sessizliğe gömüldü. Bu kadarı çok fazlaydı. Her an kafasına bir şaplak atacak ve ona en kötüsü olduğunu söyleyecekti.

Calladia şoke olmuş görünüyordu. "Vay canına," dedi. "Bu gerçekten çok tatlıydı."

Astaroth aceleyle, "Bu hiç de tatlı değil," dedi. "Daha az takdire şayan pek çok özelliğiniz var." Bir tane bulmaya çalıştı. "Örneğin uykunda konuşuyorsun. Korkunç."

Calladia güldü ve omzuna bir yumruk attı. "Kapa çeneni."

"Memnuniyetle." Sinirden terlemeye başlamıştı, bu yüzden olabildiğince soğukkanlı bir şekilde alnını sildi.

"Ve hey," dedi Calladia, bir ayağından diğerine geçerek. Onunla buluşmadan önce gözlerini kaçırdı. "Teşekkür ederim. Tatlı olduğun için."

"Evet, ama buna güvenme. Ben hala korkunç, telafi edilemez bir canavarım."

"Elbette," dedi kolunu onun koluna dolayarak. "Daha azını beklemezdim." Astaroth onun dokunduğu yere bakınca Calladia gözlerini devirdi. "Hadi, seni gizli yumuşak. Kalacak bir yer bulalım."

Astaroth, dürüstlük konusunda çok az pratiği olmasına rağmen bir şekilde tam olarak doğru şeyi söylemeyi başardığına hayret ederek kendini çekilmesine izin verdi.

"BU MU?" ASTAROTH ŞÜPHECİ BİR ŞEKİLDE BİR GÖLGELİĞE DOĞRU BAKTI

çok kalın, çok uzun bir ağaçtı. Basamaklar tahtaya çakılmıştı ve bir yapı yarıya kadar tünemişti, çoğunlukla dallar tarafından gizlenmişti.

Calladia geceyi bir ağaçta geçirmek üzere olan biri için fazla neşeli görünüyordu. "Şehirdeki en iyi manzaraya sahip olduğunu söylediler."

Tansy'nin Ağaç Evi'nin isimsiz sahibi bir grifondu, yüzden yerden metrelerce yükseklikte konaklama imkânı sunmaları mantıklıydı. Tansy, kartal burcu olan biri için olağanüstü bir netlikte İngilizce konuşuyordu.

Ama griffinlerden biraz cırtlak çığlıklar beklenebilirdi ve Astaroth *güzel manzaralı rahat bir odanın, lanet olası gökyüzünde çürük tahta bir kulübede uyuyacaksın* anlamına geldiğini anlayamamıştı.

"Başka bir seçenek olmalı," dedi Astaroth. "Bunun kamp yapmaktan ne farkı var? Yerde uyumak yerine bir ağaçta uyuyorsun sadece."

"Daha odayı bile görmedin," dedi Calladia. "Tansy çok sağlam ve rahat olduğunu söyledi. Ayrıca, mevcut olan tek oda bu."

Calladia ve Astaroth eşmede yüzen bir naiada en yakın oteli sorduklarında, Griffin'in Yuvası Mariachi Festivali'nin başlamak üzere olduğu ve bu yüzden kalacak yer bulmanın zor olacağı bilgisini almışlardı. Naiad onları Tansy's Trinkets adlı küçük bir dükkâna yönlendirmiş ve Tansy'nin bölgedeki çeşitli mülkleri denetlediği için bir oda istemelerini söylemişti.

Onları kapıda karşılayan griffin, üzerinde TANSY, THEY/THEM yazan ışıltılı bir isim rozeti, etkileyici bir kanat açıklığı ve tüylerine işlenmiş boncukları olan neşeli bir türdü. Aslan tüyü krklerine kıvrımlı desenler kazımışlardı ve her tşnde dillerinde gümüş bir çivi parlıyordu.

Tansy daha fazla ziyaretye sahip olduğu için heyecanlanmış ve Calladia ile Astaroth'un tam zamanında geldiğini, çünkü gece için bir oda kaldığını duyurmuştu. Ya da belki de griffin'in konuşma ve ılık karışımı ses tonu, *şansın yaver* gittiğinden ziyade *berbat olduğu için zgnm* demişti ve bu aslında bir tehditti.

"Hadi," dedi Calladia, örgüsünden arta kalan yırtık pırtık parçaları omzuna atıp sırt çantasını yukarı kaldırarak. "Hava kararmadan tırmanalım."

Astaroth usta bir taktiki olmakla övünürdü. Oyundaki unsurları ve çeşitli olası sonuçları düşündü, sonra bir stratejide karar kıldı. "nce sen git," dedi ve gövdeyi işaret etti.

Calladia omuz silkti ve tırmanmaya başladı. Astaroth da onu takip etti ve ağırlığını kaydırmadan önce her basamağı sıkıca kavradı. Tırmanış çok zorluydu ama stratejisinin ne kadar akıllıca olduğunu yukarı baktığında anladı çünkü Calladia'nın kışını daha önce hiç bu açıdan görmemişti.

Sonunda, gövdenin etrafına inşa edilmiş geniş bir platforma ulaştılar. Astaroth kendini yukarı çekti ve sırt üstü yere yığıldı. "Tansy haksız ölüm davası için yalvarıyor," dedi. "Bu nasıl güvenli olabilir?"

Calladia aniden gülmeye başladı.

Astaroth onu neyin eğlendirdiğini görmek için başını çevirdi. Platformun ortasındaki gövdenin etrafına bir bina inşa edilmişti ve Calladia belli ki keşif yaptığı uzak taraftan geri dönüyordu. Başparmağını omzunun üzerinden kaldırırken kocaman sırtıyordu. "Buraya çıkmaya çalışmadan önce ağacın etrafından dolaşmalıydık."

Astaroth ayağa kalktı ve ona doğru yöneldi. Binanın diğer tarafında, süslü bir metal kafes görünce durdu. Kafes kalın bir dalın içine açılmış bir makara sistemine bağlıydı. "Bekle," dedi. "Bu-"

"Bir asansör!" Calladia otel odasının duvarına yaslandı ve gülerken kaburgalarını tuttu. "Tırmanmamıza gerek yoktu."

Astaroth yeni düşmanı olan asansöre ters ters baktı. "Pekâlâ, daha yakından bakmalıydık ama en başta nasıl aşağı çağıracaktık ki?"

Calladia hâlâ kıkırdıyordu. Kot pantolonunun cebine uzandı ve Tansy'nin onlara verdiği anahtarı çıkardı. "Bir şüphem var."

Astaroth, kapıyı elektronik olarak açacağını düşünerek fazla önemsemediği anahtara baktı. Oval biçimliydi ve Sabuntaşı ve tabanında basit bir oyma vardı: ^v .

Calladia başparmağını v 'un üzerinde gezdirdi. platformdaki bir delikten tam boyutlarına göre kesilmiş. Mekanik bir uğultu olmadan sorunsuzca hareket etti. Calladia v adresine tekrar basarak asansörü durdurdu. ^ adresine dokundu ve kafes yükseldi.

"Büyü," dedi Astaroth, kendisine rağmen etkilenmiş bir ifadeyle. "Bunu nasıl başarmışlar?"

Kafes yerine dönerken Calladia, "Nesneleri bağlamak zordur," dedi. "Bunu başarmak için büyüleri katmanlandırmanız gerekir, ama temelde iki ayrı şeye büyü aşırsınız ve sonra onları aynı rezonansı paylaşmaya zorlarsınız. Aynı nesne olduklarını düşünmeleri için onları kandırmak gibi bir şey."

"Kuantum dolanıklığı gibi," dedi Astaroth, bir keresinde sarhoşken izlediği bir bilim belgeseli gözünün önüne geldi. "Parçacıklar belli bir mesafeden birbirine bağlanıyor."

Daha önce de olduğu gibi, bir anı diğerinin kilidini açtı ve koyu tenli, vahşi beyaz saçlı ve siyah boynuzlu bir iblisin olduğu belgeseli izlediğini hatırladı. Onun hakkında başka bir şey hatırlayamıyordu ama iyi bir anı gibi görünüyordu. Bir arkadaşı var mıydı?

"Evet!" Calladia ışınladı. "Yani birden fazla nesneyi büyüleyerek tek bir nesne gibi davranmalarını sağlıyorsun. Bu taşa dokunduğumda makara sistemi tepki veriyor."

Astaroth elini uzattı ve Calladia taşı onun avucuna bıraktı. Taşı ters çevirdi, parmaklarını mumsu gri yüzeyde gezdirdi ve kafesin zıplaması için rünlerle oynadı. "Büyü konusunda oldukça bilgilisin," dedi. "Ham gücünü görebiliyorum elbette ama başarılı bir cadı olmak için bundan daha fazlası gerekir."

Calladia'nın gülümsemesi hüzne dönüştü. "Ailem beni küçük yaştan itibaren büyü derslerine yazdırdı, özel öğretmenler tuttu. Bununla birlikte gelen beklentileri sevmedim ama öğrenmeyi sevdim."

Ağaçlara bakıyordu ama Astaroth onları görmediğini hissediyordu. Düşüncelerinin onu hangi yola sürüklediğini merak ediyordu.

"Zor bir şey," diye devam etti, "sihirde iyi olmak. Kulağa saçma geliyor ve öyle de, ama sihrin sadece size ait olmadığını ve sadece bir beceri seti olmadığını çabucak öğreniyorsunuz. Nesiller boyunca aktarılan bir miras. Bedavaya gelmiyor." Sonra alay etti ve başını salladı. "Beni dinle, sebepsiz yere hüzünleniyorum." Etrafına bakındı. "Sırt çantam nerede?"

Astaroth onu aldı ve teslim etti.

"Teşekkürler." Yan cebinden su şişesini çıkardı ve içti, sonra aynısını yapabilmesi için ona uzattı. "Neyse, bunun bir önemi yok," dedi ağzını koluna silerek. "Hadi odayı kontrol edelim."

Astaroth ondan orada kalmasını ve tüm sırlarını kendisiyle paylaşmasını talep etmek istedi ama bu onu daha da sinirlendirecek ve savunmasını daha da yükseltecekti. İçindeki yakıcı merakı bastırdı ve elini kapıya doğru uzatarak eğildi. "O zaman yolu göster, ey güzel düşmanın."

OceanofPDF.com

SEKİZ

O *H, ADIL DÜŞMAN.*
Çok saçma.

Astaroth hâlâ dramatik bir şekilde eğilmiş, ona bakarken gözleri muziplikle parlıyordu. Travmatik bir beyin hasarı geçirdikten sonra düş almadan iki gününü yolda geçirmiş biri için fazla iyi görünüyordu.

Yine de ona yeni bir gömlek alması gerekiyordu. Kendisi için de öyle. Kamyonda bir yerlerde başka bir eski püskü fanilas1 olsa da, kırıışmamış ya da ter lekesi olmayan bir şey giymek iyi olurdu.

Calladia kapıya ulaşmak için Astaroth'un etrafından dolandı. Ağaç ev, geniş gövdesinin etrafında sekizgen şeklindeydi ve tavandan tabana pencereleri yosun yeşili perdelerle korunuyordu. Ön kapı bir griffin ya da sentorun bile sığabileceğı kadar büyüktü ve griffinleri uçarken tasvir etmek için oyulmuştu. Pirinç kapı kolları tabandan tepeye kadar çeşitli yüksekliklerde duruyordu. Calladia anahtarlığı bir tokmağın üzerindeki oyuğa soktu ve kilit tıkladı.

İçerisi Tansy'nin söylediğı kadar büyüleyiciydi. Tavan, açıkta duran ahşap kirişlerle eğimliydi ve ağacın canlı gövdesi kaba bir orta sütun oluşturuyordu. Calladia gövdenin etrafında saat yönünde yürüdü, öğleden sonra ışığını içeri almak için perdeleri açarken mekâna hayranlıkla baktı. Ön tarafa yakın bir yerde -muhtemelen sihirli bir güçle çalışan- bir ocak, mini bir buzdolabı, bir lavabo ve çeşitli varlıkları barındırmak için yapılmış ayarlanabilir bir yemek masası ve sandalyeler duruyordu. Mutfak alanının arkasında orman manzarasıyla boyanmış bir Japon paravanı vardı. Calladia perdeyi geri çektiğinde

Bir tuvalet ve lavabo, boy aynası ve istem dışı bir inleme çıkarmasına neden olan devasa bir porselen küvet/duş buldu. Uzun zamandır iyi bir banyo yapmamıştı ve bir tanesini kullanabilirdi.

Keşfine devam etmek için küvetin diğer tarafındaki katlanır perdeyi geri çekti. Burası etrafa dağılmış rustik mobilyaların bulunduğu bir oturma alanına benziyordu. Bir şifonyer ve daha eklektik bir şekilde inşa edilmiş sandalyelerin yanı sıra masa oyunlarının bulunduğu raflar vardı. Bunun ötesinde pelüş görünümlü sayvanlı bir yatak ve mavi alevlerin titrediği bir şöminenin önünde küçük bir kanepa vardı. Calladia onlara güç veren büyüü tanıdı: ateş sıcaklık yayıyor ama duman çıkarmıyordu ve tek bir noktayla sınırlıydı, bu yüzden ağacı yakma tehlikesi yoktu.

Oda kesinlikle çok şirindi. Tansy'ye iltifat etmek zorunda kalacaktı-

Calladia'nın düşünceleri durdu.

Bekle biraz.

Yüzünü yatağa döndü. *Tek*
yatağa.

"Bu doğru olamaz," dedi Calladia. "Tansy'den iki ikiz istedim."

"İki yatak olduğunu doğruladılar mı?" Astaroth sordu. "Bütün o çığlıklar arasında kayboldum."

Calladia Tansy'yle yaptığı konuşmayı düşündü; şimdi düşününce bu konuşma ona tuhaf gelmişti. Calladia iki ikiz istediğinde, griffin bilgece başını sallayıp isteğin gereksiz görüldüğünü söylemişti ama gerçekten de iki çerçeve vardı.

Yoksa Griffin gerçekten *alevlere danışın* mı demişti?

Calladia şömineyi incelemek için acele etti. Ön tarafa oymalı bir metal plaka vidalanmıştı:

*Aşk ya da Para için
Aile ya da Şöhret için
Kalbinizin Bir İsteği
Var Öyleyse Alevleri
Dileyin*

Bu Dilekleri Gerçekleştiren Yardımsever Britannia tarafından 1956 yılında görevlendirilmiştir.*

Altında küçük puntolarla yazılmış başka satırlar da vardı:

**Sonuçlar değişiklik gösterebilir. Aç karnına dilek tutmayın. Dileğinizin ardından kesif yeşil duman veya bedensiz kıkırdamalar gelirse, derhal burayı boşaltın. Eğer dilediğiniz ereksiyon dört saatten fazla sürerse, tıbbi yardım alın. Bebekler veya evcil hayvanlar için geri dönüş yok. Kıyamet dilemeyin; işe yaramaz ve aptal gibi görünürsünüz. Bu açıklama FDA tarafından değerlendirilmemiştir.*

"Ah, Hekate," dedi Calladia, ateşin önündeki kanepeye çökerek. "Tansy bir dilek tuttuğumu sandı."

"Ne için?" Astaroth eğilip oymaya bakarak sordu.

Calladia histerik bir çılgılığı bastırdı, çünkü bu isteyeceği en son şeydi. "İkizlere ebeveyn olmak istediğimi düşündüler. Hem de iki tane." İnledi. "Tansy'nin dileğimin gereksiz olduğunu düşünmesine şaşmamalı."

Astaroth doğruldu. "Onlar, senin, senin gibi bebekler?"

Sesi bu ihtimal karşısında o kadar dehşete düşmüş gibiydi ki Calladia çatlayıp gülmeye başladı. "Öyle mi? Peki bunu neden o kadar yer varken bir otelde isteyeyim?" Bir telefon görüşmesi yapıyormuş gibi yaptı. "Merhaba, bir oda ayırtmak ve ayrıca mistik bir şekilde hamile kalmak istiyorum. Oda servisi sağlıyor musunuz?"

Astaroth tüm vücuduyla ürperdi. "Kazara ölmelerini önlemek için sürekli gözetim altında tutulmaları gereken iki küçük, kırılgan, ciyaklayan organizmadan sorumlu olduğunuzu düşünün."

"Kesinlikle!" Calladia dik oturdu ve kalçasını tokatladı. "Arkadaşlarım bunu anlamıyor. Hepsi bir gün çocuk sahibi olmak istiyor. Bunda yanlış bir şey olduğundan değil; sadece bana göre değil."

Calladia bir tür biyolojik saatin devreye girmesini ve ebeveyn olma düşüncesini daha kabul edilebilir hale getirmesini bekliyordu. Elbette, çocuk doğurmak için önünde uzun yıllar vardı ama yirmili yaşlarının sonlarında arkadaşlarının çoğu

ne zaman çocuk sahibi olacakları konusunda spekülasyon yapmaya başlamışlardı bile. Hepsi de bu konuda heyecanlı görünüyordu.

Calladia onlar için çok heyecanlıydı ve çocuklarının hayatında bir teyze figürü olmaktan mutluluk duyacaktı, ancak ne zaman kendi çocuklarına sahip olmayı düşünse aklına hemen üç şey geliyordu. Bir: pahalı! İki: zaman alıcı! Üç: İstemiyorum!

Diğer herkesin ne kadar hevesli görüldüğünü görünce kendisinde bir sorun olup olmadığını merak etmeye başlamıştı. Mariel ona bir keresinde, Oz'la tanışıp iğrenç derecede sevimli ve yapış yapış olmadan önce bile, "*Onları doğru kişiyle isteyeceksin,*" demişti. Mariel şüphesiz çilli ve sevimli küçük boynuzlu bebekler hayal ediyordu ama Calladia'nın pembe gelecek vizyonu her zaman sadece kendisi ve sevdiği biriyle, kendi etraflarında kurdukları toplulukla ve ömür boyu sürecektir maceralarla ilgiliydi.

Astaroth'un bu konu hakkında ne düşündüğünü merak etti. Başının belası olabilirdi ama ilginç biriydi ve beyninin nasıl çalıştığını bilmek istiyordu. "Çocuk istiyor musun?" diye sordu. "Çoğu iblisin bu konuda nasıl hissettiğini bilmiyorum ve sen de" diyerek sözünü kesti ama yeterince hızlı değildi.

"Ve ben gerçek bir iblis değilim, değil mi?" Astaroth ona ters ters baktıktan sonra öfkesini şömineye yöneltti. "Hayır," dedi mavi alevlere doğru, "hiç çocuk istemedim. Ya da en azından ben öyle düşünmüyorum." Yüzünü buruşturdu ve sıktağı yumruğunun eklemlerini şömineye vurdu. "Ama bu öğlene kadar bir melez olduğumu bile bilmediğimden, herhangi bir şey hakkında ne düşündüğümü kim bilebilir?"

"Sanırım içgüdünüze güvenmeniz gerekiyor."

Astaroth elini saçlarının arasında gezdirerek saç tellerinin gelişigüzel bir şekilde yukarı doğru çıkmasını sağladı. Elbette kötü görünmekten aciz olduğu için seksi bir şekilde dağınıktı. Calladia takımın kirli gremlin rolünü tek başına üstleniyordu.

Astaroth, "Hafıza kaybı kesik bir rahatsızlık," diye homurdandı.

Sesi Jane Austen uyarlamasındaki mağdur bir düke benziyordu ve Calladia gülümsemek için dudağını ısırıldı. "Ne kadar ağır bir dil," dedi. "Rezil oldum."

Astaroth ofladı. "Eğer henüz seni rezil etmeyi başaramadıysam, hiçbir şeyin başarabileceğinden şüpheliyim."

"Deniyor muydun?" Calladia gerçekten merakla sordu.

"Hayır, ama yine de olma eğiliminde." Yatağa doğru yürüdü ve ellerini kalçalarına koyarak yatağa baktı. "Yani sadece bir yatağımız var. Bu sorun olmamalı. Kanepe üzerine kıvrılabileceğin kadar büyük ve yastık ekleyebiliriz."

"Kulağa bir plan gibi geliyor," dedi Calladia dalgın dalgın. Bakışları adamın o gülünç pantolonu güzelce dolduran poposuna kaydı. Sonra adamın söylediklerini tekrar hatırladı ve bir öfke patlaması hissetti. "Bekle, neden kanepede sen değil de ben kıvrılıyorum?"

"Sen daha , bu yüzden daha rahat edeceksin."

Calladia kahkahalarla güldü. Ayağa kalktı ve Astaroth'la teke tek dövüşmeye başladı. Rahatsız edici derecede yakın durmasına rağmen geri çekilmedi, ama hiç çekilir miydi? "Senden o kadar da küçük değilim," dedi.

Gözleri kızın ağzına kaydı. "Yeterince küçük." Adamın sesindeki sertlik kadının omurgasında bir ürperti yarattı.

Calladia dudaklarını yaladı, bir meydan okumanın heyecanını hissediyordu. "Peki ya şövalyelik?"

"Şövalyeliğin canı cehenneme," diye karşı çıktı Astaroth anında. "Bende hafıza kaybı var."

"Çok özür dilerim," dedi Calladia abartılı bir endişeyle. "Kanepede nasıl uyunacağını unuttuğunu fark etmemiştim."

"Evet, öyle." Astaroth derin bir iç çekti. "Bu bir trajedi, ama ne yazık ki bunun için yapılacak bir şey yok. Yatakla idare edeceğim."

Calladia gülmemeye çalıştı. "Bir beyefendi yatağı hanımefendiye teklif ederdi."

"Burada bir beyefendi görüyor musunuz? Ya da bir ?"

Calladia'nın nefesi kesildi. "Kaba!"

Astaroth ellerini ceplerine soktu ve bir omzunu silkti, gözleri muziplikle parlıyordu. "Sana bir hanımefendi gibi davranmamı istiyorsan, davranırım ama seni uyarmalıyım, düzgün hanımefendiler yumruk yumruğa kavgamazlar."

İyi noktaya değindin. "O zaman yatak için seninle yumruk yumruğa dövüşeceğim," diyerek taktik değiştirdi.

"Yaralı bir adamdan faydalanmaya mı çalışıyorsun?" diye sordu bir elini göğsüne vurarak.

Bu dramatizme gülmekle gözlerini devirmek arasında kaldı. "Sahnede parlak bir geleceğin varken neden pazarlıkçı olmayı seçtin bilmiyorum."

"Her ikisi için de zamanım olmadığını nereden çıkardınız? Bildiğimiz kadarıyla West End'de başrol oynamayı yeni bitirmiş olabilirim." Sırtışı keskin ve hınzırcaydı. Bu şakalaşmadan keyif alıyordu.

Calladia da öyleydi. Nefesi hızla kesiliyor, heyecanı derisinin altında uğulduyordu. İblisle dövüşmek, bir uçurumun kenarında dans etmek ya da fırtınada dışarıda durmakla aynı kontrolden çıkmış heyecana sahipti ve Calladia daha fazlasını arzulayacak kadar adrenalin bağımlısıydı. Tehlike onu her zaman cezbetmişti.

Aralarında koparılmış bir ip gibi gerginlik vardı. Bu ipliği ele geçirip ondan bir şey yaparsa, sicimden sihir ördüğü gibi ne olurdu?

Uçurumun kenarı -ve delilik- kuşatılmıştı.

Calladia bakışlarını iblisin dudaklarına ve eğildi.

Calladia'nın sırt çantasından tiz, neşeli bir melodi yükselmeye başladı. Yerinden sıçradı, kalbi hızla çarpmaya başladı. "Sanırım zilimi açık unutmuşum," dedi garip bir kahkaha atarak, küfür mü etmeliydi yoksa kötü düşünülmüş dürtüsünü böldüğü için telefona teşekkür mü etmeliydi emin değildi.

Astaroth da irkilmiş görünüyordu. "Bu da ne?" Bir süre dinledi, sonra mırıldanmaya başladı. "Taylor Swift mi?"

Calladia aceleyle sırt çantasına gitti ve cep telefonunu bulana kadar çantasını karıştırdı. Ekranda Cynthia Cunnington'dan gelen bir arama görünüyordu.

Calladia'nın midesi ekşidi ve eğlenceli enerji tükendi.

Başparmağını ekranın üzerinde gezdirerek tereddüt etti, sonra aramayı reddetti.

Odaya sessizlik çöktü.

Calladia hemen başını kaldırıp bakmadı, Astaroth'un yüzünde görebileceği şeyden tedirgindi. Şimdi telefon onu gerçekliğe geri döndürmüştü ve ne düşündüğünü anlayamıyordu.

Gerçekten neredeyse iblisi öpüyor muydu? Yine mi?

Uyarılma ve suçluluk karışımı bir his tenini ısıttı ve midesinin sıkışmasına neden oldu. Neredeyse öpüşmek, neredeyse kafa atmaya yakındı, değil mi? Kabloları birbirine karışmıştı.

Elbette, diye alay etti iç ses. *Kendini daha iyi hissettirecekse böyle söyle.*

"Kimdi o?" Astaroth sordu.

Telefon bir mesajla çaldı.

Cynthia Cunnington: Telefona cevap vermemek kabalık. Diantha sirke katılmak için şehri terk ettiğine dair söylentiler olduğunu söyledi. Ona farkındalık inzivasında olduğunu söyledim. Sirk optik için iyi değil. Yarın akşam yemeğine gel. Kokteyl kıyafeti. Yeniden seçilmek için bağış yapanlar orada olacak.

Hemen ardından ikinci bir mesaj geldi.

Cynthia Cunnington: Beni tekrar hayal kırıklığına uğratma.

Calladia telefonu susturdu ve çantasına soktu. "Sadece annem," dedi. Glimmer Falls'un belediye başkanı olan annesi, Calladia'dan beklentileri King Kong'un bile tırmanamayacağı kadar yüksekti. Nasıl oluyor da şimdiden yeniden seçilmeyi düşünüyordu?

Calladia'nın içindeki heyecan o kadar çabuk çekilmişti ki, kendini sersemlemiş ve bitkin hissetti. Ayağa kalktı ve gerindi. "Bir banyoya ihtiyacım var."

Sırt çantasını kaptı ve takip etmeyeceğini umarak Astaroth'un yanından geçti. Yolun tozundan arınmak ve soğukkanlılığını yeniden kazanmak için uzun bir ıslanmaya ihtiyacı vardı.

Katlanır perdenin arkasında Calladia sırt çantasından tuvalet malzemelerini ve pijamalarını çıkardı. Lastik ördek desenli mavi tulum Themmie'nin hediyesiydi ve sıcak tuttuğu ama normal hayatta giyilemeyecek kadar saçma olduğu için Calladia onu kamp malzemelerinin arasına koymuştu. Önceki gece kıyafetleriyle uyuyakalmıştı ama banyodan sonra temiz ve rahat bir şeyler giymek iyi olacaktı.

Astaroth muhtemelen bunun için ona bok atacaktı, ama her neyse. Popo kapaklı bebek pijamalarıyla bile ona haddini .

Calladia soyundu ve örgüsünü çözdü, parmakları düğümlerle karşılaştıkça irkildi. Hızlı bir duşla terini temizlemeden önce bir dizi şınav, mekik, squat ve lunge hareketleri yaptı. Sabah antrenmanını özlemişti

spor salonundaki rutini. Beyni en iyi zamanlarda bile huzursuzdu ve sabah ilk iş olarak kendini yormak, günün geri kalanında dengede kalmanın en iyi yoluydu. Gerçi onunki pek dengeli sayılmazdı ama en azından egzersiz yapmak öfkesini ve kaygılarını azaltıyordu.

Üstteki kir tabakası yıkandıktan sonra Calladia küveti tıkadı ve dolmasına izin verdi. Ayaklarını daldırdı, sıcaktan tısladı. Ayakları ve bilekleri kıpkırmızı oldu ve vücudunun geri kalanını suya soktuğunda inledi. Yine de acı geçiciydi ve ayrıca, en iyi arkadaşına zarar vermeye çalışan iblisle neredeyse takıldıktan sonra bunu hak etmişti, bu yüzden oturdu ve yanığa katlandı, cildinin alışmasını bekledi.

"Her şey yolunda mı?" Astaroth sordu.

"Pusuya yatmayı bırak," diye karşılık verdi.

"Nereye gitmem gerekiyor? Neredeyse stratosferdeyiz."

Onun saçmalığı karşısında başını salladı ve kolları ile omuzlarına su çarpmaya başladı. Sonra suyun altına eğildi, sıcaklık kafa derisine nüfuz ederken nefesini tuttu. Saçları yosun gibi sürüklendi ve hızla akan düşünceleri yavaşlamaya başladı.

Calladia ne yazık ki sonsuza kadar suyun altında kalacak solungaçlara sahip değildi, yüzden yüzeye çıktı ve şampuanlayıp sabunlamaya başladı. Saçları saç kremiyle kayganlaştığında, sırt çantasından bir savaş büyüsü kitabı aldı ve önümüzdeki günlerde faydalı olabilecek büyülerle ilgili hafızasını tazelemek için yerleşti.

Bir süre okudu ama son birkaç günün heyecanı onu yakalamıştı ve sıcaklık kaslarını gevşettikçe Calladia'nın göz kapakları sarktı. Kitabı neredeyse suya batıracakken okumaktan vazgeçti ve bir kenara fırlattı.

Sadece birkaç dakika dinlenecekti. Astaroth, annesi ve dış dünyanın stresleri bekleyebilirdi.

Calladia olmalıydı, çünkü bir sonraki hatırladığı şey hapşırıldığı ve sabunlu banyo suyunu öksürdüğü oldu. Gözleri sulanmıştı.

Kendini dik tuttu ve yere su sıçradı. Fırtına gibi küfrederek saçlarını gözlerinden uzaklaştırdı. Rahatlatıcı bir banyo için çok fazlaydı.

Banyo perdesinin diğer tarafından boğazını temizleyen bir ses geldi. "Orada İspanyol donanmasıyla mı savaşıyorsun?" Astaroth sordu.

Calladia ekrana ters ters baktı. "Hâlâ kulak misafiri mi oluyorsun?" "Bu kadar yüksek sesle konuştuğunda kulak misafiri olduğum söylenemez."

"Git kısa bir dalda uzun bir yürüyüş yap." Saç kreminden kayganlaşmış saçlarını parmaklarıyla çözmeye başladı ve kafa derisini çekerken yüzünü buruşturdu.

"Ağır bir yaraya düşmek kulağa ne kadar hoş gelse de, ben burada kalmayı tercih ederim." Uzun bir duraklama oldu, bu sırada Calladia harap olmuş banyosunu fırçalayıp duruyordu. "Bir şeye ihtiyacın var mı?" Astaroth sordu.

"Elbette," dedi Calladia alaycı bir tavırla. "Sert bir içki, bir quesadilla ve yeni bir ciğer takımı." Tekrar öksürdü ve içtiği son suyu da tükürdü.

Astaroth cevap vermeyince Calladia kendini banyoyu bitirmeye adanmış. Boğulmak üzere olsun ya da olmasın, yorgunluk olsun ya da olmasın, annesinden gelen sinir bozucu mesaj olsun ya da olmasın, bu durumdan çıkarabileceği en küçük rahatlama payını çıkaracaktı. Bir lif kabağı aldı ve cildi acıyana kadar sertçe kese yaptı.

, belki de rahatlama konusunda pek iyi değildi. Ama işi bittiğinde cildi tertemizdi, saçları başının üstünde ıslak bir topuz halindeydi ve mis gibi portakal ve lavanta esansiyel yağları kokuyordu. Kişisel bakım teknikleri agresif olabilirdi ama önemli olan sonuçlarıydı.

Calladia küveti boşalttı ve iyice havlulandı. Pencereden, ölmekte olan bir öğleden sonranın kırmızı ışığı alacakaranlığın mor tonlarına dönüşmüştü ve Calladia bir battaniyenin altına kıvrılıp banyonun kalıcı sıcaklığının onu uyutmasına izin verme isteği duydu. Temiz iç çamaşırlarını giydi ve tulumun içine girerek önünü ve o gülünç popo kapağını ilikledi.

Aynada kendine baktığında, ona bakan kadını tanımakta güçlük çekiyordu. Ördekli pijama etkinin bir parçasıydı elbette, ama veremediği başka bir şey daha vardı. Fazladan bir

Belki yanaklarına bir pembelik ya da gözlerine bir parlaklık gelmişti. Sanki sıcak su cildinden görünmez bir gerginliği kaldırmış gibiydi. Yumuşak görünüyordu.

Calladia hiçbir zaman yumuşak olmamıştı. Yine de bakmaya devam etti, kendini korumak için bu kadar çok duvar örmek zorunda kalmasaydı, var olabilecek bir kadının bu görüntüsünden büyülenmişti.

Calladia başını salladı ve bu saçma düşünceyi bir kenara itti. Muhtemelen annesinden gelen mesajla birleşen sıcak çarpması onu duygulandırmıştı. Annesini düşünmek o puslu memnuniyet balonunu patlatmıştı, bu da bunun uzun sürmeyeceğini kanıtlıyordu. "Sıra sende," dedi ana odaya adım atarken. "Pislik içinde eğlenmeyi sevmiyorsan tabii."

"Pisliğe göre değişir," dedi Astaroth. Masanın üzerine eğildiği yerden döndü, sonra geri çekildi. "Sevgili Lucifer, ne giyiyorsun sen?" Calladia'nın dikkatini adamın şey çekmişti: iki paket servis kabı, bir kâse limon, tekila, triple sec ve basit şurup şişeleri. Hemen yanına koştu. "Bunu nereden buldun?" diye sordu. Kadın Derin bir nefes aldı, sonra Meksika yemeğinin baharatlı kokusuyla inledi.

Astaroth kollarını kavuşturmuş, sanki tek başına bir mamutu mızrakla indirip mağarasına sürüklemiş gibi kendini beğenmiş görünüyordu. "Mutfakta bir paket servis menüsü buldum ve Tansy paket servisi sağlıyor." Menüyu işaret etti. "Voila, quesadillas."

Kavga öğle yemeğini kısa kesmişti ve Calladia ne kadar aç olduğunu fark etmemişti. Erimiş peynirle dolup taşan gevrek tortillalara bakarken ağlamak istedi. "Teşekkür ederim."

"Kartınızdan tahsil ediliyor," dedi Astaroth.

Calladia güldü ve gözünü kaydırdı. İblisin alaycı bir yorumla kendi silahlarını ateşleyeceğine güveniyordu. Yine de onun anlattıklarını tanımaya başlamıştı ve ne zaman kahramanca bir şey yapsa dikkatleri başka yöne çekmek için iğneleyici sözler kullandığını fark etmişti. Ve evet, Meksika yemeğini geri almak kahramanlık sayılırdı.

Mutfaktan aldığı çatal ve bıçakla yemeğe daldı, peynirin hâlâ sıcak ve yapış yapış olduğunu fark edince inledi. Biberler ve zengin domuz eti parçaları her tarafa serpiştirilmişti.

Açlığının keskin kenarı köreldiğinde aklına bir şey geldi. "Telefonunun kilidini açamıyorsan nasıl sipariş verdin?"

"Birkaç sayı kombinasyonu denedim," dedi. Quesadilla'yı küçük lokmalar halinde keserek yavaş ve düzgün bir şekilde yiyordu. "1 2 3 4 5 6 işe yaradı."

"Ciddi misin?" Kıkırdadı. "Bu, tarihteki en az güvenli şifre gibi bir şey. Usta bir stratejist olmak buraya kadarmış."

Ona karanlık bir bakış attı. "Sana quesadillas aldı, değil mi?"

Kadın çatalını kaldırdı. "Touché. Alayımı geri alıyorum."

Astaroth tekila şişesini eline aldı ve etiketine baktı. "Margarita nasıl yapılır ki zaten?"

Calladia ona öğretmekten çok mutlu oldu. Mutfakta bir kokteyl çalkalayıcı ve bardaklar buldu ve iki margarita çalkaladı.

Astaroth yudumladığında yüzü rahatlayarak gülümsedi. "Çok lezzetli."

Calladia bir gurur kabarması hissetti ki bu çok saçmaydı. Nefret ettiği bir iblis için margarita yapmak pek de hayat başarısı sayılmazdı.

Yine de onun zeki ve zorlayıcı yüzüne bakınca, bir süredir içinde biriken bir gerçeği itiraf etmek zorunda kaldı. Ne derse desin, onu hor görmüyordu. Ne kadar nefret etmesi gerekse de.

Hafızasını kaybetmeden önce onunla fazla vakit geçirmemişti ama onun bu hali, arkadaşlarına zarar vermeye çalıştıktan sonra kendisine hakaret eden alaycı kötü adamdan çok daha çekiciydi. Evet, ukalanın tekiydi ama aynı zamanda cömertti ve bir kavgada ona destek olmaya ya da acıktığında yemek sipariş etmeye hazırdı.

Bu gerçek Astaroth muydu? Yoksa kötü adam gerçek versiyon muydu?

Calladia, Astaroth'un gözlerinin yanındaki derinin gülümseyerek kırışmasını izlerken, böyle kalacağı anlamına gelecekse asla anılarını geri kazanmamasını dilerken buldu kendini.

CALLADIA ŞÖMINEYİ GÖSTEREREK, "BU BÜYÜYÜ EVDE YAPIYORUM," DIYE MIRILDANDI. Üçüncü margarita bir hataydı ama o kadar tok ve rahatlamıştı ki

pişman olamazdı. Dışarıda gökyüzü karanlıktı ve rüzgâr ağaçların tepelerinde ıslık çalıyordu.

"Öyle mi?" Astaroth'un da sesi vızıltılıydı. Kanepenin diğer ucuna uzanmış, parmaklarının ucunda yarısı boş bir bardak sallanıyordu. "Bunu nasıl yapıyorsun?"

Calladia bir parça iplik bulmak için cebini karıştırdı. Birkaç kez düğümlemeye çalıştı, sonunda *ateşleme* yerine *patlama* için düğüm attığını fark edince vazgeçti. İşte bu yüzden içki içerken büyü yapmak kötü bir fikirdi.

"Bunu yapmanın birden fazla yolu var," dedi, "ama sonuçta bu eylem ve sözcüklerin bir karışımı. Ne istediğinizi tanımlamak için birkaç düğüm atar ya da birkaç rün karalarsınız." Gözlerini ateşe dikmiş, sarhoş olmasaydı hangi büyüleri yapabileceğini düşünüyordu. "Bir düğüm ateş için, bir düğüm güvenlik için, bir düğüm de ateşi şöminenin içine hapsetmek için atabilirim." Elini salladı. "Eksiksiz olması için başka şeyler de var. Sonra da hangi büyü sözcüklerini kullanacağını seçmelisin."

"Büyü dili çok karmaşık," dedi Astaroth. "Cadıların ve büyücülerin bunu nasıl başardığını bilmiyorum."

"Eninde sonunda alışıyorsun." Çekim ve gramer kuralları gelişigüzel olduğu için çok fazla ezberleme gerekiyordu. Büyü dilindeki her kelimeyi bilmek imkansızdı, çünkü insanlar her zaman yenilerini icat ediyor ya da kelimeleri birbirine karıştırıyorlardı, bu yüzden cadılar yapmak istedikleri büyü türü için en yararlı olanı öğrendiler ve gerisini attılar.

"Senin ateşlerin de mavi mi?" Astaroth sordu.

"Evet. İstedğin rengi seçebilirsin. İstedğin rengi seçebilirsin ama bence mavi, evimdeki tüm beyaz ve sarılarla birlikte güzel duruyor."

Evinin artık var olmaması dışında. Calladia bu hatırlatmayla kabaran ağrıya karşı göğsünü ovuşturdu.

Güzel evi gitmiş, yanıp kül olmuştu. Son iki günün karmaşası içinde, geride bıraktıklarını görmezden gelmek ve arayışının sonraki adımlarına odaklanmak daha kolay olmuştu ama kayıp, kabul edilmemiş bir yara olarak hâlâ içinde zonkluyordu.

O ev çok fazla anı barındırma fırsatı bulamamıştı ama lanet olsun, barındırdığı anılar *ona aitti*. Duman olup giden giysiler ya da paramparça olan dayanıksız LYKEA mobilyaları umurunda değildi. Bir yapı yeniden inşa edilebilirdi ve içindeki şeyler değiştirilebilirdi.

Hayır, Calladia *bir şeylerin* yasını tutmuyordu. Dışarıda geçirdiği bir gecenin ardından Mariel'e kahvaltı hazırlamayı ya da Themmie'yi pufun üzerine kıvrılmış televizyon izlerken görmeyi özlüyordu. Akşam yemeği partilerini, kanepesinde tek başına kitap okuduğu geceleri ve onu olduğu gibi karşılayan bir yere sahip olmanın verdiği sıcak duyguyu özlüyordu.

"Çok hüzünlü görünüyorsun," dedi Astaroth. Ona bakarken başı kanepenin üzerinde sallanıyordu.

Bu bir soru değildi ama Calladia yine de cevapladı. "Sadece evimin artık orada olmadığını hatırlıyorum."

"Ah." Astaroth bardağı dudaklarına götürdü. "Bir şeyleri kaybetmek zamanla kolaylaşıyor."

Sesi biraz melankolik geliyordu ama Calladia kendisine vaaz verilmesini istemiyordu. "Hafızan gibi mi?" diye sordu hınzırca.

Astaroth yüzünü buruşturdu. "Touché."

Calladia içini çekti. Annesiyle sorunları olan ve kalacak yeri olmayan huysuz bir kadın olduğu için adamın boğazına yapışmasına gerek yoktu. "Özür dilerim," dedi. "Sanırım annem aradığı için hâlâ gerginim."

"Öyle mi?" Astaroth yüzünü ona dönerek başını elinin üzerine koydu. Uykulu ve kızarmış görünüyordu ve saçları banyodan dolayı hâlâ nemliydi. Şifonyerde buldukları beyaz bir bornozu giymişti ve iblisi bu kadar sevimli ve evcil görmek tuhaftı.

Yanında kalmasına ilk izin verdiğinde onu vahşi bir hayvan olarak düşünmüştü. Tehlikeli ve öngörülemez, Calladia'nın sıkıcı hayatına egzotik bir izinsiz giriş. Ölümcül yanları körelmiş gibiydi ama bunun ne kadarı gerçektir, ne kadarı hafıza kaybının bir ürünüydü?

Ve gerçekten körelmişler miydi? Yoksa sadece onun için mi köreltmmişti?

Calladia bu fikri biraz fazla sevmişti, bu yüzden omuz silkti. Ne hakkında konuşuyorlardı?

Oh. Doğru. Annesi.

Harika değildi ama bu yolculuktan sonra bir daha asla görmeyeceği, düşmana dönüşmüş yol arkadaşıyla annesi hakkında konuşamazsa, durumu kiminle konuşabilirdi ki? En azından Calladia gerçekten hatalıysa, bunu ona söylemekten çekinmezdi.

"Annem talepkârdır," dedi Calladia. Bu sözcük ne yazık ki yetersizdi, o yüzden tekrar denedi. "Bundan daha fazlası. Dünyanın nasıl olması gerektiğini çok iyi biliyor ve eğer etrafındaki herhangi bir şey ya da herhangi biri bu vizyona uymuyorsa, onları ya değiştiriyor ya da yok ediyor."

"Metaforik yıkım mı?" Astaroth sordu. "Yoksa o da benim sevgili annem kadar canı mı?"

Lilith'in yüzyıllar boyunca yaptıklarına adanmış kitaplar vardı: iyi, kötü ve kaotik. Cynthia Cunnington şüphesiz bu ölçüde anılmak isterdi, ancak şimdiye kadar sadece küçük bir kasabada ünlüydü, basılı mirası *Glimmer Falls Gazette*'deki köşe yazıları ve dedikodu yazılarıyla sınırlıydı.

Calladia, "O insanları öldürmez," dedi. Gerçi toplum yozlaşır ve halka açık infaz yeniden moda olursa ne olacağını kim bilebilir? "Yine de onunla aynı fikirde olmayan insanları kovduruyor. Dedikodu konusunda da çok iyi. Yanlış bilgilendirme ve tüm bunlar."

Annesi buna yanlış bilgilendirme demezdi. O buna *stratejik bir iletişim tercihi* derdi.

"Seni neden aradığını biliyor musun?" Astaroth sordu.

Ateşin mavi yansımaları parlak siyah boynuzlarının üzerinde dans ediyordu. Calladia titreşimleri izledi ve aurora borealis'in daha büyük ölçekte böyle bir şeye benzeyip benzemediğini merak etti. "Yarın akşam yemeğine gelmemi istiyor."

Astaroth dik oturdu ve margaritayı bardağının kenarına sıçrattı. "Gidemezsin. Isobel'i görmeliyiz ve sadece birkaç saat sürse bile, bir de dönüş yolculuğu var-"

"Kendini telaşa kaptırma," dedi Calladia. "Ben gitmiyorum." "Ah."

Astaroth koltuğa geri yaslandı. "Güzel."

"Yine de çok kızacak. Zaten kızgın olduğundan daha fazla. Sanırım şehri terk ettiğime dair dedikodularla uğraşıyor. Ama evet, bu kötü olacak." Calladia yüzünü buruşturdu. "Yeniden seçilme kampanyası için bağışçılarla buluşacak."

"Ne için yeniden seçilmek?" Astaroth sordu.

Calladia oldu alını şaşırdım. Herkes içinde onu hayat biliyordu Cynthia Cunnington, yani annesinin şöhretini gerçek olarak kabul etmişti. Ama Astaroth Glimmer Falls'tan değildi ve küçük kasabada kimin ünlü olduğu umurunda değildi. Amnezi öncesinde bile muhtemelen annesi hakkında hiçbir şey bilmiyordu. Bu düşünce tuhaf bir şekilde rahatlatıcıydı. Calladia'nın hayatı, azgın bir nehrin merhametine kalmış kumtaşı bir uçurum gibi güçlü ve yıkıcı bir güç tarafından şekillendirilmiş olabilirdi ama dışarıda Cynthia Cunnington ve entrikalarını umursamayan bir sürü varlık vardı. Dünya -evren- Glimmer'ın küçük politikalarından çok daha büyüktü.

Düşüyor.

"O belediye başkanı," dedi Calladia. "İki yıldır ve ondan önce de yıllarca kampanya yürüttü."

Eğer annesinin beklentilerinin zorbalıktan ziyade zehirli bir hal aldığı zamanı saptaması gerekseydi, bu Cynthia'nın adaylığını koymaya karar verdiği andı. Birdenbire Calladia'nın varlığı, yüksek sosyetenin beklentilerine uymayan ağzı bozuk kızlara izin vermeyen siyasi bir anlatının parçası haline gelmişti.

"Bu işte iyi mi?" Astaroth sordu.

Calladia irkilerek gülmeye başladı. Bunu ona daha önce kimse sormamıştı. "Yani ... hayır mı? En azından benim görüşüme göre değil. Cadı olmayanlara ya da işçi sınıfından insanlara pek iyi gözle bakmaz ve kesinlikle rüşvet alır." Calladia, sözde "toplumun direği" olan annesinin sahtekâr bir politikacı olmayı ne kadar çabuk benimsediğini fark ettiğinde iğrenmişti. "Zengin insanlar için bir tatil köyü ve spa inşa etmek amacıyla ormanın bir kısmının buldozerle yıkılmasını desteklediğini biliyor muydunuz? Banka hesabı sağlıklı kaldığı sürece ormanın yok olması ya da ateş semenderlerinin neslinin tükenmesi umurunda bile değildi."

Calladia aniden kiminle konuştuğunu hatırladı. Astaroth da ormanı zehirlemişti - bir tatil köyüne yol açmak için değil, doğayı seven Mariel'i bir ruh pazarlığına zorlamak için. Hedeflerine ulaşmak için Cynthia kadar sinsi davranmış, bu sırada kimin zarar gördüğüne pek aldırmamıştı.

Astaroth aynı zamanda tatil köyünün iptal edilmesine de sebep olmuştu. Mariel sonunda bir pazarlık yapmış ve karşılığında Astaroth ormanı iyileştirmiş ve bir daha kimsenin o korunan araziye inşaat yapamamasını sağlamıştı. Oz'un Mariel'in ruhunu ona geri vermek için yaptığı sihirli UNO Reverse oyunundan sonra bile hiçbir şey Astaroth'un sihrini iptal edememişti.

Ormanı kurtarmıştı ama niyeti çürümüşken bunun bir önemi var mıydı?

"Neden birdenbire bana ters ters bakmaya başladın?" diye sordu Astaroth. Yavaşça gözlerini kırptırdı, uzun, soluk kirpikleri elmacık kemiklerini süpürüyordu. "Seni çok korkutucu gösteriyor. Ördek tulumu bir yana."

Calladia'nın kıyafetini birkaç kez sinsice eleştirmişti ama üzerinde kabarık bir bornoz olduğu için konuşacak durumda değildi. Ve annesinden bahsettikten sonra Calladia artık dalga geçilecek havada değildi. "Tanıştığımız zamanı düşünüyordum," dedi. "Sen de ormanı öldürmeye çalışıyordun."

"Öyle demiştiniz." Bardağını boşalttı, sonra kucağında tutup ters çevirdi. "Annenle işbirliği mi yaptım, yoksa ona kızmak yerine bana kızmanın daha kolay olduğuna mı karar verdin?"

Calladia kendi bardağını yere bıraktı. "Aynı anda iki kişiye birden kızabilirim."

"Farkındayım." Sanki söylenmemiş bir sorunun cevabıymış gibi boş bardağa baktı. "Yine de başkasının suçları için cezalandırılmak gibi bir his var içimde."

Oh, lütfen. "İkinize de kızgın olabileceğimi söyledim-"

"Annenden bahsetmiyorum," diye araya girdi Astaroth. "Ormanda karşılaştığın versiyonumdan bahsediyorum. Ondan nefret ediyorsun ve haklısın da, ama ben hiçbir şey hatırlamadığım için, bunun için cezalandırılmaya devam etmek haksızlık gibi görünüyor."

Calladia ayağa kalktı ve iki bardağı da alarak mutfaka götürdü. "Hatırlamıyor olman yapmadığın anlamına gelmez," diye omzunun üzerinden savurdu.

Astaroth sinirli bir ses çıkardı. "Tüm değerim ve kimliğim tek bir olaya mı indirgeniyor? Başka ne yaparsam yapayım ya da söylersem söyleyeyim, bana baktığında hep arkadaşlarına zarar veren iblisi mi göreceksin?"

Adamın sesindeki acılık onu şaşırtmıştı. Belki de alkol onun soğukkanlılığını bozmuştu, tıpkı annesiyle temasa geçmesinin onunkini bozduğu gibi. Belki de her ikisi de kendilerini dünyadan nasıl koruyacaklarını çok iyi öğrenmişlerdi.

Calladia nasıl cevap vereceğinden, hatta verip vermeyeceğinden bile emin değildi. Bu bir tartışma mıydı? Her zamanki şakalaşmalarında olmayan bir keskinliği vardı, kırık bir camın dengesiz keskinliği gibi. Bu hoşuna gitmemişti.

Astaroth teselli edilmek, suçlarından arındırılmak mı istiyordu? Böyle bir yumuşaklığı Calladia'dan daha fazla hak etmiyordu.

Gözleri uzun süre kilitli kaldı. Sonra Astaroth ayağa kalktı. "Ben uyumaya gidiyorum," diye açıkladı. Onunla yatağın arasına baktı, sonra tekrar kanepeye uzandı. Ateşe bakacak şekilde yan yattı, bacaklarını yukarı kaldırdı ve başını pazusuna yasladı.

Calladia ona baktı. *Kahrolası şövalyeliğe ne oldu?*

Yine de haklıydı; kanepa uyuması için çok küçüktü. Dizleri kenardan sarkıyordu, bacakları göğsüne doğru sıkışmıştı ve birkaç santimden fazla kayarsa devrilecekti.

Calladia içini çekti. Belki tekilanın etkisiydi ama onu rahatsız görmekten hoşlanmıyordu. Onunla kavga etmekten de hoşlanmıyordu - en azından bu şekilde.

Alevleri hafif bir parıltıya çevirmek için hızlı bir büyü yapmadan önce ışıkları söndürerek mekânda dolaştı. Sonra bulabildiği tüm yedek yastıkları kaptı ve yatağa doğru ilerledi.

"Ne yapıyorsun?" Astaroth'un asık suratlı sesi arkasından geldi ve omzunun üzerinden baktığında onun kanepenin arkasından baktığını gördü.

"Yastık duvarı yapıyorum tabii ki." Yatağın ortasına yumuşak bir barikat inşa etmişti. "Sol tarafı ben alıyorum."

Gözlerini kırıştırdı. "Ne?"

"Ben sol tarafı alıyorum dedim. Sen sağ tarafı al." Adam şaşkın görünüyordu, o da omuz silkti. "Kanepede uyumak istersen sana engel olmam ama yatak daha rahat olur."

Calladia dişlerini fırçalamaya gitti, sonra fırçayı ve diş macununu Astaroth'un isterse kullanması için tezgâha bıraktı. Topuzunu indirip salladı ve nemli saç tellerini parmaklarıyla taradı. Sabah kuruduktan sonra fırçalayacaktı.

Yatağa döndüğünde, sağ taraftaki yorganın altında iblis şeklinde bir yumru vardı. Calladia, boynuzlarının uçlarının dışarı çıktığını fark ettiğinde, endişe verici derecede düşkünlüğe yakın bir şey hissetti. Mariel ona Oz'un dürüm gibi sarılarak uyduğunu, iblis fizyolojisinin ısı istediğini söylemişti. Görünüşe göre Astaroth da aynıydı.

Calladia yatağın pencereye en yakın, havanın daha serin olduğu tarafına kaydı. Aralarında yastık duvarı olmasına rağmen iblisin varlığının fazlasıyla farkındaydı. Yumuşak nefes alıp verışı sessizlikte duyulabiliyordu ve yatak onun ağırlığıyla hafifçe eğiliyordu.

Yağmur çatıya ve pencerelere vurmaya başladı ve Calladia esnedi. "İyi geceler, dramatik iblis," diye mırıldandı yan tarafına kıvrılırken.

Uyku yumuşak, karanlık parmaklarıyla ona uzandı. Astaroth bir cevap mırıldandığında neredeyse yenik düşmüştü.

"İyi geceler, huysuz cadı."

Calladia gülümsedi.

NINETEEN

A STAROTH BİR AĞIZ DOLUSU SAÇLA UYANDI.
Mırıldandı ve tükürdü, ancak saçın başka bir yere tecavüz ettiğini fark etti. Saç telleri boynuna dolanmış, bir şey kulağına değmiş ve nefes aldığı anda saçlar burun deliğini gıdıklamıştı. Burnunu kaşımak için yastığa sokuldu, sonra kan çanağına dönmüş gözlerini açtı.

Pencereden sızan şafak ışığı yatağın üzerinde parlak bir dikdörtgen oluşturuyordu. Astaroth sol tarafına uzanmıştı ve tam önünde söz konusu saçtan büyük bir miktar vardı. Uzun, düz ve tereyağı sarısıydı; uykudan karışmadığı yerlerde ipeksi bir dokusu vardı. Saçın ait olduğu baş, yanındaki yastığın üzerinde duruyordu ve duruşunun aynasında uzaklara bakıyordu.

Calladia'nın sabununun kokusunu içine çekti. Portakal ve güneşte ısınmış keten gibi kokuyordu.

Uyku sersemi zihni, kadının neden kendisine bu kadar yakın olduğunu anlamıyordu. Bir yastık kalesi inşa etmemiş miydi? Sağ eli yumuşak bir şeyin üzerinde duruyordu; belki de bariyer gece boyunca tamamen aşılmamıştı.

Başını kaldırdığında yastık barikatına dokunmadığını fark etti. Eli Calladia'nın belinin kıvrımlarında duruyordu. Göğsü mavi, lastik ördek desenli kumaşın altında yumuşakça inip kalkıyordu.

Ani bir hareket yapıp onu uyandırmak istemediğinden başını yavaşça yastığa koydu. Onunla birlikte dinlenmek, ona *dokunmak* gerçeküstü hissettiriyordu. Lucifer, onu rahatlamış ve sessiz görmek bile tuhaftı. Gece boyunca kendisiyle birkaç canlı konuşma yapmıştı ama şimdi nefes alış veriş derin ve düzgündü.

Aramızda böyle olabilir, diye düşündü. Günler dünyayla ve birbirimizle savaşıarak geçer, geceler ve tembel sabahlar barışa adanırdı. Cadısı bir güç merkeziydi, bir savaşçı kraliçeydi ama savaşçıların bile savaşlar arasında dinlenmeleri gerekiyordu.

Önemli olan kimin etrafında dinlenmelerine izin verdikleriydi. Calladia kıpırdandı. "Lanet olası buldozer," diye mırıldandı.

Astaroth gülmemek için kendini zor tuttu. Parmakları kızın belinde hafifçe esnedi. Tulum yumuşaktı ama altındaki sert vücut hatlarını hissetti.

Lastik ördekler hiç bu kadar tahrik edici olmuş muydu?

Calladia huysuz bir ses çıkardı. "Fötr şapkayı nereden buldun?"

Astaroth dondu kaldı. Kelimeler kafasında yankılandı ve bir çan gibi çaldı. *Fötr şapkayı nereden buldun? Fötr şapkayı nereden buldun?*

Fötr şapkayı nereden buldun, tavlama sanatçısı toplantısından mı?

Şakakları zonklıyor ve başı dönüyordu. Astaroth mide bulantısına karşı yutkunarak gözlerini kapattı.

Yeşil çamlar ve yayılan çalılıklarla paranteze alınmış bir anı canlandı. Arka plan pusluydu ama bir şey net ve keskindi: Calladia, yumruklarını sıkmış, yüzünde öfkeli bir ifadeyle ayakta duruyordu. Saçları beline kadar sarkıyordu ve üzerinde ilk günkü kıyafeti vardı: papatya desenli tayt ve üzerinde *Sweat Like a Girl* yazan mavi bir atlet.

Anılarında Astaroth onun karşısında duruyordu, beyaz takım elbisesi kandan temizlenmişti ve siyah fötr şapkası boynuzlarını örtüyordu. Eli baston kılıcının kristal kafatası tepeliğinde duruyordu.

Bu orospu çocuğu Dokuzlar'dan Astaroth mu? Hafızanın Calladia'sı sordu. Fötr şapkayı nereden buldun, tavlama sanatçısı kongresinden mi?

Anılardaki Astaroth ve şimdiki Astaroth öfkelerinde birleşmişlerdi. *Tayt giyen insanların kılık kıyafet eleştirilerini kabul etmiyorum,* diye alay etmişti.

Yakınlarda, pembe-yeşil saçlı, kısa boylu bir peri endişesini dile getirdi. Muhtemelen Calladia'nın arkadaşlarından biriydi. Ne söylediye boşa gitti, çünkü Calladia parmaklarını çıtlatarak Astaroth'a doğru yürüyordu ve Astaroth'un odaklandığı tek şey oydu.

Son birkaç gün Astaroth'a kız böyle görüldüğünde temkinli olmayı öğretmişti. Yine de anılarında yakaladığı duygular şu anda hissettikleriyle uyuşmuyordu. O zamanlar Astaroth küçümseme doluydu. Onu can sıkıcı ve alakasız bulmuştu. Onun altında.

Yani ormanı yok eden iblis sen misin? Calladia saçlarını toplamaya başladı ve Astaroth bu anının bir kavgaya dönüşmek üzere olduğunu hemen anladı. En iyi arkadaşımın serasını yok eden iblis mi? Oz ve Mariel'i pazarlık yapmaya zorlayan mı?

O zaman iblis duyularını açarak onun ruhuna bakmıştı. Çok parlaktı, saf bir gücü vardı. Ve Astaroth, açgözlü iblis, onu kendisi için talep etmek istemişti. Son yenilginin acısıyla yeni bir zafer kazanmak istemişti. Belki onun ruhunu adak olarak sunarsa, yüksek konsey bahsin şartlarını değiştirmesine izin verirdi. Hâlâ zirveye çıkabilirdi.

Astaroth'un teri orman havasında soğuk hissettirmişti. Moloch kazanamazdı. Astaroth ortaya çıkmadan önce değil.

Ancak Astaroth'un açıklaması gereken ayrıntılar sis gibi dağılıp gitti.

Bir prenses olmak ister misin? diye sormuştu, onu ruhunu teslim etmeye ikna edecek fiyatı bulmaya kararlıydı. *Bir elmas madenine sahip olmak mı? Söyle ve senin olsun.*

Bir şey istiyorum, demişti, ulaşamayacağım bir yerde duruyorum, *ama bunu bir anlaşma yoluyla elde edemem.*

Ne istemişti? Umutsuzca bilmek istiyordu. O zaman da bilmek istemişti ama farklı bir nedenden dolayı. Onun zayıf noktalarını öğrenene kadar, onları kendi amaçları için kullanamayacaktı.

Kendi içinde böyle bir bölünme hissetmek tuhaftı. Ona küçümseyerek bakmış olması imkânsız gibi görünüyordu ama bu anı kesinlikle ona aitti.

Sana her şeyi verebilirim.

Hayır, teşekkürler. İstedigimi alırım.

Onun güzelliğini o zaman bile fark etmişti. Klasik narin yüz hatları ve görünür kas yapısının karışımı ilginçti. Zihni spekülâtif yollarda gezinmiş, kızgın ve güzel cadının elinden gelse neler yapabileceğini düşünmüştü.

Sonra da boğazına yumruk attı.

Günümüzde, Astaroth irkildi ve seğirdi. Calladia anında doğruldu, saçlarını yüzünden çekerek kızarmış yanaklarını ve ağırlaşmış gözlerini ortaya çıkardı. "Ne oldu?" diye sordu, sesi hâlâ uykudan bulanıktı. "Kim var orada?"

O da öfke patlamasıyla ayağa kalktı. "Boğazıma yumruk attın!"

"Öyle mi?" Calladia önce eline, sonra da yavaşça gözlerini kırıştırtarak ona baktı. "Kusura bakma, ben aktif uyuyan biriyim. İyi görünüyorsun."

"Uykunda değil," dedi dişlerini sıkarak.

Gözlerini kısarak adama baktı ve adam onun aklının nihayet konuşmaya geldiğini anladı. "Oh," dedi. Ve sonra, "Oh! Bekle, hafızan geri geldi mi?"

"Bir kısmını," dedi kollarını kavuşturarak. "Bana vurduğunu hatırlıyorum." "En azından bu bir başlangıç," dedi ukala bir sırıtışla.

"Eminim sen de

Yakında dayacağın geri kalanını hatırlayın."

Kadının bu konudaki rahat konuşması adamın dişlerini kenetledi. "Bu konuda çok neşeli görünüyorsun."

"Nedenini bilmesem de üzgün görünüyorsun. Biz düşmanız, unuttun mu?"

"Çünkü ... çünkü ..." Dash neden kızgın olduğundan da emin değildi. Sadece birlikte yaşadıkları onca şeyden sonra, onun tarafından saldırıya uğramak canını yakmıştı. Saldırının son maceralarından önce gerçekleşmiş olması, bağımlı beyninde bir anlam ifade etmiyordu. Anılar ister istemez ortaya çıkarken, sanki birkaç dakika önce ona yumruk atmış gibi hissediyordu.

Neden söylemek zorundaydı ki? *Biz düşmanız*, sanki bu her şeyi özetliyormuş gibi. Sanki onda hâlâ yok edilmesi gereken bir düşmandan başka bir şey görmüyordu.

Calladia, sözlerinin onu nasıl kalbinden vurduğunun farkında olmadan, "Eğer yardımını olacaksa, bunu hak etmiştin," dedi. Yatağın etrafına baktı ve kaşları çatıldı. "Yastıklar nereye gitti?"

"Yastıkları asın." Astaroth şakaklarını ovuşturarak sakinleşmeye çalıştı. "Neden bana söylemedin?"

Calladia yerden bir yastık aldı ve ona doğru fırlattı. "Seni dövdüğümü mü? Ben öyle sanıyordum."

Başına bir ağrı saplandı ve gözü seğirdi. "Tamamen kışkırtılmamıştı."

"Mmmm, öyle miydi?" diye sordu kuşkuyla, bir yastık daha fırlattı ve adamın yüzünü kıl payı kaçırdı.

Bunu yeterince ciddiye almıyordu. Bir sonraki yastığı kenara fırlattı. "Ben sana hiçbir şey yapmadım," diye karşı çıktı, "ama sen bana vurdun ve şapkama hakaret ettin-"

"Korkunç bir şapkaydı," dedi.

Astaroth'un nefesi kesildi, çünkü şimdi bunun sadece iyi bir şapka değil, en sevdiği şapka olduğunu hatırlıyordu. "Bu fötr şapka dört yüz sterlinden fazlaya mal oldu ve Londra'daki en sevdiğim tuhafiyeciden özel olarak alındı!"

Calladia alay etti ve yastık duvarından vazgeçmiş gibi görünerek onun karşısında diz çöktü. "Neden deniz canlılarını para birimi olarak kullanarak şapka satın aldığınızı bilmiyorum-"

"*Quid* dedim, *kalamar* değil."

"Her iki durumda da, fazla para ödedin." Onu küçümseyerek bir aşağı bir yukarı baktı. "İncel davasının bayrak taşıyıcısı gibi görünüyordun."

Astaroth yüzünü buruşturdu. "Ne?"

"Incels," dedi. "Bu kelime bir şey çağırıştırıyor mu?" Astaroth başını sallayınca devam etti. "Onlar hakkında öğrenmiş olabileceğin herhangi bir şeyi unutursan, amnezinin senin için yapacağı en iyi şey bu olacaktır. *Incel*, 'istemsiz bekâr' anlamına geliyor ve kadınların onlara seks borçlu olduğunu düşünen kadın düşmanı serseriler."

Astaroth'un parmakları yastığını parçalamayı düşünürken yastığına gömüldü. "Benim kadın düşmanı bir pislik olduğumu mu düşünüyorsun?"

Yüzündeki bir tutam saçı savurduktan sonra ona acımasızca gülümsedi. "Fötr şapkaları seviyorlar, tek söylediğim bu."

Muhtemelen şaka yapıyordu ama Astaroth'un öfkesi kontrolden çıkıyor, çok fazla mantıksız yöne doğru ilerliyordu. Gerçekten neye kızmıştı? Şapkaya mı? Onu dövmekten bahsederken kullandığı küçümseyici üsluba mı?

Yoksa ona güvenmeye, hayranlık duymaya ve -ne yazık ki- onu *sevmeye* başladığı için mi bu anı kasıklarına yumruk yemenin duygusal karşılığı olmuştu? Şimdi hatırladığına göre, boğazına yediği yumruktan sonra bunu yapmıştı.

Öfkesi tamamen ona mı yönelmişti? O ormanda ona karşı hissettiği alaycılığı hatırladığında midesi çalkalandı.

Bu rahatsız edici duyguyu daha derinlemesine sorgulamak yerine, Astaroth tartışmaya devam etti. "Yani benim kadın düşmanı bir pislik olduğumu düşünüyorsun. Daha da gülünç olanı, *bekâr* olduğumu düşünüyorsun." Küstahlık. Yüzyıllardır erkeklerle, kadınlarla ve farklı türlerden ikili olmayan insanlarla yatıyor ve bu işi harika bir şekilde yapıyordu. Övgülerden başka bir şey yok.

Calladia'nın yanakları daha da pembeleşti ve gözlerinde hırçın bir ışık parladı. "Bu yüzden mi üzgünsün?" Sesindeki esprili ton kaybolmuştu; artık alay etmiyor, adamın yere attığı eldiveni eline alıyordu. "Kadın düşmanı olabileceğin için değil, ama düzenli olarak sevişmediğini düşünebileceğim için mi?"

"Hayır-"

"Seyahat eden cariyelerinizi kaçırmış olmalıyım," diye devam etti, sesi yükseliyordu. "Yoksa Fleshlight'ınızı diğer pantolonunuzda mı bıraktınız?"

"Fleshlight'ın ne olduğunu bile bilmiyorum." Ve daha önce hiç *seyahat cariyeleri*, her şeyden önce.

Calladia onu göğsünden dürttü, cüppesinin kumaşında hissettiği bir yumruktu bu. "Sana bir şey söyleyeyim Casanova. Kadın düşmanı olduğunu düşünmüyorum ama belli ki yatağın yanlış tarafında uyanmışsın ve bunu benim sorunum haline getirmeye kararlısın. Bu saçmalıkla hiç ilgilenmiyorum, özellikle de henüz kahve içmemişken, bu yüzden sen ve tavrın gidip banyoda elinizle buluşabilir ve bunu çözebilirsiniz."

Lucifer, çok acımasızdı. Tedirgin duygular Astaroth'un göğsünde bir kasırgadaki yapraklar gibi çalkalandı. Kadının onu dürttüğü yerdeki derisi karıncalanıyor ve kadının ifadesindeki öfke vücuduna karışık sinyaller gönderiyordu. Ona biraz daha bağırmasını, saçını çekmesini, hatta belki tokat atmasını istiyordu ve sonra ağzıyla onu susturmak ve tutkusunun tüm gücünü tatmak istiyordu.

İçgüdüsüne yenik düşen Astaroth onun elini tuttu ve parmağı tekrar göğüs kafesine çarpana kadar çekti. "Daha sert," dedi.

Calladia'nın gözleri büyüdü. "Ne?"

"Beni duydun. Daha sert yap." Dudaklarını yaladı. "Bana hissettir."

Calladia'nın nefesi kesildi. Karmaşık duygular yüzünde uçtu.

Bu sadece öfke değildi; onu ele geçiren çılgınlık her neyse, onu da pençelerine almıştı.

Bir önsezisi vardı: *Bu beni mahvedebilir.*

Beni yok edebilir.

Astaroth'un umurunda değildi. "Haydi," dedi alçak sesle ve meydan okuyarak. "Canımı yak."

Calladia tereddüt etti ama uzun sürmedi. Ne de olsa tutkulu bir yaratıktı ve bir kavgadan asla geri çekilmezdi. "Sen," dedi adamın göğsüne vurarak, "iğrençsin."

"Biraz daha," dedi eğilerek. Kızın altın sarısı saçlarından bir tutam alıp bileğine doladı ve Calladia'nın dudakları aralanırken göz kapakları ağırlaştı.

Parmağını tekrar göğsüne soktu, bu sefer daha sertti. Çürütecek kadar sert değildi, yine de öyle olmasını diledi. "Sen kibirli, uçarı bir hıyarsın ve beni delirtiyorsun."

"Aynı," diye homurdandı.

Başka bir dürtme. "Sen kendini beğenmiş bir çok bilmişsin." "Birini tanımak için biri gerekir," diye karşılık verdi.

Darbeyi indirirken ters ters baktı. "Baston kılıcınız çok rüküş ve şapka zevkiniz de berbat."

Astaroth dişlerini gösterdi. "Sözünü geri al."

"Yap beni," dedi, gözlerinde meydan okuyan bir ışık vardı.

Denemekten zevk alacaktı ama şu anda istediği bu değildi. Gözbebeklerinin şişmesini, yanaklarının kızarmasını, nefes alış verişlerinin hızlanmasını izlerken onu zorlamak istedi. Kendini kaybederse ne olacağını görmek istiyordu. "Bunu neden yapayım ki?" diye sordu, saçlarını sıkıca kavrayarak, "istediğini alabileceksen?"

Gözleri parladı. Paylaştıkları anı aralarında asılı kalmış, sözleri başka bir zamanın, başka bir yerin yankısı olmuştu. O zaman kendini onun düşmanı ilan etmişti. Bu sefer . . .

Calladia tutarsız bir çığlık attı, cüppesinin yakalarını kavradı ve yakıcı bir öpücük için onu kendine çekti.

OceanofPDF.com

YİRMİ

ASTAROTH'UN AĞZI CALLADIA'NINKINE KARŞI SICAK Tİ. O ONU ÖPTÜ. Kız da onun saldırganlığına kendi saldırganlığıyla karşılık verdi. Karşılıklı olarak birbirlerini yalayıp yuttular. Astaroth'un dili ağzına girdiğinde Calladia onu emdi, sonra da alt dudağını ısırdı.

Astaroth inledi, sonra da aynı sertlikte sırtını ısırdı. Her iki tarafta da hiç acıma olmayacaktı.

Calladia merhamet istemiyordu. Kendisini yiyip aynı çalkantılı, yakıcı ihtiyacı ona da hissettirmek istiyordu. Öfke ve saldırganlık öylesine güçlü bir şehvete dönüşmüştü ki, tenini kavuruyor ve içinden ihtiyaç fişkırıyordu.

Ona vurmak, ısırarak, solgun teninde izlerini bırakmak istiyordu. Onun inlemesini duymak ve bunun kendisi için olduğunu bilmek istiyordu.

Calladia çoktan yarı yarıya onun kucağındaydı. Kollarını onun boynuna dolayarak tamamen ona sarıldı. Adamın elleri Calladia'nın kıkına indi ve onu kendisine doğru sallanmaya teşvik ederek sıktı. Pijamalarının ve bornozunun içinden bile adamın sikinin sert uzunluğunu hissedebiliyordu ve ona doğru eğildi, içinde sarsılan hislerle nefesi kesildi. Klitorisi hassas ve şişmişti, doğrudan bir dokunuş için yalvarıyordu.

Aralarında çok fazla kumaş vardı. Calladia adamın bornozunu yırtarak çıkarmaya çalıştı ama kumaşı sadece bir omzunun üzerinden geçirebildi, sonra pes edip onu tekrar kendine çekti, ağzını çok açmıştı.

Tadı duman ve baharat gibiydi. Saf, damıtılmış günah gibi. "Beni delirtiyorsun," dedi dudaklarına karşı.

"Aynen, ahmak." Adamın kısa saç tellerini çekiştirdi -sol şakağının yanındaki iyileşmekte olan kesiği görmemeye dikkat ederek- ve neredeyse onu yataktan kaldıracak olan kalça hareketiyle ödüllendirildi.

Bacaklarının arasında biriken tahrik, i çamaşırını ıslatıyordu. Bu ılgınlıktı ama durmasına da dayanamıyordu. Nihayet elleri ve ağzı onun üzerindeydi.

Adam onun altına girerek onu yatakta sırt üstü çevirdi. Calladia nefesini tuttu ve kalçalarıyla adamın kalçalarını sıktı.

Onu sert ve derin bir şekilde öpmeden önce dudaklarına "Yakaladım seni," diye fısıldadı.

Calladia'nın rekabetçi damarı alevlendi. Kalçalarını sallayarak ona sürtündü, sonra elini vücutlarının arasına soktu ve bornozunun kabarık beyaz kumaşının arasından adamın sikini kavradı.

Nefes nefese kaldı ve başını geriye eğdi. "Lucifer, seni istiyorum."

Calladia onun dikkatinin dağıldığı andan yararlanarak kalçalarını yukarı kaldırdı ve omzunu iterek onu üzerinden düşürdü. Calladia onu sıkıştırmaya çalıştı ama adam üstünlüğü bırakmadı. Bir, iki kez yuvarlandılar.

Sonra yataktan düştü.

Astaroth bir homurtuyla onun altına indi. Yine de onu öpmeye devam etti ve sonra uzun, zeki parmakları bacaklarının arasına bastırmak için kıından aşağı kayıyordu. Pijamasının üzerinden onu okşadı ve Calladia aralarındaki g mücadelesini unuttu. Adamın parmaklarına ve diline, sonra da yarağının sıcak, kalın uzunluğunun onu yarmasına ihtiyaı vardı.

"Daha fazla," diye nefes nefese kaldı.

Astaroth onu sırt üstü döşeme tahtalarının üzerine bıraktı, sonra bacaklarının arasına diz çöktü ve tulumunun düğmelerini açmaya başladı. Bir düğmeyle oynuyordu ve kız onun parmaklarının titrediğini fark etti.

"Bunun hayalini o kadar çok kurdum ki," dedi bir dilim teni ortaya çıkardığında. İkiye ayırdı ve hızla ağzllğ dönüşen bir hayranlık ifadesiyle kadının açıkta kalan göğüslerine baktı. Başını eğdi ve meme ucunu ağzına aldı.

Adam sertçe emerken Calladia sarsıldı. Bu yavaş, nazik bir keşif değildi; gerekli olduğu kadar sert bir şehvet patlamasıydı. "Dokun

Bana," diye yalvardı.

Astaroth göğüs ucunu kaldırdı, sonra da diğer düğmelerini yırttı. Bir elini göğüslerinin arasına yerleştirdi, sonra parmaklarını göğüs kafesinden karnına doğru sürükledi ve göbeğinin etrafında dolaştırdı.

Calladia'nın karnı titredi. Sırtını dikleştirerek sessizce parmaklarına daha fazla keşfetmesini emretti. Astaroth bunu yerine getirdi ve parmaklarını çıplak karnının üzerinde gezdirdikten sonra tulumunun düğmeleri açık kumaşını kenara itti. Sonra Astaroth iç çamaşırının kenarıyla oynadı, çıldırtıcı bir yavaşlıkla etek ucunu takip etti.

Calladia kalçalarını yukarı kaldırdı. Astaroth kıkırdadı.

"Sabırsız mısın?"

Evet, öyleydi. Artık o çizgiyi geçtiğine göre Calladia durmak istemiyordu. Gerçeklik onları yakalamadan önce bu dürtüyü olabildiğince uzağa ve hızlı bir şekilde sürmek istiyordu.

Calladia işleri hızlandırmak için Astaroth'un cüppesinin bağını kopardı, sonra kumaşın altına uzandı ve elini ereksiyonunun etrafına sardı.

"Ah!" Öne doğru yığıldı ve boştaki elini başının yanına koydu. Alnını onunkine yasladı. "Cadı, çok iyi hissediyorsun."

Onu hızla öptü ve Calladia onun dudaklarına gülümsedi. Elini yukarı aşağı hareket ettirerek onun hissini öğrenmeye çalıştı. O sert sütunun üzerindeki deri kadife gibi yumuşak ve alev gibi sıcaktı ve çılgınca onun hissini sonsuza dek avucuna kazanabileceğini düşündü.

Astaroth'un parmakları sonunda kadının külotunun kenarından içeri kaydı. Kasık kıllarının üzerinden geçerken Calladia ürperdi, sonra daha aşağılara indi. Bir parmağını dudaklarının arasına kaydırıp ve ikisi birlikte inlediler.

"Çok ıslak," dedi. Onu okşadı, parmak uçlarındaki nemi topladı, sonra klitorisini ovmaya başladı.

Haykırma sırası Calladia'daydı. Kıvrılırken topukları yere sürtündü ve eli adamın sikinin üzerinde hızlandı. Adam da Calladia'nın hızına ayak uydurdu ve çok geçmeden hava hayvani nefes alış verişler ve homurdanmalarla doldu.

Elbette aralarında böyle bir şey olacaktı, diye düşündü hayal meyal. Karşılıklı bir çözülme, yarı kavgaya yarı işbirliği. İkisi de böyle bir şey

Arkanıza yaslanın ve zevk almadan da zevk alın.

Astaroth iki parmağını Calladia'nın içine sokarken başparmağı da klitorisini okşadı. Calladia'nın bacaklarının arasında ağır, sıvı bir zevk birikti ve orgazm yaklaştıkça karnının alt kısmında gerilim arttı. Sadece biraz daha ...

Dışarıdaki güverteden yüksek bir gümbürtü geldi. Calladia ve Astaroth donakaldı, elleri hâlâ birbirine yakın duruyordu.

"Belki de bir rakundur?" Calladia söyledi.

Gümbürtünün ardından kanatların sallandığı bir ses duyuldu. Büyük kanatlar. "Cawwwwwd mooorning!" Tansy'nin kendine özgü, hırıltılı sesi geldi.

"Kahretsin," diye fısıldadı Calladia, azgınlığı hayal kırıklığına dönüşmüştü. "Rakun değil."

"Lanet ." Astaroth parmaklarını içinden çıkarırken ve Calladia orgazmının engellenmesi karşısında çığlık atmak istedi. "Bir griffin tarafından sikim engellendi."

Calladia da klitorisinin engellenmesinden hoşlanmıyordu. İsteksizce Astaroth'un sikini bıraktı ve kapıya dik dik baktı. Çıkış saati on bire kadar olmamasına rağmen Tansy neden onları rahatsız ediyordu? Işığa bakılırsa şafak pek sökmemiş gibiydi ve Calladia'nın vajinası onu bu korkunç seçimi yapmaya ittiyse, Hekate adına, pişmanlık çağlayanı gelmeden önce bunun tadını çıkarmak istiyordu.

"Arkadaşların burada!" Tansy çığlık attı.

Calladia dimdik oturdu ve Astaroth'a telaşlı bir bakış fırlattı. Kimseyi beklemiyorlardı, bu da ziyarete gelen kişinin muhtemelen bir arkadaş olmadığı anlamına geliyordu.

Astaroth ayağa fırladı ve kıyafetlerini sakladığı şifonyer çekmecesine uzandı. Calladia sırt çantasının yanına dağınık bir şekilde yığılmış olan kendi kıyafetlerine yöneldi. Tulumlar rahattı ama kavgada iyi değildi, bu yüzden rekor sürede kot pantolon, flanel gömlek ve bot giydi. Sırt çantasından bir parça iplik çıkardı ve parmaklarının arasında dokumaya başlayarak bir savunma büyüsunün çerçevesini oluşturdu.

Astaroth artık tamamen giyinmişti ve şömine demirini bir kılıç gibi tutuyordu. Kapıyı işaret ederek sol tarafı alacağını söyledi. Calladia

başını salladı ve sağ tarafa, biri hızla gelirse ateş hattının dışında kalacak şekilde konumlandı.

"Lovebiiiiirds?" Tansy aradı. "Uyanık mısınız?" Calladia boğazını temizledi. "Evet," dedi.

"Uyanık, silahlı ve tehlikeli," dedi Astaroth.

Griffin bir dizi çılgılık attı. Calladia'nın onların güldüğünü anlaması bir anını aldı. "Frieeeeeeeeends," diye tekrarladı Tansy, sonra Calladia'nın ancak yarısını anlayabildiği hızlı bir açıklamaya girişti. Kucaklaşmayla ilgili bir şey mi? Ve ... bir korku? Astaroth'la şaşkın bir bakış paylaştı.

"Muhabbet kuşları mı dediniz?" diye sordu bir adam, yüksek sesle ve net bir şekilde. Yeni Zelanda aksanlı bir adam.

Oh, kahretsin. Calladia Griffin'in sözlerini kafasında yeniden canlandırdı. Tansy *sarılmak* yerine *rugby demişti* ve *korkutmak* yerine *korkutulmuştu*.

Kurtadam sürüsü onları bulmuştu.

"Diplomasiyi mi yoksa şok ve dehşeti mi deneyeceğiz?" Astaroth fısıldadı.

Calladia düşündü. Yerden yüksekte, tek çıkışı olan bir odada kapana kısılmışlardı ve odanın dışında en az bir kurt adam duruyordu. Astaroth, iblis ölümsüzlüğüyle orman zeminine atlasa bile hayatta kalabilirdi ama Calladia'nın en iyi ihtimalle bir sürü kemiği kırılırdı.

"Bunu söylemekten nefret ediyorum," diye fısıldadı, "ama bence diplomasiyi denemeliyiz."

Astaroth yüzünü buruşturdu. "Bir büyü yapıp organlarını ters yüz falan edemez misin?"

"Kurt adamların mükemmel işitme duyusuna sahip olduğunu biliyor muydun?" diye cevap verdi Kai dışarıdan.

Calladia yüzünü buruşturdu. Astaroth'a "Haklı şiddet tanımınızı çalışmamız gerekiyor," dedi. Sonra derin bir nefes aldı ve omuzlarını dikleştirdi. "Ben oraya gidiyorum."

"Onu bu sopayla öldüresiye dövme hakkımı saklı tutuyorum," dedi Astaroth, söz konusu aleti sallayarak.

"Seni hâlâ duyabiliyorum," dedi Kai.

Beklemek hiçbir işe yaramayacaktı, bu yüzden Calladia kapının kilidini açtı ve Tansy, Kai ve kahverengi saçlı kurt Avram'ı ortaya çıkardı

kavga sırasında takım kurmuştu. Çenesini kaldırdı ve toprakları istila edilmiş bir kraliçe gibi dışarı çıktı. "Ne istiyorsun?" diye sordu.

Kai kömür rengi bir pantolon ve kolları kaslı ön kollarını gösterecek şekilde kıvrılmış beyaz düğmeli bir gömlek giymişti. Sol kolu askıdaydı ve gömleğinin ince kumaşından bir bandajın dış hatları görünüyordu.

Sağ eli arkasındaydı. O hareket ettiğinde Calladia kendini bir saldırıya hazırladı ama onun yerine Kai bir buket kırmızı gül çıkardı. "Senin için," dedi kurt adam.

Calladia'nın yanındaki Astaroth öfkeli bir ses çıkardı. Şömine demirini bukete doğru savurarak çiçekleri yere düşürdü.

"Hey!" Kai iblise ters ters baktı. "Sen kendi işine bak."

Tansy başını eğdi. Zeki siyah gözleri Kai, Astaroth, Calladia ve buket arasında gidip geldikten sonra griffin ciyakladı ve bir aslan pençesini döşeme tahtalarına vurdu. "Arkadaş değiller." Kanatlarını kısa, tedirgin patlamalar halinde çırpı ve gagasını Kai'ye doğru şaklattı. "Zavallılar. Kötü müşteri hizmeti."

"Neden buradasın?" Calladia Kai'ye sordu. "Ve neden çiçeklerin var?"

Kai dizlerinin üzerine çöktü ve sağ elini göğsüne götürdü, sonra da yüzünü buruşturdu. Görünüşe göre yarasını sarsmıştı. "Seni görmem gerekiyordu," dedi. "Her gün güzel bir kadın beni kalbimden bıçaklamıyor."

Avram gözlerini devirdi. "Omzunu zar zor sıyırdı, kardeşim."

"Bu bir metafor, kardeşim," diye yanıtladı Kai. "Ama beni becerebilecek bir kadın tam bir rüya."

"Şaşırtıcı bir şekilde," diye mırıldandı Astaroth, "bu konuda hemfikiriz. Ama o *beni* beceriyor, seni değil."

İki adam birbirlerine baktı, gözle görülür bir şekilde sinirlenmişlerdi. Calladia içini çekti. "Yani bunca yolu bana çiçek vermek için mi geldin?" diye sordu Kai'ye. "Şafakta mı?"

Kai'nin gözleri başka tarafa kaydı. "Şey, olarak değil."

Avram bir adım öne çıktı. "Bu kadar saçmalık yeter," dedi. "Bu bir iş. Daha sonra flört edebilirsin."

"Ne işi?" Calladia yumruğuna daha fazla iplik dolayarak şüpheyle sordu.

Kai ayağa kalktı. "Korkunç bir şey değil. Sadece biraz dostça-" "Ödül avcılığı," diye araya girdi diğer kurtadam.

Calladia düğüm atmaya başladı.

Astaroth sopayı bir kılıç gibi tutarak savaş pozisyonuna geçti. "O Moloch piçi işimi bitirmeye mi geldi?" diye sordu.

Calladia bir büyü fısıldadı.

Kai tiz bir ses çıkardı ve ellerini kavradı. "Calladia?" diye sordu, gözleri o kadar iriydi ki kahverengi irislerinin etrafındaki beyazları gördü. "Bu sen olmalısın, değil mi?"

Astaroth'un başı döndü. "Ona ne yaptın?"

Calladia, "Testislerine biraz mantıklı baskı uyguladım," dedi. "Kıskançlık yapma."

"Testislerime baskı uygulamalısın," diye mırıldandı Astaroth.

Ona hatırlatmasına gerek yoktu. Calladia huysuz, yorgun ve cinsel açıdan hüsrana uğramıştı ve tuhaf kurt adam saçmalıklarına hiç tahammülü yoktu. "Seni kim gönderdi?" diye sordu. "Moloch muydu?"

"Bu Moloch denen herifin kim olduğunu bilmiyorum," diye hırıldadı Kai, hâlâ kasıklarını tutarak. "Biraz gevşeyebilir misin?"

Buna karşılık Calladia basıncı artırmak için bir düğüm daha attı.

"Hnngh." Kai'nin gözleri yuvalarından . "Bu hoşuma gidebilir."

"Oh, Lycaon aşkına." Avram Astaroth'a doğru döndü. Kurt adam, "Dövüşle ilgili söylentiler yayıldı," dedi, "ve bir dişi iblis seni bulmamız için bizi görevlendirdi. Annen olduğunu mu söylüyor?"

YİRMİ BİR

ASTAROTH'UN DUYGULARI KOVANI TEKMELENMİŞ ARILAR GIBI AYAKLANDI. Kızgındı, azgındı, azgınlığının kesintiye uğramasından dolayı öfkeliydi, kafası karışmıştı, telaşlanmıştı. Cadısını çalmaya çalışan düşman bir kurt adamla karşı karşıya olmasına rağmen sikiinin hala yarı sert olması da yardımcı olmadı.

Bu platformda Calladia olmayan herkese lanet olsun. Onun tatlı amcığına dalmışken sözünü kestiği için tüm evrene lanet olsun.

Lucifer, onu hissetmek. Çıkardığı *sesler*. Hayal ettiği her şey ve bir şekilde, imkânsız bir şekilde, daha fazlası olmuştu.

Şimdi de annesini mi düşünmesi gerekiyordu?

Lilith hakkında çok az şey hatırlamasına rağmen, Astaroth annesinin ve Calladia'yı parmaklayarak geçirdiği muhteşem zamanın yan yana gelmesi karşısında irkildi. Bu ereksiyonunu söndürmeye yetmişti, ki bu muhtemelen eleştirel düşünme becerileri için iyi bir şeydi.

Lilith onları bulmaları için kurt adam ödül avcılarını mı görevlendirmişti? "Ne istiyor?" diye sordu.

Kai ona küçümseyen bir bakış fırlattı. "Bilmiyorum, belki de sokağa çıkma yasağını geçtin. Neden hemen eve, annenin yanına dönüp kızınla gerçek bir erkeğin ilgilenmesine izin vermiyorsun?"

"Hey!" Calladia parmak eklemlerine doladığı iplikle bir şeyler yaptı ve Kai'nin dizleri büküldü. ", bir kadını, kız değilim ve kimseye ait değilim."

Astaroth şiddetli bir gurur patlaması hissetti. Onu "kendi" cadısı olarak görüyor olabilirdi, ama bu özel, ilişkisel bir ifadesiydi, bir iddiası değil.

Sahiplik. Kadın onun cadısı olduğu kadar o da onun iblisiydi. "Çok doğru," dedi. "Ve bu *gerçek erkek* saçmalığı daha az ilerici zamanlardan kalma bir eser. Çoğu tür bunun ötesine geçti."

Yine de iblisler değil, rahatsız edici bir sarsıntıyla fark etti. Cinsiyet ilişkilerinin kendi düzlemindeki güç mücadeleleriyle hiçbir ilgisi yoktu ama "gerçek" iblis kavramı hâlâ geçerliydi.

Astaroth bu kurt adamın kendisini "gerçek" bir erkekten daha az görmesini umursamadı. Peki neden "gerçek" bir iblis olmamasını bu kadar önemsediydi?

Bu rahatsız edici düşünceyi irdeleyecek zamanı ya da odağı olmadığından pratik konulara odaklandı. "Lilith düşmanca görünüyor muydu?" diye sordu Kai'ye, Calladia'yla neye bulaşmış olabilecekleri hakkında bir fikir edinmek istiyordu. Annesi telefonda dostça konuşmuştu ama deliliğiyle ünlüydü (ve bununla gurur duyuyordu).

Kai'nin nefesi kesildi. "Adı Lilith mi? Lilith gibi mi?"

"Eminim bu isimde başkaları da vardır," dedi Astaroth, "ama hiçbiri onun kadar kötü şöhretli değildir."

Kai ıslık çaldı. "Vay be. *Ve* o bir MILF. Birinin omurgasını kırmadan önce aşağı inip onunla konuşsan iyi olur."

"O burada mı?" Calladia sordu.

Kai kenarı işaret etti. "Ve bir arkadaşını getirdi."

Astaroth Calladia'ya baktı, çünkü bu görevde onun ortağıydı ve onsuz hiçbir yere gitmek istemiyordu. "Gidelim mi?"

Doğruldu, bir imparatoriçe kadar asıldı. "Yolu gösterin."

ASANSÖR RAHATSIZ EDİCİ DERECEDE YAVAŞTI. VINÇ MEKANİZMASI ÇALIŞIYORDU

sihirli, bu yüzden iniş sırasında durup beklemekten başka yapacak bir şey yoktu.

Kasım soğuğuna ve üzerinde palto olmamasına rağmen Astaroth terliyordu. Zar zor hatırladığı annesiyle telefonda konuşmak bir şeydi. Onunla tanışmak ise tamamen başka bir şeydi. Hafıza kaybına uğradığını saklamak neredeyse imkânsızdı ve annesinin nasıl olduğunu bilmiyordu.

kabul ederdi. Güçten, intikamdan ve düşmanlarının kafataslarından kan içmekten bahsettiği düşünülürse, muhtemelen iyi karşılamazdı.

Calladia elini onun elinin üzerine koydu. "Hey," dedi. "Nasıl hissediyorsun?" Kadının düşüncesi onu şaşırtmıştı. Sadece korkusunu gizlemekte takdire şayan bir iş çıkardığını düşündüğü için değil, sesi düpedüz *tatlı* geldiği için de. Kızın şu sözleri de dahil olmak üzere tüm sözlerini beğenmişti

"intikamcı cadı" ama bu nazik düşünce ...

Evet. Bu onun içinde bir şeyleri yeniden düzenledi. "Dürüst olmak gerekirse biraz gerginim," dedi. "Aynı. Keşke ne istediğini bilseydik."

Kurtadamlar pek yardımcı olmamıştı, özellikle de Tansy ikisini pençeleriyle yakalayıp uçurduktan sonra, kötü müşteri hizmetleri ve Tansy'nin iyi şöhreti hakkında ciyak ciyak bağırmaya başladığından beri. Ya da en azından Astaroth griffinin buna üzüldüğünü düşünmüştü.

"Belki de sadece yüz yüze konuşmak istiyordur," dedi Astaroth.

Calladia şüpheli görünüyordu. "Yani seni arayıp buluşmak için bir zaman ayarlamak yerine ödül avcılarını mı tuttu?"

Yüzünü buruşturdu. "İyi bir noktaya değindin."

"Eğer sorun çıkarırsa, icabına bakarım." Calladia birkaç düğüm attığı ipliği havaya kaldırdı.

Kendine güveni harikaydı. Calladia Dünya'da henüz otuz yıl bile yaşamamıştı ve var olan en eski iblislerden birine meydan okumaya hazır ve istekliydi.

"Umalım da iş noktaya gelmesin," dedi Astaroth.

Asansör nihayet yere indi. Calladia kapıyı kaydırarak açtı ve önce dışarı çıkmaya çalıştı ama Astaroth onun önüne geçti. Eğer bir tehlikeye doğru gidiyorlarsa, onunla ilk o yüzleşmek istiyordu.

Ağacın dibinde iki siyah boynuzlu şeytani kadın duruyordu. Biri uzun boyluydu, koyu kahverengi teni ve beyaz bukleleri vardı ve onu sarhoşken izlediği bir bilim belgeselinden hemen tanıdı. Diğeri daha kısaydı, soluk tenliydi ve beline kadar uzanan kıvılcı saçları örgülerle süslenmişti.

Bir duygu dalgası neredeyse nefesini kesiyordu. Onları *tanıyordu*.

"İşte buradasın, Astaroth!" Lilith ona doğru adım atarak konuştu. Geyik derisinden bir pantolon, uzun çizmeler ve kırmızı kuşaklı, fırfırlı beyaz bir bluz giymişti. Belinde kılıflı bir hançer vardı. Bir an için onu bıçaklayıp bıçaklamayacağını merak etti, ama bir kol mesafesinde durdu, ona yukarıdan aşağıya baktı ve sonra bir tıslama sesi çıkardı. "Ne giyiyorsun böyle? Bu hiç de marka değil."

Siyah suni deri pantolonuna ve buruşuk mavi gömleğine baktı. "Temizken daha iyi görünüyor," dedi başka bir şey bulamadığı için. Beklediği karşılama her ne idiye, o kadar da sıradan değildi.

Yine de Lilith onun hafıza kaybı yaşadığını bilmiyordu. Belki de onu son gördüğünden bu yana sadece bir ya da iki hafta geçmişti ve bu onun için olduğu kadar önemli bir olay değildi.

Lilith'in gözleri onunkilerle aynı soluk mavi tonundaydı. Gözleri boynuzlarından ayakkabılarına kadar uzanıyordu ve adamın taşıdığı şömine demirini gördüğünde nefesi kesildi ve ellerini çıırttı. "Bu silaha aşına değilim," dedi eğilip bakarak. "Nedir bu? Karın deşmek için bir şey mi? Kancası yeterince keskin görünmüyor ama bazen kör bir alet daha eğlencelidir, değil mi?" Doğrulurken gülümsemesi parlaktı. "Acının daha uzun sürmesini sağlıyor."

"Ah." Astaroth aleti beceriksizce kaldırdı. "Bu bir şömine demiri. Ateşle ilgilendiğin için."

"Ooh, insanları bununla damgalıyor musun?" "Son zamanlarda değil," dedi Astaroth.

Diğer iblis zarif, süzülen bir yürüyüşle yaklaştı. Şarap kırmızısı bir elbise giymiş, altın bir göğüs zırhı takmıştı ve parmaklarını yüzükler süslüyordu. "Astaroth," dedi zengin bir alto sesiyle. "Moloch'un seni sonsuza dek görevden almadığını görmek güzel."

"Oldukça." Astaroth ona dudak bükerek gülümsedi, keşke adını ve aralarındaki ilişkinin mahiyetini hatırlayabilseydi.

Calladia elini uzatarak bir adım öne çıktı. "Ben Calladia," diye açıkladı ve Astaroth bir minnettarlık dalgası hissetti. Zeki Calladia eksikliğini duyduğu bilgiyi edinmek için inisiyatif almıştı.

"Sandranella," dedi beyaz saçlı dişi iblis ve bu isim Astaroth'un kafasında çınlayarak gömülü anılarını dürttü. Calladia'ya başıyla selam verdi ama elini sıkmadı.

Calladia parmaklarını tekrar ipliğe doladı. Sandranella bazı cadıların büyü yapmak için kullandıkları düğümlere yeterince aşina olsaydı, ince bir tehditti bu. "Peki, neden peşimize ödül avcılarını taktınız?" diye sordu, her zamanki gibi dobra dobra.

Lilith, "Açıkçası bu benim sevgi dillerimden biri," dedi.

Sandranella sırtarak, "Bu ve adam kaçırımlar," dedi. "Telefonu var," dedi Calladia. "Arayabilirdin." Lilith elini salladı. "Bunun neresi eğlenceli?"

Sandranella dikkatini Astaroth'a çevirdi. "Bu insan bir mı? ?" Başını Calladia'ya doğru sallayarak konuyu kapattı.

Astaroth onun ne sorduğuna emin değildi. "Bir ne?"

"Sürgün edilmiş ," dedi, "ama seni tanıyorum, çalışmayı bırakmadın."

"Oh!" Astaroth şimdi onun ne demek istediğini anlamıştı. "Hayır, biz bir pazarlık yapmadık. Aslında, biz ..." Calladia'yı nasıl tanımlayacağını düşünürken sözünü kesme sırası ona gelmişti. Müttefiki mi? Düşmanı mı? İkisinin garip bir kombinasyonu mu?

Gözlerini, düşüncelerini ya da ellerini uzak tutamadığı kadın mı?

"Vuruşuyorlar," diye duyurdu Lilith. "Astaroth kalemni yine ölümlü mürekkebine batırmış. Öyle değil mi canım?"

Calladia ve Astaroth birlikte irkildiler.

Sandranella şaşırılmış görünüyordu. "Öyle mi?" diye sordu Astaroth'a. "Moloch'un düşüşünü planlamak ve konumunu geri kazanmak gibi odaklanman gereken daha iyi şeyler olduğunu düşünebiliriz."

Astaroth omuz silkti. "Birden fazla iş yapabilirim."

Calladia dikkatini iki kadına çevirmeden önce ona alaycı bir bakış fırlattı. "Sevişmiyoruz. Ona bir görevde eşlik ediyorum."

"Ooh, bir görev." Lilith'in gözleri heyecanla parlıyordu. "İyi bir macerayı severim. Ne avlıyorsun?"

"Moloch'u alt etmenin sırrı," dedi Calladia. "Ve-" Ağzını kapattı, görünüşe göre neredeyse hafıza kaybını ele verdiğini fark etmişti.

Saçmalık, diye düşündü Astaroth. Annesi bu ilginç ipucunu gözden kaçırarak gibi değildi.

Lilith bu bilginin üzerine atladı. "Peki ne?" diye sordu. "Efsanevi bir silah mı? Bir ejderhanın kalbi mi? Onlar lezzetlidir," diye Sandranella'ya bilgi verdi, "ve güçlü bir afrodizyak olabilirler. Henry VI'ya sorun. Bir ejderhayı savaşa sürdükten sonra kalbini oyup yemiş ve zafer için dua etmiş."

"Uh, ne?" Calladia sordu. "Ejderhalar 1400'lerde savaş silahı olarak kullanılmayı bıraktı çünkü nesilleri tükenmeye başlamıştı."

"Lilith," dedi diğer iblis nazikçe, "bu bir fanfic'te okuduğun bir şey olabilir mi?"

Lilith'in kaşları çatıldı. "Ejderha kalbi mi? Bunun kurallara uygun olduğuna eminim. O dokunaçlı canavar ona rastlamadan hemen önce." Kıkırdadı. "Ya da ona sızdı, daha doğrusu. Ona yaklaştı mı? Kıçına emici izler mi yapıştırdı?"

Sandranella yüzünü buruşturdu. "Kesinlikle fanfic. Bana gönderdiğin linki okuduktan sonra kendime gelebileceğimi hiç sanmıyorum." Astaroth'a sempatik bir bakış attı. "Seni AO3'teki son müstehcen kurgusunu beta okumaya zorladığımı duydum. Başın sağ olsun."

Astaroth Lucifer adına neden bahsettiklerinden emin değildi, bu yüzden homurdandı.

"Her neyse," diye devam etti Sandranella, "Moloch'u alaşağı edecek sırrı aramak da neyin nesi? Bana bir plan üzerinde çalıştığınızı söylemişsiniz."

"Öyle mi?" diye sordu, sonra da bu cümleyi hızla düzeltti. "Ah, evet. Yaptım." Uzun bir duraklama. "Seninle hangi detayları paylaştığımı bana hatırlatır mısın?"

Sandranella dudaklarını büzerek onaylamaz bir ifadeyle baktı. "Bana söylemedin. Yüksek Konsey'de onunla yüzleşmeden önce sağlam bir dava istediğini söylemiştin."

Astaroth bu kadar ketum olduğu için geçmişteki benliğini zihinsel olarak tekmeledi. "Çok doğru," dedi gülmeye zorlayarak. "Sadece seni test ediyordum."

Sandranella ona tuhaf bir bakış attı. "O büyü sana ne yaptı?" "Ee ..."
Astaroth Calladia'nın bakışlarıyla karşılaştı. Gözlerini araladı, sessizce
Ona atlaması için yalvarıyordu.

"Ne büyü?" Calladia, neyse ki Sandranella'nın dikkatini ondan uzaklaştırarak sordu. "Sürgün edilişinin ayrıntıları hakkında bilgi sahibi değilim."

"Neden bilmek istiyorsun?" Sandranella'nın ses tonu kaba değildi, sadece gerçekçiydi. "Bu iblislerin işi."

Calladia tartışmadan Astaroth araya girdi. "O bir müttefik. Ona güveniyorum."

Yanında Calladia keskin bir nefes aldı.

"Ona büyüden bahsetme zahmetine girmeyecek kadar müttefik miydin?"
Sandranella kollarını göğüs zırhının üzerinde kavuşturdu. "Biraz güven."

"Muhtemelen utanıyordur," dedi Lilith. "Performans kaygısı falan."

"Ne?" Astaroth bir büyüünün hünerlerini etkileyebileceği düşüncesiyle dehşete kapılarak vücuduna baktı. "Gayet iyi yapabilirim," diye aceleyle Calladia'ya güvence verdi.

Lilith onun kolunu okşadı. "Merak etme canım. Yaşlanmak utanç verici olmalı ama bunu düzeltmenin bir yolunu bulacağız."

Astaroth'un tenini buz gibi bir ürperti kapladı. Rüzgârın bir ürünü değil, bir önseziydi. "Özür dilerim," dedi şakaklarını ovuşturarak ve yanlış duyup duymadığını merak ederek. "Yoğun birkaç gün geçirdim. Yaşlanmak derken neyi kastediyorsun?"

Lilith kaşlarını çattı ve elinin tersiyle onun alnına bastırdı. "Kendini iyi hissediyor musun? Dünya'da bu kadar çok zaman geçirirsen üşüteceğini hep söylerim." Ürperdi. "En azından o kasvetli, yağmurlu ülke yerine Bahamalar'a taşın."

Bu durumdan nasıl kurtulacaktı? Buna ihtiyacı var mıydı ki? Annesi tuhaf ama şefkatli görünüyordu ve Sandranella da düşmanca görünmüyordu. Ama hafıza kaybı gerçeğiyle ilgili başka bir iblise güvenmek, içgüdüünün yanlış çıkması durumunda onu saldırıya açık hale getirecekti.

Sandranella koyu kahverengi gözlerini kıstı. "Bize söylemediği bir şey var."

"Ooh," dedi Lilith. "Sormayı unuttum. Astaroth, zina yaptığın ölümlünün soyağacı nedir?"

Astaroth neredeyse boğuluyordu.

Calladia'nın nefesi kesildi. "Affedersiniz, az önce soyağacı mı sordunuz? Sanki ben bir gösteri kanişiyim?"

Lilith Calladia'ya bakarken kaşları çatıldı. "Oh, sen bir şekil değiştiren misin? Lütfen en azından ev eğitimi aldığını söyle."

Calladia öfkeli bir ses çıkardı.

Sandranella yüksek sesle iç çekti. "Lilith, binlerce yaşında olduğunu ve delilikten etkilendiğini biliyorum ama lütfen bir anlığına odaklanabilir miyiz?"

"Ben delilikten etkilenmedim." Lilith göz kırptı. "Delilik benden etkileniyor."

Sandranella dikkatle Lilith'ten uzaklaştı ve sadece Astaroth'a . "Astaroth, birbirimizi ne zamandır tanıyoruz?"

Saçmalık. "Bir süre mi?" diye tahmin etti.

Sanki bir teoriyi doğrulamış gibi başını salladı. "Yüksek konsey toplantısından önce birlikte yaptığımız son şey neydi?"

"Bu ... ah .." Beynini yokladı ama hiçbir şey . "Brunch'a mı gittiniz?" diye tahmin etti.

Sandranella parmaklarını şıklattı. "Biliyordum! Hatırlamıyorsun, değil mi?"

Görünüşe göre maskaralık sona ermişti. Riskli ya da değil, etmesi gerekiyordu. "Hafif bir hafıza kaybı geçiriyor olabilirim."

"Bize her şeyi anlat," diye emretti Sandranella.

Astaroth kısa bir özet yaptı: kör edici bir baş ağrısı, yamalı anılar ve Moloch Dünya'ya portal açıp onu öldürmeye kalkışmadan önce başına gelenleri hatırlamıyordu. Bir büyücünün tavsiyesi üzerine, şu anda Astaroth'un hasar görmüş beynini onarmaya ve Moloch'u yenebilmeleri için anılarını geri kazanmaya yardımcı olabilecek ya da bunun dışında iblisin hayatına son vermenin anahtarını elinde tutabilecek bir cadıya doğru yola çıkmışlardı.

Lilith bu haberi iyi karşılamadı.

"O sefil, sırttan sansar oğlumu öldürmeye kalkışacak kadar küstah mı? İç organlarını söküp atkı yapacağım ve onu parçalara ayırırken atkımı takacağım!" Belindeki hançeri kınından çıkarıp savurdu ve bir huş ağacına öyle bir sapladı ki huş ağacının gövdesi ikiye ayrıldı. "Onun parçalanmış kemiklerini kürdan olarak kullanacağım!"

"Yani büyüü hatırlamıyorsun bile." Sandranella yüzünü buruşturdu. "Bunun için oturmak isteyebilirsin."

"Sadece söyle," dedi Astaroth. "İşler daha da kötüleşecek gibi değil."

Bir esinti açıklıktan geçerek Sandranella'nın beyaz buklelerini karıştırdı. "Moloch sürgününe bir cadı getirdi. Konseye yalan söylediğini kanıtlamak için bir büyü yapacağını söyledi. Büyü yaptığında kendini kaybettin ve sonra Moloch seni bir portaldan Dünya'ya fırlattı. Sen gittikten sonra bize cadının insan ömrünü değiştirebildiğini ve seninkini değiştirdiğine göre bunun yarı insan mirasının kanıtı olduğunu söyledi." Astaroth'a sert bir bakış attı. "Bunu bana yüzyıllar önce söylemeliydin. Melez haklarını desteklediğimi biliyorsun."

"Kendisini savunmak için," dedi Lilith, "eğer biri öğrenirse gücünün elinden ve herkesin önünde küçük düşürüleceğini söyledim. Oh, ve muhtemelen yüksek konseye yalan söylediği için işkence görecektir." Omuz silkti. "Keşke toplum bu kadar gerici olmasaydı, ama durum bu."

Astaroth tek bir şeye takılıp kalmıştı. "Cadı benim yaşam süreme ne yaptı?" diye sordu, ağır bir korku dalgası hissederek.

Sandranella yüzünü buruşturdu. "Bunu söylediğim için üzgünüm ama cadı seni ölümlü yaptı."

MORTAL .

Astaroth iblis kadına bakakaldı, başı dönüyordu. "Bunu yapabiliyor mu?" diye sordu şaşkınlıkla.

Bu kelime, hayatının azalan saatlerini çağıran bir çan gibi kafasında yankılanmaya devam etti. *Ölümlü. Ölümlü. Ölümlü.*

Ölümlü olmak, yaraların daha yavaş iyileşmesi demekti. Bu kırıksıklıklar, beyaz saçlar ve sarkık taşaklar demekti ve o bununla hiçbir ilgisi olsun istemiyordu.

Calladia şaşırmış görünüyordu. "Bu yüzden bu kadar çok uyuyor ve yemek yiyor olmalısın," dedi.

Astaroth dehşet ve çaresizliğin böylesine mide bulandırıcı bir karışımını daha önce hiç hissetmemişti. "Sihirli bir şekilde tersine çevrilebilir mi?"

"Bilmiyorum." Calladia'nın alnı çatıldı. "Böyle bir büyüü hiç bile."

Lilith, "O orospu cadıyı bulup bunu tersine çevirmesini sağlayacağım," diye yemin etti. "İyi bir canlı muayenesinin başarabilecekleri inanılmaz."

Ölümlü, ölümlü, ölümlü.

Lucifer, ne yapması gerekiyordu? Hücreleri çoktan bozulmaya başlamıştı. Bunu tersine çeviremezlerse yakında yaşlılık lekeleri ve iktidarsızlıkla boğuşacaktı. Bu da ona bunu yapan cadıyı ya da benzer şekilde yaşam büyüsi konusunda yetenekli birini bulmak anlamına geliyordu.

"Sana tavsiyelerde bulunan büyücü," dedi Calladia'ya çaresizlik içinde. "Hani adı reçeteli bir ilaca benzeyen."

"Alzapraz," dedi Calladia. "Mariel'in atası." "O ölümsüz, değil mi? Bunu tersine çevirebilir mi?"

Ağzı buruştu. "Onu arayıp bakacağım, ama o tam bir uzman değil. Ölmeyecek ama vücudu hâlâ yaşlanıyor."

Oh, ateşli Lucifer. Ölümlü demek sadece topları sarkık demek değildi. *Ölüm* demekti.

Astaroth'un nefesleri gittikçe hızlanıyordu. İnsanlar bu kaçınılmazlık hissine nasıl katlanabiliyordu? Bir gün kendilerinden koparılacağını bile bile hayatın tadını nasıl dikkatsizce çıkarabiliyorlardı? Orman etrafında dönüyordu ve o da sallanıyordu.

Calladia hemen dirseğine yapışmış, bir kütüğün üzerine oturmasına yardım ediyordu. "Sakin ol," dedi. "Derin nefes al."

"Ölmek istemiyorum," dedi Astaroth küçük bir sesle.

"Ben de öyle, ama henüz o noktaya gelmedin. Daha zamanımız var."

"Öyle mi?" Gülüşü histerikti. "Beş dakika içinde bir ağaç köküne takılıp kafamı çarpabilirim, hepsi bu."

"Bir ağaç köküne takılıp düşmeyeceksin." Calladia cebinden telefonunu çıkardı ve aramaya başladı. "Alzapraz'ı arıyorum."

Lilith ve Sandranella yakınlarda geziniyor, pervasızca .

"Alo?" Hırıltılı ses zar zor duyuluyordu.

Calladia telefonu hoparlöre verdi. "Hey, Alzapraz. Şimdi iyi bir zaman mı?"

"Hiç iyi bir zaman olur mu?" diye sordu büyücü. "Nesnel olarak, zamana bir değer biçilebileceğini sanmıyorum."

Lilith düşünceli bir ifadeyle başını salladı. "Bu iyi bir nokta." "Kim o?" Alzapraz sordu. "Arkadaşlarınla mı birliktesin?"

"Pek sayılmaz," dedi Calladia. "Ya da sayılır mı? Uzun hikâye ama temelde birkaç iblis."

Astaroth büyücünün paniğe kapılmasını bekliyordu. Bunun yerine, Alzapraz hafifçe, "Oh, partiye daha fazlasını mı eklediniz?" dedi.

"Kimsin sen?" Lilith yüksek sesle sordu.

"Bir centilmen asla söylemez," dedi Alzapraz. "Kiminle konuşuyorum ben?"

Calladia başını sallıyordu ama Lilith hemen konuya girdi. "Bu Lilith, ilk adı."

"Tüm Şeytanların Anası mı?" Alzapraz'ın nefesi kesildi.

Lilith memnun görünüyordu. "AO3 kullanıcı adımı biliyorsun! En sevdiğin kurgu hangisi?"

"Öyle demek istemedi," dedi Astaroth dikkati dağılmış bir şekilde. Başı hâlâ ağrıyordu, *ölümlü*, ölümlü, ölümlü çınlamalarıyla doluydu. "O eski dini söylentiye kastediyor."

"Oh." Lilith neşeyle güldü. "Yine o aptalca şey. Hayır, büyük bir sürtük olabilirim ve bununla gurur duyuyorum ama sadece bir iblisin annesiyim." Parmaklarını Astaroth'a doğru salladı. "Öyle değil mi canım?"

"Mesele şu ki," dedi Calladia, "bir sorunumuz var. Birinin hayatını nasıl kısa keseceğinizi biliyor musunuz?"

Bir duraklama oldu. "Yani, pek çok yöntem var," dedi Alzapraz, "ama muhtemelen Witchipedia *cinayeti* ve bir favori seçebilirsiniz."

"Sihirli bir şekilde yani."

Bu seferki sessizlik daha uzundu. "Calladia," dedi sonunda, "kendini neye bulaştırdın?"

"Uzun hikâye. Bir cadı tarafından ölümlü bir yaşam süresiyle lanetlenmiş ölümsüz insan-şeytan melezi düşünün. Bu tersine çevrilebilir mi?"

Alzapraz ılık çaldı. "Pek çok yaşam cadısı bununla uğraşmaz. Kötü bir şey ve çok gelişmiş. Ne yazık ki nasıl yapıldığını bilmiyorum."

Astaroth'un midesi bulandı. O umut da gitti.

"Ölümsüzlüğü nasıl geri getireceğinizi biliyor musunuz?" Calladia sordu.

Alzapraz öksürdü. "Yaşam büyüsiyle ilgili sorun, her zaman bir bedeli olmasıdır. Ben hayatımı uzatmayı başardım ama bu sağlığım pahasına oldu. Senin melezin için de benzer bir şey düşünmemiz mümkün ama seni uyarmalıyım, aşırı geriatrik yaşam tarzı herkese göre değil."

Bu olasılık Astaroth'u dehşete düşürdü. "Ben ." Birkaç yüzyıl sonra eklemlerinden şikâyet ederek kırılğan yaşlı kemiklerini iblis düzleminde gezdirmek istemiyordu.

"Yani bu mı?" diye sordu Calladia. "Bununla yaşamak zorunda mı?"

Ya da onunla birlikte öl, diye düşündü Astaroth acı acı.

Alzapraz, "Eğer daha önce görmediysen Isobel'e sor derim," dedi. "O uzun zamandır buralarda. Kendi yaşamı dışında hiçbir yaşam süresini önemsemedi ama nadir büyü, özellikle de yaşam büyüsi konusunda bilgili."

Calladia telefonu kapatmadan önce büyücüye teşekkür etti. "Yani," dedi Astaroth'a bakarak, "görünüşe göre Isobel hâlâ en iyi oyunumuz."

Astaroth ayağa kalktı. "O zaman gidelim."

"Bekle," dedi Sandranella, Lilith'le bakışarak. "Sana hâlâ söylememiz gereken bir şey var."

YİRMİ İKİ

CALLADIA SABAHIN NE KADAR GERÇEKÜSTÜ OLDUĞUNA İNANAMIYORDU.

Sürpriz bir kurt adam pususu, iblislerin ortaya çıkışı ve şimdi de Astaroth'un artık ölümsüz olmadığının ortaya çıkması... Güneş doğalı iki saatten az olmuşken bunları sindirmek çok zordu. Kurtadamlardan önce olanlardan bahsetmiyorum bile, ama Calladia bölümlere ayırma konusunda iyiydi, bu yüzden bu arayı beynindeki bir kutuya itti. Daha sonra bu konuda panik yapacak zamanı olacaktı.

İblislerin arasında kendini yabancı hissediyordu. Astaroth'un uhrevi güzelliğine alışmıştı ama şimdi iki çarpıcı insanla daha karşı karşıyaydı. Lilith'in yüzü Astaroth'un kiyle aynı keskin açılara sahipti ve saçları erimiş ateş gibi görünüyordu. Gösterişli kıyafeti havalı olmanın ötesindeydi. Sandranella'nın yüzü mükemmel kalp şeklindeydi, gözleri karanlık ve yoğundu ve şarap ve altın rengi elbisesi içinde bir savaşçı tanrıçayı andırıyordu.

İblisler evrensel olarak seksi miydi? Daha sonra sorulacak bir soru.

"Devam et," dedi Astaroth, sesi yenilmiş gibi çıkıyordu. "Başka hangi felaket bekliyor?"

Sandranella ciddi görünüyordu. "Moloch iktidarı sağlamlaştırmak için hızla hareket ediyor. Halefiniz olarak Tiran'ı önerdi."

"Tiran, Tiran . . ." Astaroth konsantre olmuş gibi bir ifade takındı ve sonra gözleri büyüdü. "Hayır, onu seçemezsin. O bir barut fıçısı ve melezlerden nefret etme konusunda Moloch'tan bile daha açık sözlü."

"Onu hatırlıyor musun?" Calladia sordu.

Yüzünü buruşturdu. "İspanyol Engizisyonu'ndan özellikle tatsız bir anı ortaya çıktı."

"İnan bana, ben de onu konseyde istemiyorum," dedi Sandranella. "Ama sen olmadan, ilericilerin sayısı az ve Baphomet, Tirana ve Moloch'un argümanlarına açık olma belirtileri gösteriyor. İttifakımızı güçlendirmek için senin dönüşün olmadan konseyin Orta Çağ'a daha da gerilemesinden korkuyorum."

Lilith yüzünü buruşturdu. "Orta Çağ çok sıkıcıydı. Herkes kokuyordu."

"Baphomet kim?" Calladia aralarına bakarak sordu.

"Yüksek konseydeki baş iblis," dedi Astaroth. "En azından ben gençken öyleydi. Hâlâ da öyle olmalı."

İblis uçağının anılarını geri kazanıyor olması umut vericiydi.

-Onun tekrar bir kötü adama dönüşmesini istemiyordu ama yüzleşmesi gereken daha fazla şeytani düşman olduğunu öğrenmek pek de güven verici değildi.

"Sana ihtiyacımız var Astaroth," dedi Sandranella, "ama bu şekilde değil. Bize eski Astaroth lazım, Moloch'u alaşağı etmek için büyük bir planı olan Astaroth. Eğer onu ortadan kaldırıabilirsen, Baphomet sürgünü geri almaya ikna edilebilir."

Astaroth yüzünü buruşturdu ve ellerini saçlarında gezdirdi. "Keşke o ana planı hatırlayabilseydim. Yerine geçecek kişi hakkındaki karar ertelenebilir mi?"

"Belki, ama Moloch çok zorluyor."

Lilith kaba bir ses çıkardı. "O zavallı solucanın ne istediği umurunda değil. O bekleyebilir." Saç örgülerinden birini tuttu ve çiğnemeye başladı. Bir ağız dolusu saçın arasında, "Dikkatini dağıtacağım," dedi. "Bana iyilik borcu olan bir fyre drake var. Birkaç önemli binayı ateşe verirse, konsey soruşturma açmak zorunda kalacak."

Calladia Lilith'ten hoşlanmaya başlamıştı.

"Birden fazla cephede savaşalım," dedi Sandranella. "Astaroth'un her zamankinden daha güçlü bir şekilde geri döneceğine dair kulaktan kulağa yayılan bir kampanya başlatacağım."

Calladia bu planda büyük bir kusur olduğunu düşündü. Elini kaldırdı. "Ufak bir sorun var. Moloch Astaroth'un öldüğünü sanıyor. Aksini öğrenirse tekrar peşimize düşecektir."

"Onu yeterince meşgul edersek olmaz." Sandranella Astaroth'a baktı. "Halk buna hazırsa geri dönüşün daha kolay olacağını biliyorsunuz. Melez

Toplum da bu haberi memnuniyetle karşılayacaktır. Sürgün edildiğinizden beri moraller düşük."

"Bekle, onun bir melez olduğunu kimsenin bilmediğini sanıyordum," dedi Calladia. İblis politikaları hakkında hemen hemen hiçbir şey bilmiyordu ve bu durum hızla kafa karıştırıcı bir hal alıyordu. "Yok," diye onayladı Sandranella.

"Ama Astaroth ve ben melezlerin haklarının korunması konusunda seslerini yükseltiyor."

"Ya haberler duyulursa?" Astaroth sordu. Yüzü gergindi, stres yüzünde daha önce görmediği çizgiler oluşturuyordu. "Alay konusu olurum."

Calladia sinirlendi. "Yarı insan olmak o kadar da kötü değil."

İblisler onu görmezden geldi. Sandranella, "Baphomet bilginin sızmasını sağlayacaktır," dedi. "Bir yarı iblisin gücü bu kadar uzun süre elinde tutmasına izin vermek onu ihmalkâr gösterir."

Lilith aniden ellerini çırpı ve Calladia yerinden sıçradı. "Demek karar verdik," dedi Astaroth'un annesi. "Astaroth anılarını ve ölümsüzlüğünü geri getirebilecek bu cadıyı ararken Sandranella ve ben iblis düzlemini kasıp kavuracağız. Ayrıca Astaroth'un Moloch hakkında derlediği bilgileri ortaya çıkarıp çıkaramayacağımı görmek için ininde biraz araştırma yapacağım."

"Benim inim mi?" Astaroth şaşırılmış bir sesle sordu. "Nadiren orada olduğum için gizemli bir şekilde kilitli. İçeri nasıl girmeyi planlıyorsun?"

Lilith hoşgörüyü gülümsedi. "Oh, tatlım, yüzyıllar önce yatak odana bir tünel kazmıştım." Herkes ona dehşet içinde bakarken Lilith omuz silkti. "Ne? Bazen bir anne bebeğini uyurken izlemeyi sever."

"Şey, bu rahatsız edici," dedi Astaroth, "ama sanırım iblis düzlemine bu şekilde dönemeyeceğim için uygun."

"Peki ya senin dairen?" Calladia sordu. "Orada bilgi depolamış olabilir misiniz?"

"Londra'daki dolabına sık sık giriyorum," dedi Lilith. "Orayı da kontrol edeceğim."

"Ciddi misin?" Astaroth kuşkuyla sordu. "Bunca zamandır beni mi gözetliyordun?"

Lilith ona bir öpücük kondurdu. "Takip etmek benim aşk dilimdir."

"Ödül avcılarını görevlendirmenin onun sevgi dili olduğunu sanıyordum," diye mırıldandı Calladia. "Ve adam kaçırmak."

Lilith buz mavisi gözlerini Calladia'ya çevirdi. "Aşk pek çok şekilde ifade edilebilir," dedi ciddiyetle.

Kadın bir şapkacı kadar çılgındı ama Calladia bir kıskançlık hissi duydu. Efsanevi ölümcül Lilith'in Cynthia Cunnington'dan daha iyi bir anne olması nasıl mümkün olabilirdi? Lilith Astaroth'u takip ediyor olabilirdi ama düşmanlarının kafataslarından kan içmek de dahil olmak üzere onu sevdiği ve desteklediği de açıktı.

Calladia'nın annesi de aynısını yapar mıydı? Hayır, yapmazdı. Kafatası kadehleri, tıpkı Calladia'nın kendisi gibi, kampanya için kötü bir seçenek olarak görülecektir.

Sandranella eliyle işaret etti ve havada bir portal belirdi. "Dışarı çıkacağız. Görevin için acele et, Astaroth. İblis düzleminin sana ihtiyacı var."

Lilith öpücük sesleri çıkardı. "Güle güle canım, Moloch'u seninle birlikte yok etmek için sabırsızlanıyorum." İblisler geçitten geçtiler ve geçit sanki hiç var olmamış gibi ortadan kayboldu.

"Pekâlâ," dedi Calladia. Bacakları güçsüz hissediyordu, bu yüzden kütüğün üzerine oturdu. "Bu çok fazlaydı." Botunun burnunu malçlara sürttü. "Neden herkesin yarı insan olmaktan korkunç bir şeymiş gibi bahsettiğini anlamıyorum. Bizde bu kadar yanlış olan ne?"

Astaroth elini kaldırdı ve maddeleri işaretlemeye başladı. "İnsanlar kırılgandır. Kısa, kozmik olarak anlamsız hayatlar yaşarlar. Aşırı duygusallar. Onlar-"

"Pekâlâ, pekâlâ," dedi Calladia. "Aynı fikirde olmasam da ne demek istediğini anlıyorum. Ama sen ölümsüzsün -ya da öyleydin- ve pek de kırılgan değilsin. Duygusallaşmanın ne önemi var?"

"Duygulara teslim olmak, zayıflığı kucaklamaktır."

Calladia bu konuda saçmalık ve beyin yıkama diyecekti. "Lilith seni seviyor. Zayıf mı?"

Kaşlarını çattı. "Hayır. Ama ben doğduğumda o çoktan delirmişti. Herkes onun böyle olduğunu kabul ediyor."

Calladia omuz silkti. "Belki bir melez olarak ortaya çıkarsan herkes seni de kabul eder."

"İyimserliğinizi takdir ettiğimi söyleyebilirim ama yalan olur. Moloch gibi iblisler politikayı şekillendirirken, melezlere eşit haklar tanınması mümkün değil."

Calladia zaman geçtikçe Moloch'tan daha fazla hoşlanmıyordu, ki bu gerçekten de bir şey ifade ediyordu, çünkü onunla ikinci karşılaşmasında evini havaya uçurmuştu. "O zaman bir Fransız Devrimi yap. Onun kibirli, safkan kışını devir ve yeni bir siyasi sistem yarat."

Astaroth acı dolu bir kahkaha attı. "Calladia, sen çok safsın." Kız sinirlendi. "Saf değilim."

"Bir insan gibi düşünüyorsunuz. Siyasi hanedanlarınız şeytani güç yapısına kıyasla göz açıp kapayıncaya kadar yükselip alçalıyor. Bizim rotamız bu kadar kolay değiştirilemez."

Calladia gözlerini devirdi. Bu kesinlikle saçmalıktı. "Bence sorun ne biliyor musun? Moloch gibi insanların düştüğü tuzağa sen de düşüyorsun. İnsanların aşağı olduğunu düşünüyorsun."

"Hayır," dedi, yüzünü öfke kaplamıştı. "İnsanları her zaman sevmişimdir."

"Ama insan olan parçandan nefret , değil mi?" Astaroth cevap vermedi.

Tam da düşündüğü gibi. Calladia'nın içinden Astaroth'un boynuzlarına vurup dünya görüşünü genişletmesini söylemek geldi. "Belki de insan siyasetinin dikkat edilemeyecek kadar kısa olduğunu düşünüyorsun," dedi. "Ama bana kalırsa iblis düzlemi durgun görünüyor."

Şimdi gücenmiş görünüyordu. "Burası uzun ve tarihi geçmiş olan güzel bir diyar. Daha uzun yaşıyor olmamız durgun olduğumuz anlamına gelmez."

"Yine de melez hakları siz *altı yüz yıl önce* doğduğunuzdan beri pek ilerlemedi."

Astaroth ağzını açtı, sonra tekrar kapattı. Kucağına baktı ve tişörtünün etekleriyle oynamaya başladı.

Yakaladım. Calladia sorunları yumruklarıyla çözmeyi tercih edebilirdi ama her sorun çekiç gerektiren bir çivi değildi. Bazıları daha hassas bir dokunuş gerektiriyordu. "Bence," dedi, "yarı insan olmak Moloch'la yüzleşirken bir avantaj olabilir. Herkes sizden bir insan gibi davranmanızı ve düşünmenizi bekler.

safkan iblis. Peki ya yapmazsanız? Ya ayrımcılığa dair uzun ve tarihi geleneklere dair her şeyi unuttur ve bir şeyleri değiştirmek için sert adımlar atarsanız?"

Astaroth gevşek bir ipliği karıştırdı. "İşe yaramayacak. Gerçeği öğrendikten sonra kim beni dinlemek ister ki? Bana duygusal ve zayıf diyecekler, mantıklı zihnim mirasım yüzünden bulanıklaştı."

"Sizi kim dinlemek ister ki? Başlangıç olarak tüm melez topluluğu."

Astaroth başını kaldırıp şaşkınlıkla baktı. "Melezler mi? Ne yapabilirler ki?"

"Belki de sadece korunmaya muhtaç kurbanlar değillerdir. Belki de davaları uğruna savaşmak için bir şans bekleyen savaşçılardır." Onun tereddüt ettiğini hisseden Calladia öldürmek için harekete geçti. "Belki de senin gibi güçlü, disiplinli ve kurnazdırlar."

Kıpırdandı, güvensizdi ve iltifat ettiği için biraz da utanmıştı. İkisi birbirleri hakkında güzel şeyler söylemezlerdi. Didişirler, şakalaşırlar ve evet, bazen birbirlerine dokunurlardı ama dinamiklerinde yumuşaklığa pek yer yoktu. Ama Astaroth'un ona aynı anda hem aklını başından almış hem de aya asılmış gibi baktığı düşünülürse, bundan pişmanlık duyamazdı.

Onun cevabını beklerken Calladia gözlerini kapadı ve yüzünü güneşe doğru kaldırdı. Orman vahşi ve uyanıktı; vızılıtlar, cıvılıtlar ve hışırtılarla doluydu. Saçlarını çekiştiren rüzgâr ağaçların tepelerini de karıştırıyor, büyük bir yeryüzü canavarının nefesleri gibi tepelerin ve vadilerin üzerinden hızla geçiyordu.

Doğada olmak ona kendini küçük hissettiriyordu ama iyi anlamda. Belki de bu insan olmanın bir parçasıydı. Uzun zaman diliminde o sadece bir kırpıntıydı. Ve bir kırpıntı olduğunuzda, çağların ağırlığı hakkında endişelenmenize gerek yoktu. Size ayrılan alanda istediğiniz kadar gürültülü yaşayabilirdiniz.

Calladia'nın hayatı bir süredir neşeden yoksundu. Acaba incinme korkusunun onu cesurca yaşamaktan alıkoymasına izin mi vermişti?

Şimdi Astaroth'tan yapmasını istediği gibi farklı bir seçim yapabilir miydi?

Astaroth'un eli kütüğün üzerinde onunkini kapattı. Calladia gözlerini açtığında Astaroth'un hâlâ şaşkın bir ifadeyle kendisine baktığını gördü. "Calladia Cunnington," dedi, "sen bir harikası."

Gülümsemesi muhtemelen aptalca görünüyordu ama kimin umurundaydı ki? Saçlarını omzunun üzerinden savurdu ve çenesini kaldırdı. "Çünkü ben insanım," dedi alaycı bir ses tonuyla. "Küçük bir hayat, büyük hayaller, verecek hiçbir sikim yok." Evrenin köpek parkındaki bir corgi gibi.

Elini ağzına götürdü. "Hayatında pek çok şey var," dedi dudaklarını tenine bastırarak, "ama hiç de küçük değil."

YOLUN KESIŞTİĞİ NOKTAYA VARDIKLARINDA ÖĞLEDEN SONRA OLMUŞTU.

nehre bakan bir park yerinde sona erdi. Oradan dar patikalar dallanıp budaklanıyor, ormanın içinde kökler gibi kıvrılıyordu.

Calladia gözlerini ormana dikti. "Clifford'dan ayrılma fikrini sevmiyorum." Çok sevdiği kamyoneti şu anda sahip olduğu eve en yakın şeydi.

"Bu yine kamp yapmak demek, değil mi?" Astaroth'un sesi kasvetli geliyordu. Ama kız ona baktığında, çarpık bir gülümseme verdi. "Bir şekilde, hassas bünyem ve ben dayanacağız."

Onu bu kadar eğlenceli bulmamalıydı. Ama yolculuk boyunca şeytani iblis huysuz ama destekleyici bir serseriye dönüşmüştü. Zekâsı ve saçmalıklarıyla Astaroth'un bu halini seviyordu. Ondan bu kadar hoşlanması endişe vericiydi.

Yine de anıları geri geldiğinde aynı kalacak mıydı?

Calladia bu düşünce karşısında huzursuz hissetti. Gerçekçi olmak gerekirse, Moloch'la yüzleşmek ve iblis düzleminde değişim yaratmak için yeniden bir bütün olması gerekiyordu ama hafızası geri geldiğinde melez davası için alenen savaşmaya hâlâ istekli olacak mıydı? Yoksa tekrar durgunluğa, kinizme ve kolay yalanlara mı düşecekti? Ne de olsa uzun hayatını adaletin değil, gücün peşinde koşarak geçirmişti.

Calladia ona yardım ederek istemeden de olsa kalbini kırabilecek bir yozlaşmış politikacı daha mı yaratıyordu?

Kes şunu, dedi kendi kendine. Ona aşık değildi. Astaroth'un şu anda olduğu gibi kusurlu ama büyüleyici bir adam yerine bir kez daha efsanedeki acımasız iblis haline geldiğini görmek iç karartıcı olur muydu? Evet. Bu onu yıkar mıydı? Hayır.

Calladia yıkılmadı. En kötü anında bile, tırnaklarıyla kazıyarak geri dönmüştü. Yukarı.

"Hadi gidelim." Uyku tulumunu taşıyan çantasını silkti ve diğer gerekli malzemeler. Griffin'in Yuvası'nda bir markete ve giyim mağazasına uğramışlardı, yani erzakları tamdı. Astaroth çadırı ve erzaklarının diğer yarısını taşımak için kendi sırt çantasında ısrar etmişti (ki bunun için ona geri ödeme yapacağına hâlâ yemin ediyordu). Şövalyelik konusunda onunla alay ettiğinde, Astaroth sinirlenmiş ve buna takım çalışması dendiğini, şövalyelik kurallarının bir nedenden ötürü ortaçağda kaldığını söylemiş ve kilise ve devlet odaklı propagandayı modern dünyaya yeniden sokmadığı için ona teşekkür etmişti.

Her patika başının dibinde çeşitli hayvanları tasvir eden oyulmuş bir kaya vardı. Üzerine bir yarasa kazınmış olanı seçtiler - teşekkürler Bronwyn! Patika hızla dikleşiyor, ağaçlar tepelerine yaklaşıyor ve gökyüzünü kapatıyordu. Kökler yerden boğumlu eklemeler gibi çıkıyordu. Kısa süre sonra patika sadece bir iz haline geldi ve ilerlemek için dalları kenara itmek gerekiyordu.

"Bunun doğru yol olduğundan emin misin?" Astaroth ince bir dalın yüzüne çarpmasının ardından sordu. Ölü bir yaprağı tükürdü.

Calladia, "Başka yarasa işareti görmedim," dedi.

"Bulunmak istemediği apaçık ortadayken neden onun evine giden koca bir görev hazırlama zahmetine girsin ki?"

"Drama," dedi Calladia. "Alzapraz bir keresinde ön kapısına bir çit labirenti yapmak için bir yılını harcamıştı. Bunun ne kadar kötü bir fikir olduğunu ancak teslimat siparişi vermeye çalıştığında anlamış." Mariel'e göre, büyük-büyük-büyükbabası, teslimatçı pes edip pizzayı çitlerin üzerinden evin genel yönüne doğru fırlattığında çok sinirlenmişti. Ertesi gün labirent gitmişti.

Hava serindi, ama efor Calladia'yı ısıttı ve ter göğüslerinin arasında ve sırtının küçük kısmında toplanmaya başladı. Çantasını çıkardı, ardından fanilasını çıkarıp beline bağladı ve spor sütyenini ortaya çıkardı.

Boğucu bir sesin ardından bir çatırtı ve dalların kırılması geldi. Calladia döndüğünde Astaroth'un içine girdiği büyük bir çalının yarısına kadar içine girdiğini gördü. Sendeleyerek geri çekildi, bir köke takıldı ve kışının üzerine düştü.

Bir kahkaha patlattı.

"Kabalık," dedi Astaroth. "Yaralanabilirdim." Ayağa fırladı ve sırtını fırçaladı, ardından saçındaki yaprakları topladı.

Calladia hâlâ kıkırdıyordu. "Kudretli Astaroth, bir çalı tarafından alçaltıldı."

"Striptiz şovun yüzünden alçaldım," dedi gözlerini gömleğini incelediği yerden kaldırarak. Soluk mavi irislerinde yansıyan arzu Calladia'nın yanaklarının ısınmasına neden oldu.

"Eminim sütyenleriyle bir sürü insan görmüşsünüzdür." Bu sütyen de baştan çıkarıcı denebilecek bir sütyen değildi; siyahtı, sağlam bir bandı vardı ve önü göğüs dekoltesini zar zor ima ediyordu.

"Evet," dedi Astaroth, "ama hiçbiri sen değildin."

Şimdiye kadar yürüyüşü sorunsuz atlatmış olan Calladia aniden sertçe nefes almaya başladı ve bacaklarının arasında sıcak bir zonklama başladı. Adam kaşlarının altından ona bakıyordu, için için yanan bir yoğunluk ve zar zor dizginlenen bir şehvet.

Bu sabah onun kendisini parmaklamasına izin vermemeliydi. Şimdi tekrar yapmasını istiyordu.

Eğer isterse bunu yerine getireceğinden emindi. Saniyeler içinde onu bir ağaca yaslayabilir, dudakları spor sütyeni üzerinden göğüs ucuna yapışırken eli bacaklarının arasına dalabilirdi.

Calladia uçurumun kenarının cazibesini tekrar hissetti. Kötücül bir dürtü onu ele geçirdi. "Senden beni hemen şimdi orgazm etmeni istesem yapar mısın?" diye sordu.

"Evet." Astaroth sırt çantasını silkti ve yüzü kararlı çizgilerle belirlenmiş bir halde ona doğru yürüdü.

Calladia aralarındaki gücün itişine ve çekişine bağımlıydı. Adam dokunacak kadar yaklaştığında, elini göğsüne koyarak onu durdurdu. Göğüsleri parmaklarının altında sertleşmişti. "Söyle bana," dedi.

"Sana ne söyleyeyim?" Elleri kalçalarına yerleşti, vaatle yanan hafif bir dokunuş.

Dudakları adamın kulağına değene kadar eğildi. "Senin yapacağın şeyi."

Alçak, kaba bir ses çıkardı. "Kötü cadı. Kirli detayları duymak ister misin? Sana göstermemi tercih etmez misin?"

Kesinlikle ona göstermesini istiyordu ama bu alay çok lezzetliydi. "Söyle bana," diye tekrarladı.

O kadar yakındı ki, aralarındaki mesafeyi bir kalp atışı kadar bir sürede kapatabilirdi. "Seni öpmekle başladım," dedi. "Başta yavaşça, ama uzun sürmeyecek. Seni daha derinden tatmaya, daha sert öpmeye karşı koyamazdım."

"Mmm." Kulağa hoş geliyordu. "Ve sonra?"

Gülümsemesi yavaş ve duygusaldı ve Calladia'nın gözleri onun dudaklarına kaydı. Dudakları güzelce şekillendirilmişti ve yumuşak olmalarına rağmen adamın onları bir silah gibi kullanabildiğini deneyimlerinden biliyordu. "Sabretmeyi öğrenmelisin," dedi adam. "En iyi şeyler beklemeye değer."

Kaşlarını kaldırdı. "Öyle mi? Bence en iyi şeyler, onları istediğiniz zaman ele geçirmeye değer."

"Bu yüzden ağzımı senin üzerinde kullanmak yerine beni edepsiz konuşmaya zorluyorsun, değil mi?" Adamın kıkırdaması kadının dudaklarının kenarından geçti. "Bu oyunları seviyorsun Calladia."

"Belki," diye yanıtladı nefes nefese.

"Bence diğer oyunları da seversin. İstersen onları da oynayabiliriz. Seni bir yatağa bağladığım ve seni sikmem için yalvarana kadar saatlerce seni azdırdığım oyun eğlenceli olurdu."

"Belki de *seni* saatlerce kızdırırım," diye karşı çıktı, ama onun bileklerine düğüm attığını hayal ettikçe daha da ıslanıyordu.

"O da iyi bir oyun," diye kabul etti. "Kimin zirveye çıkacağını görmek için dövüştüğümüz oyuna ne dersin? Ya da ben ne yaparsam yapayım senin sessiz kalman gereken oyuna?"

Ürperdi. "Eğlenceli olabilir." Aldırış etmemeye çalışıyordu ama sesindeki düzensizlik ne kadar tahrik olduğunu ele veriyordu.

"Oynayabileceğimiz o kadar çok oyun var ki." Astaroth dudaklarıyla kızın kulağını okşadı ve kız titrediğinde kahkahasının hayaleti teninde gezindi. "Ama sana bunun nasıl oynanacağını anlatmama izin ver."

Bir eli yavaşça kızın çıplak tarafına doğru ilerledi ve başparmağıyla göğsünün kıvrımının altında durdu. Diğer elinin parmakları kıkına uzandı ve hafifçe sıktı. Calladia diğer elini de adamın göğsüne götürerek kendini ona yasladı.

"Bu sütyeni çıkarırdım," dedi Astaroth, "ve sonra muhteşem memelerini baştan aşağı öperdim. Meme uçlarını emer, acıyı seviyorsan ısıırırdım." Dişleri kızın kulak memesini hafifçe çimdikledi. "Sen seviyor musun?"

Başını salladı, konuşamıyordu.

"Meme uçlarını hassaslaşıp şişene kadar emer çimdiklerim, durmam için yalvardığında da karnından aşağıya doğru öperim."

"Ben asla yalvarmam," dedi Calladia.

"En azından henüz değil." Ona hınzırca gülümseyecek kadar geri çekildi. "Eğer tayt giyiyor olsaydın, onları dişlerimle aşağı çekerdim ama bunlar için ellerimi kullanacağım." Parmaklarını kot pantolonunun bel bandında gezdirdi ve bu dokunuş karnının titremesine neden oldu. Parmaklarının daha aşağıya inmesini istedi ama adam parmaklarını bel bandının içine sokmaya devam etti; bu, izin verirse ona ne vereceğinin bir ipucuydu. "Seni çırlıçıplak soyacağım, sonra dizlerimin üstüne çökeceğim."

"Ah." Calladia bu düşünceyle başının döndüğünü hissetti. Oral seks yapmayalı uzun zaman olmuştu ve partnerlerinin bunu mecburiyetten yaptığı her zaman açıktı. "Yapmak zorunda değilsin," dedi. "Ben onsuz da iyiyim."

"Ama hoşuna gidiyor mu?"

Adam doğrudan gözlerinin içine bakarken yalan söylemesi imkansızdı, bu yüzden sözsüzce başını salladı.

Gülümsemesi genişledi. "Ben de istiyorum. Ve bana izin verdiğin an *yapacağım*. Sen çılgık atana kadar o güzel amını öpüp yalayacağım sonra biraz daha yapacağım. Beni durdurmak için itmen gerekecek."

Güzelmiş. Sikeyim. Hecate. O kadar şiddetliydi ki, ona inanmaktan başka çaresi yoktu. İçinden inlemek ve kot pantolonunu çıkarmak geldi.

Bir sonraki kısmı kulağına fısıldadı. "Senin aksine sabırsız cadı, ben etmemeyi bilirim. Seni bekleteceğim. Sadece ilk orgazm için, anlarsın ya. Bunun için yalvardığında -ki yalvaracaksın- onu sana vereceğim ve ilkinden sonra seni tekrar tekrar boşaltacağım, artık dayanamayacağını iddia etsen bile. Çünkü yapabilirsin ve sana nasıl yapılacağını göstereceğim."

Calladia inledi ve dizleri titredi. Neredeyse tökezliyordu ama kıcını sabitleyen el onu sabit tuttu.

"Ah, benim savaşçı kraliçem," dedi Astaroth usulca. "Sana hiç hak ettiğin şekilde tapan oldu mu?"

Calladia neyi hak ettiğinden emin değildi. Özellikle saf bir kalbe ya da asil bir ruha sahip değildi ve hayatı onu gürültücü, agresif, kadınsı olmayan, utanç verici, *optik için iyi olmayan* olarak nitelendiren insanların yüzüne tükürmekle geçmişti. Dünyayla dişlerini ve pençelerini göstererek yüzleşti.

Kız cevap vermeyince Astaroth hırladı ve tutuşunu kızın poposundan saçlarına kaydırды. "Beni dinle," dedi saç tellerini köklerinden tutarak. "İstedüğün her şeyi hak ediyorsun. Bir zamanlar bana söz verdiğin gibi, istediğün her şeyi *almalısın*. Ve eğer bunu henüz yapamıyorsan, söyle ve senin için yapayım."

Calladia onun üzerine atlamak mı yoksa ağlamak mı istediğinden emin değildi. Biri azgın soğukkanlılığını, diğeri duygusal soğukkanlılığını kaybetmek anlamına gelirdi ve henüz ikisinden de vazgeçmeye hazır değildi, bu yüzden adamın elini tutup saçlarından ayırdı. "Tüm bu varsayımsal orgazmlardan sonra ne yapardın?" diye sordu. Adam ona seksi bir moral konuşması yapmaya devam etmek ister gibi görüldüğünde, parmaklarından birini ağzına aldı ve "Eee?" der gibi kaşlarını kaldırdı.

Başını geriye eğdi ve inledi. Işık bu hareketle boynuzlarının üzerinde kaydı ve Calladia onların nasıl bir his olduğunu merak etti. Obsidyen kadar parlaktılar; ipeksi pürüzsüzlükte mi olacaklardı? Serin mi, yoksa geri kalanı gibi sıcak mı?

Ona şimdiye kadar gördüğü en açık, en kirli bakışı attı. "O zaman," dedi ona, "seni beceririm."

Ayrıntı vermedi ama buna gerek de yoktu. Calladia'nın hayal gücü devreye girdi ve onu alabileceği tüm yolları hayal etti. Bir ağaca yaslanmış, bacakları adamın kışına dolanmış ya da yakındaki devrilmiş bir kütüğün üzerine eğilmiş. Belki de sırtüstü malçların üzerinde, ikisi de rahatlığı ya da kırı umursamayacak kadar hayvani dürtülere kapılmıştı. Çok geçmeden onu ters çevirecek, sert ve hızlı bir şekilde üzerine binecek ve sonra söylediği gibi bu bir savaş olacaktı. Kimin üstte kalacağını bulmak için bir oyun.

Bu oyun kırılma noktasına ulaşmıştı. Birbirlerinin gözlerinin içine bakıyorlardı, ağır ağır nefes alıyorlardı, vücutları birbirine yakındı ama neredeyse hiç temas etmiyordu. En ufak bir hareketiyle kelimeleri gerçeğe dönüştürebilirdi.

Yine de yüzündeki ifade çok lezzetliydi. *Çaresiz* görünüyordu. Calladia oyun oynamayı severdi ama oyun kazanmayı daha çok severdi.

Parmağını tekrar ağzına götürdü, emdi ve sonra ucunu ısırды. Sonra adamın elini bıraktı ve geri çekildi. "İlginç," dedi. "Yürüyüşe devam edelim."

Nefes verışı yarı iniltiydi. "Cadı, beni öldüreceksin." Ereksiyonu pantolonunun kumaşını yırttı. Bu şekilde yürüyüş yapmak ona çok zor gelecekti ve Calladia'nın içinde de bundan hoşlanacak kadar şeytan vardı. İç çamaşırı sıırıslıkla olduğu ve kot pantolonunun paçası her hareketinde klitorisine baskı yaptığı için bu adil bir durumdu.

Göz kırptı ve arkasını döndü. "Ayak uydurmaya çalış iblis," diye seslendi omzunun üzerinden, çantasını kapıp tekrar yola koyulurken.

YİRMİ ÜÇ

TO CADININ ZALIM BİR ÇIZGISI VARDI.
Ve Astaroth bunu sevdi.

Öğleden sonrasını gülmek, çılgılık atmak ve yakındaki bir çalılığa doğru mastürbasyon yapma dürtüsüne direnmek arasında kalarak geçirmişti. Ne zaman uyarılma hissini kontrol altına aldığını düşünse, kız onu yeniden harekete geçirecek bir şey yapıyordu. Kollarını başının üzerine koyarak uzun ve zarif bir şekilde geriniyor, ardından ayak parmaklarına dokunuyordu. Elini bilek büyüklüğündeki bir dalın üzerinden kaydırıp altına eğilirken omzunun üzerinden hınzırca bir göz kırpma. Özellikle acımasız bir anda, su şişesinin kapağını açmış, bir yudum içmiş, sonra birazını göğsüne akıtmış, su bronz teninde parlamıştı.

Kasıtlı olarak onu gaza getirmeye çalışmadığı zamanlarda bile bunu başarmıştı. Kot pantolonu çok dar değildi ama her adımda kalçasının gergin kıvrımları ortaya çıkıyordu ve tişörtü olmadan pazılarının esnemesini ve karnının gerginliğini görebiliyordu.

Ağzına almak için yapmayacağı şey yoktu.

İzlerin tamamen kaybolmuş olmasını ya da başıboş bir dalın yanağını çizmesini umursamadı. Terli ve iğrenç olması umurunda değildi. Isobel'in kulübesinin hiçbir yerde bulunmamasını bile umursamadı.

Bu heyecan vericiydi.

Bu duygu onun gibi bir ölümsüz için bir yenilikti. Eski bir ölümsüz için. Yakında tekrar ölümsüz olacaktı, bunu nasıl başaracağını anladığında. Yüzyıllar boyunca aynı dramlar tekrar tekrar yaşandıktan sonra, insanlar birbirine karışmış ve savaşlar bile rutin hale gelmişti.

Calladia olsa da . . .

Onun gibi biriyle hiç tanışmamıştı.

Onun önünde, iç çekerek durdu. "Belki de yanlış yoldayız."

"Buna yol demek cömertlik olur."

Calladia gözlerini ona dikti. "Hiç yardımcı olmuyor."

"Belki de gece için durmalıyız," dedi. "Işık azalıyor." Dalların arasından görünen gökyüzü parçacıkları gün batımı tonlarını taşıyordu ve gölgeliklerin altı giderek kararıyordu. Yakında köklerin ve kayaların üzerinden tırmanmaya devam etmek riskli olacaktı.

"Daha yararlı." Calladia boynunu ovuşturdu. "Çadırı kurmak için bir açıklık bulmamız gerekecek."

"Doğru." Astaroth yolun her iki tarafındaki çalı ve ağaç gövdelerinden oluşan arapsaçına baktı. "Söylemesi yapmaktan daha kolay."

Calladia çantasını yere bıraktı, fanilasını silkti, sonra da daha önce düğümlediği ipliği çıkardı. Onları çözdü, sonra kendi kendine fısıldayarak parmaklarının arasında bir desen ördü. Astaroth izledi, karmaşık hareketler ilgisini çekmişti. Pek çok cadı büyülerini temellendirmek için iplikle çalışmayı tercih etmezdi, çünkü bu oldukça zor bir disiplindi. Hatırlanması gereken sayısız düğüm türü ve kombinasyonu vardı ve belirli bir düğümün sıklığı bile istenen etkiyi değiştirebilirdi.

İblis hislerini kullanarak onun ruhuna bakmak için bir an durdu. Göğsünde küçük bir güneş gibi parlıyordu, altın rengi ve ısıltı ısıldı. Eskiden olsa ruhu ondan almanın mümkün olduğunu düşünürdü ama onu orada, ait olduğu yerde görmek hoşuna gitmişti.

Bir pazarlıkçı olarak böyle bir düşünce için utanç duyması gerekirdi. Ama bir pazarlıkçı olarak utanması gereken pek çok şey yapıyordu. Korkunç bir üne sahip, soğukkanlı bir manipülatörden ...

Şey, şu anda endişe verici miktarda duygu hissettiği cadıya baş döndürücü bir şekilde gülümseyen bir iblis.

Yerden bir sopa yükseldi ve Calladia'nın önünde bel hizasında asılı kaldı. Y şeklindeydi, bir kuyu kazma çubuğu gibiydi. Sopa titredi, bir daire çizerek döndü, sonra sağa doğru kırılarak patikanın dışına işaret etti.

"Ne büyüsüydü o?" Astaroth sordu.

Calladia çubuğun gösterdiği yöne doğru çalıların arasından ilerlemeye başladı. "Taze akan su bulmak için bir büyü. İyi bir kamp yeri için iyi bir başlangıç."

Astaroth dalların altından eğilerek ve yaprakları kenara iterek onu takip etti. Calladia'nın çalılıklara zarar vermemek için elinden geleni yaptığını fark edince o da onu takip etti ve dalları koparmak yerine kendini garip pozisyonlara soktu.

Damlayan suyun sesi daha da yükseldi. Yamaçtan aşağı yuvarlanan küçük bir dereye ulaştılar. Arazi hâlâ engebeliydi ama Calladia muzaffer bir ses çıkardı ve işaret etti. "İşte gidiyoruz."

Akıntı yönünde, su bir kayanın etrafında kıvrılıyordu. Karşı kıyıda bir kaya rafı ve onun ötesinde, ağaçlar içeri dolmadan önce dar bir toprak parçası vardı. Calladia kayaların ve devrilmiş odunların üzerinden geçerek yolu açtı ve Astaroth da onu takip etti. Banyo yapma ihtimalini merak ederek bir parmağını suya daldırdı, sonra ürperdi. Bunun içinde yıkanmayacaktı.

"Banyo büyüü biliyor musun?" diye sordu. "Su buz gibi."

Güldü. "Pek sayılmaz ama daha iyi kokmanı sağlayacak büyüler biliyorum. Gül gibi mi yoksa zambak gibi mi kokmak istersin?" Astaroth düşündü.

"Zambaklar, eğer mecbur kalırsam."

"Vay canına, benden seni sandal ağacı ve deri gibi kokutmamı isteyeceğinden emindim." Burnunu kırıştırdı. "Dürüst olmak gerekirse sandal ağacının nasıl koktuğundan pek emin değilim."

"Klişe olsa da güzel bir koku." Bir zamanlar romantik edebiyat erkeklere tuhaf bir şekilde belirli birkaç şey gibi kokabileceklerini söylemişti: sandal ağacı, çam, deri ve misk. Ne tür bir misk? Kim bilebilirdi ki? Bazı parfümcüler kunduzun anal bezlerini kullanarak tentür olarak kastoreum ürettiğinden, çoğu insanın ayrıntıları bilmemeyi tercih edeceğinden şüpheleniyordu.

Calladia başını iki yana sallayarak, "Bir gün senin hakkında zırva fikirlere sahip olmadığın bir konu bulacağım," dedi.

Suyun kaya yanında sığılaştığı deredeki kıvrıma ulaştılar. Taş serindi, ancak suyun sıcaklığından bir nebze de olsa

batan güneş. Bir iblisi memnun edecek kadar değil, ama yılın bu zamanında gerçek sıcaklığa ulaşmak zordu.

Çadırı çıkıntının yanındaki toprak şeride kurdular. Uygun bir yerdi ve sarkan dallar yağmur ihtimaline karşı bir bariyer sağlıyordu.

Her şey hazırlandıktan ve çantalar yerleştirildikten sonra Calladia gerindi. "Yakınlarda bir kaplıca bulabileceğimizi umuyorum." İplikteki düğümleri çözdü ve daha fazlasını bağladı. "*Tarqui en pinnisen.*" Birkaç dakika sonra, dowsing çubuğu yaklaşarak önüne geldi ve titreyerek durdu. Calladia ipi bileğine ve avucuna doladı. "*Pinnisibsen a chauvodasi.*"

Sopa ormanın içinde süzölmeye başladı.

Calladia çantasından havlu çıkardı. "Hadi," dedi. "Hadi ısınalım."

KAPLICA KÜÇÜKTÜ, BİR TEPENİN DIBINE SIKIŞMIŞTI.

eski bir kaya kaymasından. Gökyüzüne doğru yükselen buhar dalgaları, yıldızlarla dolu koyu bir mora dönüşmüştü.

Calladia bir büyü daha yaptı ve yüzen iki sarı küre canlanarak sahneye hafif bir ışıltı yaydı. Havuz turuncu mineral birikimiyle çevrelenmiş bulanık turkuaz rengindeydi ve etrafında bir renk cümbüşü içinde çiçekler açmıştı. Astaroth'un burnu birkaç nefes içinde alışmış olsa da, çiçek kokulu havanın hafif kükürtlü bir vardı.

"Çiçekler için mevsim geç değil mi?" diye sordu, gece açan bir orkidenin mor yapraklarına dokunmak için eğilerek. Ercikleri yukarıdaki yıldızlar gibi gümüşü beyaz parlıyordu.

"Bu dağlarda sihir var," dedi Calladia. "En çok Glimmer Şelaleleri ve hemen etrafındaki bölgede yoğunlaşıyor ama ley hatları her yere uzanıyor. Sıcak su kaynakları bu ley hatlarının üzerinde ortaya çıkma eğilimindedir ve büyü ve sıcaklık yaprakların yıl boyunca çiçek açmasını sağlar." Ona çarpık bir gülümseme verdi. "Bunu bana Mariel açıkladı. Topraktaki büyüü benim hissedemediğim şekilde hissedebiliyor."

Mariell'in adı aralarında havada asılı kalmış, onları ayrı tutan çatışmanın görünmez bir olmuştu. Astaroth Mariel'e yaptıklarını yeniden yaşamak istemiyordu ama içgüdüsel olarak onun Calladia'yla arasında kalan antipatiyi kırmanın anahtarı olduğunu biliyordu. "Bana ondan bahset," dedi.

Calladia şaşırmış görünüyordu. "Ne öğrenmek istiyorsunuz?"

Astaroth ayakkabılarının bağını çözmek için eğildi. "Nasıl biri? Nasıl arkadaş oldunuz?" Ayakkabılarını ve çoraplarını çıkardı, ardından ceketini ve gömleğini çıkardı.

Calladia onun göğsüne bakıyordu. Adam boğazını temizlediğinde başını salladı ve arkasını döndü. Calladia kendi üstünün düğmelerini açmaya başlarken, "Çok komik," dedi. "Beyni oradan oraya sıçırıyor ve çok tuhaf sorular soruyor. Ve nazik biri. Yani, acayip derecede. Komşular için kek pişiriyor, kaybolan insanları ya da hayvanları kurtarmak için elinden geleni yapıyor ve bir arkadaşına yardım etmek için her şeyi bırakıyor."

Harika. Astaroth sadece Calladia'nın arkadaşına zarar vermekle kalmamış, kek pişiren bir hayırsevere de zarar vermişti. "Yeryüzündeki büyüü hissedebildiğini söylemiştin," diyerek pantolonunu indirdi. İç çamaşırlarını çıkarmayı düşündü, sonra şimdilik vazgeçti. "Çok güçlü olmalı."

"Hâlâ onun ruhuna sahip olamazsın," diye tersledi Calladia.

Acı Astaroth'un göğsüne ok gibi saplandı. "Bu yüzden sormuyorum." "O zaman neden soruyorsun?" Calladia ellerini Astaroth'un ellerinin üzerine koyarak sordu.

Kalçalar. Şüpheli görünüyordu, ki bu da onun başarmayı umduğu şeyin tam tersiydi.

Astaroth öfkesini yatıştırmak için çabaladı. "Çünkü o senin için önemli ve ben de senin hakkında her şeyi bilmek istiyorum."

Calladia'nın dudakları aralandı ve şüphe yerini şaşkınlığa bıraktı.

Astaroth kendini garip hissederek kıpırdandı. Bunu açıklamak için çok fazlaydı. Eğer onun kendisine olan takıntısının derinliğinden şüphelenirse, muhtemelen öğrenirdi.

"Şey," dedi Calladia. "Bu ..."

"Yani," diye ağızından kaçırdı. "Bana daha fazlasını anlat. Eğer istersen tabii." Aceleyle kaplıcanın kenarına gitti ve kenarına oturup ayaklarını suya daldırdı. Oh, bu çok güzeldi. Havuzun içine kaydı, ayakları tutunana kadar kenarı kavradı. Su göğsünün ortasına kadar geliyordu ve onu hızla iyi bir sıcaklığa kadar ısıtıyordu. Günlerdir üşüyordu, fizyolojisi daha soğuk olan insan aleminde zorlanıyordu.

Calladia soyunmaya devam etti, Astaroth'un hevesle izlediği bir süreçti bu. Ne yazık ki sutyen ve iç çamaşırı hâlâ üzerindeyken durdu ama manzara hâlâ harikaydı. Kalçaları kalın kaslarla doluydu, baldırları keskin hatlara sahipti, kalçalarının ve göğüslerinin kıvrımları ince ama zarifti. Vücudu ince bilenmiş bir silahtı ve Astaroth memnuniyetle onun kurbanı olurdu.

"Beni süzüyorsun," dedi havuza yaklaşırken.

"Öyleyim," diye hemen kabul etti. İç çamaşırları düz gri pamuklu gibi görünüyordu ve adam, kumaş onun uyarılmasıyla koyulaşana kadar ağzını ona götürmek istedi. Sonra onları kenara çekecek, klitorisini emmeden önce kaygan teninin her yerini yalayacaktı.

Suyun altında siki sertleşmeye başladı.

Kendini havuzun kenarına bırakırken başını salladı. "Utanmaz." Ayak parmaklarını suya daldırdı ve tısladı.

Astaroth eğildi ve geri geldi, sonra saçlarını sallayarak bir gösteri yaptı ve damlalar uçuştı.

Calladia yüzünü siper ederek çığlık attı, sonra da gülmeye başladı. "Kötü iblis! Hepimiz senin sığağa karşı toleransınla kutsanmadık."

Kadının ayaklarını yavaşça suya batırmasını izledi. "Ee," dedi, önceki konuşmaya dönerek. "Bana Mariel'den biraz daha bahset."

Calladia, iyi kalpli ve tahmin edilemez bir büyüye sahip tatlı, güzel bir kadının kısa ama canlı bir taslağını çizdi. Cadılar uzman ya da genelci olma eğilimindeydi; Calladia çoğu konuda iyi olan bir genelciyken, Mariel'in bitkilere inanılmaz bir yakınlığı olan bir uzman olduğu açıktı. İki kadın çocukluktan beri arkadaştı ve kısmen kontrol manyağı annelere sahip olmalarına dayanan güçlü bir bağ kurmuşlardı.

Calladia'nın arkadaşına duyduğu derin sevgi çok açıktı ve Astaroth suçluluk ve kıskançlık karışımı bir duygu hissetti. Calladia'nın bu kadar değer verdiği birini hedef aldığı için suçluluk.

Hatırlayamasa bile, onun sarsılmaz sadakatini bir başkasının tecrübe etmesini kıskanıyordu. İyi bir insan olduğunu inkâr edebilirdi ama Calladia değer verdiği insanları çok sever ve onlar için çok mücadele ederdi.

Calladia'nın sırt çantasından bir vızıltı geldi ve kaskatı kesildi. "Olamaz," dedi, ses tonuna korku karışmıştı. "Annemin etkinliğini unutmuşum."

"Zaten gelemezdin," dedi Astaroth. "Evet, ama bu onun bana kızgın olmasını engellemeyecek." O

İçini çekti ve ayağa kalktı, sonra çantasına doğru yürüdü.

"Neden cevap veriyorsun?" Astaroth telefonu çıkarırken sordu.

Parmağını dudaklarına götürdü. "Hey, anne." Boğuk ama kızgın olduğu her halinden belli olan bir ses cevap verince Calladia telefonu kulağından çekip yüzünü buruşturdu ve hoparlöre verdi.

"-önemli olduğunu söylemişim! Josiah Jenkins yüksek değerli olası bir bağışçı ve aile değerlerine çok önem veriyor. Senin yokluğun hakkında ona ne söylemem gerekiyor?"

Calladia, "Ona şehir dışında, şu sahte sağlıklı yaşam inzivasında olduğumu söyle," dedi. "Ya da ona bir iblisin yakın zamanda evimi havaya uçurduğunu ve politik yemeklere ayıracak vaktim olmadığını söyle."

"Bunun bir gaz sızıntısı olduğunu çoktan yaydım, bu yüzden bu hikayeye bağlı kaldığınızdan emin olun. Kasabada bir iblisin olması yeterince kötü; insanlar daha fazla iblis işine karıştığınızdan şüphelenirse, bu itibarınızı mahveder."

"İtibarını mı kastediyorsun?" Calladia karşılık verdi. "Benim koruyacak bir itibarım yok." Oturdu, telefonu yanındaki kayanın üzerine bıraktı, sonra ayaklarını ve alt bacaklarını aynı anda suya soktu, ani sıcaklığın verdiği acıdan olsa gerek irkildi.

Telefonda Calladia'nın annesi iç çekti. "Şu anda buna değer vermediğini biliyorum, ama bir gün vereceksin ve seni saygın tutmak için bu kadar uğraştığıma minnettar olacaksın."

"Saygıdeğer olmak istemiyorum. Kendim olmak istiyorum."

"Umursamaz, şiddet yanlısı, kaba ve motivasyonsuz mu demek istiyorsun?" Cynthia'nın kahkahası acı geliyordu. "Bazen böyle bir şeyi hak etmek için ne yaptığımı merak ediyorum."

nankör kızım."

Calladia irkildi. Astaroth ona doğru yürüdü, telefonu kapıp kaplıcaya atmak istiyordu.

Cynthia kendi çocuğuna nasıl böyle davranabilir?

Astaroth'u gerçekten dehşete düşürmek için çok şey gerekiyordu ama sadece bu kısa konuşmadan sonra dehşete kapıldı. "O hep böyle miydi?" diye sordu usulca.

Calladia'nın gözleri ıslanmıştı ama elinin tersiyle damlaları sildi ve parmağını kaldırarak ona beklemesini işaret etti. "Nankör değilim," dedi. "Çocukken karnımı doyurdunuz ve başımı sokacak bir çatı verdiniz. Okul ve sihir dersleri için para ödediniz."

"Hem de hatırı sayılır miktarda!"

"Önemli bir miktar," diye yineledi Calladia. "Ama bu sonumun tıpkı senin gibi olacağı anlamına gelmiyor. Benim de kendi hayallerim, kendi hedeflerim var."

Cynthia alay etti. "Neymiş onlar? Kavga ettiğin için adın her dedikodu sütununa çıktığında beni utandırmanın dışında."

"Her zaman bu kadar kızgın olmasaydım belki de her zaman kavga etmezdim!" Calladia bağırdı. "Belki de sürekli onaylanmadığım bir atmosfere tepki veriyordumdur. Bunu hiç düşündün mü?"

Astaroth, sanki onu demirleyip fırtına geçerken güvende tut gibi baldırını suyun altından kavradı.

"Neden bir İngiliz gibi küfrediyorsun?" Cynthia sordu. "Ve gerçekten, kızgın olmanı gerektirecek ne var? Büyüleyici bir hayat yaşadın. İstedığın her şeye, istediğin zaman sahip oldun."

"Senin onayın dışında her şey."

"Onay kazanılmalı," diye tersledi Cynthia. "Şimdiye kadar sadece bana nispet yapmaya çalıştın."

"Saçmalık," dedi Astaroth yumuşak bir sesle, Calladia'nın bakışlarını tutarak. Gözleri dökülmemiş yaşlarla cam gibiydi. Onun önüne geçti ve diğer baldırını da kavradı. Dokunuşunda cinsel bir şey yoktu; sadece onun yanında olmak istiyordu.

Calladia gözlerini kapadı ve derin bir nefes alıp büzülmüş dudaklarının arasından üfledi. Yüz ifadesi yumuşarken onun kendini toparladığını gördü

sakin bir maskeye büründü. Sonra başını salladı. "Bu akşam yemeğe gelmeyeceğim," dedi telefonda, annesinin buz gibi ses tonunu yansıtarak. "Ben senin kızınım, kampanya için bir dekor değil. Ve sen beni tekrar öyle görene kadar başka yemeklere de katılmayacağım."

Telefonu kapattı. Telefon hemen tekrar titremeye başladı, ama o telefonu kapattı ve elinin tersiyle ormana fırlattı. "İyi ki kurtuldum," diye mırıldandı.

Kadının bacakları Astaroth'un aralarına girebileceği kadar gevşemişti. Kavrayışını baldırlarından yüzüne doğru kaydırarak onu kendisine bakmaya yönlendirdi. "Bu korkunçtu," dedi.

"Hangi kısmı?"

Ona kuşkuyla baktı. Sormak zorunda mıydı? "Annenin ağzından her kelime. Ben bir iblisim ve ben bile bunun düpedüz zalimce olduğunu düşünüyorum."

"Evet, hayatıma hoş geldin." Omuzları çöktü. "Belki de haklıdır. Onu kızdırmak için elimden geleni yapıyorum."

"Hayır." İnkârı yüksek sesle oldu. "Onun seni küçültmesine izin verme. Sen bir savaşçısın Calladia ve olduğun kişi olduğun için özür dilemene gerek yok."

Gülümserken dudakları titredi ve bir damla gözyaşı yanağından aşağı süzüldü. "Ne zaman bu kadar güzelleştin?"

Alay etti. "Ben iyi biri değilim. Ben dürüstüm."

"Senin ünlü bir yalancı olduğunu sanıyordum." Gözlerini kaydırdı.

"Dünyanın geri kalanı için belki. Ama seninle değil." Onun bakışlarını tuttu, samimiyetini görmesini istiyordu. "Sevgi sevgiyi çağırır, Calladia. Annen ne derse desin, sen hesaba katılması gereken bir güçsün. Ben altı yüz yaşındayım ve sen hâlâ bana haddimi bildiriyorsun."

Ağzı buruştu. "Bu bir iltifat gibi gelmedi."

"Öyle. Sadece güce hayranlık duyan insanlara alışık değilsin." omuzlarındaki kamburu ve yüz hatlarında hâlâ yazılı olan trajediyi düşündü ve bunları silip gururlu, vahşi kraliçesini geri getirmek istedi. "Güçlü çok daha fazlasısın. Komik, sadık ve . Maceraperestsin. Sen *yanıyorsun* Calladia ve diğer insanlar senin ışığınla baş edemiyorsa bu senin hatan değil."

Yüzen meşalelerin ışıltısı sulu gözlerine yıldızlar düşürüyor ve saçları altın renginde parlıyordu. Çaba göstermeden bile ışıl ışıldı.

Astaroth'u şaşırtacak şekilde kollarını ona doladı ve eğilerek yüzünü onun omzuna bastırdı. Astaroth'un tepesindeki çıkıntıya tünemiş haliyle pek de rahat bir pozisyon sayılmazdı ama iç çekerek Astaroth'un içine yerleşti. "Teşekkür ederim," diye fısıldadı.

Başını salladı ve ellerini kızın beline koydu, kalbi deli gibi çarpıyordu.

Nefes alış verişi yavaşladığında Calladia tekrar konuştu. "Her zaman böyle olup olmadığını sordunuz. Hem evet hem hayır. Ben büyürken hep katı biriydi, kibar ve düzenli olmamı isterdi, rugby yerine piyano çalmamı tercih ederdi ama hiç bu kadar kötü olmamıştı."

"Ne değişti?" Astaroth belini ovuşturarak sordu.

"Ofis için yarışıyor." Calladia burnuyla boynunu yokladı. "Değişimin bu kadar hızlı olması çığncaydı. Bir dakika önce benim onaylamayan, mükemmeliyetçi annemdi, sonra sanki tüm zehirli özellikleri onun tüm kimliğine katılmıştı. Güç takımları ve arka sokak anlaşmaları onun kişiliği haline gelmiş gibiydi."

"Peki ya baban?" diye sordu. Calladia ondan hiç söz etmemişti.

Gülüşü acıydı. "Hiçbir zaman gerçekten bir ilişkimiz olmadı. Dürüst olmak gerekirse, sanırım ondan saklanıyor. Ben küçükken iş için çok seyahat ederdi - bir dadısı vardı - ama şimdi sürekli gidiyor. Tayland'da bir ev kiraladığından oldukça eminim." Omuz silkti. "Onu iki yıldır görmedim ve annem herkese iş için uzakta olduğunu ya da hayatını gizli tutmayı sevdiğini söylüyor."

Astaroth'un boğazı düğümlendi. En azından annesi, ne yapacağı belli olmayan biri gibi görünse de, ona değer veriyordu. Calladia ortada olmayan bir baba ve onaylamayan bir anneyle büyümüşü. Tarif ettiği şey soğuk, yalnız bir tür tecrit, ihmal ve imkânsız beklentilerden oluşan bir hapishaneydi.

"İkisi de yanlış," dedi usulca. "Seni terk yanlış, sana kendini küçük hissettirmeleri yanlış."

Kadın tekrar doğruldu ve adam isteksizce kadının belindeki tutuşunu bıraktı ama kadın ellerini adamın omuzlarında tutmaya devam etti. "Teşekkür," dedi. "Biliyorsun,

Mariel ve Themmie dışında durumun ne kadar kötü olduğunu bilen tek kişi sensin. Annem 'mutlu ama meşgul bir aile' izlenimi veriyor ve herkes her şeyin yolunda olduğunu varsayıyor."

"İyi değiller."

"Hayır, değiller." İçini çekti. "Mariel'in uzun zamandır daha kötü durumda olduğunu düşünüyordum, çünkü çocukluğundan beri kafasında kehanet ve büyümlü miras saçmalıkları vardı. Annesi de zorba biri ama bence bu sevgiden kaynaklanıyor, ne kadar çarpık olsa da. Mariel'in kendisinin en güçlü versiyonu olmasını istiyordu ve evet, bu aile mirasına uymak içindi, ama aynı zamanda annesi onun başarılı olmasını istediği içindi. Sadece başarıyı aynı şekilde tanımlamıyorlardı." Parmakları Astaroth'un teninde esnedi. Kız üşümüşü; Astaroth onu havuza çekip ısıtmak istedi ama bu anı bozacak bir şey yapmaya cesaret edemedi. Onun kendisine isteyerek dokunması, parmağına bir kelebeğin konması gibi bir şeydi ve onun uçup gitmesini istemiyordu. "Ama Mariel annesi ona daha saygılı davranmaya başlayana kadar ilişkiyi keseceğini söylediğinde ne oldu biliyor musun?" Calladia sordu.

"Ne?"

"Annesi özür diledi." Calladia'nın ağzında çarpık bir gülümseme belirdi. "Devam edip etmeyeceğini göreceğiz ama belli ki deniyor. Ve eğer annesi daha önce yaptığı gibi davranırsa, Mariel bu davranışa müsamaha göstermeyecektir."

İnsan ilişkileri aldatıcıdır. Bunu, kariyerini onların zayıf noktalarına kancasını takmanın yeni yollarını bulmakla geçirmiş bir iblisten daha iyi kimse bilemezdi. Astaroth sormak üzere olduğu şeyin geri tepebileceğinin farkındaydı ama söylenmesi gerekiyordu. "Annenle ilişkini kesmeyi düşündün mü?"

Calladia'nın bakışları omzunun üzerinden bir yere odaklanmıştı ama Calladia onun özel bir şeye bakmadığını anlayabiliyordu. Düşünüyordu.

"Yaptım," dedi sonunda. "Ama bu beni üzüyor."

"Kendini korumak için bu seçimi yapan ilk insan olmaktan çok uzaksın." Astaroth bunu daha önce de görmüş, hatta kolaylaştırılmasına yardım etmişti. Bazen aile o kadar zehirli olabiliyordu ki başka bir seçenek kalmıyordu. Elbette, cadılar ve büyücüler zalim ya da düpedüz

Kötü akrabalar ruh pazarlıklarından sonra umursamayı bırakmışlardı, çünkü söz konusu "ruh" duyguları da içeriyordu, ama sonrasında daha iyi olmuşlardı.

Yoksa öyle miydi? İçine huzursuz bir şüphe düştü. Calladia'nın canlı halinin duygusuz bir yankısı olmasını istemezdi. Ayrıca Calladia gerçekten de izin verdiği ilk insandı. İnsanlarla seks yapmaktan, savaşmaktan ve politika yapmaktan zevk almıştı ama hiçbiri ona daha derin bir seviyede dokunmamıştı.

Calladia, dikenliği ve cesaretiyle.

Astaroth ilk kez, bir pazarlıkçı olarak yaptıklarının bir açıdan yanlış olup olmadığını merak etti. İblis düzlemi hayatta kalmak için ruhlara ihtiyaç duyuyordu ama bu ölümlüleri kendi özlerinden vazgeçmeleri için manipüle etmek için yeterli bir sebep miydi?

Ya uçağa hayat vermenin başka bir yolu varsa ama şeytan toplumu geleneklere o kadar ve bir değişiklik yapmayı düşünmemişlerse?

Calladia buna *durgunluk* demişti. Kapalı sınırlar, kapalı zihinler.

"Umarım bir sonraki seçimi kaybeder," dedi Calladia. "Belki bu kadar güce aç olmadığında normale döner." Yüzünü buruşturdu. "Normalin harika olduğundan değil, ama zorba bir anne ile diktatör arasında fark var."

"Olabilir," dedi Astaroth ihtiyatla, "ama olmayabilir de. Herkes değişme yeteneğine sahip değildir."

"Biliyorum." Calladia derin bir nefes aldı, sonra kollarını iki yana salladı ve boynunu . "Her neyse," dedi, "bu konuşma şimdilik bitti. İsteddiği kadar sesli mesaj bırakabilir ama yarına kadar telefonu tekrar açmayacağım." Kaşlarını çatarak ormana doğru baktı. "Bulabileceğimi varsayıyorum."

Astaroth konuyu zorlamayacaktı. Sahip olduklarını paylaşması zaten dikkate değerdi. "Su ılık," dedi boynuna kadar batarak.

"Öyle mi?" diye sordu, yüz ifadesi sinsileşerek. Bu fırtına geçiyordu ve Calladia her zamanki esnekliğiyle diğer taraftan gülümseyerek çıkıyordu. Ayaklarını tekmeleyerek adama su sıçrattı. "Anlayamadım."

Yüzündeki suyu sildi. "Üşümüş görünüyorsun," dedi. "Buraya gelersen seni ısıtabilirim."

"İlginç bir teklif. Ve eminim ki tamamen özverili biridir." Onun kötü ruh halini biraz daha dağıtmak isteyen Astaroth etrafına bakındı, Sonra komplocu bir tavırla eğildi. "Ve-" Bir çılgılık ve sıçrama ile yüzeyin altına koptu. Kollarını çılgınca savurdu. "Yardım edin!" diye bağırdı tekrar yüzeye çıkarken. "Kraken!"

Calladia çoktan havuzun yarısına gelmişti ve ona saldıran her neyse onu boğmaya hazır görünüyordu. Onun şaka yaptığını anlayınca güldü, sonra da bir su dalgasını ona doğru itti. "Seni ahmak! Boğuluyorsun sandım."

Ağızına sıçrayan suyu öksürerek çıkardı. "Henüz değil. Ama işinizi bitirebilirsiniz."

Yolun geri kalanını içeri kaydırды ve ona doğru yöneldi. "Biliyor musun? Sanırım yapacağım."

Gitmek için daha kötü yollar da vardı.

OceanofPDF.com

YİRMİ DÖRT

CALLADIA YAPAMAZ İNANMAK THE DEMON HAD ÖNERİLEN K BE bir kraken tarafından saldırıya uğradı. Ateş semenderi değil, ayak parmaklarını kemirmeyi seven küçük kaplıca balığı da değil. Bir *kraken*.

Şimdi sırtıyordu, kötü görünüyordu ve hiç de pişman değildi. Saçları kafatasına yapışmıştı ve kaymaktaşı teninde su damlacıkları parlıyordu. İlk tanıştığı buz gibi Astaroth'tan o kadar uzaktı ki, aynı kişi olduğuna inanmak zordu.

Korku tekrar yükseldi: Ya hafızasını geri kazandıktan sonra değişirse?

Annesiyle konuştuktan sonra kalan acıyla göğsü hâlâ ağrıyordu ama su sıcaktı, iblis daha da sıcaktı ve Calladia uzun iç gözlem nöbetlerine kurban gidecek bir tip değildi. O günden çıkarabileceklerini çıkaracak ve yansımalarıyla daha sonra ilgilenecekti.

Şu anda Astaroth buradaydı, gülümsüyordu ve onun olmuştu.

Onun üzerine atladı ve kafasını suyun altına itti.

İblis birkaç dakika sonra nefes nefese kalarak yüzeye çıktı. "Lanet olsun!"

"Cehennemin var olmadığını sanıyordum," diye alay etti. "Tabii sen gerçekten Şeytan'ın dölü değilsen?"

Oz ilk ortaya çıktığında cehennem sorusu bir kafa karışıklığına yol açmıştı ama iblislerin yeraltı dünyasının şeytani yaratıkları değil, Dünya'ya bitişik bir düzlemde yaşayan ayrı bir tür olduğunu hemen açıklamıştı.

Astaroth alınıdaki suyu sildi. "Ölümlülerin küfürleri akılda kalıcı," dedi. "Ve Lilith bu karşılaştırmaya içerlerdi."

"Çok mu kötü?" Calladia tahmin etti.

Başını iki yana salladı. "Çok klişe. Şeytan'ın işi çoktan bitti, sence de öyle değil mi?"

Kuru mizahı çok fazlaydı. Ona tekrar su sıçrattı.

"Dikkatli ol," dedi. "Saldırıya uğradığımda misilleme yaparım." Adam sıcak suyun içinden ona doğru süzüldü ve Calladia havuzun kenarında daireler çizerek uzaklaştı. Göğüs derinliğindeki suda hızlı hareket edemiyordu ama adam da edemiyordu. Eşit bir savaş alanı.

Havuzun kaya tabanı ayaklarının altında pürüzsüzdü. Calladia yarı yüzerek havuzun kayalığa en yakın kenarına doğru ilerledi. Astaroth'un onu takip edip etmediğini görmek için döndüğünde, Astaroth ortalıkta görünmüyordu.

Bir el bileğine dolandı ve onu çekti. Calladia'nın çığlığı, başının üzerine kapanan su tarafından yutuldu. Astaroth'a tekme attı, sonra da yüzeye fırladı. "Hilekâr!" dedi bir ağız dolusu su tükürerek. Örgüsü boğazına dolanmıştı, bu yüzden bağını çekip çıkardı ve bölümleri çözmeye başladı.

Astaroth onun yanında gülerек ortaya çıkmıştı. Gözlerinin yanındaki deri sevimli bir şekilde kırışmıştı ve onu hiç görmediği kadar kaygısız görünüyordu. "Bunu hak etmişsin."

"Evet, sanırım yaptım." Gevşek saçlarını omzunun üzerinden geçirip parmaklarıyla taradı ve bir engelle karşılaşınca yüzünü buruşturdu.

"İşte," dedi Astaroth, onun arkasına geçerek. "Bana bırak."

Calladia'nın nefesi boğazında düğümlendi. Parmaklarını saç tellerinde nazikçe gezdirerek saçlarını savurdu. Çoğunlukla çıplak olduklarının farkında olan Calladia kıpırdamadan durdu. Hafif bir hareketle kollarını ona dolayabilirdi. Elleri saçlarının arasında gezinebilir, başka bölgeleri keşfetmek için yüzeyin altında kaybolabilirdi.

Astaroth onun kafa derisine masaj yaptı ve Calladia inledi. Hareketleri devam etmeden önce kekeledi.

"Saçların çok güzel," dedi. "Sade sarı."

"Bunun sade bir yanı yok." Boyunu sol omzundan geçirdi ve sağ elini kadının beline koydu. "Sıvı güneş ışığı gibi."

Daha önce hiç kimse böyle bir şey söylememişti. Nesnel olarak Calladia güzel olduğunu biliyordu, ama öyle bir "benimle uğraşma" tavrı geliştirmişti ki, nadiren karşılaştığı yaklaşımlar çoğunlukla daha iyisini bilmeyen sürüngenlerden geliyordu. Ve bu, ona iltifat eden Astaroth'tu -şimdiye kadar gördüğü en çekici adam.

Eli karnına kaydı ve onu göğsüne doğru çekti. Adamın ereksiyonu Calladia'nın kışını dürttü ve sıcak dudakları kulağının altındaki hassas noktaya dokundu. Calladia içini çekerek başını yana eğdi ve Astaroth onun boynundan aşağıya doğru dişlerini geçirdi.

Suçlu hissetmeli miydi? Calladia artık bilmiyordu. Eğer o eski Astaroth olsaydı, evet. Ama bu ...

Bunu çok sevdi.

Calladia omzunun üzerinden bakmak için başını çevirdi. Gözleri ağır ağır kapanmış, yüzü sıcaklık ve uyarılmanın birleşimiyle kızarmıştı. Alt dudağını yaladı. "Calladia ..." diye mırıldandı, sesinde çıplak bir özlem vardı. Elleri kadının kalçalarına doğru kayarak onu kendine doğru sabitledi.

Belki de bu her zaman kaçınılmazdı. Calladia tüm şüphelerini bir kenara bıraktı, boynunu büktü ve onu öptü.

O da onu yavaş ve şehvetli bir şekilde öptü. Bu sabahki sıcak, öfkeli tutku değildi; bu kapsamlı, karşılıklı bir keşifti. Adamın dudakları sudan nemlenmişti ama kadın mineral kokulu damlaları yalayarak uzaklaştırdı.

Astaroth'un dili hafifçe kadının açık ağzına girdi, sonra dişlerinin kenarlarında gezindi. Calladia ellerini Astaroth'un boynunun arkasında birleştirdi ve sırtını Astaroth'un kasıklarına doğru bastırdı.

Astaroth onun hareketini karşıladı ve suyun altında yavaş, şehvetli bir öğütme ayarlayarak detaylandırdı. Ellerinden biri belinden yukarı göğsüne doğru sürüklendi ve ıslak spor sütyeninin içinden onu kavradı. Diğeri daha da aşağıya indi, parmakları tümseğini örten kumaşın üzerinde gezindi.

Calladia yanıyormuş gibi hissediyordu ve adam ona dokunmaya daha yeni başlamıştı. Daha fazlasını istiyordu: dudaklarını meme ucuna dolamasını, parmaklarını içine sokmasını

Vücudunun güçlü dalgası onunkinin üzerinde dalgalanıyordu. Kollarında dönerek ona baktı, onu kendine çekti ve daha derinden öptü.

Astaroth avuç içleri kızın kışına indiğinde usulca inledi. "Beni çılgına çeviriyorsun," dedi öpücükler arasında. "Çok güzelsin, bunu biliyor musun?"

Calladia onu yiyip bitirmek varken kelimelerle nefesini boşa harcamak istemiyordu. Dilini onunkine sürttü, sonra alt dudağını ısırıldı. Elleri boynundan yukarı kayarak ıslak, ipeksi saçlarıyla oynadı ve bir süredir hissettiği bir dürtüye boyun eğerek boynuzlarını kavradı.

Astaroth şaşkın bir ses çıkardı ve kalçaları sarsıldı. Bu tepkiden cesaret alan Calladia, o sabah ona mastürbasyon yaparken gösterdiği hevesle boynuzlarını aşağı yukarı okşadı. Boynuzlar sert ve pürüzsüzdü, uçları jilet gibi keskin olmak yerine hafifçe körelmişti.

Vücudu bir harikaydı. Zayıf, kesik ve onun dokunuşuna tamamen duyarlı. Görünüşe göre boynuz işi onu gerçekten etkilemişti, çünkü ona karşı agresif bir şekilde sürtünyordu ve öpücükleri çılgınca büyüyordu.

"Lucifer," diye nefes nefese kaldı. "Daha fazlasına ihtiyacım var."

"Neyin daha fazlası?" diye sordu şakacı bir şekilde. Sonra parmak uçlarına kalktı ve dilini bir boynuzun üzerinde gezdirdi. Tadı hafif dumanlı ve tamamen lezzetliydi.

Astaroth'un çıkardığı ses vahşiceydi. Bir elini kızın saçlarına götürdü ve başını geriye çekti. "Senden daha fazla," diye homurdandı. Sonra onu kollarına aldı ve havuzun kenarına taşıdı. Onu havuzun kenarına bıraktıktan sonra hiç vakit kaybetmeden spor sütyenini çıkardı. Bu pozisyon, başını kadının göğüslerinin hizasına getirmişti. Bir süre baktı, sonra öne doğru hamle yaptı ve dudaklarını bir meme ucuna doladı.

Calladia nefesini tuttu ve adamın boynuzlarını kavradı. Meme uçları hassastı ve adamın ağzının yakıcı sıcaklığı zevki daha da artırdı. Astaroth diğer göğsüne masaj yaptı, sonra dişleri diğerini ısırırken bir meme ucunu hafifçe çimdikledi ve Calladia'nın içinden elektriksel bir heyecan geçti.

Göğüsleri arasında geçiş yaptı ve meme uçları pembeleşip şişene kadar onlara da aynı muameleyi yaptı. Tepelerine hava üflediğinde, kadın seğirdi.

"Çok hassas," dedi ona hınzırca gülümseyerek. "Başka ne olduğunu merak ediyorum?"

Calladia davet edercesine bacaklarını araladı. "Hadi öğrenelim."

Astaroth bu ihtimal karşısında heyecanlanmış görünüyordu. Karnından aşağıya doğru öpücükler kondurdu, sonra parmaklarını külotuna geçirdi ve sürükleyerek çıkardı. Bir kenara fırlatırken kumaş taşlara ıslak bir tokat attı ve kız tamamen çıplak kaldı.

Onun hemen içine dalmasını bekliyordu ama Astaroth onu keşfetmek için acele etmedi. Elleri vücudunun üzerinde gezinerek omuzlarının ve kollarının, kaburgalarının çıkıntılarının, belinin ve kalçalarının kıvrımlarının haritasını çıkardı. Dokunuşlarını aç, ağzı açık öpücüklerle takip etti, sanki onun her santimini tatmak istiyordu.

Sonra onun kalçalarını araladı ve suyun içinde daha da alçaldı. Onun bakışlarını fiziksel bir dokunuş gibi hissediyordu ve bir zamanlar buzu andıran soluk mavi gözleri şimdi ona bir alevin sıcak çekirdeğini hatırlatıyordu. Birlikte kontrolden çıkmış bir şekilde yanıyorlardı.

Parmağını kasık kıllarının üzerinde gezdirdi ve labialarını ayırarak aşağı indirdi. "Enfes," dedi. Sonra yüzünü bacaklarının arasına gömdü ve onu doyumsuzca öptü.

"Oh!" Calladia ona karşı sarsıldı. Hecate, bu işte iyiydi. Dilinin uzun, güçlü hareketleriyle onun tadına baktı, her kıvrımın haritasını çıkardı, hatta dilini içine soktu. Boynuzları Calladia'nın hassas iç bacaklarına sürtündü ve Calladia daha iyi görebilmek için ellerinin üzerinde durarak geriye yaslandı.

Dokuzların Astaroth'u tam olarak dizlerinin üzerinde değildi ama onu tanrısına dua eden bir bağnazın ateşli coşkusuyla öptü. Tüm yüzünü kullandı, yanaklarını ve çenesini dudaklarına ve ıslak iç uyluklarına sürttü. Zeki dili sanki gizli bir şiir yazıyormuş gibi klitorisinin üzerinde desenler çiziyordu. Acımasızdı, bir an bile vazgeçmedi, onu yerinde tutmak için kalçalarını kavradı. Klitorisini sertçe emdiğinde Calladia'nın kolları gevşedi. Sırt üstü yere yığıldı ve Astaroth zevkini artırdıkça şaşkınlıkla gece gökyüzüne baktı. Yıldızlar bulutların ardında kaybolmuştu ve bir yağmur damlası yanağına çarptı.

Varlığı, zamanın dışında asılı kalmış gibi görünen bu küçük uzay dilimine daralmıştı. Keskin zıtlıklardan oluşan bir dünyaydı: Astaroth'un ağzının ve ellerinin sıcaklığına karşılık yağmur damlalarının serinliği, sırtının altındaki sert kayaya karşılık teninin yumuşak baskısı. Çözülüyordu, kalçaları seğirirken elleri yeri tırmalıyordu. Zevk hızla artıyordu, o kadar yoğun ki neredeyse korkutucuydu. Karnının alt kısmındaki gerilim arttıkça ve klitorisi her yalayıpta neredeyse acıyacak kadar hassaslaştıkça, içgüdüsel olarak bacaklarını kapatmaya çalıştı ama Astaroth onları genişçe tuttu. Kız inleyip çırpındıkça, çığlıkları umutsuzca arttıkça Astaroth vazgeçmedi.

Doruk noktası ona doğru hızla ilerliyordu. Calladia bir an için nefes alamadı ve vücudu bir yay gibi gerilirken ağzını açıp sessiz bir çığlık attı. Sonra baskı bir anda serbest kaldı, onu sarsan bir dizi dalga. İç kasları ritmik bir şekilde kasıldı ve tenine sıcaklık doldu.

Astaroth devam etti, onu uçurumun kenarına getiren ritmi ya da basıncı hiç değiştirmede ve zevk uzun dakikalar boyunca uzadı. Son sarsıntı da onu sarstığında, Calladia soluk soluğa kalarak gevşedi.

Astaroth doğruldu. Ellerini kadının belinde, kalçalarında ve uyluklarında gezdirirken son derece kendini beğenmiş görünüyordu. Bunu ona çok göremezdi; o orgazmı yaşadıktan sonra istediği kadar kendini beğenmiş olabilirdi.

Hâlâ kızın tahrikiyle parıldayan dudaklarını yaladı. "Lezzetli. Cadımın tadı çok tatlı."

Onun cadısı mıydı? Vücudu kesinlikle öyle düşünüyordu. Başı hafifçe havalanmıştı ve kasları erimiş gibiydi. O anda ondan herhangi bir şey isteyebilirdi ve o da bunu yapardı.

Gökyüzü açıldı ve iri yağmur damlaları yağmaya başladı, tenine batıyordu. Calladia gülerik dik durdu ve sallanıp tekrar yere yığılacakken Astaroth onu sabitledi.

Tek söyleyebildiği "Yağmur," oldu ve bu saçmalığa kıkırdadı. Elbette yağmur yağdığını biliyordu. Endorfinin etkisiyle tekrar güldü ve Astaroth da ona sırtarak karşılık verdi.

Yağmur kayaya bir dövme gibi çarpıyor ve gölete çarptığı yerde, yer değiştirmeden küçük su fiskiyeleeri patlıyordu. "Kaçalım mı?" Astaroth yüzündeki damlaları silerek sordu.

Calladia sendeleyerek ayağa kalktı, sonra da ona havuzdan çıkmasına yardım etmek için uzandı. Adam bu jesti kabul etti ama ağırlığının çoğunu taşımasına izin vermedi. Gözlerini adamın neredeyse çıplak vücudunda hayranlıkla aşağı yukarı gezdirdi. Aleti iç çamaşırının kumaşından dışarı fırlamıştı, kalın ve uzundu ve ağzına almak için sabırsızlanıyordu.

Astaroth titredi.

Doğru. İblis. Eğer gecenin soğuk olduğunu düşündüyse, sıcak sudan çıktığına göre muhtemelen donuyordu. Yakındaki bir çalılığa düşmüş olan sırt çantasını ve telefonunu almak için acele etti ama sütyenini ve iç çamaşırlarını geride bıraktı, ıslak haldeyken paketlerse düşündü. Onları sabah alırdı.

"Haydi," dedi ona kendi versiyonu olan muzip bir sırıtış atarak. "Seninle çadıra kadar yarışacağım."

YİRMİ BEŞ

ASTAROTH SIRILSIKLAMDİ VE ONLAR GELENE KADAR SOĞUKTAN SIRILSIKLAM OLMUŞTU. çadıra geri dönmeyi başardı, ama daha az umursayamazdı. Kalbi heyecanla çarpıyor ve gülümsemekten yanakları acıyordu. Teselli ödülü Calladia'nın çıplak kıcını ve güçlü bacaklarının onu toz içinde bırakmasını izlemekse, bir ayak yarışını kaybetmenin o kadar da kötü olmadığı ortaya çıktı.

Sevgili Lucifer, onun *tadı*. Misk kokulu, keskin ve tatlının bağımlılık yaratan bir karışımı olan bu tat diline kalmıştı. Ona verdiği her fırsatta onunla ziyafet çekecekti. Çağırdığı ışık küreleri onu takip etmiş, çadırın fermuarını açmak için eğilirken kıvrımlarına altın rengi ışık saçmıştı. Dolgun am dudaklarından tepesini kaplayan açık kahverengi tüylere kadar her santimetresi mükemmeldi. İç çamaşırının içinden sikini avuçladı, acaba hemen tekrar üzerine inmesine izin verecek miydi yoksa yeterince hassas mıydı? bir molaya ihtiyacım var.

Hemen doğrulmadı, onun yerine göz kırparak ve kalçalarını sallayarak omzunun üzerinden baktı. "Bakıyor musun, ihtiyar?"

"Evet," dedi hiç utanmadan.

Kıkırdadı ve çadırın içine eğildi, çağrılan ışıklar da onu takip etti. Dizlerinin üzerine çökerken silueti çadır kumaşının üzerinde dans etti, sonra uyku tulumunun üzerine süründü. "Hadi o zaman," diye içeriden.

Astaroth'a ikinci kez söylenmesine gerek yoktu. Onu içeri kadar takip etti ve girişe koyduğu havluya ayaklarını silmek için durakladı. Çıplak zeminde koşmaktan ayakları üşümüş ve hassaslaşmıştı ama onu saatlerce kovalayabilirdi.

Calladia uyku tulumunun üzerine bağdaş kurarak oturdu ve saçlarını ıslak bir topuz haline getirdi. Sonra çantasından bir parça iplik çıkardı ve dokumaya başladı. "*Ayorva en aerquí,*" dedi. Çadırın içindeki hava anında ısındı.

Astaroth çadırın fermuarını kapatmayı bitirirken rahat bir nefes aldı.

"Teşekkürler." "Narin iblisin donarak ölmesine izin veremeyiz." Ona bir havlu uzattı

kendini kuruladı, sonra arkasına yaslanıp kollarının üzerinde durdu. Bu manevra göğüslerini yukarı ve dışarı itmek gibi mutlu bir etki yarattı. Kabarık pembe meme uçlarıyla diriydiler ve sağ göğsünün yan tarafında belli belirsiz bir takım benler vardı. Diliyle vücudundaki her izi haritalamak istiyordu.

"Daha önce hiç meme görmemiş gibi görünüyorsun," dedi Calladia.

"Düzeltiyorum," dedi, tuvale delik açmamak için kamburunu çıkararak boynuzlarıyla. Işıklar çadırın tepesindeki yerine yerleşmeden önce etrafında dönüyordu. "Göğüslerini daha önce hiç görmemiştım."

Gözlerinde eğlence parlıyordu. "Altı yüzyıl sonra hepsinin aynı görüldüğüne eminim."

"Kesinlikle hayır." Astaroth her boyutta ve şekilde göğüslere ve vücutlara bayılırdı ama bu çiftin onları diğerlerinin fersah fersah ötesine taşıyan çarpıcı bir özelliği olduğunu kabul etmek zorundaydı. Onlar Calladia'ya aitti. "Bunun evrendeki en iyi göğüs çifti olduğunu rahatlıkla söyleyebilirim. Daha küçük ya da daha büyük olsalardı ya da sadece bir tanesine sahip olsaydınız ya da hiç olmasaydınız da aynı derecede mükemmel olurdu."

Burnunu kırıştırdı. "Nasıl yani?"

"Çünkü sen, Calladia, mükemmelsin. Vücudun beni şehvetten çılgına çeviren sertifikalı bir mucize mi? Kesinlikle." Başının yan tarafına hafifçe dokundu. "Ama en önemlisi burada ne olduğu."

Gözleri yumuşadı ve bacak bacak üstüne atıp çözdü. Dizlerini yukarı çekti ve kalçalarını açarak parlayan pembe merkezini ortaya çıkardı. "Peki kafamda bu kadar tahrik edici olan ne var?" diye sordu. "Dik kafalı inatçılık mı yoksa şiddet eğilimi mi?"

"İkisi de."

"Hey!" Gülüyor olmasına rağmen onun omzuna bir tokat attı. "Aynı fikirde olmaman gerekiyor."

"İnatçı, dik kafalı kavgacıları severim," dedi. "Bence sen de öyle olmayı seviyorsun."

Sırıttı. "Belki."

"Bu bizim için bir şans değil mi?" Astaroth onun gülümsemesine karşılık verdi ve nefesinin kesilmesinden zevk aldı. Bakışları onun amına kaydı. "Seni tekrar becermeme hazır mısın?"

"Yine mi?" Kaşları havaya kalktı. "Onun yerine sana oral seks yapmamı istemez misin?"

Zeki ağzının sikinin etrafını saracağı düşüncesi sikinin beklentiyle seğirmesine neden oldu ama kendine saygısı olan hiçbir hedonist, izin verdiği kadar çok kez vücudunu şımartmayı atlamazdı. "Eğer yapmak istediğin buysa, ben de varım ama günlerdir seni boşaltmanın hayalini kuruyorum. Senden tek istediğimin bir orgazm olduğunu mu düşünüyorsun gerçekten?"

"Ben iki tane umuyordum," dedi. "Meze ve ana yemek."

Alay etti. İki mi? İki amatörler içindi. O kadar çok orgazmı hak ediyordu ki hareket etme yeteneğini kaybetmişti. "Calladia, o ilk orgazm sadece bir aperatifti."

"Bu kelimenin ne anlama geldiğini bilmiyorum." Sesi nefes nefese çıkmıştı. Yanaklarında hâlâ aldığı zevkin pembe ışıltısı vardı ve adam bu rengin derinleşip tüm vücuduna yayıldığını görmek istiyordu.

"Aperatif, yemekten önce iştah açmak için içilen alkollü bir içecektir." Sırıttı ve ona dişlerini gösterdi. "Daha mezelere bile geçmedik."

Başını iki yana salladı. "Sadece sen edepsiz konuşmaları güzel yemek dersine dönüştürebilirsin."

"Yemekten bahsetmişken ..." Dudaklarını yaladı. "Sanırım bir sonraki yemeğin zamanı geldi."

Bir yengeç gibi geri sıçradı, gülerek. "Astaroth!"

"Calladia!" dedi onun şok olmuş ses tonuyla alay ederek.

"Sonsuza dek bana asılıp karşılık vermeme izin veremezsin." Sesini güvensizlik kaplamıştı, verdiğiinden fazlasını almaya alışkın olmayan birinin endişesi.

"Yeni ölümlü halimi düşünürsek, sonsuza dek biraz zor olabilir, ama yine de bir deneyeceğim."

Lucifer kadının her konuda tartışmak için bir neden bulacağını bildiğinden, tartışmaya fırsat bulamadan Astaroth kendini bacaklarının arasına indirdi. Omuzları kadının kalçalarını iyice bastırdı ve onu yerinde tutmak için kollarını kalçalarına doladı.

Adam onu arkadan öne doğru uzun bir şerit halinde yaladığında Calladia şok olmuş gibi bir ses çıkardı. Calladia kıpırdandı ama adam onu tuttu, sonra daha da aşağıya inerek diliyle büzüşmüş deliğinin etrafında dolaştı.

"İblisler kış yer," dedi belli belirsiz. "Kim bilebilirdi ki?"

Eğer yorum yapabiliyorsa, yeterince sıkı çalışmıyordu demektir. Astaroth bir ölümsüzün titizliği ve sabrıyla kendini işe verdi, erişilebilir tenin her santimetresini tattı. Klitorisine kadar ilerlediğinde kadın kıvranmaya başlamıştı.

Klitorisini emerken bir parmağını içine kaydırды ve Calladia yüksek sesli bir çığlıkla yarı oturur pozisyona geldi. Boynuzlarını tutup yüzüne doğru bastırdı ve Astaroth neredeyse boşalıyordu. İblis boynuzları doğru durumda neredeyse başka bir cinsel organdı ve Calladia'nın soğuk elleri onu kavrarken Astaroth'un tüyleri diken diken oldu. Hırladı ve başını sallayarak burnunu ve çenesini ona sürttü.

Calladia, "Sırt üstü yat," diye emretti.

Bir anlaşmazlık sesi çıkardı ve ikinci bir parmağını içine soktu. Parmaklarını kıvırdı ve yavaşça dışarı çekerek iç duvarına masaj yaptı.

"*Hemen* sırt üstü yat."

Kızgın mıydı? Astaroth anında durdu ve dik bir şekilde diz çöktü. "İyi misin?" diye sordu, ön kolunu ağzına götürerek.

Calladia'nın saçları boncuk boncuk terlemişti ve onu canlı canlı yemek istiyormuş gibi görünüyordu. "Daha da iyi olmak üzere." Elini adamın göğsünün ortasına yerleştirdi ve itti.

O zaman üzgün değilsin. Güzel. Astaroth karşı koymadan onun arkasına geçti, ne yapmak istediğini merak ediyordu.

Calladia onun yüzüne oturdu, sonra bacağına arkaya doğru çevirdi. İç çamaşırını aşağı çekti ve sonra ağzını adamın sikinin ucuna kapattı.

Astaroth uzun, alçak bir inilti çıkardı. Calladia yavaş yavaş daha fazlasını alarak aşağı yukarı sallandı, sonra ucu dudaklarının arasından çıkana kadar emdi. Bu manevrayı dilinin Astaroth'un shaftının hassas tepesi etrafında dönmesi izledi.

Savaş hatları çizilmişti.

Astaroth onu yüzüne doğru çekti, onu hızlı ve sert bir şekilde orgazm etmeye kararlıydı. Onu doymak bilmez bir şekilde yaladı ve yedi, ona o kadar yakındı ki zar zor nefes alabiliyordu.

Calladia onun aletinin etrafında inledi, sonra başını daha agresif bir şekilde sallayarak onun enerjisiyle eşleşti. Elini adamın sikinin sarıp hareketleriyle eş zamanlı olarak pompaladı ve Astaroth kadının boğazına boşalmamak için dişlerini sıkıp tekniğine odaklanmak zorunda kaldı.

Tabii ki oral seks aralarında bir rekabet olacaktı. İşleri böyle yürütüyorlardı. Calladia korkunç bir rakip olabilirdi ama Astaroth yine de kazanacaktı.

Parmaklarıyla kızın klitorisini ovuyor, kızın en çok hoşuna gittiğini fark ettiği sert daireler çiziyor, bir yandan da ağzıyla kızın geri kalanını ıslak, özensiz öpücüklerle kaplıyordu.

Calladia'nın ritmi bozuldu ve nefes nefese kaldı. "Lanet olsun sana," diye hırıldadı. "Beni boşaltacaksın."

"Mm-hmm," diye mırıldandı ona karşı, daha da sert sürtünerek. Başını eğerek onun iç uyluğunu ısırdı ve Calladia patladı.

"Oh!" diye bağırdı. Kalçaları çılgınca sarsılırken ve taze, nefis ıslaklık dilini ıslatırken orgazmın içinden geçtiğini hissedebiliyordu. Zafer göğsünde kabarıken onu yaladı.

Sonunda alnını adamın kalçasına dayayarak sarkıtığında, "Ben kazandım," diye ilan etti.

Gülüşü yarı hırıltılıydı. "Saçmalık." Yüzünü adamın yüzünden çekti, sonra döndü ve onun üzerine oturdu. Yüzü, boynu ve göğsünün üst kısmı kızarmıştı ve topuzu başının bir tarafına doğru sarkmıştı. Dağınık ve sersemlemiş görünüyordu.

Astaroth bir goril gibi göğsünü yumruklama isteği duydu. Belki de onu işaret edip homurdanacaktı. *Bunu ağzım yaptı.*

Calladia kollarını başının üzerinde gererek gövdesinin zayıf, kaslı hatlarını gösterdi. Güçlü kalçaları esneyerek adamın kalçalarını sıkıyordu. Astaroth onun gücünü ve bu gücü bu kadar rahat kullanmasını seviyordu.

"Bir tane daha için hazır mısın?" diye sordu dudaklarına dokunarak.

Güldü ve öne doğru eğilerek ellerini adamın göğsüne koydu. "Dünya rekoru kırmaya mı çalışıyorsun?"

"Eğer üç orgazmın bir rekor olduğunu düşünüyorsanız, sizi eğitmem gerekiyor. Seni birkaç günlüğüne yatağa bağlayayım ve neler başarabileceğimizi görelim."

Adamın ereksiyonu karnının alt kısmına baskı yapana kadar öne doğru kaydı. "Belki seni bağlarım," dedi ve başının yanında duran bileklerini kavradı. Uzun, derin bir öpücük için eğilirken onları aşağı doğru sabitledi.

Kadının dilinde ikisinin tadına baktı, bu kombinasyon aynı anda hem kaba hem de yüceydi. Dünya'da sayısız yıl geçirecek kadar çok arzuladığı şey buydu: ham, hayvani tutku, kaba ve sınır tanımayan. Onun içinde boğulmak istiyordu.

"Ee," dedi Calladia onun ağzına karşı. "Sevişmek ister misin?"

"Kesinlikle." Bunun olduğuna inanmakta güçlük çekiyordu. Aralarındaki ilişki -eğer buna ilişki denebilirse- hızla tırmanmıştı.

Yine de, düşünüldüğünde, bunun başka bir yolu mıydı? İkisi de bir meydan okumadan geri adım atmadığından, tırmanma onların oyununun adıydı.

Calladia onun alt dudağını ısırdı, sonra dik oturdu. Başından bir tutam saç çekip parmaklarına dolamaya başladı, görünüşe göre çantasından daha sağlam bir iplik alacak kadar uzun süre onu bırakmak istemiyordu. Birkaç düğüm attı, sonra fısıldadı, "*Condom din convosen.*" Bekleyen eline havadan altın bir folyo paket düştü.

"Bu iyi bir numara," dedi.

"Üniversitede öğrendikleriniz inanılmaz." Paketi açtı ve prezervatifi adamın ereksiyonu üzerinde yuvarladı. Sonra dizlerinin üzerinde doğruldu, sikini sıırıslıkılam olmuş girişine dayadı ve aşağı doğru inmeye başladı.

"Lanet olsun," diye boğuk bir sesle haykırırken, kadının onu tek bir yumuşak vuruşla köküne kadar almasını izledi. Kadının amcığı onu o kadar ki, adam kendi nabzının mı yoksa onunkinin mi attığını hissettiğinden emin olamadı.

Calladia inledi. "Oh, bu çok iyi."

Astaroth penisiyle makul ölçüde gurur duyuyordu. Lojistik açıdan zorlayıcı olmasa da büyüktü ve yıllar boyunca pek çok iltifat almıştı. Ama Calladia onun üzerinde kayarken, "büyük", "kalın" ve "çok dolu" diye mırıldanırken, bir tanrı seviyesine yükseldiğini hissetti.

Kalçalarını kavradı. "Sür beni," diye emretti.

Calladia avuçlarını adamın göğsüne dayadı ve uzun, yavaş bir sürüklenmeyle adamın üzerinden kalktı. Tekrar yere çöktüğünde ikisi birden inlediler.

Bu nasıl bu kadar mükemmel hissettirebilirdi? Astaroth yüzyıllar boyunca pek çok kez seks yapmıştı ama hiçbirisi Calladia'da geçirdiği ilk birkaç dakikaya yaklaşamamıştı. Uyku tulumunun altındaki zemin sertti, saçları ıslaktı ve hafif kükürt kokuyordu ve ani bir rüzgâr çürük yapıyı yıkmakla tehdit ederken yağmur çadırın kumaşına çarpıyordu ama bunların hiçbirini daha lüks bir ortama değişmezdi. Bir ömür boyu süren yalanlar ve politik oyunlardan sonra, bu an ham ve gerçektir.

Calladia sabit bir ritim tutturdu, vücudu kalçalarının her duyuşal bir şekilde kamburlaşıyor ve uyarılmışlığı kalçalarının arasından damlıyordu. Kıcı parmak uçlarının altında esnerken güçlü kalçaları onu hapsediyordu ve Astaroth çılgınca onun çok iyi bir binici olacağını düşündü. Onun hareketlerini yansıttı ve kısa süre sonra dansçılar gibi zarif bir şekilde birlikte hareket ediyorlardı. Ya da savaşçılar gibi, daha doğrusu, ortak bir hedefe doğru birlikte savaşıyorlardı.

Astaroth başparmağını Calladia'nın klitorisine götürdü. Nefes nefese kaldı ve başını geriye doğru eğerek boğazının zarif çizgisini ortaya çıkardı ve kısa tırnakları Astaroth'un göğüs kaslarına battı, bu da daha fazlasını istediği hafif bir acıydı. Onu pençelemesini, kendisininmiş gibi işaretlemesini istiyordu. Onun sahipliğini teninde taşımak istiyordu.

Calladia'nın ritmi tekledi ve adam onun yaklaştığını anladı. Kontrolü ele aldı, başparmağı bastırıp ovuştururken sert, hızlı vuruşlarla yukarı itti. "Hadi," dedi ona dişlerini sıkarak. "Benim için gel."

İç kasları kasıldı ve sonra sarsıldı ve haykırdı, amcığı ritmik çırpınışlarla onu sıkarken her yeri titriyordu. Zevkin onu ele geçirmesini izledi, her ayrıntıyı ezberledi: açık ağzı ve sıkıca kapalı gözleri, yanaklarını ve göğsünün üst kısmını kaplayan kızarıklık.

Çok güzeldi.

Calladia onun üzerine çöktü, elleri saçlarına dolandı ve boynuzlarını okşarken bir yandan da boynuna doğru eğildi. "Sıra sende," diye fısıldadı.

Lucifer sağ olsun. Kadının orgazmını görmek onu uçurumun kenarına getirmişti. Kalçalarını kavradı, gerginlik onu daha sıkı ve daha sıkı ele geçirirken agresif bir şekilde itti. Sonra bir anda serbest kaldı, prezervatifi doldururken onu soluk soluğa bırakan bir his patlaması.

Zevkten gevşeyen Astaroth kollarını Calladia'ya doladı ve nefes alış verişini yavaşlarken onu göğsüne bastırdı. Teni efordan dolayı yumuşak ve nemliydi ve kalp atışlarının göğsüne hissetti.

Astaroth'un düşünceleri puslu ve biçimsiz bir şekilde sürükleniyordu. Sonsuza dek bu mutlu kozanın içinde kalmak istiyordu.

Sonunda Calladia kıpırdandı ve inledi. "İşeyeceğim," dedi.

Astaroth başını salladı ve onu serbest bıraktı ama poposuna şefkatli bir şaplak atmadan önce değil. "Kulağa hoş geliyor," diye mırıldandı. "İYE'leri önler." Gözlerini kapadı ve kız sürünerek girişe doğru ilerlerken çıkan hışırtıyı dinledi. Kapının fermuarını açtığında soğuk hava çadırın içine doldu ama adam bunu umursamayacak kadar rahatlamıştı. Huzursuz zihni durulmuş, duygu ve düşünceleri yadsınamaz bir gerçekte birleşmişti.

Astaroth uzun varoluşunda ilk kez aşık olmuştu.

YİRMİ ALTI

CALLADIA STAGGERED GERİ DOĞRU THE ÇADIR SONRA YAPMAK HER iş. Dizleri titriyordu ve ağzı aptalca bir gülümsemeye takılmıştı. Üç orgazm bir insana bunu yapabiliirdi.

Çadırın kapağının altına eğildiğinde, Astaroth'un onu bıraktığı yerde yattığını görünce gülümsemesi genişledi. Kolunu gözlerinin üzerine atmıştı ve nefes alış verişi yavaş ve düzgündü. Uyuyor muydu?

"Prezervatifi deşifre edebileceğinizi sanmıyorum," dedi, normalde keskin olan aksanı yavaş ve tembel bir hal almıştı.

Uyumuyordu. Calladia onun yanına diz çöktü ve hâlâ yumuşamakta olan sikine takılı olan prezervatife baktı. "Önce onu çıkarmak isteyebilirsin," dedi. "Ne olur ne olmaz."

Kolunu kaldırdı ve gözlerini kısarak ona baktı. "Penisim tehlikede mi?"

Belki de aşırı okşanmaktan. Calladia başını salladı. "Şu anda değil."

Homurdandı, sonra prezervatifi çekip çıkardı ve düğümledi. Calladia kafa derisinden bir saç teli daha çekip çıkardı ve düğümleri atarak çağrıyı tersine çevirdi. Prezervatifi patikanın yakınından geçtikleri bir çöp kutusuna gönderdi.

Astaroth doğrulmaya başladı, sonra inledi ve uyku tulumunun üzerine yığıldı. "Cadı, beni öldürdün."

Onun yanına uzandı ve üzerlerine bir battaniye çekti. Daha sonra pijamalarını giyecekti ama şu anda ten tene olmak güzeldi. Bir kolunu ona doladı ve burnunu onun boynunun kıvrımına soktu. "Ee," dedi. "Seks nasıldı?"

"Ne?"

"Sen efsanevi bir sikicisin, değil mi?" diye alay etti. "Lucrezia Borgia'ya karşı nasıl durduğumu merak ediyorum." Şaka yapıyordu ama bir yanı da merak ediyordu. O kadar çok insanla birlikte olmuştu ki; muhtemelen bu onun için bir boşalma fırsatından başka bir şey ifade etmiyordu.

Bu fikir onu hasta hissettirdi.

Astaroth parmaklarını kızın saçlarına geçirdi ve gözlerinin içine bakmak için başını geriye çekti. Yüz ifadesi alışılmadık derecede ciddiydi. "Calladia, kıyaslanamaz bile."

"Ah. Doğru." Lucrezia hedonizmiyle ün salmıştı, Calladia'nın ise sadece bir avuç partneri vardı. Tabii ki kıyaslanamazdı. Utanç yanaklarını kızarttı. "Boş ver."

"Bekle." Astaroth yan yattı başını pazusuna yaslayarak ona baktı. "Bunu doğru anladığımı sanmıyorum."

Her geçen an daha da küçüldüğünü hissetmesine rağmen omuz silkti. Sam de onun performansının vasat olduğunu düşünmüştü. *Sadece pratik yapmalısın*, demişti ona, başını kasıklarına doğru yönlendirerek. *Eninde sonunda daha iyi olacaksın*. "Ben büyük bir kızım," dedi. "Egom o kadar da kırılgan değil."

Egosu o kadar kırılgandı ama bunu itiraf etmeden önce lanetlenecekti. Astaroth dudaklarını büzdü ve bir ahududu üfleyerek onu şaşırttı.

"Calladia,

Bu şimdiye kadar yaptığım en iyi seksti."

Gözlerini kırıştırdı. "Ne? İmkânı yok."

Yine de ciddi görünüyordu. "Bu doğru."

"Ama sadece bir pozisyon yaptık."

"Ve ne ama." İç çekişi mutluluk verici gibiydi. "Bana binmen neredeyse dini bir deneyimdi."

Onun omzuna bir fiske vurdu. "Kapa çeneni."

"Ciddiyim." Gevşek bir saç telini kulağının arkasına sıkıştırdı. "Bu sadece sıradan bir eğlence değildi. En azından benim için değildi."

Son cümlesinden önce küçük bir duraklama olmuştu ve gülümsemesine rağmen ifadesinde temkinli bir şeyler vardı.

Kızın bunu hızlı ve anlamsız bir sevişmeden başka bir şey olarak görmeyeceğinden de mi endişeleniyordu?

Hızlı, anlamsız bir sevişme olmalıydı. İkisinin bir ilişkiye başladığı bir dünya yoktu. Endişelenmesi gereken ölümsüzlüğü ve iblis konseyindeki konumu vardı. Anılarını geri kazandıktan sonra kalması için bir neden kalmayacaktı ve Calladia'nın odaklanması gereken kendi geleceği vardı.

Onu terk etme düşüncesi göğsünü daralttı. Oh, hayır.

Calladia resmen duygusal olarak tehlikedeydi.

Boğazını temizledi. "Benim için de sıradan bir şey değildi." Bunu söylemek kendini savunmasız hissetmesine neden oldu, bu yüzden onun gözlerinde ne olduğunu görmek zorunda kalmamak için köprücük kemiğinin alt kısmına odaklandı. Calladia duygusal açıklık yapmazdı, bunun için yandığından beri denememişti. Ve şimdi bunu bir iblisle mi deniyordu?

Astaroth'un parmakları çenesine dokunarak onu yukarı kaldırdı. Yüz ifadesi o güne kadar hiç görmediği kadar yumuşaktı. "Eh," dedi, "işleri kendimiz için kesinlikle karmaşık hale getirdik, değil mi?"

Calladia açıklanamaz bir şekilde gözyaşlarına boğuldu. Huzursuzca kıkırdayarak gözlerini sildi. "Lütfen beni görmezden gelin."

Astaroth'un eli battaniyenin altından geçerek kalçasına yerleşti. "Neden ağlıyorsun?"

"Ağlamıyorum."

Kaşlarından biri kalktı. "Ağladın mı yoksa?" "Ben hiç ağlamam." Bir damla gözyaşı daha süzüldü. "Lanet olsun."

"Sadece üç orgazm yaşadığın için mi ağlıyorsun? Sana memnuniyetle daha fazlasını veririm."

Saçma iblis. Gözlerini devirdi. "Hırslı olmadığın asla söylenmesin."

Parmakları kadının kalçasında esnedi. "Calladia," dedi kandırıcı bir ses tonuyla. "Neden ağlıyorsun?"

Tam olarak emin değildi. "Bilmiyorum. Sadece ... Ben bunu yapmam, anlıyor musun?"

"Seks mi?"

"Hayır. Yani, evet, ben de bir süredir bunu yapmadım." Aralarında eliyle işaret etti. "Ben *bunu* yapmam."

Adamın alnı çatılmıştı ve kadın onun kafa karıştırıcı sözlerini çözmeye çalıştığını görebiliyordu. "Devam etmek için bundan biraz daha fazlasına ihtiyacım var," dedi.

"Ugh." Bir nefes verdi ve yüzündeki saç tellerini havalandırdı. "Tüm bu duygusal saçmalıklar." Kıpırdandı, bunu söylerken bile rahatsızdı. "Öyle olduğundan değil... evet. Hayır."

Her zamankinden daha az mantıklı konuşuyordu ama Astaroth anlamış gibiydi çünkü kaşları kalkmıştı. "Ah. Kendini savunmasız hissetmekten hoşlanmıyorsun."

"Savunmasız değilim," diye cevap verdi hemen.

"Ben de savunmasız olmaktan hoşlanmıyorum," dedi, onun karşı görmezden gelerek. "Bu çok rahatsız edici."

Mizahı idare etmek duygusal dürüstlükten daha kolaydı, bu yüzden Calladia durumu hafifletmeye çalıştı. "İşte yine bir Jane Austen karakteri gibi konuşuyorsun. Bir dahaki sefere bir kır malikanen olduğunu ve vals yapmayı sevdiğini öğreneceğim."

"En son ne zaman savunmasız kaldın?" Astaroth sordu.

Meselenin özüne, sanki onun saçmalıklarını kılıçla kesmiş gibi ustalıkla indi. Calladia kaçmayı düşündü ama dışarısoğuk ve ıslaktı ve eninde sonunda onunla yüzleşmek zorunda kalacaktı. "Eğer cevap vermezsem, bu işin peşini bırakma ihtimalin nedir?"

"Sıfır."

Kendine rağmen gülümsedi. "Bir centilmen burnunu sokmaz."

Uzun kirpikleri elmacık kemiklerini yalayarak ona gülümsedi. "İyi ki kötü bir adamım o zaman."

Kendine rağmen Calladia bu hikâyeyi paylaşmak istediğini fark etti, ne kadar aptalca ve zayıf görünse de. "Üniversitede bir erkek arkadaşım vardı," diye ağzından kaçırdı. "Gerçi benden on beş yaş büyük olduğu için ona öyle demek biraz tuhaf kaçabilir."

"Taylor Swift buna sorunlu bir yaş farkı derdi," dedi Astaroth. "Evet, ben öyle derdim. Şimdi, her neyse." Derin bir nefes aldı, Yıllar sonra bile bu acıyı zar zor kapatan kabuğu kurcalamasına izin verdi.

"Aslında Glimmer Falls'a birkaç saat uzaklıktaki Crabtree College'da benim hocamdı. Birinci sınıfta aldığım genel eğitim dersini o vermişti."

"Birinci sınıf mı?" Astaroth kaşlarını kaldırarak sordu. "Çok genç olmalıydın."

"On sekiz, evet. Gerçi bir sonraki sonbahara kadar, yani ben on dokuz yaşındayken bana çıkma teklif etmemişti." Yaşadığı şoku hatırlıyordu; bütün yaz onu düşündüğünü, yaşına göre çok olgun olduğunu, keskin zekâsına ve keskin fikirlerine hayran olduğunu samimi bir şekilde ifade .

"Yani otuz dört yaşında olmalıydı." Astaroth kaşlarını çatı. "Bu hiç hoşuma gitmedi. Adı neydi?"

"Sam," dedi. "Sam Templeton." O zamanlar ona çok sofistike görünmüştü. Sonunda biri baş belası erkek fatma Calladia'nın değerini anlamıştı ve bu kişi takım elbise giyen, yakışıklı, kadrolu bir profesördü ve yüz mil içindeki her nüfuzlu kişinin kulağına sahipti. Annesinin saygı duyduğu türden bir adam.

Elbette ondan ilişkilerini kampüste gizli tutmasını istemişti. O zamanlar bu heyecan verici bir sır gibi gelmişti.

"Üniversitede okuduğum süre boyunca çıktık," diye devam etti Calladia. "Annem ona hayrandı elbette. Doğu Yakası'ndan paralı bir aileden geliyordu ve saygı duyduğu bir işi vardı ve sanırım onun benim üzerimde uygarlaştırıcı bir etkisi olduğunu düşünüyordu."

Astaroth alay etti. "Saçmalık."

"Anneme göre öyle değil." Calladia battaniyeden bir iplik kopardı. "Gerçi ne kadar kötüleştiğini bilmiyordu. Sadece güzel giyindiğimi ve spor salonunda daha az zaman geçirdiğimi gördü ve sonunda büyüdüğümü düşündü. Onun deyimiyle düzgün bir kadın oluyordum." Onaylanma ihtiyacıyla yanıp tutuşan Calladia da bu onay kırıntısına dört elle sarılmıştı. Kulaklarını deldirmiş, inci takmaya başlamış, hatta Mariel ve Themmie'nin tüm bu karmaşa sona erdiğinde yakmasına yardım ettiği krem rengi bir pantolon takımına yatırım yapmıştı.

Astaroth alçak ve öfkeli bir ses çıkardı. "Ne yaptı Calladia?"

"Bana vurmadı ya da başka bir şey yapmadı." Vurmuş olsaydı belki de onun gerçek yüzünü daha önce fark edebilirdi. "Sadece olmadığım biri olmamı istedi." Isırdı

Sam'in ardında bıraktığı genç kadınları bir an bile düşünmediğinden eminken, o zamanı düşünmenin hâlâ canını nasıl acıttığından tiksinererek dudağını ısırdı. "Ufak ufak başladı. Çok gürültücü olduğumu, çok fazla küfrettiğimi söyledi. Ben de sesimi alçalttım. Sonra moda anlayışımın çocukça olduğunu düşündü ve daha yetişkin görünmemi istedi. Kendi iyiliğim için tabii ki," dedi alaycı bir tavırla. "Diğer insanların da bana kendisi gibi saygı duymasını istediğini ve arkamdan dalga geçmelerinden hoşlanmadığını söyledi." Şimdi o insanların Sam'in manipülatif fantezileri dışında var olduklarından şüphe ediyordu.

"Eğer daha yetişkin biriyle çıkmak isteseydi," dedi Astaroth sertçe, "kendi yaşında birini seçebilirdi."

"Aynen öyle." İblis'e çarpık bir şekilde gülümsedi. "Ama asıl mesele benim gençliğimdi. Benden önce en az bir üniversite öğrencisiyle çıktığını öğrendim ve ayrıldıktan sonra onu sosyal medyada engellemeden önce Pixtagram'da yeni kız arkadaşını gördüm ve *çok* genç görünüyordu. Ondan ayrılan ben olmama rağmen, sanki benim yerime daha genç ve daha güzel birini koymuş gibi hissettim."

"Kimsenin senden daha güzel olmadığını belirtmek isterim," dedi Astaroth, elini yatıştırıcı darbelerle kızın üzerinde gezdirerek, "ama konunun bu olmadığını kabul ediyorum."

Garip bir şekilde güldü. "Gözlerini kontrol ettirmen gerekebilir ama teşekkür ederim."

Kaşlarını çattı. "İltifatlardan hoşlanmadığını fark ettim."

"Pek fazla alamıyorum." Bir meydan okumaya ya da hakarete nasıl karşılık vereceğini biliyordu, ama övgü karşısında ne yapacağını hiç bilememişti.

"O zaman belli ki sana sürekli iltifat etmem gerekiyor." Astaroth başını eğdi ve kızın pazusuna bir öpücük kondurdu. "Bana şu Sam denen otuzbirciden biraz daha bahset."

Calladia içini çekti. " yapmamdan hoşlanmıyordu. Bunun beni kendi zevkine göre fazla erkeksi gösterdiğini düşünüyordu." Annesi de aynı fikirdeydi, bu yüzden daha genç olan Calladia bunun kötü bir şey olduğuna kendisini ikna etmelerine izin vermişti. "Ben de çalışmayı bıraktım, konuşmayı bıraktım, küfretmeyi bıraktım. Sonra benden kilo vermemi istedi. Kendimi küçük, sessiz ve nazik biri haline getirdim.

asla yeterli olmadı." Eleştiriler daha da acımasızlaşmıştı, ta ki akşamları apartmanın dışındaki ayak seslerinden korkana kadar.

"Asla olmazdı," dedi Astaroth. "Bazı piçler güç ister ama bunu diğer insanları ezmeden nasıl elde edeceklerini bilmezler. Kendi erdemleriyle saygı kazanamazlarsa, bu konuda başka seçeneği olmayan bir kurban yaratırlar."

Gözlerinde yaşların ağırlığı vardı ve Calladia aralarındaki büyük farktan etkilenmişti. Astaroth genç görünüyordu ve herhangi bir insan kadar komik, önemsiz ve gülünç olabilirdi ama çok ama çok yaşlıydı. "Eğer Sam benden on beş yaş büyük olduğu için sorunluysa, bu nedir?" diye sordu aralarını işaret ederek.

Astaroth, "Sorunlu olan kısım, yaşlı bir partnerin faydalanmak veya aşağılamak için özellikle genç ve naif birini seçmesidir," dedi. "Ben seninle olduğun gibi, olduğun kişi olduğun için ilgileniyorum. Ve sen de ... beni neyle tehdit etmiştin? Eğer komik bir şey yapmaya kalkarsam testislerimi patlatmakla."

Kimsen osun, tam olarak olduğun gibi. Övgü karşısında telaşlanan Calladia bir espri bulmaya çalıştı. "Çok olgunlaşmamış bir altı yüz olman da yardımcı oluyor."

"Kesinlikle," diye onayladı Astaroth. "Otuz Yıl Savaşları'ndan beri duygusal bir büyüme yaşamadığımdan oldukça eminim."

Bu açıkça doğru değildi -çünkü son birkaç gün duygusal büyüme değilse neydi? Bu onun hikâyeyi bitirmesini kolaylaştırdı.

"Her neyse," dedi, "Mariel sayesinde sonunda aklım başıma geldi." Mariel yıllar boyunca birkaç kez müdahalede bulunmuş, ama Calladia aşktan gözünü karartıp dinlememiş, sonra da gözdağı vermişti. "Beni ikna etmeye çalışmaktan sonuç alamıyordu, bu yüzden Sam evlenme teklif ettikten sonra zor bir şey yaptı. Beni Glimmer Falls'ta onunla birlikte yürüyüş yapmaya davet etti." Mariel hiçbir zaman Calladia gibi bir spor delisi olmamıştı ama yürüyüş yapmayı seviyordu ve ikisi birlikte ormanda sayısız saat geçirmişlerdi. "Bir süredir gitmiyorduk ve Sam arkadaşlarımla geçirdiğim zamanı kısıtlıyordu ama bir hafta sonu şehir dışındaydı. Ben de arabayla Glimmer Falls'a gittim ve Mariel'le birlikte kaplıcalara doğru yürüyüşe çıktık."

Bunu net bir şekilde hayal edebiliyordu. Calladia uzun zamandır egzersiz yapmamıştı ve egzersiz pantolonu ile atleti bol gelmişti. Aynaya baktığında, eski Calladia'nın kıyafetleri içinde oyun oynayan çelimsiz kadını tanıyamamıştı.

"Ayak uyduramadım," dedi Calladia. "Eskiden yarı maraton koşardım ama hafif bir yürüyüşe başladıktan birkaç dakika sonra nefes nefese kaldım. On beş dakika sonra neredeyse bayılıyordum. İşte o zaman Sam'in beni iddia ettiği gibi geliştirmedeğini anladım. Bunun yerine beni zayıflatmıştı."

O patikanın kenarında hüngür hüngür ağlarken Mariel ona sarılmış ve bunun bir son olmadığına ve yeniden güçlü olacağına dair güvenceler fısıldamıştı.

Sonra Mariel arabayla Sam'in Crabtree Koleji'nin yanındaki dairesine gitmiş, Calladia'nın eşyalarını toplamasına yardım etmiş ve onu eve getirmişti.

Calladia Astaroth'a "Onu mesajla terk ettim," dedi. "Ona bir daha bakmaya dayanamadım. Birkaç hafta boyunca telefonumu patlattı, sonra da yoluna devam etti. Yeni kız arkadaşı bir ay içinde Pixtagram'da yayınlandı."

Hikâyesi sona erdiğinde sessizlik çöktü. Elbette gerçek sonu bu olmamıştı. Gücünü ve güvenini yeniden kazanması zaman almıştı. Sam'in verdiği tüm hasarların iyileşmesi hâlâ zaman alacaktı. Ama bir kas inşa eder gibi, yırttığı yerler zamanla daha da güçlenmişti. Bir daha asla kimsenin kendisini küçük hissettirmesine izin vermeyecekti.

Yağmur çadıra hafifçe vuruyor ve rüzgâr ağaçların arasından süzülüyordu. Dışarısı ıslak ve soğuktu ama Astaroth'un örtüsünün altında, tepesinde parlayan büyüyle Calladia kendini sıcak ve güvende hissediyordu.

Düşmanıyla güvende olmak kimin aklına gelirdi ki? Ama bir keresinde Sam'in müttefiki olduğunu düşünmüştü ve bakın nasıl sonuçlanmıştı.

Astaroth onun yanağını okşadı. "Sen güçlüsün."

"Şimdi öyleyim. O zamanlar değildim." Sam'in onu izin vererek ne kadar zaman geçirdiği utanç vericiydi. Hücresinin kapısını açıp kaçamayacak kadar güçsüz düşene kadar kafesinin parmaklıklarını fark etmemişti.

"Güçlü olmak her savaşı kazanmak anlamına gelmez. Bazen yeniden savaşmak için hayatta kalmak anlamına gelir."

Taze gözyaşları yüzünden görüşü bulanıklaştı. "Vay canına," dedi sulu bir kahkahayla. "Bu çok derin. Tavsiye yazıları yazmayı düşündün mü?" *Glimmer Falls Gazetesi*'nden Sevgili Sfenks onun belagat seviyesine ulaşamazdı.

"Tavsiyelerimin çoğu çok daha az sağlıklı." Başparmağı kızın elmacık kemiğinde gezindi. "O piç seni incittiği için üzgünüm. Hâlâ hayatta mı?"

Bu onun rahatlaması için yeterince şaka gibi gelmiyordu. "Onu öldürmeye iznin yok."

Astaroth dudak büktü. "Neden olmasın?"

Saçma iblis. "Çünkü senin kefaretin üzerinde çalışıyoruz." Dramatik bir şekilde iç çekti. "Kefaret kulağa sıkıcı geliyor."

"Öyle mi?" Calladia onu sırtına doğru itti, sonra üstüne çıktı, battaniye omuzlarından bir pelerin gibi sarkıyordu. "Sadece kurtarılmış iblisler sevişse bile mi?"

"Zorlayıcı bir argüman." Göğüslerine masaj yapmak için uzandı, sonra aniden durdu, ifadesi ciddileşti. "Bunu sadece sen istersen yapıyoruz, anladın mı? Bunu bana borçlu olduğunu düşündüğün ya da seks olmadan seninle ilgilenmediğim için değil."

Oh, Hecate. Başından beri acımasız görüntüsünün altında bu nezaket ve anlayış mı saklanıyordu? Yoksa hafızasını kaybetmek Astaroth'a yüzyıllar onu katılaştırmadan önce olduğu kişiyi geri kazanma şansı mı vermişti?

Calladia emin değildi ama geceyi bu konuyu tartışarak geçirmeyecekti. Belki de her şey ters gidecek ve Astaroth tekrar kötü birine dönüşecekti. Hayatta kalacaktı. Ve sadece hayatta kalmayacak, gelişecekti de. Calladia başkalarının onu küçültmeye ya da yeniden şekillendirmeye çalışmasına izin vermekten bıkmıştı. Sam onu yıkamamıştı; iş o noktaya gelirse Astaroth da yıkamayacaktı.

Calladia onun göğsündeki ellerini kendi elleriyle kapattı. Yutkundu, uçuşunun kenarının baş döndürücü cazibesini hissediyordu. Bu kez atladı. "Bunu istiyorum," dedi. "*Seni* istiyorum."

Astaroth'un yüzünü aydınlatan sırıtış görülmeye değerdi. "O zaman ne istersen al. Senin olsun."

Ve Calladia yaptı.

OceanofPDF.com

YİRMİ YEDİ

I BU MU?" ASTAROTH ŞÜPHEYLE SORDU. KIRMIZI BİR KAPI KONUMLANDIRILMIŞTI Kısa bir mesafe ötede iki ağacın arasındaydı ama yanında herhangi bir yapı görüleliyordu. "Biraz tehlikeli."

"Muhtemelen bir gizlenme büyüü." Onun yanında, Calladia parmak eklemlerine iplik sarıyor, kullanmaya hazır olmak istediğı savunma ya da saldırı büyüü için temel bir desen oluşturyordu. Gözlerinin altında gölgeler vardı - seks maratonuyla geçen bir gece bunu yapabilirdi - ama sabahdan beri gülümsüyor ve rahatlamıştı ve Astaroth uyandığından beri ona aşık bir erkek gibi bakıyordu.

Aslında daha öncesinden beri. Erkenden uyanmış ve uzun, uykulu dakikalarını ona hayranlıkla bakarak geçirmişti. Ona doğru kıvrılmıştı, yumrukları çenesinin altında toplanmıştı ve dudakları yumuşak nefeslerin etrafında ayrılmıştı. Göğüs kafesinin altında dayanılmaz derecede hassas bir his kabarmıştı, bir gece önce kabul ettiğı şeyin bir kanıtı daha.

Calladia'ya aşık olmuştu.

Bu dünya görüşünde sismik bir değişimdi ve beyni karıştırılıp hafızası silinmemiş olsaydı bu olasılığa açık olup olmayacağını merak etti. Geçmiş hâlâ karmakarışıkta ama şimdiki zaman o kadar canlı ve yoğundu ki, Astaroth insani duygularını bu kadar uzun süre nasıl sakladığını anlayamıyordu.

Onları *neden* bu kadar uzun süre sakladığını merak etmeye başlamıştı.

Elbette pratik sebepler de vardı. İblis yüksek konseyine katıldığını hatırlamasa bile, en azından gençliğindeki dizginlenemez hırsın ısırığını hatırlıyordu. Lilith de onu duygularını maskelemeye teşvik etmişti.

Güç peşinde koşarken genetiği yüzünden cezalandırılmaktan kaçınmak için. Çok az iblisin talip olmaya cesaret edebileceği yüksekliklere ulaşmıştı ve tüm bunları onu daha az acımasız bir rakip haline getirebilecek insan eğilimlerine rağmen yapmıştı.

Ancak Astaroth'un şu anda sahip olduğu, dağınık haldeki anıları büyük ölçüde insanlarla geçirdiği zamanla sınırlıydı. Eğer varoluşunun özünü hırs oluştuyorsa, neden iblis konseyinde hizmet ettiğini hatırlayamıyordu?

Belki de Dünya'da yaşamak ona insanlığı keşfetmesi için bir çıkış noktası sağlamıştı. Ve Calladia, tüm ateşi ve zaaflarıyla, insanlığın en kışkırtıcı haliydi.

"Ee," dedi omuzlarını dikleştirip kapıya bakarken. "Şimdi ne olacak?"

"İlk yaklaşım için kapının çalınmasını tavsiye ederim," dedi. "Tabii içeri girmek için çaresiz değilseniz."

Ona sahte bir bakış attı. "Hiç eğlenceli değilsin."

"Dün gece öyle dememiştin."

Adamın hoşuna gidecek şekilde, kadın bu hatırlatma karşısında telaşlanmış görünüyordu. "Sanırım senin de böyle anların oluyor," dedi, gözleri adamın kasıklarına kayarak. Sonra kapıya doğru yürüdü ve kapıya vurdu.

Astaroth yürüyüş sırasında eline geçirdiği bir dalı tutuşunu ayarlayarak onu takip etti. Kılıç uzunluğunda ve oldukça düzdü ve cadı tehlikeli olduğunu kanıtlarsa hiç yoktan iyiydi.

Kapı gıcırdayarak açıldı ve ... karanlık ortaya çıktı. "Oraya kim gidiyor?" diye seslendi bir kadın sesi.

"Benim adım Calladia, bu da Astaroth," dedi Calladia. "Isobel'i arıyoruz."

"Ben Isobel. Astaroth mu dedin? İblis gibi mi?" Bir el kapının etrafından dolanarak kapıyı genişletti ve bir cadı ortaya çıktı. Gümüş bir zincirle kuşatılmış uzun mavi bir elbise giymişti ve düz siyah saçları, karışık bir soydan geldiğini gösteren sivri kulakları ve karanlık, dipsiz gözleri vardı. Gümüş kolyesinde tuhaf bir kolye vardı: içinde mavi bir şey olan telkari bir kafes.

Astaroth garip bir deja vu duygusu hissetti. "Bir ve aynı," dedi. "Tanışmış mıydık?"

Cadı onu bir aşağı bir yukarı süzdü. "Oldukça kötü birisin." Hafif aksanı, birçok ölümsüzün aksanında olduğu gibi, farklı yer ve zamanların ağırlığıyla tanımlanamazdı. Eğer Alzapraz'ın iddia ettiği doğruysa, Isobel yaşam büyüünde ömrünü sonsuza dek uzatacak kadar ustalaşmıştı.

"Alzapraz bizi size yönlendirdi," dedi Calladia. "Hafıza sorunlarına ve muhtemelen ölümsüzlüğü geri kazanmaya yardımcı olabileceğinizi söylüyor."

"O yaşlı büyücü hâlâ yaramazlık yapıyor, ha?" Isobel kapıyı sonuna kadar açtı ve onları içeri çağırdı. "Gelin, bir fincan çay için ve bana ne aradığınızı söyleyin."

Elini sallayıp bir şeyler fısıldadı ve meşaleler parlayarak taş duvarları ve dokuma kilimlerle kaplı kaldırım taşı zemini ortaya çıkardı. Mobilyalar ağır ve Gotik görünümlüydü, kirişlerden demetler halinde otlar sarkıyordu ve şöminede bir kazan fokurduyordu. Odanın arka tarafında birkaç kapalı kapı vardı ve ferforje bir merdiven bir üst kata çıkıyordu. Duvara monte edilmiş bir televizyon tek modern dokunuştur - sarı, kırmızı ve mavi tişörtlü bir grup insanın kötü yapılmış bir ejderha kostümü giymiş birine garip görünümlü silahlar doğrulttuğu bir sahnede duraklatılmıştı.

"Burası harika bir yer," dedi Calladia etrafına bakınarak. "Arkadaşım Themmie buranın 'günlerce sürecektir titreşimleri' olduğunu söylerdi. "

"Lütfen oturun." Isobel, kolçaklarından oyma aslan başları çıkan kırmızı kadife bir kanepeyi işaret etti. Şöminenin üzerindeki, sofra takımları ve okült görünümlü heykelciklerin bulunduğu raftan iki kupa aldı. Astaroth gözlerini kısarak heykelciklerden birine baktı; Isobel'in kolu değdiğinde baş sallanmaya başlamıştı. Tabanında tuhaf bir *Spock* kelimesi yazılıydı ve siyah saçları, sivri kulakları ve mavi gömleği belli belirsiz tanıdık geliyordu

-Belki de bir elf tanrısı?

Isobel kazandan aldığı dumanı tüten sıvıyı fincanlara doldurup uzattı.

"Oh," dedi Calladia. "Teşekkür . Çayı kazanda mı demliyorsunuz?" "Kazanlar pek çok şey için kullanışlıdır," dedi Isobel.

Astaroth ayını Őpheyle kokladı. Tanıdık, lezzetli koku karşısında kaşları havaya kalktı. "Bu gerçek bir İngiliz kahvaltı ayı."

Calladia kendi kupasını kokladı. "Ne? Portakal ve zencefil gibi kokuyor."

Isobel kendi çayını sonra tahtı andıran ahşap bir sandalyeye yerleşti. "Kazan, en sevdiğin karışım neyse onu üretir.

Öyle. orba için de işe yarar."

Astaroth Calladia'ya baktı. "En sevdiğin çay portakal ve zencefil mi?" Biraz stok yapması gerekecekti. Londra'daki dairesinde bir çay dolabı vardı ve Calladia'nın çay yapraklarının kendi ayının yanında durması fikri hoşuna gitmişti.

"Senin kadar değerli birinin sade kahvaltı ayıyla mutlu olmasına şaşırdım," dedi Calladia. "Gl yaprakları ve misk kedisi kakasıyla tatlandırılmış Oolong ayı falan imeni beklerdim."

"Affedersiniz," dedi. "Düzgün bir kahvaltı ayında sade bir şey yoktur. Lezzet profili oldukça güçlüdür."

Calladia başını salladı. "İngiliz olayına çok takıldın, değil mi? Muhtemelen nadir bulunan çay poşetlerinden oluşan bir koleksiyonun vardır."

Dehşet! "Asla bir poşetten çay demlemem. Gevşek yaprak her yönden daha üstündür."

"Muhtemelen bir aydanlığınız da vardır." Calladia kupasının kenarından sırttı.

"Tabii ki var." Hem elektrikli su ısıtıcısı hem de eski moda seramik aydanlık. Alnı atladı. "Bekle, yok mu?"

Calladia kadeh kaldırmak için kupasını kaldırdı. "Mikroalga, bebeğim."

"Hayır!" Astaroth dehşete kapıldı. "Bu gastronomiye karşı işlenmiş bir suç." "Ne diyebilirim ki? Ularda yaşamayı seviyorum." Calladia bir yudum aldı ve

minnettar bir ses. "Bu çok lezzetli."

Isobel bu alışverişi ilgiyle izliyordu. "Siz ikiniz nasıl tanıştınız?" diye sordu.

Calladia ona meydan okuyan bir kaş kaldırarak, "Ah, o benim baş düşmanım," dedi.

"Aynen yle," dedi Astaroth. "Sadece bir görevdeki iki ezeli düşman."

"Anlıyorum." Isobel aslında görmüş gibi . "Ve bu arayış seni bana mı getirdi?"

Astaroth, hafıza kaybından ölümsüzlüğünü elinden aldığı anlaşılan cadıya kadar durumu çabucak açıkladı.

"Pekâlâ," dedi Isobel işi bittiğinde. "Bu çok fazla."

"Yardım edebilir misin?" diye sordu.

"Muhtemelen." Çayı bir kenara koydu. "Sizi muayene edebilir miyim?"

Bunun ne anlama geldiğinden emin olamayan Astaroth kabul etti. Ayağa kalktı ve elbisesinin etekleri yerde fısıldayarak ona doğru ilerledi, sonra parmaklarını şakaklarına yerleştirdi ve gözlerini kapattı.

"Cadı benim anılarımı almış olabilir mi?" Astaroth sordu. Isobel onu susturdu. "İzin ver bakayım."

Astaroth, kadın kafatasını yoklarken kıpırdamadan oturdu ve kendini garip hissetti.

Sonunda Isobel gözlerini açtı ve ellerini indirdi. "Hafıza kaybınız kafanıza aldığınız bir darbeden kaynaklanıyor, büyüden değil."

"Bu iyi haber," dedi Astaroth. Sonra tekrar düşündü. Ölümlü olmak artık çabuk iyileşmediği anlamına geliyordu. "Yoksa öyle mi?"

Isobel, "İyileşmek zamana ve iradeye bağlı olacak," dedi. "Zihninizi kaybettiği anıları üretmeye zorlayamam. İyileştiğinde ve istediğin hayatı yakalamaya hazır olduğunda geri dönecekler."

"Şifreli." Ve yararsız. "Yine de artık o hayatı yakalamaya hazırım."

Başını iki yana salladı. "Anılar yerleştirilebilir, değiştirilebilir, silinebilir. İstemedi ortaya çıkarılamazlar, en azından benim güçlerimle. Yine de hasar geri döndürülemez değil - her saat daha fazlasını kazanıyorsunuz ve yakında iradenizin, gerçekliğinizin ve zihninizin bir anlaşmaya varacağı bir zaman gelecek. Hazır olduğunuzda, her şey bir zamanlar olduğu gibi eski haline dönecek."

"Bu süreci miyiz?" Calladia sordu. "Oldukça acil bir durum." "Böyle şeyler aceleyle gelmez."

Neden hiçbir şey açık değildi, özellikle de konu cadı işi olduğunda? Astaroth Isobel'e baktı, bunun nihai bir cevap mı yoksa pazarlıkların başlangıcı mı olduğunu merak ediyordu. "Ya sana çok para ödersek?"

Isobel dudaklarını büzerek ikisinin arasına baktı. "Zengin görünmüyorsunuz." "Çok zorlandık," dedi Calladia. "Ve kısa süre önce paramın çoğunu kaybettim. ama biraz nakit bulabilirim."

Isobel Astaroth'un şüphelendiği kadar yaşlıysa, daha somut bir şey yerine itibari paraya güvenmeye meyilli olmazdı. "Altın sikkelerle dolu bir kasam var," diye teklif etti.

"Doubloon mu?" Calladia kuşkuyla sordu. "Kimsin sen, Karasakal?"

"Hayır, ama kısa bir süre korsanlık yaptım." Markalaşmanın önemini anlamış bir gruptan bahsediyoruz. Bayraklarından çılgınca orijinal uygulama yöntemlerine kadar, korsanlar yaratıcı brief'in üstesinden gelmişlerdi.

Isobel'in gözlerinde ilgi parladı. "Bu paralar nerede?"

"Londra." Yine de hâlâ orada olduklarından emindi ama Lilith etrafı kurcaladıysa kim bilebilirdi ki? "Bir senet yazabilirim."

Isobel dudaklarını büzdü. "Eğer kanla bir sözleşme imzalarsan, kabul ederim."

Kesinlikle yaşlıydı. Bugünlerde çoğu cadı WarlockuSign'daki dijital imzaları kabul ediyor.

"Yani sonuçta anılarını geri yükleyebiliyor musun?" Calladia sordu.

"Hayır ama beyni iyileşmesi için teşvik edebilirim. Anıların geri dönme anı yine de Astaroth'a bağlı olacaktır, ancak sağlam bir temel sürecin geri kalanını kolaylaştıracaktır."

"Hadi ," dedi Astaroth.

Isobel bir parça parşömen, bir tüy kalem ve bir bıçak çıkardı ve Astaroth, hafızasını geri kazanmasına yardım etmesi karşılığında elli altın altın ödeme sözü yazdı. İmzaladı, sonra parmağını kesti ve imzanın üzerine kan sürdü.

Isobel onu inceledi, sonra sözleşmeyi katladı ve şömine şöminesinin üzerine koydu. "Rahatlayın ve gözlerinizi kapatın," dedi.

Bir an sonra parmakları adamın şakaklarına dokundu. Nefesinin altından büyüler söyledi ve parmakları kafatasına dokunup çırpınırken, dağılmadan önce serin, yatıştırıcı bir enerji dalgası kafasına yayıldı.

"İşte," dedi. "Fiziksel hasar daha çabuk iyileşecek." Gözlerini açtı.

"Bu çok hızlıydı."

Isobel küçük bir gülümsemeyle başını eğdi. "Uzun yeteneklerimi geliştiriyorum. Beyinler karmaşıktır, bu yüzden bunun için bir süre geçmesi gerekecek.

Doğal iyileştirme de yapıyorum ama bu arada yüzeysel yaralarınızı da iyileştirdim. Bunu ilk kez gelen bir müşteri bonusu olarak düşünün."

Başındaki kabuğa dokunmamaya o kadar alışmıştı ki, kabuğun yok olduğunu fark etmemişti. Geçici olarak kafatasını yokladığında derisinin yırtılmamış olduğunu gördü ve morarmış gözü de benzer şekilde iyileşmişti. Kesik parmağı bile yeniden bütündü. "Şerefe, teşekkürler."

"Diğer konu hakkında," dedi Calladia. "Kaç cadı bir ölümsüzün ömrünü kısaltabilir?"

"Bildğim kadarıyla birkaçı insan hayatını manipüle edebiliyor," dedi Isobel koltuğuna yeniden oturarak. "Bir cadının seni ölümlü yapabilmesinin nedeni de bu," dedi Astaroth'a. "Bildiklerim diğer türlerin yaşam sürelerini etkileyemiyor ama insan yarınız sizi kabul edilebilir bir hedef haline getirdi." Düşünceli görünerek çenesine vurdu. "Yine de dışarıda birilerinin saf bir iblisi etkileyebileceğini düşünüyorum. Yaşam büyüğü nadir bir disiplin, ama yeterince uygulayıcısı var, kimin sorumlu olduğunu söyleyemem." Omuz silkti. "Ne yazık ki."

"Diyelim ki ortadan kaldırmak istediğimiz safkan bir iblis var," dedi Astaroth. "Onu büyünüzle öldüremeyeceğinizi mi söylüyorsunuz?"

"Sihirle mi? Hayır. Giyotinle mi? Elbette."

Lanetler. Isobel "Moloch'u öldürme" konusunda çıkmaz sokaktaydı ama belki cadı yine de onlara yardımcı olabilirdi. "Ölümsüzlüğümü geri getirebilir misin?" Astaroth bu kadar kolay olacağını umarak sordu.

"Bu daha karmaşık bir durum," dedi Isobel. "Birine 'uzun yaşa ve refah içinde ol' demek kadar kolay değil. Hiç kimse hayatı var edemez; bunun bir ticaret olması gerekir. Alzapraz bu yüzden böyle görünüyor. Sonsuz yaşamı başkalarından almadan elde etmek için fiziksel sağlığını takas etmek zorunda kaldı." İç çekti. "Ne yazık. O çok erkeksi bir aşıktı."

"O zaman neden yaşlı görünmüyorsun?" diye sordu Calladia.

"Kendi hayatımı uzatmak için başkalarının hayatlarını takas ediyorum," dedi sakince. "Ne?" Calladia dik oturarak sordu. "İnsanları mı öldürüyorsun?" Isobel omuz silkti. "Cinayetlerin çoğunu dışarıdan temin ediyorum."

Astaroth, Isobel' empati kurabilen biri olmadığını hissediyordu. Seçeneklerini değerlendirdi. "Yani diyorsun ki eğer ölümsüz olmak istiyorsam ve

Fiziksel olarak yıpranmışım, insanları öldürüp canlarını almam mı gerekiyor?"

"Hayır," dedi Isobel. "Öldüreceğin insanları *bana* getirmelisin ki ben de onların canlarını toplayıp senin yaşam sürene ekleyebileyim. Aksi takdirde sadece ölmüş olacaklar." Başını eğerek Calladia'yı inceledi. "İstersen onunla başlayabiliriz. Konseptin kanıtı olarak ilki için ücret almayız."

Calladia ayağa fırladı. "Ne be? Benim alamazsın, seni sürüngen." Cadıya yumruk atmayı düşünüyormuş gibi ellerini iki yanında kavuşturdu.

Astaroth, Calladia'ya karşı parmağını bile kıpırdatsa önce cadıyı yumruklayacaktı. "Ona yaklaşmak yasak," diye tersledi ve ayağa kalktı.

Calladia ona lanetleyici bir bakış fırlattı. "Diğer insanlar da öyle. Cinayet trenine binmek için kefaret treninden atlayamazsınız."

Bu adil görünmüyordu. "Ya sadece sinir bozucu insanları öldürürsem?" "Hayır!"

Sinirli bir ses çıkardı. "Pazarlıktan bir farkı yok. Yani, biraz farklı." Aslında çok daha farklıydı ve bu kavram hakkında düşündükçe midesi daha da bulanıyordu. Tüm kusurlarına rağmen, Astaroth ayırım gözetmeksizin öldürmezdi.

Ama eğer bu durumla fiziksel olarak zar zor iş görecektik kadar zayıflamak arasında bir seçim yapmak zorunda kaldıysa ...

"Ruhlarını topladığınız insanlar buna rıza gösteriyor," dedi Calladia. "Ruh pazarlıklarını onayladığımdan da değil."

Isobel, "Bazı insanlar öldürülmeyi kabul ediyor," dedi. "Hagslist'i deneyebilirsiniz."

Astaroth tanıdık gelmedi. "Hagslist?"

Isobel, "Bu bir çevrimiçi pazar yeri," diye açıkladı. "Çoğunlukla konut, tuhaf eşyalar ve sıra dışı cinsel ilişkiler bulmak için kullanılıyor."

"Ve orada rızaya dayalı cinayet kurbanları bulabilirsin?" Ne kadar ilgi çekici. İnsanlar çok tuhaf bir türdü. "Acaba bu platform ruh pazarlığı için kullanılabilir mi?"

"Bu konuşmayı yapmayacağız," dedi Calladia. Sert bir şekilde Astaroth'u işaret etti. "Hagslist yok. Cinayet yok!"

Astaroth bir ilham patlaması yaşadı. Isobel'e döndü. "Ya sana bir ölümsüz getirirsem? Yaşamalarını hasat etmek mümkün olur mu ve bunu sadece bir kez yapmamız gerekir mi?"

"Sadece yarı insan iseler."

Muhtemelen başka bir ölümsüz iblis-insan melezi bulabilirdi ama onların hayatını kendisinininkiyle takas etme fikri pek hoşuna gitmedi. "Aksi takdirde her birkaç on yılda bir sana bir ölümlü getirmem gerekecek." Bu da pek hoş karşılanmadı. "Bu ve talihsiz şey hakkında insanlar," Isobel dedi. "Snickers barlar gibi, kısa süreli enerji patlamaları için iyidirler, ancak dolum."

Calladia dehşete düşmüş görünüyordu. "Neden insanlar hakkında konuşuyorsun?" sordu Isobel'e. "Eskiden insandın ya da en azından yarı insandın."

Isobel kulaklarının sivri uçlarını parmakladı. "Birçok hayat yaşadktan sonra, diğer ölümlülerle aranızdaki yakınlık azalıyor."

"Belki onları öldürmüyor olsaydın, yine de bir akrabalık hissedecektin." Calladia'nın sesi giderek yükseliyordu. "Cadıların güçlerini başka insanları avlamak için kullanmamaları gerekir."

Isobel çayını yudumladı, umursamaz görünüyordu. "Gençler her zaman ahlaki öfkeyle doludur."

Calladia yumruk atmaya başlayacakmış gibi görünüyordu, bu yüzden Astaroth aralarına girdi. "Bize biraz müsaade et Isobel."

Astaroth Calladia'nın dirseğini tuttu ve onu duyamayacağı bir yere götürdü. "Sen ona kızgınsın diye insanları öldürmeyi bırakacak değil ya," diye fısıldadı. "Ve açıkçası, eğer bu kadar cinayet meraklısıysa, muhtemelen onu kışkırtmamalıyız."

Calladia ona ters ters baktı. "Ben daha çok onun seni aptal ölümsüzlüğünü geri kazanmak için insanları öldürmeye ikna etmesinden endişeleniyorum."

"Ya öldürülmeye razı olurlarsa? Ve bu aptalca değil," dedi Astaroth. "Yüksek konseydeki konumumu yeniden kazanmam gerekiyor. Bunu bir ölümlü olarak yapamam."

"Neden olmasın? Konseyde görev almak için safkan bir iblis ya da hatta bir ölümsüz olmanız gerektiğini kim söylüyor?"

Alay etti. "Çünkü her zaman böyle olmuştur." "Her şey değişebilir."

"Bu şey değil." Konsey atamaları, biri emekli olmadıkça, grup konsensüsü ile görevden alınmadıkça veya idam edilmedikçe ömür boyu sürerdi. Tartışmalar on yıllarca sürebilirdi. Bir ölümlü bu kadar kısa bir süre içinde nasıl bir şey başarabilirdi?

Calladia onun omzuna vurdu, kahverengi gözleri öfkeyle yanıyordu. "Seni iktidarda tutmak için kaç kişinin ölmesi gerekecek? Her yüzyılda bir mi? Her elli yılda bir mi? Her yirmi yılda bir mi? Ne kadar süreyle? Sonsuza dek mi?"

Astaroth bu düşünce karşısında kendini hasta hissetti. Ömrünü uzatmak uğruna ölümlüleri öldürmek istemiyordu ama Isobel'in bazen yaptıklarını söylediği gibi buna razı olurlarsa, bu onu suçsuz mu kılacaktı?

Calladia'nın ne diyeceğini biliyordu.

Astaroth ölümlülük sorununa anında bir çözüm bulmak istese de Calladia'nın iyi fikrini daha çok istiyordu. "İş o noktaya gelmeyebilir," dedi tartışmadan geri çekilerek. "Isobel her hayat cadısını tanımıyor; belki de ölümsüzlüğümü cinayet işlemekten geri getirebilecek biri vardır." Calladia hâlâ kızgın görünüyordu, bu yüzden Astaroth onun elini tutup öptü. "Bu sadece bir seçenek. Başka bir seçenek bulacağız."

"Kesinlikle haklısın, yapacağız," diye tersledi. Isobel'e doğru baktı, sonra içini çekti. "Peki şimdi ne yapacağız, eğer o Moloch'u öldüremezse ve sen de burada ölümsüzlüğünü ya da anılarını geri kazanamazsan?"

Bu bir aksilikti ama hafıza kaybının çözümü kafasının içinde bir yerdeydi. Sadece Isobel hasarın bir kısmını iyileştirdiğine göre anılarının geri dönüşünü nasıl tetikleyeceğini bulması gerekiyordu. "İstediğim hayatı yakalamaya hazır olduğumda anıların geri döneceğini söyledi, değil mi?"

Calladia, "Pek de yardımcı olacak talimatlar değil," dedi.

"Yine de hafıza kaybım kalıcı değil." Bu büyük bir rahatlamaydı. Sonsuza dek kırık kalacağından korkuyordu. "Öyleyse devam edeceğiz ve belki Lilith'in bir dahaki konuşmamızda bazı cevapları olur. Ya da kim bilir, belki meditasyon yapabilirim ya da bir hipnotizmacıya falan gidebilirim."

Calladia dudağını ısırды. Tekrar ona baktığında yüz ifadesi hâlâ temkinliydi ama biraz daha yumuşaktı. "Nereye kadar devam edeceğiz?" diye sordu. "Burası görevin son noktasıydı."

Ne dedin? "Glimmer Şelaleleri'ne geri döneceğiz," dedi Astaroth, onunla geçirdiği zamanın sona ereceği düşüncesiyle bir panik dalgasıyla savaşıyor. "Alzapraz'a tekrar danışabiliriz. Burada işimiz biter bitmez Lilith'i arayıp inimde bir şey bulup bulmadığını soracağım." Aklına parlak bir fikir geldi, yolculuğu daha da uzatmanın bir yolu. "Londra'ya gidip dairemi arayabiliriz! Hiç Londra'ya gittin mi?"

"Hayır."

"Oh, yapmalısın. Bayılacaksın." Onu tüm turistik yerleri görmeye götürür, Thames Nehri boyunca onunla birlikte yürür, tam bir İngiliz kahvaltısının veya bir Pazar rostosunun harikalarını paylaşırdı. Yün bir ceketin içinde çok güzel görünecekti ve elbette onu tuhafiyecisine götürmeliydi; herkes favori bir şapkayı hak ederdi-

"Astaroth." Calladia onun fantezilerini yarıda kesti. "Bunu yapmaya ne kadar devam edeceğiz? Ya anılarının geri gelmesi için en uygun zaman seksen yıl sonra falan ise?"

"Lanet olsun, umarım değildir." Yine de seksen yıl içinde çok eğlenebileceklerinden şüpheleniyordu. Bu da başka bir olasılığı gündeme getirdi: Belki de onu kendisiyle birlikte ölümsüzlüğü aramaya ikna edebilirdi. "Hiç sonsuza dek yaşamak istedin mi?" diye sordu.

Yüzünü buruşturdu. "Bir reklam sözcüsü gibi konuşuyorsun. *Sonsuz yaşamla mı ilgileniyorsunuz?*" dedi onun aksanıyla alay ederek. "*Masumları öldürmek ve hayatlarını çalmak için kullanabileceğiniz silah yelpazemizden başka bir yere bakmayın!*"

Görünüşe göre Astaroth'un potansiyel cinayet çılgınlığı hâlâ hassas bir konuydu. "Şey, dediğim gibi, başka bir yol daha olabilir-"

Calladia kaskatı kesildi ve elini onun ağzına kapattı. Adam itiraz etmeye çalıştı ama Calladia başını salladı. "Dinle."

Onun dikkatini neyin çektiğini merak ederek kulaklarını dikti. Ateş hafifçe çıtırdadı; kazan fokurdadı. Panjurlu pencerelerden, ağaçların arasından esen rüzgârın sesini duydu.

Yapraklar çıtırdadı ve dışarıda bir adamın sesi mırıldandı. Kelimeler seçilemeyecek kadar belirsizdi ama ses tonu tanıdıktı.

Calladia'nın iri gözleriyle karşılaştı. *Moloch*, diye mırıldandı.

Birlikte hareket ederek savaşa hazırlandılar. Astaroth dalını almak için acele ederken, Calladia cebinden biraz iplik çıkardı. Isobel şimdi ön kapının yanında durmuş, elbisesinin cebine bir cep telefonu yerleştiriyordu. Ateş ışığı yüzünde titreşti ve Astaroth'un kafasında yine bir deja vu belirdi.

Cadıyı daha önce de görmüştü, şimdi olduğu gibi ateşle aydınlanmıştı. Siyah gözleri onun derinliklerine bakmış ve ağzı bir büyüün etrafında açılmıştı. Astaroth kaçmaya çalışmıştı ama bir şey onu olduğu yerde tutmuştu.

Şok onu iliklerine kadar sarsmıştı. "Sen!" Isobel'i lanetleyen bir parmakla işaret etti. "Beni lanetleyen cadı sensin."

"Ne?" Calladia'nın kafası döndü. "Bekle, ölümsüzlüğünü alan kişi mi?"

"Tam da o. Şimdi hatırladım." Fokur fokur kaynıyordu. Yüzlerine karşı nasıl yalan söyleyebilmişti?

Isobel esnemesini bastırarak, "Bu çok garip," dedi. "Kişisel bir şey değildi, anlarsın ya. Sadece iş."

"Bana ölümsüzlüğümü geri ver," diye emretti Astaroth, ona doğru ilerleyerek.

"Yapamam. Zaten kendi hayatıma uyguladım." Dudakları acımasız bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Yarı insan bir ölümsüz nadir bulunur. Senin sayende, bir daha asla daha kısa ölümlü hayatları toplamama gerek kalmayacak."

Öfke onu yakıp kavurdu. Cadı başından beri Moloch'la çalışıyordu. Onu ölümlülükle lanetlemiş ve ebedi hayatını çalmıştı ve şimdi de iblisi yerlerinden haberdar etmişti. "Sana ne kadar ödüyor?" diye sordu.

Isobel soğukkanlılıkla, "Elli altından fazla," dedi. "Bu arada bana hâlâ borçlusun."

"Onu iyileştirdin mi?" Calladia sordu. "Yoksa bu bir numara mıydı?"

Isobel, "Ben para kabul edip sonra da verdiğim sözleri yerine getirmem," dedi. "Beynini iyileştirmek için büyü uyguladım. Anılarını geri getirme konusunda size söylediklerimin geri kalanı da doğru."

Calladia resmen hırlıyordu. "Pis bir yalancıya nasıl inanacağız?"

"Ben yalan söylemedim. Gerçeği atladım."

Kahretsin, bu Astaroth'un tahmin etmesi gereken bir numaraydı. İçgüdüleri giderek köreliyordu. "Buradan çıkmamız gerek," dedi Calladia'ya. "Şimdi, Moloch ateş topları gönderip bizi canlı canlı kızartmadan önce."

Isobel irkilmiş görünüyordu. Telefonunu çıkardı ve muhtemelen *YANGIN YOK* satırlarına benzer bir metin yazmaya başladı. "Sizinle iş yapmak ılık bir deneyim oldu," dedi ve kapıyı işaret etti. "İşte çıkış."

Calladia canı görünüyordu. Kana susamışlığı çok iyi yansıtıyordu ama Isobel'e saldırmak onları sadece geciktirirdi. "O buna değmez," dedi Calladia'ya. "Buradan gitmemiz gerek."

Calladia Isobel'le alay etti. "Umarım o altınları yutarken boğulursun, sürtük."

"Kapitalizmi suçla," dedi Isobel. "Her şeyde iyi şanslar."

Astaroth ön kapıda durmuş, mecazi silahlarını ateşleyerek dışarı fırlamaya hazırlanıyordu. Mecazi silahlardan kastı büyük bir sopa ve sinirli bir cadıydı. Daha kötü silahlar da düşünebilirdi. "Haydi," dedi Calladia'ya. "Senin kış tekmeleme becerilerine ihtiyaç var."

Calladia başını salladı, sonra Isobel'in yanından geçti. Sonra dönüp cadının göğsüne bir yan tekme savurdu ve Isobel'i kazana çarptırdı. Isobel üzerine kaynar çay sıçrarken çığlık attı.

"Güzel," dedi Astaroth.

"Zamanımız olsaydı daha kötüsünü yapardım." Calladia kapıda ona katıldı, ipliği parmaklarının arasında gergindi. "Hadi Butch Cassidy ve Sundance Kid yapalım şu işi."

Astaroth bu hikâyenin pek de iyi sonuçlanmamış olabileceğine dair belli belirsiz bir şeyler hatırlıyordu. "Sen hangisisin?" diye sordu. "Ve bekle, onlar ölmedi mi?"

Calladia tokmağı kaptı ve kapıyı kırarak açtı. "Yippee-ki-yay, orospu çocuğu!" diye bağırdı dışarı fırlarken.

Astaroth onun peşinden gitti. Doğruca bir ateş duvarının içine.

YİRMİ SEKİZ

HCALLADIA'NIN TENİNDE YEMEK ATEŞİ ALEVLENDİ VE GÖRÜŞÜ parlak turuncu bir parıltı. Ön koluyla yüzünü kapatıp koşmaya devam etti ve birkaç dakika sonra alevlerin arasından fırladı.

Ateş Isobel'in evinin etrafında bir halka oluşturacak şekilde yakılmıştı; neyse ki dar bir halkaydı, çünkü aksi takdirde Calladia'nın fevri kararı çok daha az kötü ve çok daha gevrek olurdu.

Üç iblis karşısına dikilmiş, yamaçtan aşağı inen yolu kapatıyordu. Moloch pembe yanakları ve gamzeli gülümsemesiyle hemen tanınabilirdi. Yanında alevli bir kırbaç kullanan bir dişi iblis ve Viking'e benzeyen ve kılıç taşıyan iri bir iblis duruyordu.

Astaroth kayarak onun yanında durdu. "Baphomet mi?" diye sordu kuşkuyla.

Kızıl saçlı Viking Moloch'a bir bakış fırlattı. "Cadının hafızasını kaybettiğini söylediğini sanıyordum." Boynuzları fildişi rengindeydi ve ürkütücü derecede keskin görünüyordu.

"O yaptı," dedi Moloch. "Bu meseleyi Isobel ile daha sonra çözeceğim."

"Isobel'in bizi ispiyonladığına hâlâ inanamıyorum," diye mırıldandı Calladia, olası büyülerin listesini kafasından geçirirken. "Cadı dayanışmasına ne oldu?"

"Para oldu," diye yanıtladı Astaroth kısa ve öz bir şekilde. Ağaç dalını daha yükseğe kaldırdı. "İlginç buluyorum, Baphomet," diye yüksek sesle ilan etti, "yüksek konseyin meşhur merkezisi olan senin, beni öldürme görevinde Moloch'a katılmış olmanı."

Baphomet kaşlarını çattı. "Cezanı hak ettin."

Elinde kırbaç olan iblis kırbacı şaklattı ve havaya kıvılcımlar saçtı. Kirli sarı çene hizasında saçları ve mermer grisi boynuzları vardı. "Bırak da kafasını koparayım, Moloch."

"Ah, Tiran," dedi Astaroth, özenli bir selam vererek. "Her zamanki gibi çok çekicisin."

İsim tanıdıktı ve Calladia yüksek konsey siyaseti hakkında öğrendiklerini hatırlamak için beynini yokladı. Baphomet konseyin en yaşlı iblisiydi ve görünürdeki lideriydi ve Sandranella onun Moloch'un davasına sempati duyduğundan bahsetmişti. Hem Moloch'a hem de Tiran'a sempati duyduğunu, Tiran'ın Astaroth'un konseydeki eski pozisyonunu talep etmek isteyen melez karşıtı aşırı uç olduğunu hatırladı.

İki muhafazakâr sertlik yanlısı, herkesin kendi tarafına çekmek istediği güçlü merkezci iblisle işbirliği yapıyordu. Tiran'ın Baphomet yerine Astaroth'a saldırmak için *Moloch*'tan izin istemesi Calladia'ya sallanmanın çoktan gerçekleştiğini söyledi. "Görünüşe göre Baphomet artık yetkili değil," dedi Astaroth'a. "Acaba konseyin geri kalanı biliyor mu?"

Baphomet ona ters ters baktı. "Kimsin sen?"

"Seni ilgilendirmez." Calladia ipliği parmaklarının üzerinde dolaştırıyor, hayatında hiç olmadığı kadar hızlı düğümler atarken fısıldıyordu. Önlerinde çıplak gözle görülemeyen bir savunma kalkanı oluşmuştu.

"Bir büyü yapıyor," dedi Tirana. Kırbaç parlak bir bulanıklıkla ileri fırladı ve kalkandan sekince Calladia irkildi.

Astaroth arkasından itti. "Senin kavgan benimle, onunla değil." Calladia sinirli bir ses çıkardı. "Dövüşebilirim."

"Biliyorum," diye yanıtladı. "Ben de yapabilirim." "Senin bir sopan var."

"Gerçekten de öyle." dalı önünde salladı. ", sizi korkaklar. İlk kim benimle yüzleşmek ister?"

Moloch bir kahkaha patlattı. "Oh, bu çok iyi," dedi kıkırdamalar arasında. "Ne korkunç bir sopa kullanıyorsun."

Calladia düğüm atmaya devam etti. "Ne yapıyorsun?" diye fısıldadı ateşli bir sesle.

"Buna şaşırtmaca deniyor," diye mırıldandı Astaroth. "O yüzden üzerinde çalıştığın şeytani büyüü yapmakta acele et."

Astaroth üç silahlı iblise karşı kazanamayacağını biliyordu, bu yüzden Calladia onları güvenli bir şekilde uzaklaştırmak için yeterince dramatik bir şey bulana kadar dikkatlerini dağıtıyordu.

Calladia'nın bir planı yoktu ama bu onu daha önce durdurmamıştı. Ders kitabındaki bir büyüü hatırlayarak üç iblisin ayaklarının dibindeki toprağa odaklandı. "*Descendren ti talammven*," dedi parmaklarının arasında örümcek ağı gibi bir desen örerek.

Zemin üç iblisin altına çöktü. Çukur sadece birkaç metre derinliğindeydi ama en azından onları yavaşlatacaktı.

"Kaçın!" Astaroth
dedi ki. "Başladım
bile!"

Birlikte ormana doğru koştular. Calladia kütüklerin üzerinden atladı ve iblislerden kaçmak olimpik bir yarışmış gibi ağaçların etrafından dolandı. Bir sarmaşık yolun karşısına uzandığında, Astaroth dalını sallayarak onu kesti ve yolu açtı.

Arkalarından bağırışlar ve çarpma sesleri geliyor, iblisler de onları takip ediyordu. Calladia umutsuzca yeni bir büyü örmek istiyordu ama koşarken ihtiyaç duyduğu hassasiyeti yakalaması imkânsızdı. Kahretsin, neden Mariel'in doğa yeteneklerinin bir zerresine sahip olamıyordu? Mariel fısıltılı bir ricadan başka bir şey yapmadan ormanın peşindekilere saldırmasını sağlayabilirdi.

Calladia'nın boğazı aldığı nefeslerle yanıyordu. Bir kütüğün üzerinden atladı, sonra bir dalın altına eğildi.

Başının yan tarafındaki acıya bir çatlama sesi eşlik etti ve Calladia acının derisini beyaz bir sıcaklıkla kaplamasıyla haykırdı. O noktaya dokunduğunda parmakları kanla ıslandı ve yanık saç kokusu burun deliklerini doldurdu. Tirana kırıbacını şaklatmıştı ve Calladia'nın tesadüfen kaçması kırıbacın daha fazla zarar vermesini engellemişti.

Astaroth döndü ve dalı bir cirit gibi fırlattı, ardından bir acı çığlığı geldi. "Onu rahat bırakın," diye bağırdı.

"Sadece kaç," diye nefes nefese kaldı Calladia. Adrenalinin devreye girmesiyle darbenin acısı hafifledi ve kana rağmen yıkıcı bir darbe gibi görünmüyordu.

Yaralanma. Baş yaraları her zaman aşırı kanardı. Kırbacın derisine kesiği dağlayacak kadar uzun süre temas etmemiş olması çok kötüydü.

Nehir, yamacın aşağısındaki ağaçların arasından parıldıyordu. Patika başına ve Küçük Kırmızı Kamyon Clifford'a yaklaşıyorlardı ama iblisler çok yakındaydı. "Lilith," diye hırıldadı Calladia. "Bilmesi gerekiyor." Bok resmen fana çarpmıştı ve bu durum tek başlarına üstesinden gelebileceklerinden daha fazlaydı.

Astaroth cebinden telefonunu çıkardı. "Baphomet, Moloch, Tirana," diye nefes nefese kaldı bir an sonra. "Birlikte çalışıyorlar, çok canice. Nerede olduğumuz hakkında hiçbir fikrim yok."

Bunu telaşlı kadın sesleri izledi ama Calladia ne söylendiğini anlayamadı. Tüm bunların anlamsızlığına histerik bir şekilde gülmek istedi. Böyle mi ölecekti? Ormanın ortasında bir ateş kırbaçıyla mı öldürülecekti?

Astaroth bir taş alıp takipçilerine fırlattı. Buna karşılık kırbaç ona doğru savruldu ve yüzünü kıl payı sıyırdı.

Sonunda zemin düzleşti ve park yeri ileride belirdi. Tanıdık yeşil bir SUV, Calladia'nın kamyonetinin yanına park etmişti ve gördüklerini algılaması bir an aldı.

Ben, Mariel, Oz ve Themmie Ben'in aracından iniyorlardı. Calladia'nın göğsünde umut kabardı, ardından da dehşet. "İblisler!" diye bağırdı ayakları asfalta değerken. "Dikkat et!"

İkinci bir cip yanaştı. Şok olmuştu, Kai, Avram ve diğer üç kurtadam dışarı fırladı. Beyzbol sopasından ... ev yapımı bir yaylı tüfeğe kadar çeşitli derme çatma silahlarla silahlanmışlardı.

Bu yine bir ödül avcısı görevi miydi? Kimi avlamak için buradaydılar?

Mariel yüzünde kararlı bir ifadeyle ormana bakıyordu. Kıvrımlı cadı uzun kollu bordo bir elbise ve her zamanki yürüyüş botlarını giymişti. Ayaklarını destekledi, sonra ellerini kaldırdı ve birkaç kelime söyledi.

Calladia'nın arkasında Tirana haykırdı. Calladia omzunun üzerinden baktığında, iblisin kırbacının sarkan bir sarmaşık tarafından elinden çekilip alındığını gördü. Başka bir sarmaşık Tiran'ın boğazına dolandı ve onu bir çalının içine sürükledi.

Astaroth taşı fırlattıktan sonra birkaç metre geriye düşmüştü. "Bok yiyin, otuzbirciler," diye bağırdı ve bir taş daha alıp Moloch'a fırlattı. Taş iblisin kum rengi boynuzunu sıyırdı ve Moloch yüzünü buruşturdu. Ellerini kaldırdı ve etraflarındaki hava turuncu renkte parlamaya başladı.

"Astaroth," diye bağırdı Calladia, korku göğsünde çılgınca kanat çırpıyordu.

Oz Calladia'ya doğru koşuyordu ama kısa bir süre durdu ve hayalet görmüş gibi manzaraya baktı. "Astaroth?" diye sordu.

"Şimdi savaş, soruları sonra sor!" Themmie bağırdı. Peri park alanını çevreleyen kayalardan bir kucak dolusu aldı ve kanatlarını bulanıklaştırarak havaya fırladı. Taşları takipçilerinin kafalarına düşürmeye başladı.

Bir arbalet oku Moloch'a doğru fırlayarak kurtların kimi avlamak için orada olduğu sorusuna cevap verdi. İblis bir ateş topu fırlattığı anda omzuna isabet etti. Astaroth'u kıl payı ıskaladı, onun yerine bir ağaca çarptı. Ağaç alevler içinde kalırken, kıymıklar şarapnel parçaları gibi etrafa saçıldı. Astaroth homurdanarak sendeledi ve Calladia omzundan büyük bir tahta parçasının çıktığını görünce dehşete kapıldı.

Hiç tereddüt etmeden geri döndü ve Ben'in kamyonu binip oradan çıkma çağrılarını duymazdan geldi. Astaroth hâlâ hareket ediyordu ama yüzü acıdan gerilmişti.

"Bunu sadece bir ağaca yapmadı," dedi Mariel. Kızgın görünüyordu. Ağaçlar Baphomet ve Moloch'u yakalamak için çırpınırken Mariel ellerini gökyüzüne kaldırdı ve yağmur yağdırmak için bir büyü yaptı. Çok geçmeden ateş yerel bir tufanın altında yanmaya başladı.

Calladia ağırlığını desteklemek için kolunu Astaroth'a doladı. "Hadi gel."

İnledi. "Göğsünde bir şişle koşmayı dene." "Em bakalım,

kırılgan küçük düğün çiçeği."

Bunu kastetmemişti ama alay işe yaramıştı. Astaroth öfkeli bir ses çıkardı ve Calladia'nın desteğiyle sendeleyerek ilerledi. Clifford'a ulaştıklarında terliyordu ve normalden daha da solgundu.

"Griffin'in Yuvası'nda yeniden toplanın," dedi Ben ona. Kurt adam her zamanki kazak yeleğini, altın çerçeveli gözlüklerini giymiş, gergin ama kararlı bir yüz ifadesi takınmıştı.

ifade. Onun yanında Avram avucunu yumruklayarak bir çift muştasını gösterdi. Yan yana duran bu iki kurt adamın akraba oldukları açıktı.

Calladia'nın soracak çok sorusu vardı ama şimdi sırası değildi. Astaroth'u kamyonetinin yolcu tarafına bindirdi, sonra da sürücü koltuğuna yöneldi. O arabaya binmek üzereyken, üç iblis sonunda artık düşman olan ormandan ve Mariel'in büyüünden kaçtı. Kurtadamlar ve Calladia'nın arkadaşlarıyla karşı karşıya geldiler.

Bir an için kimse hareket etmedi. Her biri bir sonraki adımlarını tartarken iki grup arasındaki gerilim gerildi.

Calladia'nın kamyonetinin yanında bir geçit parıladı. Döndü, içeri giren her kim olursa olsun gırtlığını yumruklamaya hazırды, ancak Lilith ortaya çıktığında durdu.

Astaroth'un annesi öfkeli görünüyordu. Kırmızı örgülerinin arasına kemikler örülmüştü ve siyah bir tulumun üzerine demir bir göğüs zırhı ve zırhlar giymişti. Elinde ucu dikenli bir kılıç tutuyordu. "Kim kanını akıtmaya hazır?" diye seslendi. "Annem susadı."

"Oh, kahretsin." Tirana parmağıyla havada bir oval çizdi ve iblisin hemen içinde kaybolduğu başka bir portal açıldı.

"Korkak," diye mırıldandı Moloch.

Sandranella, Lilith'in ardından geçitten içeri adım attı. Onu gören Baphomet aceleyle kendi portal çıkışını yaptı, ancak Sandranella onu işaret edip "Sen!" diye bağırmadan önce değil.

Moloch kendisine bakan çeşitli insanlara baktı ve görünüşe göre diğerleriyle aynı sonuca vardı. Dişlerini gösterdi. "Bu iş daha bitmedi." Bir portal açtı ve ortadan kayboldu.

Sessizlik çöktü.

İlk kıran Kai oldu. Kurt adam yayını indirerek, "Hay aksi," dedi. "İyi bir dövüş umuyordum." Diğer kurtadamlar da aynı fikirde homurdandılar.

Themmie Ben'in cipinin yanına indi ve Mariel ile Oz da ona katıldı. Oz kamyonetinin yolcu koltuğundaki Astaroth'a dikkatle bakarken Calladia yüzünü buruşturdu.

"Ee," dedi Mariel ellerini kalçalarının üzerine koyarak. "Neler olduğunu açıklamak ister misin?"

GRIFFIN'IN YUVASINDA BİR BİLGİLENDİRME TOPLANTISI İÇİN BULUŞMAK ÜZERİNE

ANLAŞTILAR. BERİ

Kurtadamlar gitme belirtisi göstermiyordu - *belanın kokusunu alıyordum!* Kai neşeyle Mariachi Festivali için turistlerle dolup taşmayan tek restoranı seçtiklerini ilan etmişti. Burası ne yazık ki NecroNomNomNoms'tu, çoğunlukla gecenin yaratıklarına hitap ediyordu ve içerisi daha da ağır kan kokuyordu. Duvarlar siyahtı, pencereler boyanmıştı ve tek ışık dramatik şamdanlardan geliyordu. Gündüz vardiyasında çalışan garson büyülmeyen bir insandı ama üzerine üşüşen doğaüstü varlıkların eklektik karışımından rahatsız olmuşa benzemiyordu. Onları arka odaya götürdü ve menülerle su bardaklarını bıraktı.

Kurtadamların ve Calladia'nın arkadaşlarının nasıl bir araya geldiğine dair gizem, Ben ve Avram'ın kuzen olduklarının ortaya çıkmasıyla çözülmüştü. Avram bir aile sohbetinde kavgayla ilgili haberleri paylaştıktan sonra Ben, Glimmer Falls çetesinin Calladia'nın neyin peşinde olduğunu araştırması gerektiğine karar vermişti. Bronwyn, Calladia ve Astaroth'a verdiği talimatların aynısını Avram'a da vermiş ve birleşik keşif ekibi onlara tam zamanında ulaşmıştı.

Calladia ne yaptığını açıklamaya pek hevesli olmasa da bu müdahale için minnettardı. Başlangıçtaki şaşkın bakışı "lanet bakışlar" kategorisine yerleşmiş olan Mariel'e bakmamak için gözlerini kısarak menüye baktı. Bu bakışın sebebi Calladia'nın sağında oturmuş, elindeki su kadehiyle kayıtsızca oynuyordu.

Belki de Astaroth o kadar da soğukkanlı değildi. Yüz ifadesi rahattı ama omuzları gergindi ve Oz'a gizlice bakıp duruyordu.

Garson kız elinde bir tepsiyle döndü. "Cips ve salsa," dedi ve kurutulmuş kesik kulak gibi görünen bir kâse ile Calladia'nın domatesten yapılmadığından şüphelendiği çok sıvı bir salsa içeren bir ramekini yere bıraktı. Garson kız Astaroth'a dumanı tüten bir kadeh uzattı. "Yenileyici iksir."

"Şerefe," diye mırıldandı ve garsonun kekeleyerek adım atmasına ve neredeyse duvara çarpmasına neden olan bir gülümseme verdi. İçkiyi bir dikişte bitirdi ve

yüzünü buruşturdu. "Vay be. Söylemeliyim ki, ölümsüzlüğü o her neyse ona tercih ederim."

Calladia Astaroth'u iyileştirmek için elinden geleni yapmıştı ama restoranın geniş bir iksir yelpazesine sahip olduğunu öğrenmek rahatlatmıştı. Calladia izlerken, Astaroth'un omzundan çıkardığı kıymığın bıraktığı yara, gömleğindeki delikten görünen tek şey pürüzsüz bir deri olana kadar kapandı.

"Daha iyi hissediyor musun?" Calladia ona sordu.

"Çok." Gülümsemesini Calladia'ya çevirdi ama bu gülümseme garsona yaptığının daha yumuşak ve samimi bir versiyonuydu. Calladia da gülümsemek istedi ama çok fazla bakışın ağırlığı altında teni kaşınıyordu.

Müzikle yüzleşme zamanı. Uzun bir masanın başına oturdu ve grubun geri kalanıyla yüzleşmeden önce derin bir nefes aldı. Sanki gelmiş geçmiş en tuhaf Son Akşam Yemeği'ne başkanlık ediyor gibiydi. Sağında Astaroth, Lilith, Sandranella, Kai ve rastgele iki kurt adam vardı. Solunda ise Mariel, Oz, Themmie, Ben, Avram ve son isimsiz kurtadam vardı. Kurtlar hevesle "cips ve salsaya" yumuluyorlardı ama Calladia'nın masasının ucundaki atmosfer daha çok bir çekişme gibiydi. Özellikle Oz ve Mariel, Astaroth'a hançer gibi bakıyordu.

"Ee," dedi Astaroth. "İlk kim konuşacak?"

Oz oturduğu yerden fırladı ve ellerini masaya vurdu. "Burada ne halt ediyorsun?"

Mariel benzer bir soruyu Calladia'ya yöneltti. "Cidden Astaroth'la mı takılıyorsun?"

Calladia oturduğu yerde rahatsız bir şekilde kıpırdandı. "Karmaşık bir durum."

Mariel, "Bunu çabucak açıklığa kavuştursan iyi olur," dedi. "Çünkü ruhumu alan ve Oz'u öldürmek isteyen iblise yardım ettiğin için gerçekten çok kırıldım."

"Yani, ruhunu geri aldın ..." Calladia, Themmie'nin yüzünü buruşturup başını salladığını ve parmağını boğazında gezdirdiğini görünce sözünü yarıda kesti.

Görünüşe göre Astaroth aynı mesajı almamıştı. "Ve açıkçası Ozroth'u öldürmeyi başaramadım," dedi, "o yüzden geçmişe bırakalım, olur mu?"

Lilith kaşlarını çattı ve elinin tersini onun alnına bastırdı. "Birini öldürmeyi başaramadın mı? Kendini iyi hissediyor musun?"

"Kim o?" Themmie kanatlarını seğirterek sordu. "Bu insanlardan herhangi biri de kim?"

Calladia içini çekti ve hızlıca tanışma faslına geçti. "Solumda, arkadaşım Mariel ve onun erkek arkadaşı Oz, eskiden ruh pazarlığı yapanlardan. Sonra arkadaşlarım Themmie ve Ben, Avram, Ben'in bir kavgada tanıştığım kuzeni ve ..." Gözlerini kıstı. "Dövüştüğüm diğer bazı kurtadamlar."

Kurtadamlar alkışladı ve kulak çıplıklarını kadeh kaldırmak için kaldırdı.

"Sonra Kai," dedi masanın etrafında dolaşmaya devam ederek, "o da kavgadan."

"Aynen öyle," dedi Kai göğsünü yumruklayarak. "Beni göğsümden şişledi ve kalbimi çaldı."

Astaroth bunun üzerine dişlerini gösterince Calladia aceleyle devam etti. "Onun yanında Dokuzlar'dan Sandranella, iblis yüksek konseyinin üyesi ve Lilith, Astaroth'un annesi var." Boğazını temizledi. "Astaroth'u zaten herkes tanıyor."

Tanışma faslını sessizlik izledi. Ardından birden fazla kişi aynı anda konuşmaya başladı.

"Yine kurt adamlarla mı kavga ediyorsun?"

"Bekle, Lilith Tüm Şeytanların Anası mı?"

"Bir haftadan az oldu ve birdenbire birlikte takılmaya başladınız-" "Sizi burada olmaya zorluyor mu?"

"-bir kurtadam sürüsü ve birden fazla iblis mi?"

"Kardeşim, Lilith çok seksi."

"Pazarlık mı yaptınız?"

Calladia sesini yükseltti. "Yeter! Bırakın ben konuşayım." "İyi bir şey olsa iyi olur," dedi Mariel.

"Evet, ben o Lilith'im," dedi Lilith, saçlarını kabartırken Calladia'nın talimatını duymazdan gelerek. "Çocuklarımla ilgili haberler abartılı, ama çapkınlığımla ilgili haberler ne yazık ki az."

Kai bir elini göğsüne götürdü. "Beni devir. Senin hakkında masallar dinledim. Annem iyi bir çocuk olmazsam beni parçalayacağını söylemişti."

yavrusu."

Lilith devasa kurt adama baktı. "Kötü yavrularımın tek parça olmasını tercih ederim." Göz kırptı. "Bana karşı gelmediğin sürece." Sonra birdenbire bir bıçak çıkardı, Sandranella'ya doğru eğildi ve Kai'nin elinden birkaç santim ötedeki ahşap masaya sapladı.

Kai ürperdi. "Sanırım aşık oldum."

Oz, Astaroth'a ters ters baktı. "Bana ihanet ettikten sonra senin kafanı koparmam gerekirdi."

Calladia tekrar denedi. "Eğer hepiniz sessiz olursanız-"

"Aşırı görünüyor," dedi Astaroth. "Bu , iyi bir dayak beni saf dışı bırakır."

Calladia derin bir nefes aldı, sonra avazı çıktığı kadar bağırdı. "Kapa çeneni!"

Sessizlik çöktü. Odadaki tüm gözler ona sabitlenmişti.

"Kısacası," dedi Calladia duraksamadan yararlanarak. "Astaroth'un hafıza kaybı var ve o artık bir ölümlü."

"Ne?" Oz şok olmuş gibi bakarak sordu.

"Bu doğru," dedi Calladia. "İblis yüksek konseyinde Moloch ile bir bahse girdi. Eğer Oz Mariel'in ruhunu almayı başarır, Astaroth Moloch'a istediğini yapabilecekti. Oz başarısız olursa, tam tersi olacaktı."

"Bu duyduğum en aptalca bahisti," dedi Sandranella. "Onu vazgeçirmeye çalıştım ama hayır, Ozroth'un başaracağından o kadar emindi ki."

Oz geri çekildi. "Bahis bu muydu?" diye sordu Astaroth'a. "Neden bana söylemedin?"

"Bilmiyorum." Astaroth'un bakışları kenetlenmiş ellerine sabitlenmişti ve Calladia onun son derece rahatsız olduğunu anlayabiliyordu. "Hafıza kaybı . Ama şu anda hedef alman gereken ölümlüyle çıktığına göre, bahsin şartlarını öğrenmenin sonucu değiştirmeyeceğini sanıyorum."

Oz Mariel'e baktı ve sert yüz hatları yumuşadı. "Hayır," dedi. "Olmazdı."

"Anlaşılan sana çok fazla güvenmişim," dedi Astaroth.

Calladia masanın altından kalçasına vurdu. "Yardımcı bir yanıt değil. Onları kendi tarafımıza çekmek istiyoruz."

"Senin tarafın mı?" Mariel Astaroth ve Calladia'nın arasına baktı, ela gözlerinde acı parlıyordu. "Benim tarafımda olduğunu sanıyordum."

"Öyleyim," dedi Calladia. "Dediğim gibi, durum biraz karışık."

"Karmaşıklıklaştırmama," dedi Oz. Koruyucu kolunu Mariel'e doladı ve Mariel de ona doğru eğildi.

Calladia birbiriyle çelişen dürtüler arasında kalmıştı. Bu tür sıradan bir samimiyete duyduğu özlem, Astaroth'a yaklaşma dürtüsü ve arkadaşlarını hayal kırıklığına uğratmış olmanın suçluluğu. Ona nasıl bu kadar çabuk aşık olabilmişti? Arkadaşlarının yaşadığı dehşeti görmek, kurtarmak için canla başla mücadele ettiği iblisin sadece birkaç gün önce onlara karşı suç işlemiş olduğunu hatırlatıyordu.

Astaroth'u sokakta kanlar içinde bulmasından Sandranella'nın iblis düzlemindeki güç dengesiyle ilgili endişelerine kadar olayların genel bir değerlendirmesini yaptı. "Moloch yarı iblis melezleri ortadan kaldırmak istiyor," dedi, "ya da en azından haklarını ellerinden almak istiyor." Sırrını paylaşmanın doğru olup olmadığını merak ederek Astaroth'a baktı.

İç çekti. "Devam et o zaman."

"Astaroth her zaman melez haklarını desteklemiştir," dedi Calladia. "Diğer nedenlerin yanı sıra, kendisi yarı insan."

Bu bir dizi soruya yol açtı. Nasıl ve neden, neden yalan söylediği, bunun ne anlama geldiği. Astaroth her geçen dakika daha da geriliyordu, bu yüzden Calladia kısa ve öz cevaplar vermek için elinden geleni yaptı. Isobel'in kendi hayatını desteklemek için onun ölümsüzlüğünü nasıl çaldığından bahsettiğinde, masanın altından uzanıp onun elini tuttu. Astaroth şaşırmış görünüyordu, sonra karşılığında parmaklarını sıktı.

"Yani," dedi Mariel açıklama bittiğinde. "Şu anda geldiğimiz noktada Astaroth son birkaç yüz yılı hatırlamıyor ama görünüşe göre Moloch hakkında onu yenebilecek bir şeyler biliyor."

Sandranella, "Konsey toplantısında ne olduğunu paylaşacaktı," diye önerdi. "Baphomet araya girdi." Su kadehinin sapını o kadar sıkı sıkıya ki Calladia kadehin kırılıp kırılmayacağını merak etti. "Bir süredir Moloch'la birlikte çalışıyor olmalı. Yoksa neden böyle aşırı bir cezayı kabul etsin ki?"

Astaroth, "Bugünkü cinayet girişimi de biraz şüpheliydi," dedi.

"Onu konseyden uzaklaştırmalıyız. Hem onu hem de Moloch'u. Ama bunu elimizde koz olmadan nasıl yapacağız?"

Themmie, garsonun içinde kan olmadığına ama bolca şeker bulunduğuna yemin ettiği mide bulandırıcı pembe milkshake'ini yudumladığı masanın yarısından seslendi. "Kaldıraç yap."

"İşte bu yüzden hafızamı geri kazanmaya çalışıyoruz," dedi Astaroth. "Dinliyor muydun ki?"

Calladia onun koluna vurarak, " etme," dedi. Adam ona yarım bir gülümseme verdi. "Ama bunu çok iyi yapıyorum."

Themmie artık parlak olan pembe dilini uzattı. "Yeterince büyük düşünmüyorsun. Belki de Astaroth'un Moloch'a karşı bir çeşit kozu vardır. Güzel. Ama bunu hatırlayamaz ve Moloch zaten hamleler yapıyor, bu yüzden yaklaşımımızı genişletmemiz gerekiyor."

"Yaklaşımımız mı?" Mariel peri kızına şüpheyle bakarak sordu. "Sen de mi birdenbire Astaroth'un tarafına geçtin?"

"Hayır, ben adaletin tarafındayım." Themmie yeşil-pembe saçlarını kulaklarının arkasına topladı ve piercinglerini ortaya çıkardı. "Astaroth hakkında ne düşünürseniz düşünün, Moloch'un istediği olursa sürgüne gönderilecek, baskı görecektir ya da öldürülecek sayısız melez var. Bunun için savaşılmaya değer."

"Ah." Mariel kaşlarını çatı. "İyi bir noktaya değindin."

"Moloch geçen gün bir konuşma yaptı," dedi Sandranella. "Halka açık bir meydana gitti ve saf olmayan iblisleri barındırdığımız için türümüzün zayıfladığını ilan etti. Sınırları kapatmak ve insanlarla ya da diğer türlerle üremeyi yasaklamak istiyor."

Lilith, kurtadamlarla birlikte sipariş ettiği şüpheli etten bir lokma yerken, "Yuh," dedi -solgun görünümlü bir salatayla uğraşan Ben dışında. Çenesinden aşağı kan damlıyordu. "Bu hiç eğlenceli değil."

"Sandranella sözlerine şöyle devam etti: "O ve Tiran şehrin dört bir yanına nefret dolu afişler asıyorlardı. "Birkaç melezin karşı protestosu oldu ama kötü geçti ve çoğu şiddete teşvikten zindana atıldı."

Themmie'nin koyu kahverengi gözleri büyüdü. "Vay canına, zindanın mı var?" "Adil yargılamaya ne oldu?" Mariel sıkıntılı görünerek sordu.

Sandranella, "Daha akli başında olduğumuz için insanlar kadar çok olay yaşamıyoruz," diye yanıtladı. "Eğer bir olay hapis cezası gerektirecek kadar ciddiye, yüksek konsey normalde bir duruşmaya başkanlık eder." Sandranella yüzünü buruşturdu. "Ama Moloch bunu atlamak istiyor. Tüm melezlerin sürgün edilmesini ya da idam edilmesini savunuyor."

Mariel'in nefesi kesildi. "Bu korkunç!"

Themmie milkshake'ini gürültüyle höpürdetti. Perinin her gün nasıl bu kadar çok şeker tüketebildiği bir muammaydı ama Calladia'nın güç verecek kanatları yoktu. "Ee," dedi Themmie. "Bir diktatör özentisi ve onun şiddet yanlısı yordakçısı propaganda yapıyor ve muhalefeti hapse atıp onları öldürme planları yapıyor. Uçağı yöneten küçük iblis grubu muhafazakârlar ve liberaller arasında bölünmüş durumda, ancak Astaroth olmadan, özellikle Baphomet görünüşe göre Moloch ile işbirliği içinde olduğu için muhafazakâr eğilimliler."

"Doğru," dedi Sandranella.

Themmie elindeki milkshake'i masaya biraz dökecek kadar çılgınca salladı. "Astaroth'un yüksek konseye yeniden katılması gerekiyor ama önce Moloch'u ortadan kaldırması gerekecek. Teorik olarak nasıl yapılacağını biliyor ama uygunsuz bir hafıza vakası var. Şu ana kadarki planımız hafızasının yerine gelmesini beklerken çarklarımızı döndürmek gibi görünüyor."

"Bundan daha fazla bir planımız vardı," diye itiraz etti Calladia. "Yardım edip edemeyeceğini öğrenmek için Isobel'e gittik."

"Elbette," dedi Themmie, "ama amaç tamamen Astaroth'la ilgiliydi, değil mi? Ölümsüzlüğünü geri kazandırmak, beynini iyileştirmek, anılarını geri almak, Moloch'u yenmek, herkes mutlu. Badda bing, badda boom."

"Şey... evet."

Themmie başını salladı. "Aptalca bir plan."

"Tüm kayıtsızlığıma rağmen," dedi Sandranella, "neden bahsettiğinizi bilmiyorsunuz."

Lilith onu susturdu. "Bırak da renkli böcek konuşsun. Ben de duymak istiyorum." Sandranella ile yer değiştirmiş ve şimdi dudaklarına bir çatal dolusu gizemli et götüren Kai'nin yanına oturmuştu. Lilith eti bir kobradan daha hızlı mideye indirdiğinde Kai irkildi, sonra ıslıl ıslıl parladı.

Themmie canlı saçları ve fırfırlı sarı elbisesiyle adeta güneş ışığı saçıyordu. Usta bir taktikçi gibi görünmüyordu ama Calladia onun bir sosyal medya fenomeni olarak yükselişine tanık olmuştu ve peri kızının ne kadar becerikli ve zeki olduğunu biliyordu.

"Bir davanın bir harekete ihtiyacı vardır," dedi Themmie. "Moloch'u çıkarıp yerine Astaroth'u koymak yeterli değil; hâlâ çözülmesi gereken temel bir sorun var. Yani melez hakları. İnsanların zihinlerini etkilemeniz, temelden destek oluşturmanız gerekiyor. Aksi takdirde bu mesele ortaya çıkmaya devam edecektir."

"Katılıyorum," dedi Calladia. Astaroth'a baktı. "Sana ne söylediğimi hatırlıyor musun? Belki de melezler sadece kurban değildir. Belki savaşçı da olabilirler."

Themmie parmaklarını şıklattı. "Aynen öyle. Bu yüzden sosyal medyada haber yaydık - bekleyin, iblislerin sosyal medyası var mı?"

"Evet," diye onayladı Oz. "Ya da ben öyle duydum. Vaktimi asla böyle çocukça faaliyetlerle harcamadım."

Mariel'in gözlerinde neredeyse kalpler vardı. "İşte benim tanıdığım ve sevdiğim huysuz."

Oz onun hayranlık dolu bakışlarına karşılık verdi. "Seni sevdiğim kadar, *velinimetim*." "Böylece," diye devam etti Themmie, "bir sosyal medya kampanyası başlattık." O

telefonunu çıkardı ve parmakları ekranın üzerinde dans etti. "Lojistik için özel bir sunucu kuracağım ve bulduğum melezleri işe almaya başlayacağım. Bazı protestolar düzenleyeceğiz, belki bir yürüyüş. Ooh, tişörtler!"

"Peki sonra ne olacak?" Astaroth sordu. "O protestocular da mı hapse atılacak? Eminim uyumlu tişörtler bunu telafi edecektir."

Calladia alay ettiği için kaburgalarına dirsek attı.

Themmie, "Yeterince kalabalık olurlarsa olmazlar," dedi hiç istifini bozmadan. "Ve iyi bir savunma stratejisi bulabilirsek de olmaz."

Kai, "Eğer bu dövüşmek anlamına geliyorsa, sürüyü de dahil edin," dedi. Diğer kurtlar alkışladı ve yumruklarını masaya vurdu.

"Büyülü savunma konusunda yardımcı olabilirim," dedi Mariel. "Zaten hep iblis düzlemini görmek istemişimdir."

Oz'un kaşları çatıldı. "Tehlikeli olacak."

Onun yanağını gagaladı. "İşte bu yüzden benimle birlikte olacaksın ve o koca, asık suratınla herkesi korkutacaksın."

"Ayrıca yüksek profilli müttefiklere de ihtiyacımız var." Themmie masanın karşısındaki iki iblis kadına baktı. "Moloch'un bağınazlığını kınamaya ve melez topluluğunu desteklediğinizi dile getirmeye istekli olursanız, bu bazı insanları etkileyecektir."

"Kulağa kaotik geliyor," dedi Lilith. "Eğlenceli!" Saçından bir kemik çıkardı ve onu kemirmeye başladı.

Sandranella parmaklarını masaya vurarak, "Siyasi açıdan karmaşık olacak," dedi. "Yüksek konsey her zaman birleşik bir cephe sunmuştur. Moloch ile alenen kavga etmek emsallere aykırıdır."

"Yani Moloch nefret dolu mesajını ilk o verdi diye, sesini çıkaran tek kişi o mu olacak?" diye sordu Calladia. "Ona karşı çıkmazsanız, yaptıklarına suç ortağı olursunuz."

Sandranella dudaklarını büzdü. "Doğru, ama gelenek ..."

"Geleneklerin canı cehenneme," dedi Astaroth aniden. "Calladia haklı. İblis düzlemi durgunlaştı. Bir şeyleri değiştirmek için bir şansımız var."

"Keşke Moloch üzerindeki kozunu rahatlıkla unutmamış olsaydın," dedi Oz iğrenç bir şekilde. "Yoksa bu da oyununun bir parçası mı? Sahte hafıza kaybı, huzursuzluk yarat, sonra başkaları senin için onun icabına baktıktan sonra gücü ele geçir?"

"Hey!" Calladia sandalyesinde doğruldu. "Bu hiç adil değil."

"Nereden biliyorsun?" Oz sordu. "Yüzyıllar boyunca onun akıl hocalığını yaptım. Benim tanıdığım Astaroth soğuk, hesapçı ve ilerlemek için her şeyi yapmaya hazır."

Lilith Astaroth'a gülümsedi. "İşte benim oğlum."

Astaroth annesinin övgüsünden memnun görünmek yerine irkildi. "O artık öyle biri değil," dedi Calladia.

Oz alay etti. "Seni manipüle ediyor Calladia. Bunu neden göremiyorsun?"

"Onu manipüle etmiyorum." Astaroth'un yumrukları masanın üzerinde sıkılıydı ve hâlâ Oz'la göz teması kurmamıştı. "Ve her ne yaptıysam geçmişin şu anda bir önemi yok."

"Benim için önemli!" Oz kükreyerek ayağa fırladı. "Beni her türlü yumuşak duyguyu bastırmam için eğittin. Bana nasıl işkence yapacağımı, manipüle edeceğimi ve

insanlardan yararlanmak. Şimdi birdenbire değiştiğinizi mi iddia ediyorsunuz?" "Anlamanızı beklemiyorum."

"Kimsenin anlamasını beklemiyorum," diye cevap verdi Oz. "Çünkü bu hafıza kaybı planının saçmalık olduğu çok açık."

"Oz," dedi Mariel usulca, onun koluna dokunarak.

Adam onun eline baktı. Çenesindeki bir kas kasıldı. "Bu doğru değil," dedi ona. "Bir kahraman gibi davranarak geri dönemez."

"Ben bir kahraman değilim." Astaroth ciddi ve üzgün görünüyordu; omuzları bile çökmüştü. "Sana ne yaptığımı hatırlamıyorum," dedi, gözleri sonunda Oz'a sabitlendi, "ve beni affetmeni beklemiyorum, ama hiç değilse bunu telafi etmenin bir yolu olarak düşün. Yüzyıllar önce yarı insan olarak ortaya çıkabilirdim, melez haklarının yasalara girmesine yardımcı olabilirdim ama bunu yapmadım çünkü gücü kaybetmekten korktum. Şimdi benim gibi bir grup insanın tamamı tehlikede." Dudakları acıyla büküldü. "Benden istediğiniz kadar nefret edin. Ben yine de bunun için savaşıacağım."

Calladia'nın göğsü onun için sızlıyordu. Ona güç verebilmeyi dileyerek elini sıkı.

Oz, Mariel ve Themmie'nin buna ne anlam verecekleri konusunda hiçbir fikirleri yoktu. Themmie sonunda, "Biraz farklı görünüyor," dedi. "Yani, Calladia onu bir dağın üzerinden yumruklamadan önce onu pek gördüğümü söyleyemem."

Mariel hafifçe Oz'un ön kolunu okşadı. "Tatlım, sana korkunç bir fikir olduğunu düşünebileceğin bir şey önereceğim."

Oz ihtiyatla ona baktı. "Ne?" "Bence
ikiniz konuşmalısınız." "Konuşuyoruz,"
dedi Oz.

Mariel başını salladı. "Bu şekilde değil. Tek başına. Biz Themmie'nin protestosu için planlar yaparken sen de git bazı şeyleri hallet."

"Onunla konuşmak istemiyorum."

"Bu seni şimdiye kadar bana bağarmaktan alıkoymadı, değil mi?" Astaroth sordu. Calladia ona hafifçe tekme attı ve Astaroth nefes vererek ellerini havaya kaldırdı. "Pekâlâ, pekâlâ. Konuşabiliriz."

Oz, Astaroth'a ters ters baktı. "Bundan hoşlanmıyorum." Mariel'in yalvaran ela gözlerine bir kez daha baktıktan sonra içini çekti. "Pekâlâ. Hadi dışarı çıkalım."

OceanofPDF.com

YİRMİ DOKUZ

T NECRONOMNOMNOM'LARDAN GÜN IŞIĞINA ÇIKTI. BİR KEZ
Astaroth'un gözleri alışmıştı, Ozroth'a bakmaktan kendini alamıyordu. Bu, size bir zamanlar tanıdığınız birini hatırlatan bir heykele ya da resme bakmak gibiydi, ama ayrıntılar zamanla kaybolmuş, geriye sadece benzerliğin yankısı kalmıştı.

Ozroth, Astaroth'tan daha uzun ve genişti, yüz hatları sarptı. Teni altın sarısıydı ve dalgalı saçları boynuzları kadar siyahtı. Sol pazusunu bir dövme süslüyordu, rünler ruh pazarlıkçısı olarak görevini yazıyordu.

Ozroth onun bakışlarının yönünü fark etti. "Çocukken bana bu dövmeyi yaptırmıştın," dedi. "Hatırladın mı?"

"Hayır."

"Onu aldıracağım."

"Pekâlâ." Ozroth ona bakmaya devam edince, Astaroth söyleyecek başka bir şey aradı. "Dövme sanatçıları için tavsiye ister misin?"

"Hayır, tavsiye istemiyorum." Ozroth bir elini saçına soktu ve Astaroth'un sinirlendiğinde yaptığı tiklerden birinin yankılandığını fark ederek irkildiği bir hareketle saçını çekti. "Onu çıkardığım için beni tehdit etmen gerekiyor," dedi. "Bana pazarlığın görevim olduğunu, bıraktığım için zayıf ve türüm için başarısız olduğumu söyle. Bir ölümlünün zihnimi zehirlemesine izin verdiğimi ve duygularımın utanç verici olduğunu."

Astaroth yüzünü buruşturdu. Ozroth, kendisine bu tür şeyler defalarca söylenmiş birinin kökleşmiş acılığıyla konuşuyordu. "Bunu söylediğimi hatırlamıyorum ama bir daha söylemeyeceğim."

"Oh, lütfen." Ozroth acı acı güldü. "Yeni, gelişmiş biri gibi davranmak zorunda değilsin. Calladia'yı kandırdığın çok açık ama beni kandıramazsın."

Astaroth homurdandı. "Sanki Calladia'yı herkes kandırabilirmiş gibi. Ona daha fazla kredi vermelisin."

Ozroth'un gözleri metalik altın rengindeydi ve başını eğdiğinde Astaroth'un aklına yırtıcı bir kuş geldi. Déjà vu başını döndürdü ve bir an için altın gözlü ve küçük siyah boynuzlu küçük bir çocuğun ona güvenle baktığını hayal etti.

"Kahretsin," dedi Astaroth şakaklarını ovuşturarak. Baş ağrıdığı için değil -Isobel bunu halletmişti ama anıların yarattığı baskının giderek daha fazla varıyordu. Karanlık bir suyun üzerinde yüzmek gibiydi, yüzeyin altında gizlenen tehlikeyi göremiyor ama orada olduğunu biliyordu. Destek almak için duvara yaslandı.

Ozroth'un yüzü bir yetişkinden gence döndü ve tekrar eski haline döndü. İblis kollarını kavuşturup kaşlarını çatarak, "Ne oldu?" diye sordu.

Caddenin karşısında bir aile yürüyüşe çıkmıştı. Baba bir peri, anne ise insandı. Çocuklardan birinin minik pembe kanatları vardı, diğerinin yoktu, ama birlikte dışarıda oldukları için heyecanlı görünüyorlardı.

Astaroth büyüdüklerinde yaşayacaklarını hayal etti. Kanatsız çocuk kardeşini kıskanacak mıydı? Yoksa o minicik kanatlar, tıpkı bir tutam kızıl saç ya da çarpık bir sırtış gibi sevilecek bir özellik daha mı olacaktı? Ebeveynler bu melez özellikleri değiştirmeye ya da saklamaya mı çalışacaktı, yoksa onları kucaklayacak mıydı?

Parlak gülümsemelerini düşünerek onları kucaklamaya karar verdi. Ve bu çocuklar yetişkinliğe ulaştıklarında kendilerini imkansız bir beklentinin altında kalmış gibi hissetmek yerine, oldukları gibi değerli hissedeceklerdi.

Astaroth tam tersini yapmıştı. Küçük bir çocuğu yanına almış, sonra da o çocuğu Astaroth'un gizliden gizliye olmak istediği kişiyi yansıtacak şekilde : safkan, acımasız, insanların şüphe ve korkularından etkilenmeyen bir iblis.

Yine de şüphe ya da korkudan tamamen etkilenmemiş bir iblis diye bir şey yoktu ya da olsaydı, dünya görüşü sadizmde bir egzersiz haline gelen Moloch gibi biri olurdu.

"Seni ne zaman yanıma aldım?" Astaroth sordu.

Ozroth'un alnı çatıldı. "Babam Fransız Devrimi sırasında öldükten hemen sonra. Altı yaşımdaydım."

Astaroth yüzünü buruşturdu. Bu çok gençti. Ve evet, pazarlıkçılar gençliklerinden itibaren eğitilirlerdi -Lilith'in kendisi de onu Dünya'da gizlice eğitmişti, ta ki tam bir iblis olarak geçebileceğini anlayacak kadar büyüyene kadar- ama Astaroth onun öğretme yöntemlerinin annesininkinden çok daha az samimi olacağını biliyordu. "Peki ya sonra?"

Ozroth onun yanındaki duvara yaslandı. Gözleri yolun karşısındaki aileyi de izliyordu. "Beni Obsidyen Diyarı'ndaki sarayınıza götürdünüz ve orada yetişkinliğe kadar büyüttünüz."

Ozroth'un gürleyen sesi Astaroth'un beynindeki bir ipi çekiştirdi. Obsidyen Diyarı sönmüş bir volkanın altındaki çorak, kara bir araziydi. Astaroth gözlerini kapadı ve bu bağlantıya odaklandı. "Bana daha fazlasını anlat."

Ozroth'un ağır iç çekişini duydu. "Soğuktu. Taş duvarlar, taş zeminler. Sadece hayatta kalmak ve öğrenmek için gereken temel şeyler, çünkü bir kişi, yer veya nesneyle herhangi bir duygusal bağ kurmanın düşmanlarıma bana karşı kullanabilecekleri bir silah vereceğini söylemiştin."

Astaroth'un boğazı yumrukla sıkılıyormuş gibi hissetti. Bu Lilith'in ona öğrettiklerine benziyordu. "Duygusal bağların konusunda dikkatli ol," demişti uzun zaman önce. "Onlar sana karşı kullanılabilir."

Yine de ona hiçbir bağlantı kurmasına izin vermediğini söylememişti, değil mi? Ona insani eğilimlerini gizlemeyi ve başkalarının yanında duygusal patlamalarını sınırlandırmayı öğretmişti ama hiçbir zaman bunlara sahip olmamasını emretmemişti.

"Devam et," dedi.

"Beni pazarlık büyüsü konusunda eğittin, iblis ve insan tarihlerini okuttun, kılıç kullanmayı ve işkence tekniklerini öğrettin."

En azından genç pazarlıkçılar için standart olan buydu, yani Astaroth bu anlamda başarısız olmamıştı. Etkili bir pazarlıkçı bilgili ve donanımlı biriydi.

"Bana bir pazarlıkçının olabileceği en önemli şeyin soğuk olduğunu söylemiştin," diye devam etti Ozroth. " 'Kalbin buz gibi olsun,' demiştin. 'Hiç kimse sana zarar veremeyecek. "

Astaroth bu konuda haklı mıydı? Bir anlamda, belki. Ama şimdi çirkin bir gerçeği görüyordu. "Yine de bunu yaparken seni incittim. Değil mi?"

Ozroth o kadar uzun süre cevap vermedi ki Astaroth hâlâ orada olup olmadığını görmek için gözlerini açtı. Ozroth ona bakıyordu, yüzüne şaşkınlık damgasını vurmuştu.

"Eee?" Astaroth bastırdı. "tutma." Ozroth yutkundu. "Evet," dedi. "Yaptın."

Sözler Astaroth'un göğsünü bir kılıç gibi keskin bir şekilde kesti. Elbette cevabı biliyordu. Sadece kurbanının dudaklarından döküldüğünü duyması gerekiyordu. "Özür dilerim." Kelimeler boğazını acımasızca tırmaladı.

Ozroth sert bir nefes çekti. "Yalan söyleme."

"Ciddiyim," dedi Astaroth. "Özür dilerim. O şeyleri yaptığımı hatırlamıyorum ama yaptığıma eminim ve bu yanlıştı." Kelimeler bu kez daha az sıyrıldı. Onları tekrarladı, şekillerine hayret ederek. "Hatalıydım."

Zihnine bir anda bir anı seli hücum etti. Astaroth başını tutarak dizlerinin üzerine çöktü.

Altın gözlü ve küçük boynuzları olan küçük bir çocuk şöminenin önünde bir yastığın üzerine kıvrılmış ağlıyordu.

Astaroth kesin bir ifadeyle, "Ağlıyor," dedi.

"Babası öldü." Siyah saçlı ve maun boynuzlu bir dişi iblis olan konuşmacı bitkin görünüyordu. "Ve o daha çok genç. Anlamıyor."

Astaroth çocuğun etrafındaki potansiyel ağını, kendi büyüünün hissini ya da ölümlü bir ruhun altın parıltısını bildiği kadar kesin bir şekilde hissetti. Bu Ozroth doğru eğitimle güçlü bir pazarlıkçı olabilirdi. İblis düzleminin pazarlıkçılara her zamankinden daha fazla ihtiyacı vardı; her yüzyılda daha azı bu yetenekle doğuyor ve bazen bazıları görev sırasında ölüyordu. Ozroth'un babası Düzenbaz Trinitatis de onlardan biriydi.

Trinitatis'in görev başında ölmemiş olması dışında. Dünya'ya tatile gittiği sırada ölmüştü.

Fransa'da bir devrime doğru yol almadan önce. Akıl almaz, affedilmez bir hataydı, zira her iyi pazarlıkçı insanların işlerini incelerdi. Astaroth'un kendisi de gelişmelerden haberdar olmak ve ölümlüleri en iyi nasıl manipüle edebileceğini öğrenmek için Dünya'da yarı zamandan fazla yaşadı.

Nedeni bu değil, dedi kafasının içindeki küçük bir ses ama Astaroth onu bastırdı. Güç, hırs ve niyet; önemli olan tek şey buydu.

Astaroth her gün kendini gerçek bir iblisin standartlarına uydurmak için mücadele ediyordu. Eğer Dünya'da gizlice değil de düzlemde düzgün bir şekilde eğitilmiş olsaydı, belki de insanlara karşı bir yakınlık geliştirmeyecekti. Belki de gizli zayıflığı asla beynine kazınma şansı bulamazdı, kökleri o kadar derine inerdi ki yüzyıllar sonra bile hala onları çıkarmaya çalışıyordu.

Ozroth türler için bir kahraman olabilirdi. Astaroth'un olamadığı mükemmel iblis olabilirdi.

Kararını vermiş olan Astaroth başını salladı. "Onu kendim eğiteceğim. Bugünden itibaren."

Biri omzunu sarsıyordu. "Neyin var senin?"

Astaroth gözlerini kırptırdı ve dünya geri döndü. Serin bir Kasım günü, şirin bir küçük kasaba sokağı ve şimdi onu endişeyle izleyen yarı-pixie, yarı-insan bir aile. Yanında, Astaroth'un annesinden aldığı ve mükemmel bir silah olması için acımasızca şekillendirdiği çocuğun büyümüş -ve sonra biraz büyümüş- versiyonu duruyordu.

Astaroth'u şaşırtacak şekilde gözleri nemliydi. "Hatırladım," dedi. "Seni yanıma aldığım o ilk günü. Hatırladım."

Ozroth kaskatı kesildi. İfadesinde acı parladı. "Peki ya annem?" diye sordu, sesi sertti. "Onu da mı hatırlıyorsun?"

Ozroth'un annesi onu teslim etmişti, Astaroth'un akıl hocalığıyla oğlunun geleceğinin parlak olacağı bilgisi acısını hafifletmişti. Ne de olsa pazarlıkçılar her zaman genç yaşta alınırdı ve bir pazarlıkçıdan çocuk sahibi olmaya karar verdiğinden beri kendini bu ayrılığa hazırlıyordu. Tür için böyle bir fedakârlıkta bulunmak bir onurdu. Ve eğer Ozroth eğitim için biraz fazla genç olsaydı ve eğer

Çocuğun gelişiminde bunu yapmak için zor bir dönem olsa da Astaroth'un umurunda değildi.

Astaroth keder hissetmesine asla izin vermemişti. Eğer hiç hissetmediyse, bunu anlamak ya da hissedenlerle empati kurmak zorunda değildi. "Hatırlıyorum," dedi boğazını sıkarak. "Adı Elwenna'ydı."

"Elwenna," diye nefes aldı Ozroth. "Unutmuşum." Gözleri bariz bir panikle açıldı. "Bekle, onun adı *olduğunu* söylemiştin. O öldü mü?"

Astaroth'un beyni o ilk flashback'ten sonra başka anılarla dolmuştu. Ozroth'u mantık bulmacalarından duygusal inkâra ve fiziksel dayanıklılık testlerine kadar eğittiğini hatırlıyordu. Görevlerinde çocuğu da yanında getirdiğini, Ozroth doğru soruları sorduğunda ya da bir pazarlığı daha avantajlı hale getirmek için ifadelerde ince değişiklikler önerdiğinde memnun olduğunu hatırlıyordu. Ozroth'un ilk ruh pazarlığını ve yılların emeğinin meyve verdiğini görmekten ne kadar gurur duyduğunu hatırlıyordu.

Astaroth'un emeğiydi bu. Çünkü Ozroth, Astaroth'un kendine olan güvensizliğinin cevabıydı ve genç iblisin başarılı olduğunu görmek, kendi başarısını bilmek demekti. Bu hiçbir zaman Ozroth'la ilgili olmamıştı.

Hepsi ele alındığında, anılar lanetleyici bir tablo çiziyordu. Astaroth bencil, bazen de zalim bir akıl hocasıydı ve hırsına o kadar odaklanmıştı ki, çırağına bir çocuk, hatta kendi kişiliği olması için alan bırakmamıştı. Ozroth, Astaroth'un bir uzantısıydı, tıpkı kılıcı gibi: iblis düzleminin ve Astaroth'un itibarının gelişmesini sağlamak için kullanılacak bir silah.

Yine de hatırlamadığı bir şey vardı ve bunun nedeni hafıza kaybı değildi. Bu onu daha da lanetleyecekti ama kaçamakların ya da yarı gerçeklerin arkasına saklanmak korkakça olurdu.

"Ölüp ölmediğini bilmiyorum," diye itiraf etti. "Belki de. Sen benim vasim olduktan sonra, ben ..." Boğazındaki yumruyu yutkunarak geçiştirdi. "Onu unuttum. Artık planlarımla bir ilgisi kalmamıştı."

Ozroth'un burun delikleri alevlendi ve Astaroth'u yumrukladığını hayal ediyormuş gibi yumruklarını sıkı.

Uzatılacak en kötü zeytin dalı bu değildi. "Bana vurabilirsin," dedi Astaroth, Ozroth'un biraz hayal kırıklığı yaşamasına izin vermek için zayıf bir teklif.

Astaroth'un verdiği zararı geri almak. "Nasıl istersen."

Bunun üzerine Ozroth Astaroth'un elini kavradı ve çekerek dik durmasına yardım etti. Sonra da Astaroth'un yüzüne bir yumruk attı.

"Ah," dedi Astaroth çenesini avuçlayarak. Herifin yumruk yerine bowling topu mu vardı? En azından Ozroth'a iyi öğretmiş gibi görünüyordu. "Daha iyi hissediyor musun?"

Ozroth kaşlarını çattı. "Hayır."

Kefaret o kadar kolay olamazdı, yoksa terapistler uzun zaman önce şezlongu boks ringiyle takas ederlerdi. Çenesini bir o yana bir bu yana hareket ettirdi, sonra dilini dişlerinin üzerinde gezdirerek hasar olup olmadığını kontrol etti. Kanın bakır tınısı diliyle buluştu ve deri ile kemiğin altında sıcak bir zonklama başladı, ama bunun dışında sağlandı. "Tekrar yapmak ister misin?" diye sordu.

Ozroth soruyu düşündü, sonra başını salladı. "Evet."

Astaroth'un karnına bir yumruk attı.

Astaroth eğilirken nefesi hırıltıyla kesildi. "Lanet olsun," diye soludu, ellerini dizlerine dayadı. "Bu iyiydi." Derin bir nefes aldı, sonra öksürdü. Lucifer, Ozroth'un öfkesinin yakında bitmesini umuyordu, yoksa iyi bir biftekten daha fazla yumuşayacaktı. "Sırada neresi var? Gerçi şu anda ölümlü olduğumu hatırlatmalıyım ve dayak iyi ve haklı olsa da öldürülmeye razı değilim."

"Seni anlamıyorum," dedi Ozroth. Astaroth başını kaldırdığında, iri iblisin ellerini kalçalarına dayamış ona baktığını gördü. Mariel Spark'a bakıp gözleri kamaşmadığı zamanlarda düşünceli ya da çatık kaşlı bir ifade takınırdı ama bu bakışta ciddi bir kafa karışıklığı vardı. "Daha bir ay önce bile sana herhangi bir şekilde karşı çıktığım için canıma okurdun."

Astaroth doğrulurken yüzünü buruşturarak, "Umarım gerçek anlamda değildir," dedi. "Eğer yozlaşmışlığım insanların derisini yüzmeye kadar vardıysa, durum korktuğumdan da kötüymüş."

"Hayır, gerçek anlamda değil."

Ne büyük bir rahatlama. "Devam edebilecek kadar iyileştim," dedi Astaroth, ayaklarını destekleyip omuzlarını dikleştirerek. "Yumrukla bakalım."

Ozroth'un dudakları aralandı. "gerçekten farklısın, değil mi?"

Astaroth'un anıları olmadan tamamen farklı bir kişi olabileceğı tuhaf bir düşünceydi. Belki de kimliğı sadece bir hikayeydi insanlar anlattı

Kendilerini. Astaroth'un geçmişi ortadan kaldırıldığında, yüzyıllardır kendine anlattığı hikâyeye aniden bir son vermiş ve yeni bir hikâyeye başlamıştı.

Astaroth gerçekten farklı mıydı? Hayır ve evet, yeterince zaman geçtikten sonra her şeyin olduğu gibi. Bir geminin tahtaları çürüyüp yerini yeni tahtalara bıraktığında, o gemi aynı adı taşıyor olabilirdi, ancak bileşimi değişmişti.

Astaroth'un iç yapısı son birkaç gün içinde büyük ölçüde değişmişti. Aynı adı taşıyor, aynı mirası sürdürüyordu ama anılarını kaybetmesi çürüyen bir tahtanın daha iyi bir şeyle değiştirilmesine izin vermişti. Daha güçlü bir şeyle.

"Evet," dedi. "Ben değiştim."

"Huh." Ozroth elini tekrar saçlarında gezdirdi ve koyu renkli, dalgalı tellerin köklerini çekiştirdi. Ayaklarını bir o yana bir bu yana kaydırđı. "Pekâlâ," dedi uzun bir aradan sonra. "şimdi ne olacak?"

Astaroth kendini yumruktan, çıkarıcı ve yalancı bir canavar olduğuna dair yeni suçlamalara kadar her şeye hazırlıyordu. Gözlerini kırıpıştırdı. "Ne demek şimdi ne olacak?"

Ozroth aralarında eliyle işaret etti. "Konuşma. Henüz bitmedi mi?"

Astaroth gülme isteğine direndi. Mariel'in konuşmalarından beklediği her neyse, muhtemelen bu değildi. "Bitmesini mi istiyorsun?"

"Bilmiyorum."

Astaroth da bilmiyordu. Bu çok garipti ve Ozroth'u nasıl eğittiğine dair suçluluk duygusu hâlâ içinde çalkalanıyordu ama aynı zamanda iyi de hissettiriyordu. Sanki kırık bir kemik tekrar yerine oturmuştu.

İstediğiniz hayatı yakalamaya hazır olduğunuzda anılarınız geri gelecektir. Ozroth'tan özür dilediği an, hafızasının o bölümünü yeniden kazanmıştı.

Rotası belliydi. Eskiden olduğu kişiye geri dönüşü olmayacaktı.

"Sanırım uzun bir süre senden özür dileyeyeğim," dedi Astaroth. "Bunu kabul etmek zorunda değilsin, hatta umurunda bile değil. Ve söz veriyorum, seni bulmaya yardım edeyeğim.

Eğer izin verirsen, annen hakkında bir şeyler öğrenebilirim." Tereddüt etti, sonra son bir soru sordu. "Burada mutlu musun?"

Ozroth restoranın kapısına doğru baktı ve ifadesi yumuşadı. "Evet, öyleyim."

"Ölümsüzlüğünü kaybetesen bile mi?" Astaroth bastırdı.

"Özellikle de ölümsüzlüğümü kaybetmek." Ozroth'un ağzı küçük bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Hayatım daha kısa olabilir ama çok daha parlak. Neden eski halime dönmek isteyeyim ki?"

Gerçekten de neden? Astaroth'un burun deliklerinde taze Dünya havası ve yakınlardaki gürültülü bir gruptan yankılanan kahkahalar varken, kalmak cazip geliyordu. Bu renkli dünyadan alabildiği kadar parlaklık almak için.

Yine de Ozroth hiçbir zaman politikada kariyer yapmak istememişti. Astaroth gibi bunun için doğmamıştı. İblis düzleminde zaten Ozroth gibi bir pazarlıkçı eksikti; eğer Astaroth geri dönmezse, başka bir pazarlıkçı ve değişim için güçlü bir ses eksik olacaktı.

Hayır, Astaroth'un iktidara geri dönmesi gerekiyordu ve bunu yapmak için ölümsüzlüğüne ihtiyacı vardı. Yeni bir hikâye başlamış olması sorumluluklarının sona erdiği anlamına gelmiyordu.

Bu hikâyede bir ölümlüyü sevmeye yer yoktu.

Yine de insan duyguları o kadar kolay yeniden şekillendirilemezdi. Astaroth Calladia'yı seviyordu ve onu sevebildiği sürece sevmeye devam edecekti.

Peki ya kaçınılmaz ayrılıklarını düşününce kalbi sızlarsa?

Elwenna'nın çocuğunu verirken bildiği gibi, türler için fedakârlıklar yapılması gerekiyordu.

Astaroth için bir tane yapma zamanı.

OTUZ

CALLADIA EYED THE KAPI SİNİRLİ. İLE LOJİSTİK İÇİN THE Melez Hakları Kampanyası yaklaşırken grubun çoğu dağılmıştı ama Oz ve Astaroth hâlâ dönmemişti.

"Merak etme," dedi Themmie üçüncü milkshake'ini içerken. Kanatları seğiriyordu ve şeker alımından dolayı neredeyse titriyordu. "Eğer birbirlerini öldürmüş olsalardı, şimdiye kadar çığlıkları duymuş olurduk."

"Ne kadar rahatlatıcı."

"Tabii öldürme hızlı olmadıysa. Oz onun bağırsaklarını deşmiş ve kimse fark etmeden cesetten kurtulmuş olabilir."

"Hey," dedi Calladia, Astaroth'un adına gücenerek. "Neden Oz'un kazanacağını düşünüyorsun?"

Mariel, Ben ve Themmie ona aynı şekilde şüpheli bakışlar attılar.

Kurtadamlar rugby maçı için ayrılmış, iblisler de planlarını uygulamaya koymak üzere kendi evlerine dönmüştü; böylece NecroNomNomNoms'ta sadece dört arkadaş kalmıştı. Onlarla birlikte olmak güzeldi ama Calladia hâlâ düşmanla yatma konusunda kendini garip hissediyordu. İblisle yattığını açıkça itiraf etmemişti ama Mariel ona Calladia'nın neyin peşinde olduğunu bildiğini gösteren bir dizi bilmiş ve yargılayıcı bakış atmıştı.

"Hadi ama," dedi Calladia, endişesini gizlemek için tartışmaya doğru eğilerek. "Astaroth bir dövüşte kesinlikle kazanır. Oz'dan daha tecrübeli."

"Ve en az kırk kilo daha hafif," dedi Ben. "O başarılı bir kılıç ustası."

"Öyle mi?" Themmie sordu. "Kılıcı nerede?"

"Sopayı da çok iyi kullanıyor."

"Oh, ona böyle mi diyorsun?" Mariel sordu. "Sopasıyla sana sık sık vuruyor mu?"

Yakalandı. Calladia'nın yanakları kızardı. "Seni ilgilendirmez."

"Bu tamamen beni ilgilendirir," dedi Mariel. "Ben senin en iyi arkadaşınım ve en son bildiğim kadarıyla Astaroth'tan nefret ediyordun. Şimdi de onunla mı takılıyorsun?"

Themmie yüksek sesle şapırdadı. "Mmmm," dedi. "Bu çok lezzetli."

Themmie'yi bu garip konuşmadan uzaklaştırmaya çalıştığı için kutsa. Calladia ona minnettar bir bakış attı.

"Belki ben de bir tane alırım," dedi Ben, üç kadının arasına ihtiyatla bakarak. İçine kapanık kurt adam kampanyaları için bir yaklaşım stratejisi belirlemede yardımcı olmuştu ama masadaki duygusal alt akımların onu rahatsız ettiği açıktı.

"Milkshake değil," dedi Themmie. "Biraz tuzlu olsa da milkshake de iyidir. Bu rol değişimini kastediyorum." Şef öpücüğü hareketi yapmak için parmaklarını dudaklarına götürdü. "Nefis."

Themmie'ye kaosun drama tüccarı olduğu için lanet olsun. Calladia ona kaşlarını çatı.

"Rol değişimi de ne demek?" Ben sordu.

Calladia kendini hazırladı. Astaroth'un dediği gibi, canına okunmadan kurtulamayacağını bilmeliydi. Mariel bağışlayıcı bir tipti ama kalkık kaşları ve büzülmüş dudakları Calladia'ya önce onu kıvrandıracağını söylüyordu.

"Şey," dedi Themmie neşeli bir kindarlıkla, "Calladia ilk ortaya çıktığında kararlı bir şekilde Öz karşıtıydı. Centaur Cafe'de bir gece geç saatte Mariel'in onunla takılması hakkında hararetli bir tartışma yaptığımızı hatırlıyorum."

Mariel parmaklarını şıklattı. "Şimdi sen söyleyince ben de o geceyi hatırladım."

Calladia inledi ve alnını masaya vurdu.

"Calladia dehşete düşmüştü," diye açıkladı Themmie Ben'e. "Bir iblisi öpmek! Sadece hayal et!"

"Yapmamayı tercih ederim," dedi Ben.

Themmie daha yeni başlıyordu. "Calladia neredeyse incilerini tutuyordu. Mariel nasıl olur da ruhunu çalmak isteyen biriyle çirkinleşmek isterdi?"

"Dehşet!" Mariel yankılandı.

"Sevgili Calladia'mız asla böyle bir şey yapmaz, değil mi? Ve kesinlikle Mariel'in ruhunu çalmak isteyen bir *iblisle* de yapmaz. Hayır efendim, o bunun için fazla seçicidir."

Calladia arkadaşlarına ters ters baktı. "Benimle alay etmeyi bıraktınız mı?" Mariel çenesine vurarak, "Bir düşüneyim," dedi. "Hayır."

Themmie kıkırdadı. "Bunu kendi başına sen açtın Calladia. O ahmağı paketleyip etiketlediğin için sana lütufta bulunmamızı bekliyorsan, önce seni kızartmamıza izin vermelisin."

"Tamam, iyi," diye homurdandı Calladia. "Ama bilmeni isterim ki, eğer o farklı olmasaydı, bırakın etiketlemeyi, asla torbalama bile yapmazdım."

"Buna gerçekten inanıyor musun?" Mariel eğildi, yüz ifadesi ciddileşti. "Hafıza kaybının gerçek olduğuna ve artık daha iyi bir insan olduğuna gerçekten inanıyor musun?"

Kulağa gülünç geliyordu. Dokuzların Astaroth'u, efsanevi iblis pazarlıkçısı, hafıza kaybıyla sihirli bir şekilde daha iyi bir insana mı dönüşmüştü? Calladia'nın bu düşünceyle alay etmesi gerekirdi. Mariel Oz'un samimi olduğunu ve ona gerçekten değer verdiğini iddia ettiğinde de alay *etmişti*. Tecrübelerinin ona öğrettiği gibi, bazı insanlar yalancıydı ve partnerleri üzerinde güç sahibi olmak için her şeyi söyleyip yaparlar, sonra da partnerlerinin bağımsızlıklarını ve öz değerlerini yavaş yavaş yok ederlerdi.

Calladia her zaman içgüdüleriyle hareket eden bir yaratık olmuştu. Sam'den sonra kalbine güvenmeyi bırakmıştı ama kalbi hâlâ atıyordu ve Astaroth'un gerçekten değiştiği konusunda ısrar ediyordu. Isobel'in Astaroth'un ömrünü uzatmak için ölümlüleri öldürmeyi önermesi elbette endişe vericiydi ama o başka bir yol bulacaklarına söz vermişti.

Mantıksız mıydı? Belki de öyleydi. Ama ona inanıyordu. "Evet," dedi Mariel'in gözlerinin içine bakarak. ""

Mariel dudağını ısırđı. Sonra serçe parmağını kaldırarak elini uzattı. "Serçe parmak yemin eder mi?"

"Ne bu, ilkokul mu?" Ben altın çerçevesli gözlüklerini burnuna doğru iterek sordu.

"Şşşt," dedi Themmie, omzuna vurarak. "Serçe parmak yemini kutsal bir anlaşmadır."

"Sen öyle diyorsan ..." Ben'in yüzünde uzaylılarla tanışmış ve onların geleneklerine saygı göstermeye çalışan bir adamın şaşkın ve gergin ifadesi vardı.

Calladia ve Mariel büyürken her çocuk gibi birbirleriyle şakalaşmış, alay etmiş ve bazen de yalan söylemişlerdi. Ne yapacağı kestirilemeyen anneleriyle birlikte, mutlak dürüstlük gerektiğinde birbirlerine karşı kusursuz bir güven sistemi uygulamaları gerektiğini fark etmişlerdi. Mariel kan anlaşması fikrinden ürkmüşü, bu yüzden denenmiş ve doğrulanmış bir yöntem olan serçe parmak yemininde karar kıldılar. Bu gelenek yetişkinliğe kadar sürmüşü.

Calladia elini uzattı ve serçe parmağını Mariel'inkine doladı. "Serçe parmağımla yemin ederim ki Astaroth'un hafızasını kaybettikten sonra gerçekten değiştiğine ve artık çok daha iyi biri olduğuna, o kadar acımasız ve katil olmadığına inanıyorum. Serçe parmağımla yemin ederim ki bana karşı olan hislerinin gerçek olduğunu düşünüyorum. Ayrıca bana yalan söylediğini öğrenirsem, kışına öyle bir tekme atacağım ki öksürecek."

Bir kez tokalaştılar, sonra ellerini bıraktılar.

"Pinkie yemin ederim şahit oldu!" Themmie öttü. "Tuhaf kadınlar," dedi Ben.

Mariel ellerini masanın üzerine koydu ve eğildi. "O halde," dedi gözleri ilgiyle parlayarak. "Tüm detaylara ihtiyacım var."

Calladia, "arası gerçekten çok iyi," dedi. "Kelimenin tam anlamıyla. Kai'nin sürüsüyle savaştı."

"Bunu bana Avram söyledi," dedi Ben. "Kuzenimle kavga ettiğine hâlâ inanamıyorum."

"kavga ettik," dedi Calladia. "Tamamen kendi rızamızla. Ve rızadan bahsetmişken, Astaroth'un mecazi sopası hakkında ..."

Kapı açılıp öğleden sonra ışığının restorana girmesine izin verince sözünü kesti. İki tanıdık boynuzlu siluet belirdi.

"Oz!" Mariel ayağa fırladı ve aceleyle yanına geldi. "Her şey yolunda mı?"

Calladia da ayağa kalktı. Kapı kapandıktan sonra gözlerinin alışması bir an aldı ve sonra Astaroth'u bütün ve görünüşte zarar görmemiş olarak görünce göğsüne sıcaklık doldu.

Sonra adamın çenesindeki morluğu fark etti. "Ne oldu?" diye sordu, koşarak yanına gitti. Adamın yüzünü ellerinin arasında çevirerek izi inceledi. Neyse ki Tirana'nın kırıbaçıyla kafasında oluşan kesiği iyileştirdikten sonra hâlâ yarım iksiri kalmıştı.

"Ozroth bana vurdu," dedi.

Mariel'in nefesi kesildi. "Oz, senin konuşman gerekiyordu, onu dövmen değil." "Konuştuk," dedi Oz. "Onu dövdükten sonra."

"Bunu hak etmiştim," diye belirtti Astaroth. İki iblis önce birbirlerine baktılar, sonra da başlarını sallayarak onayladılar.

Öyleyse barışmışlardı ya da en azından bu yolda ilerliyorlardı. Calladia sadece Mariel'le olan arkadaşlığı için değil, Astaroth ve Oz için de büyük bir rahatlama hissetti. Astaroth temelde Oz'u yetiştirmişti ve böyle bir ilişki zehirlendiğinde, gidişatı düzeltmek neredeyse imkansızdı.

Telefonu cebinde bir delik açmış gibiydi. Önceki gece defalarca aradıktan sonra kendi annesi sessizleşmişti. Yine de bu uzun sürmeyecekti. Ve Calladia, Astaroth ve Oz'un aksine, kendisi ve annesi için bir geri dönüş yolu olmayabileceğini kabul etmeye başlıyordu.

Zorla gülümsedi. Astaroth'un yanağını okşayarak, "Eminim bunu hak etmiştir," dedi. "Ama onu kalıcı olarak sakatlamadığınıza sevindim."

"Evet, tüm parçalarının çalışır olması gerekiyor," diye seslendi Themmie.

Mariel kıs kıs gülmeye başlayınca Calladia gözlerini devirdi. "Yarın iblis düzleminde buluşuyoruz, değil mi?"

"Doğru," dedi Themmie. "Bu gece protesto pankartları hazırlayacağım."

"O zaman şimdilik hoşça kal diyeceğim." Calladia Mariel'e göz kırptı. "Eğer bu Dünya'daki son gecemizse, Moloch onları kesmeden önce Astaroth'un tüm parçalarını takdir etmek için zaman ayırmak istiyorum."

Oz neredeyse boğuluyordu. Mariel ve Themmie histerik kıkırdamalar içinde yere yığıldılar. Ben özlemle kapıya baktı.

Peki ya Astaroth? Ona hınzırca bir gülümseme verdi ve kıçını avuçladı. "O zaman acele et ve takdir etmeye başla, savaşçı kraliçem."

CALLADIA VE ASTAROTH DAHA ÖNCE KALDIKLARI AĞAÇ EVDE KALDILAR.

Tansy'nin Griffin'in ziyaretçilere izin vermeyeceğine dair gıkılamasıyla birlikte. Pencere kenarlarında mumlar titriyor, bir kovada şampanya soğutuluyor ve yatağın üzerine pençeyle delinmiş gül yaprakları serpiliyordu.

"Biraz klişe gibi görünüyor," dedi Astaroth, düzeneğe bakarak.

Calladia gözlerini devirdi. "Tabii ki iddialı bir fikrin var." "O yapraklara ne olacak? Ya ezilecekler ya da iç çamaşırlarımın içinde. Bu pratik değil."

"Eğer onları kıçına sokmamı istiyorsan, söylemen yeterli." Calladia şampanyanın mantarını açtı ve buharı takdirle kokladı.

"Senden kıçıma bir şey sokmanı istediğimde," dedi Astaroth, "bu çiçek yaprakları olmayacak." Calladia'nın doldurabilmesi için flütleri uzattı.

"Birini sikmenin nasıl bir şey olduğunu hep merak etmişimdir," diye düşündü. Birlikte olduğu erkekler kendilerini becermesine izin vermekle ilgilenmemişlerdi, ancak ondan anal yapmasını istemekten çekinmemişlerdi.

"Bir ara deneyebiliriz."

Güldü, hoş bir şaşkınlıkla. "Ciddi misin?"

Astaroth kadehini kaldırdı ve sıırıttı. "Calladia, ben altı yüz yaşın üzerindeyim. Çoğu cinsel faaliyette bulundum, bunu yaptım ve eğer henüz bir şey yapmadıysam, muhtemelen denemek isterim."

"Büyüleyici." Calladia olası cinsel aktivitelerin bir listesini yapmak zorunda kalacaktı. Şampanyadan bir yudum aldı ve tadı dilinde patladı, gevrek, ekmekli ve hafif meyvemsi. Kaliteli bir şarap olduğunu anlayacak kadar siyasi etkinliklerde şampanya içmişti.

"Ne, tost yok mu?" Astaroth sordu. "Zavallı Calladia."

"İyi bir noktaya değindin." Flütü kaldırdı. "Neye kadeh kaldıralım? Yarın başarılı bir protestoya mı? Hafızanın yakın zamanda geri gelmesine mi?" İkincisini söyler söylemez pişman oldu. Evet, o sinsî beyninde Moloch'u yenmek için gizli bir bilgi saklıyor olabilirdi ama grubun planı konusunda iyimser hissediyordu. Ya eski Astaroth bu yeni versiyonla birleştğinde doğrudan eski yöntemlerine geri dönerse? Ölümsüzlüğünün sunağında insanları kurban etmenin her şeye rağmen buna değeceğine mi karar verecekti?

Astaroth onun iç tartışmalarından habersiz görünüyordu. Rahatlamış ve gülümsüyordu, yerel bir mağazadan aldığı gri düğmeli ceket ve kömür rengi pantolonuyla son derece şık görünüyordu. Mum ışığı obsidyen pürüzsüzlüğündeki boynuzlarında titreşiyor ve yüzünün keskin hatlarında oynayıyordu. Işık onu seviyordu, hem de onun sevmeye başladığı kadar-

"Senin şerefine kadeh kaldırmayı tercih ederim," dedi. "Calladia Cunnington'a, vahşî olduğu kadar adil olana. Uzun süre kurtadamlara dehşet saçsın."

Calladia güldü, ama neredeyse tamamlamak üzere olduğu bu düşünce yüzünden kalbi hızla çarpıyordu. *Işık onu seviyordu ...* "Kendi kendime zar zor kadeh kaldırabiliyorum," dedi.

"Bunun bariz bir çözümü var." Astaroth çenesini kibirli bir açıyla eğdi. "Güzelliğimin ve parlaklığımın şerefine kadeh kaldırabilirsiniz."

"Daha çok senin kibrin gibi." Hâlâ sırtarak başını salladı. Gerçekten de onun etrafında mantıksız bir şekilde gülümsüyordu. "Astaroth'un şerefine kadeh kaldırmak istiyorum, yakında yine Dokuzlar'dan biri olacak, zeki olduğu kadar güzel de. Melez hakları için uzun süre savaşsın."

Boğazında bir yumru oluştu. Hecate, bu gülünç, çekici, yoğun iblis için duygusal olarak ödün vermenin ötesindeydi. Eğer ölümlü kalabilseydi...

Astaroth'un ifadesi yumuşamıştı. "Uzun süre savaşabilir," diye tekrarladı. "Bunu sevdim."

Bardakları tokuşturdular, yutkunurken göz temasını sürdürdüler. Bu bir ritüel gibiydi, sanki kadeh kaldırma sözleri bir büyü, şampanya da bir iksirdi ve birlikte gerçekliği ortak bir vizyona göre yeniden şekillendiriyorlardı.

Astaroth flütünü sehpanın üzerine bıraktı. "Calladia," dedi usulca, ona doğru bir adım atarak.

Calladia'nın telefonu çalmaya başladı. "Ugh," diyerek bardağı yere bıraktı ve sırt çantasına yöneldi. "Umarım bu Themmie'nin protesto afişlerinin renklerini sormak için araması değildir."

Arayanın kimliğindeki ismi gördüğünde yüreği ağzına geldi. Bu hesaplaşmanın er ya da geç geleceğini bilmeliydi. Annesi asla uzun süre sessiz kalmazdı.

Astaroth onun yüzüne bir kez baktı ve meseleyi sezdi. "Onunla konuşmak zorunda değilsin."

"Bir noktada yapmak zorundayım. Bir şeye sinirlendiğinde sıçanla boğuşan bir terrier gibidir. Konuyu tamamen vahşileştirene kadar peşini bırakmıyor."

Bu konuşma özellikle çirkin geçecekti. Calladia annesiyle sık sık ters düşerdi ama daha önce zorunlu bir etkinliği kaçırmamıştı.

Gerçi uzun zamandır bu noktaya gelmişlerdi. Calladia'nın kariyeri ya da görünüşü hakkında yapılan her küçümseyici yorum, Calladia'nın karşılık verdiği her sefer... bu durum giderek tırmanıyordu. Calladia'nın, ormana zarar verecek inşaat projesinin tartışıldığı son belediye toplantısında annesine karşı çıkması, ilişkilerindeki sorunları kamuoyunun gözleri önüne sermişti. *Bencil olduğumu ve başkalarının güzel şeylerden zevk almasını istemediğimi biliyorum, demişti* Cynthia herkesin önünde. Tokat yemiş gibi hissetmişti.

Belki daha iyi bir insan ilişkiyi kurtarmak için gerilimi azaltırdı ama Calladia öyle biri değildi. Ve neden zemin kaybeden o olsun ki?

Calladia Cunningham, vahşi olduğu kadar adil de. Kelimeleri zihninde sabitledi, derin bir nefes aldı ve telefonu açtı. "Merhaba."

"Yani şimdi ben aradığımda telefona cevap verme zahmetine katlanabiliyor musun?" Annesinin sesi ciddi şekilde öfkeli geliyordu.

"Dün gece meşguldüm." Seksi bir iblis tarafından meşhur çoraplarının çıkarılmasıyla meşguldü. Akıllı saatini kontrol etti, bunun ne kadar süreceğini merak ediyordu.

konusmaya edecekti. Yarın Moloch'la karşılaşacaklarsa, o mecazi çorapların Astaroth tarafından tamamen yok edilmesini istiyordu.

"Eminim insanların neden gelmediğinizi sorduğunu bilmek sizi memnun edecektir. Belediye binasındaki utanç verici gösterinizden beri dedikodular dönüp duruyor."

"*Benim* utanç verici gösterimi mi?" diye sordu Calladia, öfkesi alevlenerek. "Şirketlerin açgözlülüğünü seçmenlerinin refahına tercih eden sendin."

"Oh, lütfen. Sanki siyaset hakkında bir şey biliyorsun da."

Calladia inanmayan bir kahkaha attı. "Yıllardır güce giden yolda manipölasyon ve tehditler savurmanı izledim. Politikadan anladığımdan oldukça eminim." Ayrıca kendisinin de asla ve asla siyasetle uğraşmak istemediğinden emindi.

Cynthia, "Bu yanlış adımı görmezden gelmeye hazırım," dedi, "yeter ki bundan sonraki davranışlarını değıştir. Bu hafta sonu etkili bir lobici şehre geliyor ve Pine Caddesi'ndeki yeni restoranda akşam yemeğı ve içki için buluşacağız. Oğlu da orada olacak ve senin de orada olmanı bekliyorum."

Calladia'nın içgüdüleri ona bunun bir lobiciyle yapılan sıradan bir toplantıdan daha fazlası olduğunu ve annesinin art niyetli olduğunu söylüyordu. "Bu çocuk kaç yaşında?"

"Otuz beş," dedi annesi. "Ve yuva kurmak istiyor." Evet, art niyetli. "Kesinlikle hayır."

Cynthia öfkeli bir iç çekti. "Adamla tanışmadın bile. O senin için mükemmel olur."

Bu zengin olmalı. "Nasıl yani?"

"Zengin, yakışıklı ve finans sektöründe çalışıyor. Seattle'da bir evi ve New York'ta bir apartman dairesi var ve iş için sık sık seyahat ediyor."

"Kulağı korkunç geliyor," dedi Calladia. "Neden sürekli seyahat eden bir koca isteyeyim ki?"

Onun yanındaki Astaroth kaskatı kesildi.

"Seyahat eden bir eş, hırslı bir cadının sahip olabileceğı en iyi şeydir," dedi Cynthia. "Bertrand'la neden bu kadar iyi anlaşıyoruz sanıyorsun? Onun kendi hayatı var, benim de kendi hayatım."

Eski, tanıdık bir acı Calladia'nın kalbini ele geçirdi. Babası hayatının büyük bir bölümünde ortalıkta yoktu, danışmanlık uzmanı olarak dünya turuna çıkmıştı.

Şirketlerin parçalanması ve satılması. Bir şirket batma tehlikesiyle karşı karşıyaysa, etrafta dolaşan köpekbalıklarının şirkete dişlerini geçirmesini sağlamak için oradaydı. Onu büyük tatillerde görmüştü, ama reşit olduğundan beri ortadan kaybolmuştu.

Onun için üzülmeye değmezdi, bu yüzden Calladia acıyı bastırdı ve diğer boktan ebeveynine odaklandı. "Senin evliliğini istemiyorum," dedi. "Beni seven ve benimle vakit geçirmek isteyen birini istiyorum."

Cynthia'nın gülüşü çirkindi. "O zaten sendeydi ve bencilliğin yüzünden onu bir kenara attın."

Calladia'nın damarlarında buz oluşmuştu. "Sen neden ?"

Yine de biliyordu. Calladia'nın ailesiyle tanışması için eve getirdiği tek bir erkek arkadaşı vardı. Evlenmekten bahsettiği tek bir erkek, statü takıntılı annesinin onayladığı tek bir erkek.

"Sam'den bahsediyorum tabii ki," dedi Cynthia. "O ilişkiyi neden sabote ettiğini hâlâ anlamıyorum. O mükemmeldi."

"Mükemmel derecede berbat," dedi Calladia.

"Zengin, yakışıklı, kadrolu bir profesör. Evet, kulağa korkunç geliyor." Annesinin ses tonu küçümsemenin de ötesindeydi. "Hayatını değiştiriyordun, iyi giyiniyordun, önemli insanlarla tanışıyordun ... toplumda ne kadar yükselebileceğini biliyor musun? Ama benim onayladığım biriyle çıkmaya dayanamadın, değil mi? Her fırsatta yüzüme tüküren kindar küçük bir kız."

Bu sözler Calladia'nın iliklerine kadar yüzülmesi içindi. Onu ağlatacak, özür diletenecekti. *Mükemmel* Sam'i ve annesinin üst sınıf, hırslı, aynı derecede *mükemmel* bir kız çocuğu hayallerini terk ettiği için pişmanlık duymasını sağlayacaktı.

Mükemmel.

"İlişkimiz hakkında hiçbir şey bilmiyorsun," diye tersledi Calladia. "Sam beni sözlü ve duygusal olarak taciz etti."

Bunu daha önce de ima etmişti ama annesine asla açıkça itiraf etmemişti. Altındaki hassas deriyi ortaya çıkarmak için bir kabuğu kaşımak gibi hem iyi hem de korkunç hissettiriyordu.

Belki de başından beri sorun buydu. Calladia'nın o ilk felaket aşktan kalan yaraları hiçbir zaman tam olarak iyileşmemişti. Acıyı görmezden gelmiş, onun yerine

Sevgiye ve savunmasızlığa yatkın yanlarını kapattı. Peki bunun için ne göstermesi gerekiyordu?

Öfke sorunları, güven sorunları ve annesiyle korkunç bir şekilde durgunlaşan bir ilişkisi . Kendine zarar veren alışkanlıklara saplanıp kalmış, yaşadığı travmanın ağırlığından asla kurtulamamıştı.

Astaroth'un parmakları onun serbest elinin etrafında kıvrıldı. Adamın teninin sıcaklığı damarlarındaki buzı eriterek içine işledi. Elini bir çapa gibi kullanarak sertçe sıktı.

Bir alevin kalbi gibi mavi olan güzel gözleri onunkilerle buluştu. Onlarda anlayış ve destek gördü.

Calladia güçlü olacaktı. Vahşi olacaktı. Zamanı çoktan geçmişti.

Annesi hemen cevap vermedi. Muhtemelen android beynindeki çarklar dönüyor, bu ifşayı kendi lehine nasıl kullanacağını hesaplıyordu. Çünkü Cynthia Cunningham için her zaman böyle olmuştu, değil mi? *Onun* hayatı. Hırsları. *Onun* avantajı.

Cynthia sonunda, "Sam'in sana kötü bir söz söylediğini hiç duymadım," dedi. ", değil mi?" Calladia cevap verdi. "Bu evde oldu."

"Sana sadece kendini nasıl geliştirebileceğin konusunda tavsiyelerde bulunmadığına emin misin? Birini sevmek, onun kendisinin en iyi versiyonu olmasına yardımcı olmaya çalışmak demektir." Cynthia içini çekti. "Ama sen sana yardım etmek isteyen herkese hep kötü davrandın, bunu herkesten daha iyi biliyorum."

Kelimeler bir şimşek gibi çaktı ve onlarca yıllık yalanları aydınlatıp parçalara ayırdı. Calladia kıpırdamadan durdu ve farkına vardığı şeyin içini yakmasına izin verdi.

Sam bir tacizciydi. Onu terk etmişti.

Annesi de bir tacizciydi.

Calladia Astaroth'a baktı ve onun bakışlarındaki sempatiyi içine çekti. Onun parmaklarını kavradı ve onlardan güç aldı. Yalnız değildi. Yalnız olsa bile annesiyle arasındaki zehirli ilişki bu şekilde devam edemezdi.

Yapmak üzere olduğu şeyin uzun süre canını yakacağından şüpheleniyordu ama bu aynı zamanda bir kurtuluş da olacaktı. Bunun için en iyi sonuç

Calladia'nın kalbi ve sağlığı. Onun hayatı, annesinin değil. *Onun* rüyaları. *Onun* gelecek.

Calladia bir savaşçıydı. Bu kez acısını örtbas etmek için değil, onu serbest bırakmak için savaşacaktı.

"Sevgi, birinin kendisinin en iyi versiyonu olmasına yardım etmek anlamına gelir," dedi. "Onları desteklemek ve canlandırmak anlamına gelir. Tartıştığınızda bile bunu şefkatli bir yerden yapmanız anlamına gelir." Gözleri yaşlarla doldu. Onları engellemek yerine yanaklarından aşağı süzölmelerine izin verdi. "Sam'in yaptığı bu değildi," diye devam etti, "ve senin yaptığın da bu değildi. İkiniz de var olmayan bir Calladia istiyorsunuz."

"Yapabilirsin-"

"Hâlâ konuşuyorum," dedi Calladia kararlılıkla. "O lobicinin oğluyla buluşmayacağım. Aslında, artık hiçbir siyasi etkinliğe katılmayacağım. Seni yatıştırmaya çalışmaktan bıktım. Beni şu anki halimle sevmiyorsan, hiç sevmiyorsun demektir."

Cynthia şok olmuş gibi bir ses çıkardı. "Bu hiç adil değil. Sende çok fazla potansiyel var-"

"Dur!" Calladia şimdi bağırıyordu. "Potansiyelimi sevmek beni sevmekle aynı şey değil. Beni yıkmaya izin vermekten bıktım. Öfkemi ve imkânsız beklentilerini ele almak için terapi görmemi öneririm ama bunu beklemeyeceğim. İlişkimiz bitti."

"Bitti mi?" Cynthia'nın kafası karışmış gibiydi. "Ne demek bitti?"

"Artık seni görmeyeceğim ya da seninle konuşmayacağım." Calladia'nın boğazı ağrıyordu ama kelimeleri zorla çıkardı. Zamanı gelmişti. Zamanı *geçmişti*. "Ben senin kızınım, evcil bir proje değil. Ve senin başarısız gördüğün yerde, ben vahşî ve cesur birini görüyorum. Olduğu gibi sevmeye layık birini."

Astaroth elini onun ağzına götürdü ve öptü. Onun da gözleri parlıyordu ve gözlerinde aynı derecede dehşet verici ve şaşırtıcı bir şey gördü.

Olabilir.

Annesi ne kadar zalim ve mantıksız davrandığını haykırıyordu ama Calladia'nın aile kum torbası olmaktan bıkmıştı. "Özür dilemedikçe ve daha iyisini yapacağına dair samimi bir söz vermedikçe benimle bir daha iletişime geçme."

Telefonu kapattı.

Telefon hemen titreşti. Calladia sessize aldı ve bir kenara fırlattı.

Çam ve sedir kokulu havadan derin bir nefes aldı. "Pekâlâ," dedi sessizliğin içinde. "Bu iş bitti."

Astaroth'un kolları onun etrafını sardı ve onu sıkı bir kucaklamanın içine çekerken ciyakladı. Geriye doğru eğildi ve onu tekrar yere bırakmadan önce ayak parmaklarını yerden kaldırdı. "Sen," dedi, "muhteşemsin."

Burnunu çekti ve yüzünü onun saçlarına gömdü, yumuşak tellerin gözyaşlarını emmesine izin verdi. Kalbi acıyordu ama kendini uçup gidecek kadar hafif hissediyordu. Omuzlarından bir yük kalkmıştı, o kadar uzun zamandır taşıdığı bir yükü ki bu, ne kadar ağırlaştığını fark etmemişti. "Bunu yaptığıma inanamıyorum."

"Yapabilirim. Sen bir savaşçısın Calladia."

", değil mi?" Dağınık bir kavgacı, pervasız bir felaket ya da onun ve diğerlerinin onun hakkında söylediği diğer olumsuz şeylerden herhangi biri değil. Bir *savaşçığım*.

Göğsünde dayanılmaz derecede şefkatli bir duygu kabardı. Calladia Astaroth'un yanaklarını avuçladı ve onu öptü.

Tadı ateş, günah ve özgürlük gibiydi. Kurtuluş gibi. Umut gibi.

Dudakları onunkilerin altında ayrıldı ve o da aynı tutkuyla onu öptü.

Calladia kalbini korumaya çalışırken bunun yerine gerçek benliği için bir hapisane yaratmıştı. Kalbinin etrafındaki son duvarların yıkılmasına izin verdi ve kendini tamamen bu ana ve kusurlarına ve sorunlu geçmişine rağmen zincirlerinin anahtarını bulmasına yardım eden bu adama bıraktı.

Sevgi, birini olması gerektiğini düşündüğünüz kişi olmaya zorlamak değildi. Onları oldukları gibi severken, en iyi hallerine ulaşma yolculuklarında desteklemektir. Astaroth onun öfkesini ve tavırlarını severdi. Calladia onun alaycılığını ve kendini beğenmişliğini seviyordu. Ve tıpkı tacizci annesiyle ilişkisini kesmek için attığı bu önemli adımda ona destek olduğu gibi, iblis düzlemine değişim getirmek için savaşırken de ona destek olacaktı.

Belki de anılarını geri kazanmak onu tekrar bir pisliğe dönüştürebilirdi. Ama böyle bir şey olursa, Calladia onun kıcını tekmelemek ve daha iyi dürtülerini cesaretlendirmek için orada olacaktı. Sonu kötü bitebilirdi ama artık korkmuyordu.

Gömleğini aceleyle sıyırdı, düğmeleri uçtu. Buna karşılık olarak adam da onun gömleğini ve spor sütyenini başının üzerinden çekti. Sonra göğüs göğüse geldiler, kalpleri ateşli bir düet halinde çarpıyordu.

Calladia Astaroth'u yatağa doğru geri itti ve onu yere yatırdı. Astaroth şilteden yukarı doğru kayarak ona yer açarken sırtıttı. Adam pantolonunu çıkarmaya başladı ama Calladia başını sallayarak yatağa bir dizini koydu ve adamın bacaklarının arasına girdi. "Benim," diyerek adamın elini kenara itti.

"Evet, tanrıça," dedi dirseklerinin üzerine yaslanarak. Karnındaki kaslar omurgasının kıvrımıyla birlikte gerildi ve Calladia'nın ağzı sulandı. Önce adamın pantolonunu, sonra da iç çamaşırını yırtarak uçurdu. Sonra başını adamın kasıklarına indirdi ve dudaklarını sikinin etrafına sardı.

Astaroth bağırdı ve kalçaları yukarı kalkarak şaftını daha derinlere gönderdi. Calladia daha da açıldı ve aşağı yukarı sallanırken ağzında tükürük birikmesine izin verdi. Yumruğunu ereksiyonun tabanında kullandı ve hareketleriyle aynı anda pompaladı.

"Henüz değil," diye soludu bir dakika sonra, hafifçe alnına bastırarak. "Beni boşaltacaksın."

Hızırca bir sırtışıla adamın sikinden kurtuldu, sonra dudaklarını yaladı. "Şimdiden mi? Bunca yıldan sonra dayanıklılığının daha yüksek olacağını sanırsın."

"Söz konusu sen olduğunda, tüm bahisler kapanır." Dik oturdu, karın kasları nefis bir şekilde dalgalanıyordu, sonra onu sırt üstü fırlattı ve taytının kemerine uzandı. Kadın saniyeler içinde çırlıçıplak kalmıştı ve adam da bu iyiliğe karşılık veriyordu; ağzı bacaklarının arasına yapışmış, onu doymak bilmez bir şekilde yiyordu. İki parmağını kızın içine soktu ve onları kıvırdı, kızın küfretmesine ve sırtını eğmesine neden olan duygusal bir ritimle iç duvarının üzerinde sürükledi.

Boynuzlarını kavrayarak onu kendine doğru daha sert çekti ve Astaroth çabalarını iki katına çıkarmadan önce inledi. Üçüncü bir parmak onun içinde çalışarak onu gerdi. Sonra onun klitorisine odaklandı ve sertçe emdi. Astaroth'un

Duygular yoğundu, rahatsız ediciydi - tam da sevdiği gibi.

Hızla boşaldı, saf bir coşku sarsıntısı içinden geçerken kalçaları sarsıldı. Seğirmesi ve soluk soluğa kalması bittiğinde, Astaroth başını kaldırdı ve parmaklarını dışarı çekti. Onları emerek temizledi ve sonra ona sıırttı. "Şimdi kimin dayanıklılığı eksik?"

Duyguların, anın ve onun etkisiyle kıkırdadı. "Buraya gel, seni baş belası."

Kadının vücudunda sürünerek kalçalarını kadının açık uyluklarının arasına yerleştirdi. Sonra onu öpüyordu, sert ve aç bir şekilde. "Sana asla doyamayacağım," dedi dudaklarına karşı. "Güneş ölebilir, yıldızlar düşebilir ve dünya kendini parçalayabilir ve sen kollarımda olduğun sürece bunların hiçbirinin önemi olmaz."

Bu çok güzel ve yoğun bir duyguydu. Calladia'nın bunaltıcı bir duygu seliyle karşılaştığında yaptığı gibi, bir espri patlattı. "Kıyameti gölgede bırakacak kadar iyi bir amcık mı? Gerçekten de büyük övgü."

"Sadece o değil," dedi bir eliyle çenesini kavrayarak. "Her şeyiniz. Aklın, kalbin ve vahşi ruhun. Senin gibi biriyle hiç tanışmadım."

Bu nasıl mümkün olabilirdi? "Çok fazla insanla tanışmışsın," dedi, kalbi göğsünden fırlayacakmış gibi atıyordu.

"Biliyorum. Bunu bu kadar olağanüstü yapan da bu." Onu önce yumuşak, sonra daha baskılı bir şekilde öptü. Kollarını ona doladı, bir elini saçlarına daldırdı ve diğeriyle kışını kavradı.

"Seni içimde istiyorum," diye fısıldadı.

Adam mırıldandı ve başını salladı, hâlâ onu öpüyordu. Ama kadın prezervatifi çağırmaq için saçından bir tutam koparmak üzere uzandığında, adam geri çekildi. "Benimkini kullan," dedi.

"Ne?"

"Benim saçım," dedi. "Her seninkini kullanmak adil değil."

Daha önce hiç bu kadar ateşli ve şefkatli hissetmemişti. Başını salladı, sonra başının tepesindeki bir saç teline uzandı ve onu kopardı. İp sadece birkaç santim uzunluğundaydı ama işe yaramasını sağlayabilirdi. Kısa bir süreliğine onun saçını bıraktı.

kıçına bir dizi düğüm attı, sonra büyüü fısıldadı ve bir prezervatif yanlarındaki yatağa düştü.

"Bir yerlerde bir eczacı azalan prezervatif stoğu yüzünden kafası karışmış durumda." Astaroth prezervatifi düzgün ve etkili hareketlerle taktı. Onunla ilgili hoşuna giden bir başka şey de, onu prezervatif kullanmaması için ikna etmeye çalışmamasıydı. Onun da bir RİA'sı vardı ama Calladia tam bedensel özerkliğini koruma konusunda paranoyaktı ve eski sevgililerini prezervatife razı etmek tam bir çileydi.

Ölümçül bir üne sahip ölümsüz bir iblisin rızaya birlikte olduğu insanlardan daha fazla değer vermesi ne kadar da manidardı.

"Onları eski üniversitemdeki bir RA'nın prezervatif kutusundan alıyorum," dedi. "İhtiyacı olan herkes için ücretsizler."

"Ah, ben de senin hırsızlık eğilimin olduğunu umuyordum. Ama prezervatifleri etik bir şekilde toplayacağına güveniyorum."

Güldü. "Beni yoldan çıkarmaya mı çalışıyorsun?"

"Beni kurtarman karşılığında denemem adil olur." Şaka yollu bir sözdü ama altında yatan ciddiyeti duymuştu.

Onun gözlerine baktı. "Birbirimiz üzerinde iyi bir etkimiz var." Her şeye rağmen, şüpheli dürtülerini ve kavgacı doğalarını birleştirmek net olarak olumlu bir etki yaratmıştı.

En azından onlar için. Belli bir kurt adam sürüsü aynı fikirde olmayabilir.

"Uzun süre öyle kalsın." Astaroth onu uzun uzun öptü, sonra uzanıp sikini yerine oturttu. Kadın inanılmaz derecede ıslaktı ve adam yavaşça ama kolayca içeri girdi. Kalçaları aynı hizaya geldiğinde ve adam gidebildiği kadar derine oturduğunda Calladia titreyen bir nefes verdi. Etrafında gerilmişti, sinirlerini kıvılcımlandıracak şekilde doluydu.

Geri kalanı gibi, aleti de neredeyse başa çıkılamayacak kadar fazlaydı. Neredeyse. Calladia her zaman uçurumun kenarında dans etmeyi sevmişti ve onunla aldığı diğer tüm riskler gibi bu risk de işe yaramıştı.

Kalçalarını salladı. "Hadi," diye fısıldadı. "Becer beni."

Ağzını kızın kulağına götürdü. "Seninle sevişmek," diye düzeltti.

Kız bunu sorgulayamadan adam hareket etmeye başladı ve kızın aklındaki tüm düşünceler uçup gitti. Acele etmeden, emin kadının içine pompaladı. Sırtı

Parmaklarının altında esnedi ve onları kıkırına kadar takip ettiğinde, her itme oradaki kasları demire çevirdi.

Kadın daha da ısıldı, vücudu ona uyum sağlamak için gevşedi. Kısa süre sonra daha fazlasını, daha sertini, daha hızlısını istiyordu ama tırnaklarını adamın sırtına geçirirken bile Astaroth aynı çıldırtıcı ılımlı tempoyu sürdürdü. Ölümsüzlüğü burada ortaya çıkıyordu. Kontrolü doğüstüydü ve bu kararlılık onun daha da rahatlamasını sağladı. O hazır olmadan bu iş bitmeyecekti.

Calladia kendini bıraktı ve *hissetmeye başladı*.

Adamın boynunu yalayarak ter damlalarını temizledi, sonra da ısırdı. Adam inledi ve bu iyiliğe karşılık vererek çenesinden boynuna kadar öptü. Dili titreyen nabzına bastırdı ve ardından dişleri oradaki narin deriyi . Acının iğnesi zevkle karışarak onu yoğunlaştırdı.

Calladia kalçalarını sallayarak onun hızlanmasını sağlamaya çalıştı. Adam tepki vermeyince dişlerini gösterdi. "Acele et, lanet olası."

Kahkahası kızın yanağına çarptı. "Hâlâ çok sabırsızsın."

Calladia onun ritmini bozacak kadar sert bir şekilde ayağa kalktı, sonra da dikkatinin dağılmasından yararlanarak onu sırt üstü çevirdi. Ona bir savaşçı kraliçe gibi bindi ve agresif bir ritimle sürmeye başladı.

"Böyle mi ?" diye sordu, sesi gırtlaktan çıkmıştı. Parmakları kadının kalçalarında iz bıraktı. "Bunun için benimle dövüşmek mi istiyorsun?"

"Mm-hmm." Ellerini başının üzerine kaldırdı, kalçalarını şıklatırken parmaklarını birbirine doladı.

Astaroth'un gözleri kızın göğüslerine kaydı. "Muhteşem," dedi ve onları sıkmak için . Meme uçlarıyla oynadı, sonra onun nefesini kesecek ve ritmini kaybetmesine neden olacak kadar sertçe sıktı.

Astaroth onun kalçalarını kavradı ve onu ters çevirdi. "Bu oyunu iki kişi oynayabilir," dedi ona doğru geri giderken.

Calladia güldü ve omuzlarını tırmaladı. "Hile yap."

"Kazanmanın sırrı bu."

Üstünlük için savaşırken öpüşerek ve el yordamıyla yuvarlandılar. Bir noktada neredeyse yataktan düşüyorlardı, sadece

Astaroth'un hızlı refleksleri ve güçlü kolları. Onu yatağın ortasına, karnının üzerine bıraktı ve Calladia dönmeye fırsat bulamadan Astaroth onun üzerine çıktı, ereksiyon kalçalarının arasına girmişti.

Boynuyla omzunun birleştiği yeri, eşini sıkıştıran bir kurt gibi ısırdı. "Kal," diye hırladı tenine karşı ve Calladia'nın omurgasından aşağı bir ürperti yayıldı. Kadın sessizce yalvararak kичını yukarı kaldırdı.

Astaroth kızın açılmış bacakları arasında diz çökene kadar kaydı, sonra bir elini gövdesinin altına soktu ve onu elleri ve dizleri üzerine kaldırdı. Ereksiyonunun sıcak, kaygan başı kadının içinde çentiklendi ve sonra sert ve hızlı bir şekilde içine girdi.

Calladia haykırdı. Adam sustuğunda "Daha fazla!" diye bağırdı. "Daha fazla!"

Astaroth ona daha fazlasını verdi. Kalçalarını kavradı ve her seferinde inanılmaz derecede derine inerek arkadan içine pompaladı. Her hamle onu yatağa fırlatmakla tehdit ediyordu, bu yüzden Calladia ellerini yatağa dayadı.

Astaroth saçlarını kavradı ve ondan başka tutunacak bir şeyi kalmayana dek onu yukarı çekti. Parmaklarını onun boynunun arkasına doladı ve omurgasını kavislendirdi.

"Benimsin," dedi içine girerken. "Sen *benimsin*, Calladia." "Aynı," diye nefes nefese kaldı. En az onun kadar sahiplenici ve kanlı canlı biriydi. Ona göre bu iblis ona aitti.

Birlikte sıcak ve sert bir ritim tutturdular. Kadının kalçalarının arkası erkeğin kalçalarının üstüne bastırıyor, erkeğin göğsü kadının sırtına yaslanıyordu. Boynunun yan tarafını öptü ve sonra eli karnından aşağı kaydı ve klitorisini tıngırdatmak için bacaklarının arasına yerleşti.

"Oh!" Calladia'nın nefesi kesildi. Parmaklarının her kıvrımı içinden zevk ışıkları gönderiyordu. Klitorisi toplanmakta olan bir kasırganın merkeziydi ve iç kasları fırtınaya hazırlanmak için gerildi.

Astaroth ovuşturdukça ovuşturuyor, kızın yıldızları görmesine neden olan bir ritimle yukarı doğru itiyordu. "Benim için boşalacak mısın?" diye sordu boynuna karşı.

"Evet," diye nefes nefese kaldı.

"Güzel." Parmakları daha sert bastırdı ve Calladia inledi. Çok yakındı, sadece biraz daha ...

Orgazm şiddetli ve ateşli bir şekilde üzerine çöktü. Amcığı yıkıcı, kontrol edilemez darbelerle kasılırken bağırdı ve sıcaklık teninde hızla yayıldı. Adamın kollarında iki yana sallanıyordu.

" bu," diye mırıldandı kulağına. "Bırak."

Zevk kabardı, sonra ürpererek kol ve bacaklarına yayıldı. Parmakları karıncalandı, ayak parmaklarına kramp girdi ve görüşü kısa süreliğine karardı.

Orgazmın etkisi geçtiğinde Calladia Astaroth'a yaslandı. Her iki kolunu da kadının gövdesine doladı ve bir, iki kez yukarı itti, sonra tuttu, boğuk bir inilti çıkarırken güçlü vücudu titriyordu.

Göğsü kabararak ona sıkıca sarıldı. Sonra yavaşça yana devrildi ve onu da beraberinde götürdü. "Lucifer kurtar beni," diye soluk soluğa kaldı. "Ben ölü bir iblisim."

Calladia kıkırdadı. Başı dönüyordu ve kendini sarhoş ya da uçmuş ya da her ikisi birden hissediyordu. Astaroth'un aleti kayarak çıktı ama Calladia hareket etmek için hiçbir çaba göstermedi. Vücudu onun etrafında kıvrıldı, çok mutlu bir çekmecedeki eşit büyüklükte iki kaşık gibi.

Gözlerini kapadı ve başı mutlulukla boş bir şekilde sürüklendi. Onları birbirine yapıştıran tere rağmen kendini arınmış hissediyordu. Sanki tutkuları gerekli olmayan her şeyi yakıp yok etmişti. Dünya ve endişeleri hâlâ bekliyordu ama şu anda evrende ikisinden başka hiçbir şey yoktu.

"Calladia Cunningham," diye fısıldadı Astaroth uykuya dalarken, "sen benim mucizemsin."

OTUZ BİR

WAKING UP WITH CALLADIA IN HIS ARMS WAS **ASTAROTH'S** NEW
En sevdiğim şey. Elbette, onunla geçirdiğim her an yeni bir favori şey
getiriyordu. Kulağının arkasındaki yumuşak deri, bir daha orgazm ikna
olduğunda çıkardığı inilti (ancak olabileceğini keşfettikten sonra),
gıdıklanıldığını keşfetmesi, ancak kaburgaları kıkırdamalara neden olsa da,
ayaklarına saldırmak ölümü riske atmaktı. O bir bulmaca kutusuydu, sürekli
yeni sırlar ortaya çıkarıyordu ve adam onları açgözlü bir ejderha gibi
istifliyordu. Kadın yumuşak ve rahattı, yüzü adamın göğüs kafesine
yaslanmıştı ve bir kolu ile bacağı adamın üzerinde sahiplenici bir şekilde
sallanıyordu. Gevşek ağzının altında, tenindeki ıslak bir leke salyasının
aktığını gösteriyordu. Salyayı hiç bu kadar

Keyifli.

Belki de insanlar bu gece uykusu olayında bir şeyler bulmuşlardır.
Zaman kaybetmiyorlardı; kucaklaşmayı optimize ediyorlardı.

Güneş perdelerdeki boşluklardan içeri bakıyordu ve gün yoğun geçecekti.
İsteksizce onun adını söyledi.

Başını kaldırdı, gözleri kamaşmış ve sevimli bir şekilde dağılmıştı. "Ne?"
Başparmağını alt dudağının üzerine silerek bir parça tükürük topladı.
"Uyanma zamanı, savaşçı kraliçe."

Kraliçesi suratını astı, sonra tekrar aşağı daldı ve burnunu onun göğsüne
soktu. "Hayır," dedi koltuk altına.

Astaroth onu itip kaktı. "Haydi," diye ikna etti. "Tekmelenecek kıçlar ve
yenilecek iblisler var. Bir dövüşü kaçırmaq istemezsin, değil mi?"

Kadın inatla sessiz kaldı. Lucifer tam aşırı önlemler almayı düşünecekken -ayaklarını gıdıklamak onu kesinlikle ayağa kaldıracaktı ama Lucifer testislerinin bu çabaya dayanıp dayanamayacağını bilmiyordu- kız sert bir iç çekti. "Peki."

Kadının yataktan kalkıp gerinmesini izledi, vücudu uzun, zarif bir çizgiydi. Bikinisinin bronz çizgileri hala yazdan kalma solukluktaydı ve poposunun ve göğüslerinin diğer yerlerinden daha soluk olması onu eğlendiriyordu. Baştan çıkmasına izin vererek eğildi ve ona hafifçe şaplak attı.

Esnedi. "Kalktım, . Beni bir midilli gibi kırbaçlamana gerek yok."

İşte bu ilgi çekici bir fikirdi. Glimmer Falls'ta seks oynacağı dükkânı olup olmadığını merak etti. "Bir ara kırbaçlanmak ister misin? Vermek ya da almak?" Kırbaçla tam bir baş belası olurdu ama onu bağlayıp poposu pembeleşene ve onunla sevişmesi için yalvarana kadar şaplak atma fikri de hoşuna gitmişti.

Gözlerini devirdi. "Bunu kahveden sonra tekrar konuşalım."

W. B. Yeats'in Beytullahim'i arayan canavarı gibi tuvalete gitti. Ne huysuz. Astaroth kalkıp kendi esneme hareketlerini yaparken sıırttı. Sonra telefonunu çıkardı ve teslimat için Tansy'yi aradı.

Calladia duştan çıktığında kendisini bekleyen kahve ve kahvaltılık sandviçi görünce ağlayacak gibi oldu. "Seni melek."

Neredeyse boğuluyordu. "Pek sayılmaz."

"Seni korkunç, harika iblis," diye düzeltti, kafeine koşarak.

Astaroth yemeğini yedikten sonra sabah hazırlıkları için banyo alanına gitti. Önceki gün birkaç parça kıyafet stoklamıştı ve temizlendikten sonra yatağa uzandı.

"Karar vermekte zorlanıyor musun?" Calladia nemli saçlarını havluyula ovarak sordu. Kot pantolon ve sarı bir tişört giymişti, üzerinde el yazısı ile yazılmış ve çiçeklerle süslenmiş *Fear My Fists* yazıyordu.

"Doğru mesajı göndermem gerekiyor."

"Tamamen giyinik' ifadesinin yeterli bir mesaj olduğuna eminim."

Astaroth başını salladı. "Bu benim sürgünden zaferle dönüşüm ve yüksek konseyin karşısına çıkıyorum, bu yüzden güçlü görünmem gerekiyor."

Ama aynı zamanda melez hakları için de kampanya yürütüyorum, dolayısıyla halk için erişilebilir görünmeliyim."

Calladia gömleğine baktı. "Bunu daha fazla düşünmeli miydim?"

"Bu mükemmel," dedi. "Kot pantolon dövüş sırasında tozluktan daha koruyucudur ve gömlek de açık bir tehdittir. Ayrıca, sarı tam olarak evinizin tonu, bu da Moloch'a intikam için dışarıda olduğunuzu söyleyecektir."

"Vay canına." Calladia irkilmiş görünüyordu. "Bunu bilerek falan yapmadım."

"İyi içgüdülerin var." Astaroth siyah kot pantolon ve motosiklet botları seçti ve bunları kaslarının üzerinde sıvı gibi hareket eden uzun kollu kırmızı saten bir gömlekle eşleştirdi. Aksesuarlarını sivri gümüş yüzüklerle süsledi.

-Muştanın daha şık bir versiyonu. Görünümü tamamlamak için baston kılıcının yanında olmasını isterdi ama ne yazık ki bununla yetinmek zorundaydı.

Kollarını açarak Calladia'ya döndü. "Ne düşünüyorsun?"

Kadının gözleri, ancak alaycı denebilecek bir ifadeyle onun üzerinde gezindi. "Sanırım seni yatağa geri götürmek istiyorum."

Aleti kıpırdadı. "İlginç bir teklif. Zamanımız var mı?"

Calladia saatini kontrol etti. "Themmie, Oz ve Mariel bir saat önce işaretler koymak için yola çıktılar ve Lilith ile Sandranella dünden beri iblisleri protesto yürüyüşü için kışkırtıyorlar. Şu anda toplanıyor olmalılar ve senin ortaya çıkıp yüksek konsey odalarına doğru yürüyüşe liderlik etmen için kırk dakikamız var."

"Bununla çalışabilirim." Astaroth kot pantolonunun fermuarına uzandı.

Odanın ortasında bir portal açıldı ve Themmie kanatları tüterek içeri yuvarlandı. "Pusu!" diye bağırdı.

Calladia su şişesini kaptı ve Themmie'nin kanatlarına yerleşmiş olan korları söndürerek perinin üzerine döktü. "Sen iyi misin?" diye sordu Calladia.

Themmie kanatlarını silkeledi, sonra omzunun üzerinden inceledi. "Evet, yüzeysel hasar. Hemen iyileşeceklerdir." Yanağı is içindeydi ve korlar *Pixie Pride* tişörtünde delikler açmıştı.

"Pusu da ne demek?" Astaroth sordu.

Ozroth kafasını portaldan içeri uzattı. "Buraya gel demek," diye bağırdı. "Moloch ve takipçileri protestocuları pusuya düşürdü."

Hay sikeyim. Protestocular halkın dikkatini çekme ya da yüksek konseyle yüzleşme şansı bulamazsa, geriye tek bir seçenek kalıyordu. Moloch ve müttefikleriyle savaşmak. Bu savaşı sonsuza dek bitirmek.

Astaroth şömine demirini kaptığı gibi geçide yöneldi, Calladia da onun yanındaydı. "Hazır mısın?" diye sordu, ipliği parmaklarının arasında gererek.

Başını salladı. "Hadi yapalım şunu."

GEÇİDİN DİĞER TARAFINDA ÇIĞLIKLAR HAVAYI DOLDURDU. DUMAN KÜKÜRDÜ

kaldırım taşlarının üzerinden geçerek caddeyi kaplayan meşalelerin üzerine bir örtü örttü. Gökyüzünün gün ışığının puslu mor-gri rengine olması gerekiyordu ama yoğun duman geceymiş gibi görünmesine neden oluyordu.

Sokak, birçoğu çeşitli sloganların yazılı olduğu ışıltılı neon tabelalar taşıyan iblislerle doluydu: BOYNUZLAR HAKLARIMDAN ÇEKİLSİN, MELEZLER KAHRAMAN , ÇEŞİTLİLİK= GÜÇ. Birisi bir slogan atıyordu. "İki, dört, altı, sekiz, Moloch, ayrımcılık yapma!" Astaroth hem melez hem de tam kan birçok tanıdık yüz gördü ve tanımadıkları arasında çeşitli boynuz boyutları, kulak şekilleri ve karışık mirasa işaret eden diğer özellikleri fark etti.

Bir ateş topu, bir iblisi kıl payı ıskalayarak geçti. Bir binanın yan tarafına çarparak taş duvara tırmanan siyah-kırmızı sarmaşıkları tutuşturdu. Bir dişi iblis alevlerin üzerine bir kova su atarak onları söndürdü ve yeni bir ilahi yükseldi. "İki, dört, altı, sekiz, bizi ateşli bir kadere göndermeyin!"

"Bunu Themmie yapmış olmalı," dedi Calladia Astaroth'un yanından. "İlahileri sever."

Astaroth olay yerini inceledi ve tam olarak ne olduğunu anladı. Protestocular bir blok ötedeki meydanda toplanmışlardı - merkezi bir konumda olduğu ve birden fazla erişim noktası olduğu için seçilmişti - ve sonra yürüyüşe erken başlamışlardı. Moloch açıkça protestocuları takip ediyordu.

Çünkü askerleri onları güzergâhın en dar yerinde, yani meydanı konsey salonlarına giden ana caddeye bağlayan Arnavut kaldırımli sokakta pusuya düşürmüştü.

Astaroth düşmanlarını tarayarak çatışmanın etrafından dolaştı. Sokağın her iki ucu da ağır silahlı iblisler ve taş gargoyleler tarafından kapatılmıştı. Çatıdaki bir hareket dikkatini çekti ve bir iblisin omzuna monte edilmiş trebuchet tarafından fırlatılan bir kayadan kaçınmak için tam zamanında kaçtı. Yanındaki bir varile çarpan kaya, varili güçlü bir sıvı püskürterek patlattı. Bir sıçrama Astaroth'un yanağına çarptı, alkol kokuyordu.

Lekeli bir önlük giyen bir iblis yakındaki bir kapı aralığından çıktı. "Ateş şarabım!" diye feryat etti. "Lütfen, bu kavgayı durdurun."

"Bunu Dokuzların Moloch'una anlat," diye bağırdı Astaroth gürültünün üzerine, bir gözü trebuchet iblisin üzerindeydi. "O destekçilerine saldırtana kadar bu barışçıl bir protestoydu."

"Neye karşı bir protesto?" Bir protestocu başka bir varile çarptığında iblis irkildi.

"Moloch melezlerin haklarını ellerinden almak istiyor. İblis düzlemini yabancılara kapatmak ve bir diktatörlük kurarak bizi Orta Çağ'ın köktenci değerlerine geri döndürmek istiyor."

"Oh. Pek iyi değil." İblis, Astaroth ile ayaklanan kalabalığın arasına baktı. "Ama şarabım ..."

"Şarabı asın," diye tersledi Astaroth. "Topluluğunuz tehlikede."

Çatıdaki iblis tekrar harekete geçmişti ama Astaroth bir plan yapamadan Calladia caddenin kenarındaki kaldırımdan el büyüklüğünde bir taş aldı ve elinin tersiyle fırlattı. Taş iblisin iki gözünün ortasına isabet etti ve iblis çatıdan aşağı yuvarlandı.

"İyi atış," dedi Astaroth.

Calladia, "Küçükler Ligi'ne katılmamın bir nedeni olduğunu biliyordum," dedi.

Tık naz bir dişi iblis, düşen iblisin elinden portatif trebüketi alıp omzuna kaldırdı ve sivri kulaklı, yosun yeşili saçlı bir melez de içine bir taş yükledi. Protestocuları silahlandırmak iyi bir başlangıçtı ama savunmasız bir konumdayken kazanamazlardı ve Moloch ile destekçileri açıkça öldürmeye hazırды.

Moloch'un kendisi görünürde yoktu ve vızıldayarak geçen ateş topları küçüktü, bu yüzden Astaroth bunların daha küçük savaşçılar tarafından fırlatıldığından şüpheleniyordu. Bu mantıklıydı. Eğer saldırı başarılı olursa, Moloch övgüyü hak edebilirdi. Eğer başaramazsa, orada hiç bulunmadığını söyleyebilirdi.

Bir ateş topu yakındaki bir peri-iblis melezinin koluna isabet etti ve kız kolunun alev almasıyla çığlık attı. Küçük kanatları çırpındı ama onu yerden kaldıramadı. Neyse ki biri onu suyla ıslattı ama bu durum derhal sona ermeliydi. İblis ateş topları aşırı ısınırdı ve doğrudan bir isabet tam kanlı bir iblisi öldürmezken, ölümlü melezler ölebilirdi.

"Büyü yapabilir misin?" Astaroth Calladia'ya sordu. "Bu ölüm tuzağından kurtulabilmemiz için ön safları yaracak bir şey?"

Bir ip uzattı. "Üzerinde."

Astaroth büyü yaparken onun önünde konumlandı. Ozroth'un bir iblisin yüzünü duvara çarptığını, Themmie'nin ise bir diğerinin kafasına taş yağdırdığını gördü. Mariel gölgeler arasında Ozroth'un yanında durmuş, elleri havada zarif yaylar çizerken dudakları kıpırdıyordu. Sarmaşıklar yakındaki bir binadan sıyrıldı, çıkışı engelleyen iblislerden birine doğru fırladı ve onu çatıların üzerinden fırlatmadan önce yakaladı. Kurt adam sürüsü de oradaydı ve muhafızlara karşı saldırıya geçerken uluyorlardı.

Calladia bir büyü okudu ve üç taş gargoye havaya fırlatıldı, çığlıkları çakıl taşlarını andırıyordu. Ağır bedenleri artık yollarına çıkmayan protestocular, çıkışı engelleyen diğer iblislere doğru koşmaya başladı. Kalabalık arttıkça, ayaklar altında ezilme tehlikesi de artıyordu.

"Beni havaya kaldırabilir misin?" Astaroth Calladia'ya sordu.

Arkada daha fazla çirkin adam yelken açtı. Calladia düğümlenmiş ipi bir kenara fırlattı, sonra bir tane daha çıkardı. "Ne kadar yükseğe?"

"Konuşma yapmak yüksek."

Ateş şarabı üreticisi bir fiçinin arkasına saklanmıştı. Bunun üzerine kafasını dışarı çıkardı. "Sen de kimsin?"

Astaroth'un gülümsemesi acımasızdı. "üzeresin."

Yer altından kaydı ve görünmez bir el onu düzeltmeden önce sendeledi. Hayır, yer değil, Calladia'nın büyüü. Kısa süre sonra

kalabalığın üzerinde süzülüyordu. "Ben Dokuzların Astaroth'uyum," diye bağırdı Astaroth, "ve buraya tüm iblislerin hakları için savaşmaya geldim."

Yüzler ona doğru döndü ve ardından haykırıışlar yükseldi. "Bu herif konseyden atılmamış mıydı?"

"Öldüğünü sanıyordum."

"Uçuyor mu?"

"Dokuzların Moloch'u tüm melezleri toplamayı planlıyor," diye devam etti Astaroth şömine demirini sallayarak. "Onları hapsetmekle yetinmeyecek. Burada gördüğünüz gibi, onları öldürmek istiyor."

Cümleyi tamamlayan bir ateş topu daha Astaroth'un yüzüne doğru fırladı ve aniden uzaklaştı. Aşağı baktığında Mariel'in Calladia'nın yanında durduğunu gördü, ellerini uzatmıştı ve yüzünde kararlı bir ifade vardı. Cadılar savunmadaydı.

"Bizi alıkoyamayacak," dedi Astaroth. "Hayatlarımızı ya da davamızı burada bırakmayacağız. Bu savaşı doğrudan yüksek konseyin merdivenlerine taşıyacağız!"

Bir tezahürat yükseldi. O anda, protestocuların ön safları nihayet Moloch'un destekçilerinin saflarını yarıp geçti.

Astaroth Calladia'ya baktı. "Artık beni bırakabilirsin."

Calladia başını salladı. "Bu çok estetik bir şey, Astaroth. Seni konsey odalarına uçuruyoruz."

Eğer bu bir *estetikse* ... Astaroth başını salladı ve kollarını uzatarak duruşunu düzeltti. "Ses yükseltme mi?" diye sordu.

"Üzerinde," dedi Mariel. "Yanlışlıkla seni patlatma ihtimali neredeyse yüzde sıfır."

Astaroth bunu çok fazla düşünmeyecekti. Zaten ölümü göze almıştı; Mariel onu havaya uçurursa en azından hızlı ve dramatik olurdu ve herkes bir şehidi severdi.

Boğazını temizledi, ses yankılandığında seğirdi. Neyse ki patlama önlenmişti. "İblisler," diye seslendi, Mariel'in büyüü kelimeleri sanki bir megafona bağıırıyormuş gibi güçlendiriyordu. "Bize katılın! Soyu ne olursa olsun her iblisin hakları için savaşın!"

Calladia onu havada, kabaran kalabalığın üzerinde gezdiriyor, protestocuları takip etmesini sağlıyordu. Yakındaki pencerelerden kafalar fırlıyor, yüzleri ona dönüyordu.

"Moloch melezleri yok etmek istiyor," diye devam etti. "Ondan sonra liberal eğilimleri olanlara yönelecek. Burası muhafazakâr bir diktatörlük olana kadar durmayacak. Onu bugün durdurabiliriz. Onu *durdurmaliyiz*."

"Evet!" diye bağırdı biri.

Ana caddeye ulaştıklarında daha fazla seyirci toplanmaya başlamış, olan biteni aval aval izliyordu.

"Ben Dokuzların Astaroth'uyum," diye ilan etti, "ve Moloch'un zulmüne son vermek için buradayım."

"Sana neden inanalım?" diye seslendi biri. "Sen de en az onun kadar uzun süredir konseydesin."

Astaroth derin bir nefes aldı. Artık geri dönüş yoktu. "Konumumu kaybetme korkusuyla gerçeği çok uzun süre sakladım," dedi. "Bundan pişmanlık duyuyorum. Şimdi gururla ve haklarımız için savaşıma kararlılığıyla, bir insan-iblis melezi olduğumu ilan ediyorum."

Seyirciler ve protestocular bağırışlar ve tezahüratlarla çılgına döndü. Dedikoduların uzaklara doğru yayıldığını ve kalabalığın içinde bir gelgit dalgası gibi yükseldiğini görebiliyordu.

Calladia'ya baktı, o da ona sırtarak başparmağıyla onay verdi. Emirlerini haykırmadan önce o da gülümsedi. "Yüksek konsey odalarına! Savaş daha yeni başladı."

OTUZ İKİ

EVEN BÜYÜSÜNÜN ASTAROTH'U HAVADA TUTTUĞUNU BİLİYORDU, CALLADIA onu görünce hayrete düşmüştü. Alay yolda ilerleyerek uzaktaki tapınak benzeri bir yapıya doğru ilerlerken, Astaroth kollarını bir kurtarıcı ya da şehit gibi açmış, hepsinin üzerinde süzülüyordu. Kırmızı gömleği rüzgârda dalgalanarak zayıf ve kaslı vücudunu ortaya çıkarıyordu ve çarpıcı güzelliği bu loş ortamda daha da dikkat çekiciydi. Saçları solgun bir hale gibiydi, boynuzlarının koyu renk çizgileri dumanın içinde yankılanıyordu ve keskin elmacık kemiklerinin altında gölgeler gizleniyordu.

"Bu çok çılgınca," dedi Mariel. Ürkütücü gri-siyah-mor atmosfer onun görünüşünü de etkilemişti; teni ıslıl ıslıl görünüyordu, yeşil elbisesi ise neredeyse gözü acıtacak kadar canlıydı. "Oz uçağı tarif etti ama hiçbir şeyin beni hazırlayabileceğini sanmıyorum."

Calladia da aynı fikirdeydi. Taş binalar ve Arnavut kaldırımli sokaklar ortaçağdan kalma bir hava veriyor, hava duman ve baharat kokuyordu. Yanıp sönen meşaleler yolu kaplıyordu ama en şaşırtıcı olanı havada süzülen altın kürelerin saçılmasıydı. Bu yabancı âleme ışık getiren insan ruhları. Farklı boyutlarda ve parlaklıktaydılar ama her biri bir insanın duygularını ve büyüsunü barındırıyordu.

Mariel de o kürelerden biri olabilirdi. Oz, Astaroth'la pazarlık yapmaya zorlandıktan sonra zekice bir oyun oynamasaydı, olabilirdi.

Astaroth şimdi Vahşi Av'a liderlik eden Woden gibi kaotik alayın üzerinde hüküm sürüyordu. Kötü adamdan kurtarıcıya o kadar çabuk geçmişti ki inanması zordu.

Calladia yine de inanıyordu. O ve onun gibiler için daha güvenli bir dünya yaratmaya kararlıydı. Kazanana kadar onun yanında savaşacak, sonra da sıradaki savaşlar ne olursa olsun onlarla mücadele edecekti.

Bir gözü çevrelerindeydi ve düşman olup olmadığını kontrol ediyordu. Mariel periyodik taşları, mızrakları, okları ve ateş toplarını engelliyordu ve Calladia havaya kaldırma büyüsünü bileğine dolamış ve Astaroth'un etrafında bir savunma kalkanı oluşturmak için yeni bir dokuma yapmaya başlamıştı. Themmie etrafta zum yaparak insanlara taş fırlatıyordu.

Mariel havada bir girdap çizdi ve bir mızrak yere çakıldı. Bir saniye bekleyin. Calladia kaşlarını çatı. "Mariel, elini tekrar kaldır."

Mariel öyle yaptı ve parmakları gökyüzüne karşı silüet oluştururken Calladia onun teninden yayılan zayıf bir ışık gördü. Calladia kendi elini kaldırdı ve aynı şeyi gördü.

"Parlıyoruz," dedi Calladia.

"Tuhaf." Mariel elini bir o yana bir bu yana çevirdi. "Kendimi iyi hissediyorum."

Calladia ayaklarının dibindeki kaldırım taşlarının arasından çıkan küçük, koyu yeşil filizleri fark etti. Arkalarına bakmak için döndüğünde, daha önce orada olmayan bir yeşillik izi gördü.

Bir önsezi oluştu ve Calladia yakındaki bir ruhu inceledi. Bu bir greyfurt büyüklüğündeydi ve yol ile ona paralel akan bir dere arasında baş hizasında sallanıyordu. Derenin kıyısı dar ve dikti, garip çiçeklerle bezeliydi. Ruh koyu mor tomurcuklardan oluşan bir parçanın üzerinden geçerken, yaprakları açılarak altın rengi merkezlerini ortaya çıkardı. Çiçekler sanki güneşmiş gibi yüzlerini ruha döndüler.

"Sihir yüzünden," dedi Calladia, heyecandan göğsü kabarmıştı. "Bak, bitkiler büyüyor."

Mariel gözlerini kapattı ve Calladia onun doğa büyüsüne başvurduğunu anladı. Gözleri birden açıldı ve yüzünü meraklı bir ifade kapladı. "Büyüden besleniyorlar."

"Endişelenmeli miyiz?"

Mariel başını salladı. "Onu bizden çalmıyorlar. Sanki ruhlara ya da bize komşu olmak onların gelişmesi için yeterli."

Calladia'nın kalbi hızla çarptı. Eğer bu doğruysa, bunun iblis düzlemi ve gergin cadı-iblis dinamiği üzerinde çok büyük etkileri olabilirdi. "Eğer cadıların ve büyücülerin burada yaşamasına izin verilseydi," dedi, "pazarlıkların o kadar çok ruh toplamasına gerek kalmazdı. Sadece büyü kullanıcılarının varlığı bile düzleme enerji verirdi."

Themmie yanlarına indi. "Neden hayatınızın şokunu yaşamış gibi görünüyorsunuz?" diye sordu. Calladia ne fark ettiklerini açıkladı ve Themmie'nin nefesi kesildi. "Ooh. Ben de parlıyor muyum?"

Pixie'lerin çoğunlukla temizlik büyüsüyle sınırlı küçük sihirli yetenekleri vardı. Dağınıklık eğilimi olan Themmie için tek sihirli yeteneğinin yapmaktan nefret ettiği bir şey olması büyük bir rahatsızlık kaynağı olmuştu.

Calladia eğilip perinin elini inceledi. Zengin kahverengi teni parlıyor gibi görünmüyordu ama Calladia Themmie'nin elini kendi eliyle kavrayıp dışarıdan gelen ışığı kestiğinde ve gzn parmaklarının arasındaki boşluğa koyduğunda soluk mavimsi yeşil bir ışık gördü. Karanlık bir odada karanlıkta parlayan bir desene bakmak gibiydi. "ylesiniz!" diye bağırdı.

Themmie ığlık attı ve bir heyecan gösterisiyle yerden havalandı. "Bunun ne anlama geldiğini biliyorsun, değil mi?"

Calladia başını salladı, kendini sersemlemiş hissediyordu. "Bu, iblis düzleminin dışarıdan büyüye ihtiyaç duyma sorununun basit bir çözümü olduğu anlamına geliyor."

"Göçmenlik!" Themmie haykırdı. "Sınırları açın ve diğer türlerin buraya yerleşmesine izin verin. Daha fazla büyü! Daha fazla melez! Daha fazla yaşam!"

Astaroth'un Moloch ve yüksek konseyle yüzleşmeden önce bu bilgiyi bilmesi gerekiyordu ve yolun sonundaki göz korkutucu siyah binaya hızla yaklaşıyorlardı. Yol boyunca protestoculara başka iblisler de katılmıştı.

"Beni korur musun?" Calladia arkadaşlarına sordu, onlar da başlarıyla onayladılar. Astaroth'a yaptığının aynısı olan yeni bir büyü bağladı ve havaya yükseldi, yer alçalırken paniğe kapılmamaya çalışıyordu. İp koparsa ya da konsantrasyonunu kaybederse düşecekti.

Astaroth, kız onun yanına doğru sürüklendiğinde irkilmiş görünüyordu. "Seni burada görmek ne güzel," dedi. Mariel'in hoparlör büyüsü o sırada sonlandırılmıştı.

savunma yapıyordu, bu yüzden sesi normal volümdeydi. "Bana katılıyor musun?"

"Sadece kısa bir süreliğine." Fısıldayan ve onu işaret eden iblislerin son derece farkındaydı. Bu düzlemde tamamen ruha bürünmüş bir cadının ortaya çıkması pek sık rastlanan bir şey değildi. "Az önce bir şey öğrendim."

Keşfini Astaroth'a açıkladı, Astaroth'un gözleri büyüdü. "Ateşli Lucifer," dedi kadın sözlerini bitirdiğinde. "Şaka yapmıyorsun değil mi?"

Calladia cevap olarak elini kaldırdı. Gökyüzü mor-griden mor-siyaha doğru kararmıştı ve parmaklarından altın rengi ışık parlıyordu, iblis düzleminin gece versiyonuna doğru ilerledikleri için artık daha parlaktı.

Astaroth onun elini tuttu ve öpmek için dudaklarına götürdü. "Tanrıça, az önce bana verdiğin silah hakkında hiçbir fikrin yok."

"Elim mi?"

Başını iki yana salladı. "Daha da iyisi. Bir fikir. Hayır, bir *ideal*. Moloch'un etkisi korku ve baskıya dayanır. Bu mu?" Elini göğsüne götürdü. "Bu umuttur."

Devasa siyah bir yapıya çıkan basamaklara ulaşmışlardı. Maya basamaklı piramidi gibi inşa edilmişti ve merdivenlerin ilk katının tepesindeki platformda karmaşık oymalarla kaplı büyük taş kapılar vardı. Kapılar yavaşça açılarak, ateş kırmızısı bir arka planın silüetini oluşturduğu dokuz iblisi ortaya çıkardı.

"Aşağı inme vaktim geldi," dedi Calladia. "Git yakala onları, kaplan."

Astaroth'un duruşu değişti. Daha uzun, daha sert görünüyordu ve ifadesi demir gibi sertti. Duruşundan güç ve nüfuz fişkırıyordu ve Calladia bir tedirginlik hissetti. Bu Calladia'nın Astaroth'u değildi, bu konseyin yüzyıllardır tanıdığı iblisin ta kendisiydi.

Kendi kendine, bir rol oynadığını söyledi. Estetiğe bağlıydı.

Ona karşı olan hislerini açığa vurmak yerine resmi bir veda etmesini bekliyordu, ancak tekrar yere çökmeye başladığında, bir kolunu beline doladı ve şiddetli bir öpücük için onu kendine çekti.

"İyi dövüşün savaşçı kraliçem," dedi onu bırakırken.

Gülümsedi, kalbi hayranlık, coşku ve korku karışımıyla çarpıyordu. "İyi dövüş, savaşçı kralım."

Sonra yere düştü ve kendini gelecek yüzleşmeye hazırladı.

DOKUZ İBLİS PLATFORMA YAYILDI. MOLOCH VE BAPHOMET

merkezdeydi ve Calladia Moloch'un sağındaki Tirana'yı tanıdı. Astaroth'un pozisyonu çoktan dişli iblis tarafından ele geçirilmiş miydi?

"Ne cüretle geri dönersin, Astaroth?" Baphomet sordu. "Sen sürgün edilmiştin."

Konsey başkanı kesinlikle projeksiyon yapabiliyordu. Calladia onun kürk ve deri katmanlarının altında bir mikrofon sakladığını öğrense şaşırmasdı.

"Evet, sürgün pek bana göre değildi," dedi Astaroth. Calladia yerinden sıçradı. Mariel güçlendirme büyüsüne yeniden başlamıştı.

"Sürgün böyle işlemiyor," dedi Moloch. Daha arkaik bir giyim tarzını benimsemişti: kahverengi deri pantolonunun üzerine mavi bir gömlek ve deri jerkin giymiş, içine hançer sokulmuş diz boyu çizmeler giymişti. Ön kollarını deri bantlar kaplıyor, omuzlarından gümüş bir zincirle bağlı mavi bir pelerin sarkıyor ve kalçasında bir kılıç kınında duruyordu.

Calladia diğer yüksek konsey üyelerini taradı. Sandranella oradaydı, gümüş telkâriyle kaplı koyu mor elbisesi içinde soğukkanlı görünüyordu. Davalarından vazgeçmeye karar vermemişti, değil mi?

Beyaz saçlı iblis Calladia'nın gözleriyle buluştu ve göz kırptı.

İçeriden bir müttefik. Bu akıllıca bir karardı; eğer yürüseydi, bir konsey üyesi olarak güvenilirliği azalabilirdi. Bu şekilde otorite sahibi bir konumdan Astaroth adına tartışabilirdi.

Bu, Lilith'in nerede olduğunu açıklamıyordu, ancak Calladia'nın onun hakkında öğrendiği az şeyden, iblis, oğlu gibi, en büyük etkiye sahip olacağı zaman girişini zamanlayacaktı.

"Dünya'dayken bazı endişe verici şeyler öğrendim," dedi Astaroth. "Endişelerim o kadar büyüktü ki, halkımızın iyiliği için geri dönmeyi seçtim."

"Artık bir konsey üyesi değilsin," dedi Moloch. "Hiçbir etkiniz yok."

"Tirana konsey üyesi mi?" Astaroth kirli sarı saçlı ve sarmal kırbaçlı iblisi işaret etti.

Moloch'un göz kapakları titredi. "Biz de tam bu konuyu görüşmek için toplanmıştık."

"Yani bu bir hayır demek." Astaroth yüzünü toplanan kalabalığa dönene kadar döndü. "Bize yeni katılanlar için, iblis melezleri adına barışçıl bir protesto için toplandık ve Moloch'un köleleri tarafından acımasızca saldırıya uğradık."

"Yalan," dedi Moloch. "Beni zayıflatmak ve konsey koltuğunu geri kazanmak için çatışmaya kendin sebep oldun."

Astaroth konuşmaya devam etti. "Protesto ediyorduk çünkü Moloch, Baphomet ve Tirana'nın yanı sıra potansiyel olarak diğer konsey üyeleri de melezlerin yok edilmesini destekliyor. Uçağa tüm girişleri kapatmak ve şiddet içeren, modası geçmiş ideallere dayalı totaliter bir yönetim başlatmak istiyorlar."

Huzursuz kalabalıktan mırıltılar yükseldi. Birisi kürsüye bir taş fırlattı.

"Sessiz ol," diye emretti Baphomet.

Astaroth düşünceli bir ifadeyle çenesini sıvazladı. "Hayır."

"Astaroth değişimden korkuyor," dedi Moloch kalabalığa. "Türümüzün yüzyıllar içinde zayıfladığını kabul etmek istemiyor." "Nasıl zayıflamışız?"

Astaroth sordu. "İddia ediyorum ki zayıflığımız çeşitliliği kucaklamayı reddediyor. Melezlerin toplumumuza sunacakları çok şey var."

Calladia'nın göğsünde gurur kabarmıştı. İnsan yarısını hor görmekten onu kucaklamaya, politika yapmaktan bir devrime liderlik etmeye ne kadar çok yol kat etmişti.

Moloch alay etti. "Yarım iblis, hiç iblis değildir. Bizim zekamızdan, gücümüzden ve onur anlayışımızdan yoksundurlar."

"Boo," seslendi Calladia ve arkasından yankılanan tıslamalar geldi. Birisi bir ok fırlattı ve ne yazık ki Moloch'u ıskaladı.

"Gördün mü? Hangi korkak bir yayın arkasına saklanır?" Moloch oku işaret etti. "Kim adil bir dövüş olmadan bir düşmana saldırır?"

"Biliyorsun," dedi Astaroth. "Moloch kindar bir şekilde bir cadının beni ölümlü yapmasını sağladıktan sonra ağır bir şekilde yaralandım. Beni Dünya'ya kadar takip etti ve yüksek konseyin gözleri önünde öldürmeye çalıştı ki bunun konseyin kutsal kurallarına aykırı olduğunu herkes bilmeli."

Sandranella yüksek sesle soludu ve Moloch'a döndü. "Bu doğru mu?" diye sordu inandırıcı bir endişe gösterisiyle.

"Oyun oynama Sandranella," diye tersledi Moloch. "Astaroth'un akıl almaz planlarını destekliyorsun."

"Uçağımızın tüm sakinlerini güvende tutmayı destekliyorum," diye cevap verdi. "Astaroth'la aynı fikirde olduğumu bilmenin nedeni de daha dün seni, Tirana'yı ve Baphomet'i onu ve cadı arkadaşını öldürmeye çalışırken görmüş olmam."

Diğer konsey üyeleri tedirgin görünerek yer değiştirdi. "Baphomet, öyle mi?" diye sordu biri. "Konseyin tam desteği olmadan suikastlar devam edemez."

Baphomet, "Sandranella da Astaroth'la aynı düşünce zayıflığına yenik düştü," dedi. "Gücümüzü zayıflatmaya çalışıyor."

"Melezleri korumak nasıl zayıflık oluyor?" Soru, Themmie'nin havada bağdaş kurarak oturduğu ve akıllı telefonunu önünde tuttuğu tepeden geldi. Muhtemelen bir iblis sosyal medya sitesinde canlı yayın yapıyordu. Savunduğu bir davası olan parlak bir influencer'ın gücünü hafife alan herkesin vay haline.

"İlericilerin istediği gelecek bu," dedi Moloch, Themmie'yi işaret ederek. "Kutsal diyarımız yabancılar tarafından işgal edildi. Soyumuzun gücü daha aşağı varlıklar tarafından kirletildi."

Calladia dişlerini sıkarak Moloch'a bir şey fırlatma dürtüsüne karşı koydu. Eğer Themmie yayın yapıyorsa, en iyisi iblisin kendi mezarını kazmasına izin vermektir.

"Astaroth'un sözde 'melez hakları' neden desteklediğini biliyor musunuz?" Moloch alay etti. "Çünkü kendisi de yarı insan."

Astaroth omuz silkti, rahatsız olmamış görünüyordu. "Bu açıklama için biraz geç kaldın, Moloch. Ben zaten duyurmuştum."

Moloch'un yüzü nefretle çarpıldı. "Astaroth bir iğrençlik ve yüksek konseye yalan söyleyen bir suçlu. Hukukun üstünlüğünü daha fazla yozlaştırmaması için onu görevden almamız gerekiyordu."

"Melez olduğum için utanmıyorum," dedi Astaroth. Calladia'nın gözleriyle buluştu. "İnsan yanımın güçlü bir yan olduğunu öğrendim."

Calladia ipliği ve onu koruyan düğümleri yerinde tutuyor olmasaydı alkışlar ve tezahürat yapmaya başlardı. Gözlerinden parlayan umut ve gururu görebilmesini umarak ona gülümsedi. İşte bu, diye mırıldandı ona.

Tiran kahkahalarla gülerек o anı böldü. "Şu aptalı dinle." Kırbacını çözüp elini salladı ve küçük bir ateş topu parmaklarından deriye doğru dans ederek kırbacı alevler içinde bıraktı.

Baphomet geniş göğsünü kabarttı. "Sürgüne karşı geldiğin ve soyun hakkında yalan söylediğin için, ben Dokuzlar'dan Baphomet, Dokuzlar'ın eski üyesi Astaroth'u ölüme mahkûm ediyorum."

Calladia'nın umudu aniden öfke ve dehşete dönüştü. Dehşet dolu soluğu diğerleri tarafından da yankılandı. "Hayır!" diye bağırdı ve bakışlarını Baphomet'e çevirdi. Astaroth'a elini sürmesine izin vermeden önce onun bağırsaklarını deşecekti.

Sandranella, "Buna öylece karar veremezsiniz," dedi. "Bu tüm konseye bağlı."

"Ben konseyim," diye yanıtladı Baphomet. "Benim sözüm kanun olacak." Moloch'un sırtışı şeytaniydi. "İzin verin hükmü yerine getireyim."

"Artık hangi yetkiye sahipsin, Baphomet?" diye sordu Astaroth. "Moloch'un işlediği suçların boyutunu ortaya çıkaramadan bana suikast düzenlemeye çalıştığında kaybettin."

Calladia'nın kalbi küt küt atmaya başladı. Sonunda bir şey mi hatırlamıştı? *Lütfen*, diye sessizce yalvardı. Eğer Moloch üzerindeki gücünü yeniden keşfetmesi gereken bir an varsa, o da şimdi olmalıydı. Artık onun kendisinin en kötü versiyonu olmasından korkmuyordu; önemli olan onu hayatta tutmaktı. Onu güvende tutmak.

"Ne suçu?" Moloch alaycı bir tavırla sordu.

Astaroth ağzını açtı, sonra tekrar kapattı. "Doğru zaman geldiğinde bunu açıklayacağım."

Calladia'nın midesi bulandı. Kahretsin. Blöf yapıyordu. Moloch güldü. "Daha fazla yalan. Bu saçmalığa bir son verelim."

"Eğer Moloch'a karşı suçlamalarını geri alırsan," dedi Baphomet, "ve bu gereksiz sivil ajitasyona son verirsen, ölüm yerine ömür boyu hapis cezasını düşünebilirim."

"Reddediyorum." Astaroth çenesini kaldırdı. "Ve eğer beni burada öldürürsen, bil ki bu an tarih boyunca yankılanacak. Mirasın sansür ve baskıdan ibaret olacak ve bir sonraki ayaklanma geldiğinde, o kadar da barışçıl olmayacak."

Baphomet eliyle işaret etti ama Calladia işaretin kime yönelik olduğunu anlayamadı. Etrafına bakındı ama kalabalığın sıkıştırması uzağı görmesini imkânsız kılıyordu. Korku boğazını ve göğsünü demir pençelerle sarmış, kalabalık kadar boğucu bir hal almıştı.

"Sana bir şans daha vereceğim," dedi Baphomet. "Eğer saf kan davasına bağlı olduğunu kanıtlar ve insani bağlarından vazgeçersen, canın bağışlanabilir."

Biri Calladia'yı arkadan yakaladı. Çılgılık attı ve mücadele etti ama saldırgan inanılmaz derecede güçlüydü, sert gri kolları vardı. İpliği ellerinden söküldü, havaya kaldırma bileziği sanki hiç olmamış gibi koptu. Onun yanında, Mariel de taştan bir gargoyale gibi görünen bir şey tarafından tartaklanıyordu. Oz kükreyerek gargoyale'a saldırdı ama yumrukları taşa denk değildi ve çok geçmeden o da yakalandı. Elleri zincirlerle bağlandı ve yüksek konseyin bulunduğu platforma doğru sürüklendiler.

Calladia'nın konsantrasyonu -ve büyü- bozulduğunda Astaroth düşmüştü. Merdivenlerin dibinde ayağa fırladı. İfadesini çelikleştirmeden önce yüzünü panik kaplamıştı. "Bunun anlamı ne?" diye sordu.

Calladia, Mariel ve Oz kalabalığın önünde dizlerinin üzerine çöktürüldü ve Calladia diz kapakları taşa çarparak kırılınca irkildi. Ağır eller omuzlarına inerek onu yerde tuttu. Önce gargoyale'a, sonra Baphomet ve Moloch'a dişlerini gösterdi, en şiddetli çabaları hiçbir işe yaramasa mücadele etmeye devam etti.

Calladia yine de savaşmayı bırakmayı reddetti; kendisi için, Astaroth için, Mariel, Oz, Themmie, iblis melezleri ve yapılması gereken doğru şey olduğu için ortaya çıkan kurt adamlar için. Umut ve adalet için.

Aşk için.

Baphomet geniş kılıcını kınından çıkardı. Gümüş uzunluğu ateş ışığında . "Sana bir teklifim var, Astaroth," dedi iblis. "Onlarınkini alırsan senin hayatını bağışlarım."

OceanofPDF.com

OTUZ ÜÇ

A CALLADIA DIZLERİNİN ÜZERİNE İTİLİRKEN STAROTH ÇİĞLİK ATMAK İSTEDİ. Böyle olmaması gerekiyordu. Sandranella ve Lilith'in desteğiyle halkın onun yanında ayaklanması ve Moloch'un alçakça planı ortaya çıktığında birlikte yüksek konsey odalarını basmaları gerekiyordu. Ancak kalabalık öfkeli bir deniz gibi kabarıp taşmasına rağmen, kimse konseye açıkça meydan okumaya istekli görünmüyordu.

Calladia'nın ifadesi sertti, ancak at kuyruğu orantısızdı ve kollarında çirkin yaratığın onu kavradığı yerde kırmızı izler vardı.

Astaroth dişleriyle Moloch'un boğazını parçalayacaktı.

"Eee?" Baphomet geniş kılıcını uzatarak sordu. "Onları öldür, radikal politikalarından vazgeç, ben de cezayı ertelemekle kalmayayım. Melez haklarını tartışırken yüksek konseyin özel danışmanı olmana izin vereceğim."

Sanki bu konuşma Moloch'tan başka bir şekilde ilerleyecekmiş gibi, ama teklif Baphomet'in yüzünü kurtarmasına izin verdi.

Bu aynı zamanda Astaroth'a iktidara geri dönme planları yapmak için daha fazla zaman kazandıracaktı. Calladia, Mariel ve Ozroth'a baktı. Hepsi ölümlü, hepsinin yüzünde aynı meydan okuma ifadesi var. Moloch ve Baphomet'ten daha cesur ve

tüm yandaşlarının toplamı.

Baphomet'in anlaşmasını sikeyim. Astaroth uzun süre yaşamıştı ama sonunda uğruna ölmeye değer bir şey bulmuştu.

Derin bir nefes aldı. "Eğer ölümlülerin gitmesine izin verirsen senin kararına teslim olacağım."

"Hayır!" Calladia bağırdı. Daha fazla mücadele etti ama çirkin yaratık onu yerinde tuttu.

"Burada, herkesin önünde kafamı uçurabilirsin," diye devam etti Astaroth. İçinden bir titreme geçti ve içindeki korkunun burukluğuyla savaşıırken yumruklarını sıktı. Zaten bu sadece bir zaman meselesiydi. İster yetmiş yıl sonra ister şu anda olsun, Isobel yaşam lanetini koyduğunda Astaroth'un ölümü yazılmıştı.

"Memnuniyetle." Moloch kılıcını kınından çıkardı. Gamzeli yanakları kana susamışlıkla kızarmıştı ve gülümsemesi bir bıçak kadar keskindi.

"Bekle." Sandranella ileri atıldı, ellerini uzattı. "Yapma bunu, Moloch. Bir duruşmayı hak ediyor."

"İsterseniz konsey onun kaderi hakkında oylama yapabilir," diye alay etti Moloch. "Ama senin tarafın kaybedecek."

Yaparlardı. Baphomet'in Moloch'la müttefik olması ve Astaroth'un güçten düşmesiyle konsey artık dengede değildi. Sandranella Astaroth'a baktı ve gözlerindeki acımasız ifade, oylamanın ne kadar beyhude olacağını bildiğini gösteriyordu.

Bir gün daha savaş, diye mırıldandı, kızın dudaklarını okumasını umarak. İblis uçağının gelecek karanlık günlerde ona ihtiyacı olacaktı.

Başını salladı, sonra sıraya geri döndü.

Astaroth kıyametine doğru basamakları tırmanmaya başladı. "Zulüm saltanatınıza meydan okuyorum," dedi. Artık sesini güçlendiren bir büyü yoktu, bu yüzden yüksek sesle konuştu, sözlerinin kalabalığın arkasına ve ötesine ulaşmasını istedi. "Tüm eski ittifakları reddediyorum. Gücümden ve mirasımı açıklamamak için yaptığım korkakça seçimden vazgeçiyorum." Platforma yaklaşırken Calladia'nın dehşete düşmüş gözleriyle karşılaştı. "Melezleri ben seçiyorum," diye açıkladı, hâlâ onun bakışlarını tutarak. "Ve bu ölümlüleri de ben seçiyorum."

En tepede, Calladia'nın önünde diz çöktü. "Seni seçiyorum," diye mırıldandı Calladia'nın yanaklarını okşayarak.

Güzel kahverengi gözlerinde yaşlar parlıyordu. "Lütfen, hayır," dedi sesi kırılarak.

Yılmayacaktı. Bir ömür boyu süren manipülasyon ve yalanlardan sonra, Astaroth güçten daha önemli bir şey bulmuştu.

"Ben aşkı seçiyorum," dedi ona. "Seni seviyorum."
Bir anda anıları su gibi geri geldi.

ASTAROTH'UN İLK HATIRLADIĞI ŞEY ANNESİNİN KIZIL SAÇLARI VE SIYAH BOYNUZLARIYDI güneş ışığında parlıyordu. Lilith ona , "Kim olduğunu kimseye söylememelisin tatlım," dedi. "Anlamayacaklar. Hak ettiğin gücü ele geçirmene izin vermezler."

Onu gizlice eğitmiş, pazarlık yapmayı ve içindeki büyüye nasıl erişeceğini öğretmişti. Büyünün ona miras kaldığını öğrendiğinde ne kadar da sevinmişti! Ve bir yetişkin olarak Astaroth yaşlanma belirtisi göstermediğinde daha da çok sevinmişti.

"Tam bir iblis olarak geçebilirsin," diye haykırmış, vahşi daireler çizerek dönmüştü. Gözleri çılgınca bir ışıkla parlıyordu, ama deliliğin altında aşk yanıyordu ve Astaroth onun için güce giden yolu tırmalamaya kararlıydı.

O da bundan zevk almıştı: anlaşmalar, entrikalar, savaşlar, manipülasyonlar ve baştan çıkarmalar. Bağımlılık yapmıştı. Ne zaman bir ölümlünün ruhu onun sayesinde iblis düzlemine süzülse, kendi kendine safkan bir iblis kadar iyi olduğunu söylerdi. Hatta daha da iyi, çünkü Dünya'yı nadiren terk ediyor, mümkün olduğunca çabuk ölümcül bir ün kazanmaya kararlıydı. Cadılarla dövüşmüş, sevişmiş ve büyücülerden büyülenmiş, onların özlerini çalıp göndermiş, kendini beğenmiş bir şekilde insan babasından ziyade iblis annesine çekmiş olmasının ne kadar büyük bir şans olduğunu düşünmüştü. Endişelenecek ölümlü bir ruhu, kırılgan ölümlü duyguları yoktu. O Lilith'in gerçek varisiydi.

Ancak ölümlü duygular yine de içeri sızmıştı. Şüphe anları. Keder anları. Ve bazen, bir büyücüyü bir anlaşmayı yerine getirmeye zorlamak için özellikle acımasız yöntemler kullandığı ilk seferde olduğu gibi, derin, kemirici bir suçluluk.

Pazarlıkçılar suçluluk hissetmemeliydi. Lilith hariç hepsi mükemmel bir şekilde kontrol altındaydı, ama bunun nedeni akıl sağlığını bozan büyük yaşıydı. Daha yüksek

Astaroth, olmak istediği her Şeyi somutlaştıran iblislerle karřılařtıķķa yükseldi: zalim, soğuk, dokunulmaz.

Yüzyıllar sonra, artık annesinin hatırı için güç peşinde koşmuyordu. Yaptığı her Şey kendi hırslarını ilerletmek içindi. *Olmak istediğin kişi gibi davranırsan, o olursun.* Bu tavsiyeyi ona hangi ölümlünün verdiğini hatırlamıyordu ama doğruydu. Astaroth, önde gelen iblislerden herhangi biri kadar soğuk ve gaddar davranmış ve hassas duyguları solmuştu ya da onları o kadar derine gömmüştü ki varlıklarını kabul etmekten vazgeçmişti.

Moloch, Astaroth'un kendisini ölçtüğü örnek olmuştu. Mükemmel derecede sinsi, mükemmel derecede acımasız, pişmanlık duymayan biriydi. İblis hırsın kişileşmiş haliydi ve Astaroth kendi hırsını ölümcül keskinlikte biledikçe, ikisi sık sık çatışmaya girmişti. Dedikodular yaymışlar, birbirlerinin planlarını sabote etmişler ve Baphomet'in gözüne girmek için yarışmışlardı. Astaroth'un varoluşunda, Otuz Yıl Savaşları sırasında bir konsey üyesinin kafasının kesildiği ve Moloch'un önündeki pozisyonu doldurmak için seçildiği günden daha büyük bir gün olmamıştı.

Dokuzların Astaroth'u sonunda.

Ne yazık ki aynı gün ikinci bir konsey üyesi daha ölmüş ve boşalan diğer yere Moloch seçilmişti. İkili savaşlarını daha yüksek bir aşamaya taşımıştı. Henüz hak iddia edilecek bir pozisyon vardı: yüksek konseyin merkezi.

Astaroth bu hedefe yaklaşmak için her Şeyi yapmıştı. Nihai güce ulaşmak, utanç verici kökenlerine rağmen mükemmel bir iblis kanıtı olacaktı.

Moloch iblis düzleminin düşmanlarına -ölümsüz fae'ler, asi bir centaur grubu ve kaynakları ve toprakları için düzleme sızmaya çalışan diğerleri- karşı askeri seferler düzenlerken, Astaroth son derece hızlı bir Şekilde ruh toplamıştı. Bir akıl hocası olarak değerini kanıtlamak için yanına bir çırac almış ve o çocuğu bir silaha dönüştürmüştü. Acımasız Ozroth, Astaroth'un kendisinden sonra tüm zamanların en büyük ikinci ruh pazarlıkçısı olmuştu.

Moloch geleneksel iblis değerlerine yöneldiğinde, Astaroth kendisini stratejik olarak konseydeki ilericilerin yanında konumlandırmıştı,

uzun vadede daha iyi şansları olduğunu hesaplayarak. Peki ya ilerilerde yarı iblislerin haklarını savunurlarsa? Astaroth kendi kendine bu davayı desteklemenin mirasının bir yansıması değil, akıllıca bir siyasi hamle olduğunu söyledi.

Yine de Moloch ile çıkmazda kalmıştı. Baphomet'i etkilemek imkânsız görünüyordu. Yıllar geçtikçe ve insanlık cep telefonları ve internet aramaları çağına girdikçe, şeytani hilelere yenik düşme olasılıkları azaldıkça, Astaroth ruh pazarlığı hızını korumakta zorlandı. Giderek artan bir şekilde, kabuslardan soğuk terler dökerek uyanıyor, özenle biriktirdiği gücünün elinden alındığını hayal ediyordu. İblisler, yönetmek için yeterince iyi olduğunu düşünen melezi işaret edip gülerken, maskaralığının açığa çıktığını hayal etti.

Sonra Ozroth bir ruh pazarlığında çok önemli bir hata yaptı. Bir büyücünün son arzularını yeterince yakından dinlememişti ve hastalıktan muzdarip adama huzurlu bir ölüm teslim ettiğinde, büyücünün ruhu iblis düzlemine hiç gitmemişti. Bunun yerine Ozroth'un göğsüne yerleşmiş ve onu ölümlü duygularla lanetlemişti. Ozroth sonraki pazarlıkları sırasında suçluluk duygusuyla mücadele ettiğinde, konsey onun hakkında ne yapılacağını tartışmıştı. Onu iktidardan uzaklaştırmak mı? Acımasız bir ıslah sürecine mi tabi tutmalıydı?

"Öldür onu," demişti Moloch, Astaroth'un öfkesine karşı. "Hatalı bir silah hiç silah olmamasından daha kötüdür."

Bahisler konsey arasında önemli bir araçtı, biraz aşağılamak ya da bir düşmandan siyasi tavizler koparmak için iyiydi. Astaroth'un kendi anlaşma yapma becerisi azaldıkça ve çırağı başarısız oldukça, nihai gücü ele geçirme şansı da yok oluyordu. Bu yüzden dikkatle hazırlanmış planlarını bir kenara bıraktı, uzun vadeli oynamayı bıraktı ve pervasız, cesur bir hamle yaptı.

Tek bahis. Sınır yok. Ozroth bir sonraki ruh pazarlığında kendisine tanınan süre içinde başarılı olursa, Astaroth Moloch'tan istediği imtiyazı alacaktı. Ozroth başarısız olursa, Moloch kendi imtiyazını alabilirdi.

Astaroth, el sıkıştıkları sırada Moloch'un gözlerindeki aç parıltıyı hatırladı. İkisi de bunun ne anlama geldiğini biliyordu. Neredeyse altı yüzyıl sonra

Sonunda içlerinden biri kazanacaktı.

Anılar takip edebileceğinden daha hızlı akıp geçti. Başarısız olursa Ozroth'u tehdit ettiğini, iblis uçağının öldüğü konusunda ona yalan söylediğini, cadı onu yanlışlıkla çağırdıktan sonra Mariel'in ruhunu almaya zorlamak için her şeyi yaptığını hatırladı. Moloch'un alaylarını ve Sandranella'nın sonuçla ilgili endişelerini hatırlıyordu. Yine de kazanacağından emindi. O her zaman kazanırdı.

Ta ki kaybedene kadar.

Calladia'nın ona saldırdığı anı diğerleriyle birleşti. Bu, tamamen boktan bir pastanın üzerindeki son, vahşi kiraz olmuştu. Konsey odalarına yaralı ve panik içinde sendeleyerek girmişti. Bunca zaman sonra başarısız olamazdı.

Moloch'un alayları. Isobel'in laneti. Geçitten düşüp kafasını çarpıyor.

Geçmiş ve şimdiki zaman birleşti. Yüzyıllardır olduğu vahşi, çaresiz iblis, Calladia'nın ortaya çıkardığı daha yumuşak versiyonla birleşti, iki yarısı bir bütün haline geldi.

Yine de o acımasız, soğuk benlik hafıza alemine yerleşti. Son birkaç gündür olduğu kişi anlık ve gerçek hissettiriyordu.

Bu yeni, daha iyi insanın hafıza kaybı olmadan var olamayacağını fark etti. Hırs tarafından çarpıtılmıştı ve ancak bunu unutarak çok derinlere gömdüğü insani yanını ortaya çıkarmayı başarmıştı.

İstediğiniz hayatı yakalamaya hazır olduğunuzda anılarınız geri gelecektir.

Gözlerini kırıştırdı ve dünya geri döndü.

Calladia onun önünde ağılıyordu. Moloch'un kılıcı Astaroth'un boynuna yaklaşmıştı. "Vedanı et," diye alay etti iblis.

"Hatırlıyorum," dedi Astaroth Calladia'ya merakla. "Her şeyi hatırlıyorum."

"Her şey mi?" diye sordu, dudakları titreyerek.

Anı seli, patlayan bir barajın sularının olması gereken gölü oluşturması gibi duruldu. Son parça netleşti.

Astaroth Moloch'un kılıcından kurtuldu ve göğsünde kabaran umutla ayağa fırladı. "Söyleyecek bir şeyim var," diye duyurdu. "Bu çok önemli."

"Ciddi misin?" Moloch sordu.

"Onu bir dinleyelim," dedi Sandranella. Moloch ona ters ters bakınca zarif bir omuz silkti. "Sonra her zaman kafasını kesebilirsiniz."

Astaroth ona minnettar bir bakış fırlattı. "Moloch," dedi iblisle yüzleşmek için dönerek. "Teyit etmek için soruyorum, sadece saf kan iblisleri destekliyorsun, değil mi? Diğer türlerin burada bir yeri olduğuna inanmıyor musun?"

"Diğer türler zayıftır," dedi Moloch. "Uçağımıza erişimlerine izin vererek, bu zayıflığı içeri davet ediyoruz."

"Ve tabii ki onlarla zina yapmak söz konusu bile olamaz." Sesini mümkün olduğunca çok kulağa ulaşacak şekilde yansıttı.

"Belli ki." Moloch çizmesinin ucuyla Calladia'nın bacağına dürttü. "Ama tabii ki pislikle ilişki kurmaktan çekinmiyorsun."

Astaroth neredeyse o anda iblisin üzerine atlıyordu. Derin bir nefes aldı. "O halde elf metresine ödeme yapmak için neden yüksek konseyin altın rezervlerinden kaymağını yediğini açıklamak ister misin?"

Sessizlik çöktü. Moloch'un gözleri büyüdü. Bir kalp atışı geçti, diğeri ...

Sonra herkes aynı anda konuşmaya ve bağırmaya başladı. Melezler kalabalıktan suçlama çığlıkları atarken, konsey üyeleri birbirlerine dönerek neyin doğru olduğu ve kimin ne bildiği konusunda tartışılar.

"Sessizlik," diye bağırdı Baphomet. "Bu kadar saçmalık yeter. Ya ölümlüleri öldür ya da kendin öl, Astaroth."

Diğer konsey üyeleri ise tedirgin görünüyordu. Mırıltılar aşağıya doğru yayıldı ve Sandranella öne çıktı. "Bize daha fazlasını anlat, Astaroth."

"Memnuniyetle," dedi, içinde kindar bir neşe patlaması hissederek. Astaroth, rekabetleri başladığından beri Moloch'u takip etmeleri için müfettişler tutuyordu ama Moloch'un uçak dışı gizli bir banka hesabı olduğunu keşfedene kadar iblisin çevrimiçi hesaplarına sızmaları için insan hackerları görevlendirmeyi düşünmemişti. İnsanlar her zaman başkalarının onlara daha becerikliydi. "Son on beş yıldır bir elf kadınıyla ilişkisi varmış. Ona Dünya'da Miami adında bir yerde bir malikane ve çeşitli düzlemlerde birkaç tane daha malikane inşa etti."

Moloch sıkılmış dişlerinin arasından, "Bunu bilemezsin," diye homurdandı.

"Cücelerle bir ittifak kurmanın eşiğinde olduğumuz zamanı hatırlıyor musunuz?" Astaroth konseyin geri kalanına sordu. "Onlar altın kıtlığıyla karşı karşıyaydı ve bizim de yedekte altınımız vardı, bu yüzden gezegenler arasındaki ithalat ve ihracatta daha uygun tarifeler karşılığında bazı acil altyapı iyileştirmelerini finanse etmeyi önerdik." İblisler çoğunlukla takas sistemiyle çalışırlardı, ancak kapitalist türlerle baş edebilmek için çeşitli para birimleri biriktirirlerdi.

"Hatırlıyorum," dedi Sandranella. "Baphomet oylama sabahı fikrini değiştirdi."

"Şartların bizim için yeterince faydalı olmadığı sonucuna vardım," dedi Baphomet, tedirgin görünüyordu.

Astaroth o zamanlar ona inanmıştı. Moloch'un hainliğini bilse bile, Baphomet'in kendi altın kıtlıklarını fark ettiğini ve araştırırken bunu örtbas ettiğini varsaymıştı. Bozulmaz Baphomet'in sonunda bozulduğuna asla inanmamıştı.

"Teklif edeceğimiz altın kayboldu," dedi Astaroth. "Moloch onu kaçırdı ve Baphomet de kaybı örtbas etti."

Baphomet'in bakışları öldürücüydü. "Bu suçlamalar vatana ihanettir."

"Nasıl ihanet oluyor?" Sandranella sordu.

"Ben konseyin başkanıyım!" İblisin ağzından tükürükler saçıldı.

Sandranella, "Yüksek Konsey sizden daha fazlasıdır," dedi. "Bu sen Ne olursa olsun hepimiz adına konuştuğunuza inanmanız ve size yönelik her türlü suçlamayı ihanet olarak görmemiz, artık bu göreve uygun olmadığının kanıtıdır."

Bu diğer konsey üyelerini bir kargaşaya sürükledi. Bağırıp çağırdılar ve her bir grup diğerini yolsuzluk ve yalanla suçladı.

"İşte sorun bu," diye bağırdı Astaroth gürültünün üzerine. "Artık çoklu bakış açılarından oluşan bir konsey değiliz ve kendi gücümüzü uçağın refahından önde tutuyoruz. İki partili bir sistemi etkin bir şekilde benimsedik ki Dünya'daki herkes bunun felakete davetiye çıkarmak olduğunu söyleyebilir."

Moloch'un parmakları kılıcının kabzasında esnedi. "Bu sahte suçlamaları destekleyecek hiçbir kanıtınız yok."

Ancak Astaroth'un elinde kanıt vardı: çalışma odasında kilitli tuttuğu yazılı günlükler, Londra'daki dairesinde harici bir sabit diske kaydedilmiş taramalar. Bilgisayar korsanlarının elinde daha fazla kayıt vardı. Ve eğer Moloch'un iblis olmayan metresine ödeme yapmak için iblis düzleminden çalması konseyi ona karşı harekete geçirmeye yetmediyse, bir sonraki parça bunu yapmalı.

"Kanıtım var," dedi Astaroth. "Buna bir suikastçının çok ilginç imzalı itirafı da dahil."

Moloch'un kırmızı yanakları daha da karardı ve alnında bir damar belirdi. Bir şeyler söylemeye başladı ama Astaroth onun yerine konuştu.

"Cassaviel'in öldürülmesini Moloch ayarladı," dedi Astaroth'un yüksek konseyde yerini aldığı iblisin adını vererek. İtiraf, bir grup emekli ölümsüz suikastçıyla içki içilen ve yüksek bahisli Bingo oynanan bir gece sırasında alınmıştı. "Moloch o boş pozisyona atanmayınca, suikastçı Drivanna'yı da öldürttü." Moloch'un yerini aldığı konsey üyesi.

Yüksek konsey üyeleri arasındaki tartışmalar durdu. Bütün gözler Moloch'a sabitlendi.

Moloch alay etti. "Nerede bu sözde kanıt?"

"Çalışma odamda kanıt var. Konseyin araştırması için memnuniyetle geri getirebilirim-"

Moloch yüksek sesle güldü. "Astaroth, sürgün edildiğin gün inin yanıp kül oldu. Trajik bir kaza tabii ki."

Astaroth iblisin böyle bir şey yapacağını bilmeliydi. Neyse ki, insanlar arasında bu kadar çok zaman geçirmiş olmanın faydaları vardı. Birkaç yıl önce seviştiği bir bilişim uzmanı ona verilerini yedeklemenin faydalarını öğretmişti.

İşler umduğu gibi giderse, o insana bir teşekkür kartı gönderecekti. "İyi ki kopyalarım var," dedi Astaroth. "Tarayıcı denen, belki de hiç duymadığınız harika bir icat var."

"Ve iyi ki kanıtları internette yayınlatabildim!"

Tanıdık ses aşağıdan geldi. Protestocu kalabalık Lilith'in iki iri yarı kurt adam tarafından kuşatıldığını görmek için ayrıldı: Solunda Avram, sağında Kai.

Astaroth'un annesi ufak tefekti ama kendini bir kraliçe gibi taşıyordu. Kızıl saçları, zırhına uygun altın bir postişle toplanmıştı - çelik levha üzerine yaldız, diye hatırladı, 8. Henry'nin hediyesiydi. Lilith o zamanlar, "Yatak arkadaşımın daha sonra kafamı kesmek isteyip istemeyeceğini bilmemek hoşuma gidiyor," demişti. "Biraz daha heyecan katıyor." Takım, kabzası elektrumla süslenmiş kısa bir kılıçla tamamlanıyordu.

Birisi "Bu Lilith'in ta kendisi!" diye bağırdı ve bunu endişe ve hayret çılgınlıkları izledi.

"Sen yüksek konseyde değilsin Lilith," dedi Baphomet. "Katkıların hoş karşılanmıyor."

"Yüksek konseyde olmak kulağa sıkıcı geliyor. Birçok kez geri çevirdim." Lilith kurtadam onur muhafızıyla birlikte basamakları tırmandı. Gülümsemesi acımasızdı ve köpek dişlerinin sivri uçlarını ortaya çıkarıyordu. "Yine de fikrimi değiştirebilirim. Ben konseyi senin dalkavuklarından temizlerken kafatasın gül suyu içmek için güzel bir kadeh olur."

"Tanrım, bu çok ateşli," dedi Kai.

Lilith kurt adamın ön kolunu okşadı ve dişlerini ona geçirdi. "İyi çocuk."

"Kanıtı nereye gönderdin?" Themmie yukarıdan seslendi. Astaroth seğirdi; onun orada havada asılı durduğunu, telefonunu kürsüye doğru çevirdiğini unutmuştu. "Pixtagram'dan GhoulTube'a kadar her yerde yayın yapıyorum ve sosyal medya hesaplarımla çapraz tanıtım yapacağım."

Baphomet ve Moloch'un boş ifadelerine bakılırsa, bunun ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikirleri yoktu. Yine de insanları göz ardı etmemek gerektiğinin bir kanıtı daha, çünkü ölümsüzlük ya da süper güçten yoksun olmalarını teknik ustalık ve aşırı paylaşım tutkusuyla telafi ediyorlardı.

Lilith gururla, "Her şeyi özetledim ve AO3'te yayınladım," dedi.

Oh, Lucifer. Astaroth avucuyla alnına vurmamak için direndi. "Archive of Our Own'u mu kastediyorsun?" diye sordu. "Dokunaç pornoğu yayınladığın şu hayran kurgu sitesi mi?"

"Dokunaç pornosu mu yazıyor?" Themmie sordu. "Harika. O bağlantıya ihtiyacım olacak. Araştırma için."

Lilith başını kaldırıp periye baktı. "Renkli böceği sevdiğimi biliyordum. Bir sonraki tek atışımı sana ithaf edeceğim, flappy one."

Themmie yumruğunu sıktı. "Evet!"

Calladia boğazını temizledi. "Taramalar internette de mevcut mu?" diye sordu. "Sadece bir özet değil mi?"

Lilith kürsüye ulaşmıştı. "Elbette öyle," dedi Astaroth'un yanında durmak için hareket ederek. "Yazarın notlarında bağlantıları var."

"Hayran kurgusunun ne olduğundan hâlâ emin değilim," dedi Moloch, "ama herkes senin deli olduğunu biliyor. Sana kim inanır ki?"

Lilith parmaklarını şıklattı ve Kai cebinden bir akıllı telefon çıkarıp kilidini açtı ve ona uzattı. Lilith ekrana baktı. "Şimdiden on altı bin kez tıklanmış ve ben daha açık bölümü bile yayınlamadım."

Astaroth annesine şüpheyle baktı. "Kanıtlarımda açık bir şey yok."

"Evet, yasak iblis-elf meselesi konusunda çok sıkıcıydın." Omuz silkti. "Biraz yaratıcılığımı kullandım."

"Yeter!" Moloch bağırdı. Kılıcını kaldırdı ve sol elini uzatarak avucunun üzerinde asılı duran bir ateş topu çağırdı. "Bu iş çok ileri gitti."

"Bir dakika bekleyin," dedi bir konsey üyesi. "Bunun hakkında konuşmamız gerekmiyor mu?"

Başka sesler de duyuldu. Sandranella diz çökmüş ölümlülere doğru ilerliyordu; Astaroth izlerken, gargoylelere bir görevden alma fısıldadı, sonra hızla diz çöktü ve bağları çözdü.

Calladia bileklerini ovuşturarak, "Teşekkür ederim," dedi. Ayağa fırladı, bir tutam saçını çekip çıkardı ve düğüm atmaya başladı.

Konsey Moloch'la şiddetli bir tartışmaya girmişti, Astaroth'un umduğu da buydu ama halkın da söz hakkı olması gerekiyordu. Toplanan seyircilerin, melezlerin ve safkanların yüzüne . "Konseyiniz kusurlu," diye duyurdu Astaroth. Sesi gürlerken neredeyse geri çekiliyordu. O yana baktığında, Mariel göz kırptı.

"Onlar-biz-biz kusurluyuz," diye devam etti, kelimeler sihirli bir şekilde güçlendirilmişti. "Açgözlü ve güce aç, yalanların arkasına saklanıyor, eylemlerimizi haklı çıkarmak için düşmanlar icat ediyoruz. Moloch melezlerin düşman olduğunu iddia ediyor ama gerçekte onlar kurtuluşumuzun bir parçası olacaklar."

Yan tarafına, onu sendeletecek kadar sert bir şey çarptı. Yere baktığında, Moloch'un hançerinin kabzasının dışarı çıktığını gördü.

Calladia çığlık attı ve kendini Moloch'a doğru fırlatarak iblisi yere serdi. Ozroth dayağı devralmadan önce yüzüne defalarca yumruk atarak kan sıçramasına neden oldu. Mariel bir büyü mırıldanmaya başladı.

Calladia aceleyle Astaroth'un yanına koştu. Moloch'un kanı parmak eklemlerini boyamış ve bir yanağına sıçramıştı. "Seni bir doktora götürmeliyiz," dedi.

Astaroth başının döndüğünü hissederek sallandı. Kan kaybından değil - hançer hâlâ içinde olduğu için henüz bu konuda endişelenmiyordu - ama bıçaklanma deneyimi zamanla iyileşmediği için. "Hayati organları ıskalamış," diye hırıldadı. "Bir şey olmaz. Konuşmayı bitirmem gerek."

Calladia ona öldürücü bir bakış attı. "Sırf konuşma yapmak için tedavi olmaktan kaçınırsan, bu bıçağı çeviririm. Sadece dene beni."

"Yemin ederim şu anda ölme tehlikesiyle karşı karşıya değilim." Kadın kafasına vurup onu sürüklemekten önce onu öptü. "Bırak da konuşmamı bitireyim. Sonra doktora gideriz."

Calladia elini uzatmadan önce tereddüt etti, serçe parmağını uzatmıştı. "Serçe parmağınla yemin eder misin?"

Astaroth bunun ne anlama geldiğini bilmiyordu ama onun sevdiği her şey üzerine yemin edebilirdi. Uzanıp serçe parmağını onunkine doladı. "Serçe parmağım üzerine yemin ederim."

Elini ciddiyetle sıktı. "Serçe parmak yemini kutsal bir yemindir. Bunu bozamazsın."

"Ve yapmayacağım." Gülümsedi, sonra yan tarafında zonklayan bir ağrıyla irkildi. Moloch'un hem ilerici hem de muhafazakâr birçok konsey üyesi tarafından zapt edildiğini görünce rahatladı. Baphomet de iki muhafazakâr iblis tarafından hararetle sorgulanıyordu.

Sonunda konsey harekete geçiyordu. Ve tek gereken hafif bir bıçaklamaydı.

Astaroth kalabalığa tekrar seslenerek, "Sınırlarımızı diğer türlere kapatmak çözüm değil," dedi. "Melezlere karşı ayrımcılık yapmak da değil. Bir tür olarak durgunlaştık ve ruhlar düzlemimize hayat getirirken, diğer seçenekleri düşünmeye zahmet etmedik."

Calladia'nın eline uzandı, parmaklarını onunkilerle birleştirdi ve sonra başının üzerine kaldırdı. Teni iblis alacakaranlığında parlıyordu.

"Cadılar ve peri geldiğinde bitkiler çiçek açmaya başladı," diye devam etti Astaroth. "Bu da demek oluyor ki uçağı hayatta tutmak için ruh pazarlıklarına bel bağlamamıza gerek yok. Sadece sınırlarımızı diğerlerine açmalıyız. Işıklarını bizimle paylaşımlarına izin vermeliyiz." Calladia'nın elini öptü. "Karşılığında belki biz de biraz ışık ve sevgi paylaşabiliriz."

Moloch tehditler savuruyor ve kendisini zincirleyen insanlara karşı çırpınıyordu. Tirana ve Baphomet de benzer şekilde bağlanmıştı. Sandranella gargoylleri çağırdı, onlar da üç iblisi sürükleyerek götürmeye başladılar.

"Bekle," diye seslendi Astaroth. Calladia'ya baktı. "Moloch'a söylemek istediğın bir şey var mı?"

Sırıtsı acımasızdı. "Ben hiç!" Moloch'a doğru yürüdü ve yüzüne bir yumruk attı. "Bu benim evim için." Bir sonraki yumruğı Moloch'un karnına geldi ve Moloch inledi. "Bu Astaroth için." Son olarak, saçının bir tutamıyla bir dizi düğüm attı. "Ve bu da tüm iblis düzlemi için." Bir büyü mırıldandı, sonra Moloch'un kasiğına bir tekme attı.

İblis bir mancınıktan fırlatılmış gibi çatıların üzerinden fırladı, uzaklarda kaybolurken çığlığı soldu.

"Bu ," dedi Mariel, "ama nereye gittiğini biliyor muyuz?" "Zincire vurulmuş," dedi Calladia. "Fazla uzağı gidemez."

Lilith, Kai'yi ensesinden yakaladı ve onu agresif bir dille öpüşmeye doğru çekti. "Kurtadamların mükemmel bir koku alma duyusu vardır," dedi ayrıldıktan sonra. "Onu benim için getirir misin?"

Gökyüzüne doğru içten bir ulumayla Kai kürsüden atladı ve koşmaya başladı.

Bir iblis doktor aceleyle Astaroth'a doğru koştu. Bıçağı çekip çıkardı ve yarayı tedavi etmeye başladı. Astaroth keskin acı karşısında ırkildi, ancak yan tarafı şifalı otlar ve gazlı bezle sarıldığında kendini çok daha iyi hissetti.

Doktor işini bitirdiğinde Sandranella, "Ee," dedi. "Yeniden yüksek konseyin bir parçası olmak ister misin, Astaroth?"

Calladia kaskatı kesildi. Astaroth bir kolunu onun beline doladı, düşünüyordu.

Yüksek konseyde olmak melezlere iktidar koltuğunda bir söz hakkı verecekti ama bunu yapmaya devam etmek istiyor muydu? Sonu gelmeyen entrikalar, ilerlemenin yavaş yürüyüşü ... Astaroth'un kinizm ve hırs çukuruna geri düşmesi ne kadar sürerdi?

Geçmişi onun bir parçasıydı. Rahat bir parçası değil - daha çok derisinin altındaki bir kıymığa benziyordu - ama yine de oradaydı. Tekrar o kişi olmak istemiyordu.

Ve yine de . . .

Calladia'yla yüzleşti ve onu kollarının arasına aldı. "Calladia," dedi ciddiyetle, "yüksek konseyde kalırsam kızarmısın? Ya da en azından melez hakları konusunda danışmanlık yaparsam?"

Yine de bir danışmanlık daha iyi olabilir. Dünyaları keşfetmek için daha fazla özgürlük. Aşkıyla geçireceği daha fazla zaman.

Calladia'nın yüzü düştü ama hemen toparlandı ve ona sıkı bir gülümseme verdi. "Sanırım Isobel'in teklifini kabul etmeye karar verdin."

Bekle, yaşam cadısı Isobel mi? Astaroth, Calladia'nın onun sadece yüksek konseyi değil, ölümsüzlüğe dönüşü de planladığını düşündüğünü fark etmeden önce kısa bir süre kafası karıştı.

Tüm bu olanlardan sonra Astaroth bir sonuca varmıştı.

Kendisinin en iyi yönleri iblis mirasından gelmiyordu, yine de annesini gururlandırmak istiyordu. Ve Lilith bir iblisin hırs ve acımasızlık sevgisine sahip olsa da, daha da önemlisi *onu* seviyordu.

Calladia, Mariel, Ozroth, Themmie ve rastgele bir kurtadam sürüsünün iblis melezleri için doğru olanın bu olmasından başka bir sebep olmaksızın savaştığını görmüştü. Yıllar boyunca, ölümlülerin böylesine agresif bir tutkuyla yaşamalarını . Dünya'da yaşamak

Bir tür temas yükselmesiydi ama Astaroth duygularını azaltmaya çalışırken diğer insanların cesurca yaşamasına izin vermekten bıkmıştı.

Astaroth'un en iyi yönleri insandı.

Belki de bunun nedeni insan hayatının kısa olmasıydı. O kadar çok anlam yüklediler ki her gün bir maceraydı. O kadar önemsiyorlardı ki aşk hikayeleri zaman içinde yankılanıyordu.

Annesini gururlandırmak istiyordu, ama daha da önemlisi kendisini gururlandırmak istiyordu.

Gülümsemesine rağmen Calladia'nın güzel gözlerinde korku ve keder parlıyordu. Astaroth onun yanaklarını avuçladı ve bu acıyı silmek için ne gerekiyorsa yapmaya yemin etti. "Calladia," dedi tüm kalbiyle, "tekrar ölümsüz olmak istemiyorum."

Kaşları çatıldı. "Ne?"

"Isobel'le bir daha irtibata geçmeyeceğim - yani ona o altınları ödedikten sonra, lanet olsun. Ölümlü olarak kalacağım."

Bir an sonra umut, zarif bir çiçek gibi yüzünde açtı. "Gerçekten mi?"

"Gerçekten," diye onayladı. "Burada hâlâ iyi şeyler yapabilirim ve ileride konseyde daha fazla melezin yer almasını umuyorum - ve muhtemelen konseyi genişletmeliyiz - ama hayatıma gelince ..." Nasıl ifade edeceğini düşünerek sözünü kesti.

Kelimeler çok şey yapabilirdi ama her şeyi değil. Onun gerçeği, göğüs kafesinin içinde güvende tutulan, değerli ve sıcak bir histi. Gerçeği aynı zamanda onun kollarındaydı, her yönden ona eşitti.

"Calladia Cunningham," dedi Astaroth, "benim savaşçı kraliçem. Seni seviyorum ve seninle bir hayat geçirmek istiyorum. İyi ve kötü, can sıkıcı ve yüce. Bana bağırmanı ve kışımı tekmelemen istiyorum. Ayaklarını gıdıklamak ve ölümü kışkırtmak istiyorum. Seninle *yaşamak* istiyorum, olabildiğince dolu ve agresif şekilde."

Konuşmanın sonunda gözleri nemlenmişti.

Calladia da ağlıyordu. "Astaroth, başımın belası ve hayatımın ışığı. Ben de seni seviyorum. Her şeyin kadar hızlı geliştiğine inanamıyorum ama bir anını bile değişmem." Düşündü. "Şey, belki birkaç

anlar. Ama genel olarak . . . evet. Beni bunların hepsine ve sana yaz." Calladia'nın ne yapacağı asla tahmin edilemediği için, kalpleri durduracak kadar şefkatli gülümsemesinin ardından boynuzlarını iki yumruğuyla kavradı ve onu ağzına çekti. "Hadi yapalım şu işi, savaşçı kral," dedi onu doyasıya öpmeden önce.

Uçak alkışlarla inledi ama Astaroth onları duymadı. Kendisi, Calladia ve onları bekleyen tüm olasılıklardan oluşan yeni bir dünyada kaybolmuştu.

Kavga. Kahkahalar.

Aşk.

OceanofPDF.com

TEŞEKKÜRLER

Bu kitabın son, görkemli, azgın ve kaotik haline gelmesine yardımcı olan pek çok insan var. Her şeyden önce Cindy Hwang'a bu kitapları üstlendiği ve beni istediğim kadar tuhaf olmaya teşvik ettiği için teşekkür ederim. Penguin Random House ekibine teşekkür ederim: Jessica Mangicaro, Stephanie Felty, Angela Kim ve Stacy Edwards. Bu kitabı okurlara ulaştırma konusunda rüya takımsınız ve sıkı çalışmanız için size minnettarım. Redaktör Shana Jones'a virgüllerimi düzelttiği ve İngiliz bir kahramanı Amerikalı bir anlatıcı sesiyle nasıl dengeleyebileceğime dair bitmek bilmeyen sorularımı yanıtladığı için ve sanatçı Jess Miller ile sanat yönetmeni Katie Anderson'a bir başka olağanüstü kapak için teşekkür ederim. Gollancz ekibi de harika: Áine Feeney, Javerya Iqbal, Jenna Petts, Tawanna Sullivan, Jessica Hart ve Dawn Cooper'a (muhteşem İngiltere kapağını resimleyen) çok teşekkür ederim. Ve her zaman olduğu gibi, olağanüstü menajer Jessica Watterson'a, mutlak en iyi olduğu ve benden gelen her türlü panik veya garip soruyu ele aldığı için teşekkür ederim.

Özel hayatımda, destekleyici, yaratıcı, nazik ve yetenekli birçok insan tanıdığım için şanslıyım. Bu yolculukta bana destek olan herkese teşekkür ederim: Sarah Tarkoff, Blaise Nutter, John Moore, Jon Jandoc, Bronwyn Beck, Amanda Powers, Brittany Hoirup, Dan Duncan, Rachel Kitzmann, Julie Verive, Meredith Berg, Angela Serranzana, Mish Kriz, Alycia Francis, Ryan ve Tina Porterhawk (artı Austin ve Asami, hiçbir evrenin köpek parkını siklemeyen corgi) ve daha milyonlarca insan. (Atladıklarım varsa özür dilerim-teşekkür yazısı yazmak stresli bir iştir!)

Berkletes, Wicked Wallflowers Coven, SDLA Sisters (Ali, Thea, Kirsten ve aynı zamanda Taylor Swift danışmanım olan Katie) ve Words are Hard ekibi (Celia, Rebecca, Julie, Victoria, Jenna, Kate ve Claire). Village Books ve Paper Dreams'e ve Bellingham Barnes & Noble'a tüm destekleri için, Waterstones Liverpool'a keyifli TikToks'ları için ve beni tuhaf benliğim olmaya ve kitaplar hakkında konuşmaya davet eden her podcast veya web sitesine teşekkür ederim.

Harika ailem için çok minnettarım: Annem, babam, Steve, Mahina, Kennebeck, Lynnea, Nana, Bill, Sandy ve diğer herkese; Victoria, British Columbia'nın küçük ücretsiz kütüphanelerine coşkulu saldırıları için Cory ve Laura'ya özel olarak sesleniyorum. Sevgi, kahkaha ve özenli sanat dolu yıllar için Joy'a teşekkür ederim; kitapları imzalamak ve açıklama eklemek için kullandığım kalemler senden geldi ve onları kullanırken seni düşünüyorum.

Daha ciddi bir not: Calladia'nın Sam ile yaşadığı gibi bir ilişki yaşıyorsanız veya yaşadıysanız, size (A) yalnız olmadığınızı ve (B) sizi olduğunuz gibi seven ve sizi kesip biçecek değil, yükseltecek birini hak ettiğinizi söylemek istiyorum. Birisi sizi sözlü, duygusal, finansal, fiziksel veya cinsel olarak istismar ettiyse, zayıf veya değersiz değilsiniz. Şu anda kendinizi güvensiz veya korkmuş hissettiğiniz bir durumdaysanız ya da kurtulmak ancak nasıl kurtulacağınızdan emin değilseniz, size yardımcı olabilecek kaynaklar bulunmaktadır. Ben Amerikalıyım, bu yüzden Ulusal Aile İçi Şiddet Yardım Hattımızı paylaşacağım: 1-800-799-SAFE (7233), thehotline.org veya START yazıp 88788'e gönderin.

Nerede olursanız olun, kim olursanız olun, daha iyisini hak ediyorsunuz. En iyisini hak ediyorsunuz.

Şimdi minnettarlığa dönelim, çünkü okuyucuların almasını istediğim bir mesaj varsa, o da hepimizin neşeyi hak ettiğimizdir. Bu kitap benim mutluluklarımdan biri.

Bu anlatıyı şekillendiren başka pek çok kişi ve yer var. Dorothy Dunnett'e sarışın, ukala, ahlaki açıdan şüpheli İngiliz edebi kahramanlarının altın standardı olan ve kalbimin yıllar önce yakaladığı ve asla bırakmadığı Lymond'lu Francis Crawford'u yarattığı için teşekkür ederim. Beni (sarışın, , ahlaki açıdan şüpheli ama ne yazık ki İngiliz olmayan) Eric Northman ve lezzetli bir hafıza kaybı olay örgüsüyle tanıştırdığı için *True Blood*'a teşekkür ederim ve teşekkür ederim

Meredith Duran'ın *A Lady's Code of Misconduct* kitabına ilk amnezi romantizmimi oluşturmamda bana yardımcı olduğu için teşekkür ederim. (Bunu kendime neden yaptım??? Tanrım, bu zordu ve bu kitabı okuyan ve şüpheli tıbbi doğruluk için beni affeden her tıp uzmanına teşekkür ederim). Ayrıca bana bir şeyleri nasıl yumruklayacağımı öğrettiğı için yerel kickboks stüdyoma da minnettarım. Sheffield Üniversitesi'nde okurken tanıştığım herkese bana İngiliz argosunu öğrettikleri ve evimden uzakta yalnız ve yabancıyken kendimi iyi hissetmemi sağladıkları için teşekkür ederim ve işte Kızıl Geyik'in arkeologların dersten sonra orada takıldıkları zamanki haline. Bugün hafta sonları yazı seanslarıma ev sahipliğı yapan mekânların şerefine - bu kitaplar siz olmasaydınız var olamazdı.

Ayrıca kedilerime, AO3'e, kahveye, Reylos'a, biçimlendirici bir zamanda içimde bir şeyler uyandıran her kurgusal kötü adama, cama vuran yağmurun sesine, renkli çoraplara, odunlu mumlara, hafta sonu emlak satışlarına, köpük banyolarına ve peynire (çok fazla peynir) teşekkür etmek istiyorum.

Ve tabii ki sen, sevgili okuyucu. Glimmer Falls'a yaptığım bir başka tuhaf yolculukta bana eşlik ettiğiniz için teşekkür ederim. ♥

OceanofPDF.com

Sarah Hawley'nin yeni romanından bir alıntı için
okumaya devam edin ...

BİR KURT ADAMIN BİR VAMPİRİ BAŞTAN ÇIKARMA REHBERİ

OceanofPDF.com

O KURT ADAM BEN ROSEWOOD'UN "MÜMKÜNSE KAÇINILMASI GEREKENLER" LİSTESİ Mümkün," düğünler zirveye yakındı.

Diğer insanları mutlu görmekten nefret ettiğinden ya da pastadan, açık bardan ya da danstan hoşlanmadığından değil -tamam, dans etmek çok sarhoş olmadıkça utanç vericiydi, ki açık bar bunu hallediyordu- her gittiğinde kendini berbat bir insan gibi hissettiğindendi.

Hafifçe sallanarak şampanyasını kaldırdı. Tören sonrası yemek sona eriyordu ve konuşma yapma zamanı gelmişti. Sarhoşların ya da anksiyete bozukluğu olmayanların yapabileceği bir başka utanç verici aktivite.

Şaraba güvenerek, diye düşündü.

Söz konusu yeni evliler Mariel ve Ozroth Spark, sevgililer masasından umutla ona bakıyorlardı. Bir cadı, bir iblis: Ben'in değer verdiği ve korkunç bir konuşmayla hayal kırıklığına uğratmak istemediği iki insan.

"Mariel," dedi uzun zamandır arkadaşı olan ve bahçe dükkânı Ben's Plant Emporium'da çalışan çalışanına hitaben, "seninle birlikte çalışmak ve bakımını yaptığın bitkiler gibi gelişmeni izlemek bir ayrıcalıktı. Etrafındaki herkese her zaman zamanını, sevgini ve desteğini verdin ve bu sevgiyi binlerce kat fazlasıyla geri almayı hak ediyorsun."

Ben terliyordu. Altın çerçeveli gözlüklerini boştaki eliyle burnuna doğru itti, sonra masanın üzerinde duran ve konuşma noktalarını içeren not kartına baktı.

"Artık Oz yanında olduğuna göre," diye devam etti, "her zamankinden daha fazla parlıyorsun ve ben bunu görmekten mutluyum."

Beceriksizce bir konuşmaydı ama Mariel aldırıyor gibiydi. Esmer cadı ıslıl ıslıldı, dantelli kap kollu ve sarmaşıklar ve çiçeklerle işlenmiş tam etekli beyaz bir elbise içinde ıslıl ıslıl görünüyordu. Onun yanında ve

zamanki sade estetiğine uygun siyah bir takım elbise giyen Oz'du - ya da bir zamanlar adlandırıldığı gibi, Acımasız Ozroth. Ruh pazarlıkçısı, iblisin aslında düşünceli, düşünceli ve o huysuz dış görünüşünün altında Mariel'e tamamen aşık olduğunu fark etmeden önce uzun bir süre Ben'in bok listesindeydi. Yeni evlilerin tanışması, Oz'un Mariel'in ruhunu almaya çalıştığı yanlışlıkla yapılan bir çağırma ve pazarlığı içeriyordu, ancak bu sorun çözüldü ve çift yaklaşık iki yıldır birbirlerine bağlıydı.

Normalde somurtkan olan Oz şimdi geniş geniş sırıtıyor, gözlerinin yanında sevinç çizgileri belirliyordu. Oz artık ölümlü olduğu için bu izler Dünya'da geçirdiği her yılla birlikte daha da derinleşiyordu ve Ben kıskançlıkla karışık bir özlem dalgası hissetti. Oz özellikle Mariel'le evlendiği için değil -*Mariel*'le evlenmek, diye tekrarlardı Ben'in sarhoş beyni, aliterasyondan zevk alarak- ama mutlu ve aşık oldukları için.

Ben bu yüzden düşünleri sevmezdi. Kendi bekâr durumuna üzülme yerine arkadaşları için koşulsuz sevinç duymalıydı. İçindeki utanç verici kıskançlığı bastırdı ve karta tekrar baktı.

"Oz," diye devam etti siyah saçlı, siyah boynuzlu iblise hitaben, "bildiğin gibi, ilk başta senden emin değildim. Her gün bir iblis Dünya'ya gelip arkadaşının ruhunu talep etmiyor." Kalabalık buna kıkırdadı ve Ben bir rahatlama dalgası hissetti. Kurt adamların atası Lycaon sağ olsun, bu işi çok da kötü batırmamıştı. "Ama Mariel'i korumak için ne kadar çok savaştığını gördüm ve o zamandan beri aşkın büyüdü ve derinleşti. Bu sevgiyi sadece sözlerle değil eylemlerle de kanıtlıyorsun ki bu da iyi bir adamın ölçüsüdür. İkinizi de tanımak ve bu konuşmayı yapmak üzere davet edilmek benim için bir onurdur."

Ondan neden bir konuşma yapmasını istediklerinden emin değildi, ama resepsiyon şu ana kadar konuşma ağırlıklı geçmişti, gelin ve damadın aileleri ve arkadaşları, Ben'inkinden çok daha iyi olan ateşli, parlak konuşmalar yaptılar.

"Benim becerilerim bahçecilikte, topluluk önünde konuşmada değil," dedi, "bu yüzden kendimi utandırmadan önce oturacağım." Bunun üzerine birkaç kıkırdama daha. "Hak ettiğiniz parlak hitabet yerine, size

Sana bir bitki vereyim." Rani adında bir naiad olan başka bir çalışanının elinde bir orkide tuttuğu odanın yan tarafına doğru başıyla işaret etti. Rani, kalabalığın önünde büzüşüp kaybolmak istemeyen iyi ayarlanmış insanlar gibi kendinden emin bir şekilde sırtarak öne doğru yürüdü ve bitkiyi Mariel'e sundu.

Mariel nefesini tuttu ve ellerini ağzına götürdü. "Ben, ciddi misin? Bir Ocak Gündoğumu mu buldun?"

Ocak Gündoğumu orkidesi nadir bulunurdu, sadece Fransa'daki sihirli bir dağın tepesinde, ley hatlarının karda çiçek açmasına izin verdiği yerde bulunurdu. Taç yaprakları yumuşak pembeye karışan kar beyazı rengindeydi, kenarları turuncuyla kaplıydı ve altın ercikleri sihirle parıldıyordu.

"Nadir bir arkadaş için nadir bir çiçek," dedi Ben. Bunu alabilmek için dükkânının envanterindeki afrodizyak bitkilerden önemli bir kısmını takas etmek zorunda kalmıştı ama bu işleminden pişmanlık duymuyordu.

"Mükemmel," dedi Mariel ona gülümseyerek. Orkide saksısının içinde öne doğru eğilerek yapraklarını Mariel'in yanağına sürttü. Mariel çilli burnunu kırıştırdı. "Merhaba bebeğim," diye fısıldadı çiçeğe. "Seramı çok seveceksin."

Bitkiler Mariel'in etrafında hep böyle davranırdı. O kadar çok doğa büyüyle dolup taşıyordu ki dünya onun etrafında canlanıyor ve bitkiler düpedüz aşık olmuş gibi davranıyordu. Ben biraz kıskançtı, çünkü kurtadamların aylık olarak vahşi bir yaratığa dönüşmek gibi gerçekten talihsiz bir durum dışında herhangi bir sihirleri yoktu, ama bunun onu bahçe dükkanında çok iyi bir çalışan yaptığını edemezdi.

Oz Ben'e bariz bir minnettarlıkla baktı. "Teşekkür ederim," diye mırıldandı iblis.

Ben onaylarcasına başını salladı. Sonra konuşmanın bitmesinden memnun bir şekilde koltuğuna geri oturdu.

Kız kardeşi Gigi çatalıyla onu dürttü. Ne yazık ki üzerinde sos kalıntısı çatal, lacivert ceketinin kolunda yağlı bir leke bırakmıştı. "İyi konuşmadı, kardeşim."

Ağır bir nefes verdi. "Sadece bittiği mutluyum."

"Sen harika bir konuşmacısın. Neden bu kadar nefret ettiğini anlamıyorum." Gigi omuz silkti ve makarnasına geri döndü.

Otuz üç yaşındaki kız kardeşi Ben'den beş yaş küçüktü, ama Ben onun on yaş küçük, kız kardeşi de onun seksen yaş büyük gösterdiğini iddia ediyordu. İkisi de ortalamadan daha uzun ve geniş omuzluydu, aynı kalın kahverengi saçlara ve kahverengi gözlere sahiplerdi, ancak kişilik açısından daha farklı olamazlardı. Gigi partileri ve topluluk önünde konuşmayı seven dışa dönük biriydi, Ben ise bitkileri, kitapları ve örgüleriyle yalnız kalmayı tercih ediyordu.

Gigi bu gece en sevdiği pembe Converse'inin üzerine altın rengi bir elbise giymişti ve kulaklarında ışıltılı piercingler vardı. "Lycaon'a şükürler olsun ki kazak yelek giymemişsin," demişti Gigi'yi günün erken saatlerinde lacivert bir takım elbise giyerken gördüğünde. "Bir gün seni alışverişe götürmeme izin vereceksin."

Bu bir "kesinlikle olmaz "dı ve süveter yeleklerin nesi bu kadar yanıltıcı, Ben asla anlayamayacaktı. Hem sofistike hem de rahattılar, Ben'in gövdesini bir kucak gibi sarıyorlardı.

Ya da belki de titreyen köpeklerin giydiği ThunderShirt'lerden biri gibi, dedi yargılayıcı iç sesi.

Ben şampanyasını boşalttı ve garsona bir tane daha getirmesini işaret etti.

Neyse ki konuşmalar kısa süre sonra sona erdi. Her şey düşünüldüğünde konuşmalar iyi geçmişti, özellikle de Mariel'in annesi Diantha Spark'ın konuşmasına izin vermesi şaşırtıcı olmuştu. Diantha Mariel'e imkansız beklentileri doğrultusunda sihir yapması için yoğun bir baskı uyguladığından, aile içindeki dinamikler oldukça sorunluydu ama görünüme göre Diantha son iki yıldır terapi ve bazı katı sınırlar içeren bir "narsist iyileştirme planı" uyguluyordu. Mükemmel değildi ama büyük ölçüde iyileşmişti, aksi takdirde Mariel onu kesmeye yemin etmişti. Konuşması önceden incelenmiş, Oz onu baştan sona bir şahin gibi izlemiş ve Diantha hiçbir yöne çok fazla sapmamayı başarmıştı.

Konuşmalar ve yemek faslı bittikten sonra sıra dans etmeye ve nevroz tanrılarına şükürler olsun ki açık bir bara gelmişti. Etkinlik alanında vitraylarla süslü bir tören odası, büyük bir yemek odası ve açık hava avlusu vardı

şenliklerin geri kalanı burada gerçekleşecekti. Büyülü ışık küreleri taş avlunun üzerinde süzülüyordu ve avluyu çevreleyen ağaçlar gökkuşağı peri ışıkları ve parlak renklerde tül kumaşlarla örtülmüştü. Gece gökyüzü neyse ki açıktı - küçük Glimmer Falls kasabasında ya da genel olarak Batı Washington'da asla bir garanti değildir - ve Ağustos ortası sıcaklığı idealdi. Sıcaklık ya da hava kötü olsaydı, katılan cadılardan ya da büyücülerden biri mikro iklim büyüleriyle bunun icabına bakardı.

Oz, çiftin ilk dansının koreografik adımlarını savaşa yaklaşan bir generalin sert konsantrasyonu ile atarken Ben gülümsedi. Mariel iblisin açık sözlü ama pek de zarif olmayan balo salonu tarzına aldırıyor gibiydi; güldü ve Oz'un kollarında döndü, elbisesi çiçek açan bir zambak gibi parlıyordu. Oz onu alçalttıktan ve kesinlikle 13 yaş üstü bir öpücük kondurduktan sonra -R reytingine doğru yöneldi- toplanan konuklar alkışladı.

Sonra sıra baba-kız ve anne-oğul dansına geldi. Bu, düğünden önceki yıl boyunca endişe konusu olmuştu. Mariel'in babasıyla ilişkisi, Diantha'nın saçmalıklarını desteklediği yıllar yüzünden hâlâ gergindi ama aile terapisinde ilerleme kaydetmişlerdi. Daha da zor olanı, Oz'un ruh pazarlıkçısı olarak eğitilmek üzere küçük yaşta iblis annesinden koparılmış olması ve onu yüzlerce yıldır görmemiş olmasıydı; adını, hayatta olup olmadığını bile bilmiyordu. Ancak Oz'un çocukluk akıl hocası Astaroth, onu bularak bu trajedideki payının kefareti için ödemeyi kendine görev edinmişti ve şimdi iblis Elwenna dans pistinin kenarında, ellerini ağzına kenetlemiş bir şekilde duruyordu. Müzik yeniden başladığında ve Oz elini uzattığında, gözleri akmamış yaşlarla parlayan Elwenna elini tuttu ve birkaç konuktan daha fazlası ağlamaya başladı.

Ben her zaman ağlayan biri olmuştu ve şimdi de burnunu çekerek gözyaşlarını sildi. Ailesinden bu kadar uzun süre ayrı kalmayı hayal bile edemezdi.

Karısını ailelerinin önünde dans pistinde döndürebileceği günün geleceğini de hayal edemiyordu ... yine de annesiyle telefonda son konuştuğu anı kolayca hatırlayabiliyordu

"Meşgul olduğumu biliyorum ama biriyle çıkmayı hiç düşündün mü?" diye tereddütle sormuştu.

Evet, anne. Muhtemelen çok fazla düşündüm. Ve "endişeli, işkolik kurt adam" birinin hayal panosunda belirmediği anda, bunu ilk öğrenen o olurdu.

Ama bu gece onunla ilgili değildi, bu yüzden Ben tüm dikkatini dans pistinde dönen (ya da duruma göre agresif bir şekilde yürüyen) iki çiftte verdi, onları alkışladı ve tezahürat yaptı.

Resmi danslar sona erdiğinde Mariel bir kadeh şampanya kaptı ve havaya kaldırdı. "Hadi parti yapalım!"

Çeşitli türlerden insanlar dans pistine koşup imrenilecek bir özgüvenle dönmeye başlarken hoparlörlerden müzik sesi yükselmeye başladı. Ben bara doğru yaklaştı. Bara, Le Chapeau Magique adlı batakhanenin barmeni olarak tanıdığı Hylo adında bir sentor çalışıyordu. Saçları kazınmış ve labrum piercing'i takılmıştı; kızıl kürkü de olayın anısına kalp desenleriyle tıraş edilmişti.

"Zehirin ne?" Hylo sordu.

"Viski," dedi Ben. Normalde pek içki içen biri değildi ama dans edecekse -ki Mariel önce davranmazsa Gigi onu kesinlikle piste sürükleyecekti- kendi bilincini bastırması gerekiyordu.

"Eski moda bir içkiye ne dersin?" Ben'in başıyla onaylaması üzerine Hylo toynaklarını ritmik bir şekilde vurarak malzemeleri karıştırmaya başladı. Binary olmayan sentor, İrlanda step dans grubunun bir üyesi ve popüler bir ClipClop influencer'ıydı (sosyal medya konusunda Ben'den çok daha bilgili olan Gigi'nin ona söylediği gibi). Hylo içkiyi bir güzel sundu ve Ben de bahşiş kavanozuna para atarak onlara teşekkür etti.

Eski moda içkiyi bir dakikadan kısa bir sürede bitirdi, sonra boş bardağı uzattı.

Hylo kaşlarını kaldırdı. "Lanet olsun, kafayı bulmaya mı çalışıyorsun?" Ben dans pistini işaret etti. "Sosyal kaygı," dedi kısa ve öz bir şekilde.

"Ah." Hylo bilerek başını salladı. "Çok fazla parti yapma, mı? Eğer taşkınlık yaparsanız sözünüzü kesmek zorunda kalacağım."

Ben bu fikre gülmek istedi. Geniş ailesinin geri kalanı, çoğu kurtadam gibi gürültülü, kaotik ve kavgaya meyilliydi, ancak "kabadayı" olarak sınıflandırılabilir bir şey yaptığı zamanların sayısı bir elin parmaklarını geçmezdi. "Merak etmeyin, ben zgn bir sarhoşum," dedi.

Hylo ona ikinci bir içki doldurmadan önce kokteyl alkalayıcısını salladı. "Düğünler zor olabiliyor," dediler. "zellikle de bekâr insanlar için."

O kadar şeffaf mıydı? Ben yüzünü buruşturdu. "Olmamalılar. Sadece daha iyi bir insan olmam gerekiyor." Hylo'nun kavanozuna bir bahşiş daha attı.

"Bunun iyi ya da kötü olmakla bir ilgisi yok. zgn, yalnız ve hatta kıskanç olmak normaldir; önemli olan insanlara nasıl davrandığınızdır ve gördüğüm kadarıyla siz çok nazıksınız." Hylo onun elini okşadı. "Ve kim bilir? Belki de ruh eşinle burada tanışırısın."

"Belki," dedi Ben sıfır samimiyetle. Hayatı küçük bir işletmeyi yönetmekle geçiyordu ve hangi kadın aya karşı ulumaktan bile hoşlanmayan bir kurt adamla birlikte olmak isterdi ki?

Ama Hylo barmen/terapist gibi nazik ve anlayışlı davranıyordu, bu da yapmaları gerekmeyen duygusal bir emek gerektiriyordu, bu yüzden Ben glmsemeıy başardı. "Teşekkür ederim," dedi. "Belki de bu gece sonunda onu bulacağım gecedir."

BEN DANSTAN NEFRET EDER MIYDI?

Hatırlamıyordu. Tek bildiği dünyanın döndüğü, tepesindeki ışıltılı kürelerin iki katına çıktığı ve adını bilmediği bir pop şarkısı eşliğinde kollarını salladığıydı. Etrafındaki diğer konuklar da benzer şekilde kaotik bir şekilde kıpırdıyor, tepiniyor ya da kanatlarını ırpıyordu.

"Bu şarkıya bayılıyorrum!" diye bağırdı yanında yerden bira santim yüksekte duran peri. Themmie - Themmaline'in kısaltması - Tibayan bir Pixtagram fenomeni ve iyi bir arkadaştı. Normalde siyah olan saçları mor ve pembe renklere bürünmüştü ve yanardöner kanatları parıldıyordu. Gigi ile birlikte, Ben'i dans pistine çıkar kampanyasının kışkırtıcılarından biriydi.

"Ben de!" diye bağırdı soluk sarı saçlı ve siyah boynuzlu bir İngiliz iblisi, oluşturdıkları küçük dairenin karşı tarafında dönüp duruyordu. Bu, Oz'un eski akıl hocası Astaroth'tu; bir hafıza kaybı nöbeti onu son derece iyileştirmeden önce kötü biriydi. Bu iyileşme, yaklaşık iki yıl önce bir yolculuk sırasında iblisi yeniden biçimlendiren ortağı Calladia Cunnington sayesinde olmuştu. Astaroth'un yarı insan olduğu bilgisi de dahil olmak üzere hafızası geri gelmişti, ancak İyi Takım'da kalmaya devam etti ve şimdi Calladia ile birlikte Dünya'da yaşıyor, ilerici toplumsal reformların uygulanmasına yardımcı olmak için ara sıra iblis düzlemini ziyaret ediyordu.

Astaroth *inanılmaz* bir dansçıydı. Daha önce Calladia'yı vals yaparak pistte döndürmüştü - Calladia ayak parmaklarına bastığında ya da öne geçmeye çalışırken ona kafa attığında birkaç kez yüzünü buruşturmuştu - ve şimdi de kıskanılacak bir John Travolta taklidi yapıyordu. Ayrıca gülünç derecede yakışıklı ve usta bir kılıç ustasıydı ve Ben, evrenin armağanlarını biraz daha eşit dağıtması gerektiğini birden fazla kez düşünmüştü.

Neyse ki etrafının iyi dansçılar ve internet ünlüsü perilerle çevrili olması, Ben'e daha az insanın baktığı anlamına geliyordu. Böylece, sallanmakta özgürdü.

"Ne zaman evleneceksin?" Themmie sözcükleri geveleyerek Astaroth'a sordu. Ben, kızın kahverengi yanaklarının üzerinde küçük kalpler olduğunu fark etti.

Astaroth, Calladia'nın içki sipariş ettiği bara doğru baktı ve yüzü yumuşayarak tamamen aşık bir ifadeye büründü. "İkimiz de özellikle insan evliliği kurumuna inanmıyoruz ve sonsuza dek birbirimize bağlanmak için bir törene ihtiyacımız yok."

"Aww," dedi Themmie. "Peki ya vergi avantajları ne olacak?"

Astaroth yüzünü buruşturdu. "Doğru. Bazen insanların her şeyden para ve neşe çıkarmaya kararlı olduklarını unutuyorum." Omuz silkti. "Belki bir gün, o zaman, ama onun yol göstermesine izin vereceğim. Onu sevebildiğim sürece sevebileceğim için şanslıyım."

Ben'in göğsüne keskin bir sızı yerleşti. Birini tüm nevrotik kalbiyle sevebilmek için neler vermezdi ... ama onu kim sevebilirdi ki?

Sarhoşça çırpınışlar, sarhoşça moralsizliğe keskin bir dönüş yaptı.

Themmie Ben'le yüzleşmek için döndü. "Peki ya sen? Gözüne özel birini kestirdin mi?"

Ben'in gözleri özel birine sabitlenmemiştir ama aniden sulanmaya başladı. Ağrı yayıldı ve derinleşti ve kollarını sallamayı bıraktı. "Hayır," dedi üzüntüyle.

Themmie onun aniden değişen ruh hali karşısında telaşlanmış görünüyor. Yere döndü, sonra küçük bir elini onun koluna doladı. "Haydi," dedi. "Biraz nefes almaya ihtiyacım var."

Ben'in omzuna bile gelmedi ama periler göründüklerinden daha güçlüydü ve Themmie onu dans pistinden uzaklaştırmakta hiç zorlanmadı. Dünya döndü ve Ben sendeleyerek yüz üstü bir ağaca çarptı.

Themmie yüzünü buruşturdu. "Hadi seni oturtalım." Onu bir banka yönlendirdi. "Başını dizlerinin arasına koy."

Ben itaat etti, dirseklerini dizlerine dayadı ve başını eğdi. Kusma isteğini bastırmaya çalışarak gözlerini kapattı. Viskinin canı cehenneme. Normal bir insan olsaydı, arkadaşının düğününde dans etmek için sarhoş olmasına gerek kalmazdı.

Ne yazık ki son kısmı yüksek sesle söylemişti.

Themmie onun sırtını sıvazladı. "Normal abartılıyor," dedi. "Ama bunun hakkında konuşmak ister misin?"

Ben bilmiyordu. Gerçekten ama gerçekten bilmiyordu, özellikle de kendisinden on beş yaş kadar küçük, genellikle en az iki ya da üç sevgilisi olan internet havalısı bir peri kızına karşı. Bu yüzden ağzını açtı ve tüm hikayeyi ona anlattı.

"Otuz sekiz yaşındayım, bekârım ve neredeyse on yıldır kimseyle çıkmadım. İşim tüm zamanımı alıyor, örgü örmeyi seviyorum ve doğru düzgün bir kurt adam bile değilim ve çoğu zaman bu kadar endişeli hisseden birini kim sevebilir ki? Tüm o uluyan ve ısıran şeylerden hoşlanmalıyım ama kendimi kontrolden hissediyorum ve bu konuda yanılıyor olsalar da kimse kazak yeleklerden hoşlanmıyor ve ya benimle ilgili hiçbir şey çekici değilse ve bir çukurda tek başıma ölürsem?"

Themmie'nin birkaç kez göz kırptığını görecektir kadar zamanında doğruldu. "Vay canına," dedi. "Bu çok fazlaydı. dönelim. Başlangıç olarak, Themmie'nin nesi var?"

örgü mü?"

"İnsanlar bunun sıkıcı olduğunu düşünüyor," dedi kederle. "Ahşap işçiliği, kılıç dövüşü ya da çıplak ellerimle geyik avlamak gibi erkeksi bir hobim olmalı." Kurt formundayken yapabildiği en iyi şey özellikle huysuz bir tavşandı ve sonrasında kendini suçlu hissetmişti.

"Hobilerin cinsiyetleri yoktur," dedi Themmie. "Ve çekici olmak için klişeleşmiş maço bir ormancı olmak zorunda değilsin. Ayrıca, bir çukurda ölmeyeceksin, örgü örmek sıkıcı değil ve süveter yeleklerin ... eminim pek çok faydası vardır."

"Çok," dedi hararetle. "Argyle harikadır." Ne kadar hoş bir desen.

"Eminim öyledir," dedi yatıştırıcı bir şekilde. "Yani yalnızsın ve biriyle çıkmak istiyorsun, ama aynı zamanda endişelisin ve birinin seni olduğun gibi seveceğinden emin değilsin?"

"Kesinlikle öyle." Hylo gibi o da meselenin duygusal özüne ne kadar çabuk inmişti. "Barmen olmayı hiç düşündün mü?"

Themmie başını eğdi, kafası karışmış görünüyordu. "Pek sayılmaz."

"Bu işte harika olursun," dedi sertçe. "İçki kısmını değil -ya da belki içki kısmını, bilmiyorum- ama dinleme falan. Şeyler," diye açıkladı. "Bir kadının önünde küfretmemelisin." Annesi bunu ona küçükken öğretmişti ama bazen hatırlaması zor oluyordu, sarhoşken ya da yaratıcı derecede kaba kuzenleri ve arkadaşlarıyla takılırken olduğu gibi.

Themmie güldü. "Küfür etmeyi teşvik ediyorum. Ve teşekkürler, ama sana geri dönelim. Bence çok güzel nitelikleriniz var ve sadece bunları takdir edecek doğru kişiyi bulmanız gerekiyor."

Sorun da tam olarak buydu. "Nasıl olduğunu bilmiyorum."

"Şehirdeki bazı bekarlar buluşmalarına gidebilirsin-"

Başını salladı, beyni kafatasının içinde dönüp dururken anında pişman oldu. "İnsanlar. Kötü."

"Emporium'da insanlarla sürekli etkileşim halindesiniz."

"Bu farklı," dedi. "Orada ne söyleyeceğimi ve ne yapacağımı biliyorum." Bir iş yerinde etkileşimle ilgili belirli kurallar vardı ve tek tek yaprakların sağlığına kadar tüm dükkânı tepeden tırnağa biliyordu. İçinde

kendi alanında uzman ve otoriteydi. Kendisine meydan okunduğunda, çalışanlarının ve işinin iyiliği için cesur davranabilirdi ve eğer kendini rahatsız hissederse, ciddi ve soğukkanlı olma konusundaki ünü sayesinde iç çalkantılarını soğukkanlı bir sessizlikle gizleyebilirdi.

Bırakın romantizmi ateşlemek için tasarlanmış bir etkinliği, rastgele bir halk etkinliğinde bile tam bir felaket olurdu.

"Arkadaşlık uygulamaları o zaman," dedi Themmie, sarı elbisesinin cebinden telefonunu çıkararak. "İnternette sohbet edene kadar kimseyle yüz yüze tanışmak zorunda değilsiniz."

"Ne yazacağımı bilmiyorum." Ayrıca, akıllı telefonuna birkaç temel uygulamadan fazlasını indirmemiş olduğundan, bunun için fazla temassız olduğunu hissediyordu. Hatta ofiste el yazısıyla defterler tutuyor, Excel'le uğraşmak yerine kaligrafi pratiği yapmayı tercih ediyordu. Elektronik *tablolar* şüphesiz faydalıydı ama belli bir sanattan ve ne zaman *pivot tablo* veya *koşullu biçimlendirme* kelimelerini duysa kaçmak istiyordu.

"Sadece kim olduğunuz ve ne aradığınız hakkında biraz bilgi verin. Mesela *ben bir kurt adamım, 1.80 boyundayım, örgü örmeyi severim ve kendi isim var. Bahçeyle uğraşmaktan hoşlanan birini arıyorum* falan filan. O zaman güzel bir resminizi yükleyin. Senin için çekerim bile!" Telefonunu kaldırdı ve onun bir fotoğrafını çekti, sonra ekrana bakarken yüzünü buruşturdu. "Tamam, belki bu kadar sarhoş olmadığın zaman."

"Pasta!" diye bağırdı biri dans pistinin öbür ucundan. "Pasta zamanı!"

Müzik kesildi ve insanlar Oz için yarısı balkabağı baharatlı, Mariel için yarısı çikolatalı dört katlı devasa bir pastanın olduğu yere doğru ilerlemeye başladı.

-Tekerlekli sandalyedeydi.

Themmie ayağa kalkarak, "Şuna bir iğne koyalım," dedi. "Ama en azından bir online randevu profili oluşturmaya çalışacağına söz ver." Kalkmasına yardım etmek için bir elini aşağı uzattı.

"Söz veriyorum," dedi Ben sendeleyerek ayağa kalkarken. "Teşekkürler, Themmie."

Kalabalığın arkasından Mariel ve Oz'un birbirlerine pasta dilimleri yedirmelerini ve sık sık ara vererek birbirlerini öpmelerini izledi. Birbirlerine çok aşıklardı ve Ben içten bir sevinç ve özlem karışımıyla tekrar gözyaşlarına boğuldu. O

herkes gibi yüksek sesle alkışladı ve bağırdı ve Mariel'den bir dilim pastayı sırtıarak kabul etti.

Bir kolunu ona dolayarak yandan sarıldı. "Burada olduğun için teşekkürler," dedi. "Sen en iyisisin."

Ben kesinlikle en iyisi değildi, ama onun mutlu ışıltısını azaltacak hiçbir şey yapmazdı, bu yüzden gülümsedi, güldü ve onu tekrar tebrik etti. Daha sonra, yeni evliler maytaplar ve sihirli havai fişeklerden oluşan bir kemerin altından mekandan çıkarken, Ben boğazı düğümlenene kadar alkışladı.

Sonra eve gitmek için bir araba kiraladı ve ön bahçesindeki bir çalılığa kustu. Kustuktan sonra kendini biraz daha iyi hissederek bir bardak su içti, pijamalarını giydi ve kahverengi deri koltuğuna yığıldı. Gözleri kan çanağına dönmüş bir halde telefonunu eline aldı ve arkadaşlık sitelerini aramaya başladı.

Bumbelina, OkEros, PaganMingle, Match.com, FarmersMarketOnly, Howly Ever After ... hiçbirisi doğru gelmedi. İçini çekti ve daha pratik bir şeye göz atmaya başladı.

Bitkilerin kalitesi, Mariel'in sihirli dokunuşu ve uluslararası bağlantılarından elde edebildiği nadir çeşitler sayesinde Emporium son yıllarda son derece iyi iş çıkarmıştı. Yandaki boş ofisi satın almıştı ve yakında bitişikte bir kahve dükkanı ve fırın açacaktı, hedefi sonunda konferanslar, müzik ve stand-up komedi için küçük bir sahne eklemektir. Ben's Plant Emporium'un gerçek bir toplum merkezi haline gelmesini istiyordu.

Kafe alanı olarak adlandırdığı Annex'in inşaat işlerinin çoğu tamamlanmıştı ve şimdi dekorasyon malzemeleri tedarik ediyordu. Şu anki projesi, keklerin yanında sukulentleri sergilemek için kaya ve kristalden bir teraryumdu.

eBay'de alışılmadık taşların büyük miktarlarını bulma konusunda biraz şans vardı, bu yüzden alkolün etkisiyle gözlerini kısarak siteye girdi. *Mavi seksi taş* diye yazdı, *kristal* kelimesini kısa bir süreliğine unutmuştu.

İlk ilan eski bir blues-rock albümünün plağıydı ve pek yardımcı olmadı. Bir sonraki teklif, kullanana erotik bir hava vereceği söylenen son derece pahalı bir safir içindi. Kısa bir süre bunu düşündü ve eğer bir safiri olsaydı kadınlarla daha kolay tanışıp tanışamayacağını merak etti.

erotik aura, sonra parası yetse bile bir kadını bu şekilde cezbetmenin samimiyetsizlik olacağına karar verdi.

Üçüncü giriş onu duraksattı ... ve sonra gülmeye başladı.

*Karanlık Sanatlar Seksi Succbus Dişi Vampir TALİSMAN
PARANORMAL SAHİPLİ MAVİ KRİSTAL KARANLIK SANATLAR
SEKSİ CONJURE ROCK*

Görselde plastiğe benzediği şüphesi uyandıran küçük, yontulmuş mavi bir taş vardı ve başlangıç teklif fiyatı 0,99 dolardı. Şimdiye kadar kimse teklif vermemişti ve ilan birkaç saat içinde kapanacaktı.

Ben açıklamayı okudu, her kelimedede daha da eğlendi. Şüpheli büyük harf kullanımı bir yana, afiş *succubus*'un nasıl yazıldığını bile bilmiyordu ve bunu nadir bulunan, ele geçirilmiş bir obje olarak konumlandırmaya çalışıyorlardı.

Bu Eleanora adında karanlık bir Vampir Succbus. 1.80 boyunda, yanan kızıl saçları ve zümrüt gözleri var. Çok seksi, kendi bıçaklarıyla birlikte geliyor. Tıslar. Fransızca.

". . . Bıçaklar mı?" Ben, yapışkan mavi "kristalin" fotoğrafına bakarak mırıldandı. "Tıslama mı?"

Doğası gereği çok Öfkeli ama en azından bazı tehditler Şaka! İyi arkadaş, belki de iyi kız arkadaş bilmiyorum, eğer sen sipariş it-bite intikam cinayet Jenga Star Trek vb, Eleanora her şeyi yapar

"Cinayet mi?"

Karanlık Vampir Succbus Eleanora kızgın seksi Fransız ŞİMDİ SATIN ALIN ama DİKKATLİ olun, sert olmalısınız, Tavrı var ama Suikastçı, TV izleyicisi, en iyi Arkadaş, belki kız arkadaş istiyorsanız buna çok değer, siz

*pişman , lütfen en az Bir Milyon altın sikke ödeyin, KARANLIK VAMPİR
SUCCBUS ELEANORA*

"Karanlık Vampir Succbus Eleanora," diye dramatik bir sesle kendi kendine mırıldandı Ben. Sonra güldü, dans pistinde ağlamaya başlamadan önce hiç olmadığı kadar iyi hissediyordu. Ne kadar komik bir aldatmacaydı. Bir flört profili oluşturamayacak kadar korkaktı ama Lycaon sayesinde, 0,99 dolar gibi çok düşük bir fiyata plastik kaya şeklinde bir vampir succubus -ya da succbus- suikastçi kız arkadaş satın alacak kadar sarhoş ve kolayca eğleniyordu.

Teklifini verdikten sonra hala gülümseyerek kanepede sızdı.

DÜĞÜNDEN İKİ HAFTA SONRA VE EN KÖTÜ OLAYDAN ON ÜÇ GÜN SONRA

Ben kucağındaki örgü projesine baktı ve inledi. Birkaç sıra geride bir ilmek atmıştı ve şimdi onu düzeltmek için ya bir kroşe kancası bulması ya da en az dört sıra geri sökmesi gerekecekti.

Bu proje, kış için yeni sıcak giysilere ihtiyacı olduğunu söyleyen annesi için bir atkıydı. Daha sonra babası için uygun bir tane ve Gigi için bir şapka yapacak ve böylece tatil hediyelerinin ilk kısmını halletmiş olacaktı.

Genel olarak geniş ailesiyle olduğu gibi anne babasıyla da yakındı. Kurtadamlar doğaları gereği sürü halinde yaşayan yaratıklardı ve Ben uzun zamandır ailenin içine kapanık bir üyesi olmasına rağmen, bugünlerde nadiren de olsa işten fırsat buldukça anne babası ve kız kardeşiyle akşam yemeği yiyor ve teyzesinin Şabat yemeğine sık sık katılıyordu. Amcası Yahudi bir aileyle evlenmişti ve sonuç olarak geniş Rosewood-Levine klanı nadiren yiyecek iyi bir yemek ya da kutlayacak bir şey bulamıyordu.

Tüm büyükanne ve büyükbabalar, teyzeler, amcalar, kuzenler, ikinci dereceden kuzenler ve fahri Rosewood Levines olacak kadar yakın arkadaşlar için örgü örmek, sadece iki eli ve iki örgü olan bir adam için çok ürkütücü bir görevdi. Çoğunlukla sadece yakın ailesi için örgü örüyordu,

Ancak ikinci kuzeni hamileliğini yeni duyurmuştu, dolayısıyla geleneksel "aileye hoş geldin" bebek battaniyesini yapmak için yaklaşık altı ayı vardı.

Çok fazla örgü örüyordu, ki bu normalde sorun olmazdı ... eğer şu anda Emporium'u genişletmeye hazırlanmıyor olsaydı. İşi zamanının çoğunu alıyordu ve genişleme için izinleri, inşaatı, dekorasyonu, malzemeleri ve personeli ayarlamak önceki aylarda çok fazla uyku kaybına neden olmuştu. Ancak ailesi için hediye üretememesi düşünülemezdi, bu yüzden uykusundan daha da kısıması gerekse bile bunu yapacaktı.

Kapı çaldığında Ben tığ işi kancasına uzanıyordu. Örgüyü bir kenara bıraktı ve ayağa kalkarak tişörtündeki ve ekose pijama pantolonundaki sandviç kırıntılarını fırçaladı. Cumartesi günüydü ve normalde işte olması gerekirken, inşaatçılar ev aletlerinin montajını bitirirken *başında beklememesini* istemişlerdi. İşte buradaydı, ofiste ters gidebilecek her şey hakkında endişelenirken evdeki projelere yetişmeye çalışıyordu.

Çıplak ayaklarıyla ön kapıya doğru ilerledi ve kapıyı açtığında gagasında avuç içi büyüklüğünde bir paket ve iki pençesinin arasında bir pano tutan bir griffin gördü. Kahverengi bir şirket yeleği, griffinin önde gelen bir nakliye zincirinde çalıştığını ilan ediyordu.

Griffin kutuyu Ben'in eline tükürdükten sonra panoyu uzattı. "SIIIIIGN," diye bağırdı.

Griffinler son derece zekiydi ancak gagaları göz önüne alındığında kuş olmayan dilleri anlaşılır bir şekilde konuşmakta zorlanıyorlardı. Ayrıca hassas kurt adam burunları için düpedüz berbat kokuyorlardı. Ben kibarca gülümsedi ve pis kokuyu görmezden gelerek panoyu aldı. Ne de olsa griffin için de aynı derecede kötü kokuyor olabilirdi.

"Ben bir şey sipariş etmedim," dedi kutuyla kâğıt arasına bakarak. Gönderenin adı THE WITCH IN THE WOODS olarak belirtilmişti ve iade adresi yoktu; makbuzdaki imza satırı, ona standart dışı bir dil gibi gelen, "Bu cehennem zebanisinin tüm sorumluluğunu üstleniyorum, geri almak yok," yazan metnin altında yer alıyordu.

"SIIIIIIIIIGN."

Belki de dükkân için internetten bir şey almış ve unutmuştu. Bu kesinlikle onun adı ve adresiydi. Ben yaygara koparmak istemedi,

O da başıyla onayladı ve imzaladı. "Teşekkürler," dedi ve yoluna devam etmek üzere havalanmadan önce griffine beceriksizce el salladı.

Oturma odasına döndüğünde kanepeye oturdu ve kutuyu açtı. Kat kat parıltılı kâğıt mendillerin altında küçük bir plastik torba vardı ve içinde başparmağının tırnağından daha büyük olmayan mavi bir taş vardı. Kaşları çatıldı. Bu belli belirsiz tanıdık geliyordu ama neden?

Taşı çıkardığında plastik olduğu anlaşıldı. Üzerindeki ışığı inceledi. Neden sahte bir plastik mücevher sipariş etmişti ki? Birkaç kez kokladı ve *vay canına*, harika kokuyordu. En nadide zambaklarının bile boy ölçüşemeyeceği kadar , baharatlı ve karmaşıktı.

Kutunun dibinde bir kâğıt parçası duruyordu. Kâğıt kırılga ve yaşlılıktan kahverengileşmişti. Üzerinde şöyle yazıyordu: *Eleanora*.

Belli belirsiz bir anı belirdi - eBay'le ilgili bir şey mi? Telefonunu eline aldı ve e-postalarını karıştırdı. Elbette oradaydı; iki hafta önce *Karanlık Sanatlar Seksi Succbus Dişi Vampir TALİSMAN PARANORMAL SAHİBİ MAVİ KRİSTAL KARANLIK SANATLAR SEKSİ CONJURE ROCK* açık artırmasını kazandığını bildiren bir makbuz.

Güldü, çılgın ilan karşısında bir kez daha şaşırmıştı. Başka kimse teklif vermemişti ve şimdi 0,99 dolar gibi düşük bir fiyata - kargo dahil edildiğinde 4,28 dolar - hayallerindeki katil, kızıl saçlı sevgiliyi barındırdığı varsayılan plastik bir kayaya sahipti. Satıcının, zavallı bir ahmağın bu aldatmacaya kanmış olduğunu fark ederek nasıl kıkırdadığını hayal edebiliyordu.

"Şey, Eleanora," dedi, "seninle tanışmak bir zevk."

Plastik mücevher, tahmin edilebileceği gibi, yanıt vermedi.

Kendini aptal ve oldukça uykusuz hissederek sesini dramatik bir şekilde alçalttı. "Göster kendini, succubus."

Ani bir rüzgâr odanın içinde eserek masasının üzerindeki kâğıtları hışırdattı ve perdeleri dalgalandırdı. Ben'i şok eden bir şekilde kristal elektrik mavisi renkte parlamaya başladı. Rüzgâr ve ışık avucunun içinde küçük bir kasırgaya dönüştü; kasırğa büyüdü, büyüdü ve odanın ortasına doğru dönmeye başladı. Sonra mavi ışık beyaz bir alevle parladı ve Ben'in gözlerini korumasına neden oldu.

Elini indirdiğinde, oturma odasında bir kadın vardı. Ve herhangi bir kadın değil.

Ben'in gördüğü en güzel kadındı.

Dalgalı, beline kadar uzanan kıvıll saçları, yeşil gözleri ve *bomba* terimini tanımlayan kum saati gibi bir vücudu vardı. Dudakları dolgun, elmacık kemikleri yüksekti ve teni, görüldüğü kadar yumuşak olup olmadığını anlamak için parmak uçlarını üzerinde gezdirme isteğı uyandıran pürüzsüz bir porselendi. Vücuda oturan mavi gömleğı mücevherle aynı renkteydi ve siyah deri pantolon giymiş ve Ben'i Lara Croft'a olan ilk aşkına geri götüren bıçaklar içeren uyluk kılıfları takmıştı.

İnanılmaz kokuyordu.

Ayrıca Ben'e sanki onun bağırsaklarını deşmek istiyormuş gibi bakıyordu. "Uh ..." dedi Ben, şaşkın, dehşete düşmüş ve derin bir endişe içinde.

Buna karşılık, keskin dişlerini ortaya çıkarmak için ağzını açtı ve tısladı.

OceanofPDF.com

Fotoğraf: Mahina Hawley Photography

Kuzeybatı Pasifik'te yaşayan **SARAH HAWLEY**'in hobileri arasında ormanda gezinmek ve kurgusal kötü karakterleri takdir etmek yer alıyor. Arkeoloji alanında yüksek lisans yapmış ve Şili'de bir İnka bölgesinde, Türkiye'de bir Bronz Çağı sarayında ve İngiltere'de bir ortaçağ manastırında kazılar yapmıştır. Tuhaf aşk hikâyeleri hayal etmediği zamanlarda kitap okurken, dans ederken ya da iki kedisini kucaklarken bulunabilir.

OceanofPDF.com

Penguin
Random House
PENGUIN PUBLISHING GROUP

What okuma
listenizde sırada ne
var?

Bir sonraki harika
okumamızı keşfedin!

Kişiselleştirilmiş kitap seçimleri ve bu yazar hakkında güncel
haberler alın.

Şimdi **kaydolun.**

OceanofPDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.